

Libet
 Armatosq; uident stantes in limine primo.
 At domus interor gemitu miseroq; tumultu
 Miscetur: penitusq; cauae plangoribus ædes
 Fœmineis ululant: ferit aurea sydera clamor
 Tū pauidæ tectis matres ingentibus errant.
 Amplexæq; tenet postes: atq; oscula figunt.
 Instat ui patria pyrrhus: nec claustra nec ipsi
 Custodes sufferre ualent: labat ariete crebro
 Ianua & emoti procumbunt cardine postes.
 Fit ira ui: rūpunt aditus: primoq; trucidant
 Inamissi danai: & late loca milite complent.
 Non sic ageribus ruptis cū spūneus arinis
 Exit: oppostasque euicit gurgite moles:
 Fertur in arua furēs cumulo: camēq; p oēs
 Cum stabulis armēta trahit: uidi ipse fuerēt
 Cæde neoptolemū: gemioq; i limine atridas

Secūdus
 clviii
 sub testū cedūt & ē figura qā mūtatus ē casus. Bibē
 ni: hoc nomē seruauit antiquitatē: Nā ueteres pēnas di
 cebāt & nō pinas. Vellit: nō deicit nā sequit paulo
 post. Labat ariete cre. s. mouet ut cithius aurē uellit
 & admouit. Ingētē lato dedit ore fenestra epithero
 augēt apinosim ut solet. Armatosq; uidēt stātes: Vt
 supra: strictis mucrolibus imas obsedere fores. At
 domus interor: De albāo excidio locus ē. Tumultus:
 q. timor multus dī. Misce: p. turbat. Cauæ ædes: tecta cametata i
 bilis: Misce: p. turbat. Cauæ ædes: tecta cametata i
 singulari tēplū tm significat i plurali tēplū & domū.
 Ferit: scdm p. hos q dnt uocē corpus eē. Aurea syd.
 Multi stulte ad laquearia referūt. Pauidæ: p. pauen
 tes. Pavidus. n. q sp timet pauēs q ex cā. Amplexæ
 .q. t. p. Ex appollonio q iducit Medea p. trē salutaſſe:
 dū domū relinqt. Vi p. fia: Est reſſionū generi ſui. uō
 de Hercule Salue uera iouis proles. Nō ſic: Grauius
 uastaſta ē troia q agri flumioꝝ eruptio ē ualſent. Cū
 inuulo: augmeto. Vidit: ut quæq; ipse in iſerimia uidit.
 Gemios: Duos. Nā eodē partu nati i. gēn.
 Psimoq; i limine pyrrhus: Ferocem tra. u.
 ondit q plene uictoria fiducia cerneret. C.
 deſcripturus hoſtē natura ſerū atate nūſſe
 huic aiali illū cōparādū putauit. Scruet
 qbus pcedat aut lateat. Hac igit cōparatio. i. iſte de
 huic nō arma ſed ſſidia ad uictoria pferūt nec unq; in
 dura limina: q facile ſupari nō poſſent. Pōt tñ uideri di
 poſitiū aluſit aut de hoſtio ad fenestrā ſed de
 uidebat ſus armati. Inter
 palatibus pdebat hoſtibus ſua formidi

ſu ſupbū & ipſe aneas hoſtilē aiū i aduerſariū gerēs
 q uomit uenena q neſcit aliqñ miſereri q capiat tpa qbus
 format: Nā ut ſerpēs. Nō uirtute ſed ueneno cōſſidit ita
 pūis uiſus ē niſi cū allenis dolis pcurata ē uictoria. Dura
 xiffē durā bipēnē. i. idoneā q frāgere potuerit firmitatē
 buit dicere nā ſactā i hoſtio p quā nō igredietur ſed uidet
 cepta at ſp iſta ante domus paruit. Plang. & c. i. i
 nē

*Beatus Martinus Gaudens deo dedit qd dedit
Nicolai in p[ro]p[ri]o m[er]ito*

Bermones Estiuales

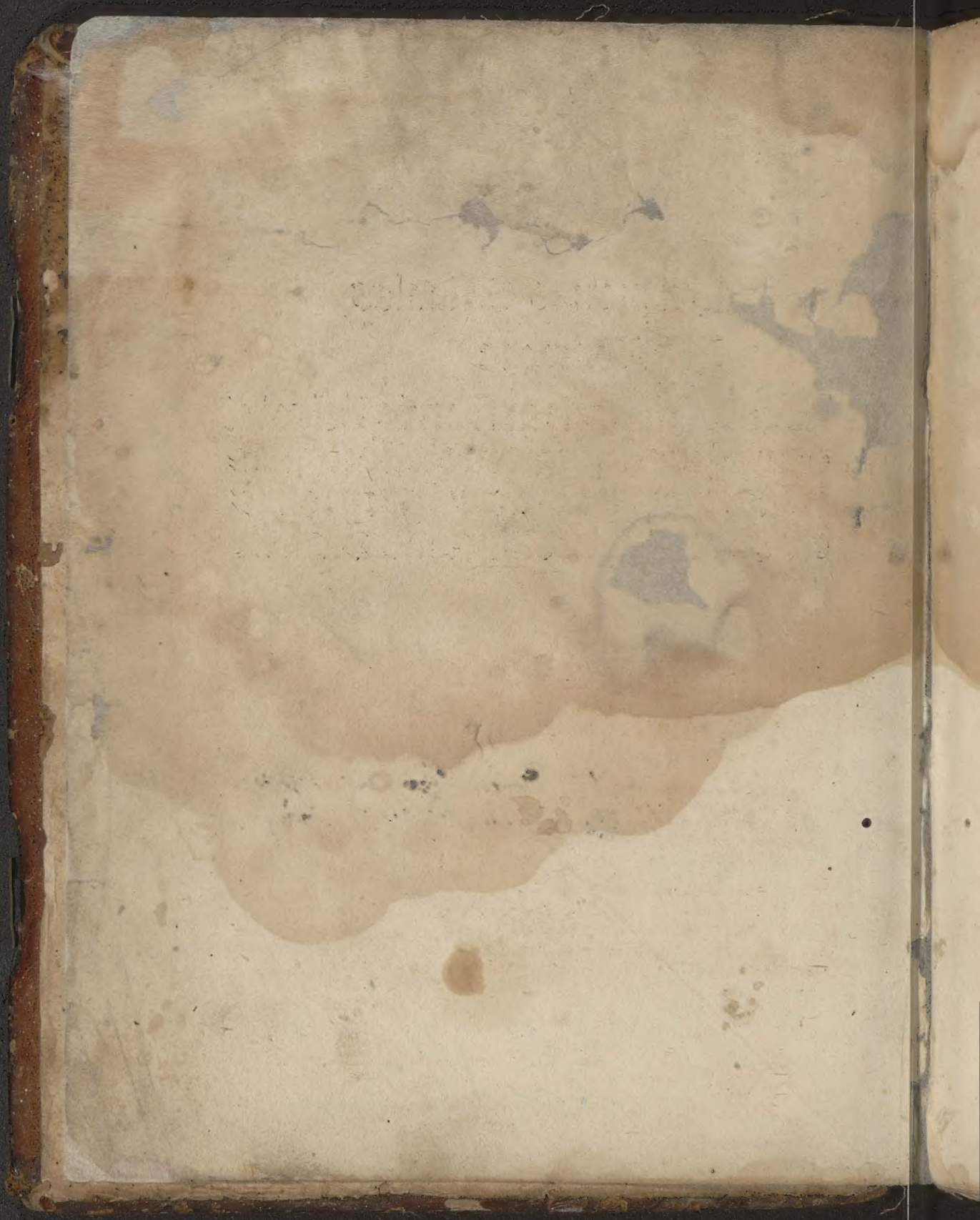
De Tempore

Venerādi patris: fratris Nicolai
deniuse sacre pagine professoris: fra-
trū Binorū de obseruātia: prouin-
cie Frai Prouincialis vicariū.

Ex officio Afflicti P[re]dicatoris

exempl[um] de adlegante custodire p[er]m[issionem]
in d[omi]no g[ra]tias agis *xxxv*
Zacchariam Camald. Montis Arēa ex Legato G[ra]t[ia] 2120
Joannis Chrysostomi Rodrenta 15 2200 C[on]u[er]s[us] C[on]u[er]s[us] AD 1578.

E. VII. 19.

Tabula

Incipit tabula:

tum qddā repertoriū quorundā flosculorū
in horto finonū venerandī p̄is frat̄s Al/
colat denique repertoriū: sub duplici quora/
tione designatorū. quarū prima foliū signifi/
cat/reliqua p̄o eiusdē folij columnā: vt fa/
cilis pateat punctū materiāz (abiqz lectoris
grauamine) quesitaz

Primo de incipientibz ab A

Perfectiones

dispositiue ad refectionē spū/
alem habēdā sunt tres. fol.

cxvj. col. ij.

Affectiua consideratio significatiue mēo/
rationis eucharistie/haber tres fructus
dignissimos. fol. lxvij. col. ij.

Amici mundani triplices. fo. cxvij. col. ij.

Amor spūscī est operosus/gratiosus/ et
fructuosus. fo. cxvij. col. ij.

Anie peccatrici tria sūt p̄cipue necessaria
ad h̄ vt curet. fol. cxvj. col. j.

Arguit mūdus a spūsancto de iudicio tri/
pliciter. fol. cxvj. col. j.

Arguit mūdus a spūsancto de iusticia tri/
pliciter. fol. cxvj. col. ij.

Alicēso dñica nob iocunda oñdit maxie p̄
pter tria. fol. cxix. col. ij.

Auaria punit/exemplū h̄z. fo. lxix. co. iij

Incipit de lra B

Enigmata do

mini triplex. fol. lxxix. col. ij

Benignitas natural triplex q̄ d̄z ēē int̄ mē/
bra eiusdē corpis. fol. cxxvj. col. ij

Beniuolentia ch̄risti pastoris ad oues su/
as triplex. fol. j. col. ij.

Breuitas mūdane vanitaz exēplo decla/
rat. fol. vj. col. j.

De incipientibz a lra E.

Unimemoratio

triplex qua debz celebrari euchar/
stie sacramentū. fol. lxxvij. col. j.

Conformatio om̄iū ch̄ri ad ip̄m triplex ē.
fol. iij. col. iij.

Conformitas māne ad sac̄m eucharistie
est septuplex. fol. lxij. col. ij.

Consecratio diuine miscēie a tribz impedi/
tur. fol. lxxvij. col. ij.

Cōsideratiōes cuilibz p̄cepto adimplēdo
applicabiles sūt q̄ncqz. fol. cxlij. col. iij.

Corpus suū non dedit ch̄rius visibiliter in
pp̄ia specie i sac̄o eucharistie triplici ra/
tione. fol. lix. col. ij.

De incipientibz a lra D

Emōes d̄ pec

caro gaudet tribz rōnibz. fo. xij. co.

De dō tria scire oportet. fol. cxvj. col. ij (iij)

Deo tria p̄cipue reddere dem? fol. cxliij

Deū cognosci dupl̄ p̄r intelli/ (col. j.)

De? in tentationibz adest nobis triplici/

ter. fol. cy. col. ij.

Diabol? tripl̄ repellit: virilitervic? resistē/
do: p̄tuo se exercēdo/ et dei grām expo/
scendo. fol. cxxij. col. j.

Differētia int̄ bonos et malos i recedēdo
a p̄nci vita. fol. cxvj. col. iij.

Dispositio triplex ad vidēdū deū. fol. ix.

Documētū triplex circa modū i/ (col. j.)

nice faciēdi miscēiam. fol. lxxij. col. iij.

Dñs i orōne frequēter se subtrahit ab am/
co s̄z n̄ ab amicicia. et h̄ triplici rōne. fo. x

Dulcedis sup̄ne leticie exem/ (col. ij.)

plum. fol. x. col. iij.

De incipientibz ab E.

Effectus diuine

miscēie erga penitētes triplex est.

Eucharistia h̄z tres si/ (fo. lxxix. col. ij.)

gnificatiōes p̄cellētes. fol. lxij. col. ij.

Exēplū quō eucharistie sac̄m terribile est
demonibz. fol. lxxvij. col. ij.

Exēplū quō differre p̄nias p̄iculosū ē. fol.

Exēplū retardatiōis b̄nificiēdi (ij. col. j.)

rōne p̄p̄inquo. fol. iij. col. j.

Expositio amorosa triplex ē. fol. iij. col. iij.

De incipientibz ab F.

Tabula

Stuitates pec

F cantū diligenter cōsiderande sunt
septem. folio. xiiij. col. j.
Febzis tres habet graues cōdicionē que
spūaliter peccato cōueniūt. fol. cxxvij.
colūna. j.
Festiuitas eucharistie celebranda est ma-
xime ppter tria. fo. lyij. co. j.
Fletus bonus qui ad charitatē p̄tinet tri-
plex est. fo. cix. col. iij.
Fletus domini triplici ex causa procede-
bat. fo. cyj. co. iij.
Fletus domini triplex nobis dedit exem-
plum. fo. cyij. col. iij.
Fructus eucharistie duodecim. fol. lxxvj.
columna. ij.
Fructus triplex triplicis vnitatis signi-
ficat ex deuota consideratione rei representate
in sacramento eucharistie. fo. lxxij. co. ij.

De incipientibus ab G

Studium visio

Gnis diuine triplicis est condicio-
nis. fo. ix. co. iij.
Gemunt iusti intra se triplici ex causa. fo.
lio. lxxv. col. j.
Gradus ire triplex phibitus: cui etiā assi-
gnat triplex pene gradus. fo. lxxv. co. j.
Gratia dei propter tria sufficere debet no-
bis. fo. cxiiij. col. iij.

De incipientibus ab H.

Onio mucus

H efficitur multipl. fo. cxvj. co. j.
Homo surdus efficit multipliciter. ibidē
col. ij.
Humilitas triplex: viciosa vici: dolorosa
et virtuosa. cxj. co. iij.
Humilitas duo habet p̄cipua ad se indu-
ctiua. fo. cxij. col. j.
Humilitas publican ex tribus patz. fol.
cxj. col. ij.
Humilitas triplex ē vtilitas. fol. cxiiij. co. j.

De incipientibus ab J

Impetratio

I specialis gratie nobis est neces-
saria p̄cipue ppter tria. fo. xxvij.
col. iij.
Imprecationes que fiunt in
sacra scriptura p̄nt q̄drupliciter intelli-
gi. fo. xxv. col. ij.
Indigentie p̄ncipales ppter q̄s in his ro-
gationibz petiunt tres. fo. xxvij. co. iij.
Iudicare de alijs in meliorē partē est mul-
tū meritorium: exemplū habet fol. lxxij.
columna. j.
Iudicium d̄r tripliciter. fo. cyj. co. ij.
Iusticia phariseoz tres habebat vitupe-
rabiles condiciones. fo. xcij. co. iij.

De incipientibus ab L

Etanie deuot

L resunt celebrande ppter tres cau-
sas. fo. cxxvij. co. j.
Liberalitas diuina orantibz ex triplici cō-
sideratione apparet. fo. xx. co. j.
Ludi ducunt in damnationem: exemplū
habet fo. lxxvij. co. iij.

De incipientibus ab M

Mos nō habe

M re fidem verā trinitatē potest itel-
ligi tripl. fo. liij. co. iij.
Meditatio ad orandū p̄paratiua triplex.
fo. xxj. col. iij.
Miseria triplex p̄toris. fo. cxiiij. col. iij.
Miseria triplex in reprobo diuite. fol. lxxj.
colūna. j.
Misericordia dei erga peccatores triplici-
cem habet effectum. fol. lxxij. co. j.
Misericordie condonationis tres sunt re-
gule. fo. lxxiiij. co. iij.
Misericors a triplici miseria liberabit. fo.
lio. lxxiiij. co. ij.
Missas audire nos inducunt potissime
tres cause. fol. lxxj. co. ij.
Mysteriū triplex ad diuinam visionē d̄st-
positiū. fo. x. co. ij.
Mysterium triplex dāns nobis fiducias
orandi. fo. cxiiij. co. ij.

Alphabetica

Differētia trinitatis nō curiose sed simpli
ci fide inuestigādū ē ppter tria. fo. ly. co. ij.
Ditigatio penarū damnatorū ppter dupl'r i/
telligi. fol. vj. col. ij.
Dodus ratiocinatiuus seu inq̄sitū⁹ va/
let ad fidei p̄mōtionē tripl'r. fo. liij. co. iij.
Dodus triplex manducandi corpus chri/
sti. fol. lvij. col. iij.
Dund⁹ odio hz bonos tripl'ci rōne siue
pot⁹ tripl'ci malicia. fol. lxxij. col. ij.

De incipientibz ab A

Ecessitas mi

n serabilis humanitatis triplex. fo.
lio. xxj. col. j.
Adocumenta homi ex p̄tōp̄uenientia sunt
tria. fol. xij. col. ij.
Aocupēta hoi ex p̄tō p̄ueniētia alia tria
assignant. fol. xij. col. iij.

De incipientibz ab O.

Blectamentū

o vanitatis in tribus consistit. folio
xij. col. ij.
Oranti necessarie sunt tres p̄ditiones an/
gelice. fol. xvij. col. ij.
Orare esse opus honorabile potest decla/
rari ex tripl'ci consideratione. Ibidem.
Orationem facere nos inducunt tria. fo/
lio. xvij. col. ij.
Orationis deuote tres sunt conditiones.
fol. xvij. col. ij.
Oronis tres sūt utilitates. fol. xxix. co. ij.
Oronis 3 inimicos defendētis exemplū
valde norandū. fol. xix. col. ij.
Orationis triplex est effectus seu efficax
cia. fol. xxij. col. iij.

De incipientibz a P.

Eccato ultra

p non est seruendum tripl'ci ratiōe
fol. xvj. col. j.
Pctōr ad dñm debet diligenter accedere
p̄cipue ppter tria. fol. lxxvj. col. iij.
Peccatum tripl'ci signo ostenditur eē dei

iniuriatuum. folio xj. col. iij.
Peccatūz tripl'ci rōne ostēdit esse dei in/
iuriatuum. fo. xj. co. j.
Penam tripl'cem incurrit peccator. folio
xij. col. iij.
Perfectionis orationis triplex est conside
ratio.
Peruersitas lingue male gubernate appa/
ret ppter tria. fo. xlvj. col. ij.
Petitio fiducia habet ex tribz ad hāc nos
inducētibz. fo. xxvj. co. ij.
Pharisei contra dñm de tribus murmu/
rabant de quibus gaudere debebāt. fo.
lxxvij. co. ij.
Predicatori tria expediunt. fo. xc. co. j.
Presentia domini tripl'citer fructuosa. fe.
xcj. co. j.
Presentia spiritus sancti nobis ē valde nec/
cessaria. fo. xxxvij. co. j.
Pincipi terreno tria sunt reddenda. fo.
cxlj. co. iij.
Promissio triplex. fol. cxxvij. col. ij.
Proprietates ouis pulcre tres. fo. iij. col.
lumina. iij.
Prouidentia futuroz nobis necessaria tri
plex est
Prudencia triplex: imitabilis videlicet: vi
tuperabilis: et laudabilis. folio. xxxij.
col. iij.
Prudencia culpabilis triplex. fol. xxxij.
col. iij.
Prudencie tres sunt partes. folio. xxxvj.
colūna iij.
Purgatio orationi preparatiua triplex est
folio. xxi. co. iij.

De incipientibz ab R

Eligioni vere

r tria p̄tinent. fo. xix. col. iij.
Reprobatorum triplex misera condicio. fo/
lio. cij. co. j.
Resistere diabolo nos maxime tria iuuāt
folio. cxlij. co. ij.
Rogare sanctos debemus ppter tripl'ces
causam. fo. xix. col. iij.

De incipientibz a lra S

Tabula Alphabetica

Sacramentum

Eucharistie triplici precipua ratione institutum est in lege euangelica. folio. lxxij. col. j.
Salus triplici paruo labore adquiri potest. fol. vj. col. j.
Serpentis triplex est sapientia. sollicite custoditionis / congrue renouationis / et caute enasidionis. fol. xxxij. col. j.
Seueritas diuine iusticie triplex est. folio. cxxv. col. ij.
Seueritas infernalis damnationis triplex est grauis miseria. Ibidem. col. ij.
Signatio triplex omnium. fol. v. col. j.
Simulatio in negotijs secularibus tripliciter contingit. fol. xcj. col. ij.
Sinceritas discretionis perfecte orationis debet esse triplex. fol. xxij. col. ij.
Spes subleuat triplici consideratione. folio. xcij. col. iij.
Spes triplex scilicet moderanda / detestanda / et amplexanda. fol. xcj. col. iij.
Spiritus sanctus bona opera facit exercere: et hoc triplici. fol. xliij. col. ij.
Spiritus sanctus in linguarum specie missus est propter quattuor causas. folio. xlv. col. ij.
Spiritus sancti susceptio multas presupponit necessarias condiciones. folio. xxxvj. col. iij. et fol. xxxix. col. iij.
Spiritus sanctus tripliciter consolatur. folio. cix. col. j.
Spiritus sanctus testimonium perhibet triplici. fol. xlvij. col. j.
Spiritus sanctus triplici ratione arguit de peccato. fol. xj. col. j.
Sollicitudo triplex. fol. cxxij. col. iij.

De incipientibus a lfa T

Emplum domini

Triplex. fol. xxxj. col. iij.
Temporalia peti vult deus a se propter tres causas. fol. xxvij. col. ij.
Timoris multe sunt species. folio. xcij. col. ij.
Trininitas personarum veritas tripliciter declaratur. fol. liij. col. iij.
Triplex trinitas. fol. liij. col. j.

De incipientibus ab U

Vanitas intetis

Vanis contingere potest tripliciter. fol. xcvi. col. ij.
Vanitas mundi triplex quam ostendit spiritus sanctus. fol. xl. col. ij.
Vanitas triplex siue miseria cui subijcitur homo. fol. lxxij. col. ij.
Vanitatem esse penitosam exemplo valde notando declaratur. fol. iij. col. ij.
Veritas doctrine maxime in tribus consistit. fol. cxi. col. iij.
Veritas iusticie in tribus consistit. folio. cxi. col. iij.
Vigilantia pastoris triplex. fol. iij. col. ij.
Vigilare debemus triplici ratione. folio. lxxvij. col. ij.
Vita a phis triplex distinguit. folio. xij. col. ij.
Vanitas tam omnium quam pastoris triplex. folio. iij. col. ij.
Vox exemplationis christi ad oues triplex. fol. j. col. ij.
Vox orationis triplici ratione adiungitur. folio. xxv. col. iij.
Vox christi ad oues triplex. fol. j. col. ij.
Veritas triplex eorum que spiritu ducunt. fol. cxxj. col. ij.

Finit Tabula partis Estiualis
de Tempore.

[illegible]

Berniões domi

nicales venerabilis patris/fratris Nicolai
venerabilis: a dñica secunda post pascha vsq
ad aduentum domini. Et primo

Bñica secūda post pascha

Sermo primus.

Cognosco

oues meas: et cognoscūt
me mee. Joā. x. Christ
passus est p nob: vob re
linquens exēplū vt seq
mini vestigia ei. j. Pe. ij. Per hñdī seq
oues chīm reco gnoscūt et a christo cogno
scunt. Et nota ibi

Pastoris dignitatem. quia christus
passus est causā salutis. qz passus ē p nob
Informatōis vilitatē. vt seqmī vesti
De duobz pñis. j. Cor. (gia eius.
xv. Chīs mortu ē p pñis nris. De ter
tio Heb. xij. Recogitate eū q talē sustinu
it aduersus semetipm p tradiciōē.

Salutatio. Cognosco te.

p Rim^o ar. An chīs solas oues suas
cognoscat. id ē solos bonos: V. sic.
Abacuk. j. Dñdi sunt oculi tui dñe ne
videat malū. Cōtra. Prouer. xv. In oi
loco oculi dñi cōreplānt bonos et malos.
Rñdet Bon. in. j. vi. In deo dñe cōgni
tio duplex. Vna approbatiua q connotat
cōplacētiā volūtātē. et hac n cōgscit ma
la neq malos. Vnde malis dicitur? ē illō
Dat. xxv. Nescio vos. Alia est cognitio
simplicis intelligētie: cui rō est a pñate pri
ma q ē lux sūma cui nihil p̄t occultari. et sic
de? cōgscit oia tā bona q mala. Vñ dicit
Dñs. vij. c. de di. no. q de? p seipm tene
bras q accipit vñōē: nō aliūde vidēs tene
bras q a lumie Hec Bon. Pro fūda
mēto. Q. de? oia videat: et testant poete
et pñi Quid. lib. fastoz. Iupiter arce sua
rotū cōspectat in orbē. et Sen. ad Lucil.
Quid pdest aliqd ab hoie eē secretū: nihil
deo clausū: p̄e anis nris infest et cogitati
omibz inuēit. Lū g qñt An chīs rē. Dic
rñ. vt s. Et q pelude qñtū timorē: qñtā ē
pñsiōē dñz hñe pñōz q corā ocul' dei trās
gredit mādata dī. Audite o pñōres Que

mulier in pñtia vñi adulteraret: q puella
in pñtia pñis pñosi fornicaret: q latro in
pñtia iudicis furaret. j. Parak. penul. Dia
corda scrutat de? et vñiuei sas mētiū cogi
tationes itelligit. Audiāt h maligni corde
pñat? iniquis extorqñtes p fas et p nefas:
pñubinas secrete tenētes: fures et aliq fites
pñōres. vos qdē a deo clare videmī: s; tñ
mēdū ne ab eo reprobemī. Q qñtimendū
est nō cōgscī a deo p cognitioem approba
tiua. nā post q approbat dictū fuerit. Vñ
nīte bñdicti pñis mei. statī reprobatīs dñ.
Ite maledicti rē. Matt. xxv. Audite o
pñōres miseri: fornicatores: adulteri rē. et
scitote qm impossibile ē deū nō reprobare
pñōres. Tādē g oēs segregabunt a cōfor
tio iustoz. Figura Leui. xij. pcepit dñs
leprosu ab alioz pñortio segregari. Expo
ne. p leprosu intellige pñōrē. Et nota illō
Matt. xij. Erībūt angeli et sepabūt ma
los de medio iustoz: et mittēt eos i cami
nū ignis rē.

Ecūdus ar. Notāda est triplex chī
beniuolētia ad oues suas: que ē de
claratiua cognitōis approbatiue

Prima est beniuolētia vocatiōis

Secunda est beniuolētia expositōis

Tertia est beniuolētia collectiōis

Ira q pñū signū cognitōis illi approba
tiue est vocatio gratiosa. Scdm expositio
amoroza. Tertiū coadunatio fluctuosa.

Primū igit signū rē. q vt dñ. Jo. x. Pa
stor vocat oues noiatis: et oues vocē ei au
diūt. Est g ibi vocatio tā actiua q passiua
qz. l. oues efficitur vocant. Vocat aut dñs
oues suas mltiplici vocē: maxie voce exē
plificatiōis. De q i h ser. dicitur. Vñ Jo.
x. dñ: q pastor an oues vadit: et ipz seqmūt
Vñ vt dicitur ē in pñcipio ser. Pe. dixit: vt
seqmī vestigia ei. Bñ. Sermo viii. et ef
ficax exēplū est opīs. Hac at voce exēpla
tionis vocat oues suas chīs triplē mēstū
dat nob triplex exēplū pñipnū qd seqmur

Primū est exēplū scitāde hñilitatis.

Secūdū ē exēplū aspñade mūdānitatē

Tertiū est exēplū tolerāde penalitatis.

Primū igit rē. Matt. xj. dicebat. Dñcite
a me qz mīs sū i hñil corde. Appuit cui
dēter ei hñilitas i sua nñitate: i sua pñersa
tione: i sua passiōe. Jō dñ Bñ. Intolera
bil' ipz dñtic res ē vt vbi se exinanuit ma

Domínica. II. post Pascha

testas inflex & miculus vilis et intumescat. Audite o supbi &c. Scdm̃ e exēplū espnade mūdānarz. qz vt dr̃ Bēf. Pau/ per nat̃: paup̃ vixit: & paup̃ obijt. Unde Bar. viij. dicebat. Vulpes foueas hñt & vo. cc. m. fili? At ho. n. hz vbi ca. s. i. ecli. Aetēdite o avari &c. Lette chm̃ nō seqm̃i.

Tertū est exēplū tolerāde peualitatis. Na vt dr̃ Aug. tota ei? vita in pena & la/ bore fuit. Jo dr̃ Petr. i. Pe. iij. Chz in carne passū & vos eadē cogi. armam. Nō g nobis dūz esse dz tribulatiōes sustinere p amore chz q rot & tāgrauia tormenta p amore nñ sustinuit. Exēplū sumite i aplis martiribz & scis p̃fessoribz q ad exēplum chz vt ei se p̃formarēt oia p̃p̃fēre & multos labores p̃tulerūt: bñ artēdētes q ipse dñs dixerat Jo. xij. Exēplū em̃ dedi vo/ bis vt quēadmodū &c.

Et ar. Aud. &c. Cauete ne portē diabolu qz chm̃ seqm̃i: vos magz cō figurādo diabolo qz chz. Notate qm̃ si c hñ ij. di. Nō decet. Et de p̃se. di. ij. Cele/ britatē. Caput seq̃ dz mēbra. Et sic dr̃ in/ sti. d remm. Milites debēt gerere stigma ta sui p̃ncipis. Vñ siqz d exercitu regz ge rit signum aduersarij: q̃uis clamet/ viuat rex: ceteri p̃ditōr. Expone qm̃ qui gerit si/ gnū diaboli. i. p̃ctm̃: q̃cqd dicat ad laudez dei p̃ncis. p̃ditōr ē & infidelis p̃ dei. qz nō sequit chm̃. Greg. Qui chz vestigia seq̃ dedignant: q̃ remēitate sperāt ad ei? cla/ ritatē gaudia se puenire.

Dom̃ica. ij. post pascha Sermo secūdus

Ugnosco o

ues &c. Qui p̃ctm̃ nō fecit: nec inuenit? ē dolus in ore ei? q cū malediceret ñ maledicebat: cū pateret nō cōminabatur: tradidit autē iudicātū se iniuste j. Pe. ij. Tria s̃t ibi notāda de chz: qbus oues chz se p̃formare debēt vt ab eo cog noscant. Prīmū innocētie puritas. q pec catū nō fecit. Scdm̃ patiētie soliditas. q cū maledi. &c. Tertū beniuolētie suau/ tas. tradebat ar &c. De p̃mo Joā. viij. Quis ex vob argu. me d p̃ctō. De scdo Esa. liij. Quasi agn? corā rōdēte se sic ob/ mutescet. De p̃terio Eph. v. Tradidit se metipm̃ p nob. Cognosco &c.

p Rim? ar. An deat deū pmittere ali quē p̃ctm̃ cōmittere q̃ sit ab eo repro bād? Q. nō. qz benign? p̃nceps i suo reg̃ vitat oia mala q̃ p̃r. Contra. Decet deū relinq̃re vnūquēqz suo libo arbitrio. Rñ. Frācis? de mar. in. j. di. xl. q lz de? possz h nō pmittere de potētia absoluta: nō tñ oia dinata. qz p̃ctm̃ in mal' auget meritū in bo nis fm̃ Aug. dū ipos impugnt. et mar? est meritū bonis qñ dimittunt libp̃p̃: et per p̃ns maiorē glām psequunt. sic de ptate absoluta vñ? p̃ncipis possz quēlibet a la/ trocinio p̃seruare. si eū teneret ligatuz: sed decet q cū dimittat libez. hec Frā. d mar.

Pro fūo. Nō dubiū qñ tot? mōs regat a dō fm̃ leges ab eo institutas. Gal. i. alex. Via lege me ar. quā rex p̃ditōr ille sanx̃it ab et̃no. Et Anst. viij. phis. Vñ ē p̃mū mouēs immobile & sempit̃nū. Qz qñ An deat &c. Dic rñ. vt s. Ex q̃ p̃clude q q/ rimonie cāz hñc ñ pōt hō p̃ dei: qm̃ oēs re liq̃t arbitrio suo. Eccl. xvj. Deus ab initio p̃stituit hoiez: & reliq̃t eū i manu p̃sij sui. Adiecit mādara & p̃cepta sua. Si voluerz mādara p̃seruare: cōseruabūt te. Artēdite o p̃ctōres diuioz mādatoz trāsgressores qm̃ nulla erit vobis excusatio. Vñ sequit ibidē. Apposui tibi ignē & aquā: ad qd vo luerz manu porrige. an hoiez vita & mors bonū & malū: qd placuerit ei dabit illi. Pa ter g q ois q voluerit mādara dei seruare saluabit &c. Figura Dixit dñs p̃p̃lo iust' Esa. j. Si voluerit & audierit me: bona tre comederz. Q. si noluerit & me ad ira/ cundiā p̃uocauerit: gladi? duorabit vos. qz os dñi locutū ē. Per bona tre sign' bo/ na celest; ciuitat; q dr̃ fra viuētū. p gladiū diuina iusticia. Applica igit notādo illud Hiero. i qm̃bz ad belbidia hoies suo ar bitrio derelicti s̃t: neqz ei bonū necitate fa ciūt: s̃z volūtare: vt credētes coronā acci/ piant: increduli supplicis m̃cipent.

s Eccl? ar. In p̃ced. &c. Nūc d alia tri/ pli voce q dñs vocat oues suas. Prīma est vox diuine inspirationis. Secūda est vox diuine p̃missionis. Tertia est vox diuine cōminationis. Prīa igit &c. Vñ Apo. ij. Ecce ego sto ad ostium &c. Vnde i dñica. lxx. ser. vij. Dicat igit vnusqzqz illō p̃r. Audiā qd loquat in me dñs de? Sed heu multz vici pōt illud

Bermo III

Fo. II.

Act. vii. Vos sp. spūscro restitistis. Sed cūda ē vox pmissiois. Unā pncipio sue p dicationis di. dñs. Pniaz agite appropinq bit em reg. ce. Dat. iij. Et Dat. xj. Uenite ad me oēs q la. z one. estis: z ego refi. vos zc. sequit. Et iuenietz regem aniabz vñs. Et Jo. vii. clamabat. Siquis sitit veniat ad me z bibat. Et Apoc. iij. Qui vice rit dabo eis sedere mecu in throno meo zc.

Tertia ē vox cōminatōis. Ezech. xxi. Cōgregabo vos z succēdā in igne furoris mei z pflabim in medio ei⁹ vt pflatur argentū in medio fornacis: z scietz quia ego dñs cū effuderim indignitōez meā sup vos. Et Apoc. xxi. Timidis z incredul⁹ z ex/crat⁹ z homicidis z fornicatoribz: z vne/fic⁹: et idolatris: z oibz mēdacibz/ps illorū erit in stagno ardētī igne z sulphure. Sūt aut mltē hmoi cōminatōes. Multipl⁹ dñs vocat. sed heu mlti surdescūt. tō me/rito a dño ptenunt. Exēplū legi in lib. Def. cluniacē. q in pago pictaue apd li/ zimachū fuit qdam sacerdos q familiaris erat porz Boneyallis cisterciē. ordinis. Iste porz frequē eū monebat vt vitā corri/geret z seculo renunciaret. Qui pmittebat hoc aliqñ se facturū. Ille igit subito quit egrotās/misit p dicto porz. Veniēs prior monebat eū implere pmissū. Ille nolebat adhuc: sed differebat. Qui subito clama/mauit. Prior/ora pro me: qz ecce duo vñs veniūt ad deuorādū me. Lito aut p⁹ ora/tionē poris z sociorū ei⁹ liberatū se esse di. Nec tñ itez amonitus/statū mutauit. Et tūc subito fort⁹ clamare cepit. Ecce(inqt) ignis occupat me ad deuorādū. z perebat orari p se: z opponebat coopertorium igni. Sic etiā tunc liberat⁹ est p orōnē poris et sociorū suorū: nec tñ se correxit. Tunc fact⁹ acti expirasset/rapid⁹ ad dei iudiciū: audit ibi sniam se. Redit: refert vñs z audita: z spem salut⁹ ab eo pñsaz. Et ecce(ait) duo demones portātes vñā magnā sartaginē vt frigar in ea in efnum. Et sciatz(inqt) q ego nō infansio: qz hec est cuculla vñs z lin teamia. Qd cū diceret: vna gutta frigore cecidit sup manū ei⁹: z deuorauit eū statiz vsq ad ossa: oibz vidētibus. Et ait. Ecce nūc credite: ecce nūc demones pñciūt me in sartaginē. Et hec dicēs miserrime expi/rauit. Quin⁹ aut illud sp patebat: etiā p⁹

sepulturā. Aug⁹. De illis qbz ppat ardor flāmaz: dolor pñmiū: flet⁹ z stridor vētū t. Ert⁹ art. Aud. zc. Ne recuses neq differat. Dicit regla iur⁹. Hora sua cuiuslibet ē nociua. ff. de reg. iu. l. in cōdena/tione. Et extra de elec. z elec. pñate. li. vi. c. Inter vniuersas. Audite si rex pñno ore quēpiā ad se vocaret multa pñutrens: ad/dens terribilē cōminatōez mort⁹ si renuat. Credo q nō differret ire ad regē. Expone z applica: notādo illud Heb. q. Quō nos effugiemus si tantā neglexim⁹ salutem:

Sermo tertius

Ugnosco o

ues zc. Pctā nra ipse pñtuit in corpe suo sup lignū: vt peccat⁹ mortui/iusticie viuam⁹. j. Pe. ij. Sic nos cognoscat z nos illū cognoscem⁹/ si pctis mortui iusticie viuamus. In istis aut ver bis tria sunt noranda

Prīmū pctōz satisfactio copiosa. pctā scdm satisfactionis pñl⁹ (nra zc. sio fructuosa. vt pctis mor. zc.

Tertū cōclusiōis intērio pñuosa. iustit/ Depmo Ps. Apud dñm mī/ (cie vñs. sericordia z copiosa zc. De secūdo Esa. xxvij. Hic est ois fructus. vt auferat pctm De tertio Rom. vj. Exhibete membra vñs seruire iusticie in sanctificationē.

Cognosco zc.

p Rīm⁹ articulus An de⁹ sit cognosci bilis ab intellectu viatoris: Q. non. Grego. sup Ezech. Quātūcūqz mens nostra in contemplatiōe pfecerit: nō ad illud quod ipse est: sed ad illd quod sub ipso est attingit. Contra. Esa. j. impropereat domīn⁹ israel q non cognosceret deum: vbi sic dicit. Cognouit bos possessorē suū: et asinus pñsepe dñi sui: Israel aut me non cognouit. Rñ. iuxta doctrinā Sco. in. j. dist. iij. Potest dupl⁹ intelligi deum cognosci ab intellectu viatoris. Uno mō actu cōphēsiuo. z sic nō est possibile deū cognosci a quocūqz intellectu creato neqz viatoris neqz bñ: loqndo de cōphēsiōe pñie dicta fm quam aliqd intelligit qntū intelligibile est. Infinitū aut cōprehēdi a finito ipossibile est. Alio mō actu apphē

Domínica. II. post pasca

finis. q̄ vix attingit obiectū. Et h̄ itez ou
plicit̄ vel actu intuitiuo. 7 sic deū cogno
scunt bñi: 7 nō viatores. Talis ei noticia
de deo est hoi naturalr impossibil̄. Un̄ bñ
di. Ari. ij. metaph. q̄ sic se h̄z ocul⁹ noctue
ad lumen solis. sic intellect⁹ n̄r ad ea q̄ sūt
manifestissima nature. Vel actu abstracti
uo: 7 sic est naturalr cognoscibil̄ ab intel
lectu viatoris p̄ mediū creaturaz. quē ad
modū ap̄ls ait Inuisibilia dī a creatu. mū
di p̄ ea q̄ facta sūt intellecta 7 spiciūt sempit̄
na q̄z sūt a⁹ 7 diuitas. Qd̄ aut̄ dīc Breg.
Non d̄z intelligi q̄ cōtemplatio sūstat sub
deo i creatura aliq̄ qz h̄ cēt frui vīdēs qd̄
cēt summa pueritas. fm̄ Aug. lib. lxxij. q.
xxx. Sed qz 7 cept⁹ cēntie diuine sub rōne
entis i finiri est imperfectior 7 ceptu illius vt
est hēc cēntia. iō ē inferior intelligibilitate
dei in se 7 p̄plato: q̄ q̄ de lege stat in p̄spe
ctu cōi rei sub rōne entis. Hoc a Scoto.
Pro fun. Qd̄ intellect⁹ sic naturalr capax
diuinorū videt dicere Iuuenal̄ poet̄ea di.
Separat nos a grege mutorū atqz iō vene
rabilē soli fornic̄ ingenii diuinorū capax.
Et arist. ij. meta Vocat metaphysicā the
ologiaz. i. sciam de deo. Cum ḡ q̄rit. An
de⁹ 7 c. Dicrū. vt s. Post r̄isionem dīc q̄
miseri nō studēt ex creaturaz cōgscere crea
torē: cui⁹ potētia: sapiat bonitas in creatu
ris. relucet. Miseri certe q̄ nō recognoscūt
dñm: de quibz conq̄rit dñs Esa. j. vt s. di
cens. Cognouit bos 7 c. Sequitur. Et po
pulus me⁹ nō intellexit. i. nō int⁹ legitime
7 siderat deū. Et qz hōc ē cā oim̄ p̄ccōrum
7 o sequit̄. Ve genti peccatrici p̄plo graui
iniquitate semini nequā fi. sce. dereliquit de
um 7 c. Audite o p̄ccōres auari/lubrici 7 c.
Vos terga deo p̄stitis ne deū videat. Fi
gura Eze. viij. De his q̄ dorsūz habebāt
7 altare qd̄ erat abominabile dō vide. Et
expōe. iō de p̄ccōre dī illud Deu. xxxij. De
reliq̄t deū factorē suū 7 oblitus est dei crea
toris sui.

¶ Secūda⁹ ar. In p̄ce. 7 c. Nunc de scō
signo qd̄ ē expositio amorōsa qz vīz
ch̄s se exponit p̄ ouibz suis. Un̄ dīc euan
ge. Bon⁹ pastor aīaz suā dat p̄ ouibz suis.
Est at notāda h̄ triplex amorōsa expō.

Prīma ē copiose miseratiōis.
Secūda ē fructuose recōp̄satiōis.
Tercia ē fructuose saluatiōis.

Prīa est 7 c. qz vīz ch̄s amore n̄r expo
nit sanguinē corp⁹ 7 vitā De p̄mo Apo. j.
Dilexit nos 7 lauit nos a p̄ccis n̄ris i san
guine suo. De scō Esa. l. corp⁹ meū dedi p̄cutiē
7 b. De tercio Esa. liij. Tradidit in mortē
āiam suā De oibz sūt Eph. v. Ch̄s dilex.
eccl̄iaz 7 tradidit semetip̄m p̄ ea. Scōda
est expositio fructuose recōp̄satiōis fm̄ quā
oues ch̄iani p̄ ch̄o se debent exponere
p̄ qndā recōp̄satiōē illi⁹ expositiōis q̄
ch̄s p̄ eis se exposuit. j. Joā. iij. Diliga
mus deū qm̄ ip̄e p̄or dilexit nos. Debent
igit oues p̄ amore ch̄i exponere corpus 7
āiam 7 t̄palia bona. De p̄mo. j. Cor. vj.
Corpus nō fornicatiōi debet: s̄z dño. De
scō Deu. vj. Diliges dñm deū tuū ex t̄.
ānia tua. De tercio honora dñm de tua
substātia. Et certe multū ē nobis necessa
riū vt oīa p̄ ch̄o exponam⁹ q̄ cū sit dñs
maiestatis se p̄ nobis miseris terre vermi
miculis exposuit. Cauete ḡ ne sitis ingrat
i: qm̄ vt dīc Bōn. Nihil ita deo displicet
p̄sertim i filiis gr̄e quē admodū ingratitū
do. Q̄ multi sunt ingrati q̄ ex corp⁹ 7 aīa
7 t̄pali substātia nō ad ch̄i honorē vtunt̄:
s̄z ad ei⁹ iniuriā turpiter abutunt̄. Terc
tia ē expositio fructuose saluatiōis: qm̄ vīz
delicta oīa alia exponere debem⁹ p̄ aīa sal
uanda p̄ q̄ redimēda se totū exposuit ch̄s
Nā vt dīc Aug⁹. Reus erit nō parui p̄cc̄i
sed sanguinis iesu ch̄i q̄ violat 7 maculat
ānimā ch̄i sanguine redemptā. Debz itaqz
p̄ aīa saluanda vnusq̄sqz exponere t̄pa
lia bōa: corpus 7 carnales amicos. T̄pa
lia inquā bona qm̄ vt dīc ap̄ls. j. Tim. vj.
Qui volunt diuites fieri inadūt in laque
um 7 in t̄ra diaboli 7 desideria m̄tra inu
tilia 7 nociua q̄ mergunt hoīem in interitū
7 p̄ditionem. Et Breg. in moral. So
licitudo t̄paliuz mors est 7 excecatio spūal
lium. Sunt ḡ t̄palia exponenda. i. p̄tēnen
da 7 in p̄ios vsus expendēda p̄ salute aīaz
Nam vt dicit saluator Matth. xvj. Quid
p̄dest hoi si mundū vniuersū lu. aīa 7 s.
dctri. pa. 7 c. Corpus etiā est exponendū p̄
ānia saluāda: qm̄ corp⁹ est p̄pter aīam et
d̄z esse aīe instrumētū. Magna ḡ abusio
r̄m de corpore curare: 7 d̄ aīa quasi nūl
Ber. Cur carnē tuā p̄ciosius impigvas et
ornas quā post paucos dies vermes deuo
rabūt 7 aīam nō curas q̄ est coram deo 7

Bermo. III.

angelis pñanda. Cur illi carnē tuā ppo-
nis: dñam ancillari: z acillā dñari/magna
abuso est. Carnales etiam amicos debet
vnusquisq; p aia saluāda exponere. Nam
vt dr Breg. in homel. Pro qbuscūq; car-
nalib; amicis aut pñis n̄ est a dei amore
flectēdū. fatu? pfecto est q; p amore carna-
liū amicorū ipedit a chñi seq̃la z salute aie
sue. Exemplū legim⁹ de qdā qui aliqn̄
to tempore pñiquoz amore retardat⁹ est
a seq̃la chñi. Hic autē semel amicos vocās
ad pñiū: inter epulas interrogaui vnū
quē sibi magis fidelē credebat/ vt si eū di-
ligeret/ minimū digētū suū p ei⁹ amore in
ignem mitteret. Ille p̄o timens h̄ reuuit:
nec fidē quā simulauerat exhibuit. Et de/
inde ceteris oib; p ordinē req̃sit/ idē in eis
reppit qd in pmo. Tūc ille dixit. Ob amo-
rem dei vñ hacten⁹ a dei seq̃la retardat⁹
sum. sed ampl⁹ nolo retardari: qz cū min⁹
mū mēbz vñ corpis nolueris igni trāsire
rio. p me exponere ad horā: idō nec ego co-
tū corp⁹ z aiam p vob exponere volo igni
ppetuo. Idō bñ dr Deut. iij. Custodi te
metipm: z aiam tuā sollicite serua.

¶ Erti⁹ ar. Audist⁹ zc. Timet⁹ ne da-
minari: Forte dicis: timēdū non ē/ cū
chñs p nob se exposuerit p salute nob adq̃
renda. Sed attēdite qd. l. di. Cum aliqd
alicui pmitit sub certa p̄dicōe: illa cōdi-
cione nō stāte ob illi⁹ culpā cui pmitit⁹. p/
missū reuocat. vt bñ. E. de p̄dicōe ob cau-
sam da. l. si lib. Ar. ad h̄ qd fm Joā. j. in c.
de cele. miss. Cleric⁹ bñficiat⁹ nō dicēs of-
ficiū tenet restituere fruct⁹ q̄s interim re-
cipit ab ecclia. qz ppter officiū dat bñficiū:
vt in c. diuersis. de cleric⁹ p̄ugatis. Pone
etiā casum siue exēplū. Rex pmitit militi
mille florenos si vigilet ad custodiā castri
et vigilare nō vult. An debeat stipēdia re-
cipere: Ertū est q; nō. Expone z applica
qm nō pmitit nob regnū celoz nisi sub cō-
dicione. l. si mādāta di seruem⁹. Dat. xix.
Si vis ad vitā ingredi serua mādāta.

Sermo quartus

Agnosco o

ues zc. Lulus liuore sanati su-
mus. j. Pe. ij. Hec inia ostēdit

Jo. III.

quō chñs approbatōe cognoscit oues: qñ
liuore suo sanauit eas. In qbz verbis sunt
tria noranda. Dilectōis suauitas: liuoris
sublimitas/ cui⁹. s. fili⁹ dei/ fructuositas: sa-
nati sum⁹. Pro ist⁹ trib; Esa. liij. Ip̄e vñ
nerat⁹ ppter iniquitates n̄ras: attritus est
ppter scelera n̄ra: disciplina pacē n̄re super
eū: z liuore ei⁹ sanati sum⁹. Logico zc.
p Rom⁹ ar. An noticia q̄ oues chñi chñi
stum cōficiūt sit specularia vñ practi-
ca. Vnde in dñica in sexage. ser. vij. Sz p
fundamēto nora q; paz valet cognitio di
et leg⁹ diuine sine opib; Horaci⁹ i odis si/
ue carmib;. Quid leges sine morib; vane
pfiūt. Vñ fat⁹ h̄ q; hmōi cognitio ē pra-
ctica: qm dr Arist. ij. metaph. Finis specu-
lariue est veritas: practice p̄o op⁹. Cetera
vide vbi s.

¶ Eūdus ar. In p̄ced. zc. Hic de ter-
tio signo qd est collectio seu aduna-
tio fructuosa: de q̄ in euange. Alias oues
habeo q̄ nō sunt ex h̄ ouili z illas oportet
me adducere: z fiet vnū ouile z vn⁹ pastor.
Vbi est p̄plāda triplex vnitas tā ouilz
cū pastore q̄ ouilz inter se.

Prima est vnitas nature.

Secunda est vnitas gratie

Tertia est vnitas glorie

Prima est vnitas nature. qz voluit pastor
n̄ se nob p̄formare i vnitate nature. Phi-
lip. ij. Semetipm exinanuit for. ser. acci. i
silitudinē hoim fact⁹ zc. Et hoc sic voluit
vt z nos ipsi p̄formemur p participationē
sue diuinitat⁹. ij. Pe. j. vt p hec efficiamini
diuine p̄sortes nature. O miseri p̄dres q̄
diabolo mag⁹ se q̄ chñs p̄formāt. Hmōi
aut vnitas nature manifesta est inf oues.
Boeci⁹ li. de cōsol. De hoim gen⁹ simili
cōsurgit ab ortu. Ex cui⁹ p̄sideratiōe idu-
ci debem⁹ ad chñi charitatē z n̄ri mutuam
dilectiōem. Malach. ij. Nunqd nō vn⁹ ē
p̄ oim n̄rm: Nunqd nō deus vn⁹ creauit
nos: q̄re ḡ despiciat vnusq; vñm fratrem
suū. Nā Eccl. xij. Oē aial diligit sibi sile.
Audite inuidi: iracundi: p̄ditiosi: z hmōi

Scda est vnitas gr̄e. de q̄ Ro. xij. Sul-
ti vnū corp⁹ sum⁹ in chñs: singuli aut alter
alteri⁹ mēbra. Audite o avari q̄ nō cēpa/
timini necessitatib; alioz: imo magis eos
oppmēt⁹ vsur⁹: fraudibus: z rapinis. certē
ostenditis vos nō p̄tinere ad chñi corpus.

Dominica. II. post Pascha

Nā vt dr apl's. j. Cor. xij. Si qd patitur vnū mēbrū / cōpatiunt' z alia mē. Ter-
tia ē vnitas gl'ie q' cōperit bris q' brificant in vno sūmo bono z hnt possessiones vni⁹ regnī. De h' possum⁹ exponere qd dr dñs Joā. xij. Vos videbitis me qz ego viuo z vos viuetis i illo die: vos cōgicetis qz ego in pte meo suz: z vos in me: z ego in vob.
Qnta ibi gl'ia: qnta leticia in visione illa qñ. s. dr Job. xxxij. Videbūt faciē ei⁹ in subilatione. Et Esa. xxxij. Regē in deco-
re suo videbūt. Hui⁹ visiois amenitatem ror⁹ debem⁹ desiderare viscerib⁹. Exēplū legif q' i ecclia bñ Pe. de Colonia cum eēt qdā obseffa a demone: pigit z aliā obsef-
sam supuenire. Vox altā p alterā cepit i / surgere z clamorib⁹ suis z pñclis sese af-
ficere: demō demoni dicebat Miser qd cō-
sentiedo lucifero sic de celo ruim⁹. Et alt' rñdit. qre fecisti: Cūq' illi qñ penitudinis pba pferrēt: alter eoz subiūxit. Tace / ista pnia ē nimis sera. Tūc qdā circūstātes in-
terro gauēre demone illū. Quid bñ facere velles vt ad celū vñ cecidisti redire posses Rñdit. Si cēt colūna ferrea plēa ratorijs et clauis acutissimis circūquaqz armata a terra vsqz ad celū erecta: ex nūc vsqz ad di-
em iudicij si carnē habere in q pati possem me p illā vellē trahi nūc ascēdēdo / nūc de-
scēdēdo / dūmō rādē puenire possem ad ce-
lest⁹ hitatōis amenitatē atqz pulcritudiez z gl'iaz de q p supbia cecidi. O qmiseri q nō diligenter laborāt p adeproē tāti boni vbi ēo. m gaudioz plenitudo. O q gaudi-
osa brōz vnitas zc. Vñ dr dñs Esa. lxx. Ecce ego creo hierlm exultatiōez: z pplm ei⁹ gaudiū. Notate verba. Non dr: creo in hierlm exultatiōez vñ aliqd tale. sed ipsa ci-
uitas erit exultatio. Nec dr: dabo pplō ei⁹ gaudiū vñ ppl's ei⁹ erit gaudiosus: sed erit ipm gaudium / ppter imensitatē gaudiij ex-
pñius designandā.

Et Erri⁹ ar. Aud zc. Timetis ne priuari tali gaudio z ab illa supna ciuitate ex-
cludi: Dicit forte. Nā dñs ppij sanguis cōmercio h' nob adqñuit: iō securi sū⁹ qz tā-
tus hēm⁹ ad h'. Sed videte ne renūciētis aut iā renūciaueritis iuri vō. Lex dr. Iuri p se introducto qlibet renūciare pñ. l. si qz. E. de pactes. Pone casum de iure heredi-
tario in fauore alicui⁹ adqñito: cui ille renū-

ciare pōt. Est aut h' notandū q chis para-
disum adqñuit rñ p mēbris suis. Vñ de pe. di. j. c. Dis qñ diligit. dr. Bitudo so-
lū mēbrū chī parat. Nota igit q iuri padī si renūciat q se de mēbris chī fac mēbrūz diaboli zc. Nā vt dr Pau. ij. Cor. vj. Que cōuentio chī ad belial zc.

Sermo qñtus

Vgnosco o:

ues zc. Erant oues errātes: s3 cōuersi estz nūc ad pastore z epī scopū aiaz vñ. j. Pe. ij. ibi ostendit quō oues pastore cōgiscūt Vbi sūt tria notāda Prīmū pcedens miseranda condicio.

Eratis sicut oues errantes.

Scdm desiderāda dispositio. sed puer

Tertiū memorāda pastoris. p / (si est) curatio seu pductio ad pastore. z epī aiaz rñ v. De pmo z scdo Esa. ix. Hitantib⁹ in regiōe vmbre mortis lux orta eis. De tertio Heb. iij. Hēm⁹ pōtifficē magnū q penetravit celos iesū filiū dñi zc. Eoq. zc.

p Rim⁹ ar. An illa noticiā q oues chī chīm cōgiscūt dicēda sit sapia: Vide dñica in. lx.

Ecūd⁹ ar. In pced. zc. Nūc dicem⁹ rōnem qre veri fideles noie ouū de / signif. Vbi notādū q tres pulcras pprie-
prio ē aial inocētissimū (rates h3 ouis Scdo est aial obedientissimū.

Tertio est aial fructuosissimū.

Prio est aial inocētissimū. Nā nulli no-
cet: nō mordet: nō pcutit pede neqz cornu. Sic q chī sūt optz eē inocētes. Ps. Inno-
cētes z recti adhe. mihi. Nō mordētes dē-
te detractōis: nō vim iferētes cornu auto-
ritat⁹ neqz pcutiētes pede rācor⁹. ps. Am-
bulās i via imactara hic mihi mist. Sel-
cūdo ē aial obedientissimū. nā a puero dū-
cif: obtempat et obedit. Et dñs dr Jo. x. Oues mee vocē m. audiūt. Alciun⁹. i. pce-
pt⁹ meis ex aio obediūt. Audite iobediē-
tes deo z ecclie qm nō est de ouib⁹ chī.

Tertio ē aial fructuosissimū siue vtilissi-
mū: qz qcūqz ipsi sūt / vtilia sūt: ossa: sim⁹:
bodeli: pellis: caro: lana. Sic fideles chī debēt eē fructuosi i bonis opib⁹ mie: iusti-
cie zc. Vñ z repido q negligit se exercere i bonis opib⁹ dr dñs Apoca. iij. Qz repid⁹

incipiā te euomere ex ore meo. Heu heu ti meo q̄ pauci p̄ditiōes sup̄dicatas habente imo econtrario p̄les sunt siles hedis feti dis sterilibz z salietibz sine iugo. Audi hie rem. iij. Asperi terrā z ecce vacua erat. l. a bono ope z nihil. i. p̄ctm̄ ppter multitudi nē iniquitatū. It̄ mlti lupis infernalibz relinquant. Un̄ Datt. xx. Dulci sūt voca ti pauci p̄o electi. Exemplū legi q̄ q̄ dam cancellari⁹ Parisiē. q̄ fuit magne re putationis apud doctores z magne edifi cationis in fmonibz in mortz articulo ad iuratus est ab ep̄o parisiē. vt si autoritas sua posset in eū post mortē appareret ei et de statu suo referret ista triginta dies. Hic igit. xxx. die cū esset ep̄s solus i camerave nit ille nigra capa indut⁹ feridus et olens narrās ei quō dānat⁹ esset. Lūqz miraret ep̄s z causā sue dānationis q̄reret r̄ndit ei di. Quia q̄ feci ppter gl̄iam hūanā feci z q̄ scīui z habui tanqz a me eēt: mibi aseri p̄si. Quēsiuit aut̄ ab ep̄o q̄ hora z qd̄ eēt i mundo. Cui dixit ep̄s qz hodie ē. xxx. di es mortis tue. Et ille ait. Ge ve ve nobis dānat⁹ in inferno qz credebam⁹ mūdi cō sūmationē esse p̄p̄inquā nec credebā tot eē anias in mundo qd̄ iā vidī descēdentes in infernū. Ita em̄vident aie descendere in i fernū sicut n̄r decelo sup̄ terrā. Ge his q̄ cū talia legūt vel audiunt nō timēt nec cō uertunt ad dñm. Miseri mortales pere grini z aduene in h̄ miserabili seculo p̄ca uete vobis ne p̄tā modico hui⁹ vite curri cūlo mortē incurrat⁹ sempiternā. Lūqz auditis plures dānandos q̄ saluandos ti metes z non p̄pterea desperet⁹ s̄z penitemi vt dei misericordiam inueniat⁹. Et em̄ dñs Sa cha. j. Conuertimini ad me z ego cō. ad vos t̄. Ertius ar. Aud. zc. Videte ne ma gis sit⁹ d̄ nūero hedoz diaboli q̄z ouū um ch̄i. Nec p̄sumat⁹ qz suscepistis chara cterē baptisimī q̄ est si gnū ouū ch̄i z p̄ba ptisimū faci est. filij dei z sic datū ē vobis ius p̄uēdi ad hereditatē. qm̄ iura dicūt Iuri suo renunciare p̄sumit q̄ iuri suo iuri um facit. ff. de minoribz. l. Si fili⁹ Et extra de testibz. Cū venisset. Et de appellationi bus sollicitudinē. Pā si daret alicui rex ius secū manēdi z comedēdi i p̄p̄ia mēsa. z ille relicta societate z mēsa regis iret ad domū

z mēsa aduersarij: nōne p̄sumeret renūcia re iuri suo. Sic fac miser ch̄ian⁹ cū peccat Quicqd̄ em̄ ore dicat tñ in ope ch̄im relin q̄r z diabolo adheret. de h̄mōi dicit Paul⁹ ad Titū. j. Confitent⁹ se nosse deū. fact⁹ at negant cū sint abomiati z incredibiles z ad oē opus bonū reprobi Non sunt ḡ tales d̄ ouibz ch̄isti.

Sermo. vi.

Dgnosco o.

zc. Ego sum pastor bon⁹ Jo. x.

Nunc conuenient legi euāge

liū istud in q̄ habetur quomō dulcis iesus animā posuit pro nobis ne a memoria. la batur eius passio inter gaudia resurrectio nis vt sic discamus: vite presentis dulcori amaritudinē immiscere iuxta illud Ecce/ stastici. fj. In die bonorum ne sis in memo rialorum. Se autem dominus comparat pastori. Tum quia vilib⁹ se induit p̄bil. ij. Formā serui accipiens. Tum quia oues id est fideles pascit. pastor enim d̄r a pascē do. Tum qz oues suas cognoscit vt dicūt verba thematis. Salutatio

Cognosco zc.

p̄ Rimus ar. An ch̄is velit oēs eē de nūero ouū suaz. Vide dñica. ij. p.

Epiph. ser. iij.

s̄ Secund⁹ ar. In p̄ce. zc. Dixim⁹ d̄ ouū um p̄ditiōe. h̄ dicem⁹ de p̄ditiōe pa

storis. f. d̄ vigilātia q̄ d̄z eē i eo. d̄z aut̄ eē tri

dia ē vigilātia sedule visitatōis (plex

Secda ē vigilātia ch̄ritatiue expōnis.

Tertia ē vigilantia solite collectōis.

Pr̄a zc. vii di. dñs Eze. xxxiij. Ecce ego

ipe req̄rā oues meas z visitabo eas sic vi

sitat pastor gregē suū: sic debēt facere eccle

sie pastores exēplo ch̄i vt sic saluti ouū p

uideāt. S̄z heu pauci hodie curā aiaz ha

bēt: s̄z mlti curā pecuniay. De talibz Eze.

xxxij. Ge pastori iis q̄ pascēbāt seip̄os

Bern. sup̄ Lanē. ser. x. Quanti hodie de

his q̄ aiaz receperūt qd̄ sine miserabili ge

mitu dicēdū nō ē ch̄i opprobria: puta: fla

gella: clauos: lancea: cruce: coronā z mori

tem hec oia in fornace auaricie conflant et

p̄stingunt z in adq̄sitionē turpis questus p

Dominica. III. post pascha

dum vniuersitatis suis marsupijs: inclu-
dere festinant: hoc solo sane a Iuda scario/
this differēs q̄ ille hoꝝ oīz emolumentū
denariorū nūero cōpēsaur: isti voraciori i/
glurie lucroz infinitas erigunt pecunias
zē. Vide ibi. Scdo est vigilantia chari-
tatie expositio: qz bonus pastor aiam
i. vitā animalē siue corpalem dat siue ex/
ponit p̄ ouibus suis: cū. l. opus ē z sp̄ i aio
paratus ē dare. Si hec est descriptio boni
pastoris timendū est de paucitate bonoz
pastoz. Cadit quippe bestia p̄mi z mul-
ti eā subleuant: cadit ania z non est q̄ sub-
leuet. Sed sicut dicit Greg. Cum incōpara-
biliter longe sit melior aia q̄ uiuimus ter-
rena substantia quā exteri possidem⁹. Qui
non dat p̄ ouibus suis substantiā: quō da-
turus ē p̄ ipsis animā suā. Multi certe nō
sunt pastores sed mercenarij. Vñ dicit Greg.
Mercenarius quippe q̄ locū q̄dam pasto-
ris tenet sed lucra animaz non q̄rit: terre-
nis cōmodis inhiat: honore platiōis gau-
det: p̄alibz lucris pascit sibi impēsa ab ho-
minibz reuerentia letat. Hic itaqz dum vi-
det lupum venientē. i. diaboliū: hereticū vl-
tyrannū: timens damnū rez vel corporis:
dimittit oues periculo z fugit tacendo et
debitū auxiliū subtrahendo: nō p̄tinet ad
eū de ouibz de quaz p̄ditione nō sollicitat.
Nam fm̄ Aug. Non diligit in ouibz chri-
stū sed lac z lanam. De tali dicit Iacob. ij. O
pastor z idoliū derelinqns gregē. Tal' vti-
qz non cogitat qz reddidurus ē rōnē d̄ sibi
cōmissis. s. bon⁹ pastor hoc sibi semp cogi-
tat. Vñ Aug. Et p̄tinet ad curā nraz vt
rōnē reddam⁹ bonā de vobis. Tota autē
rō nra q̄ est scitis / dñe scis / qz dixi scis / q̄a
non tacui / scis qz ex anio dixi: scis qz fleui
dū dicerem z nō audiret ip̄e puto q̄ inte-
gra rō nostra hec ē. Tertia est vigilan-
tia sollicite collectionis z adunatiōis. Exē-
plo em̄ chri debz pastor ecclesie colligere
oues dñicas z illas in ouilis vnitatē addu-
cere dirigendo p̄bo z exemplo. Vñ Ber.
in q̄dam epla. Pascas p̄bo: pascas exem-
plo: pascas z scitaz oīonū fructu. Exēpluz
accipiant pastores ecclesie in ip̄o ch̄o z apo-
stolis ac plurimis alijs q̄ pascendo et co-
adunādo oues multa pertrulerunt vsqz ad
mortē. Et notare illud pauli Act. xx. At-
tendite vobz z vniuerso gregi in q̄ vos spi-

ritussant⁹ posuit ep̄os regere ecclesiam dei.
quā addidit sanguine suo.

Et cū art. Aud. zē. Cauete gō pas-
tores ne p̄ negligentia vīaz pereant
anime vob cōmisse. Hā sic h̄. j. q. j. Quic-
quid. et. ix. q. ij. Ep̄o. P̄elatis z pastoribz
bus imputant p̄cā subditorū. z. L. d̄ ep̄is
z clericis. l. Presbyteri. Cui plura cōmittū-
tur ab eo plura exigimus Nam si rex p̄p̄iā
filia alicui cōmiserit bona etiā ei cōmitten-
do p̄ ea nutrienda. Exposuit autē bona pro-
pria voluntate z ex negligentia sua filia ra-
pita regis aduersario q̄ cum ea fornicat.
nōne puniend⁹ z arguend⁹ est: Lerte acriter
Expone z applica: notādo illud Sap. vij.
Horrende z cito apparebit qm̄ durissimū
iudiciū fiet his q̄ p̄sunt.

Sermo. vii

Cognosco o.

zē. Nouit dñs q̄ sūt ei⁹. ij. Ti-
mo. ij. Nouit inquā noticia cer-
tissima: euidentissima: z inuariabilissima.
Ps. Nouit dñs viā iustoz. Vñd̄ Exod.
xxij. dixit dñs moysi. Noui te ex nomie.

Cognosco zē.

p̄ Rimus ar. An dei noticia reprobati-
ua respectu maloz sit absqz p̄uisione demer-
itoz. Q. sic. qz p̄destinat absqz p̄uisione me-
ritoz. Contra. Nunqz deus punit sine
culpa. Rñsio fm̄ Sco. in. j. dist. xl. ponen-
do duas p̄clusiones. Prima p̄destinatiōis
onīs nulla est cā / p̄bat. Deus solo benepla-
cito suo determinat hunc hoīem ad esse ḡ
etiam solo hū placito determinat hunc ad
bñ ee. i. ad grām z glām. Scdo conclusio
Reprobatiōis est aliq̄ cā. Probat. Dāna-
tio non videt bona nisi qz iusta. Vñ Aug.
sup̄ Gen. Non p̄us deus sit vltor q̄ aliq̄s
sit p̄cōr: s. reprobatio siue dānatio nō ee
iusta nisi subesset cā. q̄ reprobatiōis ē aliq̄
cā. Hoc ex Sco. Pro fun. Nullaten⁹ est
diffidēdū d̄ deo qm̄ oibz misericōdiaz offert q̄
ad eū redire volūt. Quid. d̄ p̄nto. Recede
mibi miser⁹ celestia numina p̄cunt. Nec sp̄
lesos z sine fine p̄mūt. Et Sen. ad lu. Nō
sūt dī fastidiosi nō inuidi: admittūt: z ascē-
dētibz manū porrigūt. Querit ḡ An de-
us aliquem reprobet absqz demerito p̄cō-
uio: Dic rñsionem vt s. Ex qua p̄clude q̄

nullatenus est ira dei timēda nisi ppter pctā nra. Jo dicebant filij isrl. Tren. ij. Nos iniq egim⁹ ⁊ iō ad iracundiā te puocauimus. Sigit pccōres miseri luxuriosi ⁊c. auferte pctā vā si vultis euadere irā dei. Audite qd dicit dñs Ezech. xviij. Si impius egerit pniaz ab omnib⁹ iniquitatibus ⁊c. oim iniquitatū ei⁹ non recordabor. Si gura. Noluit dñs simplr excludere a phāse dñi nisi tantūmodo incircūciolos. Inde Ezo. xij. Si pegrini circūcidant rite celebrabunt ⁊ erunt sic indigene terre nō at incircūcili. Per circūciōne aut itellige vi ciorz ablationē Et p celebrationē phāse so lennitatē ciuitat⁹ celestis ⁊c. Sic g dicit do minus Bar. iij. Pniā agite appropinq bit em regnū celoz.

¶ Secūdo ar. In pcedenti ⁊c. Punc di cturi sum⁹ de signatione oim chisti. qm vitz debent ēē signare triplici signo

Signo distinctiuo.

Signo vnitiuo.

Signo configuratiuo.

Primo signo distinctiuo. s. p baptismalem characterē. Nam vt dicit Jo. iij. Nisi qs re nat⁹ fuerit ex aq ⁊ spūscō non pōt intro ire in regnū dei. Character aut iste bapti smalis i magnū honorē cedit bonis chīa nis. j. Pe. ij. Vobis aut honor credentib⁹ sed malis chīanis erit in aggravationez horrozis ⁊ confusiōis. qm vitz sic abusi st gra baptismali. Non sufficit g nomen hēe chīani ⁊ sacrm suscepisse chīanitatē nisi etiam opa faciam⁹. Nā vt dicit Aug. lib. de doc. chīa. Nomen chīani frustra sortit q chīm minime imitat. Scdo signo vniti uo siue transformatiuo. ⁊ h p amorē. Nam sic dicit Dion. iij. c. de diu. no. Amor ē vir tus vnitiua. et. j. Jo. iij. Qui magnet i cha ritate in deo manet ⁊ de⁹ in eo. Est etiam amor transformatiu⁹ amantē in similitudinē rel amate. Vñ ait Hugo. Scio ania mea dilecta qz amor tu⁹ ē vita: ⁊ qd diligis ea vi dilectionis in eandē similitudinē trans formar. Si terrā diligis terra es: si deū diligis: nō dico q de⁹ eris sed deificaberis.

Tertio debet oues chī ēē signare signo configuratiuo p dñice passionis cōpassiua recordationē. Hec em dicit de occupā to cu suslibet chīani Bern. Quotidiana chīi ant lectio dicit esse assidua ppassiōis chīi me

ditatio. Vbi debem⁹ pssidere aliquā pass ionis acerbitatē. Tren. j. O vos oēs qui transitis pviā attendite ⁊ videte si est dolor si. sic do. me⁹. Aliqñ patient⁹ charitatem. Ber. f. xxiij. sup cā. Ad cumulū pietat⁹ tra didit i mortē aiam suā ⁊ de ppio latere p tulit pciū nre satisfractionis. Aliqñ pāien di causā siue causalitatē qz ppter pctā nra. Esa. liij. Vere languores nros ipe tulit et dolores nros ipse portauit. Tales itaqz meditationes nos chīo dño configurant. Exemplū apertissimū in brō Francisco q ex talib⁹ meditationib⁹ chīo fuit cōfigurat⁹ nedū in aia sua sz etiā in corpe p impissione sacroz stigmatū in manib⁹ pedib⁹ ⁊ lateh re. Ad hanc aut dñice passionis recordati onē nos hortat Aug⁹. li. de pgnitate: di. Inspice vulnera pendent⁹ sanguinē moriē tis/pdum rediment⁹/cicatrices resurgē tis/caput h⁹ inclinātū ad osculandū/bra h chia extensa ad amplexandū/totū corpus expositū ad redimendū. Hec qnta sint co gitare: hec in statera cordis appēdite vt to tus vobis figatur in corde qui tot⁹ p vob fixus ē in cruce.

¶ Tertius ar. Aud. ⁊c. Hec aut signa nō i corpe exteri⁹ sunt sz interi⁹ in aia: nō ab hoib⁹ nō papiant tñ a deo euidentissim⁹ me cernunt. De em secretor⁹ ē iudex ⁊ co gnitor. xxiij. di. Erubescant. et. ij. q. v. Eō fuluisti. Et solū deū habet vltorē. E. dū reit⁹. Iureiurandi. Morate. si rex talem le gem statuerit. Quicūqz reliquit signū me um ⁊ signū aduersarij supserit morte moriet. Estis aut in pspetu ei⁹ q pnuēvos respicit nec potestis ei⁹ vllum nec etiā ma nū subterfugere. Nonne multū timeretis abicere signū reg⁹ ⁊ assumere signū aduer sarij: Credo q sic ⁊c. Expone ⁊ applica no tando illud Prover. xv. In oi loco oculi dñi ptemplant bonos ⁊ malos.

Dñica. iij. post pasca.

¶ Vdicū et iā

m nō videbit⁹ me ⁊ itez modicū ⁊ videbit⁹ me Jo xvi. Obsecro vos tanqz aduenas ⁊ pegrinos abstī nere vos a carnalib⁹ desiderijs q militant aduersus aiaz. j. Pe. ij. Hec exhortatio be

Dominica. III. post pascha

acti petri multū ē necessaria ad h̄ vt p^o modi
cū tps vite pñt puenire possim⁹ ad visio
nē diuine maiestatis. In illis autē p̄bis bñ
petri tangunt tria notanda.

Primū est exhortantis benignitas: qz
dicit Obsecro vos

Scdm est exhortatoz q̄litas. qz dicit. tā/
q̄ aduenas z pegrinos.

Tertiū est exhortatois necessitas. qz dicit
abstinere vos a carna. zc.

De p̄mo Ro. xij. Obsecro vos p̄ misē.
dei. De scdo Heb. vi. Nō ha. hic ci. manē.
sed si. inq̄rim⁹. De tertio Gal. v. Caro cō
cupiscit aduersus spm̄ zc.

Modicum zc.

p̄ Rm⁹ ar. An p̄cto mortali in tā mo
dico tpe ppetrato iuste puet hō eter/
nalit̄ visioe dei z ppetuo dānet sic q̄ ip̄s
iustez rōnabilr dicat dñs Modicū. i. tps
z delectatiois: z tā nō videbitz me. i. nūq̄
videbitz me. Q. nō. qz pena nō dz excede/
re culpā. culpa autē est momētanea. Cōtra
Mat. xxv. Ibunt bñ. i. ip̄i i suppliciu eter
nū. Rñder tho. in. j. q. lxxvij. q̄ q̄cunqz
pctā auertunt a deo charitatē auferētia. z
q̄ntū ē de se iducūt reatū eterne pene. Cū
ei tollant p̄mū pncipiū ordiis q̄ voluntas
hois subdit deo. viz charitatez p̄ quā hō
iheret vltio sui. Bō tal inordinatio q̄ntū
est d̄ se ē irreparabil̄ licz reparari possit di/
uina p̄tute. Necq̄ requir̄ q̄ pena adequetur
culpe fm̄ durationē. vt dicit Aug⁹. xxj. d. ci.
dei. Nō ei qz homicidiū in momēto cōmit
tit i momento punit sed q̄ncq̄ qdē ppetuo
carcere vel exilio/ q̄ncq̄ etiā morte in q̄ nō
p̄siderat occisiōis mora. s. pot⁹ q̄ in ppe/
tūi auferat a societate viuētū. Et sic rep
sentat suo mō eternitatē pene inflite diui/
nit⁹. Iustū est em̄ fm̄ Bre. q̄ q̄ in suo eter
no peccauit d̄ deū: i. eterno dei punitat. Vi
cif a talis in suo eterno peccasse nō soluz
fm̄ p̄tinationē act⁹ duranti p̄ totā hois
vitā s. qz ex hoc ip̄o q̄ finē in p̄cto p̄stituit
volūtate bz i eternū peccādi. Vñ dicit Bre.
xxxiij. moral. Inq̄ voluissent sine fine vi
uere vt sine fine potuissent i inq̄ratibz pma
nere. Nec tho. Pro fun. q̄ horreda ē pe
na q̄ nūq̄ finē ē habitura Gal. in alex. Q
suppliciu miserabile sp̄. Et nūq̄ morit̄ quē
carcer torq̄t auerit. Tull⁹ rñ iuectiuaz i
catilinā li. iij. asserere videt ea q̄ de inferno

dicūt figmēta eē vt inq̄t eēt formido aliq̄
iprobis posita ap̄d iferos supplicia antiq̄
ip̄is p̄stituta eē voluerūt. Vñ s. h̄ audite
Hiero. ad palmachiū z oceanū. An puta
mus fr̄es q̄ p̄be iocādo p̄dicent/ ridendo
loq̄nt apli/ ch̄is iudiciū z penas ifantiliē
cōminet. s. loci nō sunt vbi supplicia iterce
dūt si iocādo passi credant z iocādo locuti
elatas serra secat/ daniel leonibz deputat/
paul⁹ truncat gladio/ petr⁹ exēplo dñi i cru
ce suspendit. Et h̄ totā vt nos a pctis sua
doctrina reuocarēt. Dēs autē isti locuti sunt
d̄ penis eternis. S. q̄rif An p̄pter pctm̄
in tā modico tpe cōmissū iuste punitat ali/
q̄s pena eterna. Dicit rñ. vt s. E. q̄ p̄clude
infanti p̄seueratiū in pctis. Bre. Que ma
ior ifantia q̄ p̄ pcti delectatōe momētanea
obligare se ad eterna supplicia z amittere
regna celestia. Audite o m̄s̄i p̄ctōres lu
ruriosi auari zc. Nō attēditz q̄ momēta/
nea pcti delectatio ē eternal⁹ pene igressus
z adq̄sitio. Fugite igit̄ fugite tā piculosuz
statū/ fugite in quā ad locū tutiorē. Fi
gura Matt. ij. Joseph sc̄is herodē velle
iesum interficere fugit. Morat̄ vnusq̄sq̄
amās suā salutē ifidias diaboli fugere dz
Alia figura. Angeli post q̄ eduxerūt loth
de ciuitate sodomoz dixerūt ei Salua aiaz
tuā. Noli respicere p̄ter gū nec stes in oi.
circa regiōe s. in mōte saluū te fac ne et tu
sit peas Ben. xij. Expōe z applica sic z fa/
cile fieri p̄ notādo illd̄ Hiere. lj. Fugite d̄
medio babylonis. i. p̄fusiōis. s. regiōis pec
catoz vt saluet vnusq̄sq̄ aiam suā

Scdm⁹ ar. In p̄bis themat̄ tria no/
bis insinuant̄ attēctissime p̄siderāda.

Primū est breuitas instabil̄ pegrinatiō
onis: cū dicit Modicū. Vñ Job. xij. Bre/
ues dies hois sunt.

Scdm est eq̄tas infallibil̄ retributiōis
cū dicit Et tā nō videbitz me q̄ntū ad malos
z videbitz me q̄ntū ad bonos.

Tertiū est p̄itas infimibil̄ duratiōis: cū
dicit. Jam. Cū em̄ dicit Jā nō videbitz in p̄po
sito sic accipim⁹: acti diceret. nūq̄ videbitz
s. q̄ ad diuitatē quā nūq̄ videbūt mali

Primū igit̄ ē breuitas instabil̄ pegrina
tiōis Ja. iij. Que ē ei vita v̄sa vapor est
ad modicū parēs: z deinde extimabit Vñ
p̄z q̄ p̄ modico z i modico tps mali suā
dānationē adq̄rūt z sūt p̄ modico z i mo

dico boni salutē eternā psequunt. In hoc itaq ser. breuit dicem? q̄lit i modico t̄pis z p modico mali dānationē adq̄rūt. Q̄ q̄ modice q̄breues sūt oēs hui? vite delectatōes q̄ homines i infernū demergūt. Breuis est ei delectatio diuitiāz t̄palū/ delitiāz carnaliū/ supbiaz mūdialiū. Primo p̄siderate q̄ modica sūt diuitiāz delectatio Eccl̄s. ij. c. Magnificauit opa mea/ edificauit mihi domos plantauit vineas/ feci hortos z pomeria z p̄leui ea cuncti generis arboribz: z erexi mihi piscineas aq̄z vt irrigare siluā lignoz germinatū possedi seruos z ancillas multaq̄ familiā habui armenta q̄z multos omniū greges vltra oēs q̄ fuerūt añ me in hierl̄m. Loaceruauit mihi aux z argentū zc. z sup̄gressus sum opibus oēs q̄ añ me fuerūt in hierl̄m. Et seq̄tur. Cūq̄ me p̄uertissem ad vniuersa opa q̄ fecerant man? mee z ad labores in q̄b? frustra sudauerā vidi in oibz vanitatē z aflictionē animi z nihil p̄manere sub sole. z Eccl̄s. iij. Transeunt vniuersa sub celo.

Secūdo videte q̄ modica delitiāz voluptas Eccl̄s. ij. Dixi ego in corde meo vadā z affluā delitiis z fruā bonis z vidi q̄ h̄ q̄z esset vanitas risū reputaui erroē z gaudio dixi. Quid frustra deciper? Breg. Domē taneū est q̄ delectat: s̄ eternū q̄ cruciat.

Tertio ppendite q̄ sit modica delectatio bonoz. Eccl̄s. xxiij. Vanas spes z mēdaciū insensato viro z sōtia extollūt iprudentes q̄ q̄ apprehendit vmbriā: z p̄seq̄r vētū: sic hō q̄ attendit ad vasa mēdaciā. Et vere oēs honores mūdani sūt sōtia: sunt z mēdacia. Hiero. Quid ē honor mūdani? nisi spuma sum? / z somn? Spuma: q̄ iflat/ sum? q̄ excecatur. somn? q̄ vt somniū cito euanesce Job. xx. Velut sōniū auolās nō iuenit: transibit sic visio nocturna. Q̄ igitur q̄pta mūdanoz fatuitas q̄ tā ardens q̄rit res tā t̄sitorias auari diuitias: voluptuosas delitias: z ambiciosi honores. Fac inecti uas vicia. Q̄ miseri mortales diligenter attēdite vte pegrinatiōis breuitatē modici em̄ stabitis i h̄ mūdo. Vñ q̄dā. Est hō res fragil: z res durās t̄pe puo Est hō res silis florū q̄ crescit in aruo. Exēplū quō oia mūdana cito t̄rāseūt alexāder magn? p? tot celebres victorias subiectionē q̄p̄ni uerē asseruimo pene toti? orbis p cassandriū

filiiū anticipat: vt d̄t q̄nt? curti? venenat? est dato illi veneno in potū. Et mortu? ē añ/ no sue etat̄. xxij. z mense vno. Item rhomulus fundator vrbis rhome vt ponit titus liu? apd paludē capree tēpestare magna oīra z temetis circūdat? nube nūq̄ vltra cōparuit. Item nero q̄ntus ab augusto q̄ nat? est p̄missis pedibz. vt scribit plinius lib. vij. historie natural? viciosus avarus z lasciuus ab vrbē fugiens s̄z eutropiū xxij. etatis sue anno z imperij decimo q̄rto se interfecit. Preterea domitian? imperator km Suetoniū et Eutropiū a cubiculariis suis septē vulneribz occisus ē anno sue etat̄. xxxij. Non potuerūt itaq̄ illi cum oipotentia sua euitare ifortunia. Quid eis nūc p̄dest p̄terita felicitas zc. Baruch. iij. Vbi sunt p̄ncipes gentiū: z q̄ d̄nant super bestias q̄ sunt sup̄ terrā. Qui i aurbz celi ludent q̄ argentū thesaurizāt: z aux in quo pfidunt hoies: z nō ē finis adq̄stitiōis eo rū zc. Seq̄t. Extermiati sunt: z ad iferos descēderūt: z alij loco eoz surrexerunt.

Et Erri? ar. Aud. zc. Lauete ḡne taz p modico dānetis aias v̄as p̄cogitare sepi? finē Lex ei dicit. Finis ē attendend? L de no. co. cōponēdo. l. j. Et fines mādabti diligens fuit suandi: de officio z p̄tate iudicis delegari. Cū olim. Nā si rex cuiquā mādaret. Si vis hac die dabit tibi q̄cqd placuerit s̄z toto residuo vite tue eris i te/ nebroso carcere reclusus zc. Si delectatio nē eligat vni? diei in piculū toti? residue vite: nōne fatu? reputabit? Lerte sic. Expōe z applica notādo illd̄ Berni. Ge ve ve va por est ad modiciū parēs q̄ eterne felicitatis aditū itcludit. Et certe tota vita p̄ns est q̄ nihil respectu future.

Dñica. iij. post pasca. Sermo. ij

Modiciū et iā

m zc. Conuersationē v̄raz int̄ gētes h̄ntes bonāvt i eo q̄ d̄tractat dyob: tāq̄ d̄ malefactoribz ex bonis opibz vos p̄siderātes gl̄ficet deū i diē visitatiōis j. Pe. ij. Hortat ibi petr? ad tria q̄ necaria sūt nob: vt tādē ch̄m i gl̄ia videam? Primo ad scititudinē conuersationis: cum dicit. Conuersationē v̄raz h̄ntes bonā Secūdo

Domínica. III. post Pasca

ad claritudinē exēplatiōis: cū dī. inter gē/
res. Tertiō ad rectitudinē intēctōis: cū
dī. Ut in eo. De oīb; istis sūt bī Matt. v.
Luceat lux vīa corā ho. vt vi. op. ve. bo. z
glo. pīem vīm q̄ in ce. ē. Salutatio.

Modicum zc.

p Rīm^o ar. An p pētō i tāmōdico tpe
cōmissio dānet pētōr absq; aliq̄ misē/
ricordia mitigatiua: Q. sic. Sup illō pf.
Ex vsur z ini q̄tatez. Glo. dr. Usure di/
cunt pētā: qm̄ pl^o mali inueniet in suppli/
cijs q̄ cōmissum est in culpis. Qd̄ etiam
patet ex hoc q̄ delectatio pēti est momen/
tanea: pena pō eterna z acerbissima. q̄ pu/
nit supra p̄dignū. Cōtra. Peccans mor/
taliter offendit bonū infinitū a q̄ ē oē bo/
nū: q̄ pena infinite acerbitat; puniri debet
et amittere bonū: bonū etiā effendi. sed nō
ita punit. q̄ citra p̄dignū punit. Rūder
Bon. i. iij. di. xlvij. Mitigatio pene da/
mnatoz pōt dupl^r intelligi. Aut q̄ntū ad
taxationē z inflictiōnez pene. et sic absq;
dubio est ibi mitigatio. Alio mō post pe/
ne taxatiōē z inflictiōē. et hoc mō nul/
la est mitigatio. qz tūc eis dñs claudit vi/
scera pietat;. Est p̄terea norandū q̄ ē cō/
pare delectatiōē ad penā dupl^r. Aut fin/
intensiōē hui^o in genere pene: z illi^o in ge/
nere delectatiōis. et sic multo maior est pe/
na q̄ delectatio. Aut fin rōnez meriti vel
demeriti. et sic dico q̄ meritū delectatiōis
inordinate excedit. qz dign^o effz pētōr am/
pli^o puniri. Itaq; q̄ntū ad intensiōē z du/
ratiōē pena excedit culpā. sed q̄ntum ad
meritiū culpa penā Hec Bona. Pro sū/
damēto Multū z sepe p̄co gitare debem^o
qm̄ breuissima z labilis ē vita pñs. Qui.
meta. Labis occulte fallitq; volant etas.
Et nihil est annis velocius. Nec dubium
postea q̄ dñs nos expectauerit i pētis pfe/
uerātes/tandē pcutiet. Un̄ dr Sen. i. de/
clamarōib; Sū dñq̄ imortales lēti q̄dē: sz
certi vidices gener; hūani. Sed qd̄ ē An/
adeo graue vindictā faciet dñs de dānat;
q̄ oīno excludant a dei mīa. Dic rñ. vt s.
Ex q̄ clude q̄ fatui sunt q̄ penitere disse/
rūt. Nā in pñti possum^o facile iuenire gra/
tiā apō deū. Nā dr dñs Sach. j. Cōverti/
mini ad me z ego p̄uertar ad vos. Patz i
niniuit; Zone. iij. Sed siq; in h̄ tpe negli/
git penitere/iram dei z vindictaz sine tpe

sustinebit. Nō venit ad metas mort; misē/
rabilis etas. Nescit finiri sp̄s videt oīr.
Semp verādo: sp̄ gemit^o renouādo. Jō
dr Sap. xij. Impijs vlt; i nouissimū sine
mīscōia ira supuciet. Q̄ q̄bzrenda ma/
ledictio sic eq̄ci a dei mīa Figura Gen.
iij. in Lam cui maledixit dñs di. Vale/
dic^o eris z vag^o z pfug^o sup terrā. Et di/
xit cain. Ecce egis me hōd. eā facie terre
et a facie tua abscondar. Maledictio illa
cain figura est maledictiōis dānatoz. qui
oīno a facie diuie mīscōie sūt eieci z vagi
et pfugi in suis cogitatiōib;. Qz em̄ cō gi/
tationē querterūt a deo: iō vagi cogitatiōi/
bus replent; q̄bz magi ac magi affligunt.
Nūc q̄ charissimi q̄rite mīscōiam: qm̄ vt
ait Be. in homel. Mīscōie tps mō est: sz
iusticie temp^o post erit.

I Eund^o ar. In p̄ced. zc. Nūc in hoc
p̄siderandū q̄ in modico z p modico
boni adq̄rere possum^o vitā eternā. Ubi p
mo notare. Que myeuix vault la pleure
chante q̄ la chāte ploreure. Vah siq̄dē ha/
bent z faciunt la chāte pleure. qm̄ in pñti
gaudēt: sed in futuro lugebūt in pperuiz.
Aut. itaq; legit chāte pleure. dicunt enīz
Sap. v. Quid nob; p̄fuit supbia/ aut diuī/
tiar; iactātia qd̄ cōtulit nobis: oīa ista q̄m̄
vmbra trāsserunt zc. Vnde si vīs. Nos q̄
studeam^o pot^o habere z facere la ploreure
chante. Nūc vīcz lugere z laborare modī
co tpe: vt in pperuū gaudeamus z requiē
habeam^o in vitā celesti. Qz vt dr Hiero.
Nullus labor dur^o: nullū tps lōgū vide/
ri d; q̄ glia eternitat; adq̄rit. Breuis q̄ppe
labor: sed reges z salus īfinita. In h̄ igit
modico tpe salutē etnā adq̄rere possum^o
modicū laborādo. Et hoc p̄pue tripl^r.

Primo pueras tēratōes porēter euin/
Secō aduersas tribulatiōes pa scēdo
tēnter sustinendo.

Tertiō bonas opatiōes diligēt exēqn/
Prō pueras zc. Un̄ Apōc. xij. Ne (do
terre z mari qz descēdit ad vos diabolus
hās irā magnā sciēs q̄ modicum tps hz.
Terre inq; i. anie cui^o affectio terrena est.
et mari. i. aie q̄ spumosa cal nālitate afficiat.
mare em̄ spumofum est. Itē mari. i. aie q̄
honorib; z supbijs inflat; quēadmodum
mare vēto incumescit. In talib; em̄ facile
aditū diabolus inuenit. Sic q̄ dr petr^o. j.

Pe. vi. Resistite fortes in fide. premnen/
do videlicet diuitias: delicias: et honores:
propter fidem celestis remuneratiōis quē admo-
dū de moysē dicit Heb. xj. Fide moyses grā-
dis effectus negavit se esse filiū filie pharao-
nis. ecce cōtempnō honoris: maiores diui-
tias existimās thesauro egyptiorū iprope-
riū chīz ecce cōtempnō diuitiarū: magis af-
fligi ei gens cuius populo dei quā tpalis pecti hīe
iocunditate: ecce cōtempnō delictiarū. et seq̃t
rō: aspiciēbat em in remunerationē. **Se-**
cūdo aduersas tribulatiōes patient sustinē-
do. j. Pe. j. In q̃ exultabitis modicū nūc si
opozter cōtristari iuarijs tentatiōibz vtrpba-
tio fidei vīe multo p̃cisior sit auro qd per
ignē pbat zc. Et. ij. Cor. iij. Id em qd in
p̃nti mōtancū ē z leue tribulatiōis nre
sup̃ modū in sublimitate eternū gl̃ie pon-
dus opat in nobis: nō cōtemplantibz nob q
vident: s; q nō vident. Que ei vident tpa-
lia sunt: q pō nō vident eterna sūt. Ter-
tio bonas opationes diligēt exeq̃ndo. ij.
Para. xij. Sit timor dñi vobiscū: z cū di-
ligentia cūcta facite. Hoc dicebat rex iosa-
phat iudicibz ppli. S; cū possunt h̃mōi p-
ba ad oēs dirigī. et Apo. vj. Adhuc susti-
nere modicū. i. modico tpe p̃seuerate i bo-
no: vt sic vīz saluare possitis aīas vīas et
eternas penas euadere. Exēplū in Vi-
taspā. Quidā p̃familias cū fuaret mortu-
us circa mediā noctē resurgēs terruit oēs
q aderant. Gladēs aut ad eccliam deo q̃ri-
as referens resqz suas i tres p̃tes diuidēs
vnam vīz: alia filijs relinquēs. tertiā qz
p deo distribuēs. hinc fugit ad eremū cel-
lam ibi facies iuxta flumīū congelatū quē
īpe vestit? itrabat: z ide egrediēs vestimē-
ta sinebat p̃gelari ad carnē: z postea in bal-
neū calidissimū itroibat z h̃mōi successiue
q̃ntū poterat sustinebat ad vsqz mortē Et
cū d̃ his ac d̃ alijs ab aspiciētibz argueret
dicebat ab ab ab. Si vidissetis q̃ vidi/ si/
milia vī ampliora mecū faceret? Referēbat
em q̃ in exitu suo vīr lucid? duxit eū d̃ ortū
solis vsqz ad vallē infinitē magnitudinis cu-
ius vnū lat? plenū erat flāmis feruentibz:
aliōpō gelur furēt q̃ndine/ z erāt ipa late-
ra plena animabz q̃ ab ignis vehementia
transibant ad gelu vel econtrario. Post h̃
dixit eum p̃ tenebras dēissimas z post h̃
dixit ipse ille ductor suus. **Levidit ipse glo-**

bos igniū de barathro ascēdētū z ide ascē-
dētes z reincidētes hoīes ignitos ad mo-
dū fauillaz z exhalantē inde fetore sensit
intolerabilē z fierū z eiulatū audiuit icon-
parabilē z vidit terribilissimos demōes forci-
pes igneos z fuscūlulas tenētes z eū cape-
re volētes z p̃ccere i fornacē. Tūc is q̃ cū
dimiserat apparuit ei i medijs tenebris q̃si
stella inhibēs demonibz ne eū tāgerēt qz
iudex p̃cepat eū reduci ad corp? vbi si uel/
let p̃miaz ageret quē postq̃ ad loca req̃ei
duxit: reduxit eū ad corp?. Qui postea ex
p̃sideratiōe z cōparatiōe p̃r vīz q̃si ni/
hil reputabat oēs dolores z angustias q̃
p̃nt hī in p̃nti vita: q̃myt d̃r apls Ro. viij
Non sūt cōdigne passiōes hui? t̃pis ad fu-
turā gl̃iam q̃ reuelabit in nob.

t **Er̃t? ar. Aud. zc. Prouidete q̃ de fu-**
turo dū t̃ps habet? z p̃uidete picula
q̃ p̃tingere p̃nt. Naz d̃r lex. Prouidere. d̃z
q̃s qd p̃tingere p̃r. ff. locati. Si q̃s domū.
Et sic d̃r. xxiij. di. In noīe. Circa p̃ncipiū
p̃cauendū ē futur? pericul? **Notate pabolā**
quā p̃posuit balaā ad iofaphat. vt scribit io-
annes dam. In ciuitate q̃dā mos fustionū
q̃libet anno sibi p̃ncipē p̃stituere quē i fine
anni nudatū i exiliū mittebat. Quidā autē
sibi p̃udent. p̃uidēs cū eēt elect? bona sua
trāsmisit ad locū exilij / ad quē locū finito
modico tpe p̃ncipat? veniēs inuenit ibi co-
piā bonoz vnde viueret. **Expone z appli-**
ca hortando ad sile faciēdū di. **Beocio**
li. de p̃so. Nō qd aī oculos ē suffecerit itue-
ri. rez exi? p̃udentia metit

Sermo. iij.

Modicū et iā

m **zc. Subiecti estote oī hūane**
creature p̃p̃t deū siue regi q̃si p̃-
cellenti siue ducibz tāqz ab eo missis ad vī-
dictā m̃a. laudē vero bonoz qz sic est volū-
tas dei vt bñ ob. fa. ip̃m. hoīm ignorātiā.
j. Pe. ij. Hortamur ad tria q̃ necessaria sūt.
nob si volum? post modicū t̃ps videre deū
Primo ad hūilitatis subiectionē Sub-
iecti estote oī zc.

Secdo ad subiectionis specificatiōē: cuius
dīc. Siue regi zc.

Tertio ad specificatiōis rōnem: cū oī
bb 3

Dominica. III. post pascha

Ar. Quia sic est zc.

De pmo Eph. v. Subiecti invicē in timore chrī. De scdo Ro. xij. Vis aia prātibz sublimioribz subdita sit: nō em̄ ē prās nisi a deo. De tertio. j. Theſ. iij. Hec est voluntas dei ſcificatio vīa.

Hodidum zc.

p Rim^o ar. An illi q̄ diuina viſiōe pua tur cruciet igne iſternali: Q. n. Ignis cū ſit material nō p̄t agere in animā q̄ eſt imaterialis. Contra Apo. xx. Qui nō ē inuent^o in libro vite ſcript^o miſſus ē i ſta^o gnū ignis. Rūder Rich. i. iij. Opinio q̄ rūdā fuit q̄ ignis ille nō eſt corpore^o ſz eſt ſpūalis pena q̄ ppter acerbitatē z actiuitatem dī ignis. Quia vt ipī dicūt cū diuina potentia poſſit ſufficient^{er} cruciare repro^o bos pena ſpūali ſupfluit eſſz i inferno po^o nere ignez maſſale ſiue corporeū. Sz hec opinio eſt p̄ ſcripturā q̄ diſtingit int^o ignem dānatoz z pena ſpūalem q̄ vocat noie p̄ mīs Un̄ Eſa. vl. Vermis eoz n̄ moriet^o: z ignis n̄ extinguet^o. z Eccl. vij. Vindicta carnis ipī ignis z p̄mis. Iō cōter doct. cōcludūt i. iij. ſen. diſ. xliij. In inferno ē ignis corpore^o a p̄ncipio cū alijs mūdi creatur^o pducit^o z ad cruciādū reproboz ordinat^o. Et h̄ aſſerit Aug^o d̄ mirabilibz ſacre ſcriptu^o re. Et h̄z. xxi. de ci. de vbi ait. Gehenna illa qd̄ ſtagnū ignis z ſulphur^o dī corpore^o ignis erit. Qui p̄ſonat illd̄ Bre. iij. dialo. Ignēz gehēne corporeū eſſe n̄ ambigo Ignis at ille inq̄ntū eſt diuine iuſticie iſtru^o mentū aīas z ſpūs affligit. Ad quā afflictiōez diſponit p̄tus naturalis ill^o ignis. Nec in q̄lemcūqz afflictioez cauſare p̄t i illis ſpiritibz niſi p̄tate increare iuſticie p̄ncipalit^o illos ſpūs punient^o mouent^o illum ignem ad illoz ſpirituum cruciatuz. In illo quidem igne eſt naturalis aptitudo vt ei^o ſpecies iſprimat^o i intellectu ſpirit^o ſepari: ſz q̄ p̄talem modūz iſprimat^o euz tali violentia q̄ ita ad ſe reuocat intentioez illi^o ſpiri^o rit^o q̄ p̄ h̄ notabili^o iſpediat circa alia^o rep̄ſideratioez p̄ ſuā voluntatez z q̄ tale impedimentūz ſit ei^o p̄ ſui onere. h̄ eſt p̄tatem diuine iuſticie. Hec Rich. Pro ſum. Nō dubium qn̄ ſit horribil^o iſern^o p̄ puni^o tiōe maloz. Quā p̄tate vident^o etiā ſenſi^o ſe poete z phi. Un̄ Virgi. vj. en̄. Facit de ſcenſus auerni. Noctes atqz dies p̄z atri

ianua dīſ. Et ſic Lactanti^o li. vj. diuinarū iſtitutionū refert. Eſſe inferos zeno ſtoic^o cus docuit^o ſedes impioz a p̄js eē diſcret^o tas. Et illos qd̄ d̄erats ac. delectabiles i^o colere regiōes. Hos p̄o penas luere i te^o nebroſis loqz atqz i cem^o vora gini^o horrē^o dis. Querit q̄ An in inferno crucient^o aīe zc. Dicunt. vt ſ. Ex q̄ p̄clude q̄ horrendū ſit irrenocabil^o mitti in caminū illū ignis q̄ ſic di. b. Sebaſtiā^o cui^o agel^o ſtabat adau^o rē: ſe h̄z ad ignē iſtū elementatē ſic ignis iſte ad ignē depictū i pariete. De h̄ p̄s. Pones eos vt clubanū ignis in tpe vultus tui dñs in ira ſua cōturbabit eos z deuorabit eos ignis. O miſeri pctōres lubrici auari zc. Quid cogitat^o: cauete ne ſit^o de nūero illoz de q̄b. j. Theſ. v. Cum dixerint paz z ſecuritas repentin^o eis ſupueniet iterit^o.

Figura Gen. xij. Generi loth credebāt eſſe ſecuri i ciuitate ſodomoz. iō nō credi^o derūt p̄bis loth imo videbat^o eis q̄ſi ludēs loq. iō ſtatim eos cum alijs inuoluit ignis. Imōi ſunt q̄ ſūt aſſueti delectationibz vt^o aoz zc. Cauete q̄ ne d̄ h̄mōi incredulis ſi^o tis: ſz credite qd̄ ait dñs. deu. xxxij. Ignis ſuccēſus eſt i furore meo z ardebit zc.

ſ. Scund^o ar. In p̄ce. zc. Nunc de eq̄ta te iſfallibil^o retributiōis: qz di. nō vi^o debi^oz me p̄t malos z videbitis me p̄t bonos Heb. x. Adhuc modicū aliq̄ntulū q̄ ventur^o ē veniet z nō tardabit. ſ. vt red^o dat vnicuiqz ſm̄ opa ſua. Iō dī Apo. vlti. Ecce venio cito z merc. mea mecū ē dare vnicuiqz ſm̄ opa ſua. P̄tio igit^o vīez in hoc ſer. dicem^o d̄ retributiōe maloz q̄b̄ dicitur Hodicū z nō videbit^o me. Ad qd̄ etiā applicari pōt qd̄ dī dñs Joā. xij. Adhuc modicū tps z mund^o iā nō me videbit. i. q̄ mundane viuūt poſt modicū tps vite p̄ ſentis oīno puabunt^o poſſeſſiōe diuine viſiō^o nis. Q̄ q̄ amāz tormentū. Dic̄ em̄ Lhry. ſup Bar. q̄ h̄mōi puatio diuine viſiōis ex^o cedit oē aliud gehēne tormētū. Sunt aut^o alia tria tormēta h̄mōi puatoz p̄comitā^o tia. ad p̄ns i breuī p̄ſiderāda Primū horribilis cruciatiōis. Scdm̄ iſcoſolabilis lamentatiōis. Tertiū iſplacabil^o iſdignatiōis. Primū igit^o qz reprobi poſt modicū delectationis habebūt plurimū horribilis cruciatiōis q̄ maxie deſignat^o p̄ penā ignis Apoē. xxi. Pars illoz erit i ſtagno

ardēti igne et sulphure. p̄r. Ignis sulphur
et spūs p̄cellat p̄s calicē eoz. Secūm rē.
q̄ post modicū exultatiōis mltū habebūt
inconsolabilē lamentatiōis. Barth. xij. Ibi
erit flet⁹ et stridor dētiū. Hoc marie figtur
p̄ penā p̄mis. De q̄ Esa. vi. Vermis eoz
nō moriet. Igit̄ b̄rī q̄ nūc lugent qm̄ sic
dīc dñs Bar. v. Ipi consolabunt. Ar. J.
Lu. vj. Ne vob̄ q̄ nūc ridetis q̄ plorabitis
et fletibitis. Tertiū est rē. q̄ post mltū be
nigne sup̄portatiōis plurimū sustinebūt i/
placabilis sup̄ne indignationis. Esaie. x.
Adbuc modicū paululūq̄ et p̄sumabit in
dignatio mea et furor me⁹ sup̄ scelus eoz.
Inde p̄fecto in eis p̄fusio importabilē erit
p̄s. Confusi sūt qm̄ de⁹ sp̄renit eos. Exē/
plū in Ulaspa. Congregati p̄res rogaue
runt beatū arseñiū vt diceret eis p̄bū edī/
ficatiōis. Qui statim cepit flere dīcēs Fra
tres mei pducant oculi nr̄i lachrymas et cō
burant corda hic igne compunctionis ne
cōburant i inferno et p̄orsus inconsolabilē
lugeant. Itē ibidē. Quidā senex migrās
post redijt et fleuit inconsolabilē: dī. se au
diuisse voces innumeras: dī. frequentē. Ne
mibi q̄ nō fleuit: ve mibi q̄ nō fleuit. Flet⁹ ei
ibi est inutilis q̄ hic est tā p̄ciosus. Aug⁹.
Frustra ibi flebunt p̄tōres q̄ maloz suo
rū ibi nunq̄ veniā p̄sequunt.

Ertius ar. Aud. rē. q̄ grave dānūz
q̄ inexplicabile tormentūz incurrunt
p̄tōres p̄ modico delectatiōis. Et hoc lu
ste qm̄ sic dicunt iura. Trāsgrediētes mā/
datū plati vel p̄ncipis: abiectiōe et morte
digni sunt. p̄z extra de maiortate et obedi
entia. c. Si q̄s venerit. et. ff. de re militari.
l. de ferroz. §. in bello. Si mādaret rex ali/
qd sub pena capis aut tenebrozi perpetui
carceris: credo timeret vnusq̄sq̄ trāsgre/
di mandati: multo magis timere debem⁹
trāsgredi mandata dei: qm̄ sic dīc P̄sal.
Benedicti q̄ decli. a mā. tuis.

Sermo. iij.

Dedicū et iā

m rē. Quasi liberi non quasi ve/
lamen habentes malicie liber
tatem sed sicut serui dei. j. Petri. ij. Tales
sunt qui tandem deum videbunt. In illis

autem verbis beatus Petrus tria facit
Primo in ch̄stianis tangit conditionē
dignitatis: cum dicit. q. liberi.

Secundo excludit abusivē libertatis:
cū dicit. n̄ q̄si velamen habentes malicie
libertatem.

Tercio ostendit rectificationē liberta
tis: cum sup̄addit. sed sic fui dei.

De primo. ij. Cor. iij. Ibi spūs domi/
ni/ibi libertas. De secundo Jaco. ij. Sic
loquimini et sic facite q. fm̄ legem liberta
tis incipientes iudicari. De tertio Eph.
vj. Non ad oculum seruientes. q̄ hominib⁹
bus placentes: sed vt serui faciētes volun
tatem dei ex anio cū bona voluntate.

Salutatio. Hodicum rē.

p Rimus articulus. An p̄uati dīcū/
na visione habeant deum odio: Q.
non Nullus potest ip̄am bonitatē odio ha
bere. Contra P̄s. Supbia eoz q̄ te ode
runt ascendit semp. Responder Thō. in
iij. Affectus mouet ex bono vel malo. ap
prehensio. Deus autem apprehendit duplē
citer. Vno mō in se sicut a b̄ris q̄ deum p̄
essentiā vident. Alio mō p̄ effectus sicut a
nobis et a damnatis. Ip̄e igit̄ in seip̄o cuz
sit per essentiā bonitas: nō pōt alicui vo
luntati displicere neq̄ odio haberi: sed ali/
qui effectus eius possunt esse voluntati re
pugnantes inquantū contrariant alicui/ et
fm̄ hoc aliquis deum odire pōt nō in sei/
p̄so: sed rōne effectui. Damnati ergo deū
percipientes i effectu iusticie qui est pena
eum odio habent sicut penas quas susti/
nent. Hec Thō. Pro fundamento. Im
possibile est euadere manū dī. Qui. de pō
ro. Esi mortalia possem. Non sumi pote
ram tela cauere dei. Et ob hoc dīcīt Se
neca ad Lucillū. Nihil deo clausum Que
ritur §. An damnati qui sic sunt oīno sub
manu et noticia dei odiant deū. Dīc rñ. vt
s̄. Ex qua p̄clude q̄ facti sunt q̄ nūc negli
gunt ad deū redire p̄ p̄niam qm̄ tales dī/
stricte p̄ dī iusticiā puniēdi sunt. Eccl. ij.
Si penitentiā non egerimus incidem⁹ in
manus. c. Audite p̄tōres miseri indura
ti inco. giles. Heu heu q̄re nō poti⁹ est
giris vos ipsos i p̄nā puniri q̄ p̄ dei iustici
am irremediabilē cruciari. Figura. ij. Re
gum. xxiij. David potius elegit triū diez
pestilentia q̄ inimicōz persecutiōem aut

Dominica. III. post Pasca

fame. vij. annor. Spūali dāuid cui indi-
gnat⁹ erat dñs ppter ppli nūerationē sū-
periorē cui dñs indignat⁹ ppter pccōz mlti-
tudinē. Eligat g̃ pestē triū diez. i. contri-
tionis: p̃fessionis: et satisfactōis. et nō p̃se-
cutionē inimicor: neq; famē septē anoꝝ. i.
tribulationē et egestatē totius vite future.
Aug. li. de decē chordis. Melior est mo-
dica amaritudo in faucib; q̃ eternū tor-
mentū in viscerib;.

I Ecūsus ar. In p̃ced. zc. In h̃ autē
dicendū de retributiōe bonorū q̃bus
dñs. **Modicū** et videbitis me. **Un. j.**
De. v. De⁹ ois gr̃e vocauit nos in eterna
gl̃iam suā in ch̃io Iesu modicum passos.
Tūc autē sic dī. Joā. j. ioan. iij. similes ei
erim⁹ qm̃ videbim⁹ eū sicuti ē. Et ex hac
visione triplicē hēm⁹ felicitatē ad p̃ns p̃re

Prima delinose detractionis. (plādā.
Secunda gaudiose exaltatiōis.
Tertia copiose possessionis.

Prima zc. qz post modicū laboris multū
hēbūt detractionis. Eccl. ij. **Modicū** labo-
rauit et inueni mihi multā req̃ez. Sic g̃ dī
Pau. Heb. iij. Festinē ingredi illā req̃ez
em. Scda est zc. qz p⁹ modicū merorū
plimū hēbūt leticie et exultatiōis. j. Pet. j.
Exultabit⁹ modicū nūc si oportet contri-
stari. Job. xxij. Videbūt facie ei⁹ in sub-
lo. et Esa. lxxj. Videbit⁹ et gaudebit cor
vestz. et Joā. xvj. Vos contristabimī:
sed tristitia ṽra p̃ref in gaudiū. Tertia
est zc. qz p⁹ modicū tribulatiōis et indigē-
tie plurimū hēbūt abūdantie et copiose pos-
sessionis. Esa. lx. Tunc videbis et afflues
scz oib; bonis: et mirabit⁹ zc. Ps. Eredo
videre bona dñi in terra vi. Itē Satiabor
cū appuerit gl̃ia tua. Qd desiderāda est
hec visio dī et q̃timēdū est ip̃a puari. Exē
plū q̃re in scdo aduentuali feria. iij. post q̃r-
tam dñicam.

I Ern⁹ ar. Aud. qm̃ excellētissimū p̃-
miū repozitāt iusti p modico labore.
Notate qm̃ lex dī. Bñ merēti o p̃tutum
pmia tribui cōuenit. E. de statuis et ima.
I. et p̃tutum pmia. Sed audite qd dī. lxxj.
di. Miramur. in fine. Honores mōi si si-
ne merito laboris nō cōsequit aliq̃s: n̄ ul-
to fort⁹ nec honores celestīū dignitatum.
Nō sit g̃ nob duz. p vita etna modico tpe
laborare Nā si rex cuiuspiam diceret Serui

mihi hodie fidei et p totū vite residuū red-
dem⁹ hēbis et honores plimos. Eredo q̃
ille libētissime regi fūiret zc. Expone zc:
notādo illud. j. Eoz. iij. Unusq̃sq; p̃p̃riā
mercedē accipiet fm̃ suū laborē.

Sermo quintus

Modicū et iā

III zc. Dñs honorate. j. pe. ij. Sic
agere debem⁹ si volum⁹ vide-
re deū cui⁹ imago est in oib; Itaq; omēs
debem⁹ honorare triplici rōne

Primo rōne creatiōis ppter dñe imaginē
Scdo rōne recreatiōis (dignitatē,
ppter gr̃e baptismat nobilitatem.

Tertio ratiōe sperande beatificatiōis
ppter illius eterne glorie sublimitatem

De his trib; sup illud Ps. Signatū est
sup nos lumē vult⁹ cui dñe: Glosa distin-
guir triplicē imaginē. i. imaginē generose
creatiōis. gratiose recreatiōis. et gl̃iose
assimilatiōis. Prima est in oib; Scda in
iustis tm̃. Tertia dūtaxat in bñs.

Modicum zc.

p Rīm⁹ arti. An possit hō videre deū
p essentia: Q. nō. Chrys. exponēs il-
lud qd dī Jo. j. Deū nemo vidit vnq̃. sic
dī. Ip̃m qd est de⁹ nō solū p̃phete: sed nec
angeli viderūt neq; archāgeli: qd em̃ cre-
abilis est nature/qualiter videre poterit
quod increabile est: Sed contra. j. Eoz.
xij. Videm⁹ nūc p speculū et in enig. tunc
autē facie ad facie. Et. j. Jo. iij. Videbim⁹
eū sicuti est. Rñ. tho. in p̃ma p̃re. q. xij.
sic dī. q homi inest naturale desiderīū cog-
noscēdi cām cū intuei effectū. et ex h̃ admi-
ratio in hoib; p̃surgit. Si igit intellectus
rōnalis creature nō posset ad p̃mā causā
reper̃tingere/ remaneret inane desiderīū
nature: qd ē incōueniēs. Itē p̃cedēdū ē q̃
intellect⁹ creat⁹ pōt deū videre. Qd āt dī
Chrys. intelligendū est de visīōe cōprehen-
sua. Hec tho. Pro fund. Q. hō dīnia
cōgiscere possit/ vidēt et iā sentire poete et
p̃hi. Qui. j. meta. Pronaq; cū spectēt anti-
malia cetera terrā. Qs homi sublime de-
dit: celūq; videre iussit: et erectos ad sīde-
ra tollere vult⁹. et Arist. x. eth. j. simoni-
dē dīq; hō se dīz trahere ad dīnia q̃ntū p̃r.
Sed q hō possit deūz videre/ nō tradunt

phineas poete. Hoc ergo quis An se pos-
sit re. Dic rñ. vt s. Et tande dicat. Cū g
bri sint in vltima sui pfectioe: nō dubium
qn deū videat. Ex q̄ resolūōe pclude q
ad hoc instātissime debem⁹ eniti vt digni
efficiamur vltioe dei. Als em inania erūt
oia nra desideria. Sed q̄rit quō ad h dñ
poni poterim⁹. Audi Esa. lx. Tunc vide-
bis ⁊ afflues ⁊ mirabit ⁊ dilatabit cor tu-
um qm cōuersa fuerit ad te mltitudo mar-
s: fortitudo gētiū venerit tibi: inundatio ca-
meloz opiet te: oromedarij madiā ⁊ effa.
Vbi notād est tres pditiones dispositue
ad videndū deū. Prima est pnie amari-
tudo: sō dr. qm quersa fuerit ad te mltitu-
do mar- i. amaritudinis. Secda est pstante
fortitudo. s. in aduersis tolerādis: ⁊ i infi-
dijs tentationū expugnādis. Ideo dr: for-
titudō gentiū venerit tibi. Tertia est di-
ligentia pmpitudo. s. in bonis exeqndis.
sō dr: inundatio cameloz opiet te: or. ma-
diā ⁊ effa. Illa em sunt anialia velocissi-
ma: camelus. s. ⁊ oromedari⁹. Et nota q
madian interpretat dicitio. et effa mēsurā.
p qd signat q diligentia boni opis debet
esse ptradictiua acidiē ⁊ cū mēsurā discre-
tionis ⁊ prudentie. Pro pmo Hierem. ij.
Scito ⁊ vide q malū ⁊ amarū est reliq̄se
te dñm deū tuum. Pro secdo Tob. v. For-
tatio esto. Pro tertio illud. ij. Cor. ix. Nō
ex tristitia aut necessitate. bilare ei datore
diligite de⁹. Figura Moyses pūq ap-
pareret sibi de i morte ⁊ cū eo loq̄ret: tras-
iit mare: dimicauit ⁊ amalech: ⁊ diligēter
ascedit in montē: vt patz Exo. xiiij. ⁊ xvij
⁊ xix. Expone ⁊ applica fm supdicta. Et
nota q moyses interpretat assump⁹ ex aq̄s
Et fecit quēlibet auersuz ab aq̄s volupta-
tū: quē optz trasire mare pnie: bellare ⁊ tē-
tationes: ⁊ in montē celestē p desiderii asce-
dere. et sic disponit ad videndū deum: qm
ex talibz efficiit cor mūdum q̄ videt deus.
Dat. v. Bti mūdo corde: qm ipi deū vi-
s Ecūd⁹ ar. In pced. ⁊ c. Aut d tertio
qd est veritas infiniblis duratiōis.
q̄ vt dr: Dat. xxv. Zbit bi in suppliciu
eternū. iusti aut in vitā eternam. In h aut
fmone dicemus breuiter de duratiōe infi-
nibili punitiōis reprobaz. Nam sicut dr
Grego. in mor. Ibi mors sp̄ viuit: ⁊ finto
sp̄ incipit: ⁊ defect⁹ deficere nescit. Vbi ad

p̄s tria sunt consideranda: videlicet
Continuitas sine interruptione
Acerbitas sine alleviatione
Intermiabilitas cū oimoda despātiōe.
Primo igit ⁊ c. Vñ Apoc. xiiij. Nō hēbūt
requē die ac nocte q̄ ado. be. ⁊ ima. ei⁹. Et
Judic. xx. Nō erat morientū requē. Ha-
gna q̄ppe est aggravatio doloris: p̄tinua-
tio passiōis. Scdm est acerbitas sine di-
minutione aut alleviatione: qm in inferno
nulla est redēptio. Est tñ intelligēdū fm
Seco. in. iij. di. xx. q nō est incōueniēs pe-
nam debitā veniali hē terminū in inferno.
q̄ etiā vere penitēs pmo ⁊ ptem pnie im-
posite explēs ⁊ aū totā expletā reciduas
in mortale: et sic decedēs: p parte pnie res-
dua soluet penā in inferno: ⁊ nō nisi t̄pale.
q̄ iā cōmutatū est debitū pene etne i debi-
tū pene t̄pals. Sed loq̄ndo de pena infi-
cta p illis peiis p q̄b aliq̄s damnat: nul-
la erit diminutio: nulla erit alleviatio: nul-
la solatiū interpositio. Ezech. vij. Angu-
stia supueniēte requēt pacē ⁊ nō erit. Lō-
turbatio veniet sup p̄turbationē. Quid g
dicere pōt aia dānata: Certe illd Thren.
j. Posuit me desolatā tota die merore p̄se-
ctam. Heu dolor: oh pena: vach desolatio
plena oi tormēto. Sup hec hō corde me-
mento. nec em vn⁹ alium poterit cōsolari.
nec vn⁹ cōpatiē alij. Nec etiā bti cōpatiē
miserijs damnatoz. Sed sicut dr Ps. Re-
tabit iust⁹ cū viderit vindictā. Tertius
est intermiabilitas cū oimoda despātiōe.
Prover. j. Dicitur hoie impio: nulla erit
vltra spes. Intelligite hec q̄ obliuiscimi-
ni deū. auari: supbi ⁊ c. Dicat g vnusquisq̄
eoz illd Hiere. xv. Quare fact⁹ est dolor
me⁹ ppetu⁹ ⁊ plaga mea despabil. Si mi-
seri p̄ctōres atēderēt q̄nt⁹ sit horroz infer-
nalis pene: certe nō timerēt penas t̄pales
nec differrent agere pniām. Bern. in epla
Vigilias times ⁊ ieiunia: manuūq̄ labo-
res: sed hec leuia sūt: flāmas ppetuas me-
ditāti. Exemplū narrat Gre. li. iij. dialo.
de qdā Petro facto heremita q̄ anteq̄ he-
remum peteret: infirmitate grauatus: de-
funct⁹ est. sed p̄m⁹ vite restitutus: inferni
supplicia innicra ⁊ flāmarū loca se vidisse
testabat: ⁊ qdā potētes hui⁹ seculi ibi fuisse
pensos vidisse: vbi cum a demonibz mer-
geret: phibuit angelus dicēs. Regredere
bb f

Dominica. III. post Pasca

ad corpus / et quāter sit viuendum attende
Qui ad vitam rediēs: carnē suā vigilijs et
ieiunijs adeo affligebat: vt et si lingua ta-
ceret q̄ viderat et timebat: cōuersatio loq̄-
ret. Prop̄ea ait Greg. Sci t̄palem penā
luc̄ putat. quia p̄ hanc euadere eternā nō
formidant.

Erit ar. Aud. 22. Nolite negligē-
re. Dicit enī. l. Dissoluta negligētia
ppe doli ē. ff. mādāt. l. Si fideiussor. Et
nō solū doli: sed etiā negligētia iputaf:
vt patet extra de p̄stitutōib. Si aut. Po-
ne casū de p̄diorē cui rex benign⁹ manda-
uit: veni ad me / indulgētiā cito p̄ceptur⁹.
Si autēz differas / incarceratione te 22. Ille
negligit: iō horēde incarcerationē. Expone
norādo illd Eccl. v. Ne tardes p̄uerti ad
dñm: et ne differas de die in diē.

Sermo sextus

De dīcū et iā

m 22. Fraternitatē diligite. j. Jo-
an. ij. hoc est necessariū si volu-
m⁹ videre deū. Ad hāc at dilectionē nos
horat natura: scriptura: et gratia. De p̄mo
Eccl. xij. De animal diligit sibi sile. De se-
cundo Joā. xv. Hoc ē p̄ceptū meū vt dili-
gat⁹ inuicē. De tertio. Aug. li. de doctrina
chr̄i. Qēs qdē frēs sū q̄ hoies sūm⁹: sed
multo mag⁹ sū q̄ chr̄iani. Hodicū 22.
p Rūm⁹ articulus. An in vīsiōe diuine
essētie p̄stet britudo. Q. nō. qz dē
Dion. j. ca. mystice theol. Per illud qd
est sup̄mū intellect⁹ hō dō p̄iūgit sic oīno
ignoto. Cōtra. Aug. Vīsiō est tota mer-
ces. Rū. tho. j. q. iij. q̄ vltia britudo
nō pōt esse nisi i vīsiōe diuine essētie. qā
nunq̄ pōt q̄tari desiderijz naturale hois
cōgicēt⁹ q̄sqz pueniat ad cōgicēdū essen-
tia causē. Britudo autē est bonuz appetit⁹
humani totat⁹ q̄tatiū. Vide dñica. lxx.
sermone. v.

s Eccl. ar. In p̄ced. 22. Nūc autē di-
cendū de duratiōe infimibilis remūe-
ratiōis brōz. Gal. vj. Qui semiat in spū:
de spū meret vitā eternā: q. s. in ipa vīsiōe
cōsistit. Jo. xvij. Nec est vita etna vt cog-
noscāt se solū vep. deū et quē misisti iesum
chr̄m. In hac autē vīsiōe q̄ vita etna est

gaudiū est inextimabile et sūme desiderab-
ile. qz vīz illud est gaudiū purissimū si-
ne doloris admixtione. Gaudiū securissi-
mū sine timoris p̄turbatiōe. Gaudiū ple-
nissimū sine diuinitudē. Primo igit 22.
Esa. li. Gaudiū et leticiā obtinebunt et su-
giet dolor et gemit⁹. Nam et Apoca. xvj.
Absterget de⁹ oēm lachrymā ab ocul⁹ eo-
rū: et mors vltra nō erit neqz luc⁹ neqz cla-
mor neqz dolor erit vltra que p̄ma abiēst.
Bern. Absterget de⁹ lachrymā compun-
ctiōis: qz ibi nō erit culpa. lachrymā com-
passionis: qz ibi nulla miseria. lachrymaz
deuotiōis: qz ibi nō erit vado et venio ad
vos. Et tale ē vite p̄nt⁹ gaudiū: imo dicit
Prouer. xij. Ritus dolore miscebit. Et
Boe. li. de p̄sol. Quātrū mult⁹ amaritū-
dinib⁹ hūane felicitat⁹ dulcedo resp̄sa est.

Scdo gaudiū illud est securissimū. Jo-
an. xvj. Gaudiū vestz nemo tollet a vob.
Et Aug. in solilo. Ibi gaudiū nunq̄ de-
creuit. Nō tale est gaudiū mūdi: de quo
Prouer. xij. Extrema gaudiū luc⁹ occu-
pat. Ideo Aug. i solilo. Vita mea vita ca-
duca: vita fallax et vmbatica: plena laq̄is
mult⁹. Nūc gaudeo: sepe tristor: nūc vīgi-
lo: nā infirmo: nūc vino: sp̄ morioz: nūc fe-
lix appeto: sepe miser: nūc rideo: iam fleo.
Sicqz omnia mutabilitati subiacent vt nil
vna hora in vno statu p̄maneat. Hinc rī-
mor: hinc tremor: hinc fames: hinc sitis:
hinc calor: hinc frīg⁹: hinc lāguor: inde do-
lor exuberat. Tertio illud gaudiū est
plenissimū. qz. s. de bono infinito. Iō salua-
tor dicebat discipulis Joā. xvj. Petite et
accipiet⁹ vt gaudiū v̄m sit plenu. Sic est
gaudiū illud vt ipa ciuitas celest⁹ dicatur
tota exultatio: et p̄l⁹ ei⁹ gaudiū Esa. lxxv.
Ecce creco hierusalē exultatiōez et p̄l⁹ ei⁹
gaudiū. Exēplum de lamia ferri in medio
formac⁹ ardētissime posita q̄ sic tota pene-
tra ab igne q̄ nō tñ dī ignita / sed ignis:
lz nō apphēdat totū ardorez formac⁹. Sic
et q̄libet aia brā adeo replet⁹ gaudiū q̄ nō
tñ dī gaudiōsa: s; gaudiū. Qd etiā dñs
dñs d. Mat. xxv. Intra i gaudiū dñi tui.
q. d. Nō in te intrabit gaudiū: qz nō pos-
ses illd cōphēdere: s; intrabis i gaudiū
sicut in abyssum incomprehēsbile. Antel.
Gaudiū erit int⁹ et extra: gaudiū surū ar-
qz deorsuz: gaudiū circūcirca et vbiqz gau-

diu plenū. Exemplū tale legi de gaudio celi. Deuot⁹ q̄dam religiosus a deo petiuit vt sibi reuelaret aliquā dulcedine celestis gaudiij. Vna g̃ diez cū esset in orōne audiuit auiculā ppe se dulciter cātantē. Qui se erigēs ab orōne/voluit apphēdere auiculā: q̄ volauit añ eū vsqz ad siluā que ppe monasteriū erat: z sedit sup vnā arbozem. Strās g̃ sub arboze audiuit cantū auicē: z postmodū auicula euolauit. Regressus igit ad monasteriū/existimabat se vix vnā aut duas horas sub arboze stetisse. Veniens iuenit portā monasterij mutarā: z aliam portam inuenit ex alio latere: pulsauit. Frater portari⁹ q̄sui vñ veniret z q̄s eēt et qd̄ q̄reret. R̄ndit. Ego iā nup de monasterio exiui z iā reuertor z video monasteriū mutarū. Nūciāuit portari⁹ abbati. Veniens abbas: q̄sui q̄s esset z vñ veniret. R̄ndit. Frater sum hui⁹ monasterij: z nouit exiui ad siluā z reuersus neminez nosco: z nemo me nouit. Tūc abbas z seniores monasterij q̄suerūt ab eo nomē abbat̄is q̄ perat monasterio illo tpe q̄ exiuit. Et q̄retes in choro: inuenerūt eū defuisse a monasterio. ccc. l. annis. Hoc magnū fuit qz p totū illud tps p dulcedine cant⁹ vni⁹ angeli nec sensit frig⁹ nec calorem nec esuriuit nec sitiuit. Quid tūc erit qñ celuz intrabim⁹ et nouē choros angeloz cātare audiem⁹? Sz notate qd̄ d̄r Ber. Qui carnalibz delictis pascit: etnis delictis indignus habetur

Sermo septimus
Modicū et iā
m rē. Deū timere. j. Pet. ij. Hoc

necessariū est si volum⁹ deū videre. Ad timendū aut deū maxie nos iducere dz consideratio diuini iudicij. Apo. xij. Timete deū qz venit hora iudicij ei⁹. Et h̄ p̄cipue p̄f̄tria. Tū p̄f̄ potētia iudicij inuincibilē. Tū p̄f̄ sapiam ei⁹ infallibilē. Tū p̄f̄ iusticia ei⁹ inextinguibilē. De p̄mo Dat. x. Deū timete q̄ p̄aia z corp⁹ p. in ge. De sc̄do Heb. iij. Via nuda z apra sunt ocul⁹ eius De tertio Ps. Iust⁹ dñs z iusticias dilexit. Modicū zc.

p Rim⁹ ar. An videntū deū vn⁹ alio p̄fecti⁹ videat. Vide s. dñica i albis. ser. vij. Sed p̄f̄damēto sic poteris dicere. Certū est qz q̄ pl⁹ laborauerit z floruerit in bonis opibz: pl⁹ mercedis accipiet. iuxta illd̄ Quid. li. fastoz. Si bñ floruerint segetes tūc area diues. Si bñ floruerit vinea diues erit. Ad qd̄ etiā p̄tinet qd̄ dicit Arist. v. Eth. q̄ iusticie distributue modū est fm̄ proportionalitatē quādā fm̄ quā reddēda est merces fm̄ dignitatē operis et operat⁹. Cetera vbi s.

Ecclusus ar. In hoc ser. iuxta textuz euāgelicū p̄tēplāda sūt tria mysteria q̄z p̄sideratio dispositiua ē ad vidēd̄ deū Primū est. subtractio delectabilis p̄tēbilis tristitie.

Tertū est p̄clusio desiderabil⁹ leticie. Primū igit zc. Cum d̄r dñs. Modicū z nō videbit⁹ merz itez. mo. z vi. me. Hoc ad lraz ipletū ē i passiōe dñi z resurrectōe Spūalr̄ ar̄ iplet i nob̄ cum frequē i orōne dñs se s̄brabit ab amico: sz n̄ ab amicitia Et h̄ triplici rōne. P̄ia ē rō p̄f̄dioris humiliatōis: vt p̄ h̄ vīcz excludat p̄f̄ptio z nimia securitas: qm̄ vt ait Hiero. Seueritas parit negligētiā: negligētiā p̄o iobediētiā. vñ Eccl. xxvij. Si i tiorē dñi te n̄ tenueris: cito subuertet dom⁹ t. Per talem ēt dine p̄solatōis subtractōez r̄cogit hō suā ip̄fectōez: vt cū q̄s fortē h̄z adiutorē in ope suo: illo subtracto/stati cōḡscit infirmitatē suā. ps. Ego dixi i gbūdātia m. n̄ mo nebor i ei⁹: dñe i volū. t p̄sti. d̄cori m. p̄tu. Sed vt me mibi ostenderes/auertisti faciem tuā a me z fact⁹ sum p̄turbat⁹. Berni. Dñs p̄fectio ē sue ip̄fectiōis recognitio. Sc̄da ē rō amarioris cōpūctiōis. Per h̄ em̄ inducit hō ad pleniorē sue conscientie

Dominica. III. post pascha

discussione. Hier. iij. Reua oculos tuos in directu z vide vbi nuc pstrata sis et ad fletum amariore ps. Fuerut mihi lachry me mee panes die ac nocte dum dicit mihi q tidie vbi est de tuus. Et ex h bō magis ti met ppetuā a deo separationē. Tertia est rō feruentioris affectuōis vt. s. ardenti⁹ orietz qrat deū. Greg. Scā desideria dilatione crescūt. Exemplū i chananea. Mat. xv. Et cū iuenerit cauti⁹ custodiat. Can. iij. Te nūc cū nec dimittam. Scdm est ppassio laudabil tristitia, qz cū qrerent discipuli i ter se. Quid est h qd dicit Hodiciū. Dixit eis iesus. De hoc qritz inf vos qz dixi vo bis Hodiciū zc. Amen amen dico vob qz plorabiz z flebitz vos: mūdus aut gaude bit. i. mūdī amatores. vos pō tristabimi ni. s. de passiōe mea. Notādū aut q sic dicit apls. ij. Cor. vij. Duplex ē tristitia. Una fm deū/ alia fm seculū. Hec scba aliqn p uenit ex timore supbie qñ sez qd appetūt adipisci nō possūt. Exemplū. ij. Mach. vij. Antiochus incidit i languore pre tristitia qz nō factū est sic cogitabat. Aliqn ex liuo re inuidie sic in cam Gen. iij. Aliqn ex ar dore auaricie Eccl. v. Quid pdest auaro q laborauerit i ventū. Luc. vij. dieb come dit i tenebz z i curz mltz z i erūna atqz tr isticia: De hmoi tristichs dr apls. ij. Cor. vij. Secti tristitia morte opat Tristitia at fm deū q laudabil est mltiplex est vitz tri sticia cōpunctiōis. ij. Cor. vij. Contristati estz ad pniaz. Itē tristitia cōpassiōis Ro. ix. Tristitia mihi magna ē z dolor pzinu? cordi meo. Optabā em ipse anathema esse a chzo p fratribz meis. i. optabā a chzo se/ parari ad tps ne ipi eternalr separarentur. Itē est tristitia deuote zelatiōis cū qd vitz tristat d dñia i honozatiōe. Sic tristat est esdras cū sibi nūciatū fuisset filios isrl z le gē dei accepisse vxores alienigenas. vt hē Esdre. ix. Sic etiaz tristati sunt discipuli dñi vidētes eū mltiplr dehonozari i passio ne sua. Tertiū ē clusio desiderabil le ticie: cū dr dñs. s. tristitia vīa vertet i gau diū. Hoc in aplis factū est in die resurre/ ctiōis. Ponit aut dñs silitudinē de mulie re pruriente. z deinde applicat di. Et vos nunc qdem tristitiā habet. i. tpe passiōis mee zc. Itēz aut videbo vos. i. post resur rectionē. Qd et plen⁹ impletū ē in glia ce

lesti vbi gaudiū est inextimabile z itermit/ nabile. Exemplū de dulcedie hui⁹ gau diū legi in li. d aplb. q canoniz qdā regu larz deuot⁹ cū grauiter affligeret a suis p/ latis: z tñ in oibz obsequosus esset: volebat vincere i bono malū s. nō poterat. Gleipe igit qdam ppter id qd patiebat tribulat⁹ lachrymas amarissimas fudit deprecans sā ctos martyres mauriciū z socios ei⁹ qz se stum instabat vt eoz pēbz z solatiōe me/ reret. Nec mora cū cubiculū intrasset z leui ter obdormisset: audiuit choros angelozū cantantiū in sublimi Gaudent in celestie sā ctroz q chzi vestigia sūt secuti z qz p eius amore sanguinē suū fuderūt. iō cū chzo re/ gnant in eternū Dixit aut postea q can⁹ ille tante dulcedinis extitit q nisi de⁹ eum ad vitā aliter ordinasset: fere animā ei⁹ de corpe rapiuisset. Et cū tūc qū esset deten/ tus i firmitate: in sola delectatiōe illi⁹ can tus tā spū qz corpe sic integre sospitat⁹ est vt vix eum postea vlla pcurbatio qntūcūqz magna ledere poruerit. Quāta ē est il la celestis beatoz z solatio vbi sic dr Esa. ij. Leticia sempiterna sup capita eoz. et. j. Pe. j. Exultabitis leticia inenarrabili.

Etius ar. Audistz zc. Notate itaqz pcpue verbū illud dñi. Tristitia vtz/ stra vertet i gaudiū. Qui vult g gaudium illud celoz adq̄rere nō timeat tristitias et dolores hui⁹ vite. Dicit em iura. Qui do mū vel possessionē adq̄rit: debita z onera eius pfoluere debet. ff. d p̄trahen. empti. vel vendi. l. Alienatio. et extra de decimis Lū nō sit. Et nota q gaudia celesti anne/ xū ē onus tpalis tristicie. Juxta illd Act. xiiij. Per mltas tribulatiōes oportet nos intrare in reg. celoz. Notate/ si cui pmitte ret ab aliq̄veraci z potente q oēs lapides q̄s ad eū afferret p̄reret in aux. vtiqz hinc inde cū gaudia z gregaret lapides plures z maiores q̄s posset. Spūaliter ab eo qui veritas est z potens sup oia pmittit qz tri sticia vestra vertet in gaudiū. Itō libenter sustinere debem⁹ oēs tristitias hui⁹ mūdī dūmodo nō sint viciose. Vñ z ipse domi/ nus Matt. v. Bti q lugent.

Dñica. iij. post pascha
Sermo .j.

Wm vene

c. rre pader'ille arguer mūdū de
petō z de iusticia z de iudicio.

Joā. xvj. De datū optimū z oē donū pfe
ctū deūsum est descēdēns apze luminū
apō quē nō est trāsmutatio neqz viciatū
dinis obūbratio. Jā. j. Jbi p datū opti
mū z p donū pfectū intelligunt dona spi
ritus. Heb. vi. Optimū est grā stabili
re cor. Et Deut. xxxij. Deī pfecta s' opa.
Qd pēpue vtz est de opibz grē z glie.
In supradict. aut p'bis brīs iacob. Pri
mo excludit hūanā presumptionē. qz nihil
boni pōt hō hēre a se. Sedō inducit ad de
uorā postulationē z grāz actionē. qz siqd
possit hū grē aut glie petendū est a deo z
sibi regrandū. Tercio innuit pie p'fide
tione: cū dī. apud deū nō est trāsmu
ratio zē Ideo spare debem' q' ita nob ve
lit largiri dona grē sic z his q' an nos fue
runt. De pmo. j. Ec. x. iij. Quid hēs qd
nō accepisti. De scdo Jaco. j. Si q's indi
get sapia postuler a deo. De tercio ibidez.
Dat oibz affluenter. Cū veniet zē.

p Rm' articulus An oē p'ctm pcedat
ex tēratōe maligū spūs: Uide in p
mo aduentuali feria. iij. post primaz do
minicā aduentus.

Ecclūs ar. In p'bis themat' tan
gū q' spūscūs venies arguer de tri
De p'cti offensione. (bus. vtz
De iusticie corruptione
De iudicij abusione.

Primo arguer de petō inqntū oñdit pec
catū esse detestabile qz dei iniuriatū. qd
di. boli letificatū. qz homi valde nociuū
Oñdit aut spūscūs p'ctm esse dei inuri
atiū autoritatibz: signis: z rōnibz. In h
aut ser. dicem' quō spūscūs p autoritates
oñdit p'ctm eē iniuriatū di. Sūt ei auto
ritates ille a spūscō: neqz p'ecapi pnt sine
spūscō. Circa h aut tria sunt p'siderāda

Primū est peccati detestatio
Scdm est petōis redargutio.
Tercū est redargutiois ratio.

P'ctm eē p'ctm. t. autoritates Sap.
xij. Odio e deo ip' z pietas ei'. z Eccl
xij. Altissim' odio hz p'ctōres. Et p's. Vdi
sti oēs q' opant in iniquitatez. Jo dī Aug. xj.
de ci. dei. Dicunt in scriptur' dī inimici oēs

q' impio aduersant nō natura sed vicio.
Qz si q'z qntū dō displicet p'ctm: cer e iū
tū qntū bon' est. infinite aut bon' est: idō
infinite detestat p'ctm. Idcirco nō est cre
atura q' sufficiēter z oino valeat explicare
qntū deo displicet p'ctm. Multū q' d' bē
abominari p'ctm si deū diligim'. Ps. Qui
diligis dñm/ odite malū. Multū q' time
dū est ne p'ctā inimici dei iūm'. nec dei
solū: imo toti' curie celest'. Uñ angeli b'f
dicunt tritari de petō hois: nō qdē (vt dī
Petr' aureoli in. q. di. xj.) accipiēdo tristi
ciā p passioē causata in volūtate q' forma
liter est afflictio qdā. sed accipiēdo tristit
am aut dolorē p qdā intēso nolle: q' nolle
p'ctm cōmitti. Dicunt etiā tritari p'ctm p
uationē gaudij. vñ Aug. li. solilo. Quo
rēs bñ agim' gaudēt angeli z tristantur
demonēs. quēs pō a bono deuiam' / dia
boli letificam' / z angelū suo gaudio de
fraudam'. Q' p'ctidus q' abominabil' est
petō: corā deo z angel'. Ansel. Tolerabi
li' fetet canis putridus corā hoibz q' anja
peccatrix corā deo z angel' ei'. Notate qn
cū timeret aliq's si cert' esset odiū regis et
toti' curie sue incurrisse. sp' pauid' cogita
ret d. Qd h me est rex facim' Quanco
mag' tu iselie aia zē. Scdm est petōis
redargutio qz vtz p'ctm sit dei iniuriatū
uñ: Audacter ppetrat Job. xv. Lucurrit
aduersus deū erecto collo. et Hie. c. ij. Ar
guer te malicia tua. Jre qz scietet aliqñ ce
lar. Dee. xij. Colligata ē iniquitas effraim
absconditū p'ctm ei'. Jre qz frequē excusat.
Hiere. ij. Dixisti: abiqz petō suz. Vlti si
fili ade q' cū folijs p'boz opūit pudibūda
sua. Vlti sūt ficulnea folijs p'boz plena sz
sine fructu. cui maledixit dñs Zach. xij
Ideo dī Ps. Nō declines cor meū in ver
ba malicie ad excusandas excusationes in
p'ctis. Tercū est redargutiois rō. Uñ
dī dñs. De petō qdē: qz nō crediderunt in
me. Aug. Hoc p'ctm qū solū p'ceretis po
nit. qz h manēre/cetera detinent. z h disce
dente/cetera dimittunt. Idem d' p'bis dñi.
Vltū interest vtz quisqz credat ipm esse
chīm: z vtz credat i chīm Hā z demonēs
p'fitebāt ipm eē chīm. Ille pō i chīm cre
dit q' spar i chīm z q' diligit chīm. Dis q'
petōis defectum hz fidei. Etū p'bis fatele
nosse deū: factz tñ negat: vt hī Tit. j. Vñ

Dominica. III. post Pasca

antēderes o pccōr qd facz cum peccas quō
deū z totā celi curiā offendis: quō regnuz
celoz amittis: z q̄gravi piculo tue dānatī
nis te exponis: forte dicerēs: agā p̄niaz. z
ego dico: forte etiā i ip̄o actu peccādi mor
rier. Est em̄ hora illa mortis oīno incerta.
Ecce lū narrat Petr⁹ damian⁹. Princeps
qdā salōnitānus cū qdā die p̄p̄erisset de
mōte de q̄ videbat flāmas erumpē: prin⁹
ait. Proculdubio diues aliquis scelerat⁹
mortur⁹ ēz in infernū descēsur⁹. Est em̄ tal
psuetudo in p̄bī ill⁹ vt imminēte morte di
uitis reprobi mōs ille flāmas euomat pi
ceas z sulphureas. Supueniēte igit̄ p̄ia
nocte: dū idē p̄nceps cū meretrice p̄cubē/
ret/ expirauit. quē illa (vt postea referebat)
diuiti⁹ p̄tulit: z vix tadē nō hoīem s̄ cada
uer a se p̄iecit. Bō bñ dī Sene. ad Lucil.
B̄gras q̄ loco mortis te expectat. Tu itaqz
illam in oī loco expecta. Qd nō pōt bñ fie
ri nisi p̄cā abijcias.

r **E**rit⁹ ar. Aud. zc. Forte dicit⁹: Etsi
aliqui peccam⁹: tñ deū nō negamus.
Audite qd hī. rj. q. ij. **E**rtiat. Sic q̄tēs
bonū op⁹ agim⁹: deum p̄itemur: sic itaqz
ecōtra malū faciēdo eū negam⁹. nā sic ip̄z
relinqm⁹ diabolo adherētes. idō nosmet
ipsos inimicos dei facim⁹. Nā vt dī. ff. de
inoffi. test. l. liberi. Qui cū inimic⁹ meis ē
amic⁹ me⁹ nō est. An diceret⁹ cū reg⁹ ami
cū q̄ reg⁹ aduersario seruic⁹ regē impugnat:
Certe nō. Expone z applica zc. Ideo de
pccōribz p̄querit dñs per os Bē. Quid
causē est q̄ inimico meo vestroqz poti⁹ vul
tis seruire q̄ mibi.

Dñica. iij. post pascha Sermo. ij.

Vñ venerit

c **z**c. Volūtariē genuit nos p̄bo
p̄itar⁹ vt sim⁹ initū aliqd crea
ture ei⁹. Jac. j. Ista generatio spūal⁹ fit p
sp̄m̄sc̄m̄. In illat p̄bis etiā nocare dēm⁹
P̄rio in deo paternālē pietatē. q̄a genu
Scōo liberalē benignitā (ut nos:
tem. quā voluntariē.

Tertio spūalē in nobz vtilitatē. vt sim⁹
initū aliqd creature ei⁹. Bīa em̄ spūsc̄i
initū ē gl̄ie q̄ est p̄fectio rōnalis creature.
De p̄mo Esa. lxij. Tu p̄ n̄ es z nos

lutū. De scōo. j. **T**hes. iij. **H**ec ē volum
tas dī sc̄ificatio vīa De tertio. j. Jo. iij.
Hūc fili⁹ dei sum⁹: sed nōdum appuit qd
erim⁹: scim⁹ em̄ zc. **C**ū venerit zc.
p **R**im⁹ ar. An p̄ctm̄ de q̄ arguit spū
sc̄us sit p̄ se corruptio boni **V**ide sab
bato añ dñica. iij. aduēt⁹ in p̄mo aduētua
li. sed qd ibi de ch̄zo: h̄ expone de spūsc̄o.
f **E**cūqz ar. In p̄ced. zc. **H**ic quō spū
sc̄us arguēs de p̄cō: signis oñdit il
lud ēē dī insuratiū. z h̄ maxie triplia sig
P̄mū est dñicalis passio.
Secundū finalis p̄secutio.
Tertiū t̄p̄alis puocatio.

Pamū zc. qz vīz t̄p̄atēbā mortē sustinu
it p̄cō deitūcōdo. Esa. liij. **I**p̄e vulnera
tus ē p̄t̄ iniquitates n̄ras: attrit⁹ ē p̄t̄ sce
lera n̄ra: disciplina pacis n̄re sup eū. **H**oc
certe euidentissimū ē signū q̄ de⁹ odit p̄ctm̄
q̄ p̄riū filiūz suū tādure mortē exposuit p
p̄cti punitiōe. **S**ecundū signū est final
p̄secutio. qz finaliter z sine fine de⁹ p̄sequit
p̄ctm̄/ rā terribilē i reprobis oñdes. **E**m̄
p̄pter p̄ctm̄ angelos de celo deiecit in infer
nū: nuncqz inde liberādos. Esa. xij. **Q**uō
cecidisti lucifer q̄ mane oriebar⁹ zc. **S**ic z
hoīes ipsos in infernū deiecit i p̄ctū crui
ciādos: di. eis illō **D**at. xvj. **I**te maledi
cti i ignē eternū. **Q**uō detestādū est p̄ctm̄
Tot⁹ suavis ē de⁹ cupēnā p̄riū ē miserī:
et tñ sic indignat⁹ p̄pter p̄ctm̄. **E**t reuera si
nullū esset p̄ctm̄: nulla eēt dānatio. **T**er
tiū signū est t̄p̄alis puocatio. qz. i. p̄t̄ pec
catū frequē puocat ira dei t̄p̄alī i hac vita
Thre. iij. **N**os iniq̄ egim⁹ z ad iracūdiāz
te puocauim⁹. **E**xēpla hēm⁹ plūma. **P**ri
mū: p̄t̄ p̄ctm̄ carnalis imūdiē ad ductū
ē diluuiū **G**en. vi. z. vij. **I**te subuersio (sō
doine zc. **G**en. xix. **I**te p̄cussit dñs her et
onā filios iude **G**en. xxxvij. **I**te suffoca
ti s̄t a dēone septē viri **T**ob. vi. **S**cōo p̄t̄
p̄ctm̄ opp̄ssiois z im̄ficordie. patz i p̄mo
genit⁹ egyptioz vna nocte occis **G**en. xij.
Et in sumēsiōe egyptioz **E**ro. xij. **T**er
tio puocat ira dei p̄t̄ p̄ctm̄ infidelitat⁹ et
idolatrie. patz **E**ro. xxij. **E**ciderūt vno
die vīgintieria milia. **Q**uarto p̄pter p̄ctm̄
murmur⁹ z ip̄atientie **H**ūc. xj. **I**gnis dei
uorauit extremā p̄t̄ castroz. **I**te **R**ume.
xvj. **P**ercussī sūt q̄ttuordecim milia hoīm et
septingēti. **Q**uinto p̄t̄ p̄ctm̄ effrenatē cō

cupiscentie Aue. xj. Doctum sfoes q petie/ rãt carnes. Illi sã figura eoz qb i fastidi/ min veniit spũalia. Sexto ppter pctm rebel/ lionis z inobediẽcie. Leuit. x. de nadab et abiu filijs aaron q igne alienũ vics phibit/ tũ offerebãt z deuorati sã ab igne. Hiero. Ignẽ alienũ accẽdit q tpalis cupiditatũ aut corporee voluptatũ ignem in sacrifici/ nutries auder altariũ dñi xpĩnqre; q nõ re/ cĩpiũt accẽsionem nisi illi? ignis quẽ venit dñs mittere i terrã z voluit vehẽter ac/ cẽdit: vt hẽ Lu. xij. Trẽ Aue. xvj. de chore dathan z abiron elusũ copũdũ rebellan/ tĩbũ q moysen. Septio ppter pctm irruẽ/ rẽtie. i. circa dñũ. patet d oza. ij. Reg. vj: vbi tradit debetẽ q nocte pcedet dõmie rat cũ vxore sua. Patz etiã. j. Re. vj. Per/ cussit dñs de bechamitĩbũ: eoz q vidissent arcã dñi: z percussit de pplo. lxx. viros. l. mi/ lia plebis: qz ciuiole z qz diuina phibitões (q hẽ Aue. iij.) ispererũt. Octauo ppter pctm supbie. patz. ij. Reg. xxiij. de pestile tia isticia dauid ppter suã supbiã: et mortui sunt a dan vsqz bethleem septuaginta milia viroz. Nono ppter pctm blasphemie. iij. Re. xij. z. ij. Paral. xxxij. Angel? percussit octuocento ginta qnqz milia. Decio ppter pec/ catũ trãsgressiõis pmissiõis ppe. Act. v. de anania z saphira repẽtina morte pem/ ptis. Vide prãtãs historias in locz suis. Ex ill' exẽplis satz patz quõ frequẽt ppter pctã tpali puocat ira dei. Jo õz puerb. x. Anni impioz breuiabunt.

¶ Et Aue? arti. Arb. zc. Notate qd iura dicũt. Pena vñ? timor dñ. eẽ alteri? ff. de pe. l. capitaliũ. §. famofus. Et. ij. q. vij. Quapropt. Audite: Si rex iã bis vel ter crãfies p reformatiõẽ faciendã / capite punierit oẽs in suis officijs delinqntes. et p? paucos dies peadẽ eã est itez trãstir? Nõne mltũ timere deberẽt q sũt in culpa siles illis qẽ pus puniũt? Certẽ sic. Ex/ pone z applica notãdã q ppterea dicebat Ps. A iudicijs tuis timui.

Sermo tertius

Qui venerit

2c. Scitis fr̃es mei dilectissimi:
Sit at̃ ois hō velox ad audien-

dū tardus ad loquēdū: z tard⁹ ad irā. Fra
ei viri iusticiā dei n̄ opat. Gač.). Hoc ob
servat q̄s spūscit⁹ regit. Ibi at b. iacob⁹
Primo excitat audientū at/ (facit tria
tentio nem: cū dī. Satis. i. scire debet).

Secundo ponit reformatōez: cū dī. sit aūc
Tertio subiūgit informariō (ois zc.
nis rōnem: cū dī. ira em̄ viri zc.

Propter p̄mū dicebat sapiēs puer. iij.
Audite filij disciplinā p̄is. Propter sc̄m
Prover. i. In m̄liloq̄o n̄ deerit peccatū.

Propter tertiū Bieg. Per irā sapientia
amittit. Salutatio. Eū vene. zc.

p Rīm⁹ articulus. An auersio sit ma
gis de rōne pti q̄ puerisio. Uide in
ōmo aduēctuali dñica. iij. sermone ōmo.

¶ Ecūdus arē. In pced. 22. Hic dicen
dū quō veniēs. ff. arguit de pctō: ostē

dens p rones illud esse dei iniuriarium.
Et hoc p̄cipue triplici rōne.

Prima dī rō iterate crucifixionis.
Scda ratio p̄trarie trāsgressiōis

Tertia rō ingratissime derelictōis.
Quia dñs rō ifate crucifixiōis. qz vicz q̄ pec

cat mortali erat cāz crucifixiōis dñi: z qñ
tū est ī seipō itez eum crucifigie. Heb. vj.

Rursū crucifi. fi. dī i semetip̃: z ostētui. i.
pensiōi h̃ntes. Nota h̃ quō pctōres s̃t inf

deriloi hñtes. Nota b qñd pñores se im
mici crucis xpí. Qñd s. fer. iij. maior hebñ
Scha e rñ zñe trñsgressiñis. qz. s. p pccm

Scda ero p[ro]p[ter] t[ra]nsgressio[n]is. q[ui]a. p[ro]p[ter] t[ra]nsgressio[n]is ho[m]i[n]es p[re]cepta d[omi]ni facie[n]tes s[un]t le-
ge[m]us & honore[m] dei. V[er]u[m] d[icitu]r Aug. q[uo]d allegat

ge et honore dei. Unde Aug. qd allegat
mgf i. ij. di. xxvj. Pctm ē dictū vl factū vl
acipitū q legē dei. Si q displicet pñi q fi

cupitu ⁊ lege dei. Si g̃ displicet p̃i q̃ si
li⁹ in⁹ p̃cepta e⁹ recuset: si cuiq̃ hoī mortlī
i aliq̃ sup̃ioritate assituta graue est sua p̃ce

i aliq̃ supioritate p̃stinto graue est sua p̃ce
pta a suis subdit̃ p̃tēni:q̃nto mag̃ abo
minabile ē excelsa celon regi m̃ inimici fr̃e

minabile ē excelsō celoz regi q̄ p̄michi tre
scz hoies ei⁹ p̄cepta trāsgrediūt. ¶ Q̄p̄au
ē sunt mādōm dī obfūtoroz: z cōtūp̄s

ci sunt mādatorū dī obſnatores: ⁊ cōplū
trāſgreſſores. Ps. Dēs declinauerūt ſilī
uileſ facieſ ſuā. Tercia ē rā inſciſſime

utiles facti sūt zc. Tertia ē rō ingratissime
derelictōis. Quotiēscūq; em̃ q̃s mortalit̃

peccat derelinq̃t ip̃m deū sūmū bonū q̃ so/
lo aīa replẽrī pōt/p̃ bono vili z mōmēta/
Thōmā lī z alib̃m ark. A tūc est sūa

neo. Aug^o. li. de libero arb. Pctm est spre
re bono icōmutabili/ bonis cōmutabilibz

adherere. Sicut em̃ ait Hiero in epl̃a ad
Damasum papā. Sciendū: nō locoꝝ spa

cijis: sed affectibz nos esse cum deo: aut ab
eo recedere. ¶ anima qd facis cū peccas:

Dominica. III. post pascha

a q̄ recedis: a deo creatore tuo p̄ssimo pa-
tre tuo ⁊ redemptore. Imo a salute ⁊ vita
tua: ⁊ ad ferozē pcti curris/ ad diabolu in-
micū tuū accedis / et inferno appropinqs.
Deu. xxxij. Deum q̄ te genuit dereliquisti:
⁊ oblit⁹ es dñi creatoris tui. Ido bñ dicit
Ecci. xij. Ue vobis impijs q̄ dereliquistis
legē altissimi ⁊c. Et Esa. j. Ue genti pecca-
trici p̄lo graui iniquitate semini nequā si-
lijs sceleratis dereliquunt deū: blasphemā
uerunt scm̄ israel. abalienati sunt retro: sū
sup quo pcutiam vos vltra addentes p̄ez
uauationē. Exemplū li. Judi. plurib⁹
cā. cū filij isrl̄ addebant nouas p̄uauatio-
nes: cis etiā imittebat dñs nouas tribula-
tiones. P̄ez etiā Exo. plurib⁹ locis ⁊ capi-
tulis d̄ pharaone cū indurabat cor suū do-
min⁹ ei infligebat plagā nouā. hoc etiā
practicare potes p̄ tpe currenti. Cauete ḡ
ne relinq̄tis dñm ne etiā ip̄e derelinq̄t vos
Dicite ḡ in cordib⁹ v̄ris illd̄ ioseph. xxiij.
Absit a nobis vt relinq̄mus dñm ⁊ suā
mus dñs alienis. Eri forte iā dereliquistis
eū flete di. illud Dan. iij. Peccauim⁹ iniq̄
egim⁹ recedentes a te.

Er̄ ar. Aud. ⁊c. Cauete ḡ a pctis q̄
sūt p̄na legib⁹ diuis. Sic em̄ iura di-
cunt Reges ab oib⁹ sunt suade. s. subdi-
tis. L. de le. Reges. et extra de p̄sti. c. La-
nonuz statuta ab oib⁹ custodiant. Aud. si
rex aliqd̄ mandauerit sub pena capitis oēs
timere trāsgredi mandātū q̄nto magis
timendū est trāsgredi mandātū dñi
q̄ dicit Leui. xix. Ego domin⁹ leges meas
custodire.

Sermo. iij

Quia venerit

⁊c. Abijcētes oēm inuidiciā ⁊
abundantiā malicie. i. mansue-
tudie suscipite inistū p̄bū qd̄ p̄ saluare ani-
mas v. Ja. j. Sic faciūt q̄s regit spūsc̄tus
In illis autē p̄bis beat⁹ Iaco. ponit tria.
Dño suscipiēs p̄ditionē: cū d̄t In mā.
Sc̄do suscepti p̄bi executionē: cū dicit.
Abijcētes oēm ⁊c.
Tertio executiois p̄dusionē: cū dicit. qd̄
p̄t saluare aias v̄as.
De p̄mo p̄s. Audiūt māsuētī ⁊ lerent.

De sc̄do Heb. iij. Deponētes oē pond⁹ et
circūstās nos pctm̄. De tertio Lu. xj. Be-
ati q̄ audiunt verbū dei ⁊c.

Lum venerit ⁊c.

p̄ Rim⁹ ar. An pctm̄ de q̄ arguit spūsc̄tus
sc̄tus dici possit formāl p̄uatio boni
nature: Uide in p̄mo aduentuali feria.
iij. post. iij. dñicam.

Sc̄do ar. In p̄ce. ⁊c.

Hūc dicendū
quō spūsc̄tus arguit d̄ pctō oñdens
illd̄ ee diaboli lēficatū. Uñ d̄t Aug⁹.
li. iij. d̄ diu. dei. Demones p̄ua docēt: tur-
pib⁹ gaudēt. Ibi d̄t. Hac fallacia demōes
iniris modis delectant. Gaudēt autē dmo-
nes d̄ pctō p̄ter tres rōnes.

Prima ē rō subiectionis

Sc̄da est rō assimilationis

Tertia est rō inhabitatiōis.

P̄na ⁊c. qz v̄z p̄ pctm̄ hō subijct⁹ diaboli.
Jo. vij. Qui facit pctm̄ su⁹ ē pcti. glo.
i. diaboli. et j. Pe. ij. A q̄ q̄s supat⁹ ⁊ et
su⁹ ē: faciēs. i. qd̄ vult diabol⁹. et Rom. vj
Nescitis qm̄ cui exhibet⁹ vos suos ad obe-
diendū: sui estis ei⁹ cui obedistis. Audite
ḡ bñm iacobū di. Ja. iij. Resistite diab. et
fugiet a vob. Qd̄ fm̄ Rich. in. ij. d̄t. vj. d̄z
intelligi qñ vincit⁹ diabol⁹ p̄fecta victoria
q̄ desperet iā vltē⁹ vincere. diabolus
ei supbi ē ⁊ horret vinci. Si autē vincat se-
miplene nō p̄ter h̄ recedit s̄z aliqñ fortis
impugnat Sic. xxiij. mo. Hostis noster
adhuc i hac vita nos positos q̄nto magis
nos rebellare cōspiciat: rāto mag⁹ expugna-
re cōtēdit. s̄z sic d̄t Aug. li. d̄ agone dñi
stiano. Vult⁹ dicūt quō possum⁹ vincere di-
abolū quē nō videm⁹: s̄z habem⁹ m̄ḡm q̄
nob dignat⁹ ē mōstrare quō inuisibiles ho-
stes vincant. de q̄ d̄t apls. Erues se carnē
p̄ncipat⁹ ⁊ p̄tates expoliavit fiducial⁹ tri-
umphās i semetip̄o. Ibi ei vincit⁹ inimici i
uisibiles vbi vicim⁹ rez p̄aliū cupiditaret
Qñ ei dictū ē diabolo Terrā māducab⁹
dictū ē pctōi Terra es ⁊ i ter. ibis. Data
est ḡ i cibū sp̄enti terra. Ne sim⁹ ḡ terra si
nolum⁹ māducari a sp̄ente. Sic ei qd̄ mā-
ducam⁹ i corp⁹ n̄m p̄uertim⁹ vt ip̄e abus
corp⁹ h̄ efficiat qd̄ sum⁹: sic mal⁹ morib⁹ h̄
q̄sq̄ efficiat qd̄ diabolo ē sitis ei⁹ ⁊ subijct⁹
ei. Quisq̄s igit timet illū ignē q̄ par⁹ ē dia-
bolo ⁊ angel⁹: det opera triūphare p̄ il-
lo i semetip̄o Eos ei q̄ fortis nos impugnat:

Intus vincim? vincendo cupiscērias p q̄s nob dñanf. Hec ille. V igit pctōr sue dia boli q̄i tua p̄fusiōe delectar? z diabolo dño tuo materiā vani gaudiū tribuis recognosce miserā stat? tuū. Scda ē rō assimila tions qz pctm assimilat hoīem diabolo. Nulla em est turpitudō i diabolo nisi per pctm. Sic z aīa p pctm fit turpis z defor? mis yr diabolo. Vnde ḡ q̄ntā iuriā deo fa cis p pctm dū de aīa imagine dei fac? ima ginē diaboli. Figura. j. Nach. j. Edifi canit antiochus abominādū idolū sup al? tare pctm certe idolū ē diaboli idolū abo minatiōis. Eze. xvj. Abominatiōē feci? sti decore tuū. V igit aīa peccatrix erube? sce zc. Tertia ē rō inhabitatiōis qz per pctm fit hō templū siue habitaculū diabo li. quēadmodū p ḡfraz efficit rēplū dei Vñ culibet peccātū mortali? oīci p̄t illo. j. Re gū. xvij. Ecce spūs dñi malus exagitat te Vñ Apo. xvj. Cecidit babilon z facta ē habitatio demonior? Q̄nta ē maledictio pcti qd de rēplo spūsc̄i facit habitaculū diaboli. Q̄nta ē differentia int̄ hos duos hospites. s. spūsc̄m z diabolum. Apparet itaqz in q̄rā miserā deicit pctm Prouer. xij. Miseros p̄los facit pctm. et Aug. li. d tri. Magna hoīs miseria cū illo nō esse sine q̄ nō pōt bñ ee. Et qd per? ē sic ipe ait li. p̄f. Quid miser? misero n̄ miserate se ipm? Et mlti n̄ tales miseri sūt diaboli si miles diabolo rēplū diaboli nec tñ sibi met misent. Eijcite igit eijcite o pctōres dia bolū qz si ei p̄betis nūc hospitiū. hospites ei? in inferno critz Exēplū de q̄dā canonico Vnde in scdo aduēctuali feria. iij. post pri mā dñicam aduent?.

c Erit? ar. Aud. zc. Caute ne pctm di ligat? s. ipm cito req̄cite. Morate bñ q̄ntū erit chriano vituperiū pctm n̄ reliq? se cū legat? d socrate. Et h̄ in decref. xij. q. iij. Socrates. q. socrates p̄hs theban? dū p mare athenas ḡfā studiū pgeret p̄icit a se magnū pōd? auri dī. Poti? volo sūmer gere te q̄ sūmergas me. Projicite igitur z vos pctā nevōs sūmergat i infernū. Mala q̄pe oīno pcti societas. Morate q. lex dīc Qui sibi malū sociū eligat de se conq̄ri dz: z sibi imputare. ff. p socio. l. cū duobz. §. j. Pone casū de malo. p̄ditore sic abomiabi li apd regē q. z q̄cūqz cū eo reperit? fuerit

suspendet. Nōne vnusq̄sqz talē sociū fuge ret? aut si volūtarie cū eo maneat nōne fa? tuus est zc. Expone z applica notādo illd Eccl. xxj. Quasi a facie colubri fuge pctā

Dñica. iij. post pasca. Sermo. v.

Cū venerit

zc. Vado ad eū q̄ me misit Jo an. xvj. Ad h̄ iuit yr nob spm? sc̄m daret. q̄i sic diceret. Vado p toleran tīā passionis ad eū q̄ me misit p supabim? dantiā dilectionis. yr inde mīttā vob spī ritūsc̄m ad dandū constantiā affectiōis. De pmo Joā. xij. Adhuc modicū: z mund? iā me nō videt. De scdo. j. Jo an. iij. In h̄ apparuit charitas dei in nob: qm̄ filiū suū misit in mūdū zc. De tertio Joā. xvj. Cū venerit paraclet? ille testimoniū phibebit de me.

Salutatio Cū venerit zc. p Rimus ar. An p pctm contingat to talit? auferri habilitatē nature ad bo nū. Vnde in pmo aduēctuali feria. v. post. iij. dñicam.

f Eund? ar. In p̄ced. zc. Nunc dicen? dū quō spūsc̄i? arguit mundū de pctō onidendo illud homi esse nocivū. Sic certe est hōi pctm nocivū q. si nō esset pec catū oīa p̄descent hōi z ppter pctm omnia vertunt in hoīs detrimentū. qm̄ yr ait se? neca. nihil ē hōi bonū sine se bono. hoc so lū malū facit hoīem malū. Sunt autē pcti? pue notāda tria nocivēta homin ex pec? cato puenientia.

Prīmū est distractio natural? q̄litas Scdm ē abusus multiplic? fatuitatis. Tertiū ē exclusio spūalis bonitatis. Prīmū zc. Abijcit em pctm? distrahīt tri plicē naturalē hoīs q̄litem.

Naturalem bonitatē. Naturalem dignitatē. Naturalem libertatē.

Prio igit distrahīt naturalē bonitatē Au ce. x. Hō descendēs ab hierlm i hiericho. id ē in defectū pcti expoliat? gratiū? z vul neraf in naturalibz yr exponit Beda qz vt delictz diminiuit seu impedit? natural? incli natio ad frutes. p ac? em hūanos fit incli natio ad siles ac? Ex h̄ aut q. aliqd incli

Dominica. III. post pascha

nat ad vnū pñorū dīminuit seu impeditur ei⁹ inclinatio ad aliū. Vñ cū pñm sit pñtū pñm ex hoc ipso qd hō peccat dīminuitur seu impedit ei⁹ inclinatio ad pñtū. Per septē q̄ppe q̄dus dīminuta bonitate natu re ruit pñcia in pfundū pñtōz. In pñmo pec catū ē q̄si importabile. In sc̄do graue. In tertio leue. In q̄rto insensibile / eo qd eius grauitas nō extīmat. In q̄nto delectabile z iā cū studio cōmittit. In sexto desidera bile etiā absq̄ pñia tentatiōe. In septimo fit defensabile. Nam sic dī: Prouer. xviij. Pñtōz cū in pfundū pñtōz venerit pñtū. Vñ apparet q̄lit vulnerat natura ex pñtō. Pñtū it Beda q̄tuor vulnera nature hu mane ex pñtō inflicta. q̄sūt pñcipiscētia / i / firmitas / ignorātia / z malicia. Et sic dicit Tho. j. ij. q. lxxv. Conpiscētia hō nomi nat destitutiōe appetit⁹ pñcipiscibil⁹ a suo ordine ad delectabile moderatū rōne. In / firmitas destitutiōe irascibil⁹ a suo ordie ad arduū Ignorātia difficultatē ad q̄ren di sciam siue destitutiōe rōnis a suo ordi ne ad vey. Malicia pñtatem volūtāt ad malū fm illō Bēn. vj. Pñtū sit sc̄sus ho mīnis ad malū ab adolefētia sua. Ista q̄t tuor vulnera nature hūane sunt inflicta ex pñtō pñi parēt⁹ s; z ex alijs illis pñtis ma gis ac mag⁹ aggrauant inq̄ntū pñpiscen tia magis exardescit maior difficultas bñ agendi accrescit / rō hebetat pñcipue i agen dis z volūtās idurat. Hec Tho. Q̄ pñi / culosa vulnera. vulnera inquā mortalia et p naturā icurabilia. Q̄rtū sic q̄reret hō remediū p̄ vuln⁹ aīe sic facit p̄ vuln⁹ cor / poris. Amb. li. d. offi. Que pena grauior q̄ vuln⁹ pñcie. Sc̄do pñm abijcit natu / rale hōis dignitatē quā h; sup bestias in / q̄ntū rōnalis est. Nā p pñm sit hō s̄ilis be stijs. Pñ. Hō cū in honore eēt nō intel / lit compatus est iū. inf. z s̄ilis facit ē illis Nec solū s̄ilis illis s; efficit q̄si porcorū ser / uis sic de filio pdigo dī Lu. xv. Pñt aut qd dictū est pñari philosophico fundamē to. Aut aut pñs. j. ethic. qd fuit triplex vita posita a pñis.

Prima voluptuosa.

Sc̄da ciuīl seu politica.

Tertia pñcipiatua.

Considerabāt em̄ hōiem eē mediū inf su periora. angelos z inferiora. s. bruta. Iōye

pñcipat cū brut⁹ pñnit ei vita voluptuosa / vt est ciuīl z rōnal vtens vita politica / vt cōteat cū angel⁹ in intelligētia vita pñtem platiua. Qui ḡ viuūt pñma vita bestia ē. q̄ sc̄da hō est / q̄ tertia angel⁹ ē. Concludit ḡ qd hō p q̄nto peccādo rōne subijcit sensualitati recte brut⁹ compar⁹ imo brut⁹ vilior ē. Chrys. in hōme. ascēsiōis super illud Hō compar⁹ est iumēt⁹. Pñt⁹ ē cōparari q̄ na sci. Naturalr nō hīe rōne tolerabile ē. hō / minē hō rōne decoratū irrationali nature compar⁹ volūtāt⁹ crimē est. Iō etiā dāus ad animā peccatricē ait. Hiēre. ij. q̄vilis fac. es nimis. et Arist. j. politic. Sic hō pñfect⁹ pñtū optimū ē anialū ita alien⁹ a lege z iudicijs pessim⁹ est oim. Q̄ creatu / ra isensata cur peccare nō times que peccā do naturalē tuā dignitatē pñdis z bestia ef ficer⁹. Erubescē aīa peccatric⁹. Audi luxu riosa z adultera zē. effes pñtenta apparere fetid⁹ canis / vel tu auare lup⁹ rapax soluz pñmū diē. Non nō dicerēs pio toto mūdo Quare ḡ vilipendis sic aīam tuā: Ter tio pñm distrahīt naturalē libertatē. Dīc quidā. Non bñ p toto liberas vendit au / ro. S; velis nōl pñdis eā pñtō. Vñ Aug. de ci. dei li. iij. Bon⁹ etiā si seruit liber ē / malus aut etiā si regnet seru⁹ est / nec vni⁹ dñi. sed qd grau⁹ est tot dñor⁹ q̄t vicior⁹. Propt qd iterrogat⁹ sc̄ds pñs qd ē liber / tas hōis: ait. Innocentia. A pñio ḡ sensu q̄ maior est seruīt⁹ q̄ fuitre pñtō. Vñ etiā dicit Aug. xij. de ciuī. dei. qd pñma cā fuitu tis pñm ē. Q̄ turpissima fuitus o turpissi ma iactura p pñm amīssē naturalē liber / tatē: sicut tandē retrudi in captiuitatē iser nālē. Exēplū de achab cui dī. iij. Reg. xij. Eo qd venūdāt⁹ sis vt faceres malū in pñpectu dñi q̄si vici captiu⁹ pñti: et p pñis inferni. Nā dī: hiēre. xv. Qui de captiuita te ad captiuitatē. i. d. captiuitate pñti ad ca ptiuitatē inferni.

Etius ar. Aud. zc. Cauete itaq; na vos ipsos naturali dignitate atq; liber tate puer⁹. Non em̄ hōmō amittere pote / stis nisi p pñm qd nō. nisi volūtarie cōmis tī. vt ptz. xv. q. j. c. Non est. Rec dubiū do lēdū ē dānū amittere libertatē Vñ dīc lex qd libertas inextimabil⁹ res ē: z oib⁹ reb⁹ fauorabilior. ff. de re. iur. l. libertas. z liber hō extimatiōe nō recipit. ff. de f. b. obli

gationib. Liber. Seruit' aut mort' edpa
rat. ff. de iur. iur. l. i. iur. iur. Notate multū
dolere vir nobil' si cap' ab aduersario bo
nis suis spoliaret' et ad modū bruti anial'
duro seruitus iugo pmeret: multo magis
dolere debet pctōr et erubescere et. ps. Erubescat impij et.

Dñica. iij. post pasca. Sermo. vi.

Invenerit

et. Amē dico vob. Expedi vo
bis vte ego vadā. Si ei nō abie
ro pa. n. ve. ad v. si at abie. mittā eū ad vos
Joan. xvi. Ubi christus proponit.

Prio sue recessiōis necessitatē: cū dīc. ve
ritatē dico vobis expedit et.

Secdo sue remansiōis damnositatē: cū
dīc. Si em nō abiero et.

Tertio sue ascēsiōis utilitatē: cū dīc. Si
aut abiero et.

De pmo Lu. xxi. Hoc qd septē ē opor
tet impleri i me. De secdo Aug. Nō pore
stis capere spiritū: qd diu fm carne nosse p
stis chm. De tertio Joā. xiiij. Vado
parare vob locū. vel illud Jo. xvi. Mittā
vobis spm p̄ritatis et.

Lum venient et.

p Rim' ar. An pctm de q spūscūs ar
guit mundū sit formali p̄uatio boni
grē. vide i prio aduētuāli se. iij. p. iij. do.

f Secund' ar. In p̄ce. et. Hic dicēdū de
secdo nocumēto qd ē abusiō mltiplic
fatuitat. Sūt aut p̄cipue septē fatuitates
peccantiū diligēt considerāde. P̄ia ē
fatuitas electiōis. qz vīz pot' eligit pec
cator latā viam q ducit ad mortē q artam
q ducit ad vitā Mat. viij. Secda est fatui
tas sollicitatiōis. qz mag' sollicit' ē de re vi
lissima q nobilissima d carne vīz q d aīa:
imo vt carnis cortice custodiat sepe nucleū
aīe p̄dit. Bern. Sic stulti extimatorēs de
minis maximā: et de maxis minimā curā
gerunt. Tertia ē fatuitas delectatiōis
qz p̄ modicā stillā dulcedis exteriores co
modit venenosissimū abūz mortiferū etiā
autēde Aug. De seminariū voluptat' vene
nū puta Apoc. viij. Multi mortui sūt de
aīis. i. delectationib' mūdī. qz amare facie
sūt. f. post mortē. Si p̄sideraret pctōr qli
ter illa pcti sui turpis delectatiō i amaritu

dine p̄ter. Deu. xxxij. Quia eoz vna felicitas
et boti' amarissim'. fel draconū vi. e. et ve.
aspi. isanabile. Silis itaqz ē pctōr rustico
q iuitat' ad nuptias i via sities bibit aquā
d fimo fetidā quā euomit i porta nuptiaz
turpis et nō solū nō ē ad nuptias admissus:
imo cū flagello i carcerē reclusus. Sic hō
hic bibēs i mūdo delectatiōes: i morte euo
met: et celestib' nuptijs idign' turpiter eij
ciēs i tenebras exteriores Bern. Quia pcti
igrediētib' p̄pinat mel sophistici: p̄grediē
tib' sel et aceti: egrediētib' isanabile vene
nū aspidū. Quarta ē fatuitas illa qatio
nis. qz vīz pctōr seipm illa qat i manibus
iūmici. Job. xviij. Immisit i rete pedē suū
Ubi Gre. Qui pedē i rete mittit nō stat
cū voluerit eicit: sic q in pctō se deijcit: nō
mox cū voluerit surgit Prover. v. c. Iniq
tates sue capiūt ipiū: et fimb' pctōz suoz
vnuq'sqz p̄strigit. Quinta ē fatuitas p̄di
tiōis. qz qūp nihilo p̄dit infinitū bonū ad
modū esau q p lenticulā vēdidit ius p̄mo
geniture. vt h' Gen. xxi. Hinc Bern. ait.
Vapez. vt vapor ē ad modicū parēs q eter
ne felicitat' aditū itercludit. Sexta ē fa
tuitas famulariōis. qz. f. p̄s exponit fūit
do diabolo. Qm misera stulticia. Grego.
Stultum ē offēso dō fūire diabolo q nullo
placat obsequio: qto pl' q's ei fūient: et
to cū pl' torq̄bit. Septia ē fatuitas vere
lictiōis. qz deserit pctōr fōtē vītez totū bo
nitat'. f. deū. p̄vili blādimēto pcti. Hinc cō
grit de' Hier. ij. De dereliq̄rūt fōtē aq
vīne: et foderūt sibi cisternas dissipatas q
p̄tinere n̄ valēt aq's. Fōs aq' vīne ē ip̄e de'
qz i eo ē oīs boni ideficiēs plenitudo. Li
sterne at dissipate vocāt hui' secti bona. q
absqz dō nihil sūt Aug. ix. p̄f. Oīs copia
q de' meus nō ē: egestas mihi ē. Preterea
vna ē sūma pctōz fatuitas. qz cū sint q's i
ore leonis i gressu ardēt' fornag: i igressu
su abyssi p̄fūdissime. f. in ostio iferni nō ci
rāt neqz accēdūt. Jo bñ d. Prover. iij. c.
Qua ip̄oz tenebrosa nesciūt vbi coruāt.
S'z heu heu tādē fūit et videbūt. Exē
plū narrat Gre. i. iij. dial. de qdā ciue rho
mano q vīvēs paz cogitauerat d sine: cui
i extremis laboranti apparuit nauis para
ta qua ip̄e et vicinus suus deducendū erāt
in Siciliam. Et subdit Grego. q ille mo
riens se ad Siciliā deducendū testat' est.

Dominica. III. post Pasca

Quid aliud sentiri pōt/ nisi q̄ p̄ alijs locis in eius terre insulis eructati igne tormētorū olle patuerūt. Que/ vt selet narrare q̄ nouerūt/ laxat/ q̄tidie sinib/ excreuerūt vt mūdi terminio appropinquante q̄nto certū est illuc ampli/ exuredos colligi/ tāto z eadem tormentorū loca ampli/ vident/ apiri. Qd̄ ops de/ ad correptionēz viuētū in h̄ mōdo voluit oñdī/ vt mētes infidelū q̄ inferni torū mēta esse nō credūt/ tormētorū loca vide/ ant/ q̄ audita credere recusant.

Ertius ar. Aud. **Conerte** q̄ ne sitis de nūero talū fatuorū. qz dr. l. Sculz n̄ p̄suevit succurri sed errarib/ ff. de iur. z fa cti igno. l. vl. §. vl. et extra d̄ rex p̄mu. Cū vniuersorū Vigilatib/ z n̄ negligētib/ fm iura subueniēdū est Vigilate ḡnunc z vide de p̄torū fatuitates/ ad q̄s ampli/ cog/ scēdas audite p̄ modū pabole visionēz fatū Arsenio de trib/ hoib/ inutiliter labo/ rātib/. Regit̄ em̄ sic i vitaspa. Audiuir ar/ senius vocē di. sibi. Arseni/ veni egredere et oñdā tibi opa hoīm. Egress/ at̄ vidit tres hoies inutilē z fatue laborātes. Prim/ fa sciculū de lignis faciebat/ et cū nō posset a terra leuare p̄ grauedie deponebat/ z itez alia ligna supad̄debat/ z sic pluries facie/ bat. Secūd/ aquā d̄ puteo pfūdissimo cū mltro labore hauriebat/ z haustā i momē/ to inutilit̄ effundebat. Tern/ trabē por/ tans z volēs intrare i eccliam/ in ostio ex trāuerso ponebat. et sic de illa trabe obicē sibi faciebat ne intraret. Prim/ ē p̄torū q̄ ali qñ volēs p̄niaz agere/ cū sentit p̄torū gra uiratē z p̄nie difficultatē/ ab incepto desi stit z p̄trā p̄ctis supad̄dit. Scōs ē q̄ mul/ tū laborauit in p̄nia z statim ad vomitus reuertit/ z ḡraz p̄ q̄ diu laborauit cito effū dit. Tern/ ē q̄ celū cupit intrare z tñ p̄ in/ obediētie rigore sibi aditū intercludit. Q̄ q̄m̄ti sūt similes p̄cedētibus. Jō Eccl̄. j. Stultorū infinit/ est numer/.

Sermo septimus

Qm̄ venerit

Ert. Cū venerit ille spūs p̄itatis docebit vos oēm p̄itatē. Jo. xvj Docebit inq̄ intrinsec/ illūm̄. dō/ secure vlt/ rigēdo/ atq̄ efficacit̄ monēdo. De his tñ

bus Ber. Profecto spūs scūs monet z do cer/ memorie suggerit bona i cogitationib/ scis/ atq̄ ita ignauā n̄ram teporēq̄ repel lit. Cum venerit zc.

P Rīm/ ar. An p̄ctm̄ de q̄ spūs scūs arguit mūdū ex eo q̄ corrumpit bo nū cōtrariet̄ bono increato/ Vide in p̄mo aduentuali fē. vj. post q̄rtam dñicam

S Ecūdn̄s ar. In p̄ced. zc. Hic de ter tio documento qd̄ est exclusio spūita lis bonitatē. qz vīcz p̄ctm̄ excludit siue ab/ q̄cit oē bonū spūitale. Vbi sūt tria p̄side/ rāda specialia nociuā ex p̄cto veniētia.

Primū est amissio filialis dignitatē. Scōm est puatio totalis vilitatē.

Tertiū est incurisio mltiplicē penalitatē.

Primū igit̄ zc. Nā p̄ p̄ctm̄ q̄ erat fili/ dei efficit fili/ diaboli. Vñ Joā. viij. iudeis z sibi filiib/ dr̄ dñs. Vos ex p̄te diabolo estis

Jdeo aīe peccatit̄ dr̄ Hier. iij. Leua oculos tuos in directū z vide vbi nūc p̄strata sis.

Scōm est puatio totalis vilitatis. scz meritorie. puat̄ em̄ hō p̄ p̄ctm̄ ḡra z oib/ bus meritis siue hēbat. Ezech. xviij. Si auerterit se iust/ a iusticia sua z fecerit iniquitatē zc. oēs iusticie ei/ q̄s fecerat non re/ cordabunt.

Figura. j. **D**achab. j. An/ tioch/ intrauit tēplū z spoliavit illud va/ sis/ diuitijs/ z ornamentis. Antioch/ inter/ prat̄ silentiū paup̄tarū. et s̄ge p̄ctm̄ qd̄ si/ let. i. nō ostendit ad q̄ntā paup̄ratē addu/ cit/ z intrat tēplū cordis z illō spoliat oib/ donis spūalib/ z mentis. Jō p̄ctōri dr̄ illō

Apoē. ij. **D**emor esto itaq̄ vñ excideris. Vñ Adā erubescēs vilitatē z paup̄ratē ad quā p̄ p̄ctm̄ ceciderat/ abscondit se z cctā

vyorū sua a facie dñi. Et vocauit eū dñs di. Adā vbi es/ Gen. iij. in q̄m̄ miserabili statu

Jtē q̄d̄m̄ est hō in p̄cto mortali si faciat aliq̄ bona opa/ nō tñ sunt ei vtilia ad meri tū glie eterne. Esa. lix. Opa eorū inutilia.

Et d̄ maledicto viro dr̄ Hier. xviij. Eric qñ mirice i deserto. qz scz sine vtili fructu.

Talis ḡ s̄tis ē ficulnee maledicte in qua dñs fructū nō inuenit/ vt h̄ **D**at. xxj.

Audiat ḡ q̄libet p̄ctōr illud **D**sec. xij. **C**onuertere ad dñm̄ deū tuū/ qm̄ corruisti in iniquitate tua.

Tertiū est incurisio mltiplicis penalitatis. Sicut em̄ dr̄ Aug/.

Non sinit diuina iusticia dedec/ culpe esse sine decore videte. Incurrat em̄ p̄ctōr tñ

placē penā. Prio penā remotionis. scō
scientie/dū em volūtas a synderesi discor/
dat ex illa repugnātia: seq̃t remorsio q̃daz
afflictiua Jo Aug^o lib. 2. p̃f. Jussisti dñe.
z sic est vt libij p̃i pena sit ois inordinatus
anim^o. Verūtñ multū sunt sic p̃fices q̃ nu
triti in mari reputāt mare dulce. Tales ei
reputāt p̃cā dulcia Esaie. v. Ne q̃ dicūt
bonū malū: z malū bonū ponētes amaruz
dulce z dulce amaru qd̃ in multis p̃tingit p̃
pter inconsiderationē. Scdo penā separati
onis. s. a deo. Esa. lix. P̃cā ṽra dimiserūt
int̃ vos z deuz ṽm/ z in hoc p̃sistit mors
anie p̃ culpā. Aug^o. xij. de ciui. dei. Dors
anie sic cū eā deserit de^o sic mors corpis.
cū illud deserit ania. Tertio incurrit pe
nā damnatiōis. Ro. vj. ca. Stipendia pec
cati mors. s. eterna. Q̃ si p̃siderarent p̃cō
res attrēte q̃amara sit mors illa inferni cer/
te credo statim oēs hui^o mundi voluptates
respuerent. Exemplū narrat Vincē. in
speculo mo^o. li. ij. p̃e. iij. Cū scholar^o qdā
parissē. quendā suū sociū de nouo religio
nē ingressuz visitans rogaret eū vt ei ali/
qd̃ p̃bū diceret qd̃ ei^o cor ad compūctiōis
grām emolliret: dixit ei. Nolo tibi p̃ nunc
aliō p̃dicare nisi q̃ amore mei qñ cameraz
tuā intrauer^o z vider^o lectū tuum cū? cul/
citra mollis ē z coop̃torū delicatū: cogites
q̃lem camerā? q̃lem culcitā z q̃lia coop̃to/
ria habebis in inferno. D̃r em Esaie. xij.
Concidit cadauer tuū: detracta ē ad infe
ros superbia tua/ subter te sternet tinea z
operimentū tuū erūt fimes. Quib^o audi/
tis p̃ba illa adeo cordi suo sūt ista q̃ nec
in camera nec in lecto q̃scere potuit. p̃cē/
ptōz mūdo statim religionē intrauit. Uti
nā h̃ sūt attendere q̃ in mūdo penit^o dele
ctant/ de deo z salute anie paz cogitātes.
De q̃b^o Job. xxi. Ducūt in bonis dies su
os z in puncto ad iferna descēdūt.
t. Erit^o ar. Aud. zc. Recedite g̃ a regi/
one p̃cī q̃ tā misera ē. Nōne libenter
recederet aliq̃s a regiōe in q̃ nullaten^o p̃fi
cere posset aut aliqd̃ adq̃rere z tamē mltā
dāna incurreret z aduersa nihil aliud etiā
expectās nisi suspendi in patibulo. Si q̃s
fugeret p̃pter damnu t̃pale z detrimentuz
corpis euitandū: multo magis fugienduz
est p̃pter cauendū anie damnu z ei^o dāna/
tione. Jura em dicūt. Anima est p̃ferenda

quibuscūq̃ rebus. L. de sacrosanct^o eccles/
ijs. l. Sancim^o. et. xij. q. j. Precipim^o Ro
ta etiā parabolā q̃ ponit li. de dono timo
ris. Duo pegrini q̃sierunt a qdā sapiēte d̃
via sua. Qui dixit Si fuerit^o ad sinistā ve
nietis ad ciuitatē vbi p̃suetudo est q̃ pere
grini cū gaudio recipiunt/ z p̃ tridū eis
optata largiunt. s. deinde p̃sibiliter eijci
unt z spoliati oib^o bonis suis in patibulo
suspendunt. Si aut̃ ad dexterā preperitis
p̃ tridū inueniet^o viā difficilē: s. postea ci
uitatē pulcherrimā in q̃ cū gaudio recipie/
mini coronabimini z dicabimini. Expō.
Peregrinatio ista vita p̃ns ē. Ciuitas pri
ma est mund^o vbi post tres dies diuitiaz
delitiaz z honoz: q̃ tria sola lucent mun/
danis z eis placent ducunt nudi ad suspē/
diū infernal^o patibuli. Via aut̃ difficilis est
pnia. Hec ē via de q̃ d̃r Exo. iij. Uia triū
dierum ibim^o in solitudine vt imolem^o do
mino deo n̄ro. Tridū hui^o vie est p̃tricio:
confessio: z satisfactio. In his se exercen/
tes coronant tandē in celesti hierlm. Fugi
te g̃ fugite viā sinistā z ambulate p̃ dexte
ram. Nam vt dicit Bern^o. Via p̃cī ingre
dientes contaminat: p̃gredientes obstat:
z egredientes exterminat.

Sermo. viij.

Quinquerit

z. Que ventura sunt annūcia
bit vobis. Joan. xvj. Que ven
tura sunt vic^o iudiciū dei formidabile: ma
loz suppliciu interminabile: z iustoz pre/
miū inexplicabile. De his omnib^o Joan.
xij. Sugeret vobis omnia q̃cunq̃ dixe
ro vobis. Tertū est em q̃ illa tria predixe
rat discipul^o vt pater Mat. xxv.

Cum venerit zc.

p. Primus articulus An origo peccati
sit a bono increato: Vide in prio ad/
uentu. l. dñica. iij. ser. ij.

l. Secundus ar. In p̃e. zc. Hic dicen
dū quō spūscūz arguit mundū d̃ iu
sticia. Qñ in euangelio dicit dñs. De iu/
sticia p̃o q̃ ad patrem vado z iam nō vi/
debitis me. Aug^o sup̃ Joan. Arguit mū/
dus de iusticia eoz q̃ credūt. Ipa q̃ppe sūt
delium compatio est infidelū vitupatio.

Dominica. III. post pascha

Et erit iusticia v̄a de q̄ mund⁹ arguit qm̄
in me quē nō videbit⁹ credet⁹. Idē. Trā/
cant homines in numez fidelū ne arguā/
tur de iusticia q̄s iustificatos non imitant⁹
Possum⁹ autē dicere q̄ spū sanctus arguit
mūdū de iusticia tripl̄r.

Pr̄io de iusticie pueritiōe.

Sc̄do de iusticie venditiōe.

Tertio de iusticie trāsgressiōe

Pr̄mo. i. ḡt. 22. Nā iusticia multipl̄r per/
uertit. Esa. li. Conuersum est iudiciū re/
trosum ⁊ iusticia longe stetit: corruit ve/
ritas in plateis ⁊ eq̄tas non potuit ingre/
di. et Ec̄s. iij. Vidi sub sole in loco iudiciū
impietate ⁊ in loco iusticie iniquitate. ⁊ vi/
xi in corde meo Iustus ⁊ impiū iudicabit
dñs ⁊ tps̄ oīs rei tunc erit. Propterea d̄r
Sap. vi. Audite reges ⁊ intelligite. disci/
te iudices finis terre. p̄bere aures v̄as q̄
p̄tinetis multitudinē ⁊ placetis vobis in
turbis nationum qm̄ data est a dño p̄as
vobis ⁊ virt⁹ ab altissimo. q̄ interrogabit
op̄a v̄ra ⁊ cogitationes v̄as scrutabit qm̄
cū essetis ministri regni illius nō recte iu/
dicastis neq̄ custodistis legem iusticie ne
q̄ s̄m voluntate dei ambulastis. Horren/
de ⁊ cito apparebit vobis qm̄ iudiciū du/
rissimū fiet his q̄ p̄sunt. Sc̄do de iusti/
cie venditione. Frequēt em̄ iusticia ven/
dit. Nam sicut d̄r Esa. j. Principes tuī in/
fideles focū sup̄ oēs diligunt munera se/
quunt retributiones. pupillo nō iudicant:
⁊ causā vidue nō ingredit ad illos. ⁊ Ec̄i.
xx. Exenia ⁊ dona excecant oculos iudi/
cum. Tertio de iusticie trāsgressiōe.
Pauci em̄ volunt facere iusticiā. Iusticia ⁊
v̄tiq̄ facit q̄ reddit vnicuiq̄ qd̄ suū ē. Ad
iusticiā q̄ p̄tinet corpus animē subijcere qz
terra est. Istā iusticiā faciemus velim⁹
nolimus. Ben. iij. Puluis es ⁊ in puluere
ibis. Irē ad eam p̄tinet tp̄alia mundo re/
linquere. Istā etiā faciem⁹ velim⁹ noli/
mus. j. Am. vi. Nihil intulimus in hunc
mūdū haud dubiū qz nec inde auferre ali/
qd̄ possum⁹. Item ad iusticiā p̄tinet ani/
mā deo dare. Hanc nolunt facere pctōres
de quib⁹ conquerit dñs Hier. iij. Con/
culcauerunt partē meā. q. d. partē alioz h̄i
reddiderunt sed non meā. iō tandem me/
rito respuit ip̄a anima a deo ⁊ demonibus
traditur. Exemplū narrat Robertus

de licio. qd̄ dicit euenisse in ciuitate spole/
ti. Ibi erat puella qdam formosa que va/
nitatib⁹ semp̄ intenta nihil de futura vitā
cogitabat. Hec infirmitate pcussa moniti/
ones ⁊ hortamēta salut⁹ abhorrebat. Tā/
dem cum cerneret se sup̄uere nō posse p̄ e/
tuit cuncta ad ornamentū corpis p̄ectan/
tia: his em̄ animū dederat. Cūq̄ se orna/
ser q̄ si ad nuptias esset itura. lamentādo
dicebat. Heu heu en moriar. En dilectaz
mibi vitā ablata conspicio. O diabole sus/
cipe animā meā. Et inter hec p̄ba expira/
uit dānatā desperata. Ex affectione q̄ppe
inordinata ad vitā p̄sentē p̄pter amorē cor/
poris neglexit animā: ⁊ sic corp⁹ ⁊ animā
pdidit. Cum tñ scriptū sit Deu. iij. Aiaz
tuā sollicita serua.

t. Ertius ar. Aud. 22. Necessē est q̄ nūc
iusticiā amare ⁊ facere aut alias diu/
ne iusticie rigore subire. Forte gl̄iant aliq̄
se esse iustos. qm̄ aliq̄ bona faciūt. Gladū
ad eccliam 22. Sed attendant diligenter
qm̄ non est vera iusticia nisi sit p̄fecta quo
ad omnia dei p̄cepta Nam d̄r extra de re.
iur. c. defecat. Offendens in vno fact⁹ est
oim̄ reus. q̄ sunt verba iacobi in sua cano/
nica c. ij. Et lex dīc. E. de subtractione pi/
gnor. l. q̄ dū. Solutio pars non p̄stat li/
berationē. Vñ siq̄s velit soluere p̄tē pen/
sionis ⁊ nō totā. tunc qd̄ tenet totū aufer/
tur ab eo. Expone ⁊ applica qm̄ scriptum
est Deu. vi. Diliges dñm deū t. ex. to. cor
de tuo ⁊ ex tota aia tua.

Dñica. iij. post pascha

Sermo. ix.

Venerit

c. 22. Ille me clarificabit Jo. xvj
Spū sanctus arguendo mun/
dum: clarificat ch̄m. Clarificabit inquā/
vīm intellectiū illuminando/ vīm affecti/
uā inflāmādo: vīm executiū excitando.
Propter p̄mū d̄r. Spūs veritat⁹. Joan.
xvj. Propter sc̄dm Ro. v. Charitas dei
diffusa est in cordib⁹ n̄ris p̄ sp̄m sc̄m 22.
Propter tertū ps. Spūs tu⁹ bon⁹ dedux/
cet me in terrā rectā. Salutaris
Lūenerit 22.
p. Rīm⁹ ar. An actio mala. s. pcti de q̄

spū sanctus arguit mūdū sit a deo. Vide in pmo aduēuali fer. ij. post. iij. do.

¶ Secūdo ar. In pce. 22. Hic dicendūz quō spū sanctus arguit mūdū d iudicio. Unde in euangelio. de iudicio autē qz princeps mundi huius tā iudicatus ē. Aug⁹ sup iōannē. Princeps mundi huius tā iudicatus est. qm iudicio ignis eterni irrevocabiliter destinatus. Et de hoc iudicio mundus arguit: qm cum suo principe iudicat. quē supbum atqz impiū imitatur. Idem. Laueant oīes futurum iudiciūz ne cum mundi pncipe iudicent: quem iudicatum imitantur. Possumus autē dicere qz spiritus sanctus arguit tripliciter mundūz de iudicio.

Primo de iudicio usurpato

Secundo de iudicio retardato.

Tercio de iudicio nō formidato

Primo de iudicio usurpato. Vntei enim usurpant iudiciū qd ad solū deū pīnet. videlz iudicare de pcientiis aliorū. Ro. xliij. Tu qd es q iudicas frui alicui. Et Ro. ij. In quo aliū iudicas teipm p demnas. Ro. xliij. Tu qd iudicas frem tuū: oēs ita bim⁹ an tribunal chri. Qnta est homi nū in hoc abusus. Nā vt dīc Bern. Multi multa sciūt et seipfos nesciūt. alios inspi ciūt: et se ipfos deserunt. Secdo de iudicio retardato: qz multi differūt iudiciū facere de seipf: cū tñ dicat apls. j. cor. xj. Si nos metipfos diiudicarem⁹: nō vtiqz iudicare mur Tercō de iudicio nō formidato Multi em sūt q nō formidāt iudiciū. Proverb. xij. Sapiēs timet. s. diem iudicij: et declinat a malo: stult⁹ trāssit et pfidit. Vñ ipse iob dīc (iob xxxj) Quid faciā cū surre perit ad iudicandū dñs 22. Et certe multū timere debem⁹ futurū dei iudiciū. Exem plū de agathone. Vide in scdo aduēuali fer. v. post. ij. dñicam.

¶ Erti ar. Aud. 22. Et notate. velitis nolitis habet⁹ cōparere diuino iudicio. Ad h igit diligēt se pparet vniūqz qz nlls p̄t ibi pcuratorē pstituerē: psona līt opozt cōparere. Nā dīc lex. ff. de publicis iudicijs. l. Accusatore. §. ad crimē. In publicis iudicijs pcurator nō pōt pstitui. Et extra de pcuratorib. c. Que fracturatis. In cā criminali pcuratorē cōstituerē nemo pōt. Notate siqz cām arduā h̄et in

curia supiori: multū credo solite vigila ret et faceret qd posset 22. Expone et ap plica notādo qd habet Eccl. xviij. An iudiciū para iusticiā.

Itē p eadē dñica. Sermo. j. sub alio t hēmate

Ido ad euz

v q me misit. Jo. xvj. Cū venie rit ille spirit⁹ p̄tatis docebit vos oēm veritatē. Ibidē. Docet spū scs cū venit veritatē respectu p̄teriti. iō etiāz dīc dñs: Ille me clarificabit: qz de meo accipiet 22. annūciabit vob. Clarificat em chri stus i nob cū a nob cognoscit vt redēptor. 22. Itē respectu p̄tis: Ideo. j. Jo. ij. Vñ ctio docet de oībus. s. ad salutē necessarijs Itē respectu futuri: Ideo dīc in euāgelio Que ventura sunt annūciabit vobis.

Uadorē.

p Rīm⁹ ar. An filio pueniat mitti a p̄e. Q. non: Quicūqz em mittit ad aliquē locū: de nouo vadit: h̄ at dīne p̄sone nō puenit. Contra Joannis. xvj. Vado ad eū q me misit Rīm. Tho. j. pr. q. xliij. In rōne missionis duo important. Vñz est h̄itudo missi ad eū a q mittit Aliud est h̄bitudo missi ad terminū ad quē mittit. Missio g dīne p̄sone puenire p̄t fm q im portat ex vna p̄p̄cessione originis a mit tente. Et fm q ipozat ex alia pte nouum modū existendi in aliq non tñ nouā existē tiā. Hec ex Tho. Pro fundamēto. De us omnino est immobilis 22. imutabilis Vñ Aris. viij. physicoz dīc. Deueniendū est ad vñum primū mouens oīno imobile. et Boecius li. de p̄sol. Stabilisqz manens das cūcta moueri. Cum g querit An filio pueniat 22. Dicrñ. vt s. Post quā applica illud qd h̄t in. ij. aduēuali. fer. ij. vel. iij. post. j. dñicam

¶ Secūdo ar. Iuxta p̄ba thēmat⁹ tria p nunc sunt faciēda.

Primo expositio litteral

Secdo applicatio general

Tercio compatio sp̄alis.

Primo ergo fiet litteralis expositio. Vñ do ait chris ad eū q me misit. Cum ppter vate p̄ar⁹ declarationē. Tū p̄t vñie cha ritatis approbationē. Tū p̄t n̄e veritatē

Domínica. III. post Pasca

pcurationē. Primo ppter zē. Datt. vi. Data est mihi oīs pās in celo z in terra. Hora g̃ntum est timēdus talis iudex. Scdo p̃f diuie charitat̃ approbatio/ nē. Vñ Joā. xiiij. postq̃ dī. Si diligeret̃ me gauderet̃ vtiq̃ qz vado ad patrē zē. subdit. Ut cōg̃scat mūdus qz diligo p̃ez. Et sicut mandatū dedit mihi p̃z sic facio. Hora de mādato sustinēde mor̃z p̃ quam ad patrē iuit: et quō oportet nos mortifi/ cari si ad cū ire volum̃. j. Pe. ij. Ch̃s se/ mel p̃ p̃ctis ñris mortu⁹ est: iust⁹ p̃ iniust̃z: vt pos offerret deo: mortificatos qdē car/ ue: viuificatos aut̃ spū. Tercio p̃f ñre vtilitat̃ pcurationē. Ideo dī i euāg. quia hec locut⁹ sum vob̃/ tristitia i pleuit cor ve/ strū. q. d. Ex hoc trīstari nō debet̃. Ideo subdit. Sed p̃itātē dico vob̃/ expedit vo/ bis vt ego vadā. Si em̃ nō abiero zē. Si em̃ abiero p̃act⁹ nō veniet: nisi carnis p̃ntia ṽis subtrahat̃ aspectib̃/ spūalis gr̃e dul/ cedine mēs occupata nō capit. Quid vo/ bis videt̃ fr̃es: si hec ita sūt: imo qz ita sūt audeat qd̃ de cetero q̃busdā ph̃astis il/ lecebris dedit̃ sectās lenocina carnis sue carnis vtiq̃ peccat̃r̃c̃ genitē in p̃ctis/ affi/ xē p̃ctis: in q̃ deniq̃ bonū nō est illū expe/ ctare p̃actū. Errat oīno siq̃s illā celestēz dulcedinē huic cinerī: diuinū illud balſa/ mū huic veneno: charismata illa spūs/ mi/ sceri posse h̃mōi illecebr̃z arbitrat̃. Hec il/ le. Hoc itaq̃ multū pōderandū est q̃ non potuerūt aplī recipē plenitudinēz spūst̃ri q̃dīu p̃solationē habuerunt de p̃ntia ch̃i corpali. Cū tñ esset corp⁹ illud purissimuz deitate imbalsamatū z nō nisi a spūs sancto formatū. Nō g̃ arbitremur cū delectatiōe corpali recipē gr̃am spūst̃ri. Aug⁹. Sau/ diū diuie dulcedis nō degustas si carnali delectatiōe cor mactās. Carnalis q̃ppe vo/ luptas sic tenaciter iniscat hoies vt faciat oīno ineptos ad spūalia: neq̃ p̃mittit etiā eos d̃ spūalib̃ cogitare: z plerūq̃ eos ob/ stinatos reddit. Exemplū Dan. xiiij. de semib̃ ipudic̃z q̃ auertēt oculos suos ne vi/ derēt celū z ne recordarent̃ iudiciū iustoz. Propt̃ea etiā dīabol⁹ elegit h̃ viciū cū ba/ lach regez p̃ p̃ham balāā instruere veller quō filios isrl̃ deīncere posset: vt h̃z Au/ me. xxij. Vñ etiā narrat Dīchacl de me/

diolano: de q̃dā q̃ etiā in mort̃ articulo nō luit penit⁹ p̃ponere abstinere a luxuria: dī/ cēs h̃ esse impossibile. lz paratus esset facere alia bona etiā ardua. et sic impenitēs mor/ tuus est. Vñ Greg. Quē luxuria semel ce/ pit: nihil aliud cogitare p̃mittit. Pro tertio articulo Vide in p̃mo ad/ uentuali. sermone penultimo.

Sermo secundus

ſdo ad eum

zē. Dē datū optimū z oē donū p̃fectū defursum zē. Jac. j. Ad hoc iuit dñs ad patrē vt h̃mōi dona nob̃ trāsmitteret. Vide s̃. p̃mo ser. alteri⁹ the/ mat̃ i hac dñica. Saluta. Vado zē. p̃ Rm⁹ art. An vere dici possit ch̃s ad patrem rediisse. Q. nō. Qz ab eo nunq̃ recessit. Cōtra. Ipe dī: Vado ad eū q̃ me misit. Rñsio fm̃ theol. Sic dī venisse cū nouo modo apparuit. si i forma ñre hūanitat̃: sic etiā dī rediisse cū desi/ appere: nulla penit⁹ facta mutatiōe in for/ ma diuinitat̃ neq̃ qñ venit neq̃ qñ rediit. Hoc p̃ rñsione. Pro fūdamēto. Vide/ mus vnāquāq̃ rem redire naturāl̃ ad lo/ cū sue origis. ppter qd̃ ait Boe. iij. de 2/ la. Repetūt p̃rios queq̃ recursus: redi/ tuz suos singla gaudēt. Et Quidi⁹. Qr⁹ q̃q̃ suos reperūt. Vñ z p̃hs in. iij. ph̃ys. dī: q̃ vnūq̃ dōq̃ naturāl̃ mouet ad locum sue generatiōis. Sic z ch̃s tandē rediit ad patrē vñ venerat. S̃z q̃rit An p̃e zē. Dīcñ. vt s̃. Post rñsionē aut̃ dīcas. Bñ g̃ dī p̃s. A summo celo egressio ei⁹: z oc/ cursus ei⁹ vsq̃ ad summū ei⁹ zē. Ascēda/ mus itaq̃ cū ch̃o dño. Primo p̃ serā de/ sideria. iuxta illd̃ Col. iij. Que sursum sūt q̃rite vbi ch̃s est in dextera dei sedēs/ vt tandē oēs ascēdam⁹ reali p̃ntia. Qd̃ oīno fieri nō poterit: nisi p̃us deposuerim⁹ peccatoz onera. Aug⁹. in ser. Scire debem⁹ fr̃es qz cū ch̃o nō ascēdit sup̃bia: nō ana/ ricta: nō luxuria: nullū viciū nost̃z ascēdic cū medico ñro. Audite o miferi peccatoz res zē. Quid in p̃nti mūdo potest̃z inue/ nire in p̃ctis ṽis: nisi miseria z afflictōes multas. Heu heu gr̃e nō ñt̃m̃i ascēdere cū ch̃o. Libēt̃r em̃ relinq̃t hō terra in q̃

affligit et multa patitur incommoda. et libenter ad locum vadit in quo multa sperat habere bona. Fugite ergo mundum. id est oblectamenta mundi. unde tot mala pueniunt: et ad celestem patriam perate in qua sunt omnia bona. **Figura** Exo. xiiij. Filij israel multum desiderabant egredi de egipto ubi affligebantur et ire ad terram de qua tot bona dicebantur. Expone etiam. Et nota illud Bernardi. in quodam sermone. Festinemus ad locum tutorem: ad agrum veriorum: ad pacem suauorem: ubi habitemus sine formidine. ab inimico sine defectu: epulemur sine fastidio.

Secundus ar. In precepto etiam. **Et** inquit. **Generalis** est applicatio generalis hoc modo. Generalis enim quilibet siue bonus siue malus dicere potest. **Gladio** ad eum qui militat me. id est ad deum qui me fecit et posuit me in esse: ut ab eo recipiam quod iustus est. Debet inquit unusquisque dicere et mente cogitare. **Gladio** et inenitabiliter: irretardabiliter: irrenocabiliter.

Primo vado et inenitabiliter. **Ps.** Quis est homo qui viuet et non videbit mortem: eruet animam suam de manu inferni. Primum est impossibile. secundum pro difficile. Attende. **Ultius** esset periculosus transitus ubi non posset homo euadere quam ibi nichil aliud amitteret quam tunc sibi sollicite precaueret. Si autem negligenter ageret: vitam perderet corporalem. **Vide** ergo periculosus est transitus mortis quem oino impossibile est euadere. Si tamen prouiderit homo sibi prouiderit: animam saluabit. si negligens: corpus et animam perdet. Inenitabiliter itaque redimus ad mortem. **ij. Reg. iij.** Omnes morimur et quasi aqua in terram dilabimur. **ij. Reg. ij.** Ego ingredior viam vniuersae terre et cetera. **Ido** Bernardi. in quo dicitur. **Wiser** homo quare omni hora te non disponas: cogita te iam mortuum quem scis de necessitate moriturum. Distingue quiter oculi stentur in capite: venter rumpent in corpore: et cor scindet dolore. **Secundo** irretardabiliter. **Eccli. xiiij.** **Demor** esto quoniam mors non tardat. **Ecce** quia potest adesse sunt mors non tardat: ergo est in ianuis. mors non tardat: ergo tamen meam. mors non tardat: ergo bene facere non tardemus. **Amatores** mundi: mors non tardat. **Generalliter** omnes peccatores: mors non tardat. **Agite** ergo prius ne vos inueniat dormientes. **Quid** enim sedissimum mors non tardat. Sed bene modo hoc non aduertit mihi peccatores. sed hoc (et tarde) cum anxietate multa recogitavit in inferno: dicit illud Sap.

v. Nos nati continuo desinimus esse. **Idcirco** dicit Bernardi. in registro. **Haec** vita nauigantia sitis est. **Is** namque qui nauigat steter: sedeat: ita ceat: spem vadit. quia impulsu nauis ducit. **Ita** etiam nos sumus qui siue dormientes: siue vigilantes: siue iacentes: siue ambulantes: siue volentes: siue nolentes per momenta temporis ad finem ducimur spem. **Tertio** irrenocabiliter. **Eccli. xxxviij.** **Demor** nouissimum et noli obliuisci. neque enim est puerisio. id est redire ad hanc vitam: sed sit homo rediturus ad vitam incorruptibilem in resurrectione generali. **Job. xiiij.** **Vi**gnus habet spem si percipsum fuerit rursus vivere: scit et rami cuius pullulat et cetera. **Ido** pro cuius mortui fuerit nudatus atque conditus: ubi quod est: quod si recedat aqua de mari et flumini vacue factus arefcat: sic homo cum dormierit non resurget. **Ultius** valere potest talis meditatio mortis ad superbiam depmedam et prius diligenter pagendam. **Aug.** li. de sermone domini. **Agno**scat homo se mortalem et frangat elationem. **Exeplum.** **ij.** **Reg. xij.** de achab rege israel qui audita comminatione mortis sibi facta ab Helia induit: est sacco et ambulabat demissus capite. **Et** dixit dominus ad Heliam. **Hone** vides achab humiliatum coram me et cetera. **Hec** mix: quia cogitas de morte: vidit se cito in puluere redigendum. **Ita** legimus in vita Joannis elemosynarii patriarche Constantinopolitani. **Et** hanc etiam consuetudinem dicit Isidorus fuisse antequam prima die coronationis impatoris constantinopolitani cum esset in gloria sua: lacrimis afferebat tria vel quattuor genera marmorum diversorum colorum dicitur. **Iubeat** impator de quo genere marmoris velit sibi monumentum fieri: ut per hoc insinuaret ei quod tamquam homo moriturus de morte cogitaret: curam anime ageret: pie regnum suum regeret: subditos non contemneret. **In** Seneca. **Quid** clienti tuo irascens: sustine paululum: vane mors quae nos pares faciet. omnes enim pares morimur nisi qui plus habent potest sunt responsuri.

Et art. Aud. et cetera. **Diligenter** ergo sibi prouideat unusquisque: quoniam ut dicitur lex. **Mora** sua cuiuslibet est noxia. ff. de re iur. in condemnatione. **Pone** casum de eo qui est in mora soluendi decimas. quia pereunt periculo suo etiam in casu fortuito. **xvj. q. j.** de cime. **Lito** ergo soluat quilibet quod debet donec anteque pereat potestas siue facultas soluendi. **Pone** etiam exemplum siue pabolam de eo

Dominica. III. post Pasca

qui velit nolit compelli cito compere coram rege rationem redditur de receptis penitus sub pena capitis. Nōne talis diligenter pueret et c. Expone et applica. Iō bñ dicitur Deut. xxxij. Sēns absq̃ consilio et sine prudentia vtrā sapient et intelligeret ac non vltima puerent.

Sermo tertius

Ado ad eum

Voluntarie genuit nos p̃bo veritatis etc. Iaco. j. Ad hīpūa/ liter genuit vt cum eo vadamus. Vide s̃ ser. ij. alteri themat in hac eadē dñica.

Salutatio **Uado etc.**

Primus articulus. An decuerit ch̃m suos discipulos relinq̃re post resurrectionē et ad patrē ire. Vide s̃. feria. ij. p̃a/ schalis hebdoma. sermone post meridiem

Post responsionē autē dicas. Q̃nta fuit redemptoris erga nos sollicitudo q̃ tot mysterijs nob̃ viā salutis aperit et qd̃ agere debeamus ostendit. Mortuus ē vt nos redimeret et nos mortificandos esse spūalr erudit. Resurrexit vt spem resurrectionis daret et nos resurgere a pctis doceret. Tandē in celū ascendit vt nos ad se traheret et spūalr anīme ascensionē indicaret. Amb. li. de offi. Sicut ch̃s sua resurrectione resurgendū a pctis edocuit. ita sua ascensionē ascensionē quādā anīe esse indicauit. Q̃ igit̃ miserī pctōres q̃ descendere magis q̃ ascendere q̃rit̃ q̃ carnalibz et terrenis inherētes spūalr et celestia nō cogitat̃. Ideo i tenebris mentis miserī remanet̃ et veris bonis vacat. **Figura.** Gen. j. dicitur Terra erat inanis et vacua et tenebre erāt sup̃ facie abyssi. Spūalr Terra. i. mēs terrena et carnalr est bonis vacua. et tenebre. i. ignorantie et incōsideratiōis atq̃ tenebre culpe sūt sup̃ facie abyssi. i. cordis terreni. Nā ipsa cupiditas est q̃si abyssi implacabilis et ei nō est inuenire fūdū. Iō osee. iij. dicitur. Nō est pietas nō ē misericōdia nō ē scia dī in terra. i. in corde terreno s̃z maledictū et mēdaciū et homicidiū et furtū et adulteriū inundaue/ rūt et sanguis sanguinē tetigit.

Secundus ar. In p̃ced. etc. Hic facit/ da est cōparatio specialis iter bonos et

malos quō differenter hñt dicere Uado ad eū etc. Est autē in hoc notanda triplex differentia

Prima inchoationis

Secunda p̃gressionis.

Tertia terminatio nis

Prima inchoationis siue terminatio a q̃. Inītiū em̃ a q̃ boni viā incipiūt est amor dei. Inītiū autē vie maloz ē amor sui. iuxta illō Aug. xij. de ciuit. dei. Ciuitates duas fecerūt amores duo. Ciuitatē dei amor dei vsq̃ ad p̃ceptum sui. ciuitatē p̃o diaboli amor sui vsq̃ ad p̃ceptum dei. Omnis ergo boni origo est amor dei. Ois mali origo est amor sui. Scda est differentia p̃gressionis. Uadūt em̃ boni p̃ viā dei. Ps. Ut am p̃itatis elegi. Item. Uias tuas dñe de mōstra mihi. Ecōtra p̃o de malis dicitur. Nō em̃ q̃ opant iniquitatē in vijs ei⁹ ambulaue/ rūt. in p̃. Et Baruch. ij. Filij agar ex q̃s erūt prudentiā q̃ de terra est. viā autē sapie nescierūt neq̃ cōmemorati sūt semitas ei⁹.

Horāda est autem triplex via bonorum.

Prima est via penitentie in qua commissisa delent. De hac Exo. ij. i figura. Ibi/ mus viā triū dier̃ in solitudine vt sacrificiū cernis dño deo nro. Ecōtra de malis dicitur Baruch. ij. Uiam discipline nescierunt.

Scda est via obedientie in q̃ bona opera exercent. Ps. Uiam mandatorū tuorū curri. Et Esa. xxx. Hec est viā ambulare in ea etc. Contrariā viā tenent mali. i. viā iniquitat̃. de q̃ Ps. Uia iniquitat̃ amoue a me.

Tertia est via patientie in q̃ aduersa p̃ ch̃o sustinent. Mat. vj. Angusta porta et arcta viā q̃ ducit ad vitam. Et Bern. P̃s tribulatio est viā vite viā glie. viā ciuitatis habitaculi viā regni. Ecōtrario mali inter tribulationes vadūt p̃ viā impatiēcie sicut legit̃ de filijs isrl̃ murmurā/ tibus p̃ labore Nūe. ij. De viā maloz dicitur Proverb. iij. Uia impiorū tenebrosa nesciūt vbi corruāt. Et de viā iustorū ibidē Iustorū semita q̃ lux splēdēs p̃cedit et cre scit etc.

Tertia est differentia terminatio nis. i. terminatio ad quē. Uadūt em̃ boni ad deū vt ad patrē benignum mali p̃o vt ad iudicē iratū. De p̃mo Ps. Nouit dñs viā iustorū. i. approbat vt p̃ p̃. De scdo Eccl. v. In pctōres respicit ira eius. Item Uadunt iusti ad deū laudantem mali p̃o

ad deum increpantē. De pmo. j. Coz. iij. Tunc laus erit vnicuique a deo. De scdo. Ps. Tunc loq̃tur ad eos in ira sua. Item boni vadūt ad deū inuitantē, mali p̃o ad deū repulsantē. De pmo. Mat. xxv. Venite bñdicti p̃ris mei zc. De scdo ibidem. Ite maledicti in ignem eternū zc. Attēdite. Multū diligēter p̃cogitare debem⁹ hunc terminū vie z multū sollicitē videre quā viam tenem⁹. Explū narrat Petr⁹ alphunus de quodā beremita. Vide in scdo aduentuali sabbato post p̃mā dominicam aduentus.

Et ar. Aud. zc. Cavete g̃ ne potius cū malis q̃ cū bonis ambuletis: ne magis inferni q̃ paradisi viam eligatis. Nam vt dicit lex. Imputandū est ei q̃ talē elegit. ff. de minorib⁹. l. cū in cōmoda ro. Nec satis est partim tenere viam dei et partim remanere in via diaboli: sicut in lri faciūt. Sed necessariū est ad deū totalit̃ cōuerit̃: alio nō est vera p̃uersio. Vñ de pen. di. j. g. hoc idem. Cōuersio d̃ cordis vñ d̃q̃ p̃sio. Nā qd̃ valet q̃ miles regi aliqui obsequiū facit: sed aliqui regis aduersario seruit. Expone zc. notādo illd̃. ij. Coz. vj. Que conuentio chri ad belial:

Dñica quinta post Pascha
Sermo primus.

Etite et acci:

p pictis. Joā. xvj. Estote factores p̃bi z nō auditores tm̃ fal. vos. qm̃ si q̃s au. est ver. z nō fac. hic cōpa/ bit vtro p̃sde. vul. na. f. in spe. cōsi. em̃ se et a. z statim oblīt⁹ est q̃lis fuerit. Jac. j. Tales esse debem⁹ vt sum⁹ digni accipe qd̃ in orōne petim⁹. In illis autē p̃bis p̃mo ponitur salutar⁹ exhortatio: cum d̃r. Estote factores zc. Scdo exhortatōis rō. cū dicit Fallētes vos. q. d. sic em̃ fallerētis vosmet ipsos. Tertio rōnis cōfirmatio: cum d̃r. Qm̃ si q̃s zc. De pmo Ro. ij. Nō auditores legis iusti sūt: sed factores iustificati sūt. De secundo Gal. vj. Nolite errare deus non irridet. De tertio Matt. xij. Videte vosmetipsos. Vbi nota q̃ speculū aniaz est p̃bi dei: vbi q̃libet debet se videre: nō alios. Petite zc.

p Rm̃ articulus. An oratio sit actus latrē: Q. nō. q̃ est act⁹ p̃nie. Contra. Ozo spectat ad d̃i reuerentiā. Rūdet Rich. in. iij. di. xv. ar. iij. q̃ ozo est act⁹ latrē in q̃ntū q̃s orat deum vt sibi exhibeat honozē in recognitiōe sumi dñi: cum latrē nō sit aliō nisi exhibitio honozis testificanti in eo cui exhibet sumū dñiū. Inq̃ntū p̃o q̃s orat deū vt p̃ b̃ satisfaciāt d̃ peccatis suis vl̃ alioz: sic est actus p̃nie. Hec Rich. Pro fund. Nō dubiū q̃n ozo p̃tineat ad reuerentiā dei. Vñ Balt. i. alex. Dia naturā. f. naturantē q̃ de⁹ ē venerantē digne z orāt vt fata multiplicet: fer⁹ z semina reaugeat. Notandū tñ q̃ in genere actū moralit̃ idē act⁹ ex fine sortit⁹ diuersas spēs: vt d̃r p̃hs. v. Eth. vbi d̃r q̃ melchans p̃t lucz est auar⁹: z p̃t p̃cupiam ē luxuriosus. Cū g̃ querit An ozo zc. Dic rñ. vt s. Post rñionē dicas. Cuiuscunq̃ autē p̃t act⁹ sit ozo: certū est q̃ multū est nob̃ necessaria z p̃ficua. Dagnū em̃ negociū hz hō tractare in curia sumi regis. Nā p̃o in carcere corpis clausa nō potest illuc ascendere: ideo op⁹ hz nūciū mittere. Nūci⁹ iste ē hūilis oratio. Eccl. xxv. Ozo hūiliant⁹ se nubes penetrabit. Et sup̃ illud ps. Intrer ozo mea in cōspectu tuo. d̃r Aug. Dagna virtus pure orōnis q̃ q̃ si qd̃am nunc⁹ intrat: et ibi negotia pagit quo caro puenire nequit. Q̃ igitur miseri qui orare negligūt zc. Lanēdū est autē ne nūci⁹ iste sit carne grauāt⁹. i. ne sit d̃ his que ad carnem p̃tinent z nō possit ad alta volare sicut strutio. nec etiam sit r̃etro gradus: vt cum debet rēdere sursum: rēdat deorsum. f. petens terram: ne etiā in via detineatur a phantasmatib⁹ et cogitatōib⁹ prauis. De quo Thren. iij. Opposui tibi nubem: ne se3 transeat oratio: ne p̃tecea sit mutus per in deuotionē. Contra qd̃ d̃r Ps. Verba mea aurib⁹ p̃ape dñe. Ne p̃t terea sit inflatus p̃i sup̃biam z nō possit intrare p̃ angustam portam. Iudith. viij. Humilium z mansuetoz semp̃ tibi placuit deprecatio. Debet itaq̃ hō sacrificiū orōnis offerre purū sine macula et dim̃nutione. Figura. Leuit. xij. p̃ceptet batur offerri agnus anniculus sine macula et sine membroz diminutione. Expone sp̃itualiter. Si autē sic offeratur oratio

Dominica. v. post pascha

erit grata dño Dar. xxi. Via qñq; petie
ritis in orōne credētes accipietis.

¶ **Secund⁹ ar.** Triplex est faciēda p̄si/
deratio de orōne.

Prīa ē p̄sideratio p̄suasīue inductiōis.

Secda est dispositiue p̄paratiōis.

Tertīa est p̄fectiue p̄ditiōis.

Circa p̄mū: notādū q̄ scriptura nos hortat
multipl̄ ad orādū Lu. xviij. Oportet ora
re ⁊ nō deficere. Col. iij. Oñi in state vi
gilantes in ea. et. j. Theſ. vi. Sine inter
missiōe orate. et Lu. xxiij. Vigilate ⁊ ora
te. Et plūb; alijs locis. Ad hētiā nos idu
cere debēt maxie tria ad p̄ns p̄siderāda.

Prīmū ē orōnis q̄litas mltū delectabil̄

Secdū dīna liberalitas p̄sus iextiabil̄

Tertīū n̄ra necessitas valde miserabil̄.

Circa p̄mū duplex ē p̄siderāda orōnis q̄/
litas. s. honorabilitas ⁊ utilitas. In h̄ ser
mone dicēdū de p̄ma **Q.** aut orare sit op⁹
multū honorabile pōt declarari ex p̄sīde/
ratione triplici.

Prīa ex pte dei recipientis.

Secda ex pte spūſſſſi mouentis.

Tertīa ex pte celestis curie intercedentis.

Prīma sumit ex pte dei q̄ orōne n̄ram reci
pit: ⁊ cui orando loq̄mur **Ps̄d.** d̄ sumo bo.
Cum legim⁹ de loq̄m̄ nobiscū: ⁊ cū ora
mus cū deo loq̄mur. **Thyſ.** Cōsidera q̄n
ta est tibi p̄cessa felicitas q̄nta gl̄ia attri
buita orōnib; fabulari cū deo: cū ch̄do mī
scere colloq̄a: optare qd̄ vel: qd̄ desideras
postulare. **Jo** dicebat abrahā cū amore **Ge
nes.** xviij. **Doq̄** ad dñm meū dñm sim pul
uis ⁊ cinis. **Secda** consideratis sumit ex
pte spūſſſſi mouentis. **Nā** ip̄e spūſſſſus mo
uet nos ad orādū **Ro.** viij. Ip̄e spūſſſſus
postulat p nob̄ gemitib; inenarrabilib;. i.
nos postulātes ⁊ gementes fac. **Tertīa**
sumit ex pte celestis curie intercedentis: q̄
curba est tā honorabil̄ ⁊ tñ ei⁹ officiū ē ora
re deū intercedēdo p nob̄. **Hoc** fecerūt s̄a
cti dñi viuerent ⁊ hoc etiā faciunt in celis.
Un̄ **Apoc.** v. **U.** gemitus illorū tenētes
habebāt p̄hialas plenas odoramentorū q̄
sunt orōnes sc̄orū. **Hoc** ē etiā officiū ange
lorū q̄ nō cessant p̄tinue ad deū clamare. si
cut d̄ **Esa.** vi. ⁊ **Apoc.** iij. et. viij. **Hic** aut̄
notande sunt tres angelice p̄ditiones orā
ti necessarie.

Prīma est puritas.

Secda est hūilitas.

Tertīa est benignitas.

De p̄ma p̄s. Prope est dñs oib; inuocāt
bus eū o. iuo. eū in p̄tate. s. in puritate cō
sciētie. **Cōtra** **Idem.** Iniquitatē si asperi in
corde meo nō exaudiet dñs. **De** **secda** p̄s.

Respexit dñs in orōne hūiliū ⁊ c. **Con**

tra **Ja.** iij. **Supbis** de⁹ resistit. **De** **tertīa**.

Dar. xviij. Si duo ex vob; p̄senserint sup

ter. de oī re quācūq; petierit fieri illis a pa

tre meo. **Contra** puer. xxi. Qui obturat au

rē suā ad clamorē paup̄is: ip̄e q̄ clamabit

⁊ nō exaudiet. **Sūt** q̄ppe angeli purissimi:

hūiles: ⁊ benigni. **Sum⁹** ⁊ nos tales. **Est**

insup orare officium ip̄i⁹ ch̄i q̄ in mundo

existēs sepi⁹ orabat ⁊ plerūq; in orōne p̄

noctabat. **vt** d̄ **Lu.** vi. **Dar.** vi. ⁊ **Dar.**

xviij. **Est** sic d̄ **paul⁹** **Ro.** viij. Ip̄e est ad

dexterā p̄ris ⁊ interpellat p nob̄. **Dulcū**

ḡlibent ⁊ nos orare debem⁹: nec p̄t alijs

excusari ex difficultate orandi. **Dulcū** ei

facilis res est orō. **Apud** me orō deo

vite mee **Gl̄o.** **Apud** iustum semp ē qd̄ da

re p̄t se⁹ orō quāsi nō f̄t dare vocē: tñ pōt

dare mēte ⁊ desiderio. **Ip̄m** em̄ bonū de⁹

siderium orō est. **De** h̄ thesauro boni desi

derij. q̄ plus dat pl⁹ habet. **Un̄** miser est

q̄ de hoc dando parcus est. **Pōt** em̄ quis

excusare se de ieiunio ⁊ elemosyna: sed de

oratione nulla est excusatio. **Sed** heu qdā

pigri vellēt qd̄m alienis orōnib; salua

ri: s; nolunt seip̄os iuuare orando. **Ecce**

plūz cuiusdā quadrigarij. **Quadriga** i via

ceciderat ⁊ ip̄e sedens in luto a trāseuntib;

auxiliū petebat. **Venit** qdā nobilis ma

num extendens vt iuuaret eum. **S; cū** mī

ser ille nec vellet surgere nec manū mittere

seu apponere ad quadrigam s; differebat:

recessit nobilis indignatus dicens. **Ex** quo

miser non iuuas te: nec ego curam de te ha

beo. **Sic** facit christus. **Aug⁹.** **Qui** crea

uit te sine te non iustificabit te sine te.

t **Trius** articulus. **Audistis** ⁊ c. **Et**

notate quoniam oportet nos habere

sanctorū ⁊ angelorū condiciones cum orare

volumus. **Un̄** etiā vt dicit **Bernardus.**

Ip̄si angeli assistunt debite orantibus. **id̄**

et angelici in orando eē debemus al̄s in

digni esse cum deo loq̄i. **Quere** pa

rabolā **ser.** viij. de epiph.

Sermo. II.

Sermo secundus

Etite et acci.

p. 12. **12.** Qui autem promiserit in lege p. li.
et promissa ei non au. ob. falsed fa.
o. hic be. i. factio sua erit. Jac. i. Qui talē
petit et accipit. Ibi autem nora pmo legē euā
gelicē nobis p. dicitio: cū d. Qui p. li. p. li.
Scdo ei⁹ vitē exequuto: cū vi. nō au. ob. fa.
et 12. Tercio desiderabilē retribuō: cū de
Hic bñis i. factio f. erit De prio. ij. Coz. iij
Vbi spūs dñi: tibi libras. De scdo et ter
tio Jo. viij. Si māsērit i. smone meo: pē
discipuli mei crīs. et co. p. i. et p. li. vos.
Petite et acci. 12.

p Rm' ar. An sit aliqd determinate pe/
cedū a deo in orōne: Q, nō. qz igno/
ram? qd nō sit expeditēs. Cora. Bar.
v. docuit nos chīs determinatū petitiōne
facere in orōne dñica. Rñder Rich. in
tñ. di. xv. Quedā sūt qb nō possum? male
vri: sic prute: grā. z glia. et talia sūt determi
nate petēda in orōne. Quedā sūt qb bñ z
male possum? vri: sic hīe diuitias: vroz: z
līos z hmōi. Et talia nō sūt determinate
petēda: sed sub pāitōe. s. si de? vider illa
qd salutē nrām vtilia. Quedā aut sūt qb
nō vri nō possum? sicut sūt pctā. Et talia
nullo mō sūt petēda. Hec Rich. Pro
iud. Abil est desiderandū aut petēdū
nōnēstare. vñ dē Tull. li. de amicitia. Ab
unig honesta petam? Hī nec bona cor
poris: puta sanitatē debem? petere: nisi p
into subseruire pōt anie nre sanitati. Ido
tuenit sūline dē Yuuana. Quidā ē vt
tmcns sana in corpore sano. Cū itaqz qñt
An sit aliqd tē. Dic rñ. vt s. De hmōi tñ
exp. sum? infra dicitur. vīz ser. vii. Ex re/
fusiōne itaqz patet q nō d tēnis aut cor
ozalibz principalz orare debem?: sed p ce/
stibz z spūalibz. Audite q nec orare nec
ouere scīz nisi p corpore pterrents. et pro
a nihil. uno qd peius ē mlti aliqñ a deo
tñtē cōplēntē maiorz desiderioz z no/
mētū priorz. Talē oīo deo execrabilis
ste aut bñ orat q vt dr Aug. orādo deu
rit. In orōne itaqz cor iursū hīe dēm?: vt
oīo oīno igne charitatē succēda. Redo
tēptē thūs igne succēdū: repositū q nō
dat odorē. Sic oīo igne charitatē succē

Fo. XIX.

sa apud deū redolet. *Figura* *flueri* *et*
preceptū fuit collere thuribulūz: hausto
igne de altari: mitri incensum desup. *Spī*
rituālī p thuribulū subaudi cor nrm. *Per*
ignē de altari subaudi charitatez de altari
crucē acceptā. p incensum pō orōnem. *Pō.*
Dirigat ozo mea sicut incensum &c.

Ecce dicitur ar. In pced. 2c. Sic dicitur vti/
litate oris qm multa et magis. Jac. vl.
Vlti valet dep. iusti assidue. Et addu/
cit exmplu de Helia. Vide ibi. Jo Ber.
Nemo paupedit oronem suam: qm ipse ad/
que oram? no paupedit ea. sed aut da/
bit qd petim? aut qd nouit vtilius. Snt
aut ad pns considerande tres oronis vtili/
tates. Est em oratio

Placatiua

Lucratiua.

Defensius

Primo est placatiua. s. ire dei. **Uñ Exod.**
xxij. **Doctes** p oronem placuit ira dei
 p p^o p^o p^o vitulu adoraauerat. **Et Hie. xij.**
Et p^o p^o p^o depauescit et plaga cessauit.
Et Zoue. iij. **Amittite clamores ad dñm**
ram dei placauerut. Sic z vos nūc ad de
 um clamet orates: vt placet ira dei que
 vobis modū. s. p^o monte i placabil erit. **Eze.**
ij. **Nō parcer ocul?** me^o neq miserebor.

Secundo est lucrativa. s. venie: gr̃e: z gl̃ie.
In or̃atib; aplis d̃r̃e ē īp̃s̃c̃t̃us. et Lu.
ij. p̃i. ṽi. celest; dabit sp̃m̃ bonuz pet̃c̃tib;
Tercio est defensiva. s. p̃ hostiles ne-
cias. qđ figuratū est Ero. xij. in pugna
tū ē amalech quē moyses orōne devicit.
Chrys. Stabat moyses in mōte n̄ armis
sed p̃cib; pugnaturus: sic moyses orante vi-
ctoria: cessante mēsticia: p̃seuerate p̃ce: p̃se-
uerās victoria roborat. Quis em̄ iustorū
orādo pugnavit: qđ non hoste orando
devicit. Propterea etiā d̃r̃ Tob. iij. Hoc
t̃ p̃ certo h̃y ois q̃ colit te z orat te qua-
rita ei? n̄ fuerit in tribulatione liberabit̃.
In ps̃. Ad dñm cū tribularet̃ clamaui: z
exaudivit me Exemplum aut̃ notabile
orō defedit ī sp̃ualis inimicos. Nar-
t̃ Gre. in. iij. dial. Theodor⁹ valde inqđ
fuit: q̃ in mago monasterio fr̃em suū ne-
cessitate magi qđ volūtate secur⁹ ē. Qui n̄
tū q̃ue erat siq̃s ē d̃ salute sua loqr̃.
tū aut̃ pduc⁹ fuisset ad morē in pestilē-
tia qđā q̃ magnā gr̃e vrbis rome p̃sūpsit:

Dominica. v. post Pasca

et extremū spm ageret cōuenerūt frēs vt
et extrema pte fuerat p̄mortuum. in solo
tm pectore vital calor adhuc palpitabat.
fratres aut tāto ceperūt obniti orare qm
to videbant eum sub celeritate vscedere.
Tūc repēte cepit clamare magnisq̄ vocibus
orōnes eoz interrūpere dī. Recedite
recedite: Ecce draconī ad deuorandū me
dat⁹ sum q̄ ppter vīaz p̄tā deuorare me
nō pōt. Caput meū iā in ore suo absorbu
it: date locū vt faciat qd̄ est factur⁹. Tūc
frēs ceperūt dicere. Quid est qd̄ loqr̄ fra
ter. Signū crucis tibi imp̄me. Rīdebat cū
magnis clamoribz dī. Volo me signare:
sed nō possum: qz hui⁹ draconis squamis
p̄mor. Tūc frēs in terrā pstrati ceperunt
vehemēt⁹ pro ei⁹ ereptiōe orare. Et ecce
subito eger cū magnis vocibz cepit clama
re dī. Bīas ago. Ecce orato q̄ ad me de
uorandū venerat fugit vīs orōnibz expul
sus stare nō potuit: p̄ p̄ctis meis interce
dite qz p̄uerti par⁹ sum et fūdī⁹ habitum
relinq̄re secularē. Postq̄ p̄o ad deū toto
corde p̄uersus est: deniqz flagellis attrit⁹.
tunc ei⁹ ania carne soluta est. Qm̄ patet q
oratio est p̄ spūales neq̄tias defensio. p
pterea etiā dicebat saluator. Matt. xxvj.
Vigilate et orate ne intretis in tētatōez. i.
ne sup̄nini.

Erti⁹ ar. Aud. rē. Cauete q̄ ne tot et
tāz bonis ppter orādī negligentiam
p̄ueni. Dicit em̄ regula iur̄. Bānū quod
qs̄ sua culpa sentit sibi nō alteri dī ip̄ta
re. ff. de i. m. l. Qd̄ qs̄. Priuationē itaqz
grē et alioz spūaliū nō dī qs̄ ip̄tare diuī
ne scueritatis: sed sue seueritati. Et. xj. q. iij.
Audi. Pone casum de eo q̄ negligit pete
re a rege misericordiam et grām: cū tñ cert⁹ sit
regē esse benignū. q̄ idcirco merito p̄uatur
regis grā rē. Ep̄pone notādo q̄ de⁹ est be
nignissim⁹ oibz ad se redeūtibz. Ezech.
xvij. Holo mortē p̄ctōis: sed vt magis
quertat et viuat.

Dñica. v. post pasca Sermo tertius

Erte et acci.

P rē. Sīqs̄ putat se religiosus eē
nō refre. lingua suā: s̄ se. cor suū
hui⁹ vana est religio. Religio mū. et ima.

ap̄ de. et pa. hecē: vīss. pu. et vī. in trē. eoz:
et ima. se custo. ab h̄ seclō. Jac. j. Sic fa
ciētes perūt et accipiunt. In illis aut p̄bis
ostēdit brūs Jacobo tria p̄tinere ad verā
Prīmū est lingue refrenā (religione.
tio. cum dī. Sīqs̄ putat rē.
Scdm̄ misericordie exhibitio. cū dī. Reli.
Tertiū inocē (mū. rē. ē visitare rē.
tie observatio. cū dī. et ima. se custo. rē.
De p̄mo Eccl. xxvij. Attende ne forte
labar⁹ in lingua. De scdo glo. Amb. sup
illō j. Tim. iij. Pietas ad oīa vtil⁹ dicit.
Ois sūma discipline ch̄iane in misericordia et
pietate ē. De tertio ps. Nō p̄uab bonis
eos q̄ ābulāt in inocētia rē. Petite rē.
p̄ Rm⁹ art. An nob̄ sit vīle et expedi
ens orare sc̄tōs. Q. nō. De⁹ ē misē
ricordior q̄ q̄cūqz sc̄tūs. Cōtra: est vīsus
ecclie. Rñ. Bona. in. iij. di. xlvj. q̄ de⁹
voluit et de⁹ etiā decreuit q̄ sc̄tōs rogare
mus p̄p̄ triplicē cām. P̄io p̄p̄ n̄fāz ino
piam. Sum⁹ em̄ inopes in merēdo: vt sic
vbi n̄fā nō sup̄erit merita: patrocīnētur
aliena. Inopes in p̄replando: vt q̄ nō pos
sum⁹ asp̄icere sūmā lucē in se: asp̄iciam⁹ in
sc̄tīs. Inopes etiā in amādo: qz miser hō
aliqñ se sentit magis affici ad vnū sc̄m q̄
circa deū. iō dñs cōpassus n̄re iopie volu
it nos rogare sc̄tōs. Ille ergo qui erat in
dign⁹ ap̄ deū: aliqñ rogādo sc̄tōs efficiat
dign⁹. Scdo p̄p̄ sc̄tōz glīaz qz de⁹ vult
sc̄tōs suos glīficare. Qm̄ p̄ ip̄os vult mi
rabilia facere vt eos laudem⁹. Et nō tñ
h̄ p̄ sup̄mos sc̄tōs: s̄ etiā p̄ ifimos. Ter
tio p̄p̄ dei reuerētiā: vt p̄ctōz q̄ deū offen
dit q̄ nō audeat deū in p̄pria p̄sona adire
s̄z amicōz p̄ociuā ip̄lorare. Et p̄ h̄ patz
rñsio ad obiectū: qz bonuz est aliqñ a deo
resilire ob reuerētiā. hec Bon⁹. P̄io fū
damto. Spandū est dū vīuim⁹ n̄fās p̄ces
ap̄ deū mltū valere Qui. d̄ pōto. Dū p̄
bet faciles adit⁹ venerabile tēplū Sperā
dū est n̄fās posse valere p̄ces. Et lz ex no
bis n̄ possum⁹ qd̄ necessariū est obtinere:
nō tñ est despandū. qz neqz h̄ est nob̄ ip̄os
sibile qd̄ p̄ sc̄tōs possū⁹ obtinere. Dīc em̄
Arist. iij. Eth. Que p̄ amicos possumus:
etiā p̄ nos aliqñ possū⁹. S̄z q̄rit: qd̄ q̄
est rogare sc̄tōs: cū de⁹ sit misericordior
Dic rñ. vt s̄. Ex q̄ clude qm̄ duotissim⁹:
imp̄lorāda sunt suffragia sc̄tōz. Ber. sc̄r.

de oibz scis. Sumope desiderada sunt no-
bis suffragia scōz: vt qđ nra possibilitas
nō obtinet: eoz nobis incessiōe donetur.
Sed pēlate qm cū magna reuerētia rogā-
di sunt scī q sūt milites imo reges et nī re-
gni. Ideo ad ipos rogādos z mltro forti-
ad rogandū deū est nob necessaria cordis
ppatio. Morate: Lutharista ppat citharā
anteq pulset corā aliq magno dñō: alia
nullā melodīā faceret. Spūalr volēs pti-
sare an dñm aut scōs ei? pus oz cor suū
disponere ad qdē tranquillitatē. Hoc atten-
dite q sp pleni passionibz et cupiscētijs i/
ordinatē est. Figura. iij. Reg. viij. Sa-
lomō pus disposuit tēplū z postmodū in/
trās ad orādū exaudirē. Spūalr tem-
plū. i. cor nrm ppari debet si volum? exau-
diri. Eccl. x. viij. An orationē ppara anī/
mā tuam.

¶ Eccl. x. ar. In pced. zc. Hic de di-
uina liberalitate respectu oratiū que
marie nob tribuit fiduciam recurrēdi ad
deū. Apparet itaq hui? liberalitas ex tri-
bus. Prima est pside/ (plici psideatiōe.
ratio amorose denominationis.

Scda est cōsideratio gratiose exhorta/
Tertia est psideatio fructu/ (tionis
se pmissionis.

Prima est psideatio amorose denoia/
tionis. qz vult q orādo nominem? eū pa-
trē di. Pz nī q es i cel. Ber. Dionis eius
pncipius patris nomie dulcescit: prestat
mibi fiduciā impetrādi. Aug. Hoc no-
mine charitas excitat z supplex affect? ac
psūptio ipetrādi q petunt lum? cū vicz p/
usq aliqd peterem? tāmagnū donū acce-
pim? vt deo dicere pz nī audeam?. Se-
cūda est psideatio gratiose exhortatiōis.
qz hortat nos dñs ad petendū. cū dr Pe-
tite z accipiet. Jo. xvj. et Luc. xj. Aug.
Dñs Iesus inter nos petitor: cū pz da/
tor. nō vtiq tātū nos hortaret vt petere/
mus nisi dare veller. Erubescat huāna pi-
gricia. plus vult ille dare q nos accipere.
plus vult ille misereri q nos a miseria li-
berari. nā illd qđ nos hortat: pps nos hor-
tat. Sed forte dices. Cū sit taliberat: qđ
op? est eū rogare: cū ille necessitates nras
nouerit: Audi Aug. ad Probā de orādo
deū. Vltia nob de? ex sua liberalitate pstat
nō petita. sed q vult aliq prestare nob pe-

tentib: hoc est pps nram vtilitatē: vt. f. fi/
ductā quāda accipiam? recurrēdi ad deū: z
vt recognoscām? eū eē bonoz nroz aucto-
rē. Tertia ē psideatio fructuose pmiss/
tionis. quia petentibus dare pmissit Jo-
annis. xvj. Petite et accipietis. et Luc. xj.
Petite z dabit vob. Chrys. Petēz negli-
gētia rephendit vbi de dant? misericōia non
dubitāt. Ut aut certā fiduciā habeam? in
ei? pmissio: simile iducit Lu. xj. de amico q
ppter im? oportunitatē amici veniet? media
nocte z petēz/ surgit z dat ei panes neces-
sarios. Beda. Copatio est a minori. Si
em amic? hō surgit ex lecto et dat non ex
amicicia sed tedio cōpulsus: quāto magis
de? dat q sine tedio largissime dat qđ pe-
tit. Et sicut dr Aug. Qui nos hortatur
vt petamus ei displicet si nō petam?. Vñ
et post illam similitudinē subiungit dices
Et ego dico vob. Petite z dabit vob zc.
Petite inq. s. orando in fide: z dabit vo-
bis. qrite. s. in spe: z recte viuendo: et inue-
niet. Pulsare. s. charitate z pseuerādo: et
apiet vobis. Et cōsequenter vt nos secu-
riores faciat: ponit compationem z exem-
plū patris carnalis qui libentissime dat fi-
lijs bona necessaria que petunt. Et pōnit
exemplum de tribus quibus significatur
ea que a deo debemus postulare. Primo
de pane qui significat charitatem. quia si/
cut sine pane omnis mensa inops dicit: sic
sine charitate omnis virtus inanis. Huic
aut opponit duriciā cordis q per lapidez
significat. Secundo de pise q nascitur z
nutrit in aqua: p quem intelligit fides q
in baptismo nascit: z in aquis. i. tribulatio-
nibus meliorat. Huic est contrarius Terpes
propter venenū infidelitatis. Tercio de
ovo in quo est spes fetus. per quod signi-
ficat spes que est de non habitz. Huic cō-
trariatur scorpio cuius cauda est veneno-
sa: et significat desperatiōez. Et subdit do-
minus. Si ergo vos cum sitis mali zc. q.
o. Spater carnalis qui malus est ad cō-
parationem diuine bonitatis respectu cu-
ius nemo est bonus: qui etiā dicit malus:
quia ad mala pnus: dat bona sibi a dō da-
ta. s. rempōnē. s. ppetit mltro magis
pz vester celest? q ex natura sua bon? est et
pz p eēntiā dabit spm bonū. i. bona spūa/
lia petentib se. Exemplum de hac dat

Dominica. V. post pascha

liberalitate habem? i latrone dextro q so-
lu petebat vt dñs eēt mēor sui. Et ipse di-
xit ei Hodie mecū eris ipadi. Amb. Ube-
rior ē grā q̄ p̄catō.

Erti^{ar}. Aud. 22. **D**iferi q̄ orare ne-
gligūt cū sit tāta dei liberalitas: n̄ mī-
rū si tales diuis p̄uant b̄nificijs. q̄ lex dīc.
Vigilantibz z nō dormiētibz fm iura sub-
nentiendū ē. ff. ad vel. l. ij. §. Verba. Et d̄
rex p̄mutatiōe. Cum vniuersoz. z de do-
na. Inf̄ dilectos. Audite: si rex mādaret
vt ad eū irent ciues hui⁹ ciuitatis petiunt
q̄d vellent z accepturi: nōne vituperādī es-
sent si negligēret zc. Expone z applica nō
tādo illud **Mar. xij. Videte: vigi. z o.**

Sermo. iij

Etite et acci-

Ppter zc. Amē amen dico vob.
Si qd petieris pa. i no. meo
da. vob. **Joā. xij.** Ubi sūt tria p̄siderāda
Primū petitionis conditio: cū dīc. Si
qd petieris pa. in no. meo.

Scdm rei petite pmissio: cū dīc. dabit v.
Tertiū pmissiois certificatio: cū dicit.
Amen amen.

Pro pmo Aug. Ho petis in noie salua-
toris qdqd petis p̄ rōne salutis. De secūdo
Lu. xj. Petite z dabit vob. De tertio **Jo.**
xij. Ego sū via p̄itas z vita. p̄itas in qua
infallibilis certus nos faciens.

Petite zc.

Prim^{ar}. An scī cōgscāt oīones nō-
stras. **Q.** nō. Aug. li. d̄ cura p̄ mortu-
is agēda. P̄scitū mortui qd agāt viui eti-
am eoz filij. Contra **Breg. xij. mo.** Hoc
d̄ scis aiabz scīdū ē q̄ cū oīpotēz dei cla-
ritatē vidēt: nllō mō credēdū ē q̄ foras sit
aliqd qd ignorēt. Rūder **Boñ. in. iij. di.**
l. Est aliqd cōgscere dupl. s. p̄p̄ia p̄sidera-
tiōe/ vel alteri⁹ instructiōe. Cognitio p̄p̄-
p̄ia p̄sideratiōe ē dupl. Aut em̄ ē rei vt
p̄nt⁹ z p̄ certitudinē. Aut ē rei vt absētz z
p̄ q̄ndā cōiecturatiōem. Siltz cognitio p̄
instructiōe ē dupl. Aut est em̄ p̄ reuelati-
ōe dei/ aut p̄ reuelatiōe alteri⁹ Cū sit ita
q̄ q̄druplex mod⁹ cōgscendū: prim⁹ non ē
in aniabz seip̄tis q̄ntū ad act⁹ n̄ros q̄d iū
sūt i loc⁹ sibi deputatz. distāt em̄ a nob nī
si diuina fortasse p̄missiōe veniāt ad nos.

Scōs i dānat⁹ eē potest nī bonis q̄ hūc
admit⁹ error z dubietas. Terti⁹ ē em̄ i
bonis. Quart⁹ p̄t eē in bonis q̄b referūt
angeli boni/ z in mal⁹ q̄b referunt demōes
vl̄ ipi dānat. Hec **Boñ. Dic** aut **Tho. q̄**
cū nulla rectitudo desit scis z ad rectitū-
dinē voluntatz spectat quēlibet velle ea q̄
ad ipm p̄tinent z ad p̄fectionē b̄ritudinis
erigit q̄ hō habeat qdqd velit z nihil ior⁹
dinate velit. hoc aut ad brōz gliaz p̄tinet
q̄ orent z indigentibz auxiliū p̄stent ad sa-
lutē. sic em̄ dei cooperatorēs efficiunt q̄ nī
hil est diuini⁹ vt dīc **Boñ. iij. c. celestz b̄re**
rarchie. Jo manifestū ē q̄ in p̄bo cōgscūt
vota z deuotiōes confugiētū ad se. Hec
Tho. in. iij. Pro fund. Dis amicus vel
rus desiderat qdqd amico est necessariū si
cur faceret p̄ seip̄o. Furta illō qd dīc **Te**
rent⁹. Uer⁹ p̄bum h̄ est eē cōia amicorū
in se oia. Ideo etiā vt dīc **Arist. ix. Eth.**
Amic⁹ bona opat amico vt p̄t. Cum itaqz
scī sint amici n̄ri veri: credēdū ē q̄ nobis
subuenire volūt z n̄ras indigētias cōgscē-
re vt nobis succurrāt Cū q̄ q̄nt **An** sancti
zc. **Dic** n̄. vt s. **Et** q̄ concludē q̄ cū mul-
ta deuotiōe z reuerentia rogare debem⁹
sanctos acī eos palā facie ad faciem vīde-
rem⁹. qm̄ z nos orantes benigne aspiciūt
z de n̄ra deuotiōe letant. qm̄ vt dīc **Aug.**
li. sol. Quotiēs bñ agim⁹ gaudēt angeli z
eadē rōne aliq̄ scī. Sz timēdū ne p̄t men-
tis impuritātē neqz de⁹ neqz scī n̄ras oīo-
nes videāt oculo misericōdie. Hā dīc **Esa. lix.**
Iniquitates v̄re diuiserūt in vob z deū ve-
strū/ z p̄cā v̄ia abscōderūt facie ei⁹ a vob
ne exaudiret zc. Aud. o p̄cōres. Purgata
p̄o p̄cā si deū z scōs rogam⁹ nullaten⁹ ē
diffidēdū qn libent̄ audiamur **Horatē q̄s**
q̄ necessaria sit nob oīo si volum⁹ surtū ad
deū z scōs ire. Hēo em̄ p̄t vltra facultatē
nature facere nisi cū istrumēto ad h̄ req̄-
sitor bñ disposito. Verbi grā **Ho q̄** iūis
est nō p̄t surtū ascendere nisi mediātē scala.
Spūalr nos p̄ctis aggravati surtū ascen-
dere n̄ possum⁹ nisi p̄ scalā oīonis q̄ pedē
h̄z i tra z caput i celo. **Figura** **Señ. xxiij.**
Jacob vidit scalā sūmitas ei⁹ celos tāge-
bat zc. Spūalr p̄ scalā oīonē itelligē p̄ in-
cob a facie elau fugiētē fidelē fugiētē a fa-
cie diaboli q̄ p̄ oīonē ad deum debz ascen-
dere **Ro. xij. Oīoni** instātes.

¶ Secundus arti. In pceden. 22. Hic de
tertio qd est nostra necessitas miset
rabilis q maxime est triplex.

Prima est necessitas impetratiōis terre/
nozum.

Secunda est necessitas adeptiōis di/
uinorum.

Tertia est necessitas euitatiōis peri/
culorum.

Prima igit est necessitas 22. Terrena em
sunt a deo petēda p necessitate vite. Sic
em ait Aug. ad probā. de orādo deū. Hoc
licz orare qd licz desiderare. Temporalia ac
licz desiderare: sed pncipalr nō debem?
vt dicit Tho. ij. ij. vt in eis finē pstitutam?
sed sicut qdam adminicula quibus iuuay
mur ad tendendū ad beatitudinē per q
vita corporalis sustentat: et etiā organice de
seruiūt ad actū virtutū. vt dicit pbs. j. ethi.

Secda est nēitas adeptiōis diuinorū. i.
grē et glorie q a solo deo hūi pnt et qz nul/
lus est capax: nisi desideret et petat. Vnd
Beb. Ad hoc peti se vult vt capaces eoz
dōz fiat q petūt. et Aug. 2. Quia vita hōi
chūani est scdm desiderii: qd desideras:
nō vides: sed desiderādo capax eris. Qd
nullū credim? ad salutē: nō deo inuitate
venire: nullū inuitatū nisi dō adiuuātē bo
na opari: nullū nisi orantē dei auxiliū pte
rerit. Sed forte qrit aliqs An orō sit in p
cepto: Rūdet Tho. in plibus locis: vt in
iiij. di. xv. Et. ij. q. lxxij. q oīo qūq est
in pcepto. Pūmo em ad horas canonicas
tenent bñficiari et in sacz ordinibz pstitū/
ti: et religiosi pfecti. Scdo tenet qbz p se
orare: spūalia petendo p pētm cū grauitē
tentat. Tercio p pōxiō in casu nēitatis:
qñ p aliū n iuuaret in teratōibz suis h me
sciēte. Tūc em locū habz illd Amb. Pasce
famē moriente. i. spūali. Si nō pauisti/oc
cidisti: sz h difficile est scire. Idcirco lau/
dabile ē q aliqs frequer etia p alijs oret
gñalr. et maxie in nēitate pstitutis Lbrj.
sup Bat. Pro se orare nēitas cogit: p al/
tero aut charitas fratnitatē hortat. Dul/
cior est ac apd deū orō nō quā nēitas trās/
mittit: sz quā fratnitatē charitas pmedat
Quarto dicit diebz: et pcpus festz tenet
qbz orare ad pformādū se mistris ecclie

Terna ē nēitas euitatiōis piculorū qbz
vitz nra miserabil p dicio subiecta ē: de qz

bus multū elegant loquit Aug. xij. de ci
ui. dei. c. xij. Vide si vis. Cōsiderare qp
pe debem? q in hac vita sum? qñ naute
trāsfrētātes. Eccl. xij. Qui nauigāt ma/
re enarrēt pericla ei. Itē vt pegrini per
desertū transeūtes. ij. Eoz. v. qdū sum?
in corpe pegrinamur a dño. Itē vt mili/
tes in capō dimicātes Job. vij. Dilicta
est vita hois sup terrā. Propt hec picula
et multo forti? pro piculo extremo futu/
ro orare debem? Lu. xij. Vigilate itaqz
omī tpe orātes vt digni habeamini effu/
gere hec oīa que futura sunt et stare an fa
ciē filij hōis. Et videt in omī desolatōne
et piculo recurrēdū esse ad orōnem. scdī
para. x. Si ignoramus quid agere debēa
mus h solum residui habem? vt oculos
nros dirigam? ad te. Diligēter ergo attē
tis periculis qbus pntue subiācem? pti/
nue clamare dz vnusquisq ad deū. d. De
in adiutorium meū intende. Exemplū.
Matth. vij. Discipuli vidētes piculum
maris clamauerūt dicētes. Dñe. 22. Sal
ua nos perim? qd et a nob cōtinue dōm
est qui in tātis miserijs sumus: qrum pti/
deratio cū diuine liberalitatis recogniti/
one nos efficaciter hortari debet ad oran
dum. Vñ Hugo de serō victo. i. li. de vir.
orādī. Quo studio et quo affectu a nob orā
dus sit de? ex nra miseria siml et ei? mise/
ricordia cōsiderare possumus. In cōside
ratōne nre miserie discamus q nobis ne/
cesse est petere. In cōsideratōe pō diuine
misericordie q fiducialr debem? postulare
Cōsideremus q sit breuis vita nra q sit
via lubrica/ q sit mors incerta. Cōsideret
vnusqz mala sua ppta. Et dū erumnaz
huius vite cōsiderat: que sit etiā celestis
patrie suauitas attendat. Hec ille

¶ Tertius artīs. Aud. 22. Cauete ne
p negligentiam orādī i piculis et mi
serijs remaneatis. Rex dicit. Si quis sua
culpa eget. indignū est ei subuenire. ff. de
positi. l. Bona fides. ar. ad hoc cōpositū
lxxvj. di. c. Non satis. Pone casū de eo q
fame et frigore piclitans negligit petere
auxilium cū tame moneat petere et acci/
pere. Expone et applica notādo illud scñ.
Turpis est iactura q negligentiam sit.

Dñica. v. post pascha

Etite et d.

p Venit hora cum iam non in
proverbis loqr vob sz pa/
la de pfe meo anuciabo vob. Jo. xvj. Pa
lam anuciatur dominus diuina mysteria de
uote petentibus. In illa ar p b tria st notada.
Primu est pmissiois pmpitudo. cu di.
Venit hora. Scdm claritudo. cu dicit.
cu iam no in puerbis loquar vob. Ter
tiu est certitudo. cu dicit. anuciabo vob
scz ego ipe qui mēiri non possum De his
Chry. Q obabrata erat q dicta erat. sub/
iuxta Hec in puerbis locut' su vob. Ge/
ne. xxi. cu iam in puerbis loqr vob. i. erit
tps qñ scietis oia manifeste. Dicit at resur
rectiois tps. sz pa. de pa. m. an. vob. Etem
qdragita dieb' disputauit cu eis pgrega/
tis loqns de regno dei. Et nuc ait. i. timo
re exātes nō attēditis his q dicūt. tunc at
resuscitatu vidētes poterit oia palā dis/
cere Petite. zc.

p Rimus articulus. An scit ozet p no
bis. Q. nō. Dicit Anf. i. pfol. Beati
erūt oipotētes sue volūtāt' sicut deus sue.
q cu nullus ozet qd p se p sicut dicit Augu.
li. de correc. z gra. Si scit volūt nōst' bo
nū. nō hnt ppter h ozare. Cōtra. Ecclia cōi
ter ozat di. Sctā maria oza p nob. Rndz
Bona. in. liij. di. xlvj. q sic dicit magr in lra:
Scit p nobis ozat. Rñ. duplex ē. Una est
qz vidēt nram nēitatē in q nos indigem'
ad alijs releuari. Alia ppter dei volūtātē:
qz vult vt vnū mēbz aliū releuet z q p in
uicē sollicita sint mēbra. Ad illd qd obijci
diced. q volūtāt' duplr ppat. Aut ad actū
priu: vt volo h facere. Aut ad actū alienū
vt volo vt ali' h faciat. Qñ dico q aucto
ritas Anf. est respectu act' ppiū: ppetitō
salut' ē respectu act' dñi: vt. s. de? saluet
Hec Bon. Pro fund. Nō sic ē de curia
celesti sic d curia trenom dñoz. de q ouib.
sine titulo. Curia paupib' clausa ē dat cēy
sus honores. Et in li. de fal. In pōio pau
nūc ē dat cēsus honores Cēsus amicitias
paup vbiqz lacz. S. in celesti curia libenē
st oēs scit p nob in cēssores desiderātes
nob ipendere auxiliū. Et h ē eis gūssimū
Iuxta illd Aristo. ij. pōt. Amic' auxiliari
dulcissimū est. Cū q qrit An scit zc. Dic
rā. vt s. Et q pclud q mltū gaudere de

bem? venerādo scōs: puta in eoz festiuita
tibus: sz tñ z ibi est vñd pfundi debem?
Ber. ser. de vig. aploz pe. z pau. In festi
uitatib' scōz debem? gaudere z pfūdi:
gaudere qz pñonos pñimim? pfūdi quia
imitari nolum? Audite o mīsi pñores q
cū scitis tādē regre spaz? z tñ diabolū ma
gis q scōs imitari vult: qm dñō rebel/
les estis. Redite igit ad corz exēpla scōz
imitari studeat: z sic pculdubio p vobis
ozabūt vīam salutē desiderātes. Fig. ij.
Dach. j. Fratrib' q sūt in egypto salutēz
dicūt fratres q sūt hierl'ymis. Spūalr fra
tres q sūt in egypto. i. mōdo tenebroso nos
sum? qbus optāt salutē frēs nři q sūt hic
rosolymis. i. in ciuitate celesti q est citas
paciē. Qñ scit nram salutēz sonerātē op/
tāt: qferuēt optare debem? pūire ad
eoz pñortū. Idō Bern. ser. de oib' scris.
Quid istd negligētie: qd pigritie: imo qd
ignauie frēs vt nō creb'z suspit'is z feruē
tissim' affectioē abrupē hic z in illa tāsē
licia scōz agmīa iactari aios studeam?
Venobis a duricia cordis nři.

s Eccl' arti. In pced. ser. de pma cō
sideratiōe pncipali Hic de scda dicē
dū q est pñiderano dispositiue pparatiōis.
Eccl. xviij. An ozōez ppara aiaz tuā: z ne
sis sic hō q tentat deū qrens. s. aliqd a dō
z nō pmo faciēs qd in se est. s. aim ppare.
Prouer. xvj. Dominis est aim pparare.
Est aut ad bñ orandū nēaria duplex ppa/
tio. s. purgatiua z meditatiua. In hoc ser.
dicendū ē de pma q fieri dz triplr.

Primo p abstinētie obseruationē.

Scdo p pietatis exercitatiōez.

Tertio p cordis punctionē.

Pñio igit zc. Tob. xij. Bona est ozo cū ie
iunio. Bñi obtinuerūt qd ppetierūt: quia
ozōi ieiunū adiuuēt. vīcz helias. iij. Re.
xix. Iudith eiudē. viij. z. xij. Filij captiui
rat. Hēd. viij. Danie. et alidē. x. Amittē
Bone. iij. Et anna pphetissa Lu. ij. Se
cū do p pietatē exercitatiōz. vñ Act. x. dixit
āgel? cornelio: Oides tue z elyne tue ascē
de. in ppe. di. Cōtra. puerb. xij. Qui ob
turat aurē suā ad cla. pau. z ipe qz cla. z h
eraudiet. Si at pietas: q respic corp? dis/
ponit ad orādū: mltō mag' pietas q ē re/
spectu aīe: cuiusmōi ē idulgere iūriatī. vñ
Dat. v. Si offers mu. tuū ad al. z recozā

da. rē. Uade p^o recon. frī tuo rē. z Dar. rj. Lū stabit ad orādū dimitte siqd ha ber: z p^o vī di. vob pec. vīa. z Eccl. xxvij Relinq p^orio nocēti tibi: z tūc depcāti tibi pctā soluent. Hō hoi fuit trā: z a dō qrit medelā. In boiem sibi silez nō hz mīscdīa z depcā p pctis suis. q. d. Hoc frustra fac Prop^o p^odicta d^o Beda. Dūc sūt aīe qv ad deū d^oo volat: dare z remittere. Ter rīo p cordis p^opūctioez: qz sicut d^o ps. Inī q^oratē si aspe^o in corde meo nō exau. dñs. et Eia. j. Lū mltiplicaue. orōes nō exau. man^o em vīe plene sūt san. i. pctō. Notan dū tñ fm Tho. ij. q. q in pctōre duo scōl sūda. s. Natura quā de^o diligit: z cul/ pa quā de^o odit. S^o ergo pctōz inq^ontū pec catoz aliqd pete orādo. i. p^o desiderū pec cātū hoc a deo nō audif et mīa. lz qñq au diaf ad vindictā dū de^o pmitit pctōrem ampli^o ruere in pctā. Sicut em dīc Aug. Dñs quēdā negat p^opti q^o pcedit natus Exaudīnt q^oqz malī ad voluntatē suā sed nō ad salūtem sicut diabolus Job. j. Et sūt israel pctōes ex bono desiderio nature pcedentē de^o audif nō qī ex iusticia: quia pctōz hoc nō meret: sed ex pura mīscdīa: qd intelligendū est de pctōre humiliato. Un sup illō Lu. xj. Qmīs q petī accipit: dicit Chrys. glosando: Qis: siue iust^o si/ ue pctōz: qd etiā intelligendū est q^otruo^o p^odictōib^o obseruatis: vt. i. petat pie neces saria ad salutē: p^oseueranterz p se. Un nō solū est necessaria cordis p^opūctio siue hu/ miliatio in orāte: sed etiā i eo p q oratur.

Exemplū habem^o. j. Reg. xv. Samue l^o sūis tota nocte clamās ad dñm: nō est exaudī^o p saul obstinato in supbia. Ita in vitalpa. legif. Quidā frater dixit beato Antonio. Ora p me pat. Qui rñdit. Nec ego tui misereor neqz de^o: nisi p teipso sol licitus sis z orauer^o deū. Ibi d. Quidā tūqz fecit factus est eremita pbatist^o mus: qd audiēs secular^o quidā soci^o eius venit ad eū rogans vt deū oraret p eo q^oti nus daret ei gratiā abstinēdi a peccatis. et ille pmitit monēs vt post quindēci di/ es rñderet ad eū: Quo reuerfo q^osiuit si ad huc placeret petm suū ei. Rñdit: deterius esse sibi q^o antea. Tūc eremita monuit eū itez post qndēci dies redire: z fori^o se af

fixit orans p eo. Lū aut rediisset nūciās ei q^o sibi detent^o esset/ attēdens eremitane gligentia ei^o: qz delectatiōi nō resistebat: accepit sportā in q^o sibi panes detulerat z impleuit arena rogās vt humer^o suis im poneret z ferret. Qd cū ille attēderet/ ere mita retrahēbat inferi^o: qd cū ille aduer teret: dicit: Non possum hoc leuare: qz tu deorsum trahis: Tūc ille: Trabe sup te. z ego iuuabo te. qd cuz faceret facillie on^o sup humeros eius positū est. Tūc eremi ta: Sic ego te nō possum iuuare: qz tu nū/ reris in p^otrariū delectādo in peccato: sed iuuā te/ resistendo pctō: z tūc tibi valebit adiutorū dei z meū. Op^ortz q^o vñqzqz hūipius misereri: alas frustra oraret pro ipo. Eccl. xxx. Miserere anime tue placēs deo.

Etius articū. Aud rē. Et pēpue necessaria est cordis cōpunctio. Au/ dīte qd iura dīcūt: Veniā peccati nō da/ tur nisi correcto. xxij. q. ij. Legatur. Nec potest gaudere se correctū: nisi prius do/ leat se fuisse puerum. xxij. q. vij. Quēad/ mortū. Et lex dicit. Delicti veniā penitē/ tibus indulgemus. L. de hereti. maniche os. Et. L. de sum. trinita. z fide catho. l. vlti. Pone casum. Si videret pnceps ani mos hominū: z peteret aliqz gratiā q^o ta/ men in corde retinet voluntate offendē/ di regem. An rex sibi parceret: Tertū est q^o nō rē. Expone z applica norando illud j. Reg. xvj. Dñs intuet cor.

Sermo sextus.

Etite et da

p bitur vobis rē. In illo die in nomie meo petetis z nō dico vobis quia ego rogabo patrē p vo/ bis Ioan. xvj. In his verbis tria pmit/ tit. Primo desiderande cognitiōis cui/ dentiam. cū dicit In illo die. Secundo fiende petitionis scientia: cum dicit: In nomine meo petetis. i. petere scietis quo/ niam spiritu sancto pleni eritis.

Tertio sperāde exauditiōis fiducia: cū dicit. Et nō dico vobis rē. De primo: Luce vlti. Tūc ape. illis fen. vt intellig. scripturas. De secundo Rhomano. vij. Quid orem^o sicut op^ortz nescim^o. i. ex nō

Pro Letaniis

bispiis: s; ipe spūscūs postulat p nob. i. nos postulantes facit. De tertio. Theo/ phil. Adeo assero vob patrē fauere q ne q; interuentu meo vltēr? indigebitis.

Petite zc.

p Rūmus articul. An scī aliqd impe trēt p nobis? Q; nō: q; iā nō sūt in statu merendi. Cōtra. Plus possūt in patria q; in vīa apō deū. Rūdet Bōn. in. iij. dist. xlvj. q; scōz oōnes multa bo na nobis impetrant. sic dīc mōr: z merito z affectu. Merito quidē pcedēti q; apud deū sūt tātū accepti vt nō tñ sibi beatitu dinē meruerint: sed etiā alijs suffragari: Vultū em̄ superogauerūt. Affectu autē q; amici dei facti sūt: z amīcoz est idē vel le z idē nolle. Iō cū scī aliqū amāt cōpel lūt (vt ita dicā) deū diligere. Vñ brā vīr 4 go mltos pctōres deo recōciliare dī. Ad illud autē qd obijcitur. dicēdū q nō reddi tur exauditiō merito qd tūc sit s; qd pce cessit quo meruerunt alijs suffragari: sub cōditōe tñ si alijs suffragia eoꝝ imploza rent. Esti dicās q meritū eoꝝ est plene remuneratū: verū est de merito absoluto. Hoc Bōn. Pro fūdamēto. Docet hu mana experientia q plerūq; multis parī citur ppter preces amīcoz. Quidius de ponto. Culpa grauis pceibus donatur sepe suoz. Tertū est etiā q vn? amicus li bēter subsidiū impēdit alteri amico. Vñ Aristo. ix. Ethicoz dīcīt q opa amicitie sūt beniuolētia: cōcordia: z bñficcīa. Cū ergo scī nos veraciter ament: certū est q libenter intercedūt p nobis. Sed qritur. An impetrent zc. Dic rñ. vt s. Ex q; pclu de qnto feruore desiderij accendi debem? ad scōs: z certe in tali feruore desiderij iā quodā mō intratur cuz eis in gaudiū dñi. Berni. ser. de. o. s. Letatus sum plane in his q dicta sunt mihi fratres qm̄ in doꝝ mū dñi ibimus. Esti queritis vnde illud fiducialiter psumā: inde sine dubio quia multi iam ex nobis in atrys stent. Quan tū em̄ gaudere debem? cū cogitam? nos habere tam glouosos intercessores nra vota deo offerentes et suis oratiōib? apō deū quod nobis est salutare impetrantes Nec dubiū quin eozum orationes apud deum sint suauissime. Figura Apocal. v. Quidē iōānes quomodo quattuor anī

malia z quattuor seniores (p quos desi gnantur beati) ceciderūt corā agno habē tes singuli citharas z psālas plenas odo ramentoꝝ: z exponendo subdīt que sunt oratiōes scōz. Expōe qm̄ oōnes scōz sunt melodiose z odorifere coram deo.

s Secund? articul. In pcedenti zc.

Hic de secūda que est pparatiō me dītatiua. ps. Meditatio cordis mei in cōspectu tuo semp. Itēz In meditatiōe mea exardescet ignis. Bernard. De/ dītatiō quid desit docet. Oratio ne desit impetrat. Est autē meditatio ad orandū preparatiua triplex.

Prima incitatiua.

Secunda eleuatiua.

Tertia humiliatiua.

Prima igitur est incitatiua. Psiderando vīz pñā fragilitatē ppter quā necesse habem? orare: vt dictum est supra sermo ne. iij. Hugo de sancto victore. In cōsi/ deratione nostre miserie discam? q nob? necesse est petere. Audite itaq; De/ pecca/ tores cōsiderate miseras vestras: q; cecī estis pauperes z nudī. Si quis reputaret se cecū: deū rogaret vt eū illuminaret: si pauperē cibū postulareret: si nudū quere/ ret vestimētū: q si dicās sentio me durū z inuenotū. Audi. Ecce rex habet duos fi/ deles seruos: vnū armatū: aliū inermē: ambos mittit ad preliū ptra hostes. Ar/ matus viriliter procedit: inermis vero dicit dño suo. Dñe vt vides nō habeo ar ma tñ ob amorē tui pcedā. Videns igit rex fidelitatē eius dicit ministris. Date ei arma quib? induat: z in eo ponite signū meū. Sic qntūcūq; insipidus z indeliot? ad orationē debet pcedere cōfidentē: et dñs sibi pvidebit de necessarijs. S; for/ te dīcīt aliquis. Cū oro tūc plures tenta tiones patior. Audi tū quis habet tantūz contra aduersariū in curia principis si ho mo iste vadat ad principem vt faciat ali/ quid contra aduersariū: sciēs ille aduersa/ rius opponit isti totis viribus: sic facit diabolus: nō tamē ppter hoc debet homo relinquere orationē: sed firmiter stare: q; hec est vīa ad supernā patriā: z ille qui p/ pter hoc orationē relinquit: est sicut ille q de prelio fugit. Secūda est meditatio eleuatiua: cōsiderando videlicet diuinā

bonitate et liberalitate: de q̄ sup̄ diximus: ser. iij. Et sic considerando dei bonitatem: orare uocari cor ab exterioribus. Ipsi. Primo purgandus est animus: et a re temporalium cogitationibus segregandus: ut pura cordis accessus ad deum dirigat. Idem lib. de sum. bono. Deus quidem nostra celestis est: et tunc oratio boni deum preloplatur: quoniam nullis terrenis curis impeditur. Et Epiphanius lib. de oratione dominica. Quod audiri te postulas cum teipsum non audias: dominum tui memorem esse vis cum tui ipse non memor sis. Propterea desaluaris. Barth. vij. Tu autem orans intra cubiculum tuum et clauso ostio ora patrem etc. Ingressus subiens est cordis ad se reuocatio: Clausio autem ostij est eiusdem cordis retentio. Tertia est meditatio humiliatiua: considerando uicem nostram uilitatem ex una parte: et diuine maiestatis excellentiam ex alia: ut sic timeamus loqui cum deo: sicut faciebat Abrahā Genes. xvij. di. Loquar ad dominum meum cum sim pulvis et cinis. Et si per tale considerationem facilius humiliemur: audiet dominus minus orationes nostras: quoniam sicut dixit Jacob. iij. Humilibus dat gratiam. Exemplum. ij. Paral. xxx. iij. de oratione Manasses. Dan. ix. de oratione Daniel. Barth. viij. de oratione Centurionis. Luca. xviij. de oratione publicani. Ioh. sicut dicit beatus Petrus. j. Pe. v. Humiliamini sub potestate manu dei etc.

¶ Eritus arti. Audistis etc. Attendite itaque quoniam oratio reuerenter debet fieri sic habet. E. de in ius vocando. l. j. uicem sicut bonis. Liberti magnam reuerentiam tenent suis manumissoribus in omnibus exhibere. ar. xij. q. ij. Episcopus qui mancipium. s. Libertus. Pone casum de eo qui uult aliquid petere a domino terreno vel iudice a quo fuit manumissus vel a quo iam multa alia bona accepit cum tanta reuerentia petere debet. Exponere et nota quod sumus omnes liberti. i. libertati restituti. Et quicquid habemus a deo accepimus qui sumus domini est. ideo cum omni reuerentia a nobis est oratio. quoniam dicentibus illis Daniel. ix. Non in iustificationibus nostris sed in misericordia tuis multis peccatis presens an faciem tuam.

Sermo septimus.

Etite et da

bitur etc. Ipse pater amat vos quia vos me amastis et credidistis quia a patre exiui Ioh. xvj. Ibi tangunt fides: spes et charitas que sunt necessarie ut bene petamus. Propter primam dicitur: Quia credidistis. Ecce. j. Beneplacitum est domino fides. Propter secundam: quia a deo exiui. Qui enim credit eum a deo exisse sperat in eo. ps. Spera in domino et ipse faciet. Propter tertiam Ipse pater amat vos quia vos me amastis Ibi Ibra. qz. non dicitur rationem causalem sed notificationem a posteriori. q. d. Certi esse debetis quod pater amat vos quia vos me amastis. Ioh. an. xij. Qui diligit me diliget a patre meo.

Petite etc.

¶ Rm. ar. An predestinatio inuari possit per causas secundas? Q. no. Nullum eternum predestinatio a temporalibus. Contra. Aug. in de predestinatione secundas dicitur: quod orare debemus pro predestinatis quia fortassis sic predestinati sunt ut nostris orationibus saluentur. Item Genes. xxv. Ibra acrogauit deum et dedit preceptum rebecca ex qua natus est iacob qui fuit predestinatus. Rm. det Tho. j. par. q. xxiij. quod in predestinatione duo sunt consideranda. scilicet ipsa predestinatio diuina et eius effectus. Quarta ad primum: nullo modo inuari predestinatio secundas per causas. sed bonum quantum ad secundam. Prouidentia eius cuius predestinatio est pars non subtrahit causas secundas. Sic ergo sic prouident naturales effectus? ut etiam ad illos ordinem cause naturales sine quibus illi effectus non prouenerent. Ibra predestinatus a deo saluus alicuius? ut etiam sub ordine predestinationis cadat quicquid homines promouet in salutem: ut orationes et homines: sine quibus aliquis saluus non presequitur. Unde predestinatos hortandum est bonum operari et orare: quia per homines effectus predestinationis impletur. Hoc Tho. Pro fundamentum. Multum et sepe considerandum est nobis quoniam incertum sumus de statu nostro futuro. Virgili. x. eneid. Nestora mentes hominum fati sortisque fuisse. Et sicut Arist. j. per heremum. In futurum contingentibus non est determinata veritas. Actus autem humani et finalis saluus aut donatio sunt de numero futurorum contingentium. Sed quoniam An predestinatio hominis ad salutem inuari etc. Dicitur. rñ. vrs. Ex quo concluditur quod secundum viuum? per viis multiplicate debemus orationes et bona operari: hoc faciendo nos certiores reddemus.

Dñica. v. post pascha

de p̄destinatiōe nostra. Ido Petr⁹ hori-
tatur. ij. Pe. j. Satagite vt per bona opa
v̄ra certā vestrā vocationē ⁊ electionē fa-
ciatis. Potest q̄ppe q̄libet nostr⁹ dicere il-
lud Joā. x. Opa q̄ ego facio ip̄a testimo-
niū phibent de me. Sepius ḡorare debe-
mus deū ⁊ sc̄os p̄ nostra salute. In cui⁹
mysteriū ip̄e ch̄s quis oīno cert⁹ de sua
resurrectiōe: legif tamē p̄ ea orasse patrē.
Joā. xij. Et absq̄ dubio tā nostris q̄ san-
croz p̄cibus p̄ nobis apud deū iuuabit
nostrē p̄destinatiōis effectus. Figura
Precib⁹ Moysi in monte ex̄itis victoriā
p̄tra amalech obtinuit p̄plus introducen-
dus in terrā p̄missiōis. Expone Moyses
in mōte est q̄libet sc̄us ex aquis hui⁹ mū-
di assumpt⁹ ⁊ collocat⁹ in monte celesti:
cuius p̄cib⁹ iuuatur fideles in paradysum
introducendi. Sed caute ne indurati in
p̄ctis p̄sumatis sc̄oz orōnes vobis p̄des-
se. Figura. j. Reg. xv. Samuel licet san-
ctus tota nocte clamās ad dñm nō est ex-
auditus p̄ Saul obstinato in sua supbia
q̄n ablatū sit regnū a sua posteritate. In
q̄ figurat q̄ frustra sc̄i p̄ vobis orabunt si
p̄seueret in p̄ctis vestrīs. Si ḡ vultis ve-
stras ⁊ sc̄oz orōes vobis prodesse: audi-
te illd̄ Esa. j. Quiescite puerse agere: ⁊ di-
cite benefacere

¶ Sc̄udus artē. In p̄cedēt rē. Hunc
dñm d̄ tertia q̄ est cōsideratiō p̄fecti
ue p̄diciōis q̄ triplex est.

Prima est sinceritas discretiōis.

Sc̄da est sedulitas attentōis.

Tertia est suauitas degustatiōis.

Prima igit p̄diciō p̄tinent ad p̄fectiōem
oratiōis d̄ sinceritas discretiōis q̄ debet
esse triplex.

Prima respectu p̄inuatōis.

Sc̄da respectu intentiōis.

Tertia respectu petitiōis.

Prima respectu p̄inuatōis. De hac dīc
Tho. ij. ij. allegas Augustinū ad pbam.
Verbis rogam⁹ vt internū desideriū a-
crius excitet⁹. Vniuscuiusq̄ aut rei q̄nti-
tas debet esse p̄portionata fini: sicut q̄nti-
tas portōis sanitati. Ido p̄ueniens est
vt oratiō vocalis tantū duret ⁊ nō plus
q̄ntum vtilis est ad excitandū internū de-
sideriū feruorē. Ip̄m autē desideriū debet
esse p̄tinuū actu vel p̄tente. Sanet em̄ vir

tus eius in omnibus que ex charitate fi-
unt. Unde Augustinus ad probam. In
ip̄a fide: spe et charitate continuato de-
siderio semp oram⁹. Et hoc modo intelli-
gendū est quod dicit Lu. xviij. Postq̄ ip̄
orare ⁊ nunq̄ deficere: Vnd ⁊ sup illud
qd̄ dicit Mat. vj. Orātes nolite multū lo-
qui: dicit Aug⁹. ad probā. Ad hoc or-
rare in multiloq̄ si diuti⁹ oratur. Ali⁹ est
em̄ sermo multus: alius diuturn⁹. Nam
de ip̄o dñō scriptū est q̄ p̄notauerit oran-
do: et q̄ p̄lixius orauerit: vt daret nobis
exemplū. Et postea subdit: Bonū ad orā-
ne multa locutio: sed nō desit multa p̄ca-
tio si seruens p̄seuerat intentio. Nā mul-
tum loqui in orādo est rem necessariā su-
p̄fluis agere verbis. Plerūq̄ em̄ hoc nei-
goiū plus gemitib⁹ q̄ sermonib⁹ agitur

Sc̄da discretiō est respectu intentiōis
vt. i. feratur intentiō petētis ad gl̄iam dei.
Matth. vj. Luz oratis nolite fieri sicut
hypocrite tristes q̄ volunt in angulis pla-
tearū stantes orare. Nec tamē (vt ait Au-
gustin⁹ lib. de sermone dñi in mōte) vide-
ri ab homib⁹ nefas est: sed ideo hoc age-
re vt ab homib⁹ videaris. In hui⁹ rei ex-
emplū ch̄s dimissa turba ascendit in mō-
tem solus orare. Matth. xiiij. Legim⁹
q̄ quidā discipul⁹ beati Bernardi q̄m̄te
ab eo: q̄re dicit: Clauso ostio ora patrē: cū
scriptū sit: Luceat opa v̄ra bona corā ho-
minib⁹ ⁊ c. R̄ndit sanct⁹: Qui habet par-
uum lumē religiōis et modicū ignē chari-
tatis: ad modū candele est occultādus a
vento: q̄ a modico vento cito extinguit⁹. q̄
autē habet maximā charitatis fornacem
bñ accensam siue succensam cū exponit v̄-
to: magis succendit⁹: nec extinguit⁹ auctro
p̄speritatis vel adulatiōis: vel vane lau-
dis: nec aquilone aduersitat⁹. Tertia
est discretiō respectu petitiōis: vix discer-
nēdo quid ⁊ quomō petendū est. Nam dē
Jacob. iij. Petitis et non accipitis: eo q̄
male petitis. Et Aug. ps. lxxv. Licet ex-
auditus sit diabol⁹ petens Job tentan-
dum. nō tamē exauditus est Ap̄s petēs
stimulū carnis remouēdū. Exauduit eū
quē disposuerat vānare: et nō exaudiuit
eū quē volebat saluare. Nam eger multa
petit a medico que medic⁹ nō dat. Ad ex-
audit ad voluntatē: vt exaudiat ad salutē

Notandū ē q̄ quedā sunt simpliciter et ab-
solute petenda. s. que sunt ad salutē neces-
saria. Ideo dicit dñs: Petite et accipietis:
ut gaudiū vestrū plenu sit. In hñmōi semp
exaudis homo quādo petit pie. i. pia affe-
ctiōe et pia intentiōe sine fictione: vīcuz
positio bene viuendū: et p̄seuerant: et p̄ se.
Aug. vbi s. Cū illa que de⁹ laudat et p̄
mittit ab illo petitis securi petite: illa em̄
p̄stitio deo p̄cedunt. Alia sunt q̄ nullo mō
sunt petenda q̄ vīcuz p̄tra charitatē dei sūt
aut p̄ximī. Talis em̄ p̄cario est multuz
derestabilis. Sicut cū q̄s petit ruinā inī-
micoz. De q̄ Aug. sup. Ps. Cum inuo-
cas deū vt puniat inimicū tuū: et de alie-
no malo vis gaudere: participē facis deū
malicie tue: et inuocas eū nō laudās s̄ red-
p̄bendēs. Unde hoc inq̄ fecisti et tacui:
existimasti inīq̄ quia ero tui similis. Alia
autē petenda sunt sub p̄diciōe tm̄. s. si sa-
luti nostre expediant et eo modo q̄ expedi-
unt. s. tp̄alia. In hñmōi em̄ sicut dicit apls
Roma. viij. Quid orem⁹ sicut oportet nesci-
mus. Aug. Psal. lxxv. Quādo petitis
tp̄alia cū modo petite et cū timore illi cō-
mittite vt si p̄sint/dei: si scit obesse non
det. Quid em̄ p̄sit vt oblit nouit medic⁹:
nō egrotus. Idē in solito. orōne p̄missa p̄
sp̄ualibus et eternis dicit: Certe p̄ d̄ salu-
te corpis quid mihi sit vile nescio: tibi do-
mine illō cōmitto. Hoc tm̄ oro clementiā
tuā vt me penit⁹ quertas ad temib⁹z mi-
hi repugnare facias tendēti ad te. Exē-
plum de brā Petronella beati Petri filia:
quā grauter infirmatā noluit beñs Pe-
trus curare q̄vis alios multos curaret:
q̄ vīcuz sibi nō expediebat. Vide legendā
Qui autē sic orat p̄ tp̄alibus sub p̄diciōe:
et si nō sp̄ accipit q̄s petit: nō est tamē orō
sua merito si sit in statu merēdi: qm̄ sic orā-
do/deū honorat qui qñq̄ tp̄alia denegat
petentib⁹: q̄ videt ea sue saluti p̄raria.
Aliquādo etiā differt exaudire vt p̄gruo
det tpe: vt dicit Aug. sup. Joā. Et Gre-
gori⁹ dicit: Diffimulat deus exaudire vo-
lentū vocem vt augeat voluntatē: vt pur-
getur vita p̄ penā: et quiesca tranquillitas
que hic inueniri nō p̄t: alibi q̄ratur.

Et articl⁹. Audistis zc. Lauete
ne magis tēporalia q̄ sp̄ualia deside-
retis et petatis: quia veniet hora quādo ve-

litis nolitis tēporalia habita restitueris:
id est mūdo relinq̄tis. Audite regulā iur-
ris: Dolo facit q̄ petit q̄s restituere oportet
eundē. ff. de regu. iur. l. In p̄demnatiōe.
Pone casuz in vsuario qui petit vsuras
a debitore: ipsas em̄ restituere coget. xliij.
q. iij. Nullus. Applica notādo q̄ qui vitā
eternā a deo petit et cū hoc tp̄alia abso-
lute: plus petit q̄ debeant. Unde q̄cūq̄
p̄sentis seculi dulcedinē haurire cupiunt:
ad suā perniciē petit: quia postq̄ de his
biberint: bibent de vino ire dei: De quo
Deute. xxxij. Fel draconū vinū eoz.

Sermo octauus.

Etite et da

bitur vob zc. Exiit a pa-
tre et veni in mundū: iteruz
relinquo mundū et vado ad patrē. Ioan.
xvi. Instruit nos in istis vltimis verbis
eb⁹us de triplici mysterio q̄s dat nobis
fiduciā petendi

Primū est mysteriū diuine p̄cessiōis si
ue generatiōis: cū dicit: Exiit a patre. Au-
gust. Exiit a patre quia de patre est.

Scdm̄ est mysteriū humane redēptiōis
nis: cum dicit: Et veni in mūdum. Aug.
In mūdū venit: q̄ in mōdo corp⁹ suū oñt.

Tertiū est mysteriū eterne glouificati-
ōis: cum dicit: Itēz relinq̄ mundū et va-
do ad patrē: et Aug. Quidū relinq̄
corporali discessiōe: p̄rexit ad patrē ho-
mīnū ascensione. nec mūdū deseruit p̄e-
sentis gubernatiōe.

Petite zc.

Ramus arti. An p̄ alijs sit orandū:
Q. nō. Si sint mali phibemur ora-
re: s̄m̄ illud Hierē. vij. Tu q̄ noli orare p̄
p̄lo hoc: et nō obsistas mihi. Pro bonis
autē nō oportet orare: quia ip̄i p̄ seip̄s ext
audiunt. Contra Jacob. v. Orate p̄ inuicē
zc. Rñdet Tho. ij. q. lxxij. Deside-
rare debem⁹ bona nō solū nobis: s̄ etiam
alijs: Hoc em̄ p̄tinet ad rōem charitatis
fratne. Idē hoc charitas requirit vt p̄ alijs
orem⁹. Hoc Tho. Pro funda. Hoc req̄-
rit rō amicitie vt bona inuicē velim⁹. Nā
s̄m̄ p̄bm. vij. eth. Amicitia d̄r beniuolē-
tia mutua nō latēs: Amicitia at ad alios
h̄re d̄r. Qui. d̄ p̄t. S̄ p̄t ad amor res

Dnica. v. post Pasca

nō onerosa volēti. Cū ergo queris. An p alijs. rē. Dic rñ. vñs. Ex qua concludē q orandū est z p iustis z p iniustis qm ad vtrōsq est habēda charitas: p iustis qui dē: qz multoz pces facili⁹ exaudiunt. Un sup illud Rhom. xv. Adiuuēz me oratiōibus vñs. v. Glo. Rogat apls apud minores pro se orare. Multi em̄ mimi dū congregant vnanimes sūt magni. Orandū ē itaqz pro iustis vt pseuerēt z pficiāt: pro pctōribus aut vt pueritātur: nō tamē pro omnib⁹ pctōribus exaudiūt orātes: sed p quibūdā. scz p pdestinatis: nō autē p prescitis ad mortē: sicut z correctio effectū habet in pdestinatis nō autē in reprobatis. fm̄ illud Eccl̄s. viij. Cōsidera opera dei qm̄ nemo pōt corrigere: quē ille de spererit. Audite vos incorrigibiles: raptores: adulter: iuidi: pluri zē. Deponite g peccata: si vultis vos ostendere esse de numero electoz. Hec credatis scōz z iustoz orōnes ad salutē vobis prodesse posse nisi pctā abieceritis p pñiam. Figura. iij. Regū. xviij. Helias nō orauit p pluuia vanda pplo: nisi postqz ppl̄s apprehendit pphetas baal z interfecti sūt: sic q necyn⁹ quidē remansit: nec pri⁹ impetrauit q re/ sperisset puer suus septies contra mare. Expone. nō valēt pctōrib⁹ oratiōes iustoz p impetranda pluuia diuine grē nisi oīa pctā mortificent: z septies pspiciant ptra mare. i. vniuersalit cōtra oīe pctm̄ qd debet esse amaritudinis cā. Juxta illud Hierē. ij. Scito z vide: qz malum z amara est reliquissēte dñm deū z non esse timorē eius apud te.

s. Scūdus ar. In pcedē. rē. Hic de se cūda que est sedulitas attētiōis. Attendat aīa qz reuerēter loqui debet z attente cū sūmo pñcipe: qz timorate cū summo iudice. Aug⁹. sup tertiū. ps. Ecce qd iniurie facis quotidie deo qui si iudicē interpellas: z subito cū ad eū loqueris dimittas: z cū alio fabulari incipias quomōte tolerabit. Et tamē tolerat deus corda peccantiū diuersas res cogitantiū. Nam vt omittā dicere noxias atqz puerlas et deo inimicas: ipas supfluas cogitatiōes cogitare iniuria est eius cū quo loqui inceperas. Oratio aut tua locutio est ad deū. Quādo legis de⁹ tecū loqr: qñ vero oras

cū deo loqueris: Sz qz difficile videtur mētē orātis nō euagari. Idcirco tria sūt notāda pro maiori intelligētia fm̄ Thobmā z alexand.

Primū respicit prime intentionis vilitatem.

Scdm̄ orationis efficaciam.

Tertiū attētiōis intelligētia.

Primū igit rē. viz qz si assit intentio debilita z actualis in principio oratiōis: licz potestea nō semp comiteretur. tñ ozo est meritoria z impetratiua p virtutē prime intentionis nisi interrūpat p intentionē trariā supuenientē quēadmodū diceret de pegrinatioe z alijs bonis opib⁹ que sūt in tractu tps. Si autē prima intentio desit: ozo neqz meritoria est neqz impetratiua Illi⁹ em̄ orationē deus nō audit cui ille q orat nō intēdit: sicut dē Grego. Et sicut idem dicit. Quāto grauiori tumultu carnaliū cogitationū premimur: tāto oratōi ardētius insistere debemus. Nō em̄ possumus vanis cogitantiōib⁹ prius carere: nec tñ ppter ea debem⁹ in orōne torpescere. Nam teste ipso Grego. Cogitatio imunda non inquinat cū pulsar: sed cū sibi mētē p delectatiōē subiugat. Et Basili⁹ dicit. Si debilitatus a pctō orare neqz fixe qntum potes tēsp̄m cohibeas z de⁹ ignoscit eo q nō ex negligentia: sed infirmitate nō potes vt oportet assistere corā deo Licz aut actual' attētiō nō sit oratōi necessaria ad merendū z impetrandū: tñ si affuerit: multū valet. ps. Delectare in dño. scz attendendo ad finē oratiōis qui de⁹ est z ad rez p qua oratur z dabit tibi pectōes cordis tui. Scdm̄ notabile pñet ad oratiōis efficaciam: videlz q oratiōis triplex est effectus vel efficacia. Prima efficacia est meritoria z iste effect⁹ cōis oib⁹ bonis actib⁹ charitate iformat⁹ z ad hūc nō reqrit attētiō p totū: sz vñs pme intētiōis redit totā orationē meritoriā: vt dictū est.

Scda est efficacia impetratoriā q pro pria ē orōni z adhāc etiā sufficit pma intētiō quā de⁹ pñcipalit itēdit. Alia est efficacia spūalr refectoriā in qntū: scz orans delectat spūalr in dño: z ad hāc necessaria ē attētiō. j. Eoz. lxiij. Si orē linguas: sz tantū: mēs mea sine fructu ē. Si tñ alt⁹ qd bona intētiōe orās h gustu nō gaudet

ret nō p̄pterea orationē q̄m infructuosaz re
linq̄re d̄z: q̄m rari s̄ q̄ orādo mēte possint
sp̄ h̄re attentā. Tertiu notabile respicit
attētiōis intelligentiā: vīcz q̄ triplex attē
tio pōt orōni vocali adhiberi. Una ad ver
ba ne in eis erret. Alia ad sensum p̄borū
Alia ad finē orōnis. s. ad deū z ad rē p̄ q̄
orāz: et hec ē maxie necessaria quā h̄re p̄nt
etiā idiote. Si aut aliq̄s ad orationē acce
dit ea intētiōe vt honoret deū seq̄ illi sub
ijciat z p̄medēt. si dōlēs: mētis euagatio/
nē patit: nō p̄dit orōnis fructū. Notandū
tū q̄ seruo: desiderij z affectiōis multuz
facit ad p̄seuerantiā actualis attentōis
Exemplum in vi. pa. Dicit q̄dam se/
nex. Si m̄sce nō audent residere sup ol
lam ferūdā z bullitēs: sic nec demones
vanas cogitātiōes ingerentes sup mēte in
orōne feruentē donec tepescat. Uū Ber.
Periculū ē si sit oratio tepida. Nā in ascē
su languescit z deficit.

¶ Erit^o ar^t. Aud. Considerate itaq̄
cui in orando p̄bū dirigis z q̄nta sit
necessitas petitiōis. Jura dicunt. Quali
tas negocij p̄siderāda est. De appel. Lū
sit romana. Et de iurelur. c. vlt. in fine. Et
ff. de iudicijs. Nōnūq̄. Et. L. Uū vi. l.
Si q̄n pone casum. Bulier aliq̄ verecū
da multū z simplex vnicū h̄z filiū valde
dilectū q̄ p̄t offensam aliquā capt^o est a
rege vt morte puniā: nōne illa licz vere
cūda solut^o crinibz z nudato pectore voci
ferādo clamaret z ad rogādū regē curre
ret p̄ filij liberatōe. Amor em̄ filij ad hoc
eā cōpelleret. Sic etiā bñ sciret z veller
orare q̄ aie sue picula faciter cognosceret
Nā vt d̄z Sath. xvj. Quid p̄dest homi
ni si vniuersū mūdū lucret zc.

Sermo non^o.

Erite et da.

¶ zc. Ecce nūc palā loqr̄ z p̄
uerbiū nullū dic̄. Nūc scim^o
q̄: scis oia z nō ē op^o tibi vt q̄s te interro
get. In h̄ credim^o q̄ a deo existit. Jo. xvj
Ibi tria tāgūt q̄z p̄sideratio inducere d̄z
ad fiducialit̄ petediū. Primū ē discipuloz
manifesta informatio. cū dicūt. Ecce nūc
palā loqr̄is z puer. mul. dic̄. Scdm̄ infor

matiōis p̄firmatio. cū dicūt. Nūc scim^o:
q̄: scis oia zc. Tertiu ē p̄firmatiōis p̄clu
sio. cū dicūt. In h̄. i. id credim^o: q̄ a deo
existit. De his Chryso. Qz discipulos hoc
maxie respicere fec̄ q̄ erāt p̄ris amici: pro
pterea dicūt se cognoscere q̄ oia nossz. Et
qm̄ ad id q̄d in eoz mēte erat: r̄ndit. sub
dūt. Nūc scim^o q̄: scis oia z nō est op^o vt
q̄s te interroget. h̄ ē: Anq̄ audias nosti ea
q̄ scādalizāt nos z quiescere nos fecisti vi
cēs. Qz ip̄e p̄r amat vos. Juxta illd̄ Jo.
xij. Si q̄s diligit me p̄mones meos ser
uabit z pater meus diligit eū.

Petite zc.

¶ Rim^o ar. An p̄ inimicis sit orādū. Qz
n̄ hoies licet. ipugnat inimicos: alio
qn oia bella eēt illicita. Cōtra. Vatt. v
Orate p̄ p̄sequētibz z calūniatibz vos. Rū
Thomas. ij. ij. q. lxxij. Orate p̄ alio cha
ritatē ē. Et charitate aut̄ tenemur inimi
cos diligere q̄ ad naturā nō q̄ ad culpam
Et in ḡnali eos diligere est in p̄cepto. In
speciali aut̄ nō nisi p̄m p̄parationē animi.
In illo tñ casu p̄fectiōis ē eos luuare. Ne
cessitatē ē q̄ vt a cōibz n̄ris orōnibz q̄s pro
alys facim^o inimicos nō excludam^o: q̄
aut̄ sp̄eāt p̄ eis orēm^o: p̄fectiōis ē nō ne
cessitatē nisi in aliq̄ casu speciali. Cū aut̄
d̄z q̄ licitū ē inimicos impugnare: v̄z ē
vt cōpescant a p̄tis q̄d cedit in bonū eoz
rūz alioz. Et sic etiā licz orādo petere al
q̄ sp̄alia mala inimicoz vt corrigāz. Hec
Thom. Pro sūb. Nullos debem^o h̄re
inimicos cū dicat Boeci^o libro de p̄solab
tiōe Omne hoim gen^o in terris simili sur
git ab ortu. Et tull^o dicit libro de amicis
cia. Vbi rebz h̄ianis antepōneda ē ami
cia. Sz dato q̄ inimicos habeam^o. An
p̄ eis sit orādū. Dic rū. vt. s. P̄ respōsio
nē aut̄ dicas q̄ imp̄catiōes q̄ in sacra po
nūt scriptura p̄nt q̄duplici itelligi. Vno
mō secūdū q̄ p̄phete solēt in figura ip̄ecā
tis futura predicere. vt Aug^o. Et libro de
ser. dñi i mōre. Scdo mō. p̄t q̄dā sp̄alia
mala p̄tōribz quādoq̄ a dō i correctiōne
mutant. Tertio mō: q̄ intelligūt petere
nō p̄ ip̄os hoies: sz p̄tra regnū p̄ti: vt scz
correctiōe hoim peccata destruat. Quār
to p̄formādo volūtate suā diuine iusticie
circa dānationē p̄seuerantiū in p̄tō. vñ le
tantur iusti de vindicta maloziū nō p̄pter

Dñica. v. post Pasca

illam vindictā: sed ppter diuinā iusticiā.
 Audite o peccatores adulteri periuri &c.
 Nisi penitentia egeritis oēs tandē electi
 gaudebūt de dānatiōe vestra. Et tūc itaq;
 nō erit tps vt pro vobis orent. Nā vt di.
 Grego. Ascēdie tps mō est s; iusticie tē/
 pus post erit. Ut ergo nūc misericordiam in/
 ueniam? cū tps misericordie durat z nos mi/
 sericordes sim? orando pro alijs ne dum
 pro amicis sed z pro inimicis: quonā z in
 hoc maximū consistit meritū. **Figura.**
 Genes. ij. Terrā euilath: pbiōn fluminis
 de paradiso egrediens irrigat z producit
 aurū optimū. Spiritualit̃ euilath interp̃
 tat̃ dolens z significat animā de malo ini/
 micoz dolentē in qua nascit̃ optima cha/
 ritas: s; hoc procedit de dono diuine gra/
 tie illam irrigante: quia omne datū opti/
 mū z oē donū pfectū desursum ēz. Jaco. j.
 s. **Secūdus articulus.** In pcedenti, zc.
 Hic de tertia q̃ est suauitas degusta/
 tionis siue iubilationis q̃ requirit actualē
 attentionē: vt dictū est in pcedenti sermo
 ne. De hac super illud ps. Ascendit deus
 in iubilo. Dicit glosa. Iubilus est exulta/
 tio mentis habita de eternis in vocem p
 rumpens: s; vel querulose pquestiōis vt
 admiratiōis: vel gratiarū actiōis z huius
 modi que nec corde potest retineri vt ore
 exprimi. Sic iubilabat qui dicebat. Sap̃
 xij. Q̃ bonus z p̃suauis est dñe sp̃s
 tuus tuus in nobis. Bernardus. Proceda/
 mus et excedamus p inusitatas qualidaz
 affectiones z spūales leticias in iubileis
 amenitatib; in lumie dei: in suauitate: in
 spūsetō: vt alaunda que gradatim ascēdit
 laudando: z conceptū gaudiū nō inter/
 rumpendo z cōtinuando laudē: cadendo
 et deficiendo de iubilatiōe. Notabile ē exē
 plū de brā maria de ognies q̃ maxime añ
 mortē suam fuit in multiplici iubilatiōe
 Ex vehemētī em̃ amoris inflāmatiōe z
 mētis illūinatiōe: z secretorū aprione Nā
 quidam seraphin apparuit ei expandens
 alas suas sup pectus suū: cepit voce cā
 rare: alta: z iubilare z gaudere z grās age
 re: mira dicere de deo z sc̃is z futuris z
 eternis richmice p tres dies p̃tinue can/
 tando ac si ea añ se scripta videret. Et in/
 ter cetera beatissimā virginē tam in. cor/
 pōe glorificatā cōstantissime asserbat,

Nec illos q̃ cū dño surrexerūt postea fuisse
 se incineratos: s; cū dño ascēdisse. Inter
 alios ē d̃ brō stephāo quē vocabat rosa
 riu paradisi cātādo dixit q̃ ad meritū pas/
 sionis eius z orationis dñs dedit ecclesie
 pauli cōuersionē vt eo decedente cū mul/
 to affectu p̃dicatiōis s; nō cū multo effe/
 ctu succederet ei vicarius q̃ p eo cū multi/
 plici effectu p̃dicatiōis p̃transiret. Cir/
 ca predicta posset q̃s dubitare. An pueni/
 enti? sit orare vocaliter q̃ corde tm̃: cum
 dicat Greg. Veraciter orare est amaro
 in cōpunctiōe gemitus nō cōposita verba
 resonare. Et Isid. li. de sū. bo. Oīo cor/
 dis est nō labioz. Nō em̃ verba dep̃can/
 tis deus attendit sed orātis cor inspicit.
 Dicēdū fm̃ alexād. de ales in. iij. volu/
 mine sūme. Et richardū. in. iij. distin. xv.
 Et tho. ij. q̃ oīo est duplex s; cōmūnis
 h; fieri p ministros ecclē i psona totū po/
 puli. Et hec oīo d; innouescere populo
 vt exaltetur ad deuotionē. Iō debet voce
 exp̃mi. Alia est priuata z singularis que
 offertur ab homine vt est singularis per/
 sona: siue pro se: siue p alio. Et quis nō dñ
 sit necessariū talem orationē esse vocalē:
 tm̃ et vox adiungitur triplici ratiōe.

Primo ratiōe deuotiōis excitāde.

Secūdo ratiōe veneratiōis exhibēde.

Tertio ratiōe affectiōis explicāde.

Primo igit̃ zc. Et qdā em̃ naturali vnio/
 ne aie ad corp⁹ mor⁹ corporis diuersimo
 de affectiōes aie excitant z affectiōes aie
 (maxime si sint fortes) imitatiōes faciunt
 in corpore. Iō qñq; p sonū vocū: p genu/
 flexiones: pstratiōes: z pectoris tūdoes:
 z similia excitatur interior affect⁹. Si autē
 mēs p hmoi qualicūq; distrahat vel im/
 pediat a talib; cessandū est. Secūdo ra/
 tiōe veneratiōis exhibēde z qñ ad de bi/
 ti redditiōe: vt scz hō deo seruiat fm̃ to/
 tū illud qd ex deo h; dicit em̃ Jo. dam.
 in. iij. li. Q̃ ex duplici natura composi/
 sum? intellectuali s; z sensuali: duplicēz
 honorē debem⁹ deo offerre: s; spūalem
 z corporalē. Tertio ratiōe affectiōis ex/
 plicāde. Nam ex abūdancia cordis os lo/
 quit̃: vt dñ Matt. xij. Qñq; em̃ ita seruet
 aia interi⁹ in amore dei aut hūiliatur in
 eius timore: aut obligatur in bñficiōz ei⁹
 recordatiōe q̃ qñ vim paties in pba proq;

rūpere cogit. Exēplū de bto frāscō quē
scē audiuit sē leo soci? ei? z p̄fessor p lōgū
spaciū oratiōe eleuatū a tra clamāter dīcē
rē. Quis es tu? z q̄s sum ego? Et dū hec
verba sepius replicaret: suspirabat luge-
bat z tor? videbat liq̄factus amore. Et
aūt postea fratri leoni interroganti retu-
lit: nō illa verba sic prulit qm̄ in suo corde
tam p̄fida p̄stabat paruitatē sue cognitio-
z diuine magnitudinis p̄templatio a qua
rā copiosa bñficia suscep̄erat sperabat q̄
cū admiratione cōpellebat sic dicere lau-
dando deū. Quis es tu de? me? q̄ teipm̄
etiā dare mihi p̄mittis q̄ nullo indiges z
a q̄ est omne bonū. Et q̄s sum ego? nīhil
boni habeo nec habere possum nisi tu de-
deris. Et multa alia bulliebant in corde
ei?. Similit̄ dñs bernard? miles z doctor
de assisio q̄ p̄mus fuit quē sanc? franci-
scus traxit ad eb̄m. Cū ante q̄ mundus
reliquisset: inuitasset quodā sero in domo
sua pauperē frāscū cū in p̄ma vigilia no-
ctis obseruaret eū quid faciebat: audiuit
eū in oratiōe positū cū suspirijs z lachry-
mis sepius replicantē. De? me? z oia In
quib? p̄bis vt postea declarauit dño ber-
nardo p̄fudissime p̄ceplabatur excellen-
tiā diuine maiestatis z infinitā bonitatē
sūn. l. dei. Eccl. xxxvij. fm̄ ligna silue exar-
descent ignis. Ligna sūt diuerse medita-
ones ex q̄bus surgunt diuerse affectiōes
feruentes.

¶ Tertius articulus. Aud. rē. Cauete ne
p̄ negligentia vestra fructu illo p̄ue-
mini imo irā dei etiā magis q̄ misericordiam
in vestris orationib? inueniatis. Dicit lex
Dissoluta negligentia prope volū est. ff.
mādari. l. Si fideiussoz. Et hiero. dicit d̄
p̄le. dis. v. Nō mediocriter. Nūqd̄ p̄horū
flecti multitudīne de? vt hō pōt. Nō em̄
p̄bis tm̄ sed corde orādus ē de?. Quap̄
pter melior ē q̄nq̄ psalmoz cātatio cum
cordis puritate z spūali hilaritate: q̄ psal-
terij modulatio cū anxietate cordis z tri-
sticia. Audite. Si quis misericōdia regis in-
digeret z ad curiā accedēs ḡra supplica-
tiōis supplicādo regi p̄ misericōdia dñi
regi verteret vt interim cū alijs fabulare
tur an talis mod? supplicādi grat? esset
regi? Certe nō. Expone z applica norādo
alud Berū. Debet p̄ficiens in oratiōe qn̄

ra puritate cordis pōt intendere in eū cui
offert oratiōis sacrificiū z in oratione of-
ferre ei seipsum.

Pro Petranij. Sermo primus.

Ecce et da.

p̄ rē. Lu. xj. Pater vester cele-
stis dabit spūm bonū peten-
tib? se. Ibidē. Tria ibi notantur in deo
p̄siderāda q̄ inducere debent ad fiducia-
liter petendum.

Prīmū ē benignitas amorosa. cū dicit.
Pater vester celestis.

Scdm̄ liberalitas copiosa. cū dicit. da-
bit spūm bonū.

Tertiū equitas gratiosa. cū dicit. perē
tib? se. Equū em̄ est vt nō nīss petentib?
det. Magna vero gratia est dare petenti-
bus. De primo Rhom. viij. Accepistis spi-
ritū adoptionis filioz in q̄ clamamus ab-
ba pater. De scdo. Aug?. Plus vult ille
dare q̄ nos accipere. De tertio. Beda.
Ad hoc peti se vult vt capaces donozum
eius fiant qui petunt.

Petite. rē.

p̄ Primus articulus. An a deo sit aliqd̄
petendū orādo. Q. nō: qz diuina dis-
positio est imutabilis: ergo siue oremus
siue nō. idē eueniet. Cōtra. Lu. xviij. Qd̄
petet semp̄ orare z nō deficere. Rñs
fm̄ Tho. ij. ij. q. lxxij. Non oram? vt do-
nās indigentias manifestem? neq̄ vt di-
uinā dispositionē imutem? s; vt nris p̄ci-
cib? obtineam? qd̄ de? disposuit sic nobis
dare: vt Greg. vi. in p̄rio lib. dial. Hec ex
Tho. Pro sūo. Si p̄a eēt opinio aliq̄
rū phoz p̄nētū oia i rebo būantis ex ne-
cessitate p̄tingere: tūc frustra fieret orō ad
deū. S; ipe et aristoteles hāc positionez
ipbat in fine p̄mi peri her. vbi determinā-
nat nō oia euenire ex necessitate: s; multa
p̄tingēter. Sicut tñ dicit Gal. in alex. Ne-
mo temeraria credat fortuito q̄z geri mū-
dana negocia casu. Oia lege meāt quā re-
rū p̄ditoz ille sanxit ab efno. Jo. q̄rif. An
orādus sit de?. Dicit rñ. vts. Post rñsio-
nē dicas. h̄ vob̄ sufficere d; qm̄ sic de? orā-
dinauit: cui? ordinatio ē infallibilis vt pera-
tis: rñ bene petitis dabitur vobis. Porāo
ter dicitur bene: quia Jaco. iij. dicit. Pe-
tit; z non accipit; eo q̄ male petat; Aud

De letaniis

dite q̄ p̄uoz desiderioz petitz p̄plemētuz
q̄ potius sanitatē corpis z bona t̄palia q̄
salutē anie petitis q̄ etiā miscēdām z ve
nīā pctōz petitis: nec tñ p̄niam agit: nec
pctā relinq̄tis. O m̄seri pctōres incorrigi
gibiles auari: lubici: zc. Dorso cōtra deū
verso petis: sō nō ei⁹ grāz: s̄ irā incurrit⁹

Figura Ezech. viij. De his q̄s ezechiel
vidit dorso verso p̄tra altare zc. Et seq̄t.
Propterea nō parceret ocul⁹ me⁹: z nō m̄l
serchor. Expone z applica ad eos q̄ plus
ad p̄riaz volūtātē q̄ ad dei respiciūt vo
lūtātē: norādo etiā illud Eccl. v. In pec
catores respiciat ira illius.

s. Eūdius art. Nūc dicturi de letanijs

Primo notare debem⁹ q̄ letania d̄r
rogatio siue supplicatio. Dicit aut̄ rogatio
p̄prie species orōnis q̄ fit p̄ diuini flagelli
amorōe: z solz fieri cū ppli p̄uocatoe: ieiūio
exhortatoe p̄dicatoe: sic fec̄ Josaphat vi
des se opprimī. ij. Paral. x. Josaphat p̄
territ⁹ totū se p̄tulit ad rogādū deū. Fieri
aut̄ solet Letania p̄cipue bis in anno. s. in
die feri Marti: z in trib⁹ dieb⁹ añ die ascē
sionis dñi. Prima d̄r maior: quia a maiori
s. a papa Gregorio magno instituta. Se
cūda p̄o minor: qz. s. a minori. s. a brō Ma
merto ep̄o viēenti t̄pe Leonis impato
ris q̄ cepit anno dñi. cccc. lviij. ante institu
tionē p̄me fuit ordinata. Itē p̄ma in ma
iori loco: qz in vrbe Rhoma/ et p̄ maiori
causa. s. p̄ grauissimo morbo. Scōda p̄o in
minori z p̄ minori morbo. Licz aut̄ p̄ma
fuerit instituta a p̄ticulari ep̄o: n̄a deinde
statutū est ab ecclia vt hec letania vniuer
saliter obseruet. Causa aut̄ institutiois h⁹
minoris fuit: qz tūc apud Viennā frequē
tes et maximi terremot⁹ fiebāt q̄ domos
et ecclias plurimas subuertebāt: noctur
ni sonitus z clamores sepi⁹ audiebantur.
Itē p̄pter pctā hoīm demones sepi⁹ lul
pos et alias feras intrabāt et p̄ vias ac ci
uitates publice discurrēbāt z passim pue
ros z senes: viros z feminas deuorabāt.
Idcirco p̄fatus ep̄s letanias istas institu
it: z sic tributatio cessauit. Causa aut̄ insti
tutiois maioris letanie fuit: Legim⁹ in hi
storijis romanoz attestāte Paulo montis
cassini monacho lōgobardoꝝ historiogra
pho: q̄ t̄pe Pelagij pape immissit dñs tri

plīcē pestilentia romanis: Prima fuit dñs
lūuū aquaz q̄ tantū dicit⁹ creuisse vt sup
muros vr̄bis insueret z p̄tmas domos
euerteret. cuiusmōdi diluuiū a dieb⁹ noe n̄
est auditū. Secūda ē quia p̄ tyberim flu
uiū magna venit multitudo serpentū: q̄
rum quidā dicunt ciuitatē inuasisse: inter
quos erat draco magn⁹ valde: Hi suis ve
nenosis flatib⁹ et etiam quia fuerūt a flu
ctibus p̄focati z ad lītus p̄iecti: totū aere
sua putredine infecerunt z corruerunt.
Et inde pestis tertia orta est: quā igni
riani. i. apostema in inguine vocant: ita
manifeste sagitte viderent celitus venire
Et hac peste statim duob⁹ vel trib⁹ dieb⁹
transactis homines moriebant. Tamsēua
em erat pestis vt homines in via: in mensa
in ludis: in colloquijs subito morerentur.
Ita q̄ cū aliq̄s (vt dicit⁹) sternutabat/ in illa
sternutatioe z frequēter in oscitatioe spiri
tū exhalabat. Cōtra hanc pestē papa pet
lagius idixit ieiuniū z p̄cessionē fieri. In
qua p̄cessionē ip̄e papa z alij septuaginta
expirauerūt. Postmodū br̄s Gregorius
q̄ pelagio successit p̄cessionē itēz instituit
fieri cū letanijs p̄ ciuitatis circuitū pascali
t̄pe. et ordinauit imaginē br̄e marie (quā
adhuc aut̄ esse rome quā br̄s Lucas for
masse dicit⁹ z eidē virgini p̄ omnia similitu
ma p̄hibetur) ante p̄cessionē reuerent⁹ por
tari. Et ecce tota aeris infectio z turbulē
tia ante imaginē cedebat: z post imaginē
mīra aeris serenitas z puritas remane
bat: Tūc in aere (vt feri tur z habet in legē
da br̄i Grego.) iuxta imaginē audite sunt
voces angeloz canentū: Regina celi leta
re alleluia: quia quē meruisti portare alle
luia resurrexit sicut dixit alleluia. Tūc be
atus Gregorius adiūxit: Ora p̄ nobis de
um alleluia. Statimq̄ beatus Gregori⁹
vidit sup castrū Tricēti⁹ angelā domi
ni qui gladiū cruentatū detergens in va
ginam reponebat. Et quo intellexit bea
tus Gregorius tram dei sup populū quie
uissē. Et ex hac causa instituit p̄cessionēs
singulis annis fieri et ieiuniū obseruari.
Licet autē paschalib⁹ diebus ecclia de
resurrectōe dñi gaudeat: dieb⁹ tñ letātiā
luctū supplicatioe z ieiūia pascalib⁹ gaudi
is iterpoit: vt sic d̄r Eccl. xi. In die bonoz

in iacob. z
ante hūba

nō sis imemor maloz : que quondā his diebus peccis exigētibz dñs imisit vt dicitur est. Sūt aut tres principales cause ppter quas deuote debem⁹ celebrare has leramas.

Prima propter mortalis pestilentie re pressionem.

Secunda propter temporalis indigen tie subleuationē.

Tertia ppter spūalis grē impetrationē. Prima igitur rē. Nam propter istas cau sas pñitus fuerūt institute: vt pz ex dict⁹ De hac ergo causa i h ser. dicem⁹ vbi ha bemus pñiderare q mortalis pestilentie re pñssio z vite lōgiciturnitas: pñ bene z ma le peti. Pro cui⁹ declaratōe notandū q potest peti ppter tres causas.

Primo ppter mundane vanitatis fauo rem: hoc est periculosum.

Secdo ppter viciose prauitatis amorē. hoc est perniciosum.

Tertio ppter diuine seueritat⁹ timorē. hoc est virtuosum.

Primo rē. videlz cū aliq⁹ desiderat diu viuere vt vite pñentis dulcedine z pñola tōe gaudeat qd ex naturali inclinatioe p uenit qua quis naturaliter diligit esse suū et mortē refugit: sed hoc est fallax z periculolum. Aug. libro de miseria hui⁹ mun di. Vita pñs q multos decipit q duz cognosceris nihil es: dñ exaltaris fumus es: sapientib⁹ amara es insipientib⁹ dulcis qui te querūt nō te cognoscūt: q te cognos cūt ipi te fugiūt. Idē libro soliloq⁹. Vita mea vita caduca: vita que qnto magis crescit tāto magis decrescit: qnto magis procedit tanto magis ad mortē accedit: vita fallax z vmbatica plena laq⁹is mul tis. Stultissimi ergo sunt qui cupiunt vi uere z nō student bñ viuere. Mira fatul tas. Querūt quid vanū qd inuenire non possunt: z qd est necessariū negligunt qd tamen facilliter inuenire possent. Sen. in epla. Nemo q bñ uiuat: s⁹ qd diu curat cū oib⁹ ptingere possit bñ viuere: s⁹ diu null. Virāda pñsus stulticia. Nō curāt hoies se ponere in statu in q mori uellet cū tamē nō habeat ym⁹ boze certitudinē. z tamen hñt moriēdi certitudinē inenitabilē. Aug Audacior ē q cū vno pctō mortali dormit qd cū hostib⁹ septe de morte sua inuicez

obligatis cōfligit. Heu heu nō aduertūt h adulteri raptiores ambiciosi. rē. Se cūdo petūt aliq diu viuere ppter viciose pra uitatis amorē: vt scz vicijs suis dñti⁹ de lectent. Hi sic dī Greg. iij. dialogoz. vel lent sine fine viuere: vt possēt sine fine pec care. Tertio ppter diuine seueritatis ter rore: vt scz pñsus penitentia agant de pec catis suis q ad dei iudiciū veniāt. Iuxta illud Eccl. xviij. Ante iudiciū para iusti cia. Et hoc est laudabile z virtuosum. Sz cū de futuro sis incert⁹: si cupis peniten tia agere: non differas qm sicut dī Eccl. ix. Nescit hō finē suū rē. Exemplū ē no tabile. Luc. xij. de diuite q dicebat Ania mea multa bona habes rē. Cui dictū est Sulte: hac nocte repetēt a te animā tuā q aut parasti cui⁹ erūt rē. Vide ibi Jo si cut hī ibidē. Vos estote parati rē.

t. Erti⁹ ar. Aud. rē. Dicite igr qd ma gis cupitis vl longā vitā vel bonā vi tā. Audite qd iura dicūt. ff. de eo qd cer to loco dari dz. l. scda. Et extra de pl⁹ per titioib⁹. c. ij. Siq⁹ in aliq loco petit aliq qd sibi pmissum p alio loco indebite pe tit. Pone casum: z expone ad ppositū qm frustra petūt miseri pctōres in carcere bu ius mūdi longā vitā z satietatē diuitiaz deliciaz z honoz z carentiā angustiaz. Hec ei pmittit de⁹ dare nō in mari hui⁹ mūdi: s⁹ in aula celi si bñ vixerim⁹ in h se culo in q habem⁹ multas miseras susti nere. Job. xij. Homo natus de muliere breui pñes tpe replet mult⁹ miserijs.

Sermo. ij.

Ecce et da.

p rē. Vis q petit accipit z qui qrit inuenit z pulsanti aperie tur. Lu. xj. In his pñbis tāgit pmissio t rī plex q tamē in idē redit.

Primo em petiti pmissi acceptio.

Secdo querēti inuentio.

Tertio pulsanti apertio.

De primo. Aug⁹. Nō tantū nos hortare tur vt peterem⁹ nisi uellet dare. De se cūdo. Esa. lv. Querite dñm duz inueniri pōt. rē. Sz nota qd seqt. Derelinquat im pi⁹ viā suā z vir. rē. De tertio. Barth xj. Venite ad me oēs q laboratis z oner

Pro Letaniis

ratū rē. **D**ultū cupit aperire q̄ vocat vt
veniat ad se

Salutatio

Petite. rē.

p **R**imus ar. An solus de⁹ sit orand⁹

Quicquid oratio est actus religionis
siue latrie q̄ soli deo ē impendēda. **Cōtra.**
Job. v. Ad aliquē scōrū puertere. **Re**
spōdet: Rich. in. iij. vif. xv. Duplicit̄ pre
ces pōt aliq̄s alteri offerre. aut vt tanq̄
p̄ ipm̄ implēdas: aut vt p̄ ei⁹ impetratio
nē implēat. **P**rimo mō sol⁹ de⁹ est oran
dus. **U**n sic orando ipendim⁹ ei q̄ oratur
latrie cultū: qm̄ enī recognoscim⁹ auctore
ei⁹ qd̄ petim⁹. **S**cdo mō aut orādī sunt
scī. **Hec Rich.** Pro sūdāmēto. **Sol⁹**
de⁹ oia de se pōt: r oia regit. Ansto. xij.
Seraph. Un⁹ q̄ pnceps. Et boeti⁹ li
bri d̄ solatiōe. **V**ia certo fine gubernās
sua torū p̄spectat in orbē. **Q**uerit q̄ an so
lus de⁹ rē. **Hic rñsonē vt sup̄.** **E**x q̄ p̄clu
de. rñ cōfidentia aliquā debeam⁹ h̄re in
sanctis: p̄ncipalis tñ ip̄es in solo deo est a
q̄ solo expectandū est qd̄ in oratiōe peti
mus. **I**p̄e em̄ est a q̄ cūcta bona p̄cedunt
vt d̄r in quadā collecta. **D**igif q̄ miseri
sūt p̄cōres q̄ a deo se elōgant. **p̄s.** **Q**ui e.
longant se a te peribūt. **A**udite fornicato
res raptōres rē. **E**rte certe: qz a dño re
ceditis: ip̄e vos a sua societate repellet et
pibitis. **Figura. Gen. iij.** **P**rimi paren
tes statim v̄ recesserūt a deo mandatu
eius transgrediētes expulsi sūt de paradi
so r̄ expositi miserijs multis. **S**ic quilibz
mādata dei p̄erēs repellit a paradiso ce
lesti: r̄ a numero filioz dei r̄ ecclie r̄ mul
tis exponit miserijs. **U**n p̄cōrū d̄r illud
Apocal. iij. **N**escis qz miser es r̄ misera
bilis paup̄ r̄ cecus r̄ nudus. **E**t **Prouer.**
xiiij. **M**iseros populos facit peccatū.

s **E**cūda ar. In p̄cedenti rē. **N**ūc de
scda q̄ est p̄p̄ t̄p̄alis indigētie suble
nationē. **D**ulta em̄ in hac t̄p̄ali vīta sunt
nobis necessaria q̄ ex nobis ipsis nō possu
mus habere. **j. Coz. iij.** **Q**uid habes qd̄
nō accepisti. **S**ūt aut̄ tres p̄ncipales indi
gentie p̄ q̄b in his letanijs rogandū est.
Prima est indigētia corp̄alis sanitatis
Secūda est indigētia ānualis vbertat̄
Tertia est indigētia cordialis vnitat̄.
Prima igit̄ rē. **S**icut em̄ dī. **Paul⁹ Rōm.**

vij. **Q**uid in huiusmodi orēm⁹ sicut opoz
ter nescim⁹. **D**e hoc vide s̄ serm. **vij. dñi**
ce. v. post pascha. **S**cda ē indigētia an
nualis vbertat̄. iō nūc rogare deū debet
mus vt teneros adhuc fruct⁹ terre p̄ser
uando multiplicet. **S**unt tñ h̄mōi t̄p̄alia
sub cōditiōe petenda. **V**ide vbi s̄. **N**otā
dū autē q̄ de⁹ vult a se peti t̄p̄alia p̄pter
tres cās. **P**rio p̄p̄ mali euitationē: vt scz
a nobis auferat nimia ad q̄rendi sollicitu
dinē. **j. Pe. ij.** **D**em sollicitudinē vestram
in eū p̄gientes qm̄ ip̄i cura est de vobis
Jō etiā ip̄e saluator dīc. **Matth. vj.** **N**o
lite solliciti esse dicētes: qd̄ māducabim⁹
aut qd̄ bibē. **Q**d̄ intelligendū est de an
xia r̄ sup̄flua sollicitudine. **S**cdo p̄pter
boni p̄motionē vt videt̄ n̄ra p̄ hoc in deū
exaltetur deuotio inq̄ntum. ex creaturā
bonitate ex parte cognoscitur bonitas cre
atoris. **Sap. xij.** **U**ani sūt oēs hoies in
quibus nō subest sciētia dei: r̄ de his q̄ vi
dent bona nō potuerūt intelligere. eū q̄ ē:
neq̄ opibus attrēdentes agnouerūt quis
cēt artifex rē. **S**eq̄t̄ **A** magnitudie ei sp̄ei
r̄ creature cognoscibilis poterit creator
eoz videri. **I**te vt p̄ vsum bonū t̄p̄alium
eterna adq̄rat̄. **U**n **Dan. iij.** **D**ixit da
niel ad nabuchodonosor. **P**eccata tua ele
mosynis redime. **E**t **Prouer. xij.** **R**edē
ptio aie viri diuitie ei⁹. **T**ertio p̄p̄ natu
re sustentatōez. **Jō** orabat sapiēs. **Prouer.**
xxx. **D**iuicias r̄ paup̄tates ne deder̄ mī
hi s̄ tñ victui meo tribue necessaria. **Jō**
etiā dñs nos instruit. **Lu. vj.** vt orēmus
dī. **P**anē nostr̄ q̄ridianū da nob̄ hodie:
quotidianū inq̄. i. quotidiano victui ne
cessariū. **I**n hoc certe recognoscēda ē mī
seria n̄ra ac misera cōditiō qz rebus terre
nis nobis inferioribz p̄ hac vīta indigem⁹
Et qz s̄m p̄hm. ij. de gñatione. **E**x q̄dem
sum⁹ ex q̄b nutrimur. **E**t h̄ dat nob̄ cā
p̄siderādī qm̄ ex terra sum⁹ r̄ in terrā res
digemur. **E**t qd̄ p̄ cibo aut potu sumi
mus illud nobis clamat. **Gen. iij.** **R**euert
teris in terrā de q̄ sumpt⁹ es. **H**oc atten
dite gulosi: luxuriosi rē. **I**te ex hoc reco
gnoscēda est admirabilis erga nos dei di
gnatio q̄ sic suas creaturas dat ad vsum
hominis. **Jō pl.** **H**ugo in lib. de atra sp̄o
se. **R**espice vniuersum mūdū r̄ p̄sidera si
quid in eo sit qd̄ tibi nō seruiat rē. **I**tez

Bermo. III.

ex hoc est recognoscenda debita nostra ad
dei subiectio cum sic de nobis suas crea-
turas subiecerit. Ideo Augusti. lib. solit.
Omnia dñe que fecisti sub pedibz homi-
nis subiecasti: vt solus hō sup oia tuarū
esset totus. Tertia est indigētia cordia-
lis vnitatis: scz pacis inter terrenos pñci-
pes. Solent em his tēpibz bella sepius
excitari. Iō pro pace nūc rogandū est. ps.
Rogate que ad pacē sūt. Querenda autē
ē pacē: nō vt libet voluptatibz fruamur:
sz vt meli⁹ deo seruiam⁹. Nā tpe belli vix
vacare possunt hoies diuinis officijs et
multa ppetrā pēta: homicidia: furta: ad-
ulteria: defloratiōes virginū: pditiōes et
violētie multe simpliciū inflicte. Iō pe-
tit ecclia. Da seruis tuis illā quā mund⁹
dare nō potest pacē: vt et corda nostra mā-
datis tuis sint dedita. Et certe si pacē cū
deo haberem⁹ mādatīs eius per oia obe-
diētes: pacē etiā tēpālē daret nob. Baruc.
ij. Etside vergeter et agnosce: nā si in via
dei ambulasses habitasses vtiqz in pace
sup terram. Exemplū in libro iudicij
pluribz caplis. quotiens filiū israel relinq-
bant dñm dabat eos in man⁹ hostiū: qñ
vero ad eū reuertebantur liberabat eos
dans eis pacem. Prouer. xvj. Cū placue-
rit dño vie hois inimicos quoqz et cō-
uertet ad pacem.

1 Tertius articulus. Aud. 2c. Videte
aut quō huiusmodi tēpalia petitis: ne
videlz sic tēpaliū afficiamini q ppter tē-
poralia: eterna amittatis. Multo em ma-
gis eligēdū esset pdere tēpalia. Audite
qō bñ. xij. q. ij. Socrates. Socrates ille
theban⁹ dū per mare athenas gratia stu-
dy pgeret: pēcit a se magnū pondus auri
dicens. Poti⁹ volo submergere te: qz sub-
mergas me. Nā vt dñ. Lex de re. iur. l. qñ
riens. De duobz malis: min⁹ malū est eli-
gendū. Attendite. Si rex vobis pmiserit
nobilē baroniā a vobis certo tpe possiden-
dam et interim ab eo petitis denariū. Si
dixerit ille vobis: si denariū recipis baro-
niā nō habebis: nōne poti⁹ eligetis de-
nariū nō hñe qz baroniā amittere: Credo
q sic. Expone et applica notādo illd Gre.
Pauci quippe sūt oia bona pñtisy vite qñ
tribet multa esse videātur cōparatione
retributionis eterne.

Jo. XXVIII

Sermo tertius
Pro letanijs

Ecce et da.

p 2c. Multū valz deprecatio iu-
sti assidua. Iaco. vlti. Hora
ibi tres cōditiōes deuote oratiōis.

Prima est cōsciētie puritas: cum dicit
deprecatio iusti.

Scda est perseuerantie pñuitas: cum
dicit assidua.

Tertia est efficacie vtilitas: cum dicit.
Multū valet.

De prima. ps. Iniquitatem si asperi in cor.
meo nō ex. dñs. De scda. Col. iij. Oratiōi
instare vigilātes in ea. De tertia Bern.
Nemo quipēdat orationē suā qñ ipse ad
quē oram⁹ nō quipendit eam.

Petite 2c.

p Rim⁹ ar. An oīo pctōz exaudiat:
Sic: qz alias frustra docuissz nos
dñs orātes dicere: dñ. dñ. vt d. Aug. d
pe. di. ij. c. Adhuc instāt. Cōtra. Jo. ix.
Pctōres de⁹ nō audit. Rñ. fm Alexā.
in. iij. volūne sū. Orātes pñt eē i triplici
dñ. Nā aliq sūt iusti et sine pctō mortali
licz forte pauci: et hōz oīo potissima est.
Alij sūt pctōres obstinati q corda sua ob-
durauerūt spemēres dei iudicia: Isti cū
sentiūt manū dei sup se clamāt: dñe dñe: et
dñs auertit se ab eis: qbz dñ. Prouer. j.
Vocaui vos et renuistis: et tēdi man⁹ meas
et nō fuit q aspiceret 2c. Ego qz i interitu
vō ridebo 2c. Tūc inuocabūt me et nō ex-
audia. 2c. Est exēplū de antiocho. ij.
Nach. ix. Et d balaā. Nūc. xxiij. q cū vi-
disz castra filoz isrl: dixit. Horiat ani-
mea morte iustoz et hñc nouissia mea hōz
filia. Bonū qppe petebat: sz audiri dign⁹
nō erat qz vt reprobo viuēbat Alij sūt pctō-
res hūiliati q licz aliqñ peccēt: nō tñ diu re-
tinēt: pōitū maleuolūrat: sz se hūiliāt corā
deo. Et tales cōfortandi sunt vt sperent
in dño: dum tamē studeant ad peccatoz
detestationē qz dñs ex mia tales exaudiat.
Exēplū Lu. xviij. Pctōz erat publican⁹ et
hūiliat⁹ exauditus est. Item Esa. xxxviij
Ezechias qui peccator erat ppter humi-
litem suam in oratione sua exauditus ē:
Item peccatores erant niniuite et orant⁹

De ascensione dñi

tes et ieiunantes irā dei euaserūt. vt dicitur Jo-
ne. ij. Hec p rñione. Pro fundamē. De
bonū opus pia intentōe factū placet deo.
In Quid. li. factorum. Dñi pia facta vi-
dent. Et Sen. ad Lu. Dñi ascendētibz
manū porrigūt. Per orōem autē hō in deū
ascēdit. Ido certū est q orō deo placz cū
fit pio alo. Querit g An oratō rē. Dicit rñ.
vt s. Post rñione dicās: Exaudit g deus
peccatorē: rñ nō ex iusticia/ tñ ex misericōdia:
cū vīcz ex bonoz pio desiderio orat. Perō/
rē aut inqñtuz pctor est. i. qñtū ad deside-
rū pctor nō audit deus ex misericōdia: lz qñqz
audiat ad vindictā dñi de suo terribili iu-
dicio pmittit ampli peccatorē ruere in
pectā. Figura. Num. xj. Filij isrl petētes
carnes auditi sunt ad volūtātē: sed in dā/
mū qz venit ira dñi sup eos. Vide ibi. Sic
etiā pmittet eos q carnē petūt. i. volupta-
tes suas talibz frui ad volūtātē: sed non
ad salutē. Aug. De qdaz negat ppit q
concedit iratus.

s Ecūduz artī. In pcedē. rē. Hic de
tertia q est ppter spūalis grē impei-
trationē q nobis est valde nēcaria pcpue
Primo ppter efficaciorē ppter tria.
feruescentis carnalitatis mortificationē.

Scdo ppter pfectiorē tepescētis volun-
tatis excitationē.

Tertio ppter velociorē imminētis ho-
stilitatis purationē.

Primo igit rē. In hoc em tpe motus
carnales magis feruēt: nō nēcaria est grā
dī ad eos mortificādōs. Gal. v. Spū am-
bulate et desideria carnis nō pficiēt. Se-
cūdo ppter pfectiorē tepescētis volūtatis
excitatioēz. i. ad bonū op. Nā vt dicit Aug.
in. j. retractationū. Nūc volūtas nra adiu-
uetur dei grā pie recteqz viuere non pōt.
Gre. Nihil valz hūana industria sine ad-
iuuātē dei grā. Et Joā. xv. Sine me nihil
potestis facere. Tertio ppter velociorē
imminētis hostilitatē purationē ad resi-
stendū diabolice tentatiōibz. Ido dicebat
saluator Mar. xvi. Orate vt nō intretis
in tentatiōz. Iñd. de sū. bo. Hoc est vnuz
remediū ei q viciōz delectatiōe exstuat
vt qñs qñbz vicio pūgitur: toties orō/
nē fundat: qz frequē orō impugnatōz vi-
ciōz extinguit. i. p grām a deo pcessam.
Exemplū in vita pa. Quidā necromā-

tici brō Antonio inuidētes miserūt ad cel-
lam ei mltos demones adiuratos: q cuz
irruerēt in eū ei diuersas turpes imagies
et cogitatiōes malas intulerūt: qz oēs be-
atus anton. ptefēte crucē et orōis amo-
uebat: et nihil in eū pualētes pfuli sunt: re-
uerfi ad necromāticos dicētes nihil se pos-
se pficere: lz suis orōnibz nos oēs repulit.
Quo audito oēs necromāfici ad brm An-
toniū venerūt et veritatē pfiteres ad fidez
sunt puerfi. Legit etiā de qdā q tentabat
annis qñtuordecim pessimis et luxuriolis co-
gitatiōibz qui petiuit cōem orōem p eo fie-
ri in fine pdicatiōis: et sic cōis orō libera-
uit eū. vñ Hiero. Impossibile est pces ml-
toz nō exaudiri.

c. Erit artī. Aud. rē. Et notate bñ
qm sup oia pceda est grā dei. Caue-
te igit ne p grām dei agētes merito ipa p-
uemini. Dicit em lex. ff. de iudicijs. l. vlt.
Iuste pnat vnusqz eo q agat. Eritū
est aut q p grām agit q in pētis pfeuerat.
Et. xvij. q. iij. Sicut antiquus. Qui in iu-
riam facit ecclie pvari debz cōione ipius.
Pone casum iuxta pdicta. vel sic. Si rex
vobis mltā offerret inter q est lapis pēcio/
sissim⁹ ptefēte cui⁹ oia vicere potest⁹ et oia
qñqz voluerit in aux puertere: nōne cete-
ris oibz despect⁹ sufficeret vobis lapis il-
le: aut si lapide illo neglectoz spzeto poti⁹
alia petis: nōne merito tñ lapide pnam⁹
Expone Per lapidē illū intellige grām dī
p quā hostes et aduersa facile vincere pos-
sum⁹ et oia puertere in aux. i. in eterne vi-
te meritū. Ido bñ dicit dñs paulo. ij. Cor. xij
Sufficit tibi grā mea

Pro vigilia et festo triūphāntissime ad-
scensionis dñi Sermo pimus.

Dominus ie

sus postqz locut⁹ est eis assū-
ptus est in celū et seder a de-
xtris dei. Mar. vi. Subleuatz iesus ocul⁹
in celū dixit: Pz venit hora clarifica filiūz
tuū. Jo. xvij. Tria ibi insinuāt necessaria
ad hoc vt spūalit cū dño ascēdam⁹ et ascē-
sionē ei⁹ debite celebrem⁹.

Prīm ē mēz eleuatio: cū dñz suble. ocul.
Scdm finis pmeditatio: cū dñz: vñit ho.

Tertium deuota oio. cu dicit: clarifica fili
liu tuu. Sic debet deo patri celesti quibet
dicere de seipso. De primo ps. Ad te leua-
ui oculos meos. De secundo Eccl. xxxvj. Festi-
na tempus et memeto finis. De tertio Can-
tico. j. Traheme post te etc.

Dñs Iesus etc.

p Ritus arti. An debuerit chris ascē-
dere in celū? Q. nō. quia ipse dixit di-
scipulis suis Matth. vlt. Ecce ego vobis
cum sum vsq ad consumationem seculi. Co-
tra Marci vlti. Assumptus est in celū. Re-
spōdet Tho. in. iij. p. Conueniens fuit chri-
stū ascendere in celū: qz p resurrectionē vitā
immortale et impassibile inchoauit. Ro-
cus autē iste locus est generationis et corru-
ptionis: sed locus celestis est locus incorru-
ptionis. Licet aut p hoc q ascendit in celū:
nō et accreuerit aliqd qntū ad ea q sūt de
essentia glie siue fm corp⁹: siue fm aiām:
tamē aliqd accreuit qntum ad loci decen-
tiā q est ad bene esse glie. Et ex hac decen-
tia gaudiū qdammodo habuit: nō quidē q
tūc de nouo inciperet gaudere qm in celum
ascēdit: sed qz nouo mō de hoc gaudius est
sicut de re impleta. Hec Tho. Pro fun-
damēto. Sicut dicit Boe. iij. de solatōe
Repetunt pptos qz recurrit: reditūqz
suo singla gaudent. Ido dñs post resurre-
ctionē recurrit vñd venerat. Hā fm p hūm
in lib. phis. Hic est locus generabiliū et cor-
ruptibiliū: et chris resurrexit ad vitā incor-
ruptibile. Cū ergo querit An debuerit etc.
Dic rñsionez vt s. Post rñsionez dicas:
Studeam⁹ igit in celū ascendere post chri-
stū. Iuxta illd Aug⁹. Si recte: si fideliter
si sancte: si pie ascensionē dñi celebramus:
ascendam⁹ cū illo: et iursum corda habea-
mus qm feri qui pparatū faciūt: q ad
ista inferiora corda descendūt: Auari: viū-
rarij etc. Ad hoc qppe venit ad nos dñs: et
inde a nobis recessit et ascendit: vt cū illo
ascendam⁹. Sed heu plures diabolū se-
quūtur qz chris nō ples descendūt qz ascē-
dunt. S. gu. Huc. iij. Predixit dñs po-
pulo isrl q de tota illa multitudinē sexcen-
torū triū militūz viroz qngētoz qngēginta:
duo tñ terrā pmissiōis ascenderēt. i. La-
leph et Josue. Et ita cōtigit. Exponit et
applica: qm pauci chris sequuntur. Bern.
sup. Lan. Quā pauci sunt o bone iesu qui

post te ire velint: cū tamē ad te puenire ne-
mo est qui nolit scientibz cūctis qm dele-
stationes in dextera tua vsq in finē: ideo
volūt oēs te frui et nō te imitari. coiregna-
re cupiūt: s; nō cōpati: nō curāt q̄rere quē
desiderāt inuenire: cupiētes p̄seq s; nō seq

s Ecūdis arti. In hoc sermone dice-
mus q deuote et iocūdistime est ascē-
sio dñi celebrāda: Vñ Leo papa in sermō.
de ascensione dñi. Sicut in solēnitāte pa-
scali resurrectionis dñi fuit nobis causa le-
tandū: ita ascensio ei⁹ in celos p̄sentū no-
bis est materia gaudiōz recolētibz illum
die quo natura nostre humanitatis in chri-
sto sup oēs ordines angeloz ad dei patris
puerta est p̄scissa. Est autē hec solēnitās
iocundissima p̄cipue ppter tria.

Primo ppter eminentissimāz humane
fragilitatis sublimationē.

Secūdo ppter amplissimā angelice iocū-
ditatis augmentationē.

Tertio ppter eminentissimā diuine bo-
nitatis manifestationē.

Primo ppter etc. Tunc em̄ inenarrabiliter
sublimata est humana natura. Grego. in
om̄. Illa nata cui dictū fuerat Terra es
et in terrā ibis. hodie in celū iuit: nec solū
tūc exaltata est humanitas in p̄sona chri-
sed etiā in patribz antiqz q in celūz cū dño
ascenderūt. Est q̄ p̄sens solēnitās nō solū
dñi ascēdentis: sed etiā oim serōz p̄archa-
rū: et p̄phetaz et electoz q fuerūt ab ori-
gine mūdi vsq tūc q detēti fuerāt in lim-
bo. Si q̄ de vnico serō sit solēnitās die illa
qua ascēdit in celū: q̄nta est solēnitās p̄ns
q tot serōz milibz et ipi sanctos serōz sp̄ali-
ter est dedicata. Est etiā festū p̄ns qdam
speciali modo festū gl̄iose v̄rginis q cum
ineffabili gaudio carnē humanā a se assū-
ptam vidit in celū triūphātē ascendere.
Pōt etiā p̄terea dici festū totius hūan: na-
ture q tā excellētē in ch̄so ē exaltata. Ido
dicebat discipul⁹ suis Joā. xij. Si dilige-
retis me gauderet⁹ vñqz: qz vado ad pa-
trem. etc. Secūdo ppter amplissimā ange-
lice iocūditatis augmentationē. Hūc q̄ p̄-
fecto tale fuit festū in celo sicut in ch̄si ascē-
sione in quē desiderant angeli p̄spicere. j.
Pet. j. P̄sens itaqz solēnitās est festum
angeloz: qm tunc eoz ruina cepit et pari
qm dñs cū tot milibz electis celos ascēdit.

De ascensione dñi

Tertio ppter euidentissima diuine boni-
tatis manifestationē q̄ apparuit in hoc q̄
in carā glie et dignitatē magnificentiā na-
turā hūanā exaltauit. *Exaltata q̄ppe mi-
rabiliter fuerat hūanitas qñ deus fact⁹ ē
homo. sed tūc nōduz oīno glificata, quia
corpus erat passibile et mortale. Totalit̄
aut̄ glificata est in ei⁹ resurrectione: s; cōsū-
matio z oīmōda manifestatio hui⁹ glie fa-
cta est in eius triūphātissima ascensione.*
*Hec q̄ festiuitas p̄clusio est oīm festiuita-
tū ch̄i: vic; incarnationis: natiuitatis: circū-
cisionis: apparitionis: p̄sentationis: passio-
nis et resurrectionis. Ad hoc q̄ppe incar-
natus est: natus: circūcisus: magis ma-
nifestat⁹: in tēplo p̄sentat⁹: z triginta trib⁹
annis in laborib⁹ hui⁹ mūdi p̄uersat⁹: de
hinc passus z mortu⁹: resurrexit vt ad ce-
los ascenderet: z celi portā apertā oñderet
z mōstraret. Aug⁹. ser. de ascensione: Nos
ch̄i mors viuificauit: nos xp̄i resurrectio
erexit: nos ch̄i ascēsiō p̄secrauit. qz nobis
de celo sp̄m tribuit. Nos q̄ in hac s̄tēnita-
te mentē post ch̄m z ad ch̄m eleuē⁹?
nihil oīno aliud q̄ ad eū ire cupiētes.
Exemplū de pegrino q̄ uisitatis ceter⁹ n̄rē
redēptōnis locis tandē uenit ad montē
oliueti ad locū vñ dñs ascēdit dixit⁹ dul-
cis Iesu q̄siui te p̄ oīa loca in q̄bus redem-
ptionis n̄re mysteria p̄fecisti: ueni tandē ad
locū hūc vñ ad celos ascēdisti: n̄a vltra ne-
scio vbi te requirā in terra: Trabe rogo
trabe me post te in celū. Et hoc dicēs dul-
citer expirauit sp̄m emittēs ad dñm. Sic
et nos totā spem nostrā ibidē eleuēmus.
Nā sicut dicit Aug⁹. Dñi ch̄s humanā cō-
ditionē siderib⁹ importauit: credētib⁹ cel-
lum patere posse mōstrauit.*

¶ Tertio articulo. Audistis rē. Nō aut̄ p̄-
sumat aliq̄s sine meritis cū ch̄o sur-
sum ascēdere. Nemo em̄ ascēsurus est illuc
nisi sit memb⁹ ch̄i: qd nō pōt esse nisi per
grām et merita ch̄o cōformē. Nā vt dicit
r̄ij. di. Nō decet. Et de p̄se. di. iij. Celebri-
tatē. Caput sequi dñt mēbra. s. p̄ forma-
tionē. Et. lex. di. ff. q̄ res pignori obligari
p̄nt. l. Si neq; Causa debz p̄cedere suū ef-
fectū. Merita autē q̄bz p̄figurat hō ch̄o
sunt cā dispositiua ad ascēdēdū cū ch̄o.
Audite. Si rer mādaret: q̄cunq; uolue-
rit a rege honorari/accipiat insignia regis

et secur⁹ accedat: Nōne gaudent sumere
tis rē. Credo q̄ sic. Applica: qm̄ mīto de-
siderat dñlius est a ch̄o honorari q̄ a rege
terreno. Sed notate bñ qd dicit Grego.
Qui ch̄i uestigia sequi dedignant⁹: q̄ te-
meritate sperāt se ad ei⁹ claritatē gaudia
p̄uenire posse.

Sermo secundus.

Dominus ie

sus rē. Cepit iesus facere et
docere vsq; in diē q̄ p̄cipiēs
ap̄lis p̄ sp̄m sanctū q̄s elegit assumpt⁹ est.
Act. j. Ibi notāda est Primo doctrine
ch̄i efficacia: qz cepit facere z docere.

Secūdo p̄seuerantia: cū dicit Vsq; in diē
rē. Tertio euidentia: qz assumpt⁹ est/ et
p̄ hoc euidentē p̄firmata est doctrina sua.
De p̄mo Joā. xij. Exemplū dedi vob⁹:
vt quēadmodū ego feci: z vos faciat⁹. De
tercio Act. j. Quib⁹ z p̄buit seipm̄ viuū in
multis argumētis p̄ dies q̄draginta. ap-
eis z lo. de regno dei. De tertio. Act. j.
Videntib⁹ illis eleuatus est

Dominus rē.

¶ Primo articulo. An ch̄s ascēderit f; z
q̄ hō: aut fm̄ q̄ de⁹. Q̄ inq̄rū de⁹.
p̄s. Ascēdit dñs in iū. Cōtra. Eph. iij. Q̄
aut̄ ascēdit qd est nisi qz z descēdit p̄mūz.
Glosa dicit: Cōstat q̄ fm̄ humanitatē ch̄s
ascēdit. Rādet Thō. in. iij. p̄te. ly fm̄ qz
pōt duo notare. s. p̄ditionē ascēdēz: z cau-
sam ascēsiōis. Primo mō nō ascēdit f; z
q̄ deus: Tū qz nihil est diuinitate alt⁹ q̄
possit ascēdere. Tū quia ascēsiō est mor-
talis q̄ diuine nature nō p̄petit: sed hoc
modo ascēdit fm̄ q̄ homo. Secūdo mō
ascēdit fm̄ q̄ deus. Vñ Aug. ser. de ascē-
sione. De nostro fuit q̄ pependit in cruce:
de suo q̄ ascēdit. Hec Thō. Pro fund⁹.
Scd⁹z logicos: si in hac p̄pone: ch̄s fm̄ q̄
hō ascēdit: ly fm̄ q̄ tenet rē duplicatiue
Vna suaz exponentiū esset ista: Vis hō
ascēdit: q̄ est falsa. Vñ etiā dicit. vij. enesb.
Facilis descēsus auerni Nocēs atq; diēs
pater atri ianuā dicit. Sed reuocare gra-
dum sup̄asq; euadere ad auras. Hoc op⁹
hoc labor est. Pauci q̄s equ⁹ amauit Ju-
piter aut ardes cuxit ad etbera virtus

Dñs geniti potuere. Si de teneat ly fm q: p:specificatur: q:stio est: An chñs fm q: hō: aut fm q: de? ascēdit. Dic rñ. vt s. p. rñsionē: Magna prozū hodierna festiuitas in q: chñs celos ascēdit: sed paz hoc ē p nobis nisi et nos ascēdere studeamus.

30 Aug. in ser. Saluator mūdī dilectis sumi frēs ascēdit in celū. Nō g turbemur i terra. Vbi sit mēs? r hic erit reqes. Ascendamus cū chñs interi corde: vt cū dies p: missus aduenerit/ seqmur r corpe. Sz q: mō ascēdere potet? p:corz oneribz aggrauati dicēte ps. Qm iniquitates mee supgressę sunt caput meū: r sicut onus gūe grauate sūt sup me. Attēdite luxuriosi: auari r c. Tertē nō viā ascētionis. sz descētionis teneatis. Deponētes gōc pōdus r circūstans nos pctm curram? vt ait apls Heb. xij. audiētes vīcz chñm dicēte: Venite p me. Marth. iij. Et venite ad me oēs. Marth. xj. Morate: Ostiū palatij magni pncipis custodit ne ingrediant extranei. 30 pau peres hñtes cas aliq: ad pncipē expectāt aduentū alicui? magni dñi cui apian? porte r ponūt se post illū: sic intrāt. Spūalr Ante chñi ascētiōz clausa erat porta celi: r eram? oēs extranei: sed ipō ascēdere facta est oibz manifesta. Fig. Apoca. iij. Joānes vidit ostiū apertū in celo: r voces audiuit dicēte: Ascēde huc r oñdaz tibi q: opz fieri cito. Et post hec fuit in spū r vidit sedē in celo r sedentē sup: r in circuitu eius viginti quatuor seniores circūamicti vestimētis albis sedētes sup thronos r habētes in capitiū coronas aureas. Spūaliter: Illa visio figurabat aptiōez ostij paradisi factā chñō r p chñm post quē r p quē mlti cito intrauerūt: q: significant p. xxiij. seniores. Aug. in solilo. Q: glososum est regnū q: tecuz dñe regnāt oēs fcti amicti lumine sicut vestimēto habētes in capite coronas de lapide p:cioso.

6 Ecūdus articl. In verbis thematis q: sunt omī dulcedine r iocūditate relecta nobis expmūtur tria mysteria deuotissimis anis hodie recolenda.

Primū est mysteriū dulcissime p: solationis: cū dicit Dñs Iesus postq: locut? est eis.

Scdm ē mysteriū triūphāntissime ascētionis: cū dicit Assumptus est in celū.

Tertiū est mysteriū glōsissime exaltationis: cū dicit Et seder a dextris dei.

Primū igit r. Vbi est p:emplanda dulcedo verborz quibz discipulos r amicos p: solatus est cū esset ascensurus in celum. Q:ntū dulcedinis sapiebāt verba Iesu illis in quoz cordibz seruebat amor Iesu. De quo Bern. Amor Iesu dulcissimus et vere suauissim? plus milies gratissimus q: dicere sufficim? Hic amor ardet dulciter: dulcescit mirabiliter: sapit delectabiliter: delectat et feliciter. O beatū incendū: o ardens desiderū: o dulce refrigeriū: o amare dei filiū. Unde r ecclesia cantat: Iesu nostra redēptio: amor r desiderium r. Locutus est autē dominus amicis suis in recessu suo quatuor p:cipua verba dulcedine cōsolationis et amoris plenissima.

Primū est verbū gratiose p:missiōis. Secundum est verbum amorose increpationis.

Tertium est verbum virtuose redargutionis.

In hoc sermōe dicendū de tribz p:missis reseruato q:ro p:sequenti. Primū igit ē verbum gratiose p:missiōis: q: vt habet Act. j. Conuolens p:cepit eis ab hierosolymis ne discede. sed expecta. p. pa. quā au. inq: p os meū: q: lo. quidē bapti. aqua. vos abap. spirituss. non post multos hos dies. Vbi nobis sunt tria notāda q: sunt ad receptionē spirituss fcti necessaria. Primū pacifica p:uersatio: q: p:cepit ne discederent ab hierosolymis: Hierosolyma enim pacifica interpretatur. Vñ et post resurrectionem p:mo discipulis pacē dñs obtulit et deinde insufflauit r dixit Accipite spm fctm. Scdm p:seueratiua expectatio. nā addit Sed expectaret p:missiōez patris. Vñ de discipul post ascensionē dñi r ante aduentū spūsancti dicit Act. j. Hi omēs erāt p:seuerātes vnanimiter in oratione. Tertiū est studiosa verbi dei auditio q: notat ibi: Quā audistis inq: p os meum. Vñ Act. x. Loq:nte Petro cecidit spirituss sup oēs qui audiebāt verbum.

Scdm est verbū amorose increpationis. Increpauit enim eos dulciter de incredulitate sua: nō q: adhuc essent increduli: sed q: antea tarde crediderāt. Gregor? in

De Ascensione dñi

Homel. Qua in re qd pñderādū est nisi q idcirco dñs discipulos increpauit cuz corporatē reliq̃t vt p̃ba q̃ recedēs diceret in cordib⁹ auditiū arti⁹ imp̃sa remaneret. Berni. Audi chīm discipulos increpantē ea hora qñ subtracturus erat suaz pñtā. Nō q̃ dedigner⁹ a pximo vel a chzi vicario redargui. Nam vt dñ Eccl̃s. vij. Melius est a sapiēte corripī q̃ stultorum adularōib⁹ decipi. Sz heu sicut dñ Ber. Strabilis infantia. Trascimur sananti et nō trascimur vulneratī. Tertiū est ver bñ virtuose redargutiōis: qz vīcz dñs redarguit curiosam discipuloz interroga tiōē. Sic ei hñ Act. j. Interrogabāt euz discipuli di. Dñe si in tpe h̃ restitues regi nū israel. Dixit aut̃ eis. Non ē vñm nos se tpa vel momenta q̃ pater posuit in sua potestate. Id etiā dñ Eccl̃i. iij. Altiora te ne q̃sieris z fortiora te ne scrutat⁹ fueris. Sūt q̃ acriter arguendi q̃ d̃ curiosi z in utilib⁹ magis q̃ de necessarijs ad salutē inq̃rūt: acrius q̃ de futuro tpe sibi temerarie z piculosisime p̃sumūt. Ber. Quid tibi de futuro tpe p̃sumis tam temerarie o miser tāq̃ de ipa etiā tps momenta in tua non in sua posuerit p̃tate. Q̃ mul ti tali temeritate decepti fuerūt z morte puenti. Exēplū. Lu. xij. de diuīte dicēte Aia mea mltā bona zc. Cui dictū ē Stulte hac nocte repetent a te aiam tuā q̃ autē parasti cui⁹ erūt. zc. Itē narrat S: ego. in dial. de qdā cui dñ p̃ somniū longa vi te spacia fuissent repromissa mltas diuī tias z gregās q̃si ad longioris vite spacia subito mortu⁹ eas intactas reliq̃t. Eccl̃s. ix. Rescit hō finē suū. Idē ibidē. Omnia in futurū referuntur incerta.

Erit⁹ articulus. Aud. zc. Nō differamus q̃ p̃ctōz onera deponere vt cuz chzō ascēdere possim⁹: nec p̃sumamus de futuro tpe qd incertū ē sz sp̃ parati simus Hic applica qd ponitur feria. ij. post dñi cam in passione.

Sermo tertius.

Dominus.

z. Eratis mibi testes in hierlm et in oi iudea et samaria. Actū. j. In illis tribus regionib⁹

bus sp̃aliter noiatis notant nob̃ trīa ne cessaria ad hoc vt in nob̃ sit testimoniū de ascensione dñi: z alijs nre salutis mysterijs Debem⁹ em̃ esse pacifici p̃ p̃cie puritatē qd p̃ hierlm significat q̃ vñio pacis in p̃rat deo deuoti z hūiles p̃tēdo p̃tā in dignitatē qd intelligit p̃ iudeā q̃ cofessio interpretat⁹ solliciti p̃ futuro z stabiles in bono p̃ p̃p̃ici firmitatē qd significat p̃ samaria q̃ custos dñi vel custodices dñm i ter p̃rat. De p̃mo. ps. In pace fac⁹ est locus ei⁹. De scdo. ps. Notus in iudea de⁹. De tertio. Eccl̃i. v. Esto firm⁹ in via dei.

Dñs. zc.

P Rimus ar. An chzō ascenderit p̃p̃a p̃tute. Q. nō: qz Marc. vij. dñ Alīū p̃t⁹ ē in celū. Lōtra. Esa. liij. Gradies in multitudie p̃tutis sue. Rñdet Tho. iij. pre. Chzō ascēdit p̃p̃ia p̃tute. P̃io qdēz p̃tute diuina. Scdo etiā p̃tute būana n̄ naturalis: sz p̃tute aīe gl̃ificate, mouēt⁹ cor pus put vult. Aug⁹. xij. de ci. di. Ubi v̄ let sp̃us ibi p̃tin⁹ erit et corp⁹. Sic igit ibi dñ. Chzō p̃p̃ia p̃tute resurrexisset tñ suscitatur est a p̃te eo q̃ eadē ē p̃t⁹ p̃ris z fi li⁹: ita etiā p̃p̃ia p̃tute ascēdit in celū z tñ a p̃te eleuat⁹ est. Nec Tho. P̃io sūb. Nō pōt corp⁹ būanū virtute p̃p̃ia ferri sursum: sz deorsuz tñmō: cū sit graue cui⁹ locus naturalis est deorsuz: vt pz p̃ p̃m p̃ mo de celo. z iij. Physicoz. Si aut̃ aliter moueat⁹ p̃tus illa ē ab aīa. Ad qd aptare possum⁹ illud Quidij de p̃oto. Dia defi ciūt anim⁹ tñ oīa vincit. Ille etiāz vires corp⁹ hñe fac: vires inq̃ q̃b pōt ferri sur sum. Cū q̃ q̃rit. An chzō zc. Dic rñsione vñsup. Ex q̃ clude: qz nos nra p̃p̃ia vir tute. i. p̃p̃ijs nris meritis z n̄ alienis opoz tet ascēdere p̃supponēdo sp̃ tāq̃ p̃ncipale meritū chzī: vt q̃ ascēdere mereamur cū chzō: nūc corda z desideria sursum erigam⁹ cū chzō Iuxta illd̃ Lōk. iij. Que sursum sūt q̃ rite: vbi chzō ē in dexta di sedēs zc. Q̃q̃ miseri q̃ mag⁹ corda deorsū figūt q̃ sursum erigāt: q̃ ē t̃p̃ ad carnē q̃ ad sp̃m respi ciūt: vt voluptuosi pl⁹ ad mōm q̃ ad deū pl⁹ ad terrā q̃ ad celū: vt auari z h̄mōi. Q̃q̃ mlti sūt q̃ d̃ celestib⁹ nec cogitare nec loq̃ volūt. Rescūt em̃ cogitare: nisi ter res na. Horate existens in planicie nō pōt hñ iudicare de terre q̃ntitate: sz si ad locum

eminentē ascendat plen⁹ iudicabit. **Jo** hō
 qnto est mag⁹ eleuat⁹ a terra: terra sibi ap
 pareret minor. **Un** dicit astrologi q si pos
 ser hō ad spherā lune ascendere: terra sibi
 appareret qsi nihil. **Spūaliter**: **Hoies** ter
 rena diligētes illa iudicāt magna. **Q** inq
 unt q magnū est bonū hīe dūctas: delici
 as et honores: seruos z ancillas. **p̄s**. **Bt̄m**
 dixerūt p̄lm: cui hec fūt zc. **Sz** hoc iō cō
 tingit: qz nō nouit celestia. **Bre**. in mo⁹.
Carnales mētes pntē vitā diligūt: qz qn/
 ta sit eternitat⁹ glia nō atēdūt. **Fig**. **Eze**
chiel. viij. **Spūs** eleuauit ezechielē inter
 celū z terrā z querius vidit abomiatōes
 mltas zc. **Spūalr**. **Ezechiel** interpretat au
 xiliū dñi: z signat hoies a dō adiutū: ad ce
 lestiū meditatioez eleuatū q terrena p⁹ se
 aspiciēs vidz ibi abomiatōes mltas: qm
 sicut dicit **Osee**. iij. **Nō** est scia dei in terra:
 id ē corde terrenis dedito.

s **Ecūd⁹** ar. **In pced. zc.** **Nūc** de alio
 verbo qd est verbū fructuose instrui
 ctiōis: qz docuit eos qd essent facturi p̄p
 suā z oim salutē di. **Eūtes** in mū. vniuer.
 p̄dica. euāg. oī create. **Qui** crediderūt zc.
Ubi sunt tria notāda.

Primū est vniuersalis pceptio.

Scdm est pceptiōis specificatio

Tertiū est specificatiōis manifestatio.
Primū est vniuersal pceptio: cū dicitur: **Eū**
tes in mū. vni. p̄dica. euāg. oī crea. **Bre**. i oim.
Ois creature noie fcat hō ppter vīcz vni
 uersalē pueniētā quā hz cū oibz creatur⁹
Idē **Bre**. **Pōt** etiā oīs creature noie oīs
 natiō gentiū designari. **Un** p h signat q dō
 vult oēs hoies saluos fieri. **j. Tim**. ij. **Idē**
Bre. **Oī** creature p̄dicat euāgelīū cū soli
 hōi p̄dicat: qz vīcz ille docet ppter quē cū
 cta creata sunt in terra. **Scdm** est pce
 ptiōis specificatio: cū dicitur: **Qui** credi. z ba.
 fuerit sal. erit: qz pō nō credide. p̄denabit.
Bre. in oimel. **Fortasse** ap̄d semetipm v
 nūq̄qz dicat: **Ego** iā credidi saluus ero.
Uex dicit: si fidē opibz teneat. **Uera** erem
 fides est q in hoc q p̄bis dicitur: moribz nō p
 dicit. **Hinc** est q de qbusdā fallis fidelibz
Paul⁹ dicit: **Qui** p̄fiterent se nosse deū: facti
 aut negāt. **Titū**. j. **Hic** **Joā**. ait. j. **Joā**. ij.
Qui dicit se nosse deū z mā. ei⁹ nō culto. mē
 dax ē. **Que** cū ita sint: fidei nre p̄tate in
 vitē nre p̄sideratōe debem⁹ aḡgere. **Lūc**

em veracit fideles sum⁹ si qd p̄bis pmit
 tim⁹ opibz implem⁹. **Tertiū** est specifi
 catiōis manifestatio: quō vīcz vera ipa fi
 des p signa manifestat. **Un** subdit: **Signa**
 aut eos q crediderūt: hec sequit⁹. **In** noie
 meo. dem. eijciēt zc. **Pnt** h qnqz sig⁹ notari
 q i suo recessu vltio dedit p q discerni pnt
 vere credētes ab incredul⁹. **Habent** at hec
 signa duplr. **Uno** mō corpali: **Alio** mō
 spūaliter. **Ap̄li** q̄ppe z alij qdaz sc̄ti in ec
 clesia p̄mitua habuerūt illa vtroqz mō: vt
 necesse erat p p̄uersiōe p̄li ad fidē. **Spū**
 aliter aut hntur ab oibz vere credētibz: et
 sunt signa certa salutis. **Facere** q̄ppe hmoi
 signa corpali siue lfallit oīdit hoīem sc̄m
 sed nō efficit. **Hīe** pō hmoi signa spūalr
 efficit hoīem sc̄m z oīdit. **Pumū** itaqz
 signū est demonioz eiectio. **Dicit** em **In**
 no. meo de. eijciēt. **Demonia** inq. i. pec
 cata deestādo ea. **Chryf**. **Grādis** demō
 pctm est. **Scdm** est noue lingue locutio
Dicit em **Linguis** loqntur nouis. **j. Re**.
ij. **Recedit** vetera de ore vīo. **Uet⁹** q̄ppe
 lingua est blasphemare: perurare: z p̄ba
 ptra dei reuerētiā pferre. **Sed** noua līn
 gua est deū laudare z gl̄ficare. **De** veteri
 lingua **Esa**. j. **Blasphemauerūt** sc̄m isrl.
Noua pō lingua dicit **Semp laus ei⁹** in ore
 meo. **Itē** vetus lingua est dure z iracūde
 alijs loq. **Noua** pō lingua māsuere z hūi
 liter loqui. **De** veteri lingua **p̄s**. **Waledi**
ledicēt illi. **Et** de noua subdit. **Et** tu bndi
 ces. **Itē** vet⁹ lingua est adulari: detrahe
 re: fraudulēta p̄ba loqui z medacia. **Noua**
 pō est veritate p loco z tpe dicere: **De** ve
 teri **Hiere**. ix. **Docuerūt** linguas suas lo
 qui mendaciū. z **p̄s**. **Dilexisti** verba p̄ci
 pitatiōis lingua dolosa. **Noua** pō lingua
 dicit **Joā**. xvij. **Ego** i hoc nat⁹ sum z ad
 hoc veni in mundū vt testimoniū p̄bi. ve
 ritati. **Itē** vetus lingua ē impudica z car
 nalia loqui: q sunt signa cordis impudici.
Matth. xij. **Ex** abundātia cordis os loq
 tur. z **Aristo**. iij. eth. **Qualiscunqz** q̄s est:
 taliter dicit z talit opat⁹ et taliter vivit. **No**
 ua pō lingua est honesta et sc̄a verba p
 ferre. **De** veteri lingua. **j. Coz**. xv. **Corrū**
 punt bonos mores colloqa mala. **De** no
 ua lingua ad **Ephē**. iij. **Ois** sermo mal⁹
 de ore vestro nō pcedat: sed siqz bon⁹ est
 ad edificatiōez. **Itē** vetus lingua est de

De ascensioe dñi

transitorijs loqui. Noua pō de celestibus
De veteri lingua. Joā. iij. Qui de terra ē
de terra loquit. Et. j. Joā. iij. Ipse de mū
do sunt ideo de mūdo loquitur. De noua
pō lingua. j. Pet. iij. Sigs loquit qñ ser
mones dei. i. loquatur. Tertiu signū est
serpentū ablatio: qz serpētes tollēt. i. ma/
las suggestiones a diabolo iūstas. Ber.
Demonū est malas suggestiōes ingere/
re: sed nostz est nō pñtēre: Quartū est
mortiferi veneni repñsio. qz dicit: Est mor/
tiferz qd biberint nō eis nocebit. i. in cōmo
da sustinere siue in rebz siue in verbis si/
ue in psona: quia nō frangūt p impatiē
tiam. Greg. Ego patiēte virtutē maiore
signis et miraculis credo. Quintū est sa
lubris sup egros manū impositio. cū dicit:
Sup egros manū imponēt z bene habe
būt. i. sup pctōres qui eos offenderūt ma/
nus imponēt eis indulgendo z ex hoc bñ
habebūt. Hoc em est valde meritorium.
Aug. ser. de scrō Stephano. Per amorē
homis inimici efficiēris amic⁹ dei. Idez
in Ench. Elemosyna illa nihil est mai⁹ q
ex corde dimittim⁹ qd in nos quisqz pecc/
cauit. De pred. aut sic loquit Ber. in ser.
Nō difficile arbitror quēadmodū intelli
gi hñōi signa possint vt sint indubitata si
gna credulitat⁹ ac p hoc et salutis. Pri/
mū em opus fidei p dilectōez opantis cor
dis p punctio est in q sine dubio eijciuntur
demonia. i. pctā. Et ideo q in chz n credūt
linguis loquūt nōis: nec de cetero ve/
rūta p parentū lingua loquūtur decli/
nantiū in sba malicie ad excusandas ex/
cusatiōes in peccatis. Ubi pō p punctiōe
cordis z oris cōfessione pōra delēta sunt
peccata ne recidiū patiant serpētes tol/
lant necesse est. i. venenosas suggestiones
extinguat. Quid tñ agēdū siq forte radix
pullulat: si stimulat aīn carnis pēu. sicē/
tia pfecto si mortifex qd biberint nō eis
nocebit. qm iuxta saluatoris exemplū euz
gustauerint nolent bibere. i. cū senserint/
nollēt pñtēre. Nulla em dñatio est his
q sunt in chz iesu pūpiscētie sensus abs/
qz pñsens. Quid en: Hōlesta certe z picu
losa est sic corrupte affectionis lucta: sed
qui crediderint ma. sup egros impo. z bñ
habebūt. i. egras affectiōes bonis opibz
operiēt z hoc remedio curabuntur. Hec

Bern. Hec itaqz signa habere studeam⁹
si euz chzō ascendere volum⁹. Nā si in pec
catis manserim⁹: si suggestiōes malas nō
reppererim⁹: hoc est nostre dñatiōis in/
dicū. Exemplū de iudeis qbus dñs dicit
Joā. viij. In pctis vestris moriemini: qz
vīez penitere nolebāt. Et itez: Vos ex pa
tre diabolo estis. ibi dē Un. Eccl. ij. Si pe
nitentiā nō egerim⁹: inciden⁹ in man⁹ dei
t. Erti⁹ articls. Audistis de signis bo
noz chzianoz z p oppositū de signis
maloz. Hic applica quod ponit dñica in
passione: sermone meridiano.

Sermo quartus.

Dominus ie

Dñs zc. Dñs in templo san/
cto suo. Ps. x. Hoc exponit
pōt de triplici templo. scz
De templo materialis ecclesie.
De tēplo rōnalis pñcientie.
De tēplo eternalis glorie.
De pmo Genes. xxiij. Vere domin⁹ est
in loco isto. De secundo. j. Cor. iij. Nesci/
tis qz templū dei estis vos zc. De tertio
Daniel. iij. Benedict⁹ es in tēplo sancto
glorie tue. Salutatio.

Dñs zc
p Ritus artē. Utz chz ascendere
sup omes celos: Q. nō. Psal. Dñs i
celo sedes eius. q nō supra celos. Cōtra
Eph. iij. Ascendit sup omes celos: vt ad/
impleret oia. Rūdz Tho. par. iij. Quā/
to aliq corp pfect⁹ participat dī bonita
tem: tanto sunt supiora corpali ordine qui
est ordo localis. Unde videm⁹ q corpa
q sunt mag⁹ formalia/ sunt naturalr supi/
ora: vt patz p phm. iij. Ph. p. z. ij. de celo.
Per formas em vñquodqz picipat esse
diuinū. vt p. j. ph. p. Plus aut participat
de diuina bonitate corp⁹ p glām qz qd/
cūqz corpus naturale p formā sue nature.
Et inter oia corpa glōsa manifestū est q
corp⁹ chzī maiori refulget glia. Itō puen
tissimū est q sit sup oia corpa pñtūz
in alto. Dicit aut sedes dei esse in celo nō
sicut in pñtente: sed magis sicut in pñtē/
to: Un nō optz aliquā partē celī eo sugio

re eēt: qm esse sup oēs celos. Jo in Ps.
d. Eleuata ē magnificētia tua sup celos
Dee Tho. Pro fund. Sicut dicit Aristo.
q̄ro de Celo. Nobiliori corpi debetur no
bilioz loc⁹. Et Horati⁹ i poe. Singla q̄/
q̄ locū teneat sortita decent. Lū g corpus
chri sic nobilissimū corpoz: nō qrit Uerū
chris ascēderit zc. Dic m. vt s. Post rñsi
onē dicas. O ḡghosuz est videre chri cor
pus sic magnifice sublimatū. Ad hāc glia
aspirem⁹ frēs z nūc eā deu ore p̄plemur
vt tandē ei⁹ p̄cipes effici mereamur. O
miseri p̄cōres q̄ nō desied p̄p̄iaz q̄ritis
volūtate: diuinorū p̄ceptoz trasgressores:
supbi: inuidi: fornicatores zc. Eerte non
viā celi tenet⁹ sed inferni. Nō em possibile
est in celū ascēdere nisi eos dūtaret q̄ deo
placēt z seipos deo dedicāt. Fig. Eccl.
xliij. Enoch placuit deo z trāslatus est in
paradisuz. z Beii. v. Enoch ambulauit cū
deo z iustit eū dñs. Expone: Enoch inter
p̄tatur dedicās seu edificās: z signat iustū
qui se dedicat deo z tēpluz dei in seipo e/
dificat: Jo placet deo z tādē in paradysum
celestē transfertur. Sic ḡ dicit Col. j. Am/
buletis digne deo p̄ oia placentes.

• Eūdus articū. In p̄cedēti zc. Nūc
de scdo qd est mysteriū triūphātis/
sime ascētionis: qz postq̄ locut⁹ est eis as/
sumptus est in celū. Act. j. Eleuatis ma/
nibus ferebat in celū dicens discipulis suis
is illud Jo i. xx. Ascēdo ad patrē meū et
patrē vestrū: deū meū et deū vestrū. De lo
co autē q̄ ascēdit q̄ est in mōte oliueti: dicit
Simplici⁹ epus hierlymitanus: q̄ cū ibi
postea edificata fuisset ecclia. locus ille in
quo institerūt vestigia chri ascēdentis nū
q̄ potuit sterni paup̄mēto: imo resiliebant
marmora in ora collocātium. Calcati etiā
pulueris a dño hoc dicit esse documētuz:
q̄ vestigia imp̄ssa cernūtur eandē adhuc
speciē velut pressis vestigijs terra custodit.
Circa autē hoc mysteriū tria sunt de/
uote p̄templanda.

Primū magnificētia ascēdentis.

Scdm reuerētia turbe assistent⁹

Tertiū leticia militie z gaudentis

Primū igit zc. Magnificētia inq̄ pulcri
tudinis p̄pter dotē claritatis Unde dicit
Matth. xij. Fulgebūt iusti sicut sol. Ipse
autē est iustus iustoz: ideo zc. Magnifi-

cētia fortitudinis. Esa. lxij. Iste formo/
sus in stola sua gradies in multitudine p̄/
tutis sue. Magnificētia imp̄ialis celsitudi/
nis Matth. xlii. Data est mihi ois po/
testas in celo et in terra. Scdm est re/
uerētia turbe assistentis. Th ania⁹ bea/
tari. Unde dicit Ps. Ascēdisti in altū cepi
sti captiuitatē. i. tecū duxisti anias q̄ de/
tente fuerāt captiue. Tū eoz qui in corpe
et ania iam erāt glorificati. De his supra
sabbato hebdomade pasce p̄mo articulo.
Tum etiā beate virginis z brōz apostolo
rū z alioz spectantiū disciploz q̄ ex p̄cepto
dñi apparentis eis recubentib⁹ in ces/
naculo in mōte sion/in montē venerāt oli/
ueti. Qui vidētes eum tā gloriose ascēden/
tem in celum/reuerent adorauerūt. Quia
sicut dicit Act. j. Vidētib⁹ illis eleuat⁹ est:
et nubes suscepit eum in celū. nubes inq̄
luminosissima: nō q̄ indigeret nubis ob/
sequio: sed vt ostenderet⁹ q̄ omnes creatu/
re debēt ei reuerentiaz exhibere. Q̄nta
erat eoz admiratio: q̄nta deuotio ad do/
minū suū sic ascendentē. Credo q̄ libentē
cū eo ascēdisent etiā corpe/qd qz nō pote/
rāt/ascēdebāt mēte: signū erat aspectus
eoz attētus in celū. Et nos eoz exēplo to/
to anio dēm⁹ etiā ad dñm ascēdere. Di. illō
Bern. in ser. Nos p̄p̄s tu⁹ z oues pascue
tue seq̄mur te/p̄ te/ad te: qz tu es via: ve/
ritas z vita: Glia in exēplo: veritas in p̄/
missio: vita in p̄mio. Et Aug⁹. Si pie ascē/
sionē dñi celebrāz/ascēdam⁹ cum illo: z
sursum corda habeam⁹. Sursuz inq̄ cor/
da habeam⁹/sed ad dñm: Sursum q̄ppe
cor ad dñm refugiū vocat. Sursum autē
cor nō ad dñm/supbia dicit. De hac autē
ascēsiōe supbie dicit Ber. in smōe de ascē/
sione. Nōne iste est mons in quē ascendit
angelus: z factus est diabolus? Perni/
ciosa hec ascēsiō: imo descēsiō magis est
de hierusalē in hiericho. Tertiū est leti/
cia militie e congaudentis. s. angeloz iubilā/
tium. Psalm. Ascendit deus in iubilatōe
Venerūt siquidē obuiā christo omnes an/
gelice potestates tanq̄ summo domino:
et mirabant⁹: q̄ sic terra ascenderet super
celum: cum scriptū sit Proverbioz. xxv.
Celum sursum et terra deorsum. Cōtem/
plari autem possumus: q̄ ipsis angelis
p̄ admiratione interrogantibus inter se:

De Ascensione dñi

Quis est iste q̄ venit de edom tinct⁹ vesti-
b⁹ de bosra. Edom interpretat terren⁹ vt
sanguine⁹: bosra p̄o interpretat in tribula-
tione vel in angustia: q̄si dī. Quis est iste q̄
venit de mūdo terreno vel sanguineo. zc.

Rñdit dñs. Ego q̄ loqr iusticiā et p̄pu-
gnator sum ad saluādū. Quare respōsione
data q̄rūt etiā ip̄i angeli. Quare ē rubz
tū indumētū et vestimēta tua sicut cal-
cantū in torculari? Indumētū rubz ē cor-
pus suū p̄ cicatrices vulnērū. Et rñdit
dñs Torcular calceatū solus et de genti-
bus nō est vir mecū. Torcular hīc dicitur
crux in q̄ tanq̄ in p̄lo sic p̄flus est vt san-
guis ei⁹ funderet. Superiores autē ange-
li sic a dño illuminati inferiores instruxe-
rūt. Ip̄is em̄ interrogātib⁹. Quis est iste
rex glie. Respōdet supiores dī. Dñs vir
tutū ip̄e ē rex glie. Angeli autē inferiores
hoib⁹ reuelauerūt. Actū. j. Cūq̄ intue-
rent in celū euntē illū: ecce duo viri. i. duo
angeli in forma humana astiterūt iuxta
illos in vestibus albis q̄ et dixerūt. Viri
galilei qd̄ aspiciatis in celū: hic iesus q̄ as-
sumptus ē a vo. in ce. sicve. quēadmodū
vi. eū euntē in celū. Quēadmodū etiā ve-
nerūt angeli obuiā dño: ita et nos si mem-
bra ch̄i sumus sperare debem⁹ sanctos
angelos obuiā nob⁹ in hora nostre egres-
sionis occursuros. Exēplū. Luce. xvj.
Factū ē vt moreret medicus et portaret
ab angelis in sinū abrae. Esa. lv. In leti-
cia egrediemini et in pace deducemini.
t. Tertius ar. Aud. q̄ triūphāter ch̄s
ascēderit. Si itaq̄ volum⁹ cū ch̄o
ascēdere: simus ei fideles tanq̄ sumo re-
gi. Regib⁹ em̄ debet fidelitas. vt hēf. xxiij.
q. v. Si apud. Et si regib⁹ terrenis debe-
tur: multo magis regi celesti qd̄ fieri non
pōt si in peccato vinitis et p̄ p̄m cū diab-
olo estis. Dicit em̄ lex. ff. de inoffi. te. l.
libert. Qui cū inimic⁹ meis ē: amic⁹ me⁹
nō est. Donec casum de milite recipiēte sit
pendia regis: et tamē militat cū aduersa-
rio regis p̄tra regē. Expone et applica. no-
tādo q̄ q̄ diabolo seruit nō in celū cū ch̄o
ascēdet: sed descendet in ignē eternū q̄ pa-
rat⁹ ē diabolo et angelis ei⁹. Matth. xxv

Sermo quintus.

Dñinus.

zc. Dñs in celo pauid se/
dē suā: et regnū ip̄i⁹ oī/
bus dñabitur. p̄o. cñ. Hoc pōt exponi de
triplici celo. Primo de celo militātis ec-
clesie: qz vt Greg. dic̄ in homel. Regnū
celoz p̄nē ip̄is ecclia dicit⁹. Scdo de ce-
lo deuote aie siue p̄cie q̄ p̄ditiones bz cele-
stes et in q̄ regnat de⁹. Luc. xvij. Regnū
dei intra vos est. Tertio de celo triū-
phātis ecclie. De q̄ est illd̄ Act. j. Fere-
batur in celum.

Salutatio. Dñs zc.

p. Rñmus ar. An ch̄o pueniat sedere
ad dexterā p̄ris. Q. nō: qz ip̄e ch̄s
d̄r dexterā p̄ris. Lōtra. in symbo. Sedet
ad dexterā p̄ris. Rñdet thom. ij. pte
Noie dextere. tria p̄nt intelligi. Uno mō
fm̄ Dam. glia dñitat⁹. Alio mō fz Aug.
bitudo p̄ris. Tertio mō fm̄ eūdē iudicia-
ria p̄as: sessio autē bitationē siue requies
designat. Unde sedere ad dexterā pat̄is
nihil aliud est q̄ simul h̄re cū p̄e gliaz di-
uinitat⁹ et bitudine: et iudiciaria p̄ate: et
hoc i cōmutabiliter et regaler. Cum autē
fili⁹ dicit dexterā pat̄is hoc itelligēdū ē
appropate p̄ modū q̄ ē d̄r p̄r p̄ris fz dex-
tera p̄ris fm̄ tres signīdēs p̄dicatas est ali-
qd̄ cōe trib⁹ p̄sonis. Hec tho. Pro sūd
De reb⁹ arduis et celestib⁹ q̄ntuz ad nos
spectat libēter dēm⁹ audire et loq̄. Ad etiā
d̄t p̄mētor secūdo de celo: q̄ melius est
modicū scire de celestib⁹ et nobiliorib⁹ q̄
multa de reb⁹ viliorib⁹. Altitudo q̄ppe re-
rū reddit auditores attētos. Virgil. iij.
enēd. Quē nō magna mouet magnarū
glia rex. Questio at̄ ē d̄ re altissima: viz
An ch̄s zc. Dic̄ m̄. vrs. Ex q̄ p̄lude q̄n-
tā dēm⁹ h̄re fiducia ascēdēdi in celū: ex eo
q̄ tā n̄ra hūanitas in ch̄o sic gl̄iose sedet
ad dexterā p̄ris. Ad h̄ certe n̄re nature p̄-
ncipiū sumpsit: et tā gl̄iose sublimauit: vt
nos sue diuinitat⁹ p̄ncipes efficeret. ij. pe.
j. Maxiar p̄ciosa nob⁹ p̄missa donauit: vt
p̄ hec efficiam⁹ dīne p̄fortes nature fugie-
res ei⁹ q̄ in mūdo ē p̄cupiscētie corruptio-
nē. Audi igit o fornicator: o vsurarie. zc.
Putas ad h̄ puenire. Certe ne q̄ p̄ potes
ris nisi auferas mūdī p̄cupiscētia cū q̄ nō

pōt eēdei charitas. vñ. j. Jo. ij. Nolite diligere mūdū: neq; ea q̄ in mūdo sunt: qm̄ si q̄s diligit mūdū n̄ ē charitas p̄ris i illo Sola at̄ ē charitas q̄ facit sursum ascendere Aug. Amore meo pōd meū eo fero: q̄ cūq; fero. Figura. iij. Reg. ij. Helias cū trāssisset aq̄s iordanis in curru igneo eleuatus est in celū. Expone Jōrdanis interpretatur riuus iudicij. Faciat q̄ vnusq; q̄s iudiciū de se z trāseat aq̄s mūdane p̄cipit et sic dō p̄ grāz z charitatē recōciliabit z in charitatē seruiore ascēdet i celū Nā vt dī Jo. i. Corōnā vite repm̄isit deo diligētibus se.

s. Quid ar. In p̄ce. zc. Nūc de tertio qd ē mystēriū gl̄iosissime exaltatiōis q̄ sedet ad dexterā p̄ris. A dextris inq; .i. ad eq̄litate p̄ris q̄ntū ad diuinitatē: z i bonis p̄mis potiorib; p̄ ceteris creatur; q̄ntū ad hūanitatē. Sedit inq; nō solū p se s; etiā p nob. Ro. viij. Qui ē ad dexterā z interpellat p nob. Est at̄ in h̄ p̄tem plāda n̄re p̄mōtōis vtilitas p̄cipue q̄ ad tres virtutes theologicas.

Primo ad fidei firmōz certificationē.

Secūdo ad certioris sp̄s subleuationē.

Tertio ad seruēntioris charitatis affectionem.

Primo ad firmioris fidei certificationē q̄ maxime p h̄ certificat q̄ vt dixerat imple tū est. Vñ dixerat Jo. xij. Vado ad patre. Et nūc di xi vobis pus q̄ fiat cū factū fuerit credatis s; q̄ ego sū deo. Leo papa ser. de ascēsiōe. Tūc ad equalē p̄ri filiū eruditior fides gressu mētis cepit ascēdere. Et Aug. sup illo Jo. xij. Si diligetis me gauderet; vtiq; q̄ vado ad patre zc. Jō subtrahō formā istā serui in q̄ pater maior me est: vt deū sp̄aliter videre possitis. Secūdo ad sp̄s subleuationē. Sperare em̄ debem; q̄ vbi ē caput illic est z mēbra. Vñ ip̄e dñs dicebat Jo. xij. Accipia vos ad meipsum vt vbi ego sum z vos sit; Leo papa. Chzū ascēsiō nō stra ē p̄uēctio z q̄ p̄cessit gl̄a capitis eo sp̄s rēdit z corp̄is. Nā z ip̄e p̄or ascēdit vt viā oñderet. Michē. ij. Ascēdit pandēs iter aq̄i eos. Aug. Vñ facit est tibi saluator surget ambula habes q̄ noli pigrescere. s. vt p̄uenias vbi tā introiuit chzū z sedet ad dexterā p̄ris. Jō dī paul; Heb. vij. Cō

fugim; ad tenendā p̄positā sp̄em quā sic ancoram aīe habem; tūc atq; firmāz incedentē vsq; ad interiora velaminis vbi p̄ cursor p nob introiuit iesus. Tertio ad seruēntioris charitatis affectionē. Ad h̄ ei ascēdit z sedet ad dexterā p̄ris vt ad se trahat corda n̄ra. Nā vt dī Matth. vj. Vbi ē thesaurus tuus ibi est z cor tuū thesaurus aut̄ hūan; gñis est ip̄e chzū. Item vt inde nobis trāsmittat sp̄m̄ sc̄m̄ cuius p̄ncipale donū est charitas. Vñ dicebat dñs Jo. xij. Expedit vob vt ego vadam. Si em̄ nō abiero paraclēt nō veniet ad vos. Si at̄ abiero mittā eū ad vos. Hoc discipulis dicebat. Sim; igit z nos discipuli chzū z sic sperare poterim; aduētum sp̄s sc̄i. Sed interim oratiōi instem; sc̄o desiderio flagrātes qd̄ maxie disponit ad susceptionē sp̄s sc̄i. Exēplū de apostol; q̄ h̄ tempe intermedio erant pseuerantes in oratiōe: vt bī Act. j. Et ip̄is orantibus affuit sp̄s sc̄i. Vñ cantat eccl̄ia. Orantib; apostolis deū venisse nūciat.

t. Erti ar. Aud. Si q̄ dñs fideles fuerim; securi eē possum;. Dñs ei nob redemit hereditatē celestē: z p̄cessit eius possessionē acceptur;. S; h̄ mltū timere dēm; ne ex n̄ra malicia h̄mōi hereditas a nob sit aliena. Nā vt dicūt iura. Qui seu dū alienat cadit a iure feudi z dñs illud ali; p̄cedere p̄t lib. feudoz. Cōstitutio. Si diētul;. Et de feudis. c. ij. Propōe ca sum de eo q̄ yēdidit hereditatē suā quaz ff ei; redemit volēs eā sibi reddere: quaz reddita itēz ille alienauit: z sic merito a; misit. Expōe z applica qm̄ qm̄ peccat ali; q̄s alienat a se hereditatē celestē. j. Cor. vj. An nescit; q̄ iniq; regnū dei nō possidebunt. Nolite errare: neq; fornicarij: neq; idolis seruītes: neq; adulteri: neq; molles: neq; masculoz p̄cupitores: neq; fures: neq; auari: neq; ebriosi: neq; maledicti: neq; rapaces: regnū dei possidebūt.

Dñica infra octa. ascen. Sermo p̄m;

Stote p̄z.

e. zc. j. Pe. iij. Cū venerit p̄ adletus quē ego mittā vob a p̄e sp̄m̄ veritatis q̄ a p̄e p̄cedit ille testimonij p̄bi. de me z vos testimonij p̄

Dñica infra oct. ascēliōis

hibebitis. Jo. xv. Vbi spūscūs: ibi ve-
ra prudētia. In illis autē p̄bis norat̄ tres
desiderabiles effectus spūscū. Prim⁹ est
letificatiua p̄solatio q̄ norat̄ in hoc noīe
paraclet⁹ qd̄ p̄solator interpretat̄. Didym⁹
spūscū veniēte p̄solatorē dicit ab opa-
tiōe nomē ei ipones qz illis q̄s se dignos
reperit incredibile gaudiū tribuit. Sem-
piterna q̄ppe leticia in corz corde p̄sat qz
spūscūs ē inhabitator. Scd̄s ē illumina-
tiua instructio: qz noiat cū spū vitat̄. Jo.
xvj. Cū venerit ille spūs vitatis docebit
vos omne vitatē. Terti⁹ est declaratiua
testificatio. cum d̄r. ille testi. phibebit zc:
Aug⁹. Ille testimoniū phibebit: z vos p̄-
hibebitis. Ille in cordib⁹ v̄ris inspirādo:
vos vocib⁹ vestris sonādo. Vñ poteritis
p̄dicare qd̄ nōstis: qz ab initio mecū estis
qd̄ mō nō facitis. qz illi⁹ spūscū plenitu-
do nōdū adest vob⁹: dabit cū vob⁹ fiducia
testimoniū phibedi: charitas dei diffusa
in cordib⁹ v̄ris p̄ spūscū q̄ dabit vobis
Perfecta ei charitas foras mittit timorē
Salutatio. Estote.

p. Rimus arti. An prudentia possit ēē
sine ḡra: Q. sic. Lu. xvj. Filij huius
seclī prudētiores filijs lucis in generatiōe
sua sūt. Cōtra. Nō p̄r quis sine ḡra recte
p̄siliari iudicare z efficacit̄ p̄cipere de his
q̄ p̄tinēt ad finē vltimū qd̄ p̄tinēt ad p̄u-
dētiā. Rñdet Tho. 2a. 2a. q. xlvij. Pru-
dētia tripliciter d̄r. Est em̄ prudētia fallā: z
p̄ similitudinē dicta. cū. s. q̄s p̄p̄t malū finē dis-
ponit p̄gruētiā media. 2mō ē prudēti-
a carnis q̄ finē vltimū p̄stituit i delecta-
tiōe carnis. Scd̄a ē prudētia p̄a s̄z imp-
fecta q̄ inuenit vias accōmodas ad fines
p̄e bonū n̄ tot⁹ vite hūane s̄z alicui⁹ sp̄ea-
lis negocij: puta ad negociādū aut nauti-
gādū sic d̄r prudēs negociator aut nauta.
Uel si inuenit vias accōmodas ad finem
simpliciter vltimū tñ deficit i p̄ncipali actu
prudētie. puta bñ cōsiliat̄ z recte iudicat
etiam de his que p̄tinēt ad totam vitā
s̄z nō efficacit̄ p̄cipit. Tertia ē prudētia
p̄a z p̄fecta q̄ ad finē tot⁹ vite hūane re-
cte p̄siliat̄ z iudicat z p̄cipit. Et hec ē pru-
dētia simpliciter q̄ in p̄tōrib⁹ ēē nō p̄r. Pri-
ma autē est in solis p̄tōrib⁹. Scd̄a ē cōis
bonis z malis maxime illa que est imp-
fecta p̄pter finē particularē. Illud autē qd̄

obijcitur intelligit̄ de p̄ma prudētia. Nō
em̄ d̄r q̄ simpliciter sint prudētes s̄z in ḡra
tiōe sua. Hec Tho. Pro fūd. Nō ē pru-
dens q̄ spe longe vite exponit animā p̄icu-
lo dānatiōis sue. Marcialis. Nō ē crede-
mibi prudētis dicere viuā. Sera nimis
vita ē crastina viuē hodie. Vñ Arist. d̄r.
vj. Ethicor. Impossibile ē prudētē ēē nō
extremē bonū. q. d. Si q̄s differat fieri bo-
nus nō ē prudēs. S̄z q̄rit An prudētia zc
Dic rñ. v̄s. Et q̄cludē q̄ si p̄e prudēti-
tes ēē volum⁹ necessario sūt abijciēda pec-
cata. Nemo certe stultior q̄ in p̄ctis sa-
cet. Aug⁹. Audacior ē q̄ cū vno p̄ctō mor-
tali dormit q̄ cū septē hostib⁹ iniucē p̄
morte sua obligat̄ p̄figit. Hec nō ad-
uertit adulteri: auari: fures zc. Prouer. j.
Sapientia atqz doctrinā stulti despiciūt.
Figura. Saul p̄emnes dei mandātū et
suā correctionē insensat̄ fact⁹ z a spū ma-
ligno exagitatus ē: vt hētur. j. Regū. xv. z
xvj. Expone. Saul abutēs interpretat̄. Q̄
q̄t iūc q̄ mādatis dei abutūtur p̄emnen-
tes. 3o stulti sūt z a diabolo reguntur.
Eccl̄s. j. Stultorū infinit⁹ est numer⁹.

s. Eccl̄dū arti. Notādū p̄mo q̄ si p̄p̄rie
v̄timur terminis dicit Dam. sapias
ad p̄tēplatiū: prudētiā p̄o ad actiū p̄-
tinere. Et sup̄ illud p̄s. Os meū loq̄t̄ sa-
piētia z meditatio cordis mei prudētiā.
dicit glo. Sapia ad res diuinas p̄tinet: s̄z
prudētia p̄tinet ad mores. Sepi⁹ tñ acci-
piūtur p̄ eodē sapiētia z prudētia: neqz in-
tendim⁹ v̄ti terminis istis stricte sumpt̄s.
Notandū est autē q̄ triplex ē prudētia.

Prima est imitabilis.

Scd̄a est vituperabilis.

Tertia est laudabilis.

In h̄ sermone dicēdū ē de p̄ma q̄ ē prudē-
tia naturalis siue solertia qd̄a naturaliter
repta etiā in q̄busdā brut⁹ aialib⁹: sicut q̄
agn⁹ statim nat⁹ naturalit̄ cognoscit ba-
latū m̄ris: z fugit lupū quē alias nūq̄ v̄-
dit. Vñ scriptura p̄ponit nobis h̄mōi pru-
dētiā vt a nobis imitabilē. Job. xij. In-
terroga iumēta z docebūt te. Et puer. vj.
Vade ad formicā o piger z p̄sidera vias
ei⁹ z disce ab ea sapiam. i. prudētiā q̄ cū
nō habeat ducē nec p̄ce. parat in e. ci. sibi
z cō. in mē. qd̄ comedat. Et Barth. x.
Estote prudētes sicut serpētes: z simpli-

Bermo. II.

ces sicut colūbe. Est aut in serpēte triplex
consideranda prudētia a nobis imitanda.

Prima est prudētia sollicite custodi-
tionis.

Secūda ē pgrue renouatiōis.

Tertia ē caute euasioneis.

Prima igitur qz vīz oīa mēbra exponit vt
pncipaliorē grē. s. caput custodiat. Un p
aquā natās caput eleuat ne submergat.

Sic z corp⁹ exponere debem⁹ vt aīa cu-
stodiat z caput mētis eleuare ne delicia-
rū aq̄s submergat. Deuter. iij. Nāz tuā
sollicite serua. Un Matthe. xvj. Quid p
dest hoi si vni. mū. lu. aīe pō sue zc. Se-
cūda ē prudētia debite renouatiōis qz vī-
delz serpēs renouari cupiēs p forame ar-
tū trāsit pellē veterē exuens postea q̄ for-
amā pōrauit. Sic z hō renouari volēs aī-
quā forz vīu. i. sacre doctrine haurire vīz z i
arto pnie foramine pellē veterē hōis. i. ma-
lā p̄suetudinē exuere nouū hōiem q̄ fm
deū creat⁹ ē induēdo z pcti venenū in cō-
fessioe totalit euomēdo. Eph. iij. Depo-
nite vos fm p̄stinā cōuersationē veterem
hōiem q̄ corruptū fm desideria erroris.

Renouamini aut in spū mētē vīe z indui-
te nouū hōiem q̄ fm deū creat⁹ ē in iusti-
cia z scititate p̄itāt. Tertia ē prudētia
caute euasioneis. Serpēs em q̄ dī aspīs vt
incātionē euadat aures suas obturat.

vnā cū cauda: alterā terra sup quā aures
firmat. Sic et hō dz euadere diabolū in-
cātatozē z tētiōes ei⁹ aures cordis ob-
turādo ex p̄sideratiōe finis nīi q̄ est sicut
cauda: z ex p̄sideratiōe corporē fragilita-
tis q̄ est ex terra. Ps. Sic aspidis surdez
obturantis aures suas. Exēplū inductū

uū ad p̄sideratiōē nīe miserie fragilita-
tis z finis nīi. Rex qdā erat nūq̄ ridens
q̄ntūcūq̄ festū fieret. Semel a quodā a-
mico suo reprehensus sup hoc dixit ei q̄
alias sibi rīderet Fecit ergo parari cathe-
drā cū pedibz putridis z collocari eaz q̄q̄
mō sup fornacē ardentē z desup gladiūz
pēdēre cū fragili choridula. Quo sic dispo-
sito illū rep̄bensorē iussit sedere in cathe-
dra et q̄tuor hōies cū q̄tuor gladijs col-
locari iuxta eū. vnū retro: alii aīa: alium a
dextris: alii a sinistris: z apportari coraz
eo cibaria delectabilia: z locutores ad
gaudiū excitātes. Et his factis inuitauit

eū rex ad ridendū. Et ille dixit. Et quō ri-
dere possum: Si habere oīa mūdi dele-
ctabilia cū istis incōmodis z piculis q̄ vi-
deo supra infra z iuxta me: non tñ ridere
possem. Tunc ait rex. Et ego quō ridere
possum q̄ntacūq̄ sint festa corā me: q̄ ama-
ritudinē peccatoz meoz post me: incerti-
tudinē futuroz aī me: vexatiōes aduersi-
tātū p̄ntium a sinistris: nocumēta p̄sp̄ri-
tātū a dextris: tāq̄ gladios acutos: distri-
ctionē diuine snie sup me: voraginē infernī
infra me p̄sideo. Et inter hēc p̄stitutus
sum in hac fragili sede de q̄ q̄tidie p̄cipita-
ri expecto. Hec pericula cogitare o pecca-
tores z tāq̄ prudentes studeatis euade-
re. Hiere. ij. Fugite de medio babilonis
vt saluet vnūq̄q̄ animā suā.

¶ Erit⁹ articulus. Aud. qm̄ bruta ani-
malia nos edocēt in futurū puidere
z picula p̄cauere. Lauete ne negligatis z
inueniamini de nūero non prudentiū sed
stultoz. Notate q̄ dicit lex. Stultis non
cōsuetū est succurrere: sed errantibz. ff. de
iur. z fcti ignorātia. l. vlt. §. vl. Et vigilan-
tibz z nō negligentibz fm iura subuenien-
dū est. De rez p̄mutatione. Eū vnūuerso-
rū. Et de dona. iter dilectos. Audite. Si
q̄s sufficienter p̄monitus z edocet⁹ de fu-
turo mortz periculo p̄ nihilo duceret nec
caueret nōne stultus reputaret: z si perī-
culū illō sciēter icurreret: nōne merito ibi
relinq̄ret. Propone casū magis in piculo
lari z applica: qm̄ satis p̄moniti sumus de
piculis nīe dānatiōis: iō caueam⁹. Qm̄
vt dī Eccl. iij. Qui amat piculū p̄bit i illo

Sermo. ij.

Prote p̄u.

zē. Nō nouerūt patres neq̄
me. Jo. xvj. Tales nō sūt de
nūero prudētū qui nō habent sciām dei.
Osee. iij. Nō est scia dei in terra. i. in cor-
de terrenis dedito: quia videlz deū post
ponit et obliuioni tradit. Nō em p̄siderat
dei potentia neq̄ sapientia: neq̄ beniuolē-
tiam. De potentia de. j. Pe. v. Hūilia-
mini sub potēti māi dī zc. De sapia Ro.
xj. O altitudo ditia sapie z scie dei. zc.
De beniuolētia. ps. Custate videte qm̄
suauis ē dñs zc. Salutatio Estote zc.

Unica infra octa. ascen.

p Rimus ar. An prudētia sit in oibz
hūitibz grām: **Q.** nō. **U**tri sunt ha/
bētes grām q̄ nō sunt bñ p̄siliatiui: sed ne/
cessario hñt regi aliō p̄silio. **Cōtra.** Pul/
lus habz grām nisi sit virtuosus: sed null⁹
pōt esse p̄uofus nisi hēat prudētiā. **Dic**
em Greg. ij. moral. **C**etere p̄tutes nisi ea
q̄ appetūt prudētē agāt p̄tutes esse neq̄/
q̄ pnt. **R**ndet Tho. ij. q. xlvij. **N**ecessē
est p̄tutes esse p̄negasita vt q̄ vnā habet
oēs hēat. q̄cūqz aut hz grām/habz cha/
ritatē. **U**n necesse est q̄ hēat oēs p̄tutes:
et sic q̄ habeat prudētiā. **I**usti aut q̄ indi/
gēt regi p̄silio alieno/ saltē in hoc sibi p̄p̄is
p̄ulere sciūt si grām hñt: vt alioz requāt
p̄silia z p̄fēt nāt bona p̄silia a mal: **Hec**
Tho. **P**ro fund. **V**ere prudēs est q̄ de
futuro diligēt p̄uidet. **U**n **Hiero.** p̄tra
Rufinianum narrat **Pythagorā** dixisse
duo tpa p̄spiciēda fore. **I**ntueda em sunt
ea q̄ gessim⁹ vt eoz exēplo deliberare qat
q̄ in postez qd sit factur⁹/z q̄ fine op⁹ su
tuz terminare valebit. **E**t **Ganfred** in po
etria. **G**ressuz p̄currat oculi: p̄consule mē/
tē: z vires mētē tuas. **H**oc itaqz ad pru
dētiā p̄tinet. **S**ed q̄ritur **An** prudētia
zē. **Dic** rñ. vt s. **E**t q̄ p̄clude q̄ nō p̄t esse
aliqz p̄fecte prudēs nisi ex dono dei: z q̄cū
q̄ habet donū grē/prudēs est. **A**d hñdaz
q̄ prudētiā maxie recurrendū est ad oēū
p̄ oīdez deuotā. **Jō. j.** **P**et. iij. **P**ostq̄ vi
xit **Petr⁹**: **E**stote prudētes. **S**ubdit: **E**t vi
gilate in orōnibz. **E**t **Lu. xxi.** **V**igilate oi
tpe orātes vt digni habeami effugere que
vētura sūt zē. **V**ere prudēs est q̄ in tñ p̄i
deratiōe se recolligit. **E**t p̄tra. **S**cult⁹ est
q̄ se circa exteriora effundit. **A**udite o pec
catores zē. **I**n p̄sona taliū dē **Ps.** **S**icut
aq̄ effusus sum z disp̄sa sunt oia ossa mea:
id ē tota fortitudo mea. **E**xem. **D**ū berī
ci⁹ est in se restrict⁹ ledi nō pōt: qz acule/
is est armat⁹ exteri⁹: nec est fera q̄ audeat
eū tangere: sed cū intrās aquā se dilatat:
tūc canis seq̄tur eūz capir p̄ aliquā partē
carnis z occidit. **S**pūalit: **H**ō restrict⁹ in
sui p̄sideratiōe meditās finē suū nō inter/
ficiat a pctō: sed dilatat⁹ ad terrenas diui
tias aut delicias mltiplr capis. **Fig.** **G**e
nē. vij. **M**ultiplicans aq̄s diluuij interfe/
cit ē ois caro. **S**pūalr: p̄ aquas i. labiles
diuitias z delicias cito labit hō carnalis

ad mortē eternā. **Greg** in moral. **C**arna/
les hoies de vitiaz affluētia extollunt/ sz
hora q̄ nesciūt cito rapiūt: z oū pedē fixi⁹
se credūt/ ad ima lacū descendūt.

s **E**cclus ar. **I**n p̄ced. zē. **H**ic dicen/
dū ē de prudētia vitupabili q̄ est pru
dētia culpe que est triplex.

Pria est prudētia terrene cupiditatis.

Secda est prudētia voluptuose carnali/
tatis.

Tertia est prudētia diabo
lice calliditatis.

Prima igit zē. **H**ec est mūdanoz pru/
dētia circa adq̄sitiōes terrenoz. **B**aruch
ij. **F**iliy agar exq̄sierūt prudētiā q̄ de ter
ra est. **A**gar interpretat solennitas vigilie.
Hi q̄ dicunt filij agar q̄ fac iūt z q̄rūt gau
diū z festū suū in vita p̄nti q̄ oz esse vigi/
lia solēnitatis future. **E**tqz mūdani feruē
tius studēt circa mūdana q̄ spūales circa
diuina: **Jō** dē **Lu. xvi.** **F**ilij hui⁹ secti pru
dētiōes filij lucis in generatiōe sua sūt.

Secda est prudētia voluptuose carnali/
tatis. **Ro. viij.** **P**rudētia carnis mors est.
Glo. **P**rudētiā carnis hz q̄ q̄ sue carnis
sunt studiosi⁹ implet. **I**n fatuata prudē
tia corp⁹ curare z aiām negligere. **B**ern.
Sic stulti estimatores de minimis/ ma/
ximā z de maxis minimā curā gerūt. **J**dē
Cur carnē tuā p̄ctosis impiguas z ornas
quā post paucos dies p̄mesduoraturi sūt:
et aiām nō curas q̄ corā deo z angel est p̄/
sentāda. **A**ncillā dñari/ et dñaz ancillari:
magna abusio est. **T**e. tia est prudētia
diabolice calliditatis. **H**ec est astutia p̄/
uerfoz q̄ callidi sunt ad fallendū. **B**en. iij.
Serpēs erat callidior cūctis animātibz.
Gl. **Q**uia plenus erat demōe. **H**iere. iij.
Sapientes sunt. i. astuti z callidi vt faciāt
mala: bene facere aut nescierūt. **E**sa. xxiij.
Peribit sapiētia a sapiētibz: z intellectu s
prudētiū reprobabit. **H**ec dubiū oēs hu
iūmōi prudētes: aut prudētia humana:
aut carnali: aut diabolica seipos tandē i/
sensatos p̄clamabūt dicētes illō **Sap. v.**
Hos insensati zē. **S**equitur. **E**rrauim⁹ a
via veritat⁹ zē. **Q**uid q̄ pfunt nob: s sup/
bia zē. **S**ed heu tarda est illa recognitiō.

Exemplū legimus in **U**lraspatz. **U**ir
quidam fuit modestus moribus/ debilis
corpe: taciturn⁹: et raro in publico vis⁹: sp
ogans cum sanus esset. **E**contrario yxor

Curiosa loqr. liri gloriola: ebriosa: atq; luxu-
riosa: corpe sana. Cōtigit g̃ vt vir lōga e/
gritudine moreret. Et p̃tinuo pluuia: co/
ruscationes: atq; tōitrua: aerē p̃turbabāt:
nec cessauerūt p̃ tridū aō vt nec potue-
rit corp⁹ ei⁹ sepeliri: ita vt hoies vici illi⁹
mirarēt di. Sicine iūmic⁹ dei erat iste:
vt nec terra suscipiat corp⁹ ei⁹ ad sepultu-
rā. Vix tñ tandē sepulture tradit⁹ ē. Post
ei⁹ mortē vxor ei⁹ cū maiori licētia: corp⁹
libidie vtebat⁹: p̃stibulū fēc domū suā.
Dorte autē ei⁹ veniēte tantā habuit su-
neris p̃peritatē: vt videret aer ei obsequi-
um facere. Erat at eis filia q̃ adhuc par-
uula erat m̃re mouiēte. Post obitū matr⁹
filia puellari etate egressa: z desideria ei/
tullatiōis corp⁹alis ieiunijs refrenās q̃daz
die ad vesp̃rā cogitare cepit cui⁹ vitā ma-
gis eligeret imitandā. Cogitās q; vitā pa-
tris z finē ei⁹: z ex alia parte vitā matris
z finē ei⁹ q̃ illa intra se dicebat. Sic me opo-
ret viuere sic mat. Supuenit nox: z sopor
accessit. Astitit igit ei quidā corpe gran-
dis: aspectu terribilis: asperavocē interro-
gās. Dic mihi q̃ sūt cogitat⁹ cordis tui.
Illa tremēs: nec aspicere in eū audebat.
Maior vero voce iterū iussit vt qd cogi-
tauerat sibi diceret. Illa p̃re timore oēm
oblita cogitatū nihil eē dicebat. Ille p̃o
ei ad memoriā vniuersa reducebat q̃ me-
ditata fuerat. Illa p̃fusa veniā perijt z cau-
saz narrauit h̃mōi cogitat⁹. Qui ait. Ue-
ni z vide patrē z matrē: z cui⁹ deinde vo-
lueris tibi elige vitāz. Primo g̃ duxit
eā ad capū amenū varias arbores pulcri-
tudinis inenarrabilis habētē. Occurrēs
p̃r ei⁹ amplexat⁹ est eā z osculat⁹: filiam
vocans. Illa rogabat manere cū ip̃o. At
ille p̃uic(inq̃) nō potes: s; si volueris ve-
stigia mea seq̃ huc venies nō post multū
t̃ps. Trahēs q; manu illā q̃ iā duxerat: ve-
ni(a)it vt ostēdā matrē q̃ in igne exuritur:
vt scias cui⁹ imitari debeas vitā. Sta-
tuit igit eā in domo obscura turbatōe ple-
na ostēdēs illi fornacē ardētē z picē feruē-
tēz q̃sdā illic aspectu terribiles stātes sup̃
fornacē. Illa deorsū aspiciēs vidit matrē
in fornace vsq; ad collū dmersam striden-
tē dētib⁹ z igne ardētē z vermū multo-
rū ferrozē. Vidēs eā mat cū vulatu clama-
bat licz tarde. Heu me o filia de proprijs

petis hec patior: q̃si qz delirāmēta mihi vi-
debāt oia q̃ de sobrietate erāt. Opa forni-
catōis z adulteri nō mihi videbāt habe-
re tormēta. Et ecce p̃p̃ exiguas delicias
q̃nta tormēta sustineo. Ecce p̃ cōtēptu dī
q̃les recipio mercedes. Notate q̃liter nūc
se recognoscit insensatā: s; tarde. Puella
igit ex illa visiōe h̃ vñū deliberauit: vt pa-
tris seq̃ret vitā valdeq; p̃fecit in timore
dei quēadmodū illa narrauit cuidā sent
interrogatū q̃ res eā ad tam scām con-
uersationē adduxerat. Ideoq; melioris
efficiamur p̃siliij z vt p̃e prudentes ad si-
nē aspiciam⁹. Iuxta igit p̃siliū pauli. Eph
v. Videte quō caute ambuletis nō q̃si in-
sipientes: sed vt sapientes.

c. Eritus articul. Aud. zc. Fugienda
igit est talis prudētia q̃ vere dici p̃t
dānosa fatuitas. Notate q̃ dicit rela. iur.
Dānū qd q̃s sua culpa sentit sibi nō alie-
ri dz imputare. ff. d re. iur. l. qd q̃s. Pone
casum de p̃bēdis. Si cleric⁹. lib. vj. Vbi
clericus q̃ negligit petere p̃bēdā sibi debi-
tā cū vacat sibi imputare dz nō socio expa-
ctāt. Cauete g̃ ne p̃p̃ mūdi delicias neq;
gligat⁹ petere z adq̃reret p̃e pueniēt he-
reditatē celestē. Audite si alicui diceret:
denariū quē hēs relinq̃ z tibi dabūf cen-
tū floreni: nōne fatu⁹ eēt si diceret dena-
riū quē habeo poti⁹ custodiā? Etsi cui dī
ceret: viue hodie deliciose: s; p̃ toto vite
residuo incarcerationis. zc. Nōne stultus
eēt si vnius diei delicias eligat illo pacto.
Exponet applica. notādo illud Ber. Ue-
ve ve vapor est ad modicū parēs q̃ eterne
felicitat⁹ aditū intercludit.

Sermo tertius.

Stote p̃r.

c. zc. Hec locut⁹ sū vob: vt cū
venerit hora eoz remiscā/
mini: qz dixi vob Jo. xvj. Talis remini/
scētia facit prudētes. Vtra aut futura lo-
cut⁹ ē ch̃s: vt cū venerit hora eoz remini/
scētia p̃bū tremēdi iudiciij (scamini
Secdo p̃bū inenit gaudij.
Tertio p̃bū tremēdi supplicij.
De primo dicebat. Matt. xxv. Cū vene-
rit fili⁹ hois in maiestate sua zc De secdo
Matt. xxij. Erūt sic āgeli dei in celo. De

Unica infra oct. ascēliōis

tertio. *Matth. xij.* Dittent eos in camis
nū ignis. *zē.* Estote. *zē.*

p. *Rim.* ar. An prudētia sit necessa-
ria ad bñ viuendū. *Q.* nō: sola cha-
ritas sufficit ad bñ viuendū. *Cōtra.* Nō
pōt esse bonus sine prudētia: vt s̄ dictum
est. *Rūder Tho.* .j. q. q. prudētia ne-
cessaria est ad bñ viuendū. Bene em̄ vi-
uere p̄sistit in bene opari ad qd̄ requirit̄
nō solū quid hō faciat sed etiā quō faciat
vt vīcz opeset fm̄ rectā electionē q̄ requirit̄
duo. s̄. debitū finē z mediū pueniens. Ad
debitū autē finē disponit per virtutē mo-
ralē que pficit p̄tē appetitiuā. Ad mediū
autē per habitū rōnis: qz p̄siliari z eligere
sūt act⁹ rōnis: z sūt act⁹ ip̄si⁹ prudētie.
Hec Tho. Pro fūd *Q.* p̄ pauca de bo-
na curat vita. *Sen.* ad *Luc.* Nō q̄ bñ
viuat: sed q̄ diu curat *Jo.* Perlius repre-
hendit multitudinē eoz q̄ multas curas
inanes gerūt: z necessarias omittunt di.
Q. curas hoim: o q̄ntum est in reb⁹ inane
Tales q̄ fati ut sūt nō prudētes. Sed q̄rit
An prudētia zē. *Dic rñ.* vt sup̄. *Ex q̄z* clu-
de q̄ fati sunt q̄ poti⁹ dānatiōis media
q̄ saluatiōis eligūt: plus solliciti de tēpo-
rali voluptate carnis q̄ de eterna beatitu-
dine celesti: plus carnis delicias q̄ aie cō-
solationē amātes: imo eis amara sūt spūa-
lia: carnalia vero dulcia. *Esa. v.* *Ue* q̄ dī-
citis bonū malūz malūz bonum ponētes
dulce amarū: z amarū dulce. Hoc
attendite o carnales zē. *Figura. Au-*
meri. xi. Filij israel fastidiati erat de man-
na qd̄ tñ in se dulcissimū erat z ardēter de-
siderabāt cepe z allia q̄ māducauerant in
egypto. *Jo.* tales in deserto mortui sunt.
Spūaliter. Dulci plus in feroze pcti de-
lectant q̄ in decore z odore ac odore cele-
stis gr̄e. *Ps.* *Dez* esca abomiata ē aia eoz
s̄. *Eūd.* ar. In p̄ce. zē. Nūc cōsequen-
ter dicēdū ē de prudētia laudabili de
q̄ *Rhom.* viij. Prudētia spūs vita z par.
Et tu illi. li. de officijs. Prudētia ē appetē-
daz fugiēdazq̄ rez cognitio. fm̄ aut eūz
dē. ij. *Rethorice* tres sūt ei⁹ p̄tes de q̄b⁹
etiā dicit *Sen.* li. de p̄tutib⁹. Si prudēs
est anim⁹ tu⁹ tribus spib⁹ dispense. p̄sen-
tia ordina: futura pūide: p̄terita recozda
Prima p̄teritoz mēoria. *(re.*
Secda p̄ntūm intelligentia,

Tertia futuroz prouidentia.

Prima igit pars prudētie ē p̄teritoz mē-
moria. *Ecc̄i. j.* *Demēto* q̄ añ te fuerunt.
Debz aut h̄mōi mēoria ēē triplex: vīcz re-
spectu dei: respectu sui: z respectu p̄ximi.
Prima dz esse respectu dei. Debeim⁹ em̄
memores ēē diuinoy bñficioz ad regrat-
tiādū z ampli⁹ in eo sperādū. *Deut. xxxij.*
Nūqd̄ nō ip̄e ē p̄f rñ q̄ possedit te z fecit
z creauit te: memēto diez antiq̄z. *Et ec̄s*
xij. *Demēto* creatoris tui. *Ut* etiā mēo-
ria habeam⁹ passiōis ch̄i ip̄e instituit sui
corpoz sacramētū. *Matth. xxvj.* *Hoc* fa-
cite in meā cōmēorationē. Itē debemus
esse memores diuinoy mandator⁹ ad exe-
quēdū. *Ps.* *Demores* sūt mādator⁹ ei⁹
ad faciēdū ea. *Et deut. vj.* *Erūt* p̄ba hec
q̄ ego p̄cipio tibi hodie in corde tuo z nar-
rabis ea filijs tuis z meditaberis ea. *zē.*
Et Ec̄i. iij. *Que* p̄cepit tibi deus cogita
sp̄. Itē memores esse debem⁹ diuinoy iu-
dicioz ad formidandū. *Ps.* *Via* iudicia
ei⁹ in cōspectu meo sp̄ z ero immaculatus
cū eoz obsequabo me ad iniquitate mea. *De*
mēto q̄ districte puniuit angelos z pctm̄
p̄mi hoīs qd̄ adhuc etiā q̄tidie punit i no-
bis: quō etiā mūdū deleuit diluuiō: sodo-
mitas igne z sulphure: egyptum diuersis
plagis flagellauit: in diuersis mūdī p̄tib⁹
vibes subuertit: filios isrl pluries in de-
serto z in terra promissiōis ex fame: p̄-
stet morte z gladio puniuit: regna transu-
lit: natiōes exterminauit. *Ec̄ez* q̄nta q̄-
tidie nō cesset exercere iudicia q̄s enarra-
re sufficiat: Maxime aut dz hō mēorari
iudicij z mortis p̄ioz. *Un* in p̄sona mor-
tui dicit *Ecc̄i. xxxvij.* *Demor* esto iudi-
cij mei sic em̄ erit z tuū. *Secda* memoria
dz ēē respectu n̄ri. *Demores* em̄ debem⁹
ēē p̄petrate offēsiōis vt doleamus. *Esa*
xxxvij. *Recogitabo* tibi oēs ānos meos
in amaritudine aie mee. *Et apoc. ij.* *De*
mor esto vñ excideris z age p̄niām. Itēz
p̄us facit p̄missiōis. *Tū* in sacramēto tā
baptismi q̄ p̄nie q̄ matrimonij. *Tū* i vo-
to. *Tū* etiā in licito iuramēto aut etiā q̄-
uis mō debito vt vīcz fidelis impleamus.
ij. *Eldre. iij.* *Demor* esto voti qd̄ p̄missi
sti Itē p̄terite hūiliatiōis ne. s̄. p̄ supbia cor-
ruam⁹. *Ecc̄i. xviij.* *Demēto* paup̄taz in
die abūdātie. *Et. xj. c.* In die bonozuzne

Bermio. III.

sis in meor maloz. Sic monebat mardocheus? Hester. Hec est o diez humilitatis tue quo nutrita sis in manu mea. vt hest Hester. xv. Tertia meoria dz ee respectu primi. Debon? em ee meiores lametade ibecillitatis quo. s. mlti corruerunt vt nos caueam? Demeto et quo corruerunt: ada: moyses: z aarō: dauid: salomō: z petr? pnceps aploz: ne de bonitate tua psumas. Job. xij. Demeto belli z ne adicias qd q loq. s. pba iactantie. Nūq̄ secuta ē nauis qdū inf fluctus exilit. Nūq̄ ē secur? pnceps exercit? qdū bellū ex aduerso pūst. Ut Hiero. ait. Ne in pterita castitate phidas: qz nec dauid sanctior es: nec salomō sapietior: nec sanfone fortior: nec petroferuentior. Demeto semp q para dū colonum mulier de sua ptate eiecerit. Itē respectu primi meiores ee debemus relucande necessitat: vt iuxta posse subueniam? z h rā respectu viuientū q mortuorū in purgatorio detentoz. Heb. xij. De metore victoz rāq̄ simul vincti. Et. ij. Regū. j. Cōsidera israel p his q mortui sunt. Itē meiores ee debem? in pximis se ctade exēplaritat: vt imitemur. j. Machab. iij. Demetote opez patz vfoz. s. scōz q fecerūt in gnatiōibz suis z accipietis gloriā magnā. Exēpla sanctoz habemus q plurima q rā deuote deo seruierūt tāta austeritate carnis delicias reperiunt: tot aduersa tolerauerūt: vt saluarent animas suas. j. Mach. iij. Deiores estote quo salui facti sūt patres vestri. c. Ertius articū. Aud. zc. Maximū q vob immet piculū si obliuioni deritis. Notate qd iura dicūt. Vbi mai? piculū pntis cauti? z diligenti? agendū est. vj. q. ij. c. vlt. Et i autētica apd eloqntissimū L. d. fide istrumētoz. Audite. Si qd vesitp accepit a rege pecunias mltas z cetera pcepta exponēdi pecuniā z ea vtēdi sub pena capitis. Ignorat at qn rōem reddere ppetet. Nōne freqnt meoz eēt qd accepit: z qd exposuerit z quō: ppe piculum mort? cuitādū. Applica qm mltō magis solliciti ee dēm? p cuitādō piclo mortis efne qd incōparabilis mai? est. Jō freqnt meozari debem? qd a dō accepim? q sint pcepta ei? qd pmisim? z qd fecim? zc. Sen. Qui nibil d pterito cogitat vitā amittit.

Jo. XXVI

Sermo quartus.

Stote priu.

z. Videte quō caute ambuletis nō q̄si insipientes: s; vt sapientes. Eph. v. Inducit z hortat apostolus ad tria. (dete; Prō ad prudētie p̄sideratōz. cū dī. Vi Scō ad p̄sideratōis modificatiōez. cū dicit. quō caute ambuletis. Tertiō ad modificatiōis specificatōez cū dīc non quasi insipientes zc. De p̄rio. Marci. xij. Videte neq̄s vos seducat. De scō Col. j. Ambuletis digne dō p oia placētes in oī ope bono fructificātes. De tertiō. Eph. v. Nolite fieri imprudētes s; intelligētes q sit volūtas dei. p Rim? ar. An p̄r moral possit ee sine prudētia: Q̄ sic: qz virtus moral z prudētia sūt nature absolute realiter dīstincte q etiā diuersa hnt subiecta. Cōtra. fm Greg. virtutes sūt p̄nexē. Rnd. Tho. j. q. p nō. Nō em ē p̄rus nisi bō recte accipiat ea q sūt ad finē qd nō p̄r ee nisi p rōnē recte p̄liatē iudicatē z p̄cipiētē qd p̄tinet ad prudētiā. Hec tho. Pro fūd. Nō ē prudētia nisi caueat vicia. Caueat vicia ad p̄rūtē p̄tē. Horaci? i ephs Virt? ē viciū fugeret sapia p̄ma stulticia caruisse. Et p̄hs. v. Etbi. dē q nō p̄r ee p̄r sine prudētia. Cū q̄ qrit. An p̄rus zc. Dic rñ. vrs. Ex q seqt neminē posse fieri virtuosū nisi malū fugiēdo z bonū p̄se qndō qd p̄tinet ad prudētiā qntū ad actū p̄cipiendi. Vigit q̄ pauci sūt prudentes. Eerte bñ dī Eccl. j. Stultoz infinitus est nūerus. Audite o p̄ctōres miseri fornicatores auari zc. Si vultis ee d nūero prudētū fugite p̄ctā. Iuxta illud Eccl. xij. Quali a facie colubū fuge p̄ctā. zc. Nota te. Prop̄ duo p̄sueuerūt prudētes hoies terrā aliquā relinq̄re qn. s. sūt ibi in miseris z piculis mltis z de terra ad quā vadūt mltā bona sperāt. Spūatr multe sūt mltiez picla q̄uissima i regiōe p̄cti. puer. xij. Miseros p̄p̄os facit p̄ctm. In regiōe at ḡre q ē via ad gliaz s; oia bona: iō cū mag dīstōrio dz bō exire a p̄ctō. Fi. gu. Exo. xij. Filij isrl mltū desiderabāt exire de egypto vbi affligēbāt et ire ad terrā de qua tot bona dicebant. Expone et ap

Unica infra octa. ascen.

plica ad ppositū. Ber. in qdaz ser. Festine
m^o ad locū tūtorē vbi bitem^o sine formi
s. Ecūd^o arti. In pced^o rē. (dine.

Hic de scda pre q est pntiū intelli
gētia: de q Tull^o. Intelligētia est p quā
anim^o pspicit ea q sunt. Vir prudēs et in
telligēs ex aptis obscura existimat: ex par
uis magna: ex pimis remota: ex pibito
ta. Precipue aut ad prudēre ptinet hie tri
plicē respectū pntiū intelligentiā.

Prima est itelligētia breuissie duratōis

Scda est itelligētia pprie p diciois et
opationis.

Tertia ē itelligētia diuine pteplatiōis
Prima igit rē. ad quā hortat dñs Mar. xij
Videte vigilate et orate. Hecit^o em qn rē
pus sit. Scda est itelligētia pprie p diti
ciōis et opatiōis Mar. xij. Videte volmet
ipōs: aie vīz dignitatē: corpis vilitatē: of
ficij qūtatē. Proptea hortat ps. vi. Et nē
reges itelligite erudimī q iudicat^o terrā
Seruite dño in timore. Sed heu sicut dē
ps. Nō cū in bonore esset nō intelle. cōp.
est iumē. rē. Est itaqz prudētis cuiuslibet
itelligere seu piderare ac^o suos. et sic i
telligēdo ordinare. Et sicut dē Ber. li. iij
de pideratiōe. Triplex pideratio dē p
uenire oēm actiōz nraz: vīz An liceat: an
deceat: an expediat. Hæc āt est ncaria
itelligētia vbi pntiū sūt filia vicia. O
qñēs sub pteptu iusticie crudelitas agit: et
sub ira p zelū furor ani palliat: et pelle sub
ouina latitat mens sepe lupina. Nunqd n
sub albissima niue occulat imunda latrina
Vñ Tull^o dē: Nulle sūt occultiores insti
die q q sub similitudine latēt officiū. et Gre.
in mora. Plerūqz vicia colore pntiū ticta
sunt neqzora qnto vicia esse nesciūt: qz ho
stis nri malicia tāta se arte palliat vt ple
rūqz an decepte mētis oculos culpas eē vir
tutes fingat vt inde expectet qd pmiat vñ
eterna dign^o est iuenire tormēta. Tertia
est itelligētia diuine pteplatiōis: q vīz oia
videt et palā intuet. Ps. Itelligite inspi
entes in pplōz stulti aliqñ sapite q plā. au.
nō au. aut q fingit ocu: nō piderat: q cor.
gen. nō ar. q docet boiem sciam dñs sūt co
gitatiōes hoim. Exem de Thaide me
retrice. Vide ser. ij. post. iij. dñicam. xl.

Etius arti. Audistis rē. Sepe igit
piderate qd estis et qd facit^o. Forte

dictur^o est aliqz: Itelligim^o qd aliq facit
unet sic facim^o. Audire qd iura dicūt. Nō
qd fiat sed qd fieri debeat intuecū est. xij.
q. ij. Bñia epi. Et de elec. Eū causā. et ff. d
officio pñdis. Sed lz. Nā siqz pñct^o fue
rit corā rege fauorē gerere aduersarijs re
gni: et excusatiōis gra dicere voluerit: qm
plūm sic faciūt: et sic hñt ex pñctudie: nul
la est excusatio. Erpone et applica notādo
illō Eccl. vij. Ne pecces in mltitudine ci
uitat^o. i. ad exemplū mltōz. Nā vt dē Au
gusti. ij. q. j. ca. Vñ. Nō pñtea min^o ar
debūt q cū multis ardebūt: Imo magis:
qz sz lig silue exardescit ignis. Eccl. xxvij

Sermo quintus.

Stote pru.

Ecūd^o rē. Bens absqz pñlio et sine
prudētia vñā saperēt et it
telligerēt ac nouissima pñderēt. Deuso.
xxij. Hōrate verba. Aliq ppria prudētia
dirigunt: aliq prudētiā nō hñtes sufficien
ter pñlio prudētiōz regunt. Qui pñ nec
prudētiā hñt: nec pñliū qñt/ imone negli
gūt: quō saluabunt. Iō dē pñha: Sēs abs
qz pñlio rē. Vbi hortat pñio ad supnoz
sapientiā: cū dē. Et itellige
rēt. i. int^o legerēt interne conscie secreta.
Tertio ad nouissimoz prudētiā: cū dē:
Ac nouissima pñderēt. De pñio Col. iij.
Que sursum sunt sapite. De scdo ps. In
telligite hec q obliuiscimī deū. De tertio
Eccl. xxvij. Memēto nouissimoz et nō
li obliuisci.

Estote rē.

p Rim^o arti. An prudētia possit esse sū
moralit pñte. Q. sic. Prudētia et pñ
tes morales generant^o ex actib: sed actus
rōnis q generat prudētiā pñ est actu ap
petitus q generat virtus moral^o. g rē. Co
tra. Virtutes sunt pñe pñm Greg. Rñ
der Tho. j. par. q. lviij. q nō. quia prudē
tia est recta rō rez agibiliū nō solū in vñ
uersali: sed in pñcularib in quib sunt aq
ctiōes. Ad hoc aut q hō recte se habeat
circa pñcularia pñcipia agibiliū q sunt fñ
nes opoz q pñciat p aliqz habet^o sz qd
fiat qdāmodo homi pñturate recte ius
dicare de fine: et hoc fit p virtutē moralē.

Virtuosus enim recte iudicat de fine virtutis. Hoc Thom. Pro fundamento. Poradū illud Bristo. ij. ethic. Qualis ē vnusq; talis sibi finis videt: et ideo ille qui prius est bñ iudicat de fine virtutis. Iō vicia abhorret et cauet q̄ntum potest. alias nō prudens sed stultus esset. Nā vt dicit Terentius: Stultus est admittere qd̄ cauere possit. Querit itaq; An prudētia rē. Sic rñ. vt sup. Ex q̄cludet q̄ ad verā prudentiā multū est necessaria fide ratio finis. Unde quidā Quicqd̄ agas: sapiēter agas respice finē. Respicite o peccatores q̄s erit p̄cti finis. Lerte dī Apl̄s Roma. vj. Supēdia p̄cti mors/mors in/ q̄s inferni. de q̄ Ps. Mors p̄ctōz pessima. Miseri fornicatores: auari. rē. Hoc nō cogitatis q̄re vestre voluptates et mundi vanitates vos exēcat. Sop̄do. i. Ambu labunt vt cecit: q̄ dñō peccauerūt. Morate. Itinerates p̄ nives tpe claro cū sol super eas lucet: cū pueniūt ad hospitiiū nihil vident. Rō: quia albedo illa et claritas disgregat visum. Unde p̄ctiosum esset tunc passim obscurū intrare. Nullū igit est remediū nisi p̄ longum tēpus morari q̄sq; claritatis p̄batismata euonefcat. Sp̄ua/ liter Per nives notant p̄spera huius vite. Rō. Nives dū sunt p̄gelate/ sunt albi/ me et lucide. sed flante australi vento resoluuntur: et fiunt lutee et turpes. Sic p̄p̄erā mūdi dū adherēt homi vident clara et nitida: sed fortaute flante vertunt in luctū et gemitū. Itinerates igit p̄ eas diu: id ē ponētes in eis cor et affectū adeo exēcant q̄ dū debēt intrare hospitiiū future vite p̄ morēt: nihil vident/ nesciūt q̄ vadant rē. Remediū igit ad hoc necessarium est diu ante speculari hospitiiū. i. mortē et sepulturā. Inde em̄ apparebit qd̄ valeat pompa mūdi. qd̄ diuitie: qd̄ delitie. Figura. ij. Reg. xix. Helias stetit in ostio spelūce ob/ seruās et specularis. et p̄mo trāsunt vent⁹ validus p̄terēs petras: et nō ibi dñs. Sc̄ cundo trāsunt cōmotio terre: et non in ea dñs. Tercio trāsunt ignis: sed nō in igne domin⁹. Quarto trāsunt sibilus aurete/ nūis: et cū eo dñs: et vidit Helias dñm et cū eo locut⁹ est. Morale. Prudens ch̄ia nus moritur: se cognoscēs: sem̄ mortem speculat q̄i esset in ostio spelūce. Videt

igit ventū sup̄bie p̄terentē edificia et p̄cū/ tiente oēs sed tranſiet q̄i fauilla. q̄ ibi nō est dñs. Videbit terremotū ire: sed nō ē ibi domin⁹. videbit ignē cupiditatis: s; nō ibi dñs: videbit sibilum dulciloquū sacre scripture et sanctaz meditationū: et sic vi debet que sunt fugiēda et que sectāda: nec poterūt mūdi transitoria oculos disgre/ gare. Nam ex mortis p̄sideratiōe oia con/ temnet. Hiero. Facile p̄temnit om̄ia qui se semp̄ cogitat moritur.

s. Secundus art. In p̄cedētī rē. Hic de tertia q̄ est futuroz p̄uidencia ad quā tanq; ad p̄ncipaliorē ordinantur alie partes prudentie. Vñ et ab ea sumit nom̄ prudentie. Unde dicit prudens q̄i porro vel p̄ocul vidēs Sicut dicit Iliō. lib. ethymol. sumit et p̄uidēs. Iō Boeti⁹ lib. de sol. Non qd̄ ante oculos est suffe/ rit intueri. Rex exitus p̄uidētia meretur. Vir vtiq; imprudens viam p̄ quā iturus est et qd̄ factur⁹ est respicit: sed finē vie vlt̄ opis nō attendit. Sed prudens ecōtra in omnib; finē p̄ncipalit̄ attendit. Unde nō p̄ncipaliter respicit q̄ via: sed magis q̄ du/ cendus est. Imprudens p̄o solū respicit si via est places nō cogitās de fine. Seneca Qui nihil p̄meditat oīno de futuris icau/ tus decedit. Est autē nobis p̄cipue neces/ saria triplex futuroz p̄uidencia.

Prima est tolerāde sp̄alis afflictiois

Secda est reddēde general̄ rōnis

Tercia est expectāde final̄ retributiōis

Prima igit rē. vt vitz si p̄tingat ad eā ro/ lerandā muniamur. Grego. Vinus iacu/ la feriūt q̄ p̄uident: et nos tolerabilis mūdi mala suscipim⁹ si cōtra hec p̄ p̄uidentie clypeū munimur. Sen. Si prudēs esse cupis in futurū p̄p̄ectū intende: Et q̄ p̄tingere p̄it in antio tuo cuncta p̄pone: nil tibi subitū sit sed totū ante p̄spicias

Secda est p̄uidencia reddēde general̄ ratiōis: que. s. in iudicio de omnib; reddēda est corā sumo iudice: quoniam vnusq; dicet illd̄ Luce. xvj. Redde rationē villi/ catiōis tue rē. Unde etiā dī Abachuch. ij. Contēplabor vt videā quid dicat mī/ bi et quid respondeā ad arguentē me.

Tercia est p̄uidencia expectāde final̄ retributiōis. i. bonoz in gl̄ia: et maloz in eterna pena. Qm̄ sicut dī Dathan. xvj.

Dñica infra octa. ascen.

Abunt hi in suppliciu eternu: iusti autē in vitam eternā. Sed heu heu q̄diu hic sumus nescim⁹ in quā partē ituri sum⁹. Iō semp timendū est. Exemplū de Agathonē. Vide in scōo aduētuali feria. v. p.⁹ secundā dominicā.

Ertius articls. Audistis rē. Et hec est summa totius prudentie p̄uide/ re. s. de futuro. Morate. Lex dicit: Finis at tendendus est. L. de no. co. pponēdo. l. j. Et futuris casib⁹ est obuiandū. de elec. et elec. p̄tā. Licet de vitanda. Morate. Nōne stultus: imo etiā stultissim⁹ esset qui i vno loco habet morā p̄trahere t̄m p̄ vni⁹ diez: alibi autē p̄ vite residuū: ⁊ plus sollicitat⁹ p̄ vna die q̄ p̄ residuo vite. Expone ⁊ appli/ ca norando bñ q̄ ante om̄ia diligēti⁹ p̄uī/ dendū est p̄ vita futura: sed nullaten⁹ est differendū p̄pter mortis incertitudinem. Matth. xxv. Vigilate quia nescitis diez neqz hora.

De spiritus scōo incipiedo a dominica in/ fra octauas ascensionis Sermo p̄mus

vñ venerit

E paracletus ille testimoniū p̄/ bibebit de me. Joā. xv. et in enāgelio hodierno. Etote prudentes. j. Pet. iij. et in eplā hodiern. Si regamur a spiritus scōo prudentes erimus. De q̄ p̄uī/ dētia dī Roīm. viij. Prudentia spirit⁹ vita et par. Dicit autē Tull⁹ libro de officijs. Prudentia est appetendaz fugiendarūqz rez cognitio. Et fm̄ eundē. ij. rhetō. tres sunt partes eius. scz

Intelligentia respectu p̄sentū.

Memoia respectu p̄teritoz.

Et Prouidētia respectu futuroz.

Unde Seneca lib. de virtu. Si prudēs est anim⁹ tu⁹ trib⁹ t̄pib⁹ dispenset: P̄sēntia ordina: P̄terita recordare: Futura p̄uide. Cū adest spū sanct⁹ hec tria facit i homie: ⁊ sic p̄hibet testimoniū q̄ ver⁹ sit ch̄riānus homo ille. Iuxta thema p̄missū Cū venerit paraclet⁹ ille testimoniū p̄bi/ bebūt de me.

Solutario.

Cum venerit rē.

P Rō p̄mo articls. An prudentia possit esse sine p̄sēntia ⁊ grā spū sancti: Q.

sic Luce. xvj. Filij hui⁹ seculi prudentiores filijs lucis in generatiōe sua sunt. Ecce. Nō pōt q̄s sine grā recte p̄siliari: iudicare et efficacit⁹ p̄cipere de his q̄ p̄tinent ad fū/ nē vltimū: qd̄ p̄tinet ad prudentiā. Rñ/ det Tho. ij. q. clvj. Prudentia triplicif dicit. Est em̄ prudentia falsa ⁊ p̄ silitudi/ nē dicta. cū. s. q̄s p̄pter malū finem disponit media p̄gruētia. Hmōi est prudentia car/ nis q̄ fine vltimū p̄stituit in delectatione carnis. Scda est prudentia vera sed im/ p̄fecta q̄ inuenit vias accommodas ad fines vere bonū ⁊ totius vite hūane: sed alicu⁹ ius specialis negocij: puta ad negociādū: ad nauigandū ⁊ hmōi. Veli inuenit vi/ as accommodas ad finē simplicit⁹ vltimū: tñ deficit in p̄ncipali actu prudentie: puta p̄siliat⁹: ⁊ recte iudicat etiā de his que p̄ti/ nent ad totā vitam: sed non efficacit⁹ p̄ci/ pit. Tertia est prudentia vera ⁊ p̄fecta q̄ ad finē totius hūane vite recte p̄siliat⁹: indicat et p̄cipit: et hec est prudentia sum/ plicit⁹ q̄ in p̄ctōib⁹ esse nō pōt. Prima autē est in solis p̄ctōib⁹. Scda est cōis bonis et malis: maxime illa q̄ est im̄p̄fecta p̄f/ finē particularē. Illud autē qd̄ obijcit in/ telligit de p̄ma prudentia. Unde nō dicit simpliciter q̄ sint prudentiores sed in gene/ ratione sua. Hoc Tho. Nota: Nō est ve/ re prudens q̄ p̄elonge vite differt penite/ re. Marcia. Nō est crede mibi prudentis dicere: viuā: Sera nimis vita est crasti/ na: viuē hodie. Et Aristō. dicit. vj. ethic. Impossibile est prudentē esse nō entē bo/ nū. P̄t̄z q̄ vera prudentia ⁊ p̄fecta ē in so/ lis bonis: sicut etiā p̄t̄z in r̄sōne p̄missa. Ex q̄ p̄clude q̄ nō prudētes: sed stultissim⁹ mi sunt qui in p̄ctis iacēt. Aug⁹. Audaci⁹ or est q̄ cū vno peccato mortali dormit q̄ cū septē hostib⁹ inimic⁹ p̄ morte sua obli/ gatis p̄sigit. Heu b nō aduertūt adulteri fornicatores: fures: inuidi ⁊ c. Prouerb. j. Sapientiā atqz doctrinā stulti despiciūt. Figur. j. Reg. xv. ⁊ xvj. Saul p̄tēns dei mandatū ⁊ suā correctiōz: inmensat⁹ factus est: ⁊ recessit spū sanct⁹ ab eo: et a spū malo exagitat⁹ est. Saul abutēs interp̄/ tatur. Q̄c sūt abutētes bonis dei tā na/ turalib⁹ q̄ gratuitis: dei mādāta et ecclie suāqz correctiōez p̄tēntes: ⁊ hi oēs sūt de nū ero stultoz ⁊ a malis spū regūt. Ecce

Ber. de spūscō Jo. xxxviii.

j. Stultoz infinitus est numerus

Ecce dicitur ar. De spūscō tria sunt principaliter consideranda. Primum est necessitas sue plenitudo. Secundum est sedulitas nostre diligencie. scilicet ad paranda corda pro sancti spiritus susceptione. Tercium est veritas sue efficacie. In hoc autem sermone dicentis de primo: Ubi considerandum est quod valde nobis necessaria est spūsancti plenitudo triplici ratione.

Quia sine eo nec fine nec media in fine possumus agnoscere.

Quia sine eo non possumus per viam salutis accedere.

Tum quia nec sine eo possumus ad salutem perungere.

Primo igitur quod dicitur. Ubi. j. Cor. ij. Quod mur dei sapiam in mysterio quod abscondita est quod predestinamus deo ante secula in gloriam nostram quod nemo principum huius seculi cognovit. Sed sicut scriptum est quod oculus non vidit: nec auris audiuit: nec in corde hominis ascendit quod preparavit deo his qui diligunt eum. Nobis autem revelavit deus per spiritum suum: spiritus enim omnia scrutatur etiam profunda dei: quod enim scit hominem quod sunt hominibus spiritus: homines qui in ipso est. Ita et qui sunt dei nemo cognovit nisi spiritus dei. Nos autem non spiritum huius mundi accepimus: sed spiritum qui ex deo est et veritatem quod a deo donata sunt nobis. Unde de istis qui spiritum sanctum habent dicitur. Prout. iij. Iustus semina quasi lux splendens preceperit et creavit visum in perfectum diem: quod scilicet est dies glorie: de ipsius qui non habent spiritum sanctum. subdit. Ubi autem ipsorum tenebrosa est. Secundo quod nec secure possumus per viam accedere absque spūscō: quod nos precat ab hostibus in hoc certa/minis capite. Sumus ei in hoc modo quasi milites in capite dimicantes. Job. vij. Diligens est vita hominis super terram: nisi nobis assistat spiritus sanctus: aderit spiritus malignus quod crudeliter est et non miserebitur. ut dicitur. Hieme. vij. Tunc necessaria est plenitudo spūscō ut navem quae regat in hoc mari mundi pelago. Sumus ei quasi navem transfruentes. Ecce plij. Qui navigat mare enar. picta est. Et Ber. Periculum perbat transfruentium paucitas et penuriam multitudinis. Tunc ut nos adducat in huius vite desertum. Sumus ei tamquam peregrini in deserto transfruentes. Unde dicitur petri. j. Pe. ij. Obsecro vos tamquam advenas et peregrinos. Peregrinos autem in deserto hoc vite in quo multa sunt aialia venenosa. Unde potest exponi in pro-

firo tamquam dictum a spūscō illud. Venio. vij. Ductor tuus fui in solitudine in qua erat serpens statu adures et scorpio et dipsas. Serpens statu adures est mundana cupiditas. Scorpio lingua bladem et cauda punies: est carnalis concupiscentia. Dipsas latens interfectus est superbia vite. Salsus est mors illi deserto quod transierunt filij israel ad terram promissionis: ubi tot pericula invenerunt. Sic quod de tota multitudo qui exierunt de egypto: et destruxerunt: nullus intravit terram promissionis nisi caleph et iosue. Vide hunc. j. et xliij. Tercio quod nec sine spūscō possumus ad salutis portum pergere. quod dicitur. Th. ij. q. lxxij. In ordine ad finem supernaturalis non sufficit ipsa rationis motio nisi desuper assistat instinctus et motio spūscō: secundum illud Ro. vij. Qui spiritus dei agunt hi filij dei sunt: quod si filij et heredes. et per spiritum tuum bonum deducam me in terram rectam. id est hereditatem beatorum. Sed heu heu timendum est quod multo plures a malo spiritu ducantur in infernum quam a spūscō in paradysum. Exem. Gen. x. vij. Non sunt unum decem spirituales et iusti in civitatibus sodomorum: sed infecti erant carnalitate. Et nunc sicut dicitur. Ili. de sum. bo. et si multum fide recipiunt: tamen ope diffecti.

Ern. articulo. Audistis. quoniam necessaria nobis est spūsancti plenitudo: tamquam grave nobis imineat periculum si nobis desit. Notate igitur quoniam ut iura dicunt. Ubi malum periculum habetur: ubi cautum et diligenter est agendum. vij. q. ij. c. vi. Et in autentica aliud eloquentissimum. L. de fide instrumentorum. Attende. Si sub pena mortis corporalis et confiscationis omnium bonorum necessaria esset vobis aliquid bonis plenitudo: quanto adhiberetis diligentiam per hominem. Notate. Multo magis est periculum perditionis anime quam periculum mortis corporalis. Nec potest evadere periculum absque plenitudo spūscō. Oret igitur unusquisque cum precibus dicente. Ne privas me a te. tuas et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Scia. ij. post dominicam infra octava. ascensionis:

Qui venerit

et. Vigilate in orationibus

j. Petri. iij. Sic enim spiritus

sanctus de vobis testimonium perhibebit: quod dicitur Roma. vij. Ipse spiritus per nos per-

ff. 7

Feria. II. post dñicā

sculat. i. nos postulantē facit. In illis autē verbis beati petri tria sunt notanda.

Prīmū salutaris exhortatio. cū dicitur Vigilate.

Scdm exhortationis modificatio. ibi: in orationibus.

Tertiū modificatiōis frequentatio: qz dicitur pluralit̄ in orationib⁹. De pmo Barth. xxv. Vigilate itaqz qz nescitis diē neqz hōrā. Et dicit. xij. Vobis dico vigilare. De scdo ibid⁹. V. dicitur vigilare et orare. Vnde dicit. xij. Vigilate oī tpe orātes vt digni hābeat̄ effugere q ventura sūt. zc. qd bñ fieri nō potest sine spūs sancto.

Cum venerit zc.

P Rō pmo articūl. An cuilibet habēti spūscm pueniat vera prudentia? Rñsio. Charitas et grā realit̄ idē sūt vt dicitur iaco. Per charitatē aut inhabitat illi. Iuxta illd Rbō. v. Charitas dei dñi ē i cordi. nō p spūscm q dā ē nob. Charitas aut facit bñ viuere. Sicut autē dicit Thō. in j. ij. Bñ viuere pñst̄ in bñ opāri: ad qd requirit nō solū qd hō faciat s; etiā quō faciat: vt vitz opet s; rectā idēitatē q requirit duo s; rectā electionē: et mediū pueniēs. Ad debitū aut finē disponit hō p virtutē morālē q pñst̄ grē appetitiuam. Multo aut excellēt⁹ p charitatē. Ad mediū aut cōueniēs disponit p habitū. ratio nis qz pñdere et eligere s; act⁹ rōnis et sūt act⁹ ip̄ prudentie. Itē vbi charitas et spūscus ibi prudentia. Nota qz facti sūt spūscus q de bona vita n curāt: s; d mūdānis et vānis. Perit⁹. O curas hoim: qntū ē in reb⁹ inane. S; heu vt dī. Sen. ad lucil. Rēo q bñ viuāt: s; qd diu: curat. Et certe q nō curat bñ viuere nec spūscū: etū h; neqz prudentiā q nō ē sine grā spūscī: neqz grā ip̄a sine prudentia: vt p̄t ex rñsioe pmissa. Pro cui⁹ maiori declaratiōe nota: q spūscus ip̄e ē q finē ostendit et me dīa pueniētia. j. Jo. ij. Vnctio docet de oib⁹. Que aut sūt media pueniētia: Profecto declinare a malo et facere bonū. ps. Declina a malo et fac bonū: et ibi in seculū scilicet. i. in ciuitate celestī. S; heu multī sciūt q̄rere media in malū finē: s; pauci capiūt media in bonū finē. Hic. iij. Sapientes sūt vt faciāt mala: bñ facere autē ne

scierūt. Multi q prudentia hñt viciōsā mūdā carnālē et diabolicā: s; pauci virtuosā. Multi em̄ manēt in regiōe pcti: pauci in regiōe spūscī: et cū tñ regiō pcti valde sit fugienda. Nā prudentes solent aliqūā terrā relinquere et fugere vbi sūt miserie et picula multa: et ad terrā vadūt in q sperāt multa inuenire bona. Certe mltre sūt miserie et picula in regiōe pcti. Prover. xij. Vile ros p̄p̄os facit pctm In regiōe autē grē spūscī sūt oīa bona Jo. zc. Figū. Ero. xij. Filij israel multū desiderabāt exire dē egypto vbi affligebāt et tre ad terrā p̄m̄fisiōis de q tot bona dicebāt. Expone et applica ad p̄positū notando illud Bern. in qdā f. Festinem⁹ ad locū tutiorē: ad agrū vberiorē: ad pastū suauiorē.

s Ecūd⁹ ar. Nūc dicēdū de sedulitatē nre diligētē vt vitz nosp̄os p̄parem⁹ ad recipiendū spūscm. Ad quā receptionē multe sūt dīcōes necessarīe. Ex qbus tres in p̄senti s̄mone declarabimus.

Prima ē p̄ficiētē pacificatio.

Scda mētis hūilitatio.

Tertia p̄bi dei deuota auditio.

Prima ē mētis pacificatio. In cui⁹ m̄steriū dñs p̄cepit discipulis ne discederēt ab hierosolymis: s; expectaret̄ p̄missionē p̄ris zc. Act. j. Hierosolyme igit̄ interp̄tatur pacifica. Et ps. dr. In pace fact⁹ est loc⁹ ei⁹. Spūscus nō hīrat in cōitate diuina. Sic em̄ spūs hūan⁹ vt det vitā cori: p̄ori requirit p̄iunctionē mēbroz. sic dicentī dū ē de spūscō. Vñ cū venit spūscus in ap̄los in die p̄tēcostes erāt oēs parīf. i. p̄cordit̄ i eodē loco. Si autē necessaria ē pax fraternalis multo magis pax cordis cum deo p purgatiōē p̄cie sine qua nō ē pax Jo dr Greg. Tergat sordes prauī opis q deo p̄parat domū mētis. Nā vt dī. Hay. sup Jo. Quid⁹ ibitor mūdā qrit dōi mū. Scda ē mētis hūilitatio Jac. iij. Hūilib⁹ dat grām. ps. Qui emittit fontē in cōuallib⁹ inter mediū mōrtiū p̄tran/sibūt. Expone de cōuallib⁹ hūilitatis: et de aq̄s spūaliū gratiar. Aug⁹. Alca sicca cur uma replent. Itē i s̄mone de ascēsiōe V dete fratres magnū miraculū. Altus est de⁹ Erigis te et fugis a re: hūilis te et venit ad te. Tertia ē p̄bi dī deuota auditio: nō qdē p̄bi poetaz: aut iō. ulatorū:

aut lasciuoz; aut detractoz z hmoi: s; p
bi dei. Act. x. Adhuc loqnte petro verba
hec cecidit spūscūs sup oēs q̄ audiebāt
verbū. Un̄ Barth. vii. Qis q̄ audit ver
ba mea hec z facit ea assilabit viro sapiēti
zē. Sapia at̄ est p̄mū donū spūscū. Nota
etiā qd̄ dr̄ Greg. Exaudito q̄ppe diuio s;
mone inardescit anim⁹: sit mes in supno
desiderio āria: a p̄cupiscētijs terrēis alie
na. ps. Elo quiū dñt inflāmauit eū: vīcz ar
dore charitat⁹ q̄ est aspūscō. Et Diere.
xxij. Nunq̄d sba mea sūt q̄li ignis ardēs
Verbū q̄ppe dei emolliēdo z purificādo
corda disponit ad spūscū recipiēdū Jo.
xv. Hūdi estis ppter fmonē quē locut⁹ sū
vobis. Et Can. v. Aia mea liq̄ est vt dile.
lo. est. Exem̄ Judic. ij. Cū loqr̄et angel⁹
silijs isrl̄ verba dei senerūt. z Heem̄. viij.
Fleuit ois ppl̄s cū audirēt sba leg⁹. Irē
in vitaspa. Cū qdaz q̄reret ab abbate de
duricia cordis quō posset euinci. Rndit.
Quid duri⁹ lapidei: z qd̄ molli⁹ vnda: et
tū aqua sepe cadēdo lapidē frangit. Sic
verbū dei cor dūz aperit ad timorē dei: et
sic ad receptōē spūscū. Un̄. Act. ij. Audite
verbis dei ex ore petri p̄pūcti sunt corde
audietes z dixerūt ad petr⁹ z reliq̄s ap̄los
Quid faciem⁹ viri frēs: Pet⁹ p̄o ait ad
illos. P̄niaz agite z accipiet⁹ donū spūscū.

t Ern⁹ arti. Aud. zc. Videre ne p̄ ne
gligentiā p̄paratiōis pueni grā spū
ritūscū. Et notate qd̄ dr̄ lex. ff. de reg. iij.
l. Qd̄ q̄s. Damnū qd̄ q̄s sua culpa sentit:
sibi nō alteri dz̄ iputare. Non est q̄ diuine
gratie p̄uatiō imputanda diuine seuē
ritati sed hūane negligēti: vt habet. xj.
q. iij. Audi. Videte ergo ne sit negligētes
vōs p̄pare. Nā si diceret p̄nceps cuius i
digēti: Laua manū z do tibi decē aureos
Et ille negligeret lauare ac leuare manū:
et sic nō recipit: non est culpa p̄ncipis sed
negligētiā indigēti. Applica ad p̄positū
notādo illd̄ Sen. Turpis est iactura q̄ p̄
negligentiā fit.

Jer. iij. post do. infra octās. ascē.

vin venerit

z. An oia mutuā in vobis
metipis charitatē p̄tinuaz
hntes. j. Pe. iij. Qui charitatē inuicē hnt
spūscū in eis de chio et ei⁹ doctrina re

stimonū phibēt. Debem⁹ aut p̄ mutuas
charitatē nos inuicē diligere tripl̄. P̄io
amore dulci z fructuoso. j. Jo. iij. Nō dili
gam⁹ sbo neq̄ lingua sed ope z p̄tate.

Secdo amore prudēti z discreto. Jñ. 3
sum. bo. Amor discret⁹ p̄sonas diligit z vi
cia p̄sequitur. Aug. Sic diligēdi sunt hoies
vt eoz odio habeant errores. Ro. xij. Di
lectio p̄ri malū nō opat. Un̄ vt dr̄ Tull.
Nulla est peti excusatio si amicitie cā p̄ch
caueris. Tercio amore forti et p̄seueran
tius. Prouer. xvij. Om̄i tpe diligit q̄ am
cus est. Greg. Cū q̄s in p̄pitate positi⁹ di
ligit: incertū est valde vīcz p̄spitas vel p̄so
na diliga. Amisio felicitat⁹ vim irogat
amoris. Un̄ Eccl. vj. Est amic⁹ fm̄ tps
z nō p̄manebit i tpe tribulatiōis.

Cū venerit zc.

p Ro p̄mo ar. An spūscō pueniat ve
nire ad nos: Q. nō. qz sibi puenire n̄
pōt local mutatio. Cōtra. in euā. Cū ve
nerit paclet⁹ zc. Rñsio s; theologos. Sp̄
ritūscū dr̄ de nouo ventre z mitti: nō qz
de nouo icipiat esse alicubi vbi p̄us nō e/
rat: aut qz desinat esse vbi p̄us erat cū sit
vbiq̄ p̄ essentia: p̄ntia: p̄potētiā. Juxta illd̄
ps. Si ascēdero in celū tu illic es: si descē
dero in. zc. S; qz alicubi icipit nouo mō
esse q̄ mō p̄us ibi nō erat: nō ppter nouita
tē aut mutatiōē q̄ sit in eo: sed ppter muta
tiōē ei⁹ in q̄ esse dr̄: qz. i. causat i eo aliq̄
nouū effectū quē p̄us nō hēbat. Venit q̄
nō mutādo locū sed influēdo nouū donū:
imp̄mēdo nouū effectū: z excitādo hoīem
ad nouū actū z nouū viuēdi modū. Et p̄
dari exemplū de oculo ceco cui p̄us est lux
mē q̄ si miraclose repef tūc lumē est sibi p̄
sens vt cognit⁹ z vīsz: Sic spūscū. incipit
nouo mō esse in aliq̄ vīcz vt cognit⁹ z ama
tus. I si tā cognit⁹ erat z amat⁹: dr̄ vēire:
qz icipit eē mag⁹ cognit⁹ z mag⁹ amat⁹. z s;
oīno sine sui mutatiōe: s; p̄t mutatiōē in
nob. Hoc p̄ rñsio. Nota Tertū est q̄ s. ē
vbiq̄. Un̄ dr̄ Sen. ad Lu. Prope est a te
de⁹: tecū est i te est. Ita dico sacer spūs iu
ter nos sedet. Jo etiā notādū ē illd̄ ond.
d̄ arte. Innocētiē viuēte numē adest. Et tū
vere dr̄ de⁹ vēire ad nos: vt ptz ex rñsioe
p̄missa Post quā rñsioē dicās. q̄ valde
nobis ncarius est spūscū. aduēt⁹. Quale ei
efficiat corp⁹ p̄ carentiā aīe: vīcz deforme:
ff 3

Feria. III. ante Pent.

importēs opari z mortuū. Talis est aia ppter absentia spūscī. vīz deformis p carēntia caritatē z grē q est forma ornās z pulcritudinis aīam: ppter pcti turpitudine deformantē aīam. **Uñ** anie peccatrici dī Hiere. ij. q vilis facta es nimis. Fit etiā importēs opari meritorie. **Uñ** Aug. li. de correctiōe z grā. Sine spūscī grā nulluz pīlus siue volēdo siue agēdo faciūt hoīes bonū. Fit etiā mortua. nō em viuificat nisi a spūscō. **Uñ** **Deut. xxiij.** Elige vitā vt et viuas z semen tuū. i. opa tua: z diligas dñm deū tuū: qd sit p spūsan. Ipse ē em vita tua. Misera certe est anima sine spūscō: sterilis z vacua z qsi mortua/ sed tñ vult spūscūs eā fecundare z viuificare.

Figura **Gen. j.** Errerat inanis z vacua z tenebre erāt sup facie abyssi z spūs dñi ferebat sup aq̄s. **Dixitq; de⁹:** Fiat lux Et facta est lux. Et vidit de⁹ lucē q esset bona. et di. lu. a tene. appellauitq; lu. diē z tene. noctē. Per terraz intellige mētē terrē q inanis est z vacua bonis spūalibz. Per abyssum aut aīm hoīs inscrutabilez. Per tenebras affectōes inordinatas q te/ nebrose sunt. Per aquas aīe potētias grā z fructibz p spūscm informādas fm diuī/ nū bñplacitū. Per lucē spūscī grām. per diuisionē lucē a tenebz sepatiōez pioz ab impijs q marie fit p inbitatiōez spūscī. **Uñ** **Jo. vj.** Spūs ē q viuificat mouēdo. i. spūalr ad bonū et spūaliter illūinādo. **Uñ** hñtes spūsan. sūt filij lucē. **j. Thef. v** Dēs vos filij lucē estis: z filij nō estis nō ctis neq; tenebraz.

s **Ecūdus** artī. In h̄ smone dñm de rribz alijs p ditiōibz ad spūscī susce/ ptionē disponētibz.

Prima est corporalis cohibitiō.

Secda mūdani amoris abiectiō

Tertia est affectualis oratio.

Prima igit est rē. **Oportz** em hoīez a cor/ poralibz z sensibilibz aīm cohibere z absti/ nere vt recipe valeat spūscm. **Nō** em sūt et pōt hō spūalr z carnal. Abstinere itaq; debz hō a nimio cibo: potu: sōno: locutiōe: risu: delictijs: ab aspectu mīliez: ab hoīm cōicatiōe. **Nota** silitudinē. **Videm⁹** q in lignis viridibz z madefact. si apponat igit nō accēdunt qulq; ligna sūt sicca. Ita de vobis p sone dissolue in cibo z potu zē

sunt vt ligna viridia. **Oportz** g tales siccatī z nō ita sepe comedere: bibere: dormire: z sic de alijs Abstinere etiā a negocijs mūd/ danis z hñdō: z tūc ignis spūscī accēdet in vobis. **Legim⁹** **Ezechi. xxxvj. q** **Eze** chielī fuit oñsus magn⁹ capus plen⁹ ossibz mortuoz: qbz ossibz dī ppha ex pte dī **Ossa** arida audite verbū dñi **Hec** dī dñs de⁹: **Ecce** ego itromittā in vos spm z vi/ uetis. **Spūalr.** **Ossa** arida sūt p sone ab/ tinētes a cibis delicat⁹ z mūdani nego/ cijs In ipīs mittit de⁹ spūscm. **Uñ** et apli postq; ieiunauerūt z fuissent inclusi i domo qsi a mūdo abstracti: dat⁹ est spūsc. **Act. ij.** **Secda** est mūdani amoris abiectiō. qz dī. **Jo. xij.** Spm veri. mū. nō pē accipe. **Vidē⁹** i. mōi amatores vt expo/ nit **Aug. j. Cor. ij.** **Aialis** hō nō pcpit ea q sunt spūs dēi. **Nota** **Gen. viij.** **De colūba** quā **Noe** emisit de arca vt vi/ deret si iā cessasset aque: q cū nō inuenissz vbi reqesceret pes ei⁹ reuersa est ad eū in arcā. **Aque** em erāt sup vniuersaz terraz. **Colūba** signat spūscm **Aug. ij.** **Delectat** spūscūs corpali specie sicut colū. zē. **Noe** i. deus de arca. i. de celo mittit colūbam. i. spūscm: z venit ad palatiū dñoz tpa/ liū z inuēit eos plenos inulticia z rapina zē. nō inuēit vbi reqesceret pes ei⁹. **Venit** ad pīatos ecclie z inuenit eos plenos simonia: gulositate: luxuria: supfluitatibz: z negligētis circa curas aīaz z nō inuenit vbi zē. **Venit** ad mercatores z vidēs ibi tot vsuras: fraudes: z deceptiōes: re/ uertit ad arcā. **Venit** ad monasteriū z vi/ dēs q nō seruātur ibi vota neq; cerimōie zē. sed sūt ibi inimicie: diuisiōes zē. nō in/ uenit vbi zē. **Ista** ē rō qre mūd⁹. i. hoīes carnalr z mundialr viuētes nō pnt recipe spūscm: vīz ppter pctā. **Vidē⁹** m⁹ igit psciam z dicam⁹ cū ps. **Cor. mū.** crea i me de⁹: z spi. re. ino. in vī. meis. **Tertia** est affectualis oratio: **Nō** em dign⁹ est hīe spūsc. qeū nō petit. **Et** iō **Sap. vij. dī.** **Inuoca** ui z venit in me spūs sapie. **Et** **Sap. vj.** **Preoccupat** eos qse pccu. **Sup oia** aut desiderād⁹ est spūscī aduēt⁹. **Tū** ppter euadēdā spūs maligni crudelitātē. **Si** ei spūscūs abest: spūs malign⁹ adest. **De** q **Hiere. vj.** **Crudel** est z nō misēbit. **Tū** ppter spūscī sublimitatē. **Sic.** in om. pē

Nota

sate charissimi quia sit ista solenitas hie i
cordis hospitio aduentu dñi. Aug. O q̄se
lit est anima illa q̄ ita vitā suā auxiliare deo
gubernare studet vt deū hospite z inhabi
tatore hie mereat. Tū ppter ei⁹ suauitatē
Sap. xij. O q̄bon⁹: q̄suauis ē dñe spūs
tu⁹ in nob. Vere tāsuauis z dulcis q̄ in cō
paratiōe dulcedis sue oīs sensual delecta
tio videt amara: oiaq; mūdā amara i dul
cedine puerit. Ber. Quid nō tpabit duli
cedo illa q̄ mortē q̄z dulcissimā facit. Ita
q̄ sume desiderād⁹ est spūscit⁹ z deuot⁹
te adorādo expectādus. Exē in aplīs:
q̄ feruētissime desiderabāt aduentū spūsā.
z deuotissime orādo petierūt. Actū. j. Et
is Lu. xj. dī: Pz v̄ celest⁹ dabit spiritus
bonū petētib⁹ se.

c Erō ar. Aud. zc. Cauete ḡne spūs
scit⁹ resistat⁹ z sic iuste ei⁹ p̄ntia pue
mini. Cauete ne p negligētiā dispositiōis
pparatiue z ppter p̄dicādes oppositas tan
to p̄solatore pueni. Dicit ei lex. Siquis
sua culpa eget indignū est ei subuenire. ff.
depositi. l. Bona fides. Arg. oppositū ad
hoc. lxxvj. di. Nō sat⁹. Horate: Siquis
egrot⁹ ianuā claudit medico aut sibi p̄di
cit z resistit: aut si tribulat⁹ a se eū abh̄c q̄
vult z p̄t eū p̄solari: Nōne zc. Expōe no
tādo illd Esā. xxxij. Ne q̄ spernis zc.

Seria. iij. post do. infra. oct. ascensiois.

vi. venerit

z. Charitas opit mltitudi
nē p̄tōz. j. Pe. iij. Tū vene
rit paraclē⁹ ille testimoniū de ch̄o p̄bi
bebit: qz mltitudinē opit p̄tōz. Prover.
.x. Vniuersa delicta opit charitas. Opit
i q̄z viuificādo: discernēdo: z trāsformādo
Priō viuificādo. Per p̄tīm q̄pe aia est
morta: s̄ opit charitas p̄tīm cu vitā re
parat. Vñ Prosper de vita p̄replat. dī q̄
charitas est vitā virtutū. Scdo discery
nēdo. Per p̄tīm v̄tq; hō est fili⁹ diaboli:
sed p charitatē a fili⁹ diaboli scernitur.
Aug. Sola charitas discernit iter filios
dei z filios diaboli. Tertio trāsformādo
in silitudinē v̄tq; dei. Per p̄tīm q̄pe ē aia
imago diaboli: s̄ p charitatē trāsformat
in imaginē z silitudinē dei. Vñ Hugo d

arra aie. Scio aia mea dilecta qz amor vi
ta tua ē z q̄qd diligis ea vi dilectiōis in
eandē imaginē v̄ silitudinē trāsformat⁹.

Cū venerit zc.

p Ro p̄mo ar. An possit q̄s certitudi
nalr scire se hie spūsā. Rōsio s̄z scot.
di. x. vij. p. Cū hit⁹ cōfiscat⁹ p act⁹ si actus
p̄fomes a distinct⁹ hitib⁹ exeat sciri neq;
a q̄pdeat hitu. Cū igit amor dei natural
z charitas infusa siles act⁹ habeat: scire n̄
p̄t aliq; certitudinalr se charitatē hie. z
p p̄ns neq; spūs. sū q̄ nō h̄ charitas, hec
Scō. Nota. Miserā certe ē mortāl hoīs
p̄dicio. Ignar⁹ ei est hō p̄p̄t stat⁹. z si for
te nūc sciat: ignorat tñ p futuro. Virg. x.
eneid. Nescia mēs hoīm fati sorusq; fute
Et valde debilis est intellect⁹ hūanus
circa spūalia. Vñ Aristo. ij. meta. Sicut
se habz ocl⁹ noctue ad lumē solis ita i
tellect⁹ i r̄ ad ea q̄ sūt manifestissima nate
Vñ nō p̄t p certitudinē scire p̄ntiā spūs
scit⁹ p ḡram: sicut pz ex p̄missa r̄sio. Ex q̄
etiā intellige diuī iudicij dispēlatiōez p̄
n̄ram v̄tq; hūilitiōz. B̄a ei nō dat lup⁹
bis s̄z hūilib⁹ bona sua nō vidētib⁹ ad alti
ora p̄cedētib⁹: p̄t ea nō vult de⁹ nos cer
ros cē de spūsā p̄ntia. Vñ Eccl. ix. Sūt
iusti atz sapiētes z eoz opa in manu dei. z
tñ nescit hō an amore vel odio dign⁹ sit.
Et nota q̄ de iustis tñ loq̄t. Scire ei p̄t
aliq; certitudinalr se esse in p̄tō z dignū
odio: sed nemo q̄ntūcūq; iuste viuat cert⁹
esse p̄t nisi p dei reuelatōz se esse in ḡra: vt
v̄tq; in timore z hūilitate maneat. B̄eg.
Idcirco de n̄ris meritis cūcta nob sūt icer
ta vt certā viā teneam⁹ hūilitatē. Nō tñ
sufficit timor pene siue fūlis nisi z assit ei
mor filial⁹ q̄ quis timet displicere deo p̄t
eius amorē. Videat igit vnusq; p̄sciaz
suā. Audiāt q̄ neq; deū amāt neq; timēt:
lubrici: avari zc. De quib⁹ dici p̄t illd p̄.
Nō est timor dei añ ocl⁹s eoz. Idō ma
nent indurati. Nā vt dī Eccl. j. Qui fine
timore est nō poterit iustificari. Sed vt
ibidē dicit. Timor dei expellit p̄tīm. Idō
etiā nec p̄mitit peccatū intrare domum
cordis: quia ponit infernū vel diez iudicij
quasi q̄ddā expauesculū i corde ad terrē
dum vicia z demones: sicut solēt homies
ponere in hortis ad terrendū aues. Eccl.
xxxij. Timent⁹ deū non occurrūt mala:

Feria. III. post dñicā infra

sed in tpe de illū pseruabit z custodiet a malis. Audite igit o peccatores cur non corrigitis vitā vestrā. Certe qz nō timeret deū: qre mādara dei ptenitis: Certe qz deū nō timeris. Tūmōz em dei facit amalo declinare: z dei mādara obfuare. **Aug.** gura. **Exodi. xix. z xx.** Data sūt legis mādara cū signis terribilibz. **zē. Un ibid. c. xx.** Venit deus. s. in signis terribilibz: vt terroze illi? est in vobis z nō peccaretis.

s **Eccl. 2° ar.** Nūc dicendū de vtilitate efficacie pñtie spūscī: qz vīcz ille testimoniu phibet de chō q regnet in hoie. Facit em mūdū ptenere: aduersa patienter sustinere: z bona opa exercere. Et vos igit si spūscm habetis pipsum de chō testimoniu phibetis triplr. videlz.

Vādū cōtemnendo.

Aduersa perferendo.

Bona opera exercendo.

Primo mūdū cōtemnendo. **Aug.** Qui bñberit de fluuio paradisi. s. de grā spūscī: cui? vna gutta maior ē oceano: restat vt in eo sit? hui? mūdū sit exticta. **Et Lbr. vi.** Vere nō ē sup terrā qd amer q donū dei in pitate gustauerit. Spūscūs ei oñdit mūdū vanitatē: z sic inducit ad mundi cōtēptū. **Un salomō per spūscm loquēs dicebat. Eccl. 1.** Vidi cuncta que sub sole sūt z ecce vniuersa vanitas z afflictio spūs. **Itē. Vanitas vanitatum z oīa vanitas.** Frequēter z vbiqz est memorāda atqz recitāda illa ppositio. Est aut triplex mūdū vanitas cōsiderāda quā oñdit spūsc. vīcz

Vanitas mētalīs infatuatiōis.

Vanitas pūctalīs duratiōis.

Et vanitas finalīs cōclusionis.

Prima igit ē vanitas mētalīs infatuatiōis. **Vādus** em mētes hūanas infatuat cū em sit amar? dilig. **Aug.** libro de symbolo. Ecce totū calamitatibz dōs mūdū iopleuit. Amar? est: z ita amatur. Ruinos? est: z sic ibitat qd facerem? si stabili z dulcis. **Q** mūde imūde tenebras pariens. **trāfies** deries: qd faceres si maneres: si amarus sic decipis quem non deciperes si dulcis esses: **Spēali?** aut est declaranda hec in fatuatiōis vanitas.

Primo q ad diuitias.

Secdo quo ad delicias.

Tertio quo ad superbias.

Primo q ad diuitias. **Eccl. v.** Est infirmitas. i. fatuitas pessima quā vidi sub sole diuitie puate i malū dñi sui. **Pereūt ei i afflictioe pessima.** gñauit filiū q in sū. **egressus** erit. sic egressus ē nud? de vso mris sue sic reuertet? z nihil auferet secū de la. **Diserabilis** pñtus infirmitas quō venit sic reuertet. **Et eccl. iij.** Cōsiderās repetit? z aliā vanitatē sub sole. **Un?** est z scdm nō hz nō filiū nō frēm: z tñ la. nō cel. nec sa. o. ei? diuitijs. **Nec** recogitat dī. **Cui** la bozo z aiām meā defraudat bonis. **Nō** solū aut spūalibz bonis defraudat amor diuitiaz. s. mēte iplicat mal. **Prover. xx. vij.** Qui festinat ditari nō erit in ciens. **Et. j.** **Am. vj.** Qui volūt diuitias fieri incidunt in la. z in ren. diaboli z in desideria multa z nō. q mer. hoīem in interitum z pñtio nē. **Radix** em oīm maloz cupiditas. **Itē Eccl. ij.** manifeste oñdit fatuitas corū q pp heredes suos diuitias ardēt ac cumulat. **Ubi** sic dī salomō. **Dereftat?** suz oēm idultriā m. qua stu. la. sub sole hī. p me herede quē ignoro an sapiēs vltul? futur? sit: z dñabit in laboribz meis quibz iudai. **Secdo q ad delicias:** vide quo modo infatuatur: hō p delicias pp voluprates em hō p dīc sensū pñtū. **horroze** vicioz: timore supplicioz: dñideriū eternoz. **j. Coz. ij.** Aialis hō nō pcpit ea q sūt spūritus dei. **Stulticia** ei ē illi. **zē. Voluptates** qppe carnis hoīem efficiūt bestialem. **In** carne em cōmunicat cū bestijs. **Spūscūs** g testimoniu phibet faciēs ptenere carnis delicias. **Ro. vij.** Qui scdm carnē q carnis sūt sapiūt: q at sedz spm q spūs sūt sapiūt. **Tertio q ad honores z superbias:** q etiā reddūt hoīem insensatū. **Eccl. xxxij.** **Vana** spes z mēdaciū insensato viro: z sōnla extollūt ipudētes qñ q apphendit vmbra z pseq ventū: sic hō q attēdit ad vīsa mēdacta. s. ad honores z hmōi pā. **Hō** cū in honore est nō intellexit (qñ si it? qñs est? z qñs erit?) cōparat? ē iumēt? insipietibz: siliis fact? est illis. **Nō** rōne vñtēs: s. mūdāna z vana sapiēs. **Pz** itaqz q honozibz infatuat hō. **Et** certe diabol? sic supbos z pōposos infatuat: q de ipīs fac ludū. **Exēplū** narrat cesari? q in ecclia qdā maguncie sacerdos curat? multerem qndā varijs ornāmēt? tectā an ostiū ecclē

vidēs. in longissimā cauda vestimentoz
quā post se trahēbat multitudinē demo-
nū vidit q̄ nigri erāt vt ethiopes: parui vt
glīres: ore cachinnātes: manibz plauden-
tes. Lūqz p̄ p̄ba sacerdotis se cognouisset
sic a demonibz illū p̄p̄ vestimētōz sup-
biā domū rediēs vestimētū mutauit. Spi-
rit⁹ itaqz sc̄tus qz ip̄a se hūillauit cor eius
intrauit z vanitates p̄tēpsit. j. Regū. xij.
Nolite declinare post vana q̄ vobis non
proderunt.

c Erat⁹ ar. Aud. zc. Amor itaqz mōi
infatuat hoīem. Amor dei sapientē
facit. Videte q̄ ne p̄p̄ amorē mūdi pue-
mini amore dei q̄ ē a spūsc̄to. Dicit enim
lex Ad positionē vni⁹ p̄rioꝝ seq̄ destruc-
tio alteri⁹. ff. de institutoria actiōe. l. si
pupillus. Cōtrari⁹ autē ē amor mūdi amo-
ri dei: qd̄ p̄z satz p̄ illud qd̄ b̄t. xlvij. dis.
Vēs dilectores mūdi fortes sūt in
terrenis: in celestibz debiles. Cauete ne si-
tis similes puerz q̄ poti⁹ adherēt alicui q̄
dat eis flosculos breuissimē duratiōis q̄
ei q̄ p̄mittit mille aureos in futuro. Expo-
ne Dundus in p̄tī dat flosculos breui-
sime duratiōis q̄ cito putrescūt zc. j. Jo.
ij. Dundus transiit z p̄cupiscētia ei⁹.

Seria. v. in octa. ascensionis.

Um vene

c rit zc. Si q̄s loq̄t q̄si fmo-
nes dei. j. Pe. iij. Hoc cer-
te signū est spūsc̄ti inhabitantis z de ch̄zo
testimoniū p̄hibentis. Lū vīcz hō semp
loq̄t veraciter vtiliter z prudenter. Pro-
p̄mo est illud. Omne verū a q̄cūqz dicat⁹
a spūsc̄to est. Vñ Jo. xv. d̄r spūsc̄tus spi-
rit⁹ veritatis. Et nota illud Prover. xij.
Abominatio ē d̄no labia mēdacia. Pro-
fco nota illud Berū. de formula hone-
stevite. Sermo tu⁹ nō sit inanī s̄z aut cō-
solē: aut doceat aut p̄cipiat: aut moneat
Pro tertio Ec̄i. xxj. Verba prudētū sta-
tera pōderabūz. zc. Et Ec̄s. iij. Est t̄ps
tacēdi z t̄ps loq̄ndi. Et eiusdē. x. Scule⁹
p̄ba multiplicat. Lū venerit zc.

p Ro p̄mo ar. An cōiecturaliter scire
possit aliq̄s se h̄re spm̄. f. Rūdet
Alexā. de ales in. iij. p. sū. q̄ pōt cōiectura
lit p̄pendi spm̄sc̄tm ēē in nobz p̄ tria signa:

vīcz si sit lumē in rōnali: leticia in p̄cupiscē-
bili: z pax in irascibili. Et notāt ista p̄fal-
tū. Multi dicunt: q̄s onidit nobz bona. f.
vñ cognoscere possum⁹ q̄ facimus bona:
bona inqz nō ex gñe t̄m neqz ex circūstan-
tia t̄m s̄z bona meritoria a charitate p̄de-
lūta: q̄ tria bona tāgite sco. vij. dis. ij. Et rñ
det p̄s. Signatū ē sup nos lumē vult⁹ cui
dñe: q̄ ad p̄mū. d̄disti leticiā in corde meo
q̄ ad sc̄dm. In pace in idip̄m zc. q̄ ad ter-
tiū. Nec ex alexā. z sco. Nota. p̄ opa n̄ra
dam⁹ testimoniū an a dō vel a malo spū
simus. Ad qd̄ aptari pōt illud Quidij in
Heta. Et documēta dam⁹ q̄ sim⁹ origi-
ne nati. Vñ z aristo. d̄ic in. ij. Et bi. Si
gnū habet⁹ gñati ē delectatio in ope. Et
q̄ possum⁹ h̄re q̄ cū q̄s delectat⁹ in opibz
charitat⁹ signū ē q̄ habitū charitatis h̄z
licz n̄ sit oīno certū. Pōt igit cōiecturaliter
scire q̄s se h̄re charitatē z p̄ p̄ns spm̄sc̄tm
vt p̄z ex p̄missa rñsiōe Ex q̄ rñsiōe satz h̄ri
pōt q̄ sperādū ē hōi se h̄re spm̄sc̄tm qm̄ il-
lūiat ad dei affectiūā cognitionē: ad vidē-
daz p̄ctōz turpitudinē: z p̄cutū pulcritū
dinē: infernalīū penaz acerbitatē: z gaudīo
rū celestīū suauitatē: dīnoz q̄ p̄ceptoz eq̄
tatē: z mūdanoz vanitatē. vñ Jo. xv. Lū
venerit spūs p̄itatis docebit vos oēm p̄i-
tatē. f. salutī necessariā. Et Jo. xliij. Para-
cler⁹ spūsc̄tus quē mitteret p̄r in no. meo il-
le vos docebit oīa z suggeret zc. Preter-
rea cū de p̄ctis p̄teritis dolet z de illo do-
lore gaudet. iuxta illd̄ Aug. Penitens sp̄
dolet z d̄ dolore gaudeat: cū etiā se p̄o-
ptū z hilarē sentit ad malū fugiēdū z bo-
nū faciēdū: cū gaudet d̄ bonis opibz: z gau-
dēt tribulatiōes sustinet p̄p̄ deū Vñ spūs
sc̄tus. Jo. xliij. z xvj. d̄r paclet⁹. i. p̄solator
Insup cūbz p̄sciaz pacatāz pacē cū alijs fa-
cit et custodit. Vñ Gal. v. Fructus spūs
charitas gaudiū par zc. Pacifici nāqz d̄r
filij dī. Matt. vj. Bti pacifici qm̄ filij dī
vocabūtur. Filij autē dei sūt hoīes q̄ spm̄
sc̄tm. Rho. vij. Ip̄e spūs testimoniū red-
dit spūi nostro q̄ sum⁹ filij dei. dum vīcz
spūalibz afficimur: z pacē diligimus. Ita
qz q̄ predicta se sentiūt h̄re sperēt de p̄sen-
tia spūsc̄ti: q̄ p̄o cōtrariā: timeant: z hor-
reant de spūs maligni p̄ntia qm̄ vbi nō ē
spūsc̄tus adest spūs malign⁹. Unde. j.
Reg. xvj. Lū recesserat spūs dñi a saul:

Feria. v. in octa. ascen.

exaglabat eū spūs neq̃. Sup oia autem maximū signū ē p̃ncipie s̃c. cū q̃s se sentit feruere suauitate diuini amoris z cū spū ali gaudio z mētis q̃ete sape q̃ dei sūt. Nam sapia est p̃mū z p̃cipuū spūsc̃i donū. Vñ Sap. xij. Q̃ bon⁹ q̃ suauis ē dñe spūs tu⁹ in nobis. Figura. iij. Regū. xij. He lie fugiēti a facie iczabel (q̃d nomē interp̃taf flux⁹ van⁹ aut flux⁹ sanguine aut ster q̃linū: z signat fluxū z fetorē vanarū cogitationū z affectionū) ostensū est q̃ dñs non erat in spū grādi. s̃. supbie: neq̃ in cōmotōe: auaricie: neq̃ i igne luxurie aut ire s̃z i s̃bilo aure tenuis. i. i q̃ete deuote affectionis z suauitate diuini amoris. Vñ. j. Jo. iij. De⁹ charitas est: z qui manet in charitate in deo manet: de⁹ in eo.

S Ecūd⁹ arti. In hoc serm̃. dicēdū de sc̃da mūdi vanitate quā oñdit spūsc̃i sc̃tūs si p̃ns est: q̃ est vanitas p̃c̃tual⁹ duratōis. Vñ Jo. spūsc̃o loq̃ns dic̃. j. Jo. ij. Q̃ūd⁹ trāsit z cōcupiscētia ei⁹. Et Job. xij. Breues dies hoīs sūt zc̃. Et Ja. iij. Que est eū vita n̄ra: Vapor est ad modū parens: z deinceps extinguitur. Cōsiderāda est igit̃ hec breuitas.

Primo in diuitijs.

Sc̃do in delicijs.

Tertio in superbij.

Primo igit̃ zc̃. Cōsidera breuissimā durationē diuitiaz. Ec̃cs. ij. Magnificauī opa mea edif. mi do. z plā. vi. fe. hoz. z po meria zc̃. Lūq̃ me p̃uertissem ad vniuersa o. q̃ fecerāt ma. mee. zc̃. vidi in oib⁹ vanitatē z afflictionē animi et nihil p̃manere sub sole. Ec̃cs. iij. c. Et ps̃. Dormierūt somnū suū z nihil inuenerūt oēs viri diuitiaz in manib⁹ suis. Sc̃do p̃sidera breuitatē deliciaz q̃ sūt q̃li momentanee. Bre gon⁹. Momentaneū ē q̃d delectat. Ipa ē voluptas breuiorē vitā facit. Sen. Ples occidit voluptas q̃ gladi⁹. Jō hiero. i te stamēto. Ve miseri q̃d facitis. nō agnosce tis: corp⁹ aū tps̃ destruit z aīaz iterfacit. Vñ infirmitates z mor̃s tā itēpestiua nisi ex nimia ciboꝝ copia z frequēti muliez v̄suz: deū oludere credit: certe volmetipos deludit: p̃ corpe obliuiscimī aīaz: z ecce sit corp⁹ eū aīa in infernū detrudis. Tertio vide breuē durationē bonoꝝ z supbia rii. Ps̃. Inimici p̃ns mor̃ vt honorificati

fuerit z exaltati deficientes quēadmodū fum⁹ deficit. Hiero. Quid ē honor mūdi? nus nisi spuma/sum⁹? z somn⁹? Spuma q̃z iflat. fum⁹ q̃z excecet. somn⁹ q̃z cito vt somnū euāescit Job. xj. Velut somnū auolās nō inuenit. trāsbīt sic visio nocturna. Certe oia trāseūt: z hō ipe cito trāsit. Vñ q̃dā Est hō res fragil⁹: res durās tpe paruo. Est hō res s̃ilis flori q̃ crescit i arbuo. Est. lx. Dis caro fenug: et oīs gl̃a ei⁹ q̃li flos feni zc̃. Et q̃d p̃dest esse i delictijs possidere diuitias: honores obtinere: florere in iuuetute: letari p̃ulcritudine: et q̃d buseūq̃ tp̃alib⁹ p̃frui q̃n tācito vita cessabit z tāuarijs modis p̃t breuiari. Et quō nō erūt irrisione digni q̃ deū p̃ tp̃alib⁹ de relinquūt. Hinc in hec de miseria mundi exclamās Aug⁹ ait. O vita p̃ns q̃mūltos deap̃is q̃ dū cognosceris nihil es: dū exaltaris fumus es: sapientib⁹ amara es. insipientib⁹ dulcis. q̃ te querūt non te cognoscūt: qui te cognoscūt ipsi te fugiunt. O miseri q̃ sic mūdū diligūt a q̃ sunt cito recessuri secumq̃ nihil delatur. Ps̃. Relinque alieis diuitias suas: delictijs q̃z z bonoꝝ mūdi puabūt. Exemplū de Salatino: q̃ plura regna tenebat: q̃ laborans ad exitū iussit sudariū p̃ plateas ciuitatē deferri p̃clamādo. Tū z nō pl⁹ de bonis delictijs z hōib⁹ suis secū auferet p̃nceps magn⁹ salatin⁹. Dicite q̃s q̃d secuz tule rūt pape. ep̃i. impatores. reges z dñi. mercatores z oēs q̃ntūcūq̃ opulēti Job. xvj. Diues cū dormierit nihil secū auferet. aq̃ periet oculos suos z nihil inueniet.

T Erū ar. zc̃. Audist⁹ S̃z heu mlti n̄ sp̃m̃ s̃c̃m s̃z sp̃m̃ h⁹ mūdi h̄ntes n̄ vident q̃ cito cūcta transeūt: nec finez attendūt: Lū tñ lex dicat finis ē attrēdēd⁹. L. de no. co. cōp. l. j. Et fines mādasi diligenter s̃c̃ suādī. de offō z p̃tate iudic⁹ delegati. Lū oli. Nā si diceret rex cuiq̃ Si vis: hac die tibi dabis q̃cqd placz: s̃z toto vite residuo i tēboso carcere recludi⁹ maneb. zc̃. Si eligat cōmodū: delectationē: z hōiez vni⁹ dīei i delectatōi toti⁹ residue vite: nō ne fatū reputabit: certe sic. Putat⁹ q̃ eū h̄re sp̃m̃ sapie q̃ pl⁹ diligit trāsitōria q̃ etna zc̃. Bern. Ve ve vapor ē ad modicū parēs q̃ eūne felicitatē aditū includit. Et est tota vita p̃ns q̃li nihil ē respectu su

Feria. VI. ante Pent. Fo. XLII.

ture. Un Sen. ad Lu. Pūctū ē qđ vīuī
mus: z adhuc pūctō min?

Scē. vj. añ festū pentecostes.

Un bene.

c. Sids ministrat tanq̃ ex
pūte quā admīstrat de? j.

Pe. iij. et in epla pced. dñice. Qui bñ dō
mīstrat spūscūs in eo tēstionū phibet d
chō. Est aut mīstrandū intēgūter: libe
raliter. z humiliter. Primo intēgūter. ij. co.
vj. In oibz exhibeam? nos sic dei mīstr.
Scđo liberalitē ex cordis affectione. Ro.
vj. Exhibete corda vīa sūre iusticie i sū
ctificationē. ij. Co. ix. Non ex tristicia aut
ex neitate. Hilare em dātorē diligit deus
Tertō hūiliter p dei glīficatōe: Jō post
q̃ dixit petr? Sids mīstrat: subdit: tanq̃
q̃ ex pūte quā admīstrat de? vt in oibz
hōīficet de? p iēū chīm dō. nīm. Et tan
dē etiā mīstrat ei? hōīficabit. Jo. xij. Si
qđ mibi ministraverit: hōīficabit eū pa.
me? q̃ ē in cel.

Cū venerit zē.

p. Rīm? ar. An missio spūscī sit etna
vl tpat? Q. etna pūz qz ei? pcessio a
pīe est etna. Cōtra. Missio importat ali
quē effectū tpatem. Rñd. Bon. i. j. dis.
xv. q. missio ē tpatis. Missio ei dīc respē
ctū ad mīttētē missū: z ad finū ad quē
scz en mīttit. q̃ dēm finū? nō est nisi ex
tpe. Uēz est tñ q̃ qntū ad cōnotatū dīc
aliqd etnū: qz cōnotat psonā missūz ab ei
t etno pcedere a mīttēte. Hec Bon. No
ta q̃ dulce: qz cōsolabile nob est q̃ dignet
nob de? mīttēte spūm suū. Et reuera to
ta nra affectio ad eū debz erigi z nullaten?
ad mūdū. Un Luca? Nunq̃ sit cura dei
oīū. Et Arūz. x. eth. Homies se debent
trahere ad diuina q̃ntum pāt. Nec mirū
qm de? ipse vult se dare nob: z spūm sanctū
ab etno vult nob dare: z ex tpe de? z mī
tat vt pz ex pmissa rñsōe. Ex q̃ potes cō
siderare q̃ magna ē dei erga nos beniuo
lencia q̃ ab etno disposuit hoībz tpatē da
re spūscm q̃ nihil ē dignū: nihil nobilius
Et fili? dei ppter ea venit vt spūscm hoī
bus daret. Un dicebat Lu. xij. Ignē ve
ni mīttēre in t. Ignis iste ē spūscs: q̃ eti
am in spē ignis missus est sup discipulos.
Sicut em ignis dura emollit: sic patet de

glacie et cera: sic spūscs iduratoz corda
liquefacit: que p glaciez signant. Job. xij.
Lor ei? pgelabit q̃ lapis. Exemplū ē de
nabuchodonoso. Dan. iij. Per cerā aut
intelligūt q̃libz pccōres: Juxta illd psal.
Sicut fluit cera a facie ignis: sic pereant
pccōres a facie dei. Per spūscm aut liq
fiūt: z aliqñ etiā in lachrymas resoluūt. pz
de petro. Matt. xxvj. z de magd. Lu. vij.
Ite sic ignis obscura illūinat: sic spūscs
corda hūana. De hūmō luce dīc Aug. li.
iij. pf. Lux quā videbat robias qñ oculi
clausis docebat filiū vite viā: z ei pibat pe
de charitatis nunq̃ errās. Ite sic ignis
fluida et mollia restringit et solidat: sic ei
tā pz de testa limosa: sic etiā spūscs mol
licie gulositatē ac lubricitatis restringit.
Sen. vj. Nō pmanebit spūs me? i hoīe qz
caro ē. i. carnalit viues. Vltū q̃ desidera
bil est pntia spūscī. Sed quibus dat?
Certe non omībus. Nō em supbis: nō in
uidis: nō lubricis. zc. Non omīno imūdis
peccatoribz. Ideo Haymo sup Joānem
Dñm deū tuū suscepturus in habitaculū
cordis tuī: emūda prius pscientiā tuā ab
opibus mortuis. Hūilitem? itaqz aīas no
stras: et purgem? pscientias cū feruenti
desiderio bñ viuendi: et veniet spūscī.

Figur. Sen. xvij. et xvij. Abzē post
q̃ arcūsus fuit: sedēti in hostio taberna
culi in cōualle mābre in feruore dīc appa
ruit dñs. Expone. Spūaliter adest dñs
circūcis. i. purgatis a peccato: sedētibz
in ostio tabernaculi. i. hūilibz et timo
ratis meditantibz assidue egressum aīe a
tabernaculo corpis i cōualle mambre. i.
in valle diuisionis aīe et corporis: in ipso
feruore dīc. i. in desiderio feruido lucide
viuendi. August. Tota vita boni chīa
ni sanctū desiderū est. qđ desiderare: de
bes nō vides: sz dīderādo capax eris. Et
in rīa fratū dīnoz bī q̃ fies sup oīa de
siderare debēt hīe spūm dñi et scām eius.

Eds ar. In hōmone (opationē)
dñm de etia vanitate: q̃ ē vanitas sū
nalis psonis q̃ apparet i morte. Illi q̃ po
pe q̃ hūano aut mūdano spū regūt: mortē
mīme pīderāt. sz q̃ dei spū hnt: mortē et
dei iudiciū frequēter attēdūt. Un Jo. xvj.
dī d spūscō Que vētura stānūcia. vobis.
Est at hec vanitas subdiuidēda in tres

Feria VI. ante festū pēte.

Pria est vanitas totalis puationis.

Scda est vanitas horribil' punitiois.

Tertia est vanitas corporalis resolutionis.
Prima igit' rē. In morte nāq' oib' rebus
 mūdānis puat hō. **S**ic. Necesse est vt fre
 qnter se reputet mortuū q se cogitat neces
 sario moriturus: **D**ortui qpe oia oblecta
 mēta relinquit q in tribu p'stūt, scz

In carnis suauitate.

In rerū cupiditate.

In amicor' societate:

Carnis suauitas hoiez relinqt cū ifirmat
 Rex cupiditas cū morit'. Amicor' socie/
 tas cū sepelit'. **T**im. vi. Nihil intulim' i
 hūc mūdū. Haud dubiū q nec inde aufer
 re aliqd possum'. **V**alde aut pōderādus
 est. In morte puat hō bñ opādī facultate
 satisfaciēdi vīcz z merēdi. iō **J**o. ix. **O**per
 opari dū dies est. **V**enit em' nox. i. mors
 qn nemo pōt opari. **S**cda est vanitas fi/
 nalis punitiois. hoc ē: **A**pparet mūdī va/
 nitas in finali mūdānoz pūtiōe. **H**oc p
 mo p'sidera q ad vitias. **J**ac. vi. **A**gite vi/
 vites plo. vlulātes in mi. q su. vo. **D**i. ve.
 pu. sūt z ve. v. a. ti. co. sūt. **A**uz z ar. v. eru.
 et erugo e. i. test. vo. erit z mā. car. v. si. ign'
The. vo. irā in die no. **J**ō **A**ba. ij. **V**e ei
 q mltiplicat nō sua **E**t **E**sa. xxxij. **V**e q p
 dāris: nōne z ipe p'daberz. **V**ide deiceps
 q ad delitias **E**ccī. vij. **V**i dicta carnis. i.
 carnal' affectōis imp'ignis z p'mis. **Q**ua
 lis ignis? **A**cerbissim' certe z inextingui/
 bilis. **E**sa. vlti. **I**gnis eoz nō exingit. z ver
 mis eoz. i. p'scie nō moriet'. **J**ō **A**mos. vij.
Ve q lasciuiz in stratis v'is rē. **O** deli/
 cata caro viri ac mlieris: z aia in lasciuiz
 enutrita: p'sidera lectū infernalē q te expe
 ctat. **V**bi ymbra mortis z null' ordo: vbi
 p breuib' delitiz acerbitas intermiabil'.
Vn **A**po. c. x. vij. **Q**uātū glificauit serū de
 litiz fuit: tantū dāte illi tormē. z luctum.
Vide insup q ad supbias z honores. **V**n
Esa. xij. supbo dr. **D**etracta est ad infe/
 ros supbia tua. **S**ubter te sternet tinea z
 opimentū tuū erūt p'mes. **J**brs. **A**d infer
 nū detraberz in pfundū laci. **T**ertia ē va
 nitas corporalis resolutionis. de q **B**er. In
 sepulcro mortuor' respicio z nihil in eis i/
 uenio. nisi cinerē: p'mē z horrore: qd ego sū
 illi fuisse. qd illi sūt ego ero. **V**n **J**ob. xij.

Decora v'ia p'pabit cineri/ z redigent in
 lutū ceruices v're. **J**ō bñ **S**t **B**ern. **Q**uid
 terribili' morte hoiez: z qd feridi' hūano
 cadauere: **Q**uid g' p'sunt diuitie: qd deli/
 tie: qd honores? **N**ā diuitie nō liberāt ho
 minē a morte: nec delitie a p'mib': nec ho/
 nores a fetore. **N**ā q qndaz sedebat pur'
 puratus z gēmat' in aula: mō sordet nū/
 d'z z squalid' in tūba. **E**t q qndaz vesce/
 bat delitiz in cenaculo: mō a vermib' cō
 sumit in sepulcro. **C**ōsiderate igit' qnta sit
 vanitas: qnta abulio sic mūdāna diligere
 qz est tāmifera p'clusio **D**is em' iustit' glo
 ria subito perit in morte. **E**xcepta bēmus
 innūera qz aliq' breuif' colligit' quidā sic
 pulcre di. **D**ie v'it' tōmō qndaz tāmobil':
 vel sanlon vbi est: d'z inuincibil': aut dul/
 cis ionathas multū amabilis: vel pulcer
 ab'salon vultu mirabilis. **Q**uo celar abijt
 celsus impio: vel diues splendid' tot' in
 p'adio. **D**ic vbi tūli' clar' eloq'or: v' **A**ri
 stoteles sūmus ingenio: tot' clari p'ceres:
 tot' rex spacia: tot' era p'sulū: tot' regū for/
 tia: tot' opū cumuli: tot' vana gaudia. **H**eu
 in ictu oculi claudū oia. **J**ō **H**ugo li. j. d
 aia. et **B**er. in med. **D**ic mihi vbi sunt a/
 matores mūdī q añ pauca tpa nobiscū fu
 erunt. nihil ex eis māsūt nisi cineres z ver
 mes: hoies fuerūt sicut tu: comederūt: bñ
 berūt: r'serūt: duxerūt in bonis dies suos
 In pūcto aut' ad inferna descēderūt rē.

Eryth. **A**u. rē. **E**t reuera magnū
 est inuicibilis p'dicta p'siderare nolle
Dicit em' **L**. de testib'. **L** finali. **I**llud
 est incoūueniens ad qd sequit' incoūueniens
Ad defectū aut' p'sideratiōis p'dictor' seq
 tur incoūueniens error' vīcz z viciōz. **U**nd
 dī. xxvij. ca. **I**gnorātia. **I**gnorātia ē ma
 la z piculosa: quia mater est cūctoꝝ error'
 et nutrit' dīm viciōz. **E**xpone de ignorā/
 tia q opponit' actuali p'sideratiōi. **C**auete
 igitur ne sitis similes hominī q velit nos
 lit' transiret' est p' locū piculosum vbi re/
 bus omib'us est spoliandus: et nisi sibi p'
 uideat vītam amissurus: nec tamē p'side
 rat: ideo nec timet. **E**xpone **Q**uia i mor/
 te rebus omib'us mūdī puandus est ho/
 mo: sedz vītam beatam z animā est amissu
 sur' nisi diligēt' p'siderit. **S**icut g' dicit'
Ephe. v. **V**idete quō caute ambulet' rē.

Sabbato añ festū pētecostes.

Un bene

rit 2c. Rogabo patrēz aliū paracletuz dabit vobis vt maneat vobiscū in eternū spm veritatis quē mūd? nō pōt accipere. Jo. xiiij. Trīa sunt ibi consideranda.

Prīmū ē pmissiōis subtilitas. cū dīc Ro gabo patrēz aliū paracletū dabit vobis Scdm ē mālōnis stabilitas: vt mane at vobiscū in eternū.

Tertū est pditionis necessitas. cū dīc. spm veritatis quē mūd? nō pōt accipere. Jō mūdī pceptus ē pditio necessaria ad recipiendū spmctm. De pmo. Heb. vij. Accedēs p semetipz ad deū ad interpellā dū p nob. De scdo. Aug. li. de pen. Sep pto ē grā q nūq deficit nisi pū? expulsa De tertio. Grego. in moral. Spūscētūs oēm quē repleverit ad desiderāda inuisi/ bilia accēdit. Hūc g mūd? nō accipit: qz ad diligēda inuisibilia nō assurgit. Un er dñs dicebat. Jo. xvij. Nō p mūdo rogo.

Lum venerit. 2c.

p Ro pmo ar. An a solo deo des spūs/ scētūs? Q. nō. Act. viij. Per man? aploz dabat spūscētūs. S. 3. rra. A solo deo p/ cedit spūscētūs. Rñder Bon. in. j. dis. xiiij. Grām spūscētū dari ab aliq intelligit q drupl. Vel sic ā pparāte aut ministran te: aut sicut a nūciante salutaria documen ta. Vel sic ab impetrāte p orationē: siue p bona opa. Vel sic a pducēte. Primo 2 se/ cūdo mō datur gratia a bonis 2 a malis. Tertio mō tm a bonis. Quarto mō tm a deo. Hec Bon. Nota. Nō dubiū qn de? velit 2 possit dare spmctm. Ad qd apta/ ri pōt illud Quidq de pōro. Jpā mouēt aios scōz numina nostros. Turpe nec ē tali credulitate capi. Sepe leuāt penas ereptaqz lūina reddūt. Lū bñ peti peni/ tuisse putēt. Et scñ. ad lucil. Nō ē de? fa/ stidiosus nō inuid? admittit 2 ascēdētibz manū porrigit. Un certū q libenter dat de? spmctm 2 grām. Et sol? ipse dat. p/ ductiue spmctm: 2 effectiue gratiaz: qz uis ab alijs vere dicat dari dispositiue: vt prz ex pmissa rñsiōe. Ex q rñsiōe pcluz de q a solo deo querēd? ē spūscētūs 2 dei

grā. Nā sic dī Thom. j. ij. q. cxij. Donū grē excedit facultatē omis nature create cū sit qdā picipatio diuine nature p quā ef ficat hō deiformis. Un in pfatōe. Eleua/ tus ē chīs in celū vt nos diuinitatē sue trī bueret eē picipes. Et. ij. Pe. j. Magna 2 pciōsa vob pmissa donauit: vt p hec effi ciamini diuine pfortes nature. Fugiētes ei? q in mūdo ē pcupiscētie correptionē. Nota bñ. Hec est g dispositio necessaria ad recipiendū grāz spūscētū: v3 fugere corre ptionē mundane pcupiscētie: auaricie sez luxurie 2 supbie. Q. heu q multi sequunt pcupiscētiās suas. Hlere. xj. Abieit vnus qsqz i prauitatē cordis sui. Jō nō spmctm/ ctū sz malignū hñt. Fugite igitur inordi/ natas cōcupiscētiās 2 cessate a vicijs: dei mādatis obediētes: 2 spmctm accipietis

Figū Gen. vj. Noe inuenit grām corā dño q fuit vir iust? 2 cū deo ambulauit. Noe qppe interpretat qescēs: 2 signat eū q a pctis qescit. Esa. j. Quiescite puerse age re: 2 q iuste viuit ambulat p viā dei q est viā mādatoz. Un ps. Os meū. s. cordis agui 2 attraxi spm: qz mandata tua desu derabam.

s Ecūd? ar. Cōsequē dīcēdū quomō spūscētūs testimoniū phibet inqntū facit aduersa bñ sustinere. Un de ipo can tat. Cōsolator optime dulcis hospes aie dulce refrigeriū. In labore reqēs: in estu tēperies: in fletu solatiū. Hāc aut p sola/ tionē tribuit spūscētūs tripliciter.

Prīo nřaz infirmitatē adiunando.

Scdo spūatr gustū imutādo.

Tertio chī passionem ad memoriam reuocando.

Primo infirmitatē adiunādo. Ro. viij. Jpēspūs adiunat infirmitatē nřaz. Dāg qppe est hūana infirmitas. Jō dicebat ps. Misere mei dñe qm infirm? sū. Et paul? Ro. vij. Infelix ego hō qz liberabit me d corpe mortz hui? Et rñder. Gfa dī per iesū chīm dñm nřm. Scdo spūatr gu/ stū imutādo. Facit em q hoi sapiāt celestiaz 2 dina: 2 tūc oia pōt deū libēt porrar. Tūc ei pñderat: q nē dī Paul? Ro. viij. Nō sūt pdigne passiōes hui? tps ad suū rūrā glām q reuelabit in nob. Et igre. dī. Qui supna degustet inferiora eqmūter porrat. Et Ber. dī. Affectātī celestia ter

In die Pentecostes

rena nō sapiūt. Et i amb. Gustato spū de
supt ois caro. i. ois carnalicas. oisq; mun/
danitas. Vere a spūsero loqbat q dicebat
Philip. ij. Oia detrimētū sea z arbitroz
vt stercora vt chīm lucificaciā. Tercio
chī passionē ad mēonā reuocādo. Nā et
īpe chīs p spūscm semetipm obtulit. zc.
vt hī Heb. ix. Aug. Si passio saluatoz
ad mēonā reuocet nihil tā durū qd nō eq
aio toleret. Jō Heb. xij. Recogitare eū q
talē a duersus semetipm sustinuit p radi
ctionē vt nō fatigemī aīs vris deficiētes
Et nota bñ. Qm magnū est testimoniū
de chīo inbitate cū qd aduersa patienter
tolerat. Vñ dī greg. Patientia maiorē re
puto signis z miraculis. vñ Bart. v. Bri
q psecutionē patiūt ppter iusticiā qm. zc.
Propt iusticiā inq: qz vt dī Aug. in q
dā sermo. ~~Quia~~ nō facit pena: s; causa
Dulci dīpe multa patiūt ppter suas ma/
las iplēdas volūtates. Isti s; martyres dī
aboli. Alij pter piales vitias z gregādas
Istī s; martyres mūdi. Alij ppter iusticiā
adimplēdā: s; pro peccis suis: aut ppter ius/
ticiā defēdēdā. Istī s; martyres dī. Per
ij. Si qd patimī ppter iusticiā bri. Et no
ta illō Eccl. ij. In igne pbat aurū z ar/
gētū z hoies receptibiles in camino hūi/
liatōis. Sed heu heu. Dulci se bonos re
putat q vix vnū verbū patienter audiūt: s;
statim cōmōti alios p̄turbant. Greg. Qua
lis vnusq; apud se lateat illata cōtume
lia probat. Dulci etiā se deuotos osten
dūt i prosperitate q statim in aduersitate de/
ficiūt. Greg. Pena iterrogat si qd in ppe
ritate posuit deū veracit̄ amat. Et Aug.
j. de ci. dei. ~~Sanctus~~ sub silitudie passionū
dissimilitudo passioz zc. seqt. Nā z sub eo
dem igne auz rutilat z palea fumat z sub
eadē tribula palea cōminuūt z frumen
tū purgat. seqt. Vna eadēq; vis bonos p
bat z purgāt: malos vastat z exterminat
zc. seqt. Nā z pari mō exagitatū exhalat
horribilis cōnū: z suauit̄ fragrat vnguen/
tū. Indurati dīpe multoties in tribula/
tiōib; hui⁹ vite suū infernū incipiūt. Exē
plū de antiocho. ij. Mach. ix. Et de hero
de quē angel⁹ percussit z p̄sūp⁹ a vermib;
expirauit. Act. xij. Jē de Jorā rege iu/
da. ij. Parat. xxij. q mortu⁹ ē infirmitate
pessima: nec legit penitusse. Jō nec inter

alios reges ē sepult⁹. Jē de pharone q
multipliat flagellat⁹ iter flagella legit ob
durat⁹: vt p3 Ero. p. libi caplis. Vñ de
talib; Hier. xviij. Duplici cōtritiōe p̄tē
re eos dñe deus noster.

Et articulo. Aud. zc. Nec dubiū
tribulationes patienter sustinere si
gnū ē p̄ntie spūscī z etne salutis. p̄seqndē
Lex dīpe dī Res trāsīt cū onere suo. ff. d
re. iur. l. i. Et qua p̄sona. Et extra de vsur.
Tua nos. Pone casū in hereditate terre/
na. Et applica notādo q hereditati cele/
sti dñs adiunxit on⁹ tribulatiōis tpalis.
Act. xij. Per multas tribulatiōes oportet
nos intrare regnū celoz. Nec ē credibile
deū velle hoc onus imponere bñ viuenti
nisi qz vult ei dare hereditatē celi.

Pro die pentecostes. Scr.

Qm vene

rit zc. Dū p̄pleret dies pē
tecostes erat oēs discipuli
parit̄ in eodē loco. Act. ij. Notanda est
ibi dispositio necessaria ad hūc veniat spī
ritus scī. Primo em̄ oportet vt simus
chī discipuli tenētes vīz doctrinā chī.
Jo. viij. Si māseritis in finone meo pe
discipuli mei eritis z cognoscetis p̄tate:
qd vīz sit p spūscm q dī spūs veritatis
Scdō vt sim⁹ aio adunati: qz erāt pa/
riter in eodē loco. ij. Eoz. vi. Pacē habet
te z de⁹ pacē erit vobiscū. Tercio q sint
in nob dies pētecostes p̄pleti: p qd intel/
ligere possum⁹ qnq; p̄sideratiōes cuilibz
decē p̄ceptoz applicādas ad p̄cepti ob
seruantia inductuas.

Prima ē p̄sideratio p̄ceptiue auctori/
tatis: s; dei.

Scdā ē p̄sideratio subiectiue necessita
tis: s; nri ppter multiplicē obligatiōē.

Tercia ē p̄sideratio fr̄butiue vtilitatis:

Quarta ē p̄sideratio punitiue penali/
tatis: q s; punitur trāsgressores.

Quinta ē p̄sideratio iustissime eq̄tat⁹
qz vnūq; qd mādatū equū ē iustissimū
Iste qnq; p̄sideratiōes decies multipli/
cate iuxta decē p̄cepta decalogi sūt dies
pētecostes: a penta qd ē qnq; z costē decē
Bern. Qrem⁹ fr̄es vt cōpleant in nobis

dies pentecostes: dies remissionis dies exultationis: dies verissimi iubilii et inueniat nos sicut spiritus pariter propter cordium unitatem: et in eodem loco per firmam stabilitatem.

Cum venerit.

Primo ar. An spiritus uenienter uenient in specie visibili? Rndet Tho. i. pre. q. xliij. De omnibus puidet secundum uniuscuiusque modum. Est autem modus naturalis hominibus: ut per visibilia ad inuisibilia manuducantur. Et ideo inuisibilia dei oportuit hominibus per visibilia manifestari. Iste conueniens fuit inuisibiles missiones dinarum personarum per aliquas creaturas visibiles manifestari. Nota. de premissis et benignis hominibus: Iuxta illud Lucani. Eam iubet melius oportet supponere scilicet. i. propter nos. Iste homines docet secundum additionem capacitatis sue manifestando uicem ipsalia inuisibilia per sensibilia que sunt nobis magis nota: ut dicit Aristoteles. viij. meta. Disciplina fit omnibus per magis nota nobis Iste conuenienter missus est spiritus in specie visibili: ut patet ex premissa ratione. Huius itaque missionis hodie celebramus festiuitatem. **Un Ber. Celebramus hodie dilectissimi spiritus sancti solennitatem tota cum iocunditate celebranda: digna omni deuotione. Proinde si celebramus sanctorum solennitatem quanto magis eius a quo habuerunt ut sancti essent gratie sacrificium. Si veneramus sacrificatos quanto magis ipsum sacrificatorem oportet honorari. Itaque solennitas hodierna singulari habet preminetiam et dignitatem. Tu quia est festum copiosissime liberalitatis. Ber. Hodie spiritus sanctus procedens a patre largiori munere sue maiestatis in apostolos supuenit et tribuit eis charismatum dona. Et inter illa dona etiam seipsum dedit. Aug. Magna dei misericordia dat donum equale sibi. Tu quia est festum amplissime iocunditatis. Un in psalterio. Quia propter profusus gaudium totum in orbem terrarum mundus exultat. Aug. lib. 2. festi. Est gaudium domine quod non datur impijs sed his que colunt te. Quorum gaudium thipe es: et ipsa est beata vita in terris Tum quia est festum excellentissime sanctitatis Est enim festum eius que sanctus est per essentiam et sanctificationis omnium sanctorum. Un Rhom. i. de. Spiritus sanctificationis. Preterea plenus solennitas est conclusio omnium precedentium solennitatum que ad nos stram spectant salutem principalissima nostra so-**

lennitas in presenti vita. Nec enim solum aduentum spiritus sancti in specie visibili super apostolos: sed et inuisibile eius aduentum in animas nostras hodie veneramus. Nec aliquid quod nobis prodesset filij dei incarnatio: multitudo: passio: resurrectio: et ascensio: nisi spiritus sanctus in nos ueniret. Bern. Post magnificentiā resurgētis: post gloriā ascendentis: post sublimitatē residentis: restabat: ut expectatio iustorum leticia adueniret: et celi muneribus celestes homines implerentur

Figura. Etodi. xix. Die quinquagesima per imolationē agni paschalis descendit dominus in igne super montē sinai ut legē daret moysi. **Expone.** Moyses interpretatur assumptus ex aquis: et significat choros apostolorum: ex aquis mundi huius assumptum: quibus in die quinquagesima a resurrectione domini datur est spiritus sanctus in specie ignis et legē euangelicam in suis cordibus plene receperunt: quoniam uicem ut dicitur Act. ij. repleti sunt omnes spiritu.

secundus articulus. Nunc dicendum quod spiritus sanctus testimoniū prebiter quod facit bonum opera exercere. Et hoc tripliciter. scilicet.

Purgando.

Illuminando.

Inflammando.

In cuius mysterium spiritus sanctus apparuit in igne. Rabanus. Ignis istas habet naturas purgat: illuminat: et calefacit. sic spiritus sanctus purgat corda: ignorantias illustrat: et tepores excutit. Pro primo nota illud Zach. xij. Per ignem uiam eos sicut uisum argenti. Un Jo. xvj. Cum uenerit paracletus ille arguet mundum de peccato per quam redargutione corda purgant. Pro secundo nota illud Ber. Spiritus sanctus in igne apparuit quod quod repleuerit pietate cognoscere facit. Un ioh. xij. Paracletus docebit uos omnem pietatem. Quia itaque homo recte cognoscit et discernendo recte considerat et iudicat que sunt credenda: agenda: fugienda: speranda: et que horrenda: signum habet quod in eo est spiritus dei quod ad ista non sufficit cognitio naturalis. Nam ut dicitur. i. Cor. ij. Animalis homo non percipit ea que sunt spiritus dei. Stulticia enim est illi et non potest intelligere quod spiritualiter examinatur. Spiritualis autem iudicat omnia. id est discernit. Pro tertio nota illud Rhom. xij. Spiritus feruentes. Greg. In igne apparuit spiritus quia ab omni corde quod replet te

porē frigoris excutit: hoc in desiderio sue eternitatis accedit: qđ p̄cipue fit p̄ dei amorē qđ maxie est a spūscō. **Uñ** hodie legit euāgelii d̄ dilectōe dei z de aduētū spūscō: vīz Sīqs diligit me ser. me. ser. nabit z p̄ me? oīl. e. z ad e. ve. z mā. a. eū fa. Jo. xiiij. **Ubi** tria tangunt multū nō tāda. Prīmū qđ amor dei est opofus. cuz d̄r: Sīqs diligit me ser. me. sua. Et nota bñ Sīqs diligit me. q. d. Pauci sunt qui me p̄e diligūt. Nā supbi diligūt honores et p̄tates: luxuriosi voluptates: avari diuitias. Prouer. i. Stulti ea qđ sibi noxia sunt cupiunt. Ps. filij hoīm vīqđ graui corde vt qđ diligūt vanitatē z q̄r. mēda. Cūq; pauci sint qđ deū vere diligāt. tñ sic d̄r: Bre. in om̄. Ecce si vnusq; vīz req̄rit an diligat deū: rota fiducia z secura mēte r̄ndet: diligo. Sed audiam? qđ in euāgelio d̄r. Sīqs diligit me ser. me. sua. Ecce p̄z qđ amor dei est opofus. Greg. Probatio dilectōis: exhibitio est opis. Hinc in epla Jo. ait: Qui d̄r qđ diligo deū: z mā data ei? nō custo. men. est. Idē B. e. Ad vōlmetip̄os fr̄es charissimī int̄rosus redite: si deū vere amat? ex̄gite: nec tñ sibi aliq̄s credat qđqđ anim? sine attestatiōe opis r̄ndeat. De dilectōe z d̄rōz: lingua: mens: z vita req̄rat. Nunq; est amor d̄i oīciosus Opas em̄ magna si est. si aut opari renuit: amor nō est. Scdm ē qđ amor dei est gr̄atiosus. Uñ in euāgelio sequit: Et pater me? oīl. eū. Jo. xiiij. Qui diligit me diliget a p̄e meo. Et Jo. xv. Vos amici mei estis si fecer. qđ p̄ci. vob. Greg. Pensate q̄nta dignitas est esse amicos ch̄i. Ex opposito: vide q̄nta est p̄fusio esse inimicos ch̄i zc. Tertū est qđ amor dei est fructuosus: qđ subdit: Et ad eū veniem? z māsi. ap̄d e. facie. **Ubi** nota qđ hoīes sunt in tripli differētia respectu aduētū dei. Quīdā sūt ad q̄s spūscō venit: cūq; mōi sunt indurati: quibz d̄r Act. viij. Durā ceruicez incircūcis cordibz z auribus vos spūscō restitit. Glo. qđ nunq; estis penitentiā agētes. Alij sunt ad q̄s iterdū venit: sed mansionez nō facit: qđ sic d̄r Greg. in om̄. Per p̄punctōez qđam d̄i respectū p̄cipiūt: sed t̄ratiōis tpe hoc ipm qđ p̄puncti fuerant obliuiscuntur: sicq;

ad p̄petrandā p̄ctā redeūt: ac si ea minime planxissent. Tertij sunt ad q̄s venit z mansione facit: qđ. i. qđ p̄ctō cauent z in bono p̄ficiunt. Bre. Qui vere deū diligit: qđ ei? mā data custodit: in eius corde d̄s venit et mansione facit: quia sic eū amor diuinitatis penetrat vt ab hoc amore tpe tentatiōis nō recedat. Exemplū in magdalēa Petro: paulo: z martheo: z alijs p̄p̄limis qui post p̄uersionē suā sp̄ p̄seuerauerūt in bono. Eccl. v. Esto firm? in via dei. z Hebreoz. xij. In disciplina p̄seuerate.

Ertius ar. Audistis zc. Cauete igit ne spūscō resistatis z sic iuste p̄uenerint eius p̄ntia. Dicte em̄ lex vl. ff. d̄ iudicijs. Iuste p̄uat vnusq; eo p̄tra quod agit. Uñ et. xvij. q. iij. Sicut antiquus. Qui iniuriā facit ecclē p̄uari debz cōione ip̄ius. Iniuriā at facit ecclē qđ peccat et qđ in p̄ctis p̄seuerat. Ideo p̄uandus est eius cōione que est p̄ charitatē z gr̄atiā spūscōi tussanti. Cauete ne sitis ei similes qđ audiens p̄ncipē liberalissimū ad domū suāz declinare velle vt ei multa b̄nficia largiat negligat hospitii p̄parare: imo et clausaz tenet portā p̄tra eū. Nō m̄z si p̄uatur tāto bono. Expone: qm̄ in p̄ctō p̄seueras tenet portā clausam p̄tra spūscōi. Esaie. lix. Iniquitates vestre diuiserūt inter vos z deum vestrum.

Feria. ij. Pentecostes Rane.

vin venerit

zc. Sic deus dilexit mundū vt filiū suū vni gen̄. daret: vt oīs qđ credit in eū nō peat sed ha. vi. eter. Joā. iij. et in euang. hōd. Verba hec oīs dūt qđ de? libent dabit spū suū. qđ et iam dedit filiū suū. In illis aut verbis tria sūt p̄siderāda. Prīmū est dilectōis diuine suauitas: cū dicit. Sic deus dilexit mundū Scdm est dilectōis sublimitas: cū dicit: Ut filiū suū vni gen̄tū dā. Tertium est dilectōis vniuersitas: cū subdit: Ut oīs qui credit in eū nō peat zc. De p̄mo ps. Suauis d̄s vniuersis. De secūdo Roma. viij. Pro p̄o filio suo nō pepit sed p̄ no. oī. tradi. illū. De terno Jo. xij. Oīs qđ uiuit z cre. in me nō moriet in eternū.

Cū venerit zc.

P Ro pmo art. An spūscitūs in psona sua det: vel solū in dōis suis. Rñdet Bona. vi. xij. pmi q daf in ppa psona. Qd sic declarat: Quid daf qd p dationē habet siue possidet ab eo cui sit datō. Habetur aut aliqd siue possidet cū est i facultate possidentis ad fruendū vel vtendū: sz recte frui nō 2tingit nisi deo: q nullus frui tur nisi p grām gratū faciente: q perfecta possessio est q de? habet: sed pfectū donū est ad pfectam possessionē: ergo nō est datū optimū z donū pfectū nisi de? donū i creatū qd est spūscitūs: q licz sit vbqz per essentia: Aliter tñ in vnoz alit in alio opaf p grām. vt Aug? ponit exemplū de ania: q licz sit tota in qlbz pte corpis: Aliter tñ opatur in vno mēbro: z alit in alio. puta i oculo q i alijs. Hec Bona. Nota. Quāta est dei bonitas erga nos: z amor verus qui seipm dat nobis: neqz fastidit miseriq as nostras. Galter? in alexand. Que fastidit homo nō vere diligit. Ille est ver? amor miser q nō fastidit amicū. Hmōi est amor dei. Vñ Sene. ad Lu. Virar? homines ad deū ire. Deus ad hoies venit: imo qd ē ppi? in hoies venit. Dat itaqz spūscitūs in psona sua: z nō solū in donis suis: vt pz et pmissa rñsioe. Ex q pteplare maximā erga nos dei liberalitatē. Vñ dñt qpe de? homi cūctas creaturas suas. Hugo lib. de arra sponse. Respice vniuersum mūdū z cōsidera siqd in eo sit qd tibi nō seruiat. Dis natura ad hūc finē dirigit cursum suū vt obsequijs tuis famulet et vtilitati deseruiat/ tuisq oblectamētis pariter z necessitatibz fm affluentia inde/ sinentē occurrat hoc celuz: hoc terra: hoc mare: hoc aer cū his q sunt eis vniuersis explere nō cessat zc. Nec solas creaturas corpales dedit deus: sed z angelos. Hieron. Magna dignitas aniaz vt vnaqz angelū habeat ad sui custodiā delegatur. Q dura eoz pectora q dei bñficia nō recognoscūt. Ex supabūdante etiā charitate dedit nobis filiū suū. j. Joā. iij. In hoc apparuit charitas dei in nobis: qm filiū suū vngentū misit in mūdū vt viuam? p eū qui seipm etiā p nra redēptiōe dedit. Ex supabūdantissima aut charitate daf nobis spūscitūs: Rbo. v. Charitas dei diffu

sa est in cordibz nrīs p spūscitū q dat? est nobis. Et Lu. xj. Dabit spm bonū petētibz se. Ne igit qnta est mltroz ingratitudo erga deū. Bñficioz em copiositati respondēt malefactorū abundantia. exhibito honori iniuriā z irreuerentiā: amorū dulcit impenso pemptū z vili penitiōez atz infidelitate. Cōtemptū inq dei z pceptoz? Prophea nō a spūscitō sed maligno regit. Figura Iudicij. Cū isrl' relictus esset dñm iratus dñs tradidit eos in man? diripiētiū zc. Per diripiētes malos spūs intellēge. j. Paral. xv. Si dereliquit eū: z ipse derelinqet vos.

S Ecūdu art. Hūc dicendū quō spūscitūs testimoniū phibet p effectū fructuose locutiōis rōne cui? spūscitūs venit in specie linguaz. Pro q ampl? explanando notādū q in specie linguaz missus est ppter qtuor rōes.

Prima ppter designāde varie locutiōis facultatem

Scda ppter gubernāde lingue difficultate

Tertia ppter lingue bñ gubernate vtilitatem.

Quarta ppter lingue male gubernate

Prima igit zc. Facultatē (pueritatē inqz tūc aplis datā vt oim linguaz nationib? legē euāgelicā pdicaret. vñ dñ Ber. Venu spūscitūs in linguis igneis vt fba ignea z legē ignea lingue ignee loqrentur. Spūsanctū habebat Helias. de q dicat Eccl. xlvij. Surrexit Helias qm ignis et verbū illius qm facula ardebat. Q qardētia fuerūt fba Petri q vnica pdicatiōe in die pērecollēs puerit triamilia hoim: vt habet Actu. ij. Secūda est ppter gubernāde lingue difficultatē ppter quā specialiter eget moderamine spūsancti. Iaco. ij. Omis natura bestiaz z serpentū z volucrū z ceteroz domatur z domita sunt a natura humana. Lingua aut null? hoim domare pōt. Est em inqerū malū z plena veneno mortifero. Jo bñ dñ Eccl. xviij. Attende ne forte labaris in lingua z cadas in ppectu inimicōz insidiantū tibi. Et Proverb. xviij. Verbz z vita in manibz lingue. Tertia est ppter lingue bene gubernate vtilitatē. Per eā em multa bona fiūt. vīcz alios instruēdo. ppa pcta cōfiteōdo: z deū bñdicēdo. Propter primā

Feria .II. Pent. post

Dicit Jaco. vlti. Qui querit fecerit pctō/
tem ad errorem vie sue saluabit aiam ei⁹ a
morte ⁊ o perit multitudinē pctōz. Propt̃
scdm. Si p̃fiteamur pctā nostra mitteret
nobis dñs ea. Propter tertiu Jaco. iij. In
lingua bñdicim⁹ deū celi. Quoties q̃ppe
de salutiferis loq̃mur/ deū benedicim⁹ et
nobis affiunt angeli. Cur ḡ nō sp̃ loq̃mur
de dei p̃ceptis/ aut de nostre redēptionis
mysterijs. aut de dei iudicio: aut de p̃mia/
tione bonoz ⁊ punitione maloz. Quoties
aut de vanis loq̃mur/ offendit de⁹ ⁊ affiit
maligni spūs. Exemplū legit in vitasp.
Senior quidā vir magn⁹ cui tales grām
deus dederat vt videre posset qd̃ alij non
videbāt. referebat sc̃tis patrib⁹ dī. Aliqñ
p̃limi fratres sedētes siml loq̃bant in se
p̃ferentes de scriptur⁹ q̃ ad salutē p̃tinēt.
Strabant ḡ circa eos angeli sc̃ti lerantes.
Cū aut̃ aliō loq̃rent/ angeli sc̃ti recedebāt
indignati: et veniebāt potē fordidissimi
se volūtates iter eos. Beat⁹ ḡ senior hec
vidēs abiit in cellā suā ⁊ p̃ totā noctē cum
grandi eiulatu flebat miserias n̄ras. Et/
horrabat aut̃ frēs dī. Cauete frēs a multiloquio
⁊ ab ociosis sermōib⁹. Hec enī multiloq̃ia infirmā ⁊ vacuā efficiūt mentē
Vñ ⁊ Ber. resp̃ndit eos q̃ tps̃ p̃sumūt
in p̃fulationib⁹ dī. Cōfabulari (aut̃) licz
donec p̃trāseat hora quā sibi ad agendaz
p̃niam: ad obtinendā veniā: ad adq̃rendā
grām: ad p̃merendā glām: miseriaio p̃di
toz is indulserat.

t. **Erti⁹ ar. Aud. zc.** Seudeat⁹ igit̃ bñ
regere linguā si reportare voluerit/
utilitatē. Dicit ei lex. Bñ merētib⁹ p̃mia
p̃cedi oportet. E. de statutis ⁊ imaginib⁹ .i.
Et virtutū p̃mia. Et cessante labore cessa
re d̃z remuneratio labor⁹. De appellatōib⁹
Concessis. Audite Si rex alicui daret e/
quū difficile quidē gubernari: sed tñ mul
tū vtile si bñ regat: tali etiā pacto q̃ si bñ
rexerit dabit ei rex donz p̃limā. Nōne ille
libent⁹ ⁊ diligenter studeret equū regere:
Certe sic. Expone: Per equū intellige lin
guā q̃ multū studiosē regēda est: cauendo
sp̃ a multiloq̃o. qm̃ sicut d̃z Prover. x. In
multiloq̃o nō d̃cerit peccatū.

Eadem die post
meridiē Sermo.

Ini vene

rit zc. Lux venit in mundū
et dilexerūt hoies mag⁹ tēh
nebras q̃ lucē: erāt em̃ eoz mala opa. Jo
an. iij. ⁊ in enāgelio hoō. Per lucē nō incō
grue intelligere possum⁹ sp̃m̃ sc̃m. Sunt
aut̃ in his p̃bis tria p̃siderāda. Primū
est luminosa sp̃ū sancti visitatio. cū dicit⁹:
Lux venit in mundū q̃ vicz illūinauit apo
stolos: ⁊ p̃ ap̃los vniuersum mundū. Quā
cārat ecclia: Spūs alme illustrator oim
horridas n̄re mētis fuga tenebras. Item
Lux bñissima reple cordis intima zc.

Scdm̃ est tenebrosa pctōz abusiō: q̃a
dilexerūt hoies mag⁹ tenebras q̃ lucem.
Prover. j. Sapientia atq̃ doctrinā stulti
despiciūt. Ibidē. Stulti ea q̃ sibi noxia s̃t
cupiūt ⁊ impudētes odibūt sciam.

Tertiu est criminosa abusiōis rō: cum
subdit⁹: Erāt em̃ eoz mala opa. Vñ ibidē
vicz Joā. iij. sequit⁹: Vis q̃ male agit odit
lucē zc. Saluatio.

Cū venerit zc.

p̃ Ro p̃mo arti. Vtz hoc nomē donū
in diuis sit p̃p̃iuz sp̃ū sc̃to: Q. nō. qz
ois relatio dī ad creaturas est cōis tribi:
donū importat bñm̃ relationē. Cōtra
Aug⁹. v. de trīni. Sicut in trīnitatē nō est
verbū nisi fili⁹: ita nec donū nisi sp̃ū sc̃tus
R̃ñso fm̃ Sco. ⁊ alios notando tria.

Primū p̃p̃ie d̃z datio irredibill⁹: q̃ vicz
fit nō expectādo retributionē p̃ liberalita
tē volūtatis: vt inuit̃ Anicēna. vj. meta:
Dicit aut̃ general⁹ d̃z q̃tercunq̃ alteri
cōicatu. Scdm̃: hoc nomē donū p̃ se s̃t
gnat respectū donabilitat⁹ ad creaturā: s̃z
p̃notat p̃cessionē p̃ modū amoris. Amor
em̃ est rō cū iustib⁹ alteri⁹ doni: ⁊ est p̃p̃
mū donū qd̃ alicui dat. Tertiu donabile
d̃z duplici: Vno mō possibile dari. Alio
modo ap̃tū natū dari. Primio mō nō p̃ue
nit soli sp̃ū sc̃to: sed toti trīnitati. Secūdo
mō solus sp̃ū sc̃tus est donabil⁹. qz sol⁹ ex
vi p̃cessionis sue h̃z aptitudines vt d̃ctur.
Sol⁹ em̃ p̃cedit p̃ modū amoris. Nota.
In curijs terrenoz p̃ncipū nihil solz gra
tis dari. Iuxta illd̃ Quid. sine titulo. Cu
ria p̃uipib⁹ clausa est: dat cēlus honores.
Inde grauis iudex: inde seuerus eques.
Sed nō sic in curia celesti vbi oia gratis

banf. et n̄ min⁹ paup⁹ q̄ diuisti: nec dat d̄s
solū creatā: sed etia seipm creatorē. Sed
q̄stio est: An esse donū sit cōe trib⁹ psonis
vt p̄p̄iū spūsc̄rō. Propū q̄ppe ap̄d phos
d̄r qd vni soli puenit: et cōe qd plib⁹. Ac
cipe r̄sionē iam pmissā. Et q̄ p̄clude q
spūsc̄rō nō h̄rat nisi in cordib⁹ diuisa a/
more accēsio. Audite q̄ nec dei amorē nec
timorē h̄eris q̄ t̄mō carnē et mūdā ama
no: lubrici: auari: supbi et c. Ia vobis certe
h̄rat spūs malign⁹. Ob ph̄dolor q̄ pau/
ci a spūsc̄rō regunt: plūmi aut sūt q̄s exa/
gitat spūs mal⁹. Aliqñ q̄dez p supbiā: et
tūc d̄r spūs frigid⁹. d̄ q̄ d̄r Esa. xix. D̄ns
miscuit in medio ei⁹. (i. egypti) spm frigid⁹
nis. Supbia ei p̄rit supbi⁹ ab infimo ad
altū p̄ sui reputatiōez redeūdo ab alto ad
infimū p̄ punitiōez. Aliqñ p̄ inuidiā: ex q̄
plerūq̄ puenit detractio: et tūc d̄r spūs pel
sim⁹. de q̄ Iud. ix. Vilit de spm pessimū
inter abimelech et hitatores sichen. Nib l
em inuidia pei⁹ p̄ quā hoies pessimo. i. di
abolo siles fiūt. Aliqñ p̄ irā: et tūc d̄r spūs
dur⁹. de q̄ Esa. xxvii. Deditur est i spū
suo duro. Aliqñ p̄ auariciā: et tūc d̄r spūs
hui⁹ mōi. j. Ez. ii. Hos aut spm h̄ mōi
nō accepim⁹ et c. Aliqñ p̄ acidiā: et tūc d̄r
spūs sopor⁹. de q̄ Esa. xxix. D̄scuit vob
d̄ns spm sopor⁹: claudet oculos v̄os. Aliqñ
p̄ fallitāte locutiōis: et tūc d̄r spūs mēdax
De q̄. ii. Regū. xxi. Aliqñ p̄ infidelitāte
supstitiōis: et tūc d̄r spūs erroris. de q̄. j.
Tim. ii. Aliqñ p̄ cessatiōez bone informā/
tiōis. et tūc d̄r spūs mur⁹. de q̄ Mat. ix.
Aliqñ p̄ garrulitāte supstue locutiōis: et
tūc illi spūs dicunt demonia clamātia: de
quib⁹ Lu. ii. Aliqñ p̄ blasphemā. et tūc
d̄r spūs blasphemie Mat. xxi. Aliqñ p̄ pec
cata carnalia: et tūc d̄r spūs imūd⁹ Mat.
vii. et xxi. et Lu. xxi. et xxi. Patz itaq̄ q̄ spūs
mali multiplici⁹ exagitat p̄ctōres: et tandē
in infernū p̄cipitāt. Figura Mat. vii. et
Luc. vii. Spūs maligni infrauerūt por
cos et p̄cipitauerūt in mare. Per porcos i/
telligit p̄ctōres p̄pter p̄cti vilitatē. Unde
aīe peccatrica d̄r Hier. ii. Quis facta es
nimis et c.

8 Secund⁹ arti. Nunc dicēduz de q̄rta
rōne in sermone p̄cedēti p̄posita. que
est p̄pter lingue male gubernate pueritā/
tē p̄pter quā rep̄mendā oportet linguā gu

bernari a spūsc̄rō. Apparet aut pueritas
lingue male gubernate p̄pter tria.

Primo q̄ destruit oē op⁹ fruosum.

Secdo q̄ reddit hoīem odiosum.

Tertio quia facit hoīem multipliciter
viciosum.

Primo igit et c. Sicut modicū venenūz
infusum in vas vini: q̄ sicut d̄r Jaco. ii.
Lingua ē plena veneno mortifero. et p̄
uerb. xxvi. Os lubricum opat ruinas. Et
Proverb. xxv. Sicut v̄bs patēs et absq̄
muroz ambitu: sic hō q̄ nō p̄t in loq̄ndo
cohibere spm suū. Bern. Lingua in lubri
co posita est loca et tenuis optimū instru
mentū ad euacuandū cor. Vñ sensibiliter
videm⁹ q̄ linguosi aridi sunt et indeuot.

Secdo q̄ reddit hoīem odiosum. Vñ d̄
Eccl. xx. Sapiēs in verbis seipm amabi
lem facit: ḡf̄ fatuoz effundit. Ibidem:
Procap ad loq̄nduz odibilis erit. et Pro
uerb. xxi. Abominatio hoīm detractor.

Tertio q̄ facit hoīem multipliciter vici
osum. Jaco. ii. Lingua ignis est: vniuersū
tas iniquitatis: lingua p̄struit i mēbris nō
stis q̄ maculat totū corpus et inflamat
rotam natiuitatis nostre inflamata a ge/
benna. Et quis narrare posset quor per
linguā peccata fiūt. Tum p̄tra reuerentiā
diuine maiestatis: blasphemādo: perurā
do: et diuina officia irreuerēter p̄uibādo.
Tum p̄tra amicitia fraterne charitatis:
per adulationē aut mendaciū: aut verba
fraudentia seducendo p̄ p̄tūmeliam aut
detractiōne diffamādo: et p̄ imp̄cationes
maledicendo. Item cōtra mundiciā vir/
tuose et moralis honestatis: verba carna/
lia et impudica p̄oferēdo: alios ad peccat
tum inducendo: et de p̄p̄is peccatis vā/
mnabiliter iactando. De lingua itaq̄ ma
le gubernata dicit Psal. Lota die in iu/
sticiā cogitauit lingua tua sicut nouacu
la acuta fecisti doli. Dilexisti maliciā sup
benignitāte: iniquitatem magis q̄ loqui equi
rates. Dilexisti omnia verba p̄cipitātōis.
Lingua dolosa. P̄: opterea deus destruet
te in fine: euellet te et emigra. te de ra. et c.
Ideo bene hortat Seneca dicēs: Quod
sentimus loq̄mur vt qd loq̄mur sentia
mus. Et itez. Ad summā p̄fectiōis rari/
loquū: rardiloquū et breuiloquū te esse i/
beo. Exemplum legitur: tres phos di/
884

Feria. III. Pentecostes

lexisse taciturnitate. Ipse autem interrogatus
 quare hoc respondit prius scilicet socrates dixit. Loqui
 me sepe penituit: tacuisse nunquam. Secundo dixit.
 Nullus stultus tacere potest. Tercio dixit.
 Deus noster aures duas a natura accepimus
 quod dicitur. Multa debemus audire: pauca vero
 loqui. Et hoc satis notandum est: quod ut dicitur. An
 brosius. Verum colligit animus: per bis exundat
 et. Tertio ar. Audistis et. Forte dicetis.

Labia nostra a nobis sunt. Iam labijs et
 lingua ad libitum uti possumus. Attendite
 quoniam lingua a deo accepta: per modum como
 dati: quod differt a precario: quod precarius est quod
 habentes tantum teneat: quod si dicitur is qui processit pati
 tur. ff. de precario. l. i. Sed commodatum datur ad
 certum usum: ut comodo tibi scalam ut ap
 ponas fenestram: vel comodo tibi equum ut
 ducas ad villam: quod si uteris ad alium usum
 et amittis: teneberis: etiam de casu fortuito.
 ff. commodati. l. In rebus. Et si commodatum
 sit gratia recipientis tantum: tenebis commodatum
 rursus etiam de leuissima culpa. de comoda
 to. c. unico. Expone et applica notando quod
 lingua nobis comodata est ad bona verba per
 ferendum. Si ergo ducas ad pugnam contra deum
 mala verba proferendo tenebimur. Ideo ut
 ait apostolus Eph. iij. Dis sermo malus ex ore
 vestro non procedat: sed si quis bonus est: ad
 edificationem.

Feria. iij. Pente. Hanc sermo.

Veni bene

rit et. Oraverunt pro ipsis ut
 acciperet spiritum sanctum. Actum
 vult. et in epistola hoc. In qua epistola insinuat tria
 ad spiritus sancti receptionem dispositiva. Pri
 mum est pietatis cognitio quod per petrum missum
 fuit. Petrus enim interpretatur agnoscens.
 vñ. ij. Pe. j. Gratia vobis et pax adimple
 atur in cognitione dei christi filii domini nostri: qui
 modo omnia nobis diuine pietatis sue quod ad
 vitam et pietatem donata sunt per cognitionem eius
 qui vocauit nos. Secundum est puritas af
 fectio quod signat per iohannem virginem purissimum
 vñ Sap. j. In anima malivolam non introi
 bit sapientia (quod est principale donum spiritus sancti)
 neque habitabit in corpore subdito peccatis.
 Spiritus enim sanctus discipline effugiet fi
 cium. Tercium est pietatis deuotio que

ex duobus precedentibus procedere debet quod
 signat per hoc quod cum petrus et iohannes venisse
 sent ad samaritanos orauerunt pro ipsis.
 Vbi nota quod samaritanus interpretatur cu
 stos: et in hoc notat quod orationes eis profunt
 ad accipiendum spiritum sanctum qui seipos bene cu
 stodit. Deute. xij. Custodi semetipsum et
 animam tuam sollicito serua.

Salutatio. Cum vene. et.

per Ro primo ar. An spiritus sanctus con
 uenientius dicatur donum quam datum. Res
 dicitur Bona. i. j. dist. xvj. Quis vult quod dicatur: i
 diuis. Puenienti? tamen dicitur donum. Datur enim
 cum sit participium vel nomen verbale peruenit
 spiritus. Donum vero abstrahit a tempore. Quia autem
 dona dei sunt supra spiritus. Item donum impos
 tat ratione irredubilitatis quod est perditio ma
 gne nobilitatis: non autem datum. Ideo donum
 maxime conuenit donis diuinis quod gratuite
 proferuntur sine allicuius retributionis expec
 tatione. Unde multiplex est ratio. Datur
 enim aliquid ut aliud habeat: et questus est. Da
 tur aliquid ut aliud ab obligatione liberet:
 et redemptio est. Donum vero simpliciter est da
 tio irredubilis. Hec Boni. Nota. Ma
 gna consolationis causa est quod in vita presentis nobis
 datur spiritus sanctus cum donis suis quod sunt perfectio
 cum gaudio suscipienda. Ad quod aptari potest
 illud Horatii in odis. Dona presentis rape
 letus hore: presentis inquam hore. I. presentis vite: quod
 reuera conuenientius datur dona quam data. Si
 bene consideretur preces noim: de quibus Arist.
 ij. Elen. Qui non sunt presentium noim ignari se
 ppe videre vident. Alia quippe vis est huius? no
 minis donum: et huius? nois datum. Ut patet ex
 premissa responsio. Ex qua concluditur quod spiritus san
 ctus est donum maxime: imo infinite libera
 litatis. Donum inquam quod non datur nisi omnibus
 christi. Ideo hoc donum nemo habet nisi per
 christum quod dicitur ostium ouilis per quod intrant
 domum. Vñ dicit saluator. Io. x. et in euangelio hoc.
 Qui non intrat per ostium in ouile ouium: sed
 dicit aliunde ille fur est et latro. Secundum Augu.
 Ille intrat per ostium quod christi gloriam quod non
 sua. Christus quippe ostiarius est qui suis ouib
 bus aperit ac etiam est ostium per quod intradunt
 est. Ostium inquam pietatis: libertatis: gratui
 te bonitatis: simplicitatis: et charitatis. Per
 ostium veritatis non intrat hereticus: per os
 ostium gratuite bonitatis non intrat simoniacus:
 per ostium libertatis non intrat peccator

cēter vel armatis pēibz intrusus. p ostiū simplicitatē nō intrat avar⁹ aut ambiciosus. Aul⁹ igit tal⁹ intrat p ostiū/ sed ascēdit aliū/ de. Quidā em delup p scalas ascēdūt: vt ambiciosi cū lucifero z euz datban z abi/ ron q̄s terra absorbuīt. vt hī Rume. xvj. Quidā parietē rūpūt: vt avari cū Sīmo ne mago: cui a Petro dictū est Actu. viij. Pecunia tua tecū sit in pditionē. Quidāz fundamēta suffodiunt. L. articulos fidei: vt heretici cū Arrio. Dēs ḡ tales fures sunt et latrones. Tales itaqz nō spm̄scm acci/ piunt: sed spm̄ malignū q̄ nō ad ouile ch̄i sed in hospitū infernale deducit. Qui at humilr z fidelr ch̄zo adherēt gl̄iam ei⁹ q̄ rentes spm̄scm accipiūt: q̄ z eos tanq̄ osti arius in ouile ch̄i z in pascua celestis hereditatis pducit. Figura hui⁹ est: q̄ sp̄i ritusscūs die q̄nggēlmo dat⁹ est discipul⁹. Vñ dē glo. In sp̄uali iubileo q̄ est in aduē tu sp̄usscī. exules in patriā reuocant: bere ditas amissa reddit: qz sicut dī Rho. viij. Sp̄e spūs testimoniū reddit spūi nostro q̄ lum⁹ filij dei: si aut filij et heredes zc.

S Ecund⁹ art. In hoc sermōe dicem⁹ quō sp̄usscī. testimoniūz phibet triplē

Primo lachrymātes p̄solando

Scdo ignorātes informādo.

Tertio vacillātes p̄firmādo.

Primo igit zc. Lachrymātes q̄ppe sunt i triplici differētia. Primi sunt incipiētes q̄ tristant de pctis q̄ p̄miserunt. de q̄ tristi/ cia. ij. Cor. viij. Que s̄m deū est tristi/ cia p̄niam in salutē stabīlē opat. Vbi glo. Dum pctōr tristis ē/ qz peccauit: dum do let/ qz fecit qd̄ de⁹ odit: talis tristitia est i salutē eternā. Hos p̄solat sp̄usscī pur gādo. ij. Cor. vj. Si abluti estis sc̄ificati estis in noīe dñi z in sp̄itu dei n̄i. Scdi sunt p̄ficiētes q̄ lugēt ppter infirmitatez carnis: qz nō tantū boni opant q̄ntuz vel/ lent. Ro. viij. Velle mihi adiacet: p̄ficere autē nō valeo. Et Aug⁹. in solil. Qd̄ ma gis p me posse credidi: min⁹ sp̄ potui: di/ cebā em: hoc faciā: illd̄ p̄ficiā: fiebatqz p nec hoc nec illd̄: aderat volūtas: sed defu it facultas. Hos p̄solat sp̄iusscī p̄ficer⁹ ro/ bur p̄stando. Iuxta illd̄ Esa. xliij. Noli timere serue me⁹ iacob effundā sup te sp̄i ritum meuz. Iacob interpretat luctator: et

maxie signat p̄ficiētes. Tertij sunt p̄fecti q̄ tristant: qz rādiu eoz q̄lūm plongat. Ps. Deu mihi qz incolat⁹ me⁹ plongat⁹ est. Zugent etiā q̄ diuina p̄solatio eis sub/ trahit. Aug⁹. in solil. Hunc q̄ expectatō mea est: nōne dñs p̄r: dñs fili⁹: dñs sp̄iusscī sanct⁹: q̄ oēs euz expectātes p̄solat. q. di. sic. Scdo sp̄iusscī sanct⁹ testimoniūz phibet ignorātes informādo Jo. xliij. Para/ cle⁹ sp̄iusscī. quē mittet p̄r in noīe meo il le vos docebit oīa z sug. vo. oīa q̄cūqz dī. vobis. Et Jo. xvj. Euz venerit sp̄iusscī ve ritat⁹ docebit vos oēm veritatē. Est autē triplex veritas quā docet sp̄iusscī. P̄ia est veritas iusticie quā credim⁹. Et hec ē ipse de⁹ q̄ dī Jo. xliij. Ego sum via: veri tas z vita. Hāc p̄itatē q̄lter credere de/ beam⁹ ignoram⁹ nisi a sp̄iusscī. doceamur De q̄ dī ch̄s Jo. xvj. Ille me clarifica/ bit zc. Scda est veritas doctrine quā lo/ quimur q̄ hī a sp̄iusscī. Mar. x. Nō ei est⁹ vos q̄ loq̄mini sed sp̄i. p̄i⁹ vñ q̄ loq̄tur in vobis. Hunc spm̄ nō hnt falsaz doctrinaz seminātes. de q̄bus. j. Tim. iij. Attēden/ tes sp̄itibz erroris z doctris demonioz. Hunc ē nō hnt hypocrite sc̄itātē s̄lantes Sap. j. Sp̄iusscī. discipline fugiet fictuz Qd̄ est intelligēduz de fictiōe q̄ nihil vey signat. Tertia est veritas vite quā facim⁹ q̄ p̄sistit in vite sc̄itātē z opey luminosita/ te. de q̄ Jo. iij. Qui facit veritatē venit ad lucē. Hāc p̄itatē hēm⁹ a sp̄iusscī. Ber. in ser. Pente. Sp̄iusscī. suggerit bona i co/ gitatiōibz sc̄is atqz ita ignauā n̄am tor porēqz repellit. Propt̄ea q̄tiēs h̄mōi sug/ gestione senseris in corde tuo da honorez deo z reuerentiā sp̄iusscī. cui⁹ vox sonat i auribz tuis. Tertio sp̄iusscī. testimoniūm phibz vacillātes p̄firmādo. Vias q̄ pe luteuz nōduz hās aliā q̄litatē q̄ luti ce dit oī impulsui. Sic oīs hō q̄ est vas lute um p naturā. Iuxta illd̄ Job. x. Demēt o q̄so q̄ sicut lutuz fecer⁹ me: nō pōt resistere tētatiōibz ex p̄p̄ia q̄litate: sed si vas cōbu rat⁹ ad ignē fit solidum z sonorosum. Sic apli q̄ accensi sunt igne sp̄iusscī. facti sūt firmi et sonorosi. Videam⁹ hoc sp̄ealiter in Petro q̄ ado mollis fuit q̄ ad vocē an cille ch̄m negauit: sed p spm̄scm sic solū datus est q̄ neqz s̄ba neqz verbera p̄nci/ pum timuit. Jo aplis dictuz ē Act. j. Ac/

Feria .III. Pent. post

completis virtutē supuenientis spiritus sancti in vos et eritis mihi testes etc. Ideo de eis dicitur Actu. iij. Virtute magna reddebant apostoli testimonium resurrectionis iesu christi

Exempla multorum qui per spiritum sanctum fuerunt consolati: informati et firmati. perstringit Gregorius in quodam sermone dicit. Apertis oculis fidei dauid: amos: daniel: petrus: paulus: et mattheus intueor: Et scitis iste spiritus qualem sit artifex considerare volo: sed in ipsa mea consideratione deficio. Implet namque citharedum puer et psalmistam facit: implet pastorem armentarium sicomoros vellicantem et proberam facit: implet abstinentem puer et iudicem senum facit: implet predicatorem et predicatorem facit: implet persecutorem et doctorem gentium facit: implet publicanum et euangelistam facit. Hec Gregorius. Ideo signantur petrus dauid. Spiritu principali firma me. Et tunc instanter docebo vias tuas etc.

¶ Tertius articulus. Audistis etc. Videte igitur ne consolatione: confortatione: et informatione ne spiritus sancti puerimini propter peccata vestra quod vos diabolo sociat. Morate. Lex dicitur L. de inofficiis testamento. l. liberi. Si vasallus fecerit amicitiam cum inimicis domini auferet ab eo feudum. Et xxij. q. v. Si apud fidelitas est seruanda domino temporalis. Hoc contra peccatores qui pertrahunt amicitiam cum peccatoribus et cum diabolo per quanto voluntate eius faciunt. Signum enim amicos est idem velle. ut dicit Aristoteles in ethicis. Ideo merito puandi sit feudo. l. de iis et operacionibus spiritus sancti. forma parabola: iuxta precepta notanda illud. ij. Paralip. xv. Si dereliquitis eum: et ipse derelinquet vos.

Feria. iij. Pente. post meridiem.

Veni vene

¶ rit etc. Ego sum ostium: per me si quis introierit saluabitur in egressus et egredietur et pascua inueniet. Jo. i. et in euangelio. hodie. Verba sunt christi qui etiam non incongrue dicitur per in persona spiritus sancti. In quibus sunt tria precepta quorum preceptatio dat bonis consolationem in spiritus sancto. Primum est nostre saluationis facilitas: cum dicitur: Ego sum ostium: se videlicet nobis offerens ut ingrediamur. Apoc. iij. Ecce dedi coram te ostium apertum. Secundum est nostre saluationis securitas: cum

dicitur Per me si quis introierit saluabitur. Vnde Jo. iij. Venit filius hominis ut saluet mundum per ipsum. Et Jo. i. Ego veni ut vitam habeant et abundantius habeant. Tertium est nostre saluationis saturitas: cum dicitur Et ingredietur et egredietur et pascua inueniet. Gregorius super Ezechiel. Ingredietur per fidem egredietur ad speciem. Pascua vero inueniet in eterna satisfactione. Vel aliter. Ingredietur ad visionem diuinitatis: et egredietur ad aspectum humanitatis christi. Vnde super illud Ingredietur et egredietur: dicit Augustinus. Propterea deus factus est homo ut totum hominem in seipso beatificaret.

Salutatio

Cum venerit etc.

¶ Pro primo articulo. In hoc nomine datum sit spiritui sancto quemadmodum donum. Rndet Bonauentura. in. j. di. xvj. q. sicut habet ex verbis Augustini. Donum in diuis dicitur proprie siue personaliter de spiritus sancto: sicut verbum de filio. Datum autem potest accipi personaliter et essentialiter. Tota enim trinitas dat se. et tamen pater et filius dicitur vane spiritum sanctum. Datum quippe idem est quod concitatus. Potest igitur datum dici generaliter concitatus ex libera: itate: et sic est commune toti trinitati: vel ex liberalitate et aueritate non tamen concitatus sed etiam productus: et hoc modo est spiritui sancto: cum spiritui est percedere per modum liberalitatis siue secundum rationem doni vel donabilis: et hoc modo idem sunt donum et datum: differunt tamen quia datum dicitur concitacione in actu: et donum in habitu. Hoc Bonauentura. Nota. Non est multum curandum de nominibus ubi res prestat. Nota enim ad placitum significat. ut dicit Aristoteles. j. per hermetum. Vnde et Horatius in poetria. Vultu renascentem quod iam cecidere cadentemque nunc sunt in honore vocabula cum vult usus. Magis igitur attendamus ad rem quam ad vocem. et secundum quod intellegi potest different signatio huius nominis datum potest in diuinitis dici proprie vel commune. sic patet ex premissa ratione. Ex quo concluditur mirandum dei in nos bonitatem in sui datione: quod utique datio speciali quodam modo venit spiritui sancto qui nobis dat per anime viuificationem. Sine eo enim anima viuere non potest etiam ad momentum: sicut nec sine anima corpus. Jo. vi. Spiritus est qui viuificat. Facit quippe anime quattuor que facit anime corpori. Primo enim anima seruat corporis decorum: sic anima dei coram spiritus sancti et queracionis non habet sine

gratia spūs sancti: sed p ei⁹ aduentū reno-
uatur z ornat. Ps. Emitte spm tuū z crea-
buntur z renouabis faciē terre. i. hoīs ter-
reni. cui⁹ facies dici pōt ania ad dei ima-
ginem facta. Scōdo ania dat in corpe z
seruat naturalē calorē: sic spūscūs in aia
calorē diuine charitatē. Ro. v. Charitas
dei diffusa est in cordib⁹ nō. p spūscūm zc.

Tertio ania pseruat virtutē corpalem
Sic spūscūs virtutē anie. Ro. viij. Ipse
spūs adiuvat infirmitatē nostrā. Quar-
to cor⁹ sine ania motu caret: sic ania sine
spiritu scōto motu mentorie opatiōis: sed
adueniēte spūsancto exibat hō de virtute
in virtutē. Ps. Spūs tu⁹ bonus deducit
me in terrā rectā zc. Figura Ezechie.
xxxvij. Ezechiel vidit campū plenū offi-
bus siccis mortuorū zc. Et subdit: Ecce
ego mittā in vos spm z viuetis zc. Et de
ibi. Morat^r. Ibi tangunt aliq⁹ necessaria
vt ania spiritualit^r viuificet. Primū est tri-
bulatio z afflictio q⁹ intelligit^r per neruos.
Iuxta illd. ij. Paral. xvj. z Hieremie. xx.
Iussit eū mitti in neruū. i. in durā afflicti-
onem que inuāt ad gratiē viuificatiōis re-
ceptionē. Deutero. viij. Affixi te penu-
na z dedi tibi manna. i. gratiā spiritus scī
Scōm est corporalis corruptiōis memo-
ria: que notat ibi. Et succrescere faciā su-
per vos carnes. i. corruptiōis carnalis me-
ditatiōes q⁹ mortem anie que est p pec-
catum impediunt. Eccl. vij. Demorare
nouissima tua z in eternū nō peccabis.

Tertiu⁹ est virtutū inductio: que notat eū
dicat: Et ego extendā in vobis curē. Si-
cut enim cutis ornat corpora: sic virtutes
ornant anias: vt dici possit de q⁹libet ania
virtutib⁹ ornata illud Psal. Astitit regi-
na a dextris tuis in veste deaurata circū-
data varietate. i. virtutū multiplicitate.

¶ Secund⁹ arti. In hoc sermone dicē-
dum quomō spiritus sanct⁹ testimo-
nium phibet faciēdo in homie tria q⁹ de-
signant p triplicē speciē in qua legitur spi-
ritus sanct⁹ apparuisse.

Primū est desideriu supno⁹.

Scōm est remissio iniuriarū.

Tertiu⁹ est abūdanā lachrymarū.

Primū igitur zc. quod designat p speciē
ignis in qua apparuit spiritus sanct⁹ sup a-
postolos. Sicut em⁹ ignis naturaliter tē-

dit sursum z se celo iungit. Ita spiritus
sanctus corda sursum eleuat vt terrena fa-
stidiant z celestia desiderēt. Ezechiel. viij.
Elevauit me spūsc⁹ inter celū et terrā et
posuit me in hierusalem in visione dei.
Quādo igit^r homini sapiunt diuina z cet-
lestia: z desipiūt terrena z carnalia: signū
est presentie spiritus sancti Rho. viij. Quē
fm carnē que carnis sunt sapiūt: qui autē
fm spiritū que spiritus sunt sapiūt. Talis
autē eleuatio multū fortificat ptra incen-
tūa viciō⁹: quia vt dicit^r Proverb. j. Fru-
stra iacitur rete ante oculos pennatorū.
Glosa. Facile laqueos euadit in terris q⁹
oculos habet in celis Scōm est remis-
sio iniuriarū que designat^r per speciē colū-
be in qua spiritus sanct⁹ apparuit sup chrī-
stum baptizatū. Columba em⁹ felle caret.
Vnde quādo homo se sentit benignū ad
remittendū iniuriā sibi factam: signū ha-
bet p sentie spiritus sancti: cū quo nullum
odium stat: sed amor. Odū namq⁹ animū
inflāmat: amaricat z indurat. sed spiritus
sanct⁹ oppositas facit opationes. Nam cō-
paratur rozi: vnctioni: z melli. Inq⁹ntum
em⁹ cor odio inflammat^r refrigerat: dicit^r
ros. Eccl. xviij. Nōne ardorem refrige-
rat ros. Ido petit ecclesia Corda nostra
sancti spiritus mundet infusio z sui rozi
intima aspersione fecundet. Inq⁹ntum vō
cor odio induratū mollificat: dicit^r vnctō
de qua. j. Jo. ij. Vnctionē habetis a san-
cto spiritu. Quando vero cor amaricatū
dulcorat: dicitur mel. de quo Eccl. xxiij.
Spiritus meus sup mel dulcis. Ter-
tiu⁹ est abūdanā lachrymarū: que signa-
tur p speciē nubis in qua sup chrīstū trās-
figuratum apparuit spiritus sanct⁹. Au-
bes enim fundunt pluuias sup terram: et
sic spiritus sanctus irrigat mentem deuo-
tam. Genes. j. Spiritus domini ferebat^r
sup aquas. Et Psalmista. Flabit spiritus
eius et fluent aque. Ideo Rhoma. viij.
Ipse spiritus pro nobis postulat gemitū
bus inenarrabilib⁹. i. postulantes z gemē-
tes facit: vt dicit^r Glosa. Facit autē spū-
tus sanctus gemitū p punctionis. Vnd ex
spiritu sancto loquebat^r Psalmi. cum dicit^r
Lauabo p sing. noc. lec. me. la. m. strā. m.
rīga. strātū viciō⁹ pscie. Itē gemitū pte cō-
passionis. De q⁹ Rho. xij. Flere cum flet^r

Feria. III. Pentecostes

tibus. Un̄ sp̄m sc̄m habebat. Job qui dī
cebat. Job. xix. Flebam quōdāz sup eo q̄
afflictus erat z aīa mea cōpariebat paup̄i
Jez fletū sc̄e deuotiōis cū sez lachryme
puenunt ex desiderio diuine fructiōis vel
cū aīa deflet absentia sponſi. Aug. Impa
riēs est amor nec lachrymis modus fit ni
si amari def qd̄ amat. Exēplū in ma
gdalena. Jo. xx. Et in ps̄. dicente. Heu
mibi qz incolat me? plorat est. Aug.
libro de ci. dei. Quāto q̄sqz sanctorū ē z san
ctis desiderijs plenior tanto in ei⁹ oratiōe
fletus vberior. Qd̄ dicitis est fletus iste
Bern. Dulcis iesu si ita dulce est flere
de te. q̄ dulce erit gaudere de te.

t. Ertius ar. Aud. q̄s facit opationes
sp̄sctūs. Auerte ne dissentiat: et
sic a vobis recedat sp̄sctūs. Lex em̄ dī.
L. p. socio. l. Tadiu. Tadiu societas du
rat: qz diu integer cōsensus p̄tium durat.
Nā huc habet x̄ij. distin. Qd̄ dī. z c. Ele
ricus. Societas requirit cōcordiam mo
rū. Hoc p̄tra eos qui p̄sumūt habere so
cietatē cū sp̄sctō: z cū bonis a quibus in
morib⁹ dissentiunt: z ideo societatē hnt
cū diabolo cui cōsentiūt. Forma parabo
lam. zc. Nota illud. Luc. ij. Qui nō ē me
cū p̄tra me est. Et illud. ij. Cor. vj. Que
societas lucis ad tenebras.

Feria. iij. Pentecostes.

Un̄ vene

c. rit zc. Nemo p̄t venire ad
memisi p̄ q̄ misit me tra
herit illā: z ego resuscitabo eū in nouissi
mo die. Jo. vj. z in euā. ho. d. In his p̄bis
ofiditur q̄ necessaria nob̄ ē p̄ntia sp̄scti:
sine q̄ nō possum⁹ a p̄re trahi z ad ch̄m
tre. Sūt autē in illis p̄bis tria cōtēplan
da. Primū est debilitas hūane p̄ditio
nis: qz dicit Nemo p̄t venire ad me p̄ fi
dē vicz charitate z gr̄a formatā. Nihil ei
a seip̄o p̄t eleuari ad id qd̄ p̄p̄riā naturā
excedit. Lapsus q̄ppe in foueā cū mola ad
collū nō p̄t a seip̄o releuari. Per eleuatio
nē aut̄ hoīs ad ch̄m fit nature diuine p
ticeps: qd̄ naturā hūanā excedit. ij. Pe. j.
Per quē magna z p̄ciosa vob̄ p̄missa do
nauit: vt p̄ hec efficiamini vine p̄sortes na
ture zc. Scd̄m est: necessitas vine opa

tiōis. Un̄ dī. Nisi p̄ q̄ misit me traxerit
eū. Aug. Magna gr̄e cōmēdatio. Nemo
venit nisi tract⁹ quē trahat z quē non tra
hat. Quare illū trahat z illū non trahat
Noli velle dijudicare si nō vīs errare. Se
mel accipe z intellige: si nō traberis orare
traharis. Tertiū ē: benignitas vine di
gnatiōis: qz vicz sic oīs dignat⁹ remune
rare veniēt ad eū etiā in co. p̄p̄t aīa. Un̄
subdit dñs. Et ego resuscitabo eū in no
uissimo die. Ebr̄ylo. Ad qua dignitas fū
lij si p̄ adducit z ipe. suscitāt nō diuidēs
ad patrē opa: s̄z oīdēs parilitatē p̄rur̄z.
Cū venerit zc.

p. Ro. primo ar. An sp̄sctūs sit p̄mū
donū q̄ cetera dona donant⁹. Q. nō.
Vltra aliquā aliquib⁹ dant⁹ alijs eis def
sp̄sctūs. Rndet Bo. i. j. dist. xvj. Hoc
posse intelligi triplicat. Primo mō p̄ cōco
mitantiā: z h̄ mō sūt qd̄a q̄ dant sine spū
sc̄to. Scd̄o mō p̄ causalitātē: z h̄ mō licz
opa trinitat⁹ sint indiuisa ad extra: p̄ferri
tū dona approp̄iat sp̄sctō. Tercio mō
p̄ exēplaritatē: z h̄ mō qz sp̄sctūs p̄ce
dit p̄ actū volūtatis: cui⁹ volūtatis ē da
re Jo exēplarit̄ oīa dona originez hnt ab
isto. Hec Bon. Nota p̄ncipale donū ē
amor. Ad qd̄ aptari p̄t illud Virgilij in
Buco. Dia vincit amor. Et null⁹ dīc in
libro de amicitia. Nō tā vtilitas p̄ amicū
parra q̄ amici ipe amor delectat: q̄ ei ali⁹
qd̄ donet: hoc ex amore donātis p̄cedit.
Un̄ z sp̄sctūs q̄ dī amor pueniēt dī p̄i
mū donū zc. vt p̄z ex p̄missa r̄nsiōe. Post
quā dicas. Q̄nta dona receperit apli cū
sp̄sctō: q̄ntā sapiām: q̄ntā fortitudinē cū
dono linguaz. Act. ij. Repleti s̄t oēs spū
sc̄to: z ceperūt loq̄ varijs linguis zc. Sic
itaqz per rebellionē diuise sūt lingue. Gen
ij. Ita p̄ infusione sp̄scti sūt vnite. Un̄
admirari q̄ illuc aduenerūt dicebāt. Non
ne oēs isti q̄ loquūt⁹: galilei sūt z quō nos
au. v. lin. no. in q̄ nati sum⁹ zc. qd̄ nā vult h̄
ē. Alij at̄ irridebāt dicētes: qz musto ple
ni sūt. i. vehemēter ebr̄ij Ber. Vere ebr̄ij
vino s̄z nō eo q̄ ab incredulis ebr̄ij putat
bant. Irridētib⁹ illis siles sūt q̄ p̄ba z cō
ditioēs bonoz irridēt. Stās aut̄ petr⁹
p̄stāter locut⁹ ē oīdēs nō eos ebr̄ios esse
vt dicebāt: s̄z in eis implet⁹ ē xp̄eriam.
Jobel. ij. dī. Effūdā de spū meo sup oēm

carne. i. sup vtrūq sexū zc. Multisq alijs
p̄bis testificat? ē: vt h̄f Act. ij. Et exhor/
tabat eos dī. Saluamini a gn̄atione ista
praua supba: vicz incredula auara: z indu/
rata. Deutero. xxxij. Ḡnatio em̄ puerſa ē
z inīdeles filij. Hoc dici pōt de oibz ma/
lis: puta inuidis: piuris: blasphemis: lu/
briis: zc. q̄bus etiā dici pōt illud Matt.
ij. Progenies viperaz q̄s oñdit vo. su. a
v̄e. zc. Qui aut̄ receperūt sermones bap̄ti/
zati sūt z apposite sūt in illa die aie circif/
trā milia: vt h̄f Act. ij. Sz multo maior
multitudo in p̄uersitate incredulitat? re/
māsit p̄tēdēs z irridētes: q̄b? sūt siles
q̄ p̄ba salutis cōtēnūt z q̄si stulticiā repu/
tāt z incorrigibiles manēt cū iudeis indu/
ratis tandem in infernū voraginē perituri
Figura Gen. xj. z vij. de his q̄ fuerūt in/
creduli p̄bis noe: q̄ tō perierūt in diluuiō:
vt habet etiā. j. Pe. ij. Jo. ij. Qui incre/
dulus est manet ira dei sup eū.

s Eccl̄ ar. In hoc sermo. dīcendū q̄
mō spūsc̄tus testimoniū p̄hibet p̄ oī
uersas opationes suas fm̄ diuersa noīa
q̄ sibi attribuit. Sap. vij. vbi dīr. Est em̄
spūs intelligētie sc̄tus multiplex. vnicus:
subtilis: modest? : disertus: mobilis: inco/
inq̄nat? : rectus: suavis: amans bonū actū
q̄ nihil verat b̄nfacere: hūanus: benignus
stabilis: certus: secur? : oēm h̄ns p̄tutem:
oīa p̄spiciēs. Primo (gīt dīr spūs intel/
ligētie qz diuinorū intelligentiā tribuit. p̄z
in p̄phetis z ap̄lis q̄ a spū fuerūt illumina/
ti. Lū ḡ aliq̄s dei intelligit bonitatē z sa/
pientiā i opibz creatiōis z redēptiōis: signū
h̄z p̄ntie spūsc̄ti. j. Cor. ij. Que sūt dī ne/
mo cognouit nisi spūs dei. Ibidē. Nialis
hō nō p̄cipit ea q̄ sūt spūs dī zc. Secūdo
dīr sc̄tus. i. mūd? z sine terra. Per ipm̄ ei
a petis mūdāmur. Ps. Cor mūdū crea i
me de? z spm̄ rectū inoua in visc̄e. me. Et
dīr sine terra. Sc̄tus em̄ in latino: dīr i gre/
co agios: z agios sine tra dīr Vñ holkoth
lē xci. Dīr sc̄tus qz q̄s sc̄tificat ab amore
terrenorū purificat z trāssert ad amorē ce/
lestiū. Tercio dīr multiplex p̄t̄ multi/
plicia dōa q̄ p̄stat: z s̄ septē q̄ figurāt Gen
xij. vbi legit q̄ p̄barao vidit se stare sup
flumiū de q̄ ascēdebāt septē boues pulcre
z crasse nimis: z pascēbant in loc? palustri/
bus. Morali? s̄ exponit Ans. lib. vij. c. xij

q̄ iste flumi? ē spūsc̄tus: de q̄ Apoc. vltimo
Vndit mibi dñs flumiū aq̄ viue splēdidū
p̄cedentē de sede dī z agni. De h̄ flumiō
ascēdūt septē dona designata p̄ boues: qz
faciūt nos bonorū operū fructibz abundare
Per loca aut̄ palustria intellige corda hu/
milū. Eia. xj. Req̄scet sup eū. i. humilē:
spūs sapiētie z intellect? : spūs sciētie z pie/
tatis: spūs p̄silij z fortitudinis: z replebit
eū spūs timoris dñi. Hec sūt septē stelle
in ch̄r dextera. Apoc. j. Noctē em̄ illumi/
nāt p̄ntis vite. In dextera aut̄ ch̄r sūt: qz
donationē horū i sua manu retinuit. Figu/
rant etiā p̄ septē lucernas: de q̄b? Exod. i.
xxv. Facies lucernas septē: z pones eas
sup candelabz. Sūt etiā septē lampades
ardētes an̄ thronū Apoc. iij. Et septem
oculi agni. Apo. v. Et septē oculi lapidis
Sach. ij. Sūt etiā septē crines sanſonis.
Iud. xvj. Quos abradere conāt om̄es
q̄bus ablati hō debilis effici. Sed no/
ta. q̄ i figura. Gen. xij. q̄ alie septē boues
egrediebant̄ de flumiō fede p̄fecteq̄ ma/
cie z pascēbant in ip̄a ripa amnis deuo/
rauerūt qz pingues zc. Iste boues sūt se/
ptē vicia q̄ cor dep̄munt: z terrenis actio/
nibz inuoluūt: sicut boues terrā vertunt:
emergūt aut̄ de flumine. i. de instabilitate
mentis hūane. Dicūt autē fede qz mentē
maculant: z cōfecte macie: qz euacuāt p̄n/
guedinē gr̄e z p̄tutum pascuntq̄ in ripa
amnis cōtinue fluentis: id est vite p̄sent/
tis que cōtinue fluit ad mortē: cui? due
ripe sunt spūs z caro in q̄b? sūt loca vber/
rima z virētia videlz diuerſe potētie aie z
diuerſe partes corporis. Hec autē vicia
deuorant dona spūsc̄ti. Nā sapiāz deuo/
rat luxuria q̄ facit spūalia desip̄. Intelle/
ctū deuorat gula q̄ generat hebetudiez mē/
tis circa intelligibilia. Scientiā deuorat
auaricia q̄ p̄uerit rectū iudiciū eternis rē/
poralia p̄ferendo. Pietatē deuorat inui/
dia beniuolentiā excludēs. Cōsiliū de/
uorat ira q̄ ad oīa p̄cipitanter ducit. For/
titudinē deuorat acidiā q̄ mētē reddit de/
bilē Timorē deuorat supbia q̄ p̄sumptuos/
sim z audacē facit. Quarto dicit vnic?
videlz formaliter z effectiue: qz nos vnīt
deo z inuicē. Ephē. ij. Solliciti seruare
vnitatē spūs in vinculo pacis. Quinto
dicit subtilis qz bonos subiles facit me/
88 f

Feria. v. Pent.

litorando: docendo: et exornando: ut dicere possit ad quolibet illud *Ezechiel. xvi.* In cui te subtrahibus et ornavi te ornamentis.

Sexto dicit modestus: quia modestos facit. *Gal. v. c. fructus spiritus charitas etc.* et infra: modestia: continentia: castitas. Hec modestia indecentia cavet in verbo: risu: motu corporis et membrorum situ et in habitu. Propterea etiam dicit spiritus discipline. *Sap. i.* Quia persona disciplinata facit quod pertinet ad modestiam: dicit enim *Hugo* quod disciplina est querelatio bonarum honesta cuius factis non est malum non facere sed studet etiam in his quae bene agit per cuncta irreprensibilis apparere. Septimo dicit disertus quia disertus facit boies et bene loquentes. *ij. Pe. i.* Spiritus inspirati locuti sunt sancti dei boies. Unde qui cavent a peccatis nocivis et viciosis signum habent partem spiritus sancti. Qui vero contrarium faciunt signum habent spiritus maligni de quo *Jo. viij.* Cum loquitur mendacium ex proprio spiritu loquitur. Audite ergo paulum dicit. *Ephe. v.* Impleamini spiritu loquentes vobismet ipsis in psalmis et canticis spiritualibus etc. Spiritus igitur sanctus sapiens facit et bene loquentes. Sicut autem dicit *Sap. x.* Sapientia aperuit os mutorum et linguas infantium fecit disertas. Exemplum in apostolis qui prius erant quasi muti et valde rudes: sed adveniente spiritu loquebantur magnalia dei. *Act. ij.*

Erit autem. *Aut. etc.* Videte igitur ne spiritus maligni operationes magis faciat quam spiritus sancti: et sic cum eo sitis non cum spiritu sancto. *Lex dicit. L. de inoffi. testamento. l. liberi.* Qui cum inimicis meis est: amicus meus non est. Simile habetur extra de accusationibus. *Luz oportet. Et. ij. q. v. c. ij.* Sed eos qui semper manent in peccatis et sic cum diabolo et non cum spiritu sancto. Pone casum ut videbimus. *ij. Cor. vj.* Que societas lucis ad tenebras.

Feria. v. Pentecostes.

Veni vene

Veni etc. Factum est gaudium magnum in illa civitate. *Act. viij.* et in epistola: hodierna. In civitate. i. in anima in qua est spiritus sanctus fit gaudium magnum per quod ipse spiritus testimonium perhibet. Nam ut habet *Gal. v. fructus spiritus charitas gaudium*

per quod videtur: gaudium primum sit homo promissus prior ad bonum operandum. *Jo. dicit. Ps.* Servite domino in leticia. *Prover. xij.* Gaudium est iusto facere iudicium. Secundo fortior ad inimicum expugnandum. *Hee. viij.* Gaudium domini est fortitudo nostra. In figura dicitur *ij. Mach. ij.* Judas machabeus perliabatur plium israel cum leticia et vincebat. Unde legitur in vita sancti antonii. Cum dominus ostendisset beato antonio diversas artes et fallacias diaboli subiungit. Una est ratio vincendi inimicum: spiritualis leticia. Tercio fit homo fortior ad deum glorificandum. *Jo. vi. ij. Cor. ix.* Non ex tristitia aut ex necessitate hilarem enim datorum diligit deus. Unde *Esai. liij.* Gaudere et laudare simul. Et nota quod prius dicit gaudere: et deinde laudare.

Cum venerit etc.

Primo autem. An missio invisibilis spiritus sancti sit solum per dona gratie gratum facientis. *Rudolphus th. in. i. p. q. xliij.* Dine per sone convenit mitti secundum quod novum modum existit aliquid quod non est nisi secundum gratiam gratum facientem. Est enim unum commune modum secundum quem deus est in omnibus rebus per essentiam: partem et potentiam. Super autem istum modum commune est unum spiritus alius modus secundum quem deus est in creatura rationali sicut cognitum in cognoscere et amatum in amante. Et quia creatura rationalis cognoscendo et amando sua operatione attingit ipsum deum. *Jo. hoc modum deus dicitur solum esse in creatura rationali sed etiam habitare in ea sicut in templo.* Sic igitur nullus alius effectus potest esse ratio quod persona divina sit novum modum in creatura rationali nisi gratia gratum faciens per quam perficitur creatura rationalis ad hoc quod libere non solum ipso dono creato utatur: sed etiam ipsa divina persona fruatur. Hec theologia. Hora. Nichil est homini operabilius deus gratia per quam etiam habetur ipsa divina persona. Ad quod aptari potest illud *Horacii* in epistolis. Quod satis est cui contingit nil amplius opter. Et reuera satis est homini habere gratiam dei. Ne igitur qui miser est deus gratia non curantes mundi vanitates amant. Cum tamen dicat *Seneca*. ad lucum. Fundamentum bone mentis est non gaudere vanis. Quia igitur continentem gratiam deus gratia secundum quam mitti venire et dari dicitur persona divina: sic per ex ratione promissa. Et quia ratio necludit quod convenienter dicitur *Ber.* Sola est dei gratia quae egerimus: nimirum sola est enim gratia quae salvamur. Queramus igitur gratiam fratres sed gratia

tiā apud deū. Nā grā apud hoies fallax.
Audite inferi pēdōres q̄ p vanitate diuī
riaz: deliciaz et honoz p̄uat̄ vōsīpos tan
co et tā necessario dono grē. S; forte dicī
tis. Et quō poterim⁹ h̄re sp̄m̄ sc̄m̄ et grāz
ei⁹? Audite illud. j. Cor. vii. Preparare
corda v̄ra dñō. Attēdite. Petes vinū vel
olei ab aliq̄ diuite d; habere vas paratū
ad suscipiēdū illud. Sp̄uāliter. Cor n̄m
dēm⁹ p p̄nīaz p̄pare vt capax grē efficiat
Hec aut̄ p̄paratio fīda est p cordis hūi
liationē et cōpunctionē. Nā sic h̄etur Eia
lvij. Dñs habitat in cōrito et hūili spū.
Figura. iij. Reg. xviij. Posito p beliaz
holocausto sup altare et aq̄ effusa sup ho
locaustū et ligna: descēdit ignis de celo et
rotū succēdit et iterfect⁹ p̄phet̄ baal pluī
abūdit̄. Expone. Per belia nota peni
tentiā: p holocaustū aq̄ p̄fusū cor p̄ritū:
p ignē de celo sp̄m̄ sc̄m̄ et grām ei⁹. Et sic
occidūt̄ p̄phete baal: q; pellūt̄ cogita
tiōes p̄auē et affectiōes inīq̄. Et descēdit
pluuia donoꝝ sp̄uāliū. Nā vt dī Jaco. j.
Dat oibus affluenter.

s. Eūdus articū. In p̄cedēti sermo
ne dixim⁹ de septē opatiōib; sp̄uāliū
etiā signat⁹ p septē p̄ma noia posita Sap.
viij. In hoc aut̄ p̄mone dicēdū de alijs per
alia noia designat⁹. Octauo em̄ dī sp̄s
sc̄m̄ mobilis q; facit hoies moueri p̄o
pte et obediēt̄. Quis i se necessario sit im
mobilis. Hec patuit in apl̄s q̄ in oēs ter
rā disp̄si sūt. Ps. In oēm terrā exiuit so
lus cor. Et Jo. xv. Posui vos vt eatis
et. Argentū q̄ppe vinū est satis mobile:
si aut̄ mortificat statim h̄st̄. Itā p̄dicato
res vinū vita grē discurrūt p saluē aiā.
Prouer. viij. Discurrē festina suscita amī
cū tuū. Non dī incoīnq̄nat⁹: qd̄ v̄z ē
tā formalit̄ q̄ effectiue. Hōnesta q̄ppe p
sona nō habitat loca turpia et imunda: sic
nec sp̄s sc̄m̄ mētes turpes gulosas et libi
dinosas. Sap. j. Nō habitat in corde sub
dito petis. Decimo dicī suauis. Sap.
xij. Q̄ suauis ē dñe spūs tu⁹ in nobis.
Suauis em̄ et mites facit nō impatiētes
nō auaros: nō turbidos. Si q̄ suauis fue
rimus inuicē: signū ē q̄ sumus de familia
sp̄uāli. Undecimo dicī amās bonū
actū. Facit em̄ de p̄fectu alieno gauderet
hoc p̄tra inuidos q̄ de bonis alienis tri

stant. Charitas vero de bono actu letatur
q̄ dē charitas est a sp̄uāli. Ro. v. Cha
ritas dei diffusa est in cordib; n̄ris p sp̄i
tū sc̄m̄ et. Duodecimo est talis q̄ nihil
vetat b̄nfacere: imo hortat̄ b̄nfacere: et h̄
p̄tra negligētes et acidiosos: et sūt cōtra
malos p̄siliarios q̄ dños suos aliq̄ a bo
nis opib; impediūt. Prouer. iij. Noli p̄hi
bere b̄nfacere eū q̄ pot: q; talis omīssio t̄i
bi imputat: si potes ip̄e b̄nfac. Tercio
decimo dī human⁹. Tum q; hoies dīlī
gīt̄ cū eis libent̄ existit. Prouer. viij. De
licie mee esse cū filijs hominū. Tū q; hu
manos facit nō austeros: nō bellicosos.
Sap. xij. Docuisti pplm̄ tuū: q; oportet
iustū esse et humanū. Quartodecimo dici
tur benign⁹: q; facit benignos. Sap. viij.
Benign⁹ ē em̄ spūs sapie. Quintodeci
mo dī stabilis: q; stabiles facit et p̄seue
rātes i bono. j. Cor. xv. Stabiles estote
et immobiles abundantes in opere dñi semp

Sextodecimo dī secur⁹: q; securos nos
facit p sp̄z. Creditor h̄is pign⁹ sufficiēs
a debitore secur⁹ ē. Dñs q̄ volēs nos esse
securos de futura beatitudine dat nobis
sp̄m̄ sc̄m̄ loco pignoris. Eph. j. Credētes
signati est; spū p̄missionis q̄ est pignus
hereditatis n̄re. Septiōdecimo dī oēs
h̄is p̄tutē: q; ē patrī filio coequalis. Jō
canit in symbolo. Qui cū p̄re et filio simul
adorat et cōglorificat. Dicī etā oēm h̄a
bens p̄tutē: q; oēm p̄tutē b̄n viuendi fac
it in hoie. Jō etā dī. Spūs fortitudinis.
Eia. xij. Octauodecimo dicī oia p̄sp̄i
ciens: q; vt dī. j. Cor. ij. Omnia scrutat̄:
vel q; facit hoīem prudenter p̄spicere: q;
de p̄tutē dat mēoriā de p̄ntib; circūsp̄c
tiōnē: de futur⁹ p̄uidētiā. j. Cor. ij. Spl
ritualis iudicat oia. Cōtra eos q̄ nec p̄re
rita mēo: at̄ nec p̄ntia b̄n p̄siderāt neq; su
tura p̄udent. Jd̄arco sola q̄ delectat̄ grē
res: nec picula p̄cauentes frequēter ip̄oni
sa morte moriūt̄. Exēplū narrat vincen
tius in speculo moꝝ. lib. iij. p̄re. j. Se vidit
se aliq̄ q̄ surrexerat de mēsa vbi sat⁹ co
mederat qui in medio dom⁹ subito mor
tu⁹ cecidit. Jtē narrat de alio q̄ in nuptijs
subito mortu⁹ est. Jtē de alio qui cum die
p̄tēcostes magnum festum fecisset et dis
posuisset sequenti mane comedere pul
los anserum inter vbera vxoris iacens

Fer. VI. Penteco.

subito percussus amisit sensum et motum.
Eccles. ix. Nescit homo finem suum etc.

Eritur ar. Aud etc. Videte ne forte
operantes diaboli magis quam scripsit
faciatis. Nec putetis vos ut esse posse mi-
nistros diaboli et spiritus sancti. Habet ei. ff.
de collegiis illicitis. l. j. Nemo potest esse in
duobus collegiis simul. Et. L. qui militare
possunt vel non. l. iij. c. v. Nemo potest duas mi-
licias simul habere. Et extra de religiosis do-
mibus. c. xl. Non potest monachus in duobus mo-
nasteriis simul locum habere. Hoc propter eos qui
peccando se faciunt collegas sathane et nihilo-
minus putant se esse de ecclesia christi et colle-
gio spiritus sancti. Forma parabola iuxta predicta
Mat. vij. Nemo potest duobus dominis servire.

Feria. vij. Pentecostes.

In vine

Critur etc. Implebunt horrea
vina frumento et redudabunt
torcularia vino et oleo. Joelis. ij. et in epistola
hodie. In his verbis insinuant tria quod sunt a spiritu
sancto: primum quod spiritus prohibet testimonium. Pri-
mum est bona meritis prestantia quod signat per fru-
mentum ex quo fit panis corporis hominis confirmas
Pater. Pater cor hominis confirmet. De hoc frume-
to prestantie exponi potest illud psalmi. Elales. i.
humiles abundabunt frumento. i. gratia siue spiritu
sancto prestantia tribuere. Et illud: adipe frumē-
ti satiet te. Et illud: Libavit illos ex adipe
frumenti. Secundum est spiritualis leticia quod signa-
tur per vinum quod est iustificatum. Iuxta illud
Vinum letificet cor hominis. De hoc vino spiri-
tualis leticie exponi potest illud Prover. ix.
Bibite vinum quod miscui vobis. Et illud Pro-
verb. xxxj. Date vinum his qui amaro sunt animo
Tertium est spiritualis misericordia quod signat per oleum
quod est lenitum. De hoc oleo misericordie exponi
potest illud Hierem. xl. Oleum condite in vasis vasis
fritris. i. opera misericordie quod dicit recordari vasis conscie-
ntie. fiat propter vanam gloriam. Et illud. Lcvi.
xxij. Precipe filiis israel ut offerant oleum de
olivo purissimum. Cum venerit etc.

Pro primo ar. An missio spiritus sancti fiat
ad omnes qui sunt principes gratie. Rndz Th.
j. p. q. xliij. Missio importat quod ille qui mittit
vel incipiat esse ubi prius non fuit: sicut in cre-
atione. vel incipiat esse novo modo ubi etiam prius

us erat finem quem modum missio attribuit omni-
bus personis. Sic igitur in eo ad quem fit mis-
sio operetur duo considerare. scilicet habitatores gratie
et innovatores quondam per gratiam. Ad omnes qui sunt
missio inuisibilis in quibus hec duo inveniuntur
Hec Tho. Nota. Valde sunt miseri qui
sordes viciorum non excutunt ut puritatem gratie
et spiritus sancti recipiant. Unde in opprobrium sa-
luti dicit Alanus in puer. Sus de sorde levat
saltu dum colligit escas. Cur nunquam surgit
sorde voluit homo. ut vicem spiritalem escam coll-
ligat quod est a spiritus sancti. Abjicite ergo abjicite sor-
des peccatorum ut sic ad vos veniat spiritus dei
sine quo nemo bonus est. Unde Seneca ad Lucil.
Nulla sine deo mens bona est. bonitate vicem
spiritualis gratie. Unde ad omnes qui sunt principes gratie
mittit spiritus sanctus. ut patet ex ratione premissa.
Ex quo concluditur quod signum magnum est prentie spi-
ritus sancti quod se sentiat homo spiritualiter innovatum
Unde Bernardus. Queris cum ita sint inuestiga-
biles vires spiritus sancti: unde adesse noueri. Ne-
pe ex motu cordis intellexi presentiam eius? et ex
fuga viciorum aduertere potentiam virtutis eius
Et ex discussione seu redargutione occulto-
rum meorum admiratur sum profunditatem sapie-
eius. Et ex circulatorum emendatione morum
meorum exproptus sum bonitatem mansuetudinis
eius: et ex reformatione et renovatione spiritus me-
tis mee precepi utique specie decoris eius: et
ex proutu hominum omnium simul expani multitudi-
nem magnitudinis eius. Hec Bernardus. Audite
igitur o peccatores fetidi et feduli: lubrici: auari etc.
non putetis vos habere spiritum sanctum: sed ipsum
malignum: nisi prius purgetur et renouetur conscientia
vestra. Signum autem huius purificationis et re-
novationis est eleuatio mentis a terrenis
et carnalibus ad celestia et spiritualia.

Figura Ezechiel. viij. Eleuauit me spi-
ritus inter celum et terram et adduxit in hieru-
salem in visionem dei. i. deuota contemplatione.
In visionem dei. i. deuota contemplatione.
Per hanc utique eleuationem et contemplatio-
nem fit nouus homo: que utique nouitas
est a spiritus sancto: qui dicitur Spiritus renoua-
tionis. ad Titum. iij. ubi dicitur: Saluos
nos fecit per lauacrum regenerationis et reno-
uationis spiritus sancti etc. Potest etiam pro fi-
gura sumi illud quod habet in euangelio hodie
dierno Luc. v. quod dominus dicit paralyti-
co: Tui dico surge: tolle lectum tuum et va-
de in domum tuam. Et confectum surgens

tulle lectū in quo facebat: et ab h̄t in domū suā. Expone: qm̄ hec est renouatio facta p̄ sp̄m̄ sc̄m̄ per quē sit p̄ctōz remissio qm̄ paralytic⁹. i. p̄ctō: surgit a vicis ad p̄tu- tes. et tollit lectū suū. i. malā p̄suetudi- nē in q̄ pus vt in lecto facebat: et tēdit per affectū in domū suā. i. in ciuitatē celestem ambulādo p̄ viā charitatis et mandatorū dei. Gal. v. j. Si spū vltim⁹: sp̄ritu et am- bulemus.

s. Secūdo ar. Jam intendim⁹ dante deo dicere de septe donis spūsc̄i: p̄ quoz operatōes spūsc̄i testimoniū p̄- hiber. Primo igit dicēdū de dono sa- piētie qd̄ est p̄ncipale et excellētissimū. D̄r aut sapiā qm̄ sapida scia: qm̄ vicz hō in scia quā h̄z de deo inuenit sapore deuotionis et dulcorē amoris. Si p̄o p̄cise stat scia in intellectu absq̄ sapore in affectu: tunc est scia s̄z nō sapiā: p̄bi gr̄a. Multi sciaz h̄nt de potētia dei q̄ est infinita: qd̄ p̄t̄z iere- atioē mūdi quē de nihilo creauit s̄z nō sen- tiūt dulcorē deuotiōis in aia. Sic etiam de scia q̄ h̄r de misericōdia dei: de mysterijs būane redēptiōis. Heu mlti predicāt: dis- putāt: legunt sine sapore deuotiōis. P̄bi habuerūt qd̄ sciam: s̄z nō sapiam: qz cuz loquerent de p̄ma cā nō habebāt ad ip̄az deuotiōez nec gr̄as agebāt: de q̄b̄ d̄r apo- stol⁹. Ro. j. Eū cognouissent deū nō sicut deū gl̄ificauerūt aut gr̄as egerunt s̄z eua- nuerūt in cogitationib̄ suis et obscuratū ē insipies cor eoz. Dicētes em̄ se esse sapiē- tes stulti facti sūt qz sc̄z charitatē dei nō habuerūt. Vñ de sco. i. ij. dist. xxxij. Sa- piētia est ip̄a charitas. Est em̄ h̄tus quo sapit h̄nt illud obiectū qd̄ ē in se sapiduz: q̄. i. mihi placet bonū eius. Proinde dicit Sap. viij. Amīnē diligit de⁹: nisi cum sa- piētia gradit. i. cū charitate q̄ sapozauim⁹ bonitatē dei. Hoc aut donū petim⁹ cum dicim⁹. Sc̄rificet nomē tuū. Ex p̄ncipa- li autē actu sapie q̄ est sapozare diuinā bo- nitatē sequunt tres alij minus p̄ncipales q̄s tangit Bern. d. Inuenisti plane sapie- riam si prioris vite p̄ctā desiccas: si huius seclī desiderabilia quipēdas: si eternā pa- triā toto desiderio p̄cupiscas. Nec enim tria facit amor dei. De q̄ amore d̄r Eccl. j. Dilectio dei honorabilis sapiā. Secūdo dicēdū de dono intellect⁹. Intelligētia em̄

etymologiā noīs d̄r int⁹ legētia. i. p̄ceptio bonoz spūaliū in reb̄ sensibilib̄ qm̄ in li- bris aptis: p̄bi gr̄a In honorib̄ hui⁹ mū- di legere honores spūales eternos. Et si honores isti t̄m̄ delectāt q̄nto mag⁹ ho- nores paradisi: sic de diuitijs: sic d̄ d̄icij: sic de pulcritudine et h̄mōi. Nota q̄ dicit p̄s. Intellectū tibi dabo et instruaz te. et vt sc̄z in his sensibilib̄ scias legere spūa- lia. Nō sic de bestijs q̄ delectāt in sensib̄ lib̄ s̄z intelligētia nō h̄nt. Iō dicit Nolite fieri sicut equ⁹ et mul⁹: q̄b̄ nō ē intellect⁹. Tales q̄ppe p̄sone sūt bestiales. de q̄bus j. Cor. ij. Aialis hō nō p̄cipit ea q̄ sūt sp̄i- rit⁹ dei. Stulticia em̄ ē illi et. Dic autēz Bon. in libello de septe donis q̄ p̄ donū intellect⁹ referant nob̄ p̄tutes d̄i latētes in creatura: velata in scriptura: reuelata i sacramētali efficacia. Hoc petim⁹ dicen- tes. Adueniat regnū tuū: qd̄ ē v̄ez deum cognoscere. Tertio dicēdū de dono cō- silij: qd̄ facit inter multa bona eligere me- liora: et inter duo mala: scire min⁹ maluz eligere: puta eligere poti⁹ bona eterna q̄ tp̄alia: et mala tp̄alia q̄ eterna. De cōsi- lio d̄r Eccl. xxxij. Fili sine p̄silio nihil fa- cias et post factū nō penitebis. Quot re- ges p̄lati et d̄ni modo penitent in inferno s̄z nō est modo remediū. Iō Prover. xij. Audi p̄siliū et suscipe vi. et esto sa. in no. t. Hoc p̄siliū petim⁹ dicēdo. Fiat volūtas tua et. Ratio q̄ppe n̄ra cū nō possit inue- nire oia necessaria ad salutē. Necessaria ē ei illustratio spūsc̄i. Sed heu gens absq̄ p̄silio et sine prudentia v̄tinā saperēt et intelligerēt ac nouissima p̄viderēt. Deut xxxij. Exemplū. nota de multis d̄nis in q̄dā ciuitate in q̄ solū d̄nabāt p̄ annū: et post mittebāt in exiliū. Ip̄i p̄o prudentia et p̄silio nō vtētes vt stulti quādo erāt in d̄nio dicebāt. Exq̄ tā modico durat d̄nū meū. Volo delectari et. Et trāfacto āno exulabāt et fame moriebant. Fuit aut vn⁹ prudēs q̄ in āno d̄nij sui voluit abstinere a mltis: et q̄qd̄ poterat secrete mittebat ad insulā ad quā in exiliū mittēd⁹ erat. Sic q̄ vbi alij moriebant fame sibi fuit op̄ie p̄uisum. Ira est de honorib̄ et diuitijs et d̄nys h̄m̄ mūdi. q̄ nō durāt nisi p̄ annuz p̄s. Relinquet alienis diuitias suas. Sal- nū ē q̄ p̄siliū p̄mittere faciēdo elemosynas

Sabbato post festū Pent.

et bona opa p gloria dei: sic thesauriza-
re in celo.

Erit^o ar. Audistis^o zc. Cauete ne vi-
ta insipientiū z indoctoꝝ atq; icōsul-
toꝝ magis teneat^o q̄ sapientiū intelligenti-
ū z p̄sultoꝝ q̄li ex fatuitate putantes q̄
mala vita possit ad b̄ritudinē ducere: q̄d
nō est possibile cū ducat in infernū. Jura-
em dicūt. Eadē res nō operat^o p̄rarios
effectus. lvi. distin. Si q̄s in egritudine
Sicut eadē res nō parit liberationē z rei-
peritiōē. ff. de solutiōibz liberatiōibz Qui
hoiem. Cauete q̄ ne sitis et similes q̄ dicūt
se velle ire romā z accipit viā in hiberniā
vel illi q̄ p̄ torā vitā p̄parat domū in qua
nō vult morari: z domū quam perpetuo
optat inhabitare destruit. Due dom^o: in-
fern^o: z paradisi. Vale viuites edificā-
cāt domū infernalē. Vñ d̄r Aug^o. Qui fa-
cit p̄tra p̄scientiam edificat ad gehennā.

Sabbato post festū Pentecostes.

Qm̄ vene.

Erit^o zc. Gloriamur in spe gl̄ie
filioꝝ dei: nō solū aut sed et
gloriamur in tribulatiōibz scientes q̄ tri-
bulatio patientiā operatur: patientia autē
p̄bationē: p̄batio p̄o spem: spes aut nō cō-
fūdīt. Ro. v. z in eplā hōd. Hec sūt p̄ba-
h̄itiū sp̄m̄sc̄m̄ in eis de ch̄zo testimoniū
p̄hibentē. In q̄bus verbis tria sunt notā-
da. Prīmū ē ip̄oz sp̄m̄sc̄m̄ h̄itiū con-
solatio. cū dicat^o gl̄amur in spe gl̄orie zc.

Scdm̄ est cōsolationis augmentatio.

Tertiū ē hui^o augmentatiōis rō. cū d̄r
sciētes q̄ zc. De p̄mo. Philip. i. Gl̄amur
in ch̄zo iesu fiducia habētes. De scdo. ij.
Cor. xij. Libent^o gl̄abor in infirmitatibz
meis zc. De tertio nota illud Eccl. ij. Re-
spicite natiōes hoim̄ z scitote q̄ nullus
sperauit in d̄no z p̄fusus ē. Et p̄s. In re
d̄ne sperant nō cōfundat in eternū zc.

Cum venerit zc.

P Ro p̄mo articlō. An sp̄s sc̄t̄s dici
possit noster. Respōsio fm̄ Bona.
in. j. dist. xij. Nō dicat^o me^o vel n̄r de aliq̄ ni-
si fm̄ illud nomē fm̄ q̄d dicat^o hic ēē hui^o.
h̄ autē dici p̄t fm̄ triplicē habitudinem.
Aut informatiōis: vt albedo petri. Et

hāc habitudinē importāt noīa abstractas:
q̄ q̄m̄bil diuinū p̄parat ad nos fm̄ habi-
tudinē informatiōis. Jō nō p̄t dici de no-
minibz abstractis n̄r. Jō nō d̄r: diuinū
tas n̄ra: nec eternitas n̄ra. Aut fm̄ habitu-
dinē causalitatis. Et hāc habitudinē ip̄oz
tāt noīa q̄ dicūt actū vt creator. Et q̄ hāc
habitudinē h̄nt oīno diuina ad nos. Jō
pene de oībz talibz d̄r n̄m. Aut fm̄ habi-
tudinē correlatiōis. Et hāc habitudinem
importāt noīa relatiua. Et h̄ dupliciter.
Quedā dicūt respectū p̄sone ad p̄sonā. Et
de his nō d̄r me^o vel n̄r. Alia dicūt res-
pectū ad creaturā. Et de his d̄r me^o vel n̄r.
vt d̄s n̄r: magister n̄r. Et q̄ sp̄s d̄r res-
pectū ad illū cui inspirat: z h̄ sumus nos
Jō d̄r sp̄s n̄r. Similiter de^o q̄ imponit
ab actu quē h̄z circa nos: vt dicūt Dam.
Jō d̄r de^o noster. Hec Bon. Nota q̄
magna est dei bonitas erga nos q̄ seip̄s
nobis cōcat: z d̄r noster de^o: noster d̄s:
n̄r sp̄s: z h̄mōi. Cauēam^o igit ab ingra-
titudine. Gal. in alex. Parate mortales
ingrati viuere sūmo rectori. Sz heu heu
sicut dicit Sē. li. de b̄nificijs. Inter plus
ra maximāq; vicia nihil ē frequēt^o q̄ in-
grati animi. Qd̄ reuera valde est detesta-
bile corā deo z maxime q̄ quicqd̄ sumus
a deo habem^o: z ip̄e etiā de^o: noster z sp̄s
noster. Sicut p̄t ex p̄missa r̄sione. Et q̄
p̄clude q̄ sinceris deū debem^o diligere: q̄
tā dulciter seip̄m vult nob̄ dare. Sz no-
ta: q̄ nō oībz se dat sz p̄parat^o sc̄z facit^o
q̄d in se est. Vñ d̄r. ch̄s. Apoc. ij. Ecce
ego sto ad ostiū z pulso. Si q̄s aperuerit
mibi itabo ad illū z cenabo cū eo. zc. A
peruit ostiū q̄ facit q̄d i se ē se disponēdo: q̄
de^o necessario itrat: necessitate dico infalli-
bilitat^o. Si em̄ nō intret q̄ frustra pulsa-
uit q̄d impiū ē dicere. Deus q̄ppe dat ex
grā z misericōdia sua. Discōt̄r em̄ talē le-
gem statuit z obseruat: q̄ vici se z gratiā
suā dabit facienti q̄d in se est: sz stante le-
ge necessario dat. i. infallibilis. Ap̄te igit^o
z intrabit d̄s. Q̄ m̄iseri q̄ tenent ostiū
clausum p̄tra deū. S̄ supbi: lubzici: auari
zc. Eerte sicut d̄r Esa. lix. Iniquitates
vestre diuiserūt inter vos z deū vestruz.
Auferte igit iniquitates vestras morifi-
cate vicia. Alias nō veniet in vos sp̄m̄
dei. Figura. Nō fuit edificatū templuz

domini in terra promissionis nisi prius expulsis
gergeseo: amor: reo: eucio: et heo: chaneco:
sebasio: et pherezo: et regno israel in pace co
stituto: tunc vices salomonis Regni israel
ecclesia est dei: vel etiam quelibet anima fidelis
deum videt per fidem a qua expellenda sunt omnia
peccata: ut sit in ea templum dei. Figurant autem
peccata per septem gentes predictas. Per gerge
seum quod interpretatur colonum egypti signatur
supbia quod prima angelum de celo eiecit et pri
mam hominem de paradiso. Expellit autem sup
bia per donum timoris. Eccl. j. Timor domini
expellit peccatum. id est supbia quod est initium omnis
peccati. Per amorum: et interpretatur ama
ricans vel amara loquens: signatur invidia.
dicit Arist. libro. q. de animalibus. quod coruus
est animal quod contra naturam omnium aliorum ani
malium habet fel in aure: et est animal ama
rum et significat invidiam quod fel in aure gerit:
quod quod audit in amaritudinem convertit.
Sicut autem debet invidia per donum intelle
ctus: quod homo advertat principium nature
sue et dulcesse primo ex beat. Per eueum
quod interpretatur lapides colliges signatur ira
et invidia que colligit petras offensionis et
scandalis: ut iurgia faciat contra proximum
Fugatur autem dono consilij sequen
do christi consilium de tolerantia iniuriarum.
Matth. v. cap. Ego dico vobis: nolite re
sistere malo Per etheum quod interpretatur stu
por vel formido signatur acidia quod facit ho
minem stupidum et formidantem opera virtu
sa. Signatur autem per donum fortitudinis. Phil
ip. i. Omnia possum in eo quod me confortat
Per chanaanem quod interpretatur possessor vel ne
gociator: signatur auaricia quod vincit per donum
pietatis. Per sebasium quod interpretatur pse
pe signatur gula quod suadet hominem semper ad prese
pe stare: sicut asinus vel iumentum. Nec su
gatur per donum scientie qua sciamus vivere
re temperate. Philip. iij. Scio abundare:
scio et penuriam pati. Per pherezum quod inter
pretatur disseminans terram signatur luxurio
sus quod illicite seminat seminem suum et in fine
meret eternam penam. Hoc vicium fugandum
est per donum sapientie. id est per saporem celestium
quibus gustatis vilescit omnis dulcedo carna
lis. Iuxta illud Greg. Gustato spiritu desu
pit omnis caro.

Et cibus ar. In precedenti ser. dixim
de tribus primis donis spiritus sancti. In h

sermone dicendum de alijs quatuor. Primo
de fortitudine non corporali sed spirituali. De
fortitudine quippe corporali non est glorian
dum quia bestie excedunt nos. Fortitudo autem
ista spiritualis facit se tenere fortiter contra dia
boli tentationes et carnis et mundi: puta con
gitando. Omnes propter honores aut dele
ctationes bestiales: aut diuitias temporales: vis
tu perdere paradisum. Absit De hac for
titudine dicit ps. Fortitudinem meam ad te
custodiam quia deus susceptor meus es. Sicut
de multis significatur illud Esa. j. Erunt forti
tudo vestra ut fauilla stupe et opus vestrum
quasi scintilla et succedet utrumque simul et non
erit quod extinguat. Multi quippe aliqui coram
populo bonum propositum sed cito dimittunt: tal
es non sunt fortes. Hoc donum petimus o
mnes. Panem nostrum da nobis hodie. Ps.
Panis cor hominis confirmet. Ille certe pa
nis quotidie nobis necessarius est. secundum Bernardum.
autem lib. de donis spiritus sancti: est habitus
quod voluntas habilitatur circa ardua advo
lendum etiam mortem sustinere per defensionem aut
promotionem fidei vel morum sequendo spiritus
sancti motum inspirationem. Secundo dice
dum de dono scientie. Nec credatis quod consi
stat in speculatione sed in praxi scire vices
se gubernare irreprehensibiliter ubique intus
et extra se in anima et corpore a dextris et
a sinistris. id est erga amicos et inimicos. An
te et retro. id est coram personis et in eorum absen
tia: superius et inferius. id est erga superiores
et inferiores. De hac scientia dicit Pro
uerb. ix. Scientia sanctorum prudentia. Bonum
autem in istis distin. xxv. dicit quod actus prin
cipalis huius scientie est cognoscere agend
da et vitanda. Notandum est autem quod de
scientia dicit Bernardus. super canonem. Sunt qui
dam quod sciunt ut sciantur: et hoc vanitas est.
Alii sciunt ut sciant: et hoc curiositas est.
Alii sciunt ut lucrentur: et hoc cupiditas
est. Alii sciunt ut se edificent: et hoc prou
dentia est. Alii sciunt ut alios edificent: et
hoc charitas est. Multi utique scientia in
tellectu pollent: sed hoc parum est sine
conscientia et bona vita. Ideo petimus.
Et ne nos inducas in tentationes. id est
da nobis donum scientie quo cognosca
mus bonum prosequendum et malum fu
gendum. Tercio dicendum de dono pietatis
ubi notandum secundum Scotum. quod pietas est actus iustitiae

Pro festo sc̄tē Trinitatis

de. Dicit em̄ Aug⁹. x. de ciui. dei. q̄ pie/ tas pprie cult⁹ dei intelligi solet quā gre/ ci th̄ cosebiā vocāt. Pietas tñ etiā dī erga parētes officiose se h̄re. In ore aut vulgi hoc nomē etiā in opibz misericōdie fr̄q̄ntat: qz ea p̄cipue mādāt de⁹: eaqz p̄ sacrificijs placere testat. Pōt aut dono pietat⁹ ad aptari petitiō illa: Et dimitte nobis debi ta nra sicut et nos tē. Aug⁹. Bñ q̄ subue/ niūt miseris: qm̄ eis ita repēdit vt a mise ria liberent. Quarto dicendū de dono ri moris. Est aut duplex timor: gratit⁹: vt dicit Bona. in. ij. dil. xxv. f. seruilis: et fi lialis. Seruilis q̄dēz nō est p̄tēnd⁹: sed tñ in illo nō est remanendū. Nā vt ait Au gusti. in li. de ciui. dei. Quādmōdū seta vl acūs p̄cedit filiū et extrahit et filiū remanet Sic timor de iudicio et p̄nis inferni itro ducit charitatē q̄ si p̄fecta foret foras mit/ tit timorē. f. seruile. Timor aut filialis ca/ uet ne offendat deū etiā si sciret q̄ de⁹ non puniet eū. hūc timorē petim⁹: dicēdo Vbi/ bera nos a malo. i. da nobis timorē mali vt ex eo liberemur. De hoc timore dicit Eccl̄s. vij. Qui timet deū n̄b̄l negligit. f. de his q̄ bñ sūt agēda. Sed ecōtra Eccl̄s vij. Quia nō cito p̄ra malos p̄fert snia filij hoīm absqz vllō timore p̄petrāt mala Vbi q̄ppe deest timor dei accrescit om̄is maledictio. Nā vt dī Eccl̄. j. Qui sine ti/ more est nō poterit iustificari. Sicut autē dī Eccl̄. xl. Timor dñi p̄aditus in bñdicti om̄ibz. Optim⁹ aut est timor reuerēcialis de q̄ Ps. Timor dñi sc̄tū p̄manet in se/ culū secl̄i. Itē. Timete dñm oēs sc̄ti eius. Exemplū de hoc timore in Joāne Apo calyp. j. q̄ vidēs filiū hoīs cecidit. Et i tri bus discipul⁹ q̄ in mōte thabor audita vo ce p̄is ceciderūt tē. Mat. xvij. et in abra am: q̄ Gen. xviij. dicebat: Vōqz ad dñm meū cū sim puluis et cinis. Et in Joanne baptista q̄ p̄tremuit nō audēs t̄gere san/ ctū dei verticē. Manet aut timor iste etiā in angel⁹ et sc̄tis dei in p̄tia. Job. xxvj. Lo lumne celi pauēt et p̄tremiscūt tē. Et⁹ arti. And. tē. Notate igit qm̄ nec fortitudinē spūale: nec suam sa/ lutarē: nec verā pietatē: nec timorē filialez h̄re possum⁹ nisi a spūsc̄o. forte dicitis. Nō est in p̄tate nra habere spūsc̄m. Au/ dire qd̄ h̄ de p̄se. di. iij. Nec qnqz. Sicut

sol eq̄līter sup oēs radiat: sic gr̄a dei sine acceptiōe p̄sonaz eq̄līter oibz infunditur. Si ḡ gr̄am spūsc̄i nō h̄eris/ vobis ipu/ tadū est: qz vicz ostiū cordis p̄ra eū clau ditis. Dicit em̄ lex Qd̄ p̄ me stat mibi i/ putari dī. ff. de p̄rahēda emp. et vendi. l. Hec venditio. Cauete ne sitis ei filies qui claudit oculos cū tñ sit in loco p̄doso et m̄ tū egeat lumie. Expone et applica notādo illd̄ Proverb. iij. Via impioz tenebrosa: nesciunt vbi corruūt.

Pro festo sc̄tissime Trinitat⁹ Ser. p̄m⁹

Res vnum

sunt. j. Joā. vlt. Tres sunt q̄ testimonū dāt i celo: pater: f̄bū: et spūsc̄tū. Ibidē. In celo inqz aīe sursum anhelātis. In celo eccl̄ie militāt⁹ In celo eccl̄ie triūphātis. De p̄mo expo ne illd̄ Dan. ij. Est de⁹ in celo reuelās my steria. De sc̄do Greg. in omelia. Regnū celoz p̄sentis t̄pis eccl̄ia dī. De tertio illd̄ Matt. xij. Erūt sicut angeli dei in celo. Tres vnū sunt.

¶ Remus arti. An in vnitāte diuine es sentie possit eē p̄alitas p̄sonaz. Qz nō. In deo est maxia vnitās. q̄ nulla plu ralitas. Ecōtra Athanasi⁹. Fides caribz lica hec est vt vnū deū in trinitate et trini/ tatē in vnitāte vneremur neqz p̄fundētes res p̄sonas neqz subam sepantes. R̄sio Veritas est indubitabil⁹ fm̄ fidē tres esse p̄sonas in vna diuina essentia. Rō huius veritat⁹ om̄ina p̄ueniētor: vt videt. et rō/ nabilior est Joā. sc̄o. q̄ etiā ponit a Fr̄aci/ sco de may. in. j. di. ij. Quia vbiqz est in/ uenire aliq̄ p̄naptia p̄ductiua aliqz sine i/ p̄fectiōe illa supposita in quibz inueniunt⁹ p̄ducere p̄nt talia quoz h̄nt p̄ncipia p̄du ctiua. Sed in diuino supposito est inueni re p̄ncipiū p̄ductiuiū noticie genite qd̄ est obiectū cū intellectu: et p̄ncipiū p̄ductiuiū amoris spiratū qd̄ est obiectū cū volūtate. q̄ cū suppositū diuinū habeat ista p̄fectissi me/ poterit p̄ducere p̄fectissimā noticiāz genitā et p̄fectissimū amorē spiratū. Talia aut in diuinis esse nō p̄nt sine subsistentia cū i. herētia dicat imp̄fectionē. q̄ in diuinis s̄ duo p̄ducta subsistentia et vnū ip̄ductū

Et ita sunt tres persone. Quia autem sit in una
essentia: sic arguit Socrates. Quia quicunque perfectio
potest numerari in diuersis pluribus perfectionibus
habz in pluribus quod in uno: sed infinito nihil
potest esse perfectius: quod diuina essentia quod est in-
finita oino in pluribus numerari non potest. Hec
Socrates. Pro fundamento. Hanc veritatem
diuine trinitatis vident aliqui sensisse poe-
te et alios philosophi. Virgilius in bucolis. Numero
deus impare gaudet. Numerus autem ternarius
est primus numerus impar. Alii autem plures
philosophi posuerunt pluralitatem deorum: Sicut epicu-
rius quod tot deos ponebat quod sunt entia visibi-
lia. Et achademici quod celos et planetas de-
os nominabant. Fuerunt tamen tres qui posuerunt
unitatem dei. Primus est Socrates. Secundus
Plato. de quo Boetius libro de diuersis. Platonis
probata deitas. Tertius Aristoteles. xij. me-
taphysica in fine. Entia nolunt male disponi. plu-
ralitas principum mala. unde philosophus in conceptu. Re-
periunt autem tres egregii philosophi mentionem se-
cisse de diuina trinitate. Primus fuit Her-
mes trimegistus siue mercurius egyptius quod
in libro diffinitionum dei di. Donas gignit
monadem et in se reflectit ardorem. Secundus fu-
it Plato: sicut innuit Augustinus libro vij. Prefatus. For-
masti inquit domine mihi quidam platonico-
rum lingua in latinum versus: Ubi
legi non idem verbis sed idem sententis quod
in principio erat verbum et verbum erat apud
deum et. versus ad Verbum caro factus est: quod
ibi non legitur. Tertius fuit Macrobius quod super
somno scipionis Eogoran. i. patre et noym
e deo nata posuit. Querit ergo: An in unitate
et. Diffinitione versus. Post mentionem autem
dicat quod expositio huius nominis theos quod est
latine deus: dat testimonium trinitatis. Dicit
enim theos secundum Damascenum a thei quod est fauere:
vel theaste quod est considerare: vel ab ethi-
quod est ardere. Primum patet secundum filio. terti-
um spiritus sancti appropinquat: quod patet per etiam gu-
bernatiua: filio per scilicet consideratiua: et spiritus
sancto appropinquatur charitas inflammatiua.
Deus igitur dicitur quod omnia fouet seu nutrit: omnia quod
sunt diligit: et omnia considerat seu videt. Hec
notate o miseri peccatores quod deum premitis:
nec eius beneficia recognoscitis: imo multipli-
offenditis eum: nec cogitatis quoniam omnia spiritus intu-
etur. Prover. xv. In oculo oculi domini pre-
stant bonos et malos. Accedite o fraudu-
lenti: seductores: fornicatores et. Notate

bonum quod nobis designet hoc nomen theos: et
signatio nos inducere debet ad dei recog-
nitionem et timorem dādo etiam nobis testimo-
nium beatissime trinitatis. Cuius etiam figuram
habemus a primo exordio sacre scripture:
ubi dicitur In principio creauit deus celum et ter-
ram. Terra autem erat inanis et vacua: et terra. e.
super fa. abyssus et spiritus domini super aquas. Dixitque
deus Fiat lux. Et facta est lux: Et vidit deus
lucem quod esset bonum. et di. lu. a tene. Tunc per deum per
sonam patris. per principium personarum filij: per spiritum domini
spiritus sancti personam intellige per appropriationem.
Per lucem autem signat fides trinitatis per quam
fit diuinitas fidelium ab infidelibus quod dicunt te-
nebre. Ubi. j. Theophylactus. v. Oes vos filij lucis
estis et filij diei: non estis noctis neque tene-
brarum. De impijs autem dicit Prover. iij. Via
impiorum tenebrosa.

Secundus autem. In hoc sermone nota-
da est triplex ratio propter quam est insti-
tuta et celebranda festiuitas sanctissime trini-
tatis. Prima propter fidei nostre
confirmationem.

Secunda propter diuini beneficii recognitionem.
Tertia propter quendam eterne beatitudinis
Prima igitur ratio. videlicet fideles (pluribus)
per celebrationem annuam huius sollemnitis ma-
gis ac magis confirmetur in fide vniuersi et sim-
pliciter diuinitatis et trinitatis personarum. Ubi
citat ecclesia Benedicta sit sancta trinitas atque
indiuisa unitas et. Et iterum: Benedictamus
patrem et filium cum sancto spiritu. Est enim de necessi-
tate salutis incutisse tenenda fides trinita-
tis. quod declarat Theophylactus. ij. q. ij. quod christi mys-
terium explicite credi non potest sine fide trini-
tatis: quod videtur in christi mysterio continetur quod fi-
lius dei carne assumpserit: et quod per gratiam spiritus
sancti mundum renouauerit: et quod de spiritu
sancto preceptum fuerit. Et ideo eo modo quod christi mys-
terium ante christum fuit quidem explicite crea-
ditum a maioribus: implicite autem et quasi obui-
brate a minoribus: ita et mysterium trinitatis
Post christum autem gratie reuelate ratione maiores quam
minores tenentur habere fidem explicite de
mysterijs christi precipue quantum ad ea quod con-
ter et publice in ecclesia sollemnizatur. Pro etiam
nunc tenent oes ad credendum mysterium tri-
nitatis. Ubi Athanasius. Quicunque vult salu-
us esse ante omnia opera est ut te. ca. fide et.
Fides autem catholica hec est ut unum deum in
trinitate et trinitatem in vno. veneremur et. Secunda
b b

Pro festo scetē Trinitatis

clūda est ppter diuini beneficii recogniti-
onē. vt vitz celebrādo trinitatis mysteriū
recognoscām⁹ beneficiū illud q̄ aīam no-
strā fecit deus ad imaginē trinitatis ⁊ de-
uote gratias agām⁹. Bern. Cogita q̄lem
te fecit deus: Hēpe fm carnē egregiā cre-
aturā: sed fm aīam magis: vt pote imagi-
ne creatoris insignem. Tertia est ppter
q̄ndam eterne beatitudinis p̄gustationē.
In hac em celebratiōe habem⁹ p̄empla-
ri gloriā diuine maiestatis in opibus suis
que p nostra salute fecit: puta in opatiōe
incarnatiōis: natiuitatis: resurrectiōis: et
ascensiōis ch̄i. ⁊ missiōis spiritus sancti. In
hac aut solēnitare p̄cēplamur diuinā ma-
iēstātē in seipā in vnitātē essentīe ⁊ trinita-
te psonarū. In cuius clara vīsiōe p̄sistit
eterna beatitudo Joā. xviij. Hec est vita
eterna vt cognoscāt te solum deū ⁊ quem
missisti iesum ch̄m. Q̄ necessariū nobis
est meditari sepius illa gaudia que in vī-
siōne trinitatis p̄sistunt. Exempluz de
Artenio in vīsalpatz. Vide sup̄ feria. iij.
post pasca Sermone p̄mo.

¶ Tertius art. Aud. qm deuote est ce-
lebrāda trinitatis festiuitas sicut ab
ecclia p̄ceptū est. Qd vtiq; p̄ceptū nō du-
biū est a deo p̄cessisse. Cauete ne sitis ei⁹
trāsgressores: de terrenis magis q̄ de di-
uinis cogitādo: ⁊ de corpe plus q̄ de aīa
Dicat em lex: Transgredietes mādatum
p̄ncipis morte digni sunt. ff. de re milita-
ri. l. desertorē. §. in bello. Et transgredie-
tes mandatū plati abiectiōe digni sunt.
Extra de maioritate ⁊ obediētia. Si quis
venerit. Audite. Si rex mādaret: Quicū
q; tali die festū fecerit in reuerentiā mei:
p̄mū magnū accipiet: ⁊ q̄ p̄cēpserit/ gra-
uiter puniet. Nōne vnusq; q; rē. Vultuz
q̄ libent facere debem⁹ festū in reueren-
tiā diuine maiestatis eā p virib⁹ magnifi-
cādo. Bern. Discam⁹ in terris q̄s laudes
facturi sum⁹ in celis.

Sermo secundus.

Res vnum

¶ sunt. vbi s̄. Cū venerit para-
clētus quē ego mittā vobis

a p̄e spm veritatē: q̄ a p̄e p̄cedit ille testē
monū phibebit de me: ⁊ vos testimoniū
phibebit⁹ Joā. xviij. Vbi tāgit p̄cessio spi-
ritus sancti a p̄e ⁊ filio qd est mysteriū trini-
tatis. Et p̄terea notāda est ibi triplex spi-
ritus sancti opatio. Vnde dñica infra octāas
ascēsiō. sermone p̄mo in p̄ncipio.

¶ Primus arti. Vt ad declarationē
diuine maiestatis: puenies sit vti rō-
nibus: Q. nō. qz dicit Bieg. Fides nō hz
meritū vbi rō hūana p̄bet expimentū.

Contra arguit auctoritate doctoz ad
hoc rōnes adducētū. Rñso. Qd rō
cinatiū seu inq̄sitiū valet ad fidei p̄mo-
tionē. Et hoc tripl̄ fm tria ḡia hominū.
vt ait Bona. ij. q. plogi finiaz. Quidā em
sunt fidei aduersarij: quidā p̄fecti: quidā
fideles infirmi. Qd ḡ inq̄sitiū? P̄mo
valet ad p̄fūtandū aduersarios. Vñ Au-
gustin⁹. j. de trini. Aduersus garrulos ra-
tiocinatores: relatiores q̄ capaciores rōn-
bus catholicis ⁊ s̄litudinib⁹ congruis ad
defensionē ⁊ assertionē fidei est vtendum.

Secdo valet ad fouendū infirmos. Sic
em de⁹ charitatē infirmoz fouet p̄ bñfi-
cia t̄palia. sic fidē fouet infirmoz p̄ argu-
mēta p̄babilia. Si em infirmi viderēt ra-
tiones ad fidei p̄bilitatē deficere: ⁊ ad
oppositū abūdare: nullus p̄sisteret: Ter-
tio valet ad delectādū p̄fectos. Quidā em
mō aīa delectat̄ intelligēdo qd fidei fū-
des credit. Vñ Bern. Nil libent⁹ intelli-
gimus q̄ qd fide credim⁹. Vñ notā dum
fm Tho. ij. q. ij. ar. x. q̄ rō inducta ad ea
q̄ sunt fidei pōt dupl̄ se h̄re ad voluntatē
credētis. Vno mō sicut p̄cedēs: p̄nta cuz
qs nō h̄ret voluntatē credēdi nisi rō hūa-
na iduceret: ⁊ sic rō dimiuit meritū. Alio
mō vt p̄ns: cū vicz hō hz p̄mptaz volūta-
tē credēdi/ ⁊ diligēs veritatē creditā exco-
gitat siqs rōes inuenire pōt fidei declara-
tiuas: ⁊ talis declaratiō signū est maioris
meriti. Hec q̄ppe fidei meritū esse pōt
nō solū q̄ ad vsum q̄ est p̄sideratiō actual⁹
veritatis: credere: quēadmodū ⁊ act⁹ scie q̄
ad p̄sideratiōē rei scite meritū eē pōt.
feditiā meritū est act⁹ fidei q̄ ad assen-
sum: qz assensus ille volūtari⁹ est. Nō em
ad hoc adducit rō dñmōstratiua: s̄z immō
s̄litudō aliq̄ aut rō declaratiua oñdēs nō
esse impossibile qd fide p̄ponitur. Hoc ex

Tho. Pro fun. seu pambulo. Quāvis pauca scire possum⁹ de diuinis: multū tñ ad hec vtrūq; cogitāda niti debem⁹. Nā vt dicit Virgili⁹, iij. eneid. Quē nō magna mouet magnaz glia rez. Et Aristo. ij. de aialib. Delectabilius est modicū scire de substantijs superiorib; q̄ mltā de inferiorib; Digt fatuitas mūdanoz q̄ de reb; mōdi solliciti: de diuinis paz curāt. Sed q̄rit. An ad declarationē diuinor; puta diuine trinitat; zc. Dic rñsionē vt s. Ex q̄ p̄clu⁹ de: q̄ nō p̄pter rōnes adherendū est veritatib; fidei sed simplici mēte p̄pter auctoritatē dei. Nec melius disponi pōt hō ad credendū q̄ seipm hūiliādo Mat. xj. Cōfiteor: tibi pater dñe celi et terre qz ab. hec a sa. z pu. z re. ea paruulis. Hec in q̄. i. diuina mysteria reuelasti humilib;: nō supbis: nō sapiētib; fm mundū: nō etiam magnis clericis si de scia supbiant: sed humilibus tm. Psal. Sapientia p̄stans paruulis. Figura Gene. xviij. Abrae sedēt in cōualle mōbre cū eleuasset oculos apparuerūt tres viri stātes ppe eū. Quos cū vidisset occurrit in occursum eoz z adorauit in terra. z dixit: Dñe: si inueni gram in oculis tuis ne transeas ser. tu. zc. Ubi figurat q̄ mentis eleuatio in deū z cordis hūiliatō disponit ad noticiā dei: z fidem trinitat;: quā cū aliq; p̄cipit debz ad eā festinare z reuerentē adorare. Prover. xj. Ubi humilitas ibi et sapientia.

s Ecūdus artīc. Cōtemplāda est triplex trinitas: de quaz q̄libet dici pōt illud: Tres vnū sunt. Prima est trinitas increata. s. p̄sonaz in diuina maiestate

Scda est trinitas creata. s. potentiariū in anie vnitate. Tertia est trinitas app̄pata. s. diuinor; attributor; in vera identitate. Circa primū duo sunt p̄teplan⁹ da mysteria.

Primū est declarāde veritatis

Scdm est enitāde curiositatis

Hic de p̄mo vbi pro cōsolatione credētū declarāda est veritas trinitatis p̄sonarū tripliciter.

Primo p̄ auctoritat; certificationē.

Scdo p̄ similitudinis attestatiōē

Tertio p̄ rōnis approbatiōē

Primo igit zc. Nā Genes. j. dicit: Faciam⁹ hominem ad imaginē et similitudinē nostram.

qđ est verbū patr; ad filiū z sp̄s sanctus. Q; ḡ dicit: Faciam⁹. indicat pluralitatē p̄sonaz. Qđ p̄o dicit: ad imaginē et similitudinē nostrā: indicat vnitatē substantie Itē ps. Benedicat nos de⁹ deus noster: benedicat nos deus z metuant eū zc. In hoc q̄ dicit ter deus: ostendit trinitas p̄sonaz. Et p̄ hoc q̄ in singulari dicit: ostenditur vnitas substantie. Et Apo. iij. Quatuor animalia requiē nō habebāt die ac nocte dicētia: Sanctus sc̄tus sc̄tus dñs de⁹ omnipotens q̄ erat z q̄ est et qui ventur⁹ est. Et nota q̄ p̄ illa animalia sp̄ualiter intelligere debem⁹ p̄ditiones req̄sitas ad hoc vt aliq; sit dignus laudare trinitat; mysteriorū. Per primū animal qđ erat simile leoni: intelligit p̄stantia z magnanimitas i aduersis p̄ferēdis. Per scdm animal quod erat simile vitulo: intelligit carnis mortificationē per quā ipsa imolat deo. Vitulus em̄ erat animal imolatiuū. Itē est animal subiugale: Ideo subiugatiōē carnis s̄ḡt Per tertū animal quod faciē habebat q̄ hominis: intelligit humilitas et mansuetudo. Ad humilitatē em̄ et mansuetudinez habendā sufficere debet homini cogitare quoniā homo est: id est de humo. Psal. Sciāt gentes quoniā homines sunt. Per quartū autē animal simile aquile volantē intelligit p̄templatiua mentis eleuatio. Qui autē conditiones habent oppositas nō sunt digni laudare deū. Sup̄ omnes autē auctoritates p̄cipua est auctoritas fidei et ecclesie p̄ponentes trinitatis mysterium. Unde dicit Aug⁹. Euāgelio nō credere nisi ecclesia approbaret. Scdo p̄ similitudinis attestatiōē: q̄. s. reperit in creaturis. Aug⁹. In sole tria cōsiderant: scz q̄ est: q̄ lucet: q̄ calet. s. substantia: radius et calor. Radius de sole nascit: sic fili⁹ de patre. Calor ab vtroq; p̄cedit: sic sp̄s sanctus a patre z filio. Et tamē omnia p̄dicta dici possunt vnus sol: sic tres p̄sone vnus deus. Possit adduci similitudo p̄for mis d̄ carbone ignis. In huiusmodi tamē plus est dissimilitudinis q̄ similitudinis. Item fm Augustinū: In creaturis rationalibus inuenit similitudo trinitatis per modū imaginis. In omnib; autē creaturis p̄ modū vestigi. Qz ei in creatura rationali ē exp̄ssior similitudo: id ēz eē ibi imago que

Feria. III. Pentecostes

cōsistit in trib⁹ pfectiōibus q̄ sunt mēoria
intelligētia: et volūtas. In oib⁹ autē crea
turis inuenit^r vnū: vēr: et bonū. Vnū autē
in creatura repñtat vnitatē appropriatā
pñt. vēr: pñtatē appropriatā filio: bonū bo
nitatē appropriatā spūscō. Vel etiā dici
pōt q̄ eē rei pductū vel ipsa rei substantia
repñtat potētiā appropriatā patri: spēs
sapiam appropriatā filio: ordo ei⁹ v⁹ vnū
tas bonitatē appropriatā spūscō. Ter
tio p ratiōis approbatōez. Adducit Rich
sup pñm sententia: dī. q. triplicē rōnem.
Prima. In deo est sūma bonitas s; ad sū
mā bonitatē pñtet se sūme cōicare: q; fm
Diony. de angelica hierarchia. Bonū ē
sūp̄plus diffusiuū: s; diuina bonitas non
pōt sūme se cōicare alicui creature: nec oī
bus simul: q; nō sūt capaces infinite boni
tatis: ergo talis cōicatio ē in ipsa deitate:
et sic oportet ibi eē pluralitatē psonarum.
Scda ratio in diuina essentia ē sūma per
fectio: s; pfecti ē pducere sibi sile in natu
ra. Nulla autē creatura pōt eē sūme simi
lis deo. igit. Tertia rō. in deo est sūm
ma charitas: q̄ est ibi psona sūme amāz
et psona sūme amata: et sūm⁹ amor. igitur
et. Iste sūt rōnes aliquatit pualitue quib⁹
bus tñ aut alijs similib⁹ innitendū nō est
vt credamus s; potius ad deū cōuerti de
bemus: et sic illuminabimur. Exēplum
de illis deuotis viris paulo pmo heremi
ta: antonio: bilaridōe: et agathone: q̄ tam
firmi fuerūt in fide trinitatis q̄ tamē soli
orationi studebāt et hūilitati. Vñ Rich.
de scō victore. Ipa hūilitas sola ē que
mētē diuino accēdit lumīe: celestī q̄q; de
siderio inflāmat et amore.
Et ar. Aud. testimonia brissime
trinitatis quā tamē nō vidist^r: nec vi
dere potestis in hac vita: s; toto corde ē
adorāda. Vñ di. lex. Qm spem nřaz ad
solā referre debem⁹ sūme trinitatē. puidē
tiā a q̄ mūdī elemēta et eoz dispositio pro
cesserūt sine q̄ nō ē armis vel ingenio pfi
dendū. Et de veteri iure enucleando. l. pri
ma. Quicūq; autē eā puro corde adorā
bit saluabitur. Vñ de peni. distin. ij. Ad
huc instant. Quicūq; inuocauerit nomen
dñi salu⁹ erit. Libētē igit cōtēplari debe
mus hāc brissimā trinitatē. Audite. Si
q; vest^rz nībil oīno habere posset nisi a re

ge quē tñ nūq̄ vidit: nec adhuc videre pē
Hōne libētē audiret loq̄ d⁹ pñtōib⁹ hui⁹
pncipis: et eas sepe pñderet: Expone et
applica ad diuinā trinitatē. Iō dicit Eccl
ij. In oib⁹ vřs tuis cogita illū.

Sermo tertius.

Res vnū

et. Hō nouet patrē neq;
me Jo. xvi. Et p pñs neq;
q̄ spūscōm: h dicit de malis q̄ nō hñt ve
rā fidē trinitatē. Hoc autē pōt intelligi tri
pliciter. Primo p carētiā noticie habitua
lis informatiue: sic pñficatur de infidelib⁹
bus. Secūdo p carētiā noticie actuali
pñderatiue: et sic verificat^r de chřianis ne
gligētib⁹. Tercio p carētiā noticie effi
cacit affectiue: et sic pñficat^r d chřianis ma
lignis et pñētib⁹. De pñis. ps. In tene
bris ambulāt. De scdis. ps. Nescierunt
neq; intellexerūt. De tercīs. Luce. viij.
Vt vidētes nō videāt: q; nō afficiūt ad
Tres vnum sunt et. (bonū.

o Rim⁹ ar. An pueniēt sint hoi ppo
sita tā ardua mysteria fide credenda
q̄ naturalē hoīs facultatē excedūt: Q. nō.
Cetera aialia pñt ex naturalib⁹ ad oīa q̄
necessaria sūt ad psequēdū finē suū: q̄ mul
to mag⁹ hō cōtrariū tā pzpoc mysterio
trinitatē. Rñdet Tho. in sū. q̄ gētilēs h
eē mltū pueniēs qd oñdit triplici rōne.

Prima ē: rō ordinatōis. Ordinamur ei
ad alt⁹ bonū q̄ experiri in hac vita possu
mus. s. ad clarā vīsiōē et fructiōē deitatē
Vñ mag⁹. j. iñia. Res q̄b⁹ fruēdū ē sūt
pñ et fili⁹ et spūscōs. Iō oportuit nos mē
te euocari ad aliqd alt⁹ q̄ rō nřa pñge
re possit i pñt. Scda ē: rō pē cognitio
nis. Tūc em solū i pñt pē deū cognosci
m⁹ qm ipm eē credim⁹ sup oē illd qd dō
cogitari pñt ab hoīe. Tercia ē: rō dele
ctatōis. Noticia nāq; diuinor ē valde de
lectabil. Nec Th. Pro sūo. dī Aristō.
x. eth. q̄ simonidē q̄ hō ad immortalia et di
uina se trahere dī qñtū pōt. Et certe felī
ces sūt q̄ sic faciūt. De q̄b⁹ exponi pōt illud
Quidq̄ in lib. fastoz. Felices anīe q̄b⁹ hec
cognoscere pñm. Inq; domos supas scā
dere cura fuit. Eū q̄ qñt. An pueniēt et
Dic rñ. vřs. Et q̄ pñde qm mltū obli
gamur vīne bonitati q̄ nob dignata ē re

uelare mysteriū trinitatis: cui⁹ fides est
certissima ⁊ indubitabilis. **Uñ** Rich. j.
libro de trinitate. Utinam attenderet iu/
dei: Utinā aduerterent pagani cum q̄nta
p̄scitē securitate p̄ hac fide trinitatis ad
diuinū iudiciū poterim⁹ accedere. Nōne
cū omī fiducia deo dicere poterim⁹: Dñe
si error est a teipso decepti sum⁹. Nāz hec
fides tātis signis ⁊ p̄digijs p̄firmata est:
q̄ nō nisi p̄ te fieri p̄nt. Et certe a sume san
ctitatis viris nobis est tradita: ⁊ summa et
autētica attestatiōe p̄bata teipso coopan/
te ⁊ p̄monē p̄firmare sequētib⁹ signis. P̄z
igit̄ p̄firma esse debet trinitat⁹ fides. S̄z
est notādū q̄ sicut dī Jac. ij. Fides sine o/
perib⁹ mortua est. Nā vt etiā ibidē dicit̄.
Demonē credūt et p̄tremiscūt. Audite
o p̄cōres q̄ p̄ fidē putatis saluari: cū tamē
nō faciāt opa fidei: sed p̄traria. O forni/
catores: ysurarij ⁊c. Ignatis certe est fides
vestra. Cōuertimini itaq; ad dñm vt ve/
ra ⁊ saluari fide credat⁹ trinitatis myste/
riū tota aīa reuerēdū. **Figura. Elai. xj.**
Elaias vidit duo seraphim clamātia al/
ter ad alter⁹: Sanct⁹ sc̄t⁹ sc̄t⁹ dñs exer
cituū. Plena est ois terra gloria ei⁹. **Iu/
ra** q̄ dicit Bona. in quodā tractatulo.
Sc̄t⁹: p̄mo: hoc est i seipso sanctitatē sū/
me ⁊ purissime hñs vt impossibile sit ip̄z
aliqd nō sc̄tū velle vel approbare. **Sc̄t⁹**
sc̄do: hoc est sc̄ritatē ita p̄fecte diligēs in
alijs vt impossibile sit ip̄m vere sanctitatē
suātib⁹ aut ḡe dona subtrahere: aut glo
rie p̄mia denegare. **Sc̄t⁹** tertio: hoc est
vere sc̄t⁹tatis oppositū sic abhorrēs vt im
possibile sit ip̄m p̄ctā nō reprobare aut i/
punita relinq̄re.

6 **Secund⁹** arti. In p̄cedēti ⁊c. Nūc de
mysterio euitādē curiositatis. **De/
steriū** em trinitatis cū rōne demonstratiua
p̄bati nō p̄t. ideo simplici fide tenendūz
est ⁊ nō curiose inuestigādū p̄spue p̄p̄ta.

Primo p̄pter p̄p̄hensiōis impossibilitatē
Sc̄do p̄pter curiose inq̄sitiōis p̄iculosū
Tertio p̄pter talis p̄scruta (tatē,
tionis temeritatē.

Primo p̄pter ⁊c. qz vīcz p̄p̄hendi nō p̄t
Diari⁹ lib. de trini. Nō putet hō sua in/
telligētia sac̄m ḡnatōis ⁊ p̄cessiōis se pos
se p̄sequi. **Uñ** dicit **Tho. j.** par. q. xxxij.
P̄bi nō cognouerūt mysteriū diuinaz p̄/
sonaz p̄p̄ria: q̄ sunt: paternitas: filiatio:

et p̄cessio. **Iuxta** illō Apli. j. **Coz. ij.** 2o/
q̄mur dei sapiam quā nemo p̄ncipū hui⁹
seclī nouit. s. p̄hōz fm glo. Cognouerunt
tñ quedā appropata: cuiusmōdi sunt potē/
tia: sapiētia: bonitas: nō tñ inq̄ntuz approp/
priata cū nō cognoscerēt ea q̄bus approp/
antar. Possum⁹ em ea naturalit cognosce
re put relucēt in creatur⁹. **Iuxta** q̄ dicit
Ber. in q̄dam ser. de sp̄sc̄to. **Tria** in ma/
gno hui⁹ mōi ope cogitare debem⁹: vīcz
qd sit: quō sit: et ad qd sit p̄stitutus. **Et** in
esse q̄dem rex inextimabilis potētia com
mendat⁹: quia tamulta: tamagna: tamul/
tipliciter: tamagnifice sunt creata. **In** ip̄o
autē mō sapia singlaris relucet: qz hec q̄/
dem sursum: hec p̄o deorsum: hec in me/
dō ordinatissime locata. **Si** p̄o ad qd fa/
ctus sit mūdus mediteris: occurrit tā vt/
lis benignitas: tā benigna vtilitas q̄ etiā
ingratissimos q̄sq; mltitudine ⁊ magni/
tudine bñficiōz possit obnuere. **Potētissi**
me siquidē ex nihilo oīa: sapiētissime pul/
cra: benignissime vtilia sunt creata. **Idez**
in eodē sermone. **Multos** nouim⁹ q̄ bōis
sensibilib⁹ mūdi de p̄ssis: toros se vederunt
his q̄ facta sunt: q̄nā modo: vel ad qd fa/
cta sunt negligētes: qd istos nisi carnales
dicam⁹. **Nōnullos** aut legim⁹ quib⁹ sunt
vnicū studiū modū inuestigare factorum.
Isti sese p̄hos vocant: sed a nobis curiosi
et vani rectius appellant. **Utriq;** autēz
successerūt viri prudentiores q̄ et que fa/
cta ⁊ quō facta sunt trāsiliētes intenden
rūt aciem mētis: vt ad qd facta sunt vide
rent: nec latuit eos qm p̄pter semetip̄os
oīa fecit deus: ⁊ oīa p̄pter suos. **Oīa**
inq̄ p̄pter semetip̄m gratuita bonitate: et
oīa p̄pter electos: p̄ eoz. s. vtilitate. **Hi**
sunt sp̄uales viri sic vtētes hoc mōdo tan/
q̄ nō vtētes: s̄z in simplicitate cordis q̄rē
tes dñm. **Primi** voluptate. sc̄do vanitate.
tertij veritate sūt impleti. **Gaudeāt** q̄ sūt
de hac schola: vīcz de schola sp̄s̄sancti:
vbi bonitatē et disciplinā ⁊ sciam discāt.
Et dicāt cum **Psalm.** **Sup** oēs docētes
me intellexi. **Quare** inq̄: nunqd qz bysso ⁊
purpura me induit: qz lautiorib⁹ cibis abū
daui. **Nunqd** quia platonis argutias: ari
stotelis verutias intellexi: aut vt intelli/
gerē laboraui: Absit inq̄: sed qz testimōia
h b 3

Pro festo scē Trinitatis

tua exāni. Hec Bern: Scō ppter cu-
riose inuestigationis piculositatē. Unde
Prouer. xrv. Sicut qui mel comedit mul-
tum nō est bonū: sic q̄ pscrutator est maie-
statis opprimer a gloria. 3do Eccl. ij. Al-
tiora te ne q̄sieris: et fortiora te ne scruta-
tus fueris: sed que tibi pcepit deus cogi-
ta semp. De mysterio aut trinitatis dicit
Aug. Ubi querit vnitas trinitatis: nec
alicubi errat piculosius: nec laboriosius
aliquid q̄rit: nec fructuosius aliqd inueni-
tur. Tercio ppter talis pscrutatiois re-
meritatē. Unde Diony. li. de di. no. Non
est audendū dicere aliqd nec cogitare de
sup̄substantiali occulta diuinitate ppter ea q̄
diuinitus nobis ex sacris eloquijs sūt ex-
pressa. Et Bern. Scrutari de diuina tri-
nitate pueris curiositas est atq; temer i-
tas: tenere et credere sicut sancta ecclesia te-
net pietas et securitas. Nolle eā et videre
sicuti est vita eterna atq; summa felicitas
Exemplū autē declaratiuū q̄ impossibi-
le sit pprehendere trinitatis mysteriū
atq; temerariū hoc scrutari habet in be-
ato Augustino: qui eo tpe q̄ libros de tri-
nitate scribebat cū p̄litus marj focijs a-
longe seq̄ntib; quedā de trinitate medi-
tando deambulare: q̄ndam puer in lito-
re maris inuenit: qui cū quodā cochleari
argenteo in q̄ndā foueā quā fecerat aquā
de mari fundebat dicens se totū mare in il-
lam foueā posuissē. Cui Aug. in risu p-
uocat air: Quomō fili hoc facere posses:
Et puer ait: Tibi facili est hoc agere:
q̄ tibi qd cogitas adimplere: Tu em co-
gitas in lib: tuo mysteriū trinitatis com-
prehendere: cū liber tuus sit paru ad re-
cipiendū: ingeniū tuū q̄li cochlear ad in-
quirendū: et ipsa trinitas pelagus immen-
sum ad hauriendū: statimq; puer disparu-
it. Augustin. aut deo gratias egit cogno-
scens q̄ puer ille sibi vera dixit: vīcz incō-
prehensibile esse diuinitatē. Rbo. xj. Q̄ al-
titudo diuinitat; sapientie et sciētie dei q̄
incōphensibilia sunt iudicia eius: et inuesti-
gabiles vię eius: quoniā ex ipso et in ipso et
p̄ ipm sunt omnia.

Et art. Audistis quia de diuinis
nō est curiosē inuestigandū. Morare
qd dicit lex: Non est sine culpa qui rei que
ad eū nō pertinet se immiscet. ff. de regu.

turis. Culpa: Pone casu in ceco sagittā
re. xv. q. j. s. Et itaq; Ubi de Lamech
ceco sagitta occidite eam. Explicare ē
potes in imperito medico: et in confessorē
ignorāte: et in iudice q̄ p̄ imperitiā male
iudicauit. Imperitiā em̄ impurat culpe. j.
q. j. Nō est putanda. Et ad ppositum no-
ta: Si tibi sufficit ripa maris ad lauāduz
pedes: manus: caput: et totū corpus. Nō
ne stultus es si q̄ris de illa que est in pro-
fundo: Sic in pposito: sufficit ad salutem
cognitio trinitatis qualis tradit in scri-
ptura. Ideo temerariū et piculosum est vl-
terius inq̄rere. Eccl. ij. Qui amat picu-
lum peribit in illo.

De sanctissima trinitate
Sermo quartus.

Res vnum

et. Gratia dñi nostri iesu xpi
et charitas dī et cōicatio sp̄s
ritus sancti sit semp cū oibus vobis. ij. Co-
rinth. vi. Ibi expresse tangit mysteriū tri-
nitis. Ubi ibi pmo notāda est fili; beni-
gnitas: cū dicit: Gratia dñi nostri iesu xpi.
Scō p̄is eterni charitas: cū dicit: cha-
ritas dei. Terno sp̄s sancti liberalitas: cum
subdit: Et cōicatio sp̄s sancti. De pmo. ij.
Cor. viij. Satis grām dñi n̄ri iesu xpi
et. De scō Ioan. ij. Sic de dilexit mū
dū et. De tertio Jo. ij. Sp̄s v. vul. sp̄s.

Tres et.

p Rūnis arti. An imago trinitatis sit
in hoie: Q. nō. Esa. xl. Cui simile fe-
cistis deū aut quā imaginē poneret ei. Co-
tra Benet. j. Faciam hoiem ad ima. et li.
nostrā. Rūdet Tho. j. par. q. xcij. Sicut
dicit Aug. li. lxxxiij. q. Ubi est imago cō-
tinuo et similitudo: sed ubi est similitudo/ nō cō-
tinuo est imago. Unde sequit: q̄ imago
sup̄ rationē similitudinis aliqd addit. f. q̄ sit
ex alio expressum. Imago em̄ dicitur ex eo qd
agitur ad imitationē alteri. Ubi ouū qn-
tūcūq; sit alteri simile et eq̄le qz nō est exp̄s-
sum ex illo. id nō dicitur imago ei. Equitā-
autē nō est de rōne imaginis. qz vt dicit Au-
gusti. ibidē. Ubi est imago: nō p̄tinuo ibi
est eq̄litas: vt parz in imagine alicuius in

speculo relucere: Est tñ de rōe pfecte ima-
ginis. Manifestū est aut qm in hoīe inuenit
diuine trinitatis silitudo aliq̄ que ducit ab
eo sicut ab exemplari. Nō tñ p̄n equalitatē.
Ideo in homīe est dei imago licet impfe-
cta. Et hoc signat scriptura q̄ dicit hoīez
factū ad imaginē dei. Prepositio ei accessi-
sum qñdam signat qui p̄petit rei distāci.
Nō aut in Esāia legit̄ intelligit̄ de corpa-
libus imaginibz ab homīe fabricat̄. Hoc
Tho. Rich. aut̄ dī: q̄ tria sunt de ratione
imaginis. s. partū ordinata distinctio: de-
bita līnāmētōz figuratio: z coloris assi-
milatio. Sic de rōe imaginis ī aīa s̄ tria:
potētīaz maxime p̄parationē ad actus
ordinata distinctio. Et qñ loco figuratio-
nis est potētīaz quedā p̄portionabilitate
quatio. Et qñ loco coloris ē cuiusdā trās-
formatiōis spūalis assimilatio. Hoc Ri-
chard⁹. Pro fundamētō. Anīa hominis
capax est diuinorū. Iuuenat̄. Separat hoc
nos a grege mutorū: atq; ideo venerabile
soli sortiti ingenīū diuīorūq; capaces: atq;
exercendis capīēdisq; artibz apti. Sentū
a celesti demissum textim? arce: cuius egēt
p̄pono terrā spectātia vultu. Unde z phi-
losophi tres esse potētias anīe dicūt p̄m
q̄s capax dei est. s. memoriā: intelligentiā:
z voluntatē. Querit̄ ergo An s̄m illas po-
tētias sit homo factus ad imaginē trini-
tatis. Dic rāsiōne vt s̄. Et qua p̄clude ra-
tionalis anīe nobilitatē summa cum di-
ligentia seruandā. Nam vt dī Bar. xvj.
Quid prodest homīni si vniuersum mun-
dum lu. anīe p̄o sue detrimentū patiat̄:
aut quā dabit homo cōmuta. p̄ anīa sua:
Nigil q̄miseri peccatores qui sic vilipen-
dunt aīas suas p̄ peccati vilitatē de ima-
gine dei facientes idolū diaboli. Figu-
ra. j. Madab. j. Edificauit Antiochus
abominandū idolū sup altare dei. i. diabo-
lus peccatū sup mentē humanā que debz
esse altare dei sup quod offerri debent sa-
crificia sanctorū desideriorū. Nigil dāna-
bilis eorū excecatio qui in anīa sua recipi-
unt peccati vilitatē: nō attendētes ad ipi-
us anīe dignitatē. Propterea dicit Ber.
in meditatio. Anīa insignita dei imagi-
ne decorata silitudine: desponsata fide: do-
cata spūsancto: redēpta sanguine ch̄i: p̄e-
putata cū angelis: capax b̄ritudinis: he-

res bonitatis: ratiōis princeps: qd tibi cu-
zarne vnde ista pateris q̄ nihil aliud est ni-
si sperma caro facta: fragili vestita deco-
ra: ornata varijs z vilibz coloribz Sed e-
rit in p̄mo cadauer miser z putridū z et
bus p̄mū. Nā q̄tūq; extollat sp̄ caro ē.
s. Secundus articls. In p̄cedē. rē. Nūc
de trinitate creata q̄ est trinitas po-
tentīaz in aīe vnitatis: q̄ sunt memoria: in-
telligentia z voluntas: de q̄bus dici potest
Tres vnū sūt. Circa quā trinitatē tria s̄
p̄templanda

Prīmū est mysteriū nobilis p̄ditōis
Scdm̄ est mysteriū notabilis distincti-
Tertiū est mysteriū desideria (onis
bilis p̄fectionis.

Prīmū igit̄ rē. Sic em̄ dicit b. Bona.
libro de ascensionibz in p̄tēplationē. Ima-
go dei in mente humana habz tres p̄ditō-
nes nobilissimas. Primo habet puri-
tatē: z hec maculat sordibz vicioz. Se-
cūdo integritatē: quia omēs tres p̄sonas
rēp̄sentat. Nā p̄ memoriā est similis p̄i:
p̄ intelligentiā filio: p̄ voluntatē vel amo-
rem spūritu sancto. Et hec integritas vio-
latur p̄ peccatū. qz existēs in mortali: etsi
memoret̄ aliqd̄ vt̄ intelligat de deo: nō tñ
amat: z sic deest tertia p̄sona. Imōt̄ erat̄
de quibz Paul⁹ dī Ro. j. Cū cognouissēt
deū nō sicut deū glorificauerūt z gr̄as ei
gerūt: sed euāuerūt in cogitatioibz suis:
et obscuratū est insipiens cor eorū: dicētes
em̄ se esse sapiētes / stulti facti sunt Ter-
tio habet luminositatē a diuīo lumine sibi
influxā. Quā in Ps. Signatū est sup nos
lumē vultus tui dñe. Scdm̄ est myste-
riū notabilis distinctiōis. Nā sup illud
Ps. Signatū est sup nos rē. Glosa distin-
guit triplicē imaginē: vt̄ et declarat Tho.
p̄ma p̄te. q. xcij. arti. iij. vicz Imaginē ge-
nerose creatiōis que est in homīe s̄m nat-
uralē aptitudinē ad intelligendū z amā-
dum deū. Imaginē gratiose creatiōis s̄m
quā homo habitu vel actu cognoscit deū
et amat: sed impfecte: z hec est p̄ p̄formi-
tatē gr̄e. Imaginē gloriose assimilatiōis:
s̄m quā homo cognoscit z amat deum p̄-
fecte: z hec est s̄m similitudinē glorie. Quā
j. Ioan. iij. Scimus quonā cū apparuerit
similes ei erimus: quonā videbimus
eū sicuti est. Prīma imago inuenit̄ in oībz
bb 4

In festo Trinitatis

hoibus. Secūda in iustis tantū. Tercia so-
lum in beatis. Vñ dicit Aug⁹. xij. d. tri-
nitatis. Imago dei in aliquibz est ita obū-
brata vt pene nulla sit: vt in his q nō hnt
vñm ratiōis. In alijs obscura z defor-
mis: vt ī pctōibz. In alijs clara z pulcra
vt in iustis. Tercia est mysteriū deside-
rabilis pfectiōis. Sicut em declarat do-
cto: subf. Sco. in pmo sniaz dīf. ij. Per-
fectiss: ma ratio imaginis in mēte ē qñ hz
deū pro obiecto qñ vicz meminit dei: itel-
ligit z amat deū. Vñus autē pfecte qñ se
ipam hz p obiecto: qñ autē alia hz p obiecto:
licz ibi sit trinitas nō tamē imago dei
qđ est intelligendū de exp̄ssua imagine.
Et ita in aia tripliciter reperit trinitas
loqndo de potētis vt sūt sub actibz suis:
sz non est plena z pfecta imago nisi fm q
hz deū p obiecto. Aug⁹. xij. de trini. Nō
p̄terea est imago dei in mēte qz sui me-
minit z se intelligit et se diligit: sz qz pōt
etiā meminisse intelligere z amare deum
a q facta est. Tūc em vt dicit Sco. vbi
sup. Aia nō tm hz silitudinē exp̄ssuam
dine trinitatē: qñ ad p̄sbtantialitatē q
est ex pte actiū pmo: sz. potētiaz anie q
sunt idē essentialit: z distinctionē origi-
ne ex pte actiū secūdoz q sūt illud p qđ ob-
iectū est p̄s mēorie z act⁹ intelligēdi et
act⁹ amādī: sz etiā est ibi silitudo ea parte
qua act⁹ ipi p̄formantur obiecto. Est enī
actus vera silitudo obiecti. Vñ dī. Aug.
xv. de trini. Vñde pōt sempiterna ac im-
mutabilis natura a nobis recolī p̄spici et
p̄cupiscit: inde pfecte respiciam⁹ sume tri-
nitatis imaginē ad quā reminiscendā vi-
dendā z diligendā totū dz referri qđ vi-
uit. Ex dictis igit apparet q aia peccatricē
q deū nō diligit nō ē imago dei sz diaboli
p̄ter etiā qz diligēter laborādū est p aia
saluanda q tante est dignitatē. Exem-
plū de setis qz legim⁹ crucifixisse corpo-
ra sua z dura pnia castigasse: vt aia salua
fieret. vt d paulo pmo eremita: antonio:
hilaridē: z alijs. Gal. v. Qui chū sūt car-
nē suā crucifixerūt cū vicis z p̄cupiscētis.
t. Erit⁹ ar. Aud. de dignitate aie. La-
uete g ne potentis eius abutamini.
Sed forte dicitis. Dedit nobis de⁹ libe-
rā facultatē vtēdi corpore z potētis anie
zē. Notate qđ lex dicit. Per hoc q alicui

cōmittit libera aliqz administratio: non
dat ei p̄as male administrandi. L. de in-
offi. testō. Si qñ. Et extra de electōibus.
Ecclia vñ. Et xij. q. j. Relatio. Nā si rex
daret alicui equū pro vsu suo nō tamē in-
telligit data sibi facultas vtēdi eo ad im-
pugnandū regē. Expone de corporez aia
ma homini data. Erit daret rex alicui la-
pidem preciosum ad vsu suū: exinde tm
de eo rationē reddituro corā se: credo q
diligēter ille custo daret. Per lapidē intelli-
ge animā. Deutero. liij. Animā tuam sol-
licite serua.

Item in festo sc̄issime Trinitatis.

Sermo quintus.

Res vñ.

t. zē. Paraclet⁹ quēz mittere
p̄ in noīe meo ille vos do-
cebit oia. Jo. xij. Ibi exp̄sse tangūt tres
p̄sone. s. Sp̄s sc̄s vt p̄solator: cū dī Para-
cler⁹. P̄ vt. donator: cū dī. quē mittere p̄
Fili⁹ vt impetrator: cū dī. i noīe meo. De
pmo cātat ecclia. P̄solator: optime dū-
cis hospes aie zē. Desēdo Luc. xj. P̄ vt
celestis dabit sp̄m bonū petentibz se. De
tertio Heb. vij. Accedens per semetipm
ad deū ad ad interpellandū p nob.

Tres zē.

p. Rīm⁹ ar. Vtrū imago trinitatē sit
naturalit in aia: Q. nō: qz ē p dei vo-
lūtatē. P̄hus autē. ij. P̄physicoz distinguit
agēs p volūtatē ab agēte p naturā. Lōh-
tra. ē in ea p suas p̄prietates naturales. Rñ
det Rich. in. ij. dīf. xvj. q dei imaginē esse
naturalit in hoīe pōt dupl̄r intelligi. Aut
ita q sit a causa naturalit pducēte: z sic
nō ē verū. Aut q sit in ea formalit p sua
naturalia: z sic ē verū. Attēddit enim ima-
go dei in hoīe fm ea q sūt naturalia hoī:
sz in essentia aie cū trinitate potētiaz fm
cōparationē ad act⁹. Est g imago illa vo-
lūcaria casualit: sz naturales formati z in
rep̄tando. H. de Rich. Pro sūdāmē-
to. Vultū nob pdesse poterit si q̄lratem
aie nouerim⁹. Jo dī. Perlius. Discite o
miseri causas cognoscere rerū: qđ sum⁹.
aut qđnā victuri gignimur ordo qz dat.
Vñ multū notandū est illud qđ dīc Tūl-
li⁹ li. de officijs. Inter hoīem z beluā hoc

maxime interest q̄ hec q̄ tñ sensu mouet
ad illud solū qđ adest: qđq̄ pñs est se ac/
comodat paululū admodū senties p̄teritū
tū z futū. Hō aut̄ q̄ rōis ē p̄iceps per
quā p̄sequētia cernit causas rez videt ea
rūq̄ p̄gressus. Est aut̄ in hoīe dei imago
fm̄ rōnem q̄ naturalis est hoī. Ideo q̄rit
An imago trinitat̄ zc. Dic rñ. vt s̄. Post
rñsionē aut̄ dicas. Cū ania sit imago dei
oīno rōnabile ē ea carni dñari. Q̄q̄ mīfī
q̄ carnē p̄ferūt aīe. Bern. Cur carnē tuā
p̄ciosis impinguas z ornas quā post pau
cos dies duozaturū s̄ p̄mes: z aīaz nō cu
ras q̄ corā deoz angelis est p̄tanda. Do
minā ancillari z ancillā dñari magna est
abusio. Atcēdite o gulosis libidinis indumē/
tis pōposi: molles z delicati zc. Q̄ exce/
cati cur sic animā vilipēdit̄ z de sola car/
ne cogitat̄ cū deat caro oīno subijci spūi.

Figura: Bern. xvj. Dixit angelus agar
egyptie ancille sarai. Reuertere ad dñam
tuā z hūiliare s̄b manu illi. Et ibidē pau
lo atē dixit abraā sarai. Ecce ancilla tua i
manu tua ē vt̄re eayr lib. Spūalīf. Per
agar ancillā signat̄ caro: z p̄ sarai q̄ inter
p̄tar p̄nceps mea signat̄ rō siue spūs cui
subijcienda est caro. 3o Gal. v. Spū am/
bulate z desideria carnis nō p̄ficiet̄.

s Ecūdus articulus. In p̄cedenti zc.

Hūc de trinitate appropriata q̄ videlz
est trinitas appropriatoz diuinis p̄sonis
Quāuis autē multe sint appropriationes
h̄mōi nūc tñ tñ de vna dicam̄ q̄ ceteris
v̄sitatioz eē videt̄: z ei p̄sideratio v̄tilior
q̄ p̄sistit in tribz p̄fectionibz diuinis q̄ s̄ p̄o/
tētia: sapia: z bonitas: de q̄bus dici p̄r: q̄
Tres vñū sūt. De his igit̄ pauca dicam̄.

Primo de potētia inuincibilī q̄ approp̄a
tur p̄r. Potētia em̄ h̄z rōem p̄ncipiū. P̄r
autē ē p̄ncipiū nō de p̄ncipio. Principiū in
q̄ nō solū creaturaz: s̄ ē p̄sonaz dñaz.

Scdo de sapia incōphēsbili q̄ filio ap
prop̄at̄: inq̄ntū est p̄bū p̄cedēs p̄ actū in/
tellectus Sapia em̄ ad intellectū p̄rinet.

Tertio de bonitate seu clemētia inestī/
mabili q̄ approp̄at̄ spūi sc̄to. Bonitas em̄
est obiectū z rō amoris. Spūs aut̄ sc̄us
p̄cedit p̄ modū amoris. Primo igit̄ de
potētia q̄ patri approp̄iat̄: cui p̄templa
tio inductiua est timoris. Hierē. x. Non ē
similis cui dñe magn̄ es turz magnū no

men tuū in fortitudine. Quis nō timeb̄t
te o rex gētū. Certe multū timenda ē dei
potētia: quia vniuersaliter ad oīa se exten
dit: z ab ea omnis alia potētia p̄cedit: eaz
q̄ nullus euadere poterit. De p̄mo Ec̄ci. x.
Unus est altissim̄ creator oīm oīpotēs
rex z metuend̄ nimis. De scdo Ec̄ci. x.
In manu dei p̄tās hoīs. De tertio. Sap.
xvj. Tuā manū effugere impossibīle est.
Q̄ igit̄ p̄sumptuosi p̄ctōres cur non time
tis. zc. j. Pe. v. Humiliamini sub potētī
manu dei. Scdo de sapia q̄ filio approp̄
iat̄: cui p̄sideratio ē inductiua pudoris
seu cōfusions p̄ peccatis: q̄ sapia dei oīa
videt etiā intima cordis. Aug. Quicqđ
fecero de p̄ assitit vtpote p̄petuus inspe/
ctoz cogitationū: intentionū z actionū: cū
hec diligenter cōsidero timore pariter et
ingēti rubore cōfundor: q̄ illū vbiq̄ p̄sen
tentē z oīa occulta mea vidētē intueor.
Sapia vñq̄ dei oīa videt generaliter si/
ne exceptiōe. Heb. iij. Nō est vlla creatu
ra inuisibilis in cōspectu ei. Et Prouer.
xv. In omni loco oculi dñi cōtemplantur
bonos z malos. 3o Boeci. in lib. de cō/
so. in fine. Magna est vobis indicta ne/
cessitas p̄bitatis si dissimulare nō vultis
q̄mā omnia ante oculos agit̄is iudic̄ cū
cta cernētis. Item videt oīa certitudinali
ter absq̄ dubitatiōe: oīa em̄ nouit notā
cia intuitiua intiendo essentia suā. Heb.
iij. Omnia nuda z aperta sūt oculis ei.
Item videt oīa imutabiliter sine obliuio
ne: dei em̄ scientia est ip̄a dei substantia q̄
oīno est immutabilis. Malach. iij. Ego
dñs z non mutor. Et Numeri. xxiij. Non
est deus quasi hō vt mentiat̄: aut vt fili
hominis vt muref. Et Jacobi. j. Apud
quē nō est trāsmutatio: nec vicissitudinis
obumbratio. Q̄ igit̄ miseri peccatores q̄
erubescerēt qđem si fetide cōscientie pate
rent oculis hoīm nec erubescūt tot vicio/
rū seditates in cōsciētia latētes patere oī
no oculis dei Vñ bene dicit metrificator
Cū quid turpe facis qđ me spectāte ru/
beres. Cur spectāte deo nō magis ip̄e ru/
bes. Tertio de bonitate que approp̄ia
tur spūi sancto cui p̄templatio est prouo
catiua diuini amoris. Ps. Gustate: sc̄z
per amorem: z videte quoniā suauis est
dñs. Idem. q̄ bonus israel deus his q̄
bh s

De Eucharistie sacramēto

recto sunt corde. Apparet autē hmoi bonitas euidenter in bñficijs creatiōis: gubernatiōis: et redēptiōis. Iō cū admiratiōe dicebat iob. Job. vii. Quid ē homo qz magnificas eum: aut qd apponis erga eū cor tuū. Laue itaqz homo ne sis ingratu. Ex dictis p̄tz q̄s vtilis sit trūi p̄dicti crozum attributoz contemplatio q̄ ingerit dei timorem: peccati ruborē: et dei amorē. Hec em̄ tria a pctō retrahunt et ad bonū inducūt: sicut animā i puritate custodiūt. Un̄ de timore dī Eccl. i. Timor dñi expellit pctm̄. Nā q̄ line timore est: nō poterit iustificari. De pudore aut̄ seu verecundia dicit Ambro. lib. i. de officijs. Verecundia iacit p̄ma tēperantie sūdamēta: inq̄ntū scz incutit horrore turpitudis. Eōtra impudentē p̄o dī Hier. iij. Frōs mulieris meretricis facta est tibi: noluit eru bescere. De amore p̄o dei dicit Grego. Amor dī nūq̄ est ociosus: operat̄ em̄ magna si est zc. Nec sufficeret timor et pudor ad mala fugiēda et bona faciēda nisi adesset et amor. Exēplū. ij. Machab. ix. de antiocho qui ex timore quidem et pudore penitebat sed nō ex amore siue charitate. Vide ibi. Aug. Ubi nō est charitas qd est quod possit prodesse.

¶ Tertius articulus. Audistis de trinitate p̄fectionū dinariū dñis p̄sonis appropriatū cui? Consideratio ostendit qd sit fideliter deo seruiendū timēdo scz suā potētiā: et rubescendo ei? sapientiā: et amādo bonitatē suā. Si em̄ vt habet. xxij. q. v. Si apud Regib? debetur fidelitas: ei q̄ rex regū est: maxime est fidelitas seruanda: alias nō est ad illa celoz p̄mia pertingere. Nam vt dicit lex. L. de statutis et imaginib? .l. Et virtutū p̄mia. Bene merentib? virtutū p̄mia cōcedi oportet. s. et nō alijs. Audire. Si rex mandaret Quicūqz mihi fidelis erit: magna sibi dabit merces: infidelem autē morte puniā. Et rex ille adeo potēs est q̄ nemo sibi pōt resistere: sic semp̄ p̄sens et clare videns: q̄ nihil quod fecerit pōt eū latere: sic pius et bonus q̄ nemo sibi fidelis pōt de eo diffidere. Nōne libenter et iocundo animo fideliter ei seruire. Expone et applica notādo illud qd dicitur est dñs seruo fidelis: vt habetur. Dan. x. Serue bonę et fidelē zc. in

tra in gaudiū dñi tui.

Pro festo Eucharistie.

Sermo primus.

Vi mādu

¶ car hūc panem viuet in eternū. Jo. vi. Ego sum via: veritas et vita. Jo. xij. Multū desiderabilis est panis iste qui est: via veritas et vita: scz eterna. Bern. sermo. de ascensu s̄de. Uia in exemplo: veritas in p̄missio: vita in p̄mio. Verba em̄ vite eterne hz Aug. Ambulare vis: ego sum via. Falli nō vis: ego sum veritas. Mori nō vis: ego sum vita. P̄tz q̄q̄ nihil est hoc pa/ ne desiderabilius.

Qui manducat zc.

¶ Primus articulus. An oīs manducās hūc panē in sacramēto altaris habet at vitā spūalē? Q. sic. qz ipse ch̄s est vltima nra. Cōtra. j. Cor. xj. Qui manducat et bibit indigne: iudiciū sibi māducatur et bibit. R̄sio s̄m iheologos in. iij. sententia. Triplex est modus māducandi corp? ch̄i. Prim? ē sacramental t̄m Hoc mō recipiūt pctōres i charitate n̄ exītes. Et hī nō vitā s̄ mortē accipiūt. Scd̄s est spūalis t̄m. Hoc mō māducāt oēs iusti: deuotionē ad hoc sacramētū hñtes et ad ch̄i passiōē in eo mēorātū quīs actu hī sacramētū nō recipiāt. Aug. lib. de reme. p̄nie. Et hētur de p̄sca. dist. ij. Crede et manducasti. Sicut aut̄ dicit Bon. in. iij. Manducare hoc sacramētū spūaliter cōgitare et refici circa ch̄i passiōē q̄ fuit in corpore ei? multiplici afflictioe et sanguinis effusioe. In q̄ manifestatur immensa dei charitas. Et in hoc aia p̄fecte reficit et delectat. Terti? aut̄ mod? est sacramentalis et spūalis simul. Et iste ceteris paribus perfectior est. Pro sūdamēto. Aliqua sunt de se bona q̄ tñ ex vicio sumentes nocent. Patz s̄m p̄sicos de vino respectu febricitantis Un̄ dicit Sen. ad Lu. Multa bona vicio nō nobis nocent. Iō etiam dicit Quid? de remedio. Tēporibus medicina valet: data tpe p̄sunt: et data nō apto tpe vicia nocent. Quāq̄ q̄ritur An oīs manducās zc. Dic rñ. vt s. Et q̄ cōcludit q̄ nō p̄fert vicia p̄ hoc sacramētū

tū nisi spūalr māduces: nec sufficit sola sa-
crāmētalis receptio. Audite o miseri pec-
catores q̄ p fidē charitate firmatā ch̄usto
incorporati nō estis. Certe in aīa mortui
estis. **O** luxuriosi: yfurarij. zc. Audite au-
gustinū dicentē. Ne misere aīe q̄ ch̄m nō
qrit nec amat: anda manet z misera: p̄dit
q̄d viuit q̄ deū nō diligit. Quia vīez nībil
valet vita naturalis sine vita spūali. Ma-
gna est ḡ differentia in māducacōe ch̄m
Iusti em̄ nedū sacramētū sz etiā spūales
sacramēti percipiūt effectū. Ep̄ntes vero
in pctō solū sacramētū recipiūt nō ad vitā
sz ad mortē. **Figura.** Rueri. xvj. De di-
negritate māducacōi māna ī deserto. Qui
dām enim fastidientes murmurabāt dī.
Ania nra arida ē: nībil aliō respiciūt ocu-
linī nisi man. Talibz igitur nībil sapie-
bat māna. Iō desiderabāt carnes q̄b sum-
ptis mortui sūt in deserto. Spūaliter vi-
ri carnales nō p̄cipiūt hui⁹ sacramenti
dulcedinē: nec recipiūt eius effectū. So-
la enim carnalia q̄runt quib⁹ sumptis et
degustatis ex dei p̄missione diuina iusti-
cia tradit eos in mortem eternam. Rom.
vij. Si sp̄m carnem vixeritis moriemini
si autē spū facta carnis mortificaueritis:
viuetis.

S Ecūd⁹ ar. Cū oī deuotiōe celebran-
da ē eucharistie festiuitas quā q̄ mā-
ducāt viuet in eternū. Et p̄cipue p̄ tria.

Primo p̄ rei adorare p̄ntiam.

Secūdo p̄t eius p̄cellentiā.

Tertio p̄t adoratiōis efficacā.

Primo igit̄ zc. q̄d em̄ adoram⁹ in isto fe-
sta nob̄ realiter adest scz vez ch̄i corpus
Notāda ē at̄ t̄plex ch̄i p̄ntia. s. p̄ dīnitatē
essentiā in oībz. In iustis p̄o solis per gr̄az
Greg. sup̄ can. De⁹ est cōi mō in oībz re-
bus p̄ntia potētia z substantia: tū fami lia-
riori mō dī ē in aliq̄bz per gr̄am. Est at̄
et alia p̄ntia p̄ corpale assistentiā: vīez in
hoc sacramēto. ps. Dñs p̄ntū nob̄iscum

Secūdo p̄t rei adorare p̄cellentiā: qm̄
īpe est rex regū z dñs dñantiū. Apoc. xix.
Adum inq̄ntū de⁹ sz etiā inq̄ntū homo
Est autē in ch̄i hūanitate triplex p̄cellē-
tia. s. sanctificatiōis gratiose. Ipse em̄ est
sanctus sc̄tōz. Dan. ix. Exercitatiōis vir-
tuose in bonis operibz z passionibus. Et
cōiunctiōis gl̄iose. s. cum diuinitate rōne

culus adorari debet adoratiōe lat̄ie. ps.
Adorate scabellū pedū eius qm̄ sc̄m est.
Hūanitas quippe ch̄i est quasi scabellū
diuinitatis. Tertio p̄t adoratiōis
efficaciā: Talis enim adoratiō est magne
efficacie in merito. Iuxta illud. i. Regū.
ij. Qui me honorificauerit gl̄ificabo euz.
Et sicut dicit Aug⁹. Hec adoratiō p̄cellē-
tie p̄sistit in actu fidei spei z charitatis.
In q̄ etiā cōsistit vita aīe. Iō per hāc ad-
oratiōē h̄r vita spūalis. Et illa adoratiō
est spūalis corporis ch̄i māducacō. Etē
plū hui⁹ habem⁹ in aplis q̄ tantā fidem
spem z charitatē habebāt cum p̄dicasset
ch̄s de hoc sacramēto. Ut h̄r. Jo. vj. et
multi ex discipulis ei⁹ abirent dī. Durus
est hic sermo: tandē dī. aplis. Nunquid z
vos vultis abire: Et r̄ndens Petr⁹ p se
z p alijs dī. Dñe: ad quē ibimus: Verba
vitę eterne habes. q. d. Sacramētū hoc
de q̄ loq̄ris ducit ad vitā eternā. Chrysos.
Ipa vita eterna tu es: et non das in car-
ne z sanguine tuo nisi quod es.

Tertius articul⁹. Aud. zc. Sed nota
te qm̄ non placet adoratiō aut obla-
tiō nisi placeat p̄sona offerēs. Un̄ de p̄cū
dis. v. c. p̄mo. s. Semp offerat. Et xiiij. q.
v. Scriptū. Abel placuit deo z ei⁹ obla-
tiō. Non possumus autē ch̄isto placere
nisi sibi configuremur per fidem z chari-
tatem: qz vt dicitur Iusti. de re militari.
Militēs debent habere stigma sui p̄nci-
pis. Cauete ergo: ne corā ch̄isto p̄pareat̄
tis cū signo diaboli. Nam si veniret rex et
omnes irent obuiā ei⁹: z vnus portaret si-
gnū aduersarij: licet clamaret viuat rex
censere p̄ditōz. Erpōne z applica nob̄
tando: q̄ signū aduersarij ch̄i. i. diaboli:
est peccatum quod abominabile est deo.
Sap. xiiij. Odio est deo impius z imple-
tas eius.

Sermo secundus.

Vi mandu

q cat zc. Caro mea vere est ci-
bus et sanguis meus vere ē
potus. Jo. vj. Verissimus amicus n̄r ē
dñs iesus Nos enim ad proprios sumpt⁹
suos z cōmodū n̄m dilexit. Nam pro no-
bis mori voluit. Et insuper corpus z san-
guinem in cibuz dedit. Unde dicit Caro

De eucharistie sacrō

mea rē. Cōtēplare bñ quō nobis pmo de
dit qđ sum? in ope creationis. Scđo de/
dit qđ fecit in ope gubernatiōis. Ter/
tio dedit seipm in ope repatiōis. De pmo
i. Cor. iij. Quid habes qđ nō accepisti.
De scđo Ps. Via subiecisti sub pedibus
eius. i. hoies: oues: z bo. v. rē Angelos ēē
dedit nobis in custodiā nram. Ps. Angel/
suis de? mādauit de te vt cu. te in oibz vi.
tu. De tertio Jo. iij. Sic de? dilexit mū.
vt si. su. vni. da. Et Esa. liij. Tradidit in
mortē aiam suā. Tres rē.

p Rim? artic. An debuerit hoc sacm
institut sub duplici specie: Q. n. In
sacris nihil debet esse supflūū: sed in vna
speciez est tot? chīs: q̄ alia supfluit. Cō/
tra est auctoritas chī et ecclie. Rñd3 Bo/
nauem. in. iij. Licz sufficeret vna spēs qn/
tum ad sacramēti efficaciam: nō tñ qntū ad
significationē: qz in neutra specie p se signi/
ficaret sufficient res hui? sacri: sed in vtra
qz sumt. Hic em significat chīs vt cibi pfe/
cte reficiēs māducantes deuote. Perfe/
cta aut refectio nō in pane tm: nec in vino
tm: sed in vtroqz sumt. Hst. Ido de Ba/
malce. Quia consuetudo est hoibus come/
dere panē et bibere vinū: id ptinguit eis
dñs diuinitatē z fecit ea corpus z sangui/
nem suū vt pbec q̄ sunt fm naturā plue/
ta in quibz vita pseruat: ad ea q̄ sunt sup/
naturā oino trāferamur. Hoc Bonauē.

Pro fund. Cōueniēter instituit dñs vt
in sacris p sensibilia significarēt nobis spi/
ritualia. Nā vt dr Aristo. vij. meta. Disci/
plina fit in oibus p magis nobis nota: cu/
iusmōi sunt sensibilia. Principalis tamē
causa est voluntas instituent. In cui? p/
sona dici pōt illud Iuuenal. Sic volo: sic
iubeo: sit p rōne volūtas. Nec dubiū qn
omnia puenient velit. Cum q̄ qritur An
debuerit rē. Dic rñsionē vt sup. Post re/
sponsionē autē dicas: qz licz integritas h?
sacramēti qntum ad significationē reqrat
vtrāqz specie. fit tñ sepatim psecratio cor/
poris et psecratio sanguinis ad significā/
dum qz in chī passione cuius hoc sacm
est memoriale fuit sanguis a corpore sepat/
tus. Unde si tunc aliquis aploz psecisset
sub specie panis nō fuisset sanguis q̄ diu/
erat a corpore sepatus: nec tūc sub specie vi/
ni fuisset corpus. Sed nūc sicut in sua spe

cie consistit tot? in corpore z sanguine: an/
ma z deitate: sic z totus est sub vtrāqz sa/
cramentali specie: z sub vtrāqz specie effica/
cia tota/3 nō significatio plena. Ideo tot?
tam efficaciam sacramēti populus sumit q̄
sub specie pāis tm cōmunicat. Sacerdos
aut cui cōpetit hoc sacramentū conficere
et pficere: nunq̄ debet celebrādo sumere
corpus sine sanguine. Unde dicit Gelat/
sius papa. Et habet de psecra. dist. ij. Di/
uisio vnius eiusdemqz mysterij sine grandi
sacrilegio prouenire nō pōt. In hac autē
sacramentali institutiōe ostendit domin?
suā incōprehensibilē potentiam in ipsa trās/
substantiatiōe. De qua Augustin?: Diui/
ne potentie equaliter omnia subiācēt. Itēz
suam admirabilē beniuolentiā seu miseri/
cordiā in tā liberali suppsius datione. ps.
Quā magna multitudo dulcedinis tue do/
mine quā abscondisti timentibz te. i. ab/
condite tribuisti timētibz te. O miseri
peccatores qui nō timetis offenderetam/
pium et tam liberale. O puri: blasphemū
auari rē. Item ostendit suam inexplicabi/
lem sapientiā in corpis z sanguis occulta/
tione. quia vtz corpus occultatur sub spe/
cie panis: z sanguis sub specie vini: vt sic
modo quodā nō carnali sed spiritali mā/
ducetur. Unde manducatio illa sacramē/
talis dici etiam debet spiritalis: vt spi/
rituale distinguit contra carnale. Nō eniz
in hoc sacramento manducat chūstus cor/
poraliter siue carnaliter/ sed spiritaliter
et inuisibiliter. Figura. ij. Regū. xij. Di/
cit David Abscōdar in cāpestribus. de/
serti. Per campestria intellige species sa/
cramentales suas vires activas z passi/
uas retinentes ad modum campi que sūt
a ppro subiecto deserte siue derelictę. Ps
Quā magnificata sunt opa tua domie. o/
mnia in sapientia fecisti.

s Secundus articulus. Circa panē eu/
charistie tria sunt cōtēplanda my/
Primū est mysteriū adorā (steria
de perfectionis

Scđz ē mysteriū mēorāde pfiguratiōis
Tertiū ē mysteriū admirāde pcatiōis
Primū igit rē. Est ei h sacm dignissimū
atqz pfectissimū. Cū enim alia sacramen/
ta versent circa corpus chūsti: mysticū h
mediate pstat circa corp? chū: vtz cū alia

sint tantū signa gr̃e: h̃ vere in se continet
ch̃m auctore gr̃e: hic est igit̃ p̃ciosissim⁹
eccl̃ie thesaur⁹ ip̃am eccl̃iaz ineffabiliter
ditans atq; nobilitās. Precellētissima ita
q; hui⁹ sacramēti p̃fectio potissimū: ex eo
p̃t̃ q; h̃e z realiter in eo p̃tinet ṽx ch̃risti
corp⁹. Qd̃ z si certissimū sit ex fide: tñ p̃ si
deliū p̃solatiōe dupl̃r declarabit: ṽic̃z per
auctoritatū certificationē z p̃ rationū ap-
probationem. Prima igit̃ via hui⁹ p̃itar̃
declaratiua ē p̃ auctoritates. Et h̃ sp̃licit̃

Primo p̃ auctoritatē theologoz

Secdo p̃ auctoritatē sc̃toz.

Tertio p̃ auctoritatē p̃clioz.

Primo igit̃ p̃ auctoritatē theologoz sc̃l̃z
scholasticoz q̃ oēs in. iij. s̃ia. p̃. asserūt q;
verū ch̃m corp⁹ realiter in hoc sacramēto
cōtinet̃ z cōfutant errores cōtrarios. Uñ
d̃t̃ fr̃cisc⁹ d̃ maro. p̃formit̃ ad alios the-
ologos sub sp̃e panis q̃ videt̃ i hostia q̃t̃
tuor̃ eē credēda. P̃mo corp⁹ ch̃m ex vi p̃bo-
rū p̃secratiōis q̃ de solo corpore faciūt mē-
tionē. Secdo sanguis ex p̃comitātia im-
mediata: q; sanguis immediate dispōit̃ cor-
pus ad vitā. Tertio ē ibi aia ch̃m ex cō-
comitantiā p̃pinqua licz nō immediata: q;
lz aia ch̃m nō viuificet corp⁹ nisi median-
te sanguine tñ p̃tinet ad eandē naturā. T̃o
cōcomitat̃ p̃pinq̃. Quarto ē ibi d̃initas
ex cōcomitantiā remota: q; licz diuinitas
cū trib⁹ p̃dictis nō pertineat ad eandem
naturā: tñ p̃tinet ad eandē p̃sonā. Simili-
ter sub specie vini q̃t̃tuor̃ credēda sūt. Pri-
mo sanguis ex vi p̃secratiōis. Secdo cor-
pus p̃ cōcomitantiā immediatā: q; corp⁹ est
immediatū sanguinis receptaculū. Tertio
aia ex cōcomitantiā p̃pinq̃. Quarto deitas
ex cōcomitantiā remota. Secdo p̃ auctori-
tatē sc̃toz. Amb. li. de sacramētis. Et po-
nit̃ de p̃se. dis. ij. c. Panis. Panis est in al-
tari ṽsitus aī p̃ba sacramētoz. Vbi at̃
accessit p̃secratiō de pane fit corpus ch̃m.
Idē de p̃se. dis. ij. c. Via. Via q̃cūq; vo-
luit dñs fecit in celo z in terra z q; voluit
sic factū ē. Ita licz figura panis z vini vi-
deat̃ nihil tñ aliud q̃ caro ch̃m z sanguis
post p̃secrationē credēdū est. Uñ ip̃a ve-
ritas ad discipulos. Hoc (in d̃) caro mea
est p̃ mūdī vitā: z vt mirabilius loq̃r non
alia plane q̃ nata est de maria virgine
z passa in cruce z resurrexit de sepulcro.

Et Aug. de p̃se. dis. ij. c. Nos aut̃. di. Nos
aut̃ sub specie panis z vini quā videmus
res inuisibiles. i. ch̃m carnē z sanguinem
honoramus. Alie sūt auctoritates sc̃toz
innumerabiles. Tertio per auctoritatē
p̃clioz. Uñ. j. c. De sūma trinit̃ z fi. ca.
sic scribit̃. Una ē fidelīū vniuersalis eccl̃ia
extra quā null⁹ oīno saluat̃. In q̃ idē ip̃se
sacerdos ē z sacrificiū iesus ch̃m. Cuius
corp⁹ z sanguis in sacramēto altaris sub
specie panis z vini veracit̃ cōtinet̃ trās sub-
stantiat̃ pane in corp⁹ z vino in sanguinē
p̃tute diuina vt ad p̃ficiēdū mysteriū vni-
tatis accipiam⁹ ip̃i de suo qd̃ ip̃e accepit
de nostro. Itē extra d̃ cele. mis. c. Cū mar-
the. D̃ hoc sacramētū mysteriū fidei q; z
aliud ibi credit̃ q̃ cernit̃: z aliud cernit̃ q̃
credat̃. Cernit̃ em̃ species panis z vini: et
credit̃ veritas corporis z sanguinis. Cir-
ca qd̃ notāda sūt p̃cipue tria documenta
fm̃ franciscū de maro. Prīmū q; in h̃
sacramēto p̃prie nō videt̃ ch̃m? octo cor-
porali q; accidētia q̃ ibi cernūt̃ nō sūt i cor-
pore ch̃m sicut in subiecto. Secūdū q; licz
ibi p̃prie nō videat̃ ch̃m nō tñ errāt fide-
les q̃ dicūt se vidisse ch̃m in manib⁹ sacer-
dotis: q; null⁹ erat cui⁹ p̃ba p̃nt̃ verificari
eo mō q̃ verificat̃ scriptura diuina. In
q̃ dicūt q; aliq̃ viderūt̃ deū oculo corporali.
li. Sicut moyses d̃t̃ Exod. ij. Vidi dñm
cernēdo rubū inflāmatū nō q̃ ibi viderit̃
diuinitatē: sed q; dñs ibi specialit̃ assiste-
bat: z ita corp⁹ ch̃m suo mō assistit speciebus
sacramentalibus. Tertiu⁹ ē q; in hoc sacramē-
to nō est dirigēda adoratio ad id qd̃ cer-
nitur: s; ad id qd̃ credit̃: q; illud tñ ē ad-
oratiōe dignū. Et si q̃rit̃ q̃re ch̃m nō dat̃
visibiliter corp⁹ suū in p̃pria specie. Dicen-
dū q; hoc facit̃ p̃p̃ tria. Prīmū p̃pter ma-
loz indignitatē: nō em̃ sunt digni clare et
nude videre corp⁹ ch̃m. Secūdū p̃pter
recognoscendū ñram imbecillitatē. Dum
credimus in hoc sacramēto ea q̃ nostri in-
tellectus imbecillitas attingere nō potest
in q̃ habemus causam ñre hūilitatiōis. In
h̃ q̃ppe sacramēto valde ē necessaria capti-
uatio intellectus in obsequiū fidei ch̃m. Ter-
tio p̃pter meritoz vtilitatē: vt sic creden-
do quod nō videtur: fides habeat meri-
tum. Exemplū legimus de sancto Lu-
dovico rege francie: q̃ dū missam audiret

De Eucharistie sacramēto

vocatus est per quēdā deuotū militem vt
fret ad aliū altare si uellet sic z idē miles
videre chm in forma pueri. Et rñdit rex
q nō iret addēs verbū maxime fidei z re
latu dignū. Quia si scirem retro mestan
tem dñm in cruce eo mō q fuit in parasc
ue: nollē me uertere vt eū corporeis ocu
lis aspicerē eo q fidei meritū amitterem.
Hoc dixit q sacerdos cui⁹ missam audie
bat iam psecrauerat. O mira chī benī
gnitas seipm dat nob. Sz qm horreret
hō sumere carnē z sanguinē chī in p̄ia
specie: atq vt fructuosius seipz det. Jdo
sub specie panis z uini se occultat. O q di
ligendus est a nobis. j. Jo. iij. Diligam⁹
deū qm ip̄e p̄or dilexit nos.

certius articulus. Aud. zc. q̄ certi eē
debem⁹ de chī p̄ntia in hoc sacra
mento licz nō videamus. Caueam⁹ g ne
simus ingrati tāte beniuolentie. Lex em
dicit q ppter ingratitudinē puandus est
q̄s bñficio. L. de reno. dona. l. j. Et. xxi.
q. v. de forma. circa finē. Propone para
bolā de rege q cū p̄lo ab hostibz libera
to uult in simplici habitu manere nō oñ
dens suā maiestatem: sz p̄muni p̄lo se con
figurans: nonne talis multū ē amādus et
laudand⁹. Expone de chō q postq nos
redemit uoluit manere nobiscū sub specie
sacramētali. Horādo illud Ber. f. de epi.
Quāto se minorē facit in hūanitate: tāto
maiorē se exhibet in bonitate. Et q̄nto p
me uilior: tāto mihi charior est.

De eucharistia Sermo tertius.

Qui mādu

q car. zc. Qui māducat meā
carnē z bibit meū sangui
nem in me manet: z ego in eo. Jo. vj. Tri
plex est ibi cōtēplanda inextimabilis libe
ralitatis beniuolentia.

Prima sacramētalis refectionis cū dīc.
Qui mādu. me. carnē zc.

Scda cordialis adhesionis scz cū chō
cū dr. in me manet.

Tertia spūalis inhabitatōis scz dei in
hoīe. cū dīc. z ego in eo. De p̄mo Bar.
xxvj. Accipite z comedite: hoc est corpus
meū. De scdo Jo. xvj. Manet in dilec

tiōe mea. De tertio. Hiere. vij. Bonas
facite vias vestras z inhabitabo uobiscū
p Rimus ar. An sacm eucharistie sit
vnū. Q. nō: qz in eucharistia sūt p̄la
signa. s. spēs panis z uini z duplex p̄seca
tio materie. Cōtra. h ē sacz eccl̄astice vnt
tatis sz sacm similitudinē tenet rei cui⁹ est
signū. Rñdz Tho. in. iij. pre sū. q. lxxvj
q hoc sacm multa qdē materialit⁹ est sed
vnū est formaliter z p̄fectiue siue integra
tiue. Ex duob⁹ em signis p̄ialibz integra
tur: vnū totale signū rep̄ntās p̄fectā anie
refectionē. Hec ex thoma. Pro funda.
Libenter inq̄re debem⁹ de tam salutis
fero sacramēto. Sed heu p̄les citius in
quirūt de inanibz: p̄tra q̄s Persi⁹ O cu
ras hoīm: q̄ntū est in rebus inane. Alto
certevtil⁹ est inquirere de sacramētis q̄
de rebus terrenis. Vñ de sacramēto eu
charistie querim⁹. An sit vnū. Ad cuius
determinationē valere p̄r: qd P̄hs dicit
v. Metaphy. triplicē eē vnitatē. Indiu
sibilitatis: p̄trinitatis: z ordinis. Dicere
em possum⁹ q in h sacramēto ē vnitās or
dinis ad vnū: vīcz finē. s. spūalē aīe refe
ctionē. Qui satis p̄cordat quod dr Tho
mas vbi supra z vñ. Ex rñsione aut p̄clu
de: q̄nta sit erga nos chī pietas z dulce
do q tñ sacramētū tam decēter tñ nobis
vtiliter p̄ plena aīaz refectionē instituit.
Jd bñ canit hy⁹ Jesu n̄ra redēptio panis
potus fidelīū mel melos iubilatio cordis
oris z aurīū. Que te vicit clemētia vt nos
in hac miseria: carne cibares p̄ia iūgēs
imīs celestia. Tu redēptor tu p̄ciū tu no
bis es p̄uiniū. zc. O miseri p̄ccōres: q nō
recognoscit⁹ tā singularē dei beniuolentiā:
imo q nō veremini offendere tāti dñi ma
iestatē. O luxuriosi: vsurarij: blasphemī.
zc. p̄e nō estis digni cōparere corā eo nos
tā dulcī vīsitante in hoc sacramento in q̄
etiā habem⁹ remēozari quō p nob mox
tu⁹ est. Vñ nō est adoranda aut suscipiē
da eucharistia absq tali recordatōe dñi
ce passiōis. Figura. Ero. xij. Preceptū
fuit vt d sanguine agni ponerēt sup vtrū
q postē z in sup̄limariibz domoz. Spūa
liter. postes sustinētes edificiū spūale sūt
fides z spēs formate. Vñ Heb. vj. Fun
damētū fidei stat Jbidem. Spem sicut
ancorā aīe habem⁹ curā atq firmā. De

bemus itaq; ponere de sanguine chri sup
fidem indubitater credendo ipm p nostra
redēptōe effusum z sup spem nrām q ex
chri sanguine pcpue firmitatē hz. Super
liminaria aut dom⁹ anie sunt intellectus
z volūtas q liniri debēt chri sanguine. De
bet em hō in sacramento hoc plicere p
intellectū dñi passionē: z sic ad ei⁹ amorez
accēdi p affectionē z volūtātē. Iuxta illō
Augustini. O aia dilige eū a q tatum di
lecta es.

8 Ecūd⁹ ar. In pcedenti rē. Hic per
rationū approbationē nō demōstra
riūaz: s; p suauitaz. Et ad ppositū addu
ci pnt tres pcpue ratiōes.

Prima ex mūdi creatiōe.

Scda ex corporis chri pceptōe.

Tertia ex rerū cōmunicatiōe.

Prima igit rē. Magis em videt q vnuz
ens pueri possit in aliō q q d n ente fiat
ens. Si q potuit de⁹ p creationē de nihilo
lo oia facere: multo magis conuētere pōt
panē in carnē suā rē. Amb. li. de sacramē
tis. De tot⁹ mūdi opib; legimus q ipse
dixit z facta sūt: ipē mādauit z creata sūt
Sermo igit q potuit qd nō erat ex nihilo
facere: nūqd nō poterit ea q sūt in id mu
tare qd nō erāt. Nō ē min⁹ nouas natu
ras rebus dare q mutare. Hec ille. Ere
dendū igit q cū dicit dñs. Hoc ē corpus
meū. z Hic est calix. rē. panē z vinū puer
tit in carnē z sanguinē suū: z vim eandem
trāssubstātiatiūā p bīs illis pculit in poste
rū. Chrys. Sicut illa vox q dī. Crescite
z multiplicā. z reple. terrā: semel dicta p
stat cūctis creaturis incrementū. Sic ista
semel dicta p oēs mensas ecclesie vsq; in
hodiernū diē z vsq; ad eius aduētū pze
stat sacrificiō firmitatē. Hec ille. Ipse est
q chris q psecrat: sacerdos minister tm est
Un cū tibi ministrat sacm; nō attendas
manū ministri s; ipsius chri. Scdo rō
sumitur ex corporis chri pceptōe. Et hec
ponit ab ambrosio vbi s di. Quid hic q
ris nature ordinē in chri corpe cū pter na
turam ipē dñs sit pceptus z natus ex vir
gine. Tertia rō sumitur ex rez cōmuta
tiōe. Nam legim⁹ p diuinā pntē sepius
imutari eē rez naturā. Ambro. de psec.
dis. q. c. Reuera. Quāt⁹ vtimur exemplis
vt pbem⁹ hoc nō esse qd natura formauit

sed qd bñdictio psecrauit: maiorēq; vim
esse bñdictionis q nature qz bñdictione
enā ipa natura mutatur. Nōne virgā tes
nebat moyses: pccit eā z facta ē serpens.
Rursus apphēdit caudā serpētis z i vir
ge naturā reuertit. Currebāt egypti flu
mina puro meatu aquaz subito de fōtiū
venis sanguinis cepit erūpere nec erat po
tus in fluuijs. Rursus ad pphete preces
cruoz cessauit aq; natura remeauit. Cir
cūclusus erat vndiq; ppl's hebreoz: hinc
egyptijs vallatus: inde mari claus⁹. Vir
gam leuauit moyses: separauitq; se aq; ee
in muroz specie se pgelauit atq; inter vn
das viā pedestris apparuit. Jordanis cō
uersus retro: sū cōtra naturā in sui fontis
reuertit exordiu. Sitiēbat ppl's pīm: te
tigit moyses petra: z aqua de petra fluxit
Marath fluuius amarissim⁹ erat ita vt
sitiēs ppl's bibere nō posset. Visit moy
ses lignū in aquā: z amaritudinē suā aq;
natura depoluit. Aduertim⁹ q maiorē eē
grāz naturā. Si tācū valuit hūana bñ
dictio vt naturā puerteret: quid dicemus
de ipa psecratiōe diuina vbi ipsa pba dñi
saluatoris operant⁹. Hec ille. Exempla
multa habem⁹ hui⁹ pūitatis pfirmatiua.
Refert albertus de prussia eps: q qdam
mulier venit ad eū pūitē q diabol⁹ non
pmitteret eā credere in sacm altaris. Et
cū accepisset ipm posuit ante porcos. Et
ecce mīzrōes porci genua flexerunt z ad
orauerūt. Hec autē misera voluit ampli⁹
experiri: z posuit corpus chri sup veru et
assauit iuxta ignē. Et ecce gutte sanguinis
abunde fluere ceperūt. Hoc facto misera
adhuc nō cōtenta accepit corpus chri et
fodit in terrā: z sanguis nīm⁹ sup terram
emanare cepit qsi extra terrā ebulliendo.
Ad qd pūcta credidit z supradicto epō
pfecta ē pctm suū z perpetuā penitentiā
ab eo suscepit. Habem⁹ igit pūit⁹ huius
sacramēti mltā testimonia q si oia deēnt
sufficere dz pūū chri. Matt. xxvj. Hoc ē
corp⁹ meū. Hoc vīz pūitū sub specie pāis
t Erti⁹ ar. Audistis q benigne vult
dominus nobiscum esse. Forte in s
presumitis dicētes. Corpus christi sumit
mus et adoramus quod est cibus vite.
Nāz ipse dixit. Qui manducat hunc pa
nem viuet in eternum. Audite quod Lex

De eucharistie sacro

dicat. ff. de minorib. l. Auxiliū. in fi. Fru-
stra legis inuocat auxiliū: q̄ p̄misit in legē
Et de reg. iur. Certū est q̄ is p̄mittit in le-
gem q̄ verba legis amplectēs p̄tra legis
nitit voluntatez. Pone casum. xij. q. ij.
Pleriq̄. Propone talē silitudinē. Nāda
uit rex et legē posuit dicēs. Quicūq̄ ve-
nerit ad me induit velle humili vt mecū
comedat: vita viuet et honorabit. Venit
vnus regis p̄ditor fauēs et seruēs aduer-
sario. Qui dephensus: mori dānat est.
Nec valuit q̄ obiecit legē a rege statuta:
q̄ faciebat p̄tra legis intentionē. Rō em
legē erat p̄federatio habēda cū rege. Ex-
pone et applica notādo illō Bern. in p̄lo-
na ch̄i. Quid est q̄ inimico meo vestroq̄
potius vultis seruire q̄ mihi.

De eucharistia Sermo q̄rtus.

Si mandu

q̄ carzē. Qui māducat me ipse
viuet p̄pter me. Jo. vj. q. di.
Est ex se habeat eam mori: tñ viuet p̄
me. Propt me inq̄ tript: Effectiue: for-
maliter. f. exēplariē: et finalit. De p̄mo Jo
an. x. Vitā eternā do eis. De scdo Jo. xij
Qui mihi ministrat me seq̄tur. i. viuat iu-
sta exēplar qd̄ dedi ei. De tertio Augus.
xv. de tri. Ad ipm̄ referri d̄z totū qd̄ viuit
p̄ Rimus arti. An nobilior sit potētia
p̄ficiēdi corp⁹ ch̄i data sacerdoti q̄
ptās p̄cipiēdi collata p̄gini matri: Q̄ sic
Quia act⁹ illi⁹ potētie nobiliorē h̄z ter-
minū. f. corp⁹ ch̄i impassibile et gl̄osum.
Beata aut̄ virgo p̄cepit corp⁹ ch̄i passi-
bile et mortale. Contra. Digni⁹ est esse
dei matrē q̄ esse sacerdotē. R̄nder Bo-
nauen. in. iij. di. x. q̄ simpliciter loq̄ndo vir-
tus p̄cipiēdi multo nobilior est et excel-
lentior. Tū qz subiectū suū magis nobili-
tat. Multo em̄ maius est esse dei matre-
z q̄ esse sacerdotē. Tū qz actio est p̄clarior.
Maius em̄ est p̄cipere q̄ p̄ficere: qz ter-
minus actionis. vicz ipm̄ corpus ch̄i p̄-
accepit a p̄cipiente matre q̄ a p̄ficiēte sa-
cerdote. Nec Bonauē. Pro fundamē-
to. Deo facilia sunt om̄ia. Quidi⁹ de arte
Facile est om̄ia posse deo. Et Aristo. lib.
de regimine p̄ncipū. Deo nihil est diffici-

le: sed nec sine eo aliqd̄ est possib. le. Unde
eadē p̄orsus est potētia dei q̄ est facta cor-
poris ch̄i p̄ceptio: et qua fit eius p̄secra-
tio. Sed q̄tio est de potētia creature cō-
municata. An nobilio: zc. Dic r̄sionē vt
sup̄. Post r̄sionē aut̄ dicās: q̄ q̄uis sit
maius p̄cipe q̄ p̄ficere. Valde tñ mirabi-
le est p̄ficere: vbi tot p̄currunt mirabilia.

Prīmū. qz panis p̄uertit in corp⁹ ch̄i:
et illa est p̄uersio totius substantie in totaz
substantiā. Scdm̄ q̄ tantū corpus latez
sub modica specie. Tertū q̄ accidentia
sunt ibi sine subiecto. Quarto q̄ nō auge-
tur corpus ch̄i ex mltitudine aut magni-
tudine hostiaz nec minuit ex eaz sumpti-
one Quintū q̄ idē corpus siml̄ est in plu-
ribus locis. Sextū cū diuidit hostia: nō
diuidit corp⁹ ch̄i: sed integrū manet s̄b
q̄libet parte. Septimū q̄ cū ampli⁹ nō
sit ibi substantia panis vel vini: tamē acci-
dentia eundē quē prius habet effectū: vt
satiare: et inebriare et huiusmōi. Octauū
q̄ cū desinūt ibi esse species: ibi etiā des-
nit esse corpus ch̄i: s̄c̄i et sanguis. Nonū
q̄ quādo tenet hostia in manibz videtur
oculis: corpus ch̄risti nec tangit manibus
nec oculis videtur. sed hoc tñ circa speci-
es agitur: sicut et quādo diuidit hostia.
Cum itaq̄ sint tot huius sacramēti mira-
bilia: licz maius sit esse dei matrē q̄ sacer-
dotem: tamē magna est dignitas sacerdo-
tis. Aug⁹. Q̄ venerāda sacerdotū digni-
tas in quoz manibus velut in vtero vir-
ginis filius dei incarnat. Videant itaq̄
sacerdotes sui officij dignitatē qd̄ plus q̄
angelicum esse videt. Unde et vita sacer-
dotis spiritualis esse debet: et q̄ntum pos-
sibile est angelica. Heu heu q̄miseri sunt
sacerdotes qui viuūt carnaliter: sicut sūt
lubrici et gulosi malo suo exemplo plebez
trahentes in ruinā. Bern. Heu heu dñe
Iesu: mala eoz p̄uersatio/est misera ple-
bis tue subuersio. Eū etiā sit rāra sacerdotū
dignitas videāt laici q̄ grauer offendūt
q̄ sacerdotes vilipendūt et cōtēpnūt. Eū
dicat Sapiēs Eccl̄i. vij. Honorifica sacer-
dotes. Q̄ ph̄dolor hodie sūt mlti de il-
lis de quibz dicat. j. q. j. ca. Multū. Multū
sectariū cum plus sacerdotū vitā q̄ suam
p̄cipiūt magnū p̄ceptū sacroz crimē icur-
rūt. Nāq̄ ei trabe v̄neratos oculos h̄ntet

festuca in alienis conspicitur oculis quā dū incaute euellere festinant: in erroris foueas dilabunt. Caute igitur ne sacerdotes habearis in contemptu: maior enim multo est dignitas cuiuslibet sacerdotis quam cuiuslibet regis aut imperatoris. Sed et vos omnes sacerdotes videte qualem exemplū datis. quod uiuatis et quāliter ad altare accedatis: ad quod non est accedendum nisi cum puritate. Figura Exo. xxx. Preceptum erat quod Aaron et filij eius lauarent pedes et manus quā accessuri erāt ad altare: ne forte morerent. Sic legitur Leui. x. quod nadab et abih ignem alienum offerentes deuorati sunt ab igne. Spirituāliter manus. id est opera. et pedes. id est affectiones lauare debent antequam sacerdos accedat ad altare. Iuxta illud Sacerdos qui accedit ad altare sanctificetur.

Secundum ar. Supra de primo mysterio etc. Hic de secundo mysterio quod est mysterium memorande figuracionis ubi sunt faciente tres consideraciones

Prima est consideratio rationalis congruitatis

Secunda consideratio figurarum pluralitatis

Tertia est consideratio specialis conformitatis

Prima igitur ratio. quia uicem rationalem et congruum fuit hoc sacramentum figurari. ut dicit Alexander et Boetius. in. iij. di. viij. Tum ratione dignitatis quia expectandum erat sicut donum dei excellentissimum. Tum ratione difficultatis ad credendum. propter quod oportuit ad hoc homines assuefieri quidam figurarum manu ductione. Tum etiam ratione signate veritatis quia in hoc sacro Christus passus signatus est et confirmatus. Ideo sic oportebat Christum passum per figurari: ita et hoc sacramentum. Secunda est consideratio figurarum pluralitatis. quia uicem decuit spiritum pluribus figuris figurari. Quoniam enim ut ait Augustinus. in. iij. de tri. Per multa eramus a deo diuini: oportebat quod multa uita uentura conclamarent. Et sic dicit Alexander. Tres res figurata sunt una secundum substantiam: multi illi multi sunt effectus et multe proprietates quibus respondent diuerse figure. Ad cuius declarationem notandum secundum theodorum. in. iij. p. q. lxxij. quod in hoc sacramento est tria considerare. Id quod est sacramentum tantum. scilicet species panis et uini. Id quod est sacramentum tantum et res sacramenti simul. scilicet uerum corpus Christi. Et id quod est res tantum. scilicet effectus sacramenti. Quantum ad primum potissima figura fuit oblatio melchisedech. Quantum

ad secundum figura eius fuerunt omnia sacrificia veteris legis. precipue sacrificium expiationis quod erat sollemnissimum Et nota quod sicut patet Leuiti. xxiij. et pluribus alijs locis tria erant genera sacrificiorum in ueteri lege. Quodammodo per peccatum: quodammodo gratiarum actione de preceptis beneficij vel percipiendorum postulatione. et homines dicebant hostie pacifice. Alia erant simpliciter propter dei honorem in que dicebantur holocausta. Et hec omnia Christi passionem per figurabant que hoc triplici modo habet rationem sacrificij: et similiter sacramentum eucharistie. Quantum ad tertium. scilicet effectum figurata precipua fuit manna quod in se habebat omnis saporis suauitatem. Sic et gratia huius sacramenti mentem reficit quantum ad omnia. Agnus etiam paschalis hoc sacramentum per figurabat quantum ad omnia predicte simul. Quantum ad primum quia manducabat cum panibus azymis. Quantum ad secundum quia immolabat ab omni multitudine filiorum israel. xxiij. luna. Quantum hoc ad effectum quia per sanguinem agni paschalis precepti sunt filij israel a deuastate angelorum et erepti de egyptiaca seruitute. et ideo ponitur precipua figura huius sacramenti agnus paschalis. quia secundum omnia ipsum representat. Hec ex theodoro. Tertia est ratio specialis conformitatis. uidelicet manna quod prefigurauit hoc sacramentum quantum ad fructum. Est autem breuiter notanda septuplex conformitas inter hoc sacramentum et manna. Prima in modo generationis. Nam de nocte inuisibiliter descendebat manna: et hoc significat statum fidei nostre que non clare uidetur sicut in patria: nec ibi est oimoda obscuritas sicut in inferno sed quasi in stellari uel lunari lumine per fidem hoc sacramentum cognoscimus. Secunda in loco descensionis. quia descendebat in deserto circa castra filiorum israel eisque defecit cum intrauerunt terram promissionis: sic hoc sacramentum datur in deserto huius uite et filiis ecclesie tantum. Tertia in tempore collectionis: sex enim diebus colligebatur et non in sabbato: sic hoc sacramentum non nisi in tempore peregrinationis habetur: sed non in sabbato. scilicet requie beatorum. Quarta in termino mensurationis. quia colligebant mensuram gomorum per capite nec quod plus collegit plus habuit: nec qui minus minus inuenit. Sic hoc sacramentum non maius est in maiori hostia: nec minus in minori: nec in pluribus quam in una.

De sacramento eucharistie

Quinta in ritu pparationis. Māna ei igne optime sustinebat; cū autē incaluisse sol liq̄fiebat. Sic hoc sacramentū deuoti cordis sustinet ignem ⁊ feruentē amoris; sed dum incalescit sol hūane curiositatis; ita q̄ hō rōni naturali tm̄ innitit. liquefit. ⁊ in tali mēre nullius valoris fit. q̄ nescit rōne naturali alta mysteria comprehendere. Vel alit. Sic ad calorem solis manna liq̄fiebat; ⁊ ad calorem ignis indurabat; sic q̄ amore diuini solis hoc sacm̄ digne sumit q̄si in eius ore liq̄fit; q̄ saporē ei⁹ p̄cipit; sed q̄ igne cupiditatis mundane vel carnalis p̄cupiscentie succensus fuerit q̄si eēt in duratū saporē ei⁹ non p̄cipit. Sexto i vsu reservationis. Nam ab aliq̄b⁹ p̄ dñi p̄ceptum i diem aliter reservatū computruit; it̄ i vermib⁹ scaturre cepit. Sic hoc sacramentū reservatū ad tp̄alem questū scatu; rescat vermib⁹ diabolice simonie. Septima in gustu saporationis q̄ vnicuiq̄ sapiēbat iuxta desiderū suum. Sap. xvi. Paratum panē d̄ celo p̄stitisti eis sine labore; oīne delectamentū in se habentē. ⁊ oīs saporis suauitatē. substantiā tuam ⁊ dulce. ⁊ quā habes in filios ostēdebas deseruiens vnicuique voluntati ⁊ ad qd̄ quisq̄ volebat conuertebat. Hec ibi. Nonnulli hō murmurantes dicebant. Ania n̄a nauseat sup̄ ci. isto le. Sic hoc sacramentū sumētib⁹ diuersimode sapit fm̄ diuersas dispositiones quas in eis format vel desiderū charitatis vel in deuotio tepiditatis / vel pueritas malignitatis. Quot sunt miseri p̄ctōres q̄ ex hoc sacramento nullū p̄cipiūt gustum sp̄ialem Alij hō mirabiliter recreantur. Exemplū de petro in transfiguratione. q̄ dicebat: bonum est nos hic esse. Mat. xvij. Et de paulo. Phil. iij. di. Dia arbitroz vt stercoza vt ch̄m lucifaciā. Hic igit̄ mirabiliter delectant in ch̄zo. Refera; mus etiā vnum qd̄ legit̄ rhōine contigisse. Tpe nanq̄ Eugenij quarti qdam dñia de uocissima Francisca nomine de pontianis singulis dieb⁹ festiuis deuotissime sacram̄ cōmunionē sumebat; sentiebatq̄ delectationē mirabilē adeo vt sepius post cōmunionē p magnū t̄p̄is spaciū rapiebatur in extasim. Quadā p̄o die dum in ecclia sancte Cecilie trans tyberim expectaret accipere cōiunē; sacerdos aut leuitate ductus

aut tentatione diabolica tentauit ei dare hostiā non consecratā. Cum igit̄ ori ei⁹ appropinquasset recusauit illā di. Parcat tibi deus o pater sacerdos q̄ me nō solū deicipere voluisti; sed ⁊ idolatram facere. q̄b⁹ verbis sacerdos cōmotus ueniam petiit ⁊ p̄ctm̄ p̄fessus postea rē studuit alijs enarrare. Patet igit̄ q̄ hoc sacramentū bñ dñi positis dat saporē ineffabilis suauitatis. ps. Sustatez videre qm̄ suauis est dñs.

¶ Eritius ar. Aug. q̄solicita p nobis fuerit diuina maiestas. Primo subueniens p figurales ceremonias. postea p corpis p̄prij sacramentū. Et multū cogitare debem⁹ q̄ hec fecit ppter n̄ram utilitatem. Iura em̄ dicunt. Causa semp est p̄sideranda ppter quam aliqd factū sit. ff. de furtis. l. verum. ⁊ de transacionib⁹. c. vi. ⁊ v. q. v. Nam oēs Propone parabolam de medico q̄ p̄mo misit pparatiua qdam. q̄a sic expegebat rō medicine ⁊ dispositio patiens. Deinde venit in p̄pria p̄sona egrotum curauit sumptib⁹ p̄prij; et discedens ppter eius frequentes infirmitates ⁊ loci intemperie reliquit ei electuariū de p̄ciosissima materia confectum quo vti poterit dum voluerit / et sic vtens in sanitate cōseruabat. Q̄amabilis et delectabilis medicus. Q̄ desideranda medicina. Et pone ⁊ applica notando illud Bernar. Bone iesu q̄dulater cum hoib⁹ conuersatus es; q̄ magna ⁊ abundantiissima eis largitus es.

Sermo. v. de eucharistia

¶ Mandu.

q̄ zc. Hic est panis q̄ de celo descendit Jo. vj. In his verbis primo ostendit seipm̄ esse fructuosum; cui⁹ dicit. panis.

Secdo gratiosum; cū dicit. descendit. Tercio p̄ciosum; cū dicit de celo. De p̄mo ps. Panis cor hominis confit. De secdo Joan. vj. Panis em̄ verus est q̄ de celo descendit; ⁊ dat uitā mundo. De tertio ibidem. Ego sum panis uiuus qui de celo descendi.

¶ Qui manducat zc. p Rimus ar. An eucharistie sacm̄ si

de necessitate salutis. **Q**uod sic. **Jo. vi.** Nisi manducauerit carnē filij hoīs et biberitis eius sanguinē nō habebitis vitā in vobis

Contra: dicit Aug. bonifacio p pelagi-
anos. Nec id cogitetis puulos vitā hīe
non posse q sunt expres corpis et sanguis
dñi. Ridet **Tho. in. iij. pre. q. lxxij.** In h
sacramento duo sunt considerāda. s. ipsum
sacramentū et res sacramenti. Res sacri ē
vnitas corpis mystici sine q nō pōt esse sa-
lus. Nulli em pōt esse adit⁹ salutis extra ec-
clesiam. Res aut alicuius sacri haberi pōt
an pceptionem sacri ex ipso voto sacri pēpi-
endi. Un an huius sacri pceptionē pōt hīe
salutē ex voto pēpiendi hoc sacm sic etiā
ex voto baptisimi an baptisimū. Est tñ dif-
ferentia qz baptisimus ē pncipiū spūalis vi-
te et ianua sacramentoz. Eucharistia ē qñ
consumatio spūalis vite et oīm sacramēto-
rū finis. Per sanctificationes em oīm sacra-
mentoz fit pparatio ad suscipiendū vl cō-
secrandū eucharistiā. **Jo** pceptio eucharis-
tie non ē necessaria ad habendū simplr vi-
tam spūalem s; ad ipam psumandā. Alia
differentia qz p baptisimū ordinat hō ad
eucharistiā. Et iō ex hoc pō q pueri ba-
ptizant ordinant p ecclesiaz ad eucharistiā
Et iō sic ex fide ecclesie credunt: sic etiā ex
intentione ecclesie desiderant eucharistiā: et
p pñs recipiunt rem ipsā. Ad baptisimū
aut non ordinant p aliud pcedens sacm.
Et iō an susceptionē baptisimi nō hnt par-
tuli baptisimū aliq mō in voto. **Jo** rem sa-
cramenti papere nō pnt absq pceptione
sacri. Et iō hoc sacramentū nō est h mō d
necessitate salutis sic baptisim⁹. **Hec tho.**

Pro fund. **S**epe considerādū qm oia q
ad hāc vitā spectant transeunt. **Sene.** ad
Lucil. Corpā nra rapiunt fluminū more.
q̄qd vides currit cū tpe. Nihil ex his qvi-
dem⁹ manet. **M**ultū g solici esse debe-
mus de his q necessaria sunt ad salutē seu
vitā mortale. **Terenti⁹.** Porro istud ē
sapere vt vbicumq opus fuerit animū fle-
ctas. et **Lucanus.** Lupias qd cūqz necesse
est. **Q**uerit g An eucharistie zc. **Dic rñ.**
vt s. **E**x q concludē q diligenter vigilare
debem⁹ ad hoc vt sim⁹ mēbra ecclesie: alas
fructū hui⁹ sacramenti hīe non possumus
Un Aug. sup **Jo.** Hunc cibū et potum so-
cietatē vult intelligi corpis et mēbroz suo

rum qd est ecclia in pdestinatis et vocatis
et iustificatis et glorificatis. **Q**uod miseri pctō
res q a corpe chri mystico estis exclusi: vlti-
rarij: fraudulentij: inuidij: lubricij zc. **C**erte
non estis d ecclia s; de synagoga sathane
perituri tandē in inferni diluuiō. **F**igu-
ra **Gen. vi. et. vij.** **T**pe diluuij nullus sal-
uatus est extra arcā: sed omnes perierunt
Per arcā intellige eccliam extra quā sunt
oēs diuis mādatis nō obedientes q oēs
pidunt **Deu. vij.** Peribitis si inobediētes
fueritis. et **Ps.** Iter impioz pibit.

Ecundus ar. **In pced. zc.** **In h** igit
ser. intereretur pconsideratio inductiua
ad audiendā missā in q tractat hoc tñ di-
gnissimū sacm in q est consumatio oīm le-
galium sacrificioz. **S**ūt aut pēpue pside-
rande tres cause ad h inductiue.

Prima ē necessitas obsequiē obligatiōis
Secunda ē sublimitas mēozande sūctiōis
Tertia ē vnitas desiderāde reportati-
onis. **P**rima est zc. **Un** de **ps. dist. j. c.**
Dissas hī. **D**issas die dñico secularib⁹
audire totas spēali ordine pēpim⁹ ita vt
an benedictionem sacerdotis egredi pōt
non psumat. **Q**uod si fecerit ab epō publice
confundat. **E**t itez. **c.** **Q**ui die solenni pre-
termisso conuentu ecclesie ad spectacula va-
dit excommunicet **Glo.** si monit⁹ non desistit
Sicut aut dicit **Alex. lib. iij. de auditiōe**
misse. **E**t **Henric⁹ boyc. buto.** extra de ce-
le. missaz in. **c.** dolentes. **Q**uo ad laicos nō
audire missā die dñico tunc ē pctm mortu-
le quando accidit ex ptemptu pō vl interp-
ratiuo. vocat aut contemptū interpretati-
uū quando sine causa legitima dieb⁹ dñic⁹
audire missam quis non assuecit. **U**nde
Glo. in dicto. **c. di.** hoc esse preceptum. **S**i
quis pō ex legitima causa ptermittit au-
dire missam die dñico tunc nō peccat. **U**o-
cant autem causā legitimā quando quis
detinetur corporali infirmitate vel inimi-
corum timore: vel alia simili causa. **S**i qz
autem ex aliqua leui causa non sufficienti
pretermittit audire missam: et tamen ad
audiendum missam fuit consuetus: tūc pōt
esse veniale **E**t sicut dicit **Joan. andree i**
rosario. sup dicto. **c.** **D**issas. **S**i ad hoc te-
nentur laici multo magis clerici q totalit⁹
sē dīcati dīno cultui vt ptz. **xij. q. j. c.** **D**uo
sūt gñā. **Q**uod aut dictum ē de dieb⁹ dñic⁹

De sanctissima trinitate

intelligēdū est etiā de alijs dieb; festiuis: vt pōt colligi ex his q̄ dicunt extra de pa rochijs in c. Et dñic; dieb; z festiuis. Ul ten? sicut dicūt cōiter doctores: vt Inno. Host. z Joānes anđ. sup rubricā de pa rochijs. Hoc est inf iura pochiālia: q̄ pa rochiān? vni? ecclie nō debet audire diuī/ na in alia ex p̄ceptu. qđ tñ fieri pōt rōnabi li cā/corpali vel spūali. puta cū qđ vult pe/ grinari. p̄i plendo voto: vel p̄ indulgentia p̄sequēda: vel p̄ p̄bo de; audiēdo. Secū da cā est sublimitas memorāde signōis In celebratiōe em̄ missę representant san ctissima mysteria n̄re redēptiōis. Vñ cele bratio missę dī ch̄i imolatio. Vñ Aug? libro sen. Prospi. Semel imolat? est in se metip̄o ch̄is: z tñ q̄ndie imolat in h̄ sacra mēto. Celebratio q̄ppe sacramēti eucharī stie est imago q̄daz rep̄itatiua passiōis ch̄i q̄ fuit vera imolatio. Vñ Amb. sup eplam ad Heb. In ch̄io semel oblata est hostia ad salutē sempiternā potēs. Quid ḡ nos? Nōne p̄ singulos dies offerim? ad recordatiōez mort; et? Tertia cā ē vti/ litas desiderāde repositiōis. Per h̄ em̄ fit hō p̄nceps meriti dñice passiōis ado/ rādo reuerēter hoc sacramentuz. fit etiam particēps orōis sacerdotis. Orat em̄ sp̄ sacerdos p̄ oib; circūstātib;: vt pater i ca none misse: z deuotiōes assilentiū offert deo. Sed forte q̄rit. Est ne melior missa boni sacerdot; q̄ mali? Rūdet Tho. i. iij. p̄te. q. lxxxij. q̄ in missa duo sunt p̄sideran da. s. ipm̄ sacm̄ qđ est p̄ncipale: z oratiōes q̄ in missa fiunt. Quantū ad sacramentuz nō min? valer missa sacerdot; mali q̄ bo/ ni. qā vtrobiq; idē p̄ficiat sacramentū. Ad hoc facit c. Lū scriptura. j. q. j. et c. Signi/ ficasti. et c. Non q̄les. Oblatio tñ accepta pro actu offerenti; melior est ab vno q̄ ab alio. Vñ sic oblatio boni est meritoria. Oblatio p̄o mali dānabilis: l; res obla/ ta sp̄ sit deo gratissima. Ideo dī Levi. xxi. Hō q̄ habuerit maculā nō accedet ad mi/ nisteriū dei sui. Quantū aut ad orationez dicēdum q̄ pōt dupl; p̄siderari. Vno mō inq̄ntū habet efficacā ex deuotiōe sacerdo tis orāt; Et sic nō est dubiū q̄ missa boni sacerdot; ē melior q̄ mali. Vñde. j. q. j. c. Ipi sacerdotes. Quanto sacerdotes fue/ rint digniores: tāto facili? in necessitatib;

pro q̄b; clamant exaudiunt. Ad hoc facit ibidē. c. Sacerdotes. et c. Sacerdotē. Alio mō inq̄ntū oīo p̄fert a sacerdote in p̄sona tot? ecclie. Et hoc mō ē fructuosa oīo sa cerdotis petōis nō solū in missa: sed etiā in alijs eccliaſticis officijs in q̄b; gerit p̄so nam ecclie. sed sic nō sunt fructuose ei? ora tiōes p̄uate: s̄m illd. p̄uer. xxviij. Qui de clinat au. su. ne au. le. oīo ei? erit execrabil;. Ex dicit itaq; sequit q̄ sicut dī Bon. Si qđ libēti? audiat missaz melioris sacerdo/ tis: bñ facit: dū tñ nō credat ipm̄ in substā tialib; facti excedere petōrē. als p̄ictose er/ rarēt. Notandū insup q̄ cōcubinatiū publi ci z notoriū missam audire nō licet. Vñde xxij. dī. Nullus audiat missaz sacer/ dotis quē indubitan? nouit h̄re p̄cubina;. Hoc est tñ intelligēdū de notorio vl per ſniam cōuicto: vel p̄ p̄fessionē in iudicio sa ctā: vel qñ nō pōt aliq̄ tergiversatiōe celā/ lari. Sicut etiā dī Tho. in. iij. p̄te. q. lxxxij. Heretici: scismatici: z excoīcati sunt p̄ sen tentiā ecclie excoīcati p̄secrandi p̄uati. Iō peccat q̄cūq; eoz missam audiat: vel ab eis sacm̄ recipit. Et certe multoz timere de/ bent ad tractandū hoc tā venerabile sacra mēti indigne accedentes. Exēplū narrat Guilhel. q̄ sacerdos qđā immūd? z lubri cus corp? ch̄i qñ q̄ridie polluto ore sume/ bat. Et vide vindictā dei: Os ei? circa na sum z mentū est p̄sum: z lingua cōputruit ita vt vix p̄ fetore ab amicis suis possz susti neri. Sic z sacerdos in gallia fuit cui? ma nus in missa supra arā extense igne celesti vsq; ad cubitos sunt cōbuste. hec Guilh. j. Lopez. ij. Qui manducat z bibit indigne iudiciū sibi manducat z bibit z c.

Et t̄ ar. Audist; q̄ sit salutifer au/ dire missam. Videte ne p̄ negligētā vestrā tāto bono p̄ueni Dicit em̄ lex Da mnū qđ qđ sua culpa sentit sibi: n̄ alē im/ putare debet. ff. de reg. iu. l. Qđ qđ. Po/ ne casum de p̄bendis. Si clericis. li. vj. Vbi cleric? q̄ negligit petere p̄bendā sibi debitā cum vacat: sibi imputare debet: nō socio expectāti. Si qđ ergo negligit audi/ re missam cū pōt z p̄uat tanto fructu: sibi imputare debet. Audite similitudinez. Rex mādauit aliqđ ad comedendū secū in mē sa vnicuiq; datur? amplissima dona. Si itaq; aliq; eoz ire neglexerit z penuriam

patif: nonne sibi imputandū ē z de tali negli-
gentia increpandus. Expone z applica
notando q negligentes illud Prover. vj.
Vade ad fornicā o piger z disce ab ea sa-
pientiam zc.

De eucharistia. Sermo. vj.

Si mandu.

q zc. Dñs iesus in q nocte tra-
debat accepit panē. j. Co. xj.
Ibi notande sunt tres p̄siderationes cui-
libet manducanti aut etiam adoranti ne-
cessarie.

Prima est imperialis sublimitatis: cum
dicit Dominus

Secunda cordialis suauitatis: cum vi-
citur iesus

Tertia est passionalis acerbitalis: cum
dicit in q nocte tradebat.

Prima Apoc. xix. Rex re. z do. dñan-
tū. et Ps. Dñs fecit cum ipse est rex glorie.
De scda Bern. Iesu dulcis mēoria dñs
vera cordis gaudia sed sup mel z oia eius
dulcis p̄sentia. De tertia cantat ecclia. In
morte a discipulo suis tradend⁹ emulīs p̄-
us in vite ferculo se tradidit discipulis.

Qui manducat zc.

p Rimus ar. An h sacm p̄sit tñ sumē-
ti siue manducanti? Q, sic. qz alia sa-
cramenta nō p̄sunt nisi sumentib⁹. Cōtra
In celebratione hui⁹ sacri sit p multis de-
p̄catō. Rñdet tho. p. iij. q. lxxix. Hoc sa-
cramentū p alijs hz q non soluz est sacm
sed etiam sacrificiū inquantū p ipm rep̄se-
tat passio dñi. Hoc igit sacm sumentib⁹
qdē pdest p modū sacri q confert gr̄a/et
etiā p modū sacrificij qz p omnib⁹ sumentib⁹
bus offert. vt patz in canone misse. Alijs
autē q non sumūt pdest p modū sacrificij i/
quantū p eoz salute offert. Vñ in canone
misse dicit Vemento dñe famuloz zc. p q/
b⁹ tibi offerim⁹? Hec tho. Pro fū. Dul-
tū z sepe p̄sideranda est ch̄i benivolētia q
nobis seipm dedit. Nam vt dicit Tullius lib.
de officijs. Quo qsqz anio studio/beniuo-
lencia fecerit pponderandū est. Certe p̄cel-
lentissimū est z inextimabile hui⁹ sacri do-
nū. Donum in quā putile donū valde de-
lectabile/medicina vitz dulcissima. Ad h

q spectare p̄ illud Horatij in poetria. Qē
tulit punctū: q miscuit vtile dulci. Sz qrit
An p̄sit tñ sumēti. Dic rñ. vt s. Post rñsi-
onē autē dicas q illud valde notandū est q
sumentib⁹ nō pdest nisi digne sumāt. Ne-
mo autē digne sumit neqz etiā digne adora-
rat nisi q mund⁹ est. Jo mar. v. Bti mun-
do cor. qm ipi deū vi. Q mundi pctōres:
supbi: inuidi: luxuriosi zc. Certe indigni
estis tāp̄cioso cibo hoc vitz corpis ch̄isti
sacro: qd qdūqz sumere voluerit aut adora-
re sic vt p̄sit oportet pmo cor p̄parare. iu-
sta illud. j. Reg. vij. Preparate corda v̄ia
dño. Hec autē p̄paratio fit p purgationem
p̄scie q necessaria ē ad dignā p̄ceptionem z
adorationē eucharistie. Figura. iij. Re-
gū. xxiij. Purgata iudea ab idolis p̄cepit
iosias fieri p̄fase dño. Morali⁹. purgata
p̄scia ab affectionib⁹ carnalib⁹ et terrenis
q sunt idolorū seruit⁹ v̄z comedi z adorari
ver⁹ agn⁹ pascalis ch̄is. Dicunt q̄ppe me-
dici q ponere esca sup cibū indigestū ē im-
minutio vite. Lib⁹ q dñici corpis nō com-
patit in stomacho aie cibū alienū. cuiusmo-
di ē terrena affectio aut carnal⁹ Ps. Insa-
tiabili corde cum h nō edebā. Insatiable
q̄ppe ē cor pctōris. Non em̄ satiari p̄t vo-
luptate pcti.

s Ecund⁹ ar. Sup de duob⁹ p̄mis zc.

Hūc de tertio qd est mysteriū admi-
rande s̄ḡtionis. Sacramentū q̄ppe dicitur sa-
cre rei signū. Hoc em̄ sacramentū tres hz
s̄ḡtiones p̄cellentes.

Prima est rememoratiua.

Scda representatiua.

Tertia p̄figuratiua.

In h aut sermone dicem⁹ de p̄ma q est re-
spectu rei p̄terite rememoratiua. vitz oim
mysterioz q p nob fecit de⁹ in carne hūa-
na. h carnatiōis: m̄tatis zc. z sp̄alit mor-
tis ei⁹ ps. Mēoria fe. m̄. suor m̄. z m̄. d.
es. de. ti. se. Et qz ch̄i passio p̄ssimū fuit sa-
crificiū iō p̄p̄ hāc s̄ḡtione sacm istud dicitur sa-
crificiū. Idcirco dñs sacm istud istituēs
dicit Lu. xxij. Hoc facite in mēā cōmēora-
tionē. i. i passionis mee recordationē. Et h
ap̄ls exponit. j. Coz. xj. di Quotiescumqz
mā. pa. hūc z ca. bi. mor. dñi annū. do. ve.
ipe dñs ad iudiciū. Cōsideratio autē affe-
ctiua huius s̄ḡtionis habet tres fructus
dignissimos.

De sacramento eucharistie

Primo est inflammativa diuine dilectionis.

Secundo est exhortatiua gratiarum actionis.

Tertio est inductiua interne copunctionis. Primo igitur et c. quia vix dat nobis memoriam illius amoris suauissimi quem nobis ostendit filius dei qui pro nobis est incarnatus natus crucifixus passus sepultus et ad celos tandem ascendit. Et vide bene quantum nos dilexit. Non enim solum dedit nobis suam id est suas creaturas in obsequium et suos id est angelos in adiutorium: sed etiam seipsum dare voluit aliter non poterat contentus esse amor eius. Seipsum ergo dedit in filium per carnis assumptionem. *Esai. ix. Filius datus est nobis.* Dedit se in foculum per vite conformationem. *Phil. ij. Habitu iuuentutis ut homo.* Dedit se in magistrum per doctrine predicationem. *Jo. xij. Vos vocatis me magister et dicitur bene dicitur sum et ceterum.* Dedit se in ducem per exempli operationem. *Jo. xij. Exemplum dedit vobis ut quemadmodum ego feci ita et vos faciatis.* Dedit se in patrem per gratie regenerationem. *Jo. j. Quoties autem re. cum de eis praterit filius dei fieri his qui credunt in nomine eius.* Dedit se in holocaustum et redemptionis precium per sanguinis effusionem. *Apo. j. Dilexit nos et lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo.* Dedit etiam se in cibum ad spiritalis refectionem. Et tandem dat seipsum in primum ad nostram glorificationem. Unde cantat ecclesia. Se nascens dedit foculum conuolvens in edulum se moriens in precium se regnans dat in primum. Vardetis finis amor christi iesu. Vultis ergo tenemur eum diligere. *j. Jo. iij. In hoc est charitas non quod nos dilexerimus deum sed quod quoniam ipse prior dilexit nos.* Secundo est exhortatiua gratiarum actionis. Hieronymus. Ideo saluator huius sacramentum tradidit ut semper commemoremur quia ipse pro nobis mortuus est ne sumus ingrati tantis beneficiis. *j. Co. vij. Empti enim estis pretio magno.* Tertio est inductiua interne copunctionis. Hoc enim sacramentum reducit ad memoriam quod christus pro peccatis nostris mortuus est. Propterea multum copuncti esse debemus considerantes peccata nostra fuisse causam mortis domini. *j. Pe. iij. Christus semel pro peccatis nostris mortuus est iustus pro iniustis.* Patet itaque quoniam in seruiore dilectionis gratiarum actionis atque copunctionis adorare et manducare debemus corpus christi. Exemplum debemus Hieronymo in suo tractatu de qua narrat Eusebius. quia cum quidam frater attulisset sibi corpus christi vir dei ut

videre poterit nobis sibi auxiliantibus perinde se perstravit in terram et voce lacrymis quoniam potest clamabat dicens. Domine quod ego sum sub tectis meis iterum: Desunt huius peccator homo: Ecce domine non sum dignus. Cur nunc tantum te huiusmodi ut digneris ad hominem descendere publicanum et peccatorem: Longe propinquius est sacerdos: erigens se vir gloriosus genibus flexis cunctis eum tenentibus cum magnis lacrymis et suspiriis et quod pluries precitens pectus suum dixit. Tu es dominus meus et deus meus qui pro me passus es. Ecce tu es ille qui cum deus es filius autem temporis et sine principio a deo patre genitus eternus et inuestigabili generatione qui cum ipso et spiritus sancto unus deus es permanens illud quod eras et es intra unum puellum corpusculum te clauisti factus homo. Vultaque alia addidit verba de uocissimis mysterijs plena. Quibus finit: vir domini gloriosus sacramentum suscipiens ad terram supinus rediit. Deinde manum in modum crucis tenens symeonis prophete vaticinium decantauit. Quo finito: apparente quidam luce mirabili ex hac vita gloriosus migravit. *Sap. iij. Bonorum operum gloriosus est fructus.*

¶ Tertius articulus. Audistis quoniam hoc sacramentum est reimmolationis passionis christi. Unde et christus nobis illud quasi ex testamento reliquit ut ipsum summentes et adorantes ex eius recordatione et amore animemur ad pugnandum contra vitia. Hoc ergo testamentum sacragamus diligenter implere. Nam dicunt iura. Heredes non implens voluntatem defuncti perdit hereditatem. De voto. c. Licet et. xj. q. j. Siluester et de testa. c. Si heredes. et. l. de fideicommissis. autentica hoc amplius. Propone parabola de sponsa cui sublata est hereditas per tyrannum. Sponsus autem volens eam recuperare et propterea se morti exponens testamentum fecit relinquens notabile legatum puta anulum aureum in quo est preciosissimus lapis ostendendum filiis: per quod rememorentur beneficium paternum et moneant cauere ne committerent predicto aduersario. Expone et applica. Sponsa est ecclesia: filij sunt christiani: tyrannus diabolus: hereditas paradysus: anulus eucharistie sacramentum. Cauete ergo ne diabolo confederemini. Immo ut dicitur *Job. iij. Resistite diabolo et fugiet a vobis.*

De eucharistia. Sermo. vij.

Si mandu.

q. Accepit et manducate hoc est corpus meum quod p vobis tradetur. j. Cor. xj. Tria sunt ibi notanda.

Primum miranda liberalitas. Accipite manducate.

Secundum liberalitatis suauitas: hoc est corpus meum.

Tertium suauitatis benignitas. qd p vobis tradet.

De primo Ps. Oculi oim in te sperant dñe: et tu das illis escam in tpe opportuno.

De secundo Jo. vj. Pater meus datur vobis panem de celo verum. De tertio Ro. vij. Propter filio suo non peperit sed p nobis omnibus tradidit illum. Salutatio.

Qui manducat et

p. Rimus ar. An sacrum eucharistie debuerit institui a principio? Sic quia a principio genus humanum hoc remedio indigebat praeteritum post primorum parentum transgressionem. Contra est auctoritas christi instituentis. Rursus secundum doctrinam in. iij. sententia dicitur. Hoc sacrum puenient institutum est in lege evangelica quae est lex amoris et tpe passionis christi vicino. Cuius secundum doctrinam est praecipua ratio triplex. Prima est ratio corporalis subtractionis. Hanc rationem ponit Eusebius dicitur. Quia corpus assumptum ablaturum erat ab oculis: allaturus sideribus necesse erat ut in die cene sacramentum corporis et sanguis sui consecraretur ut coleret iugiter per mysterium quod semel offerebatur in praesentium. Secunda est ratio legalis terminationis. Sacrificia enim legalia in passione terminanda erant. ideo oportuit tunc novum inchoare et non antiquum. quia non erat conueniens umbram et veritatem simul currere. Beata. Finis veteris pasce solennis quae in commemoratione antiquae liberationis de egypto agebant transit ad novum quod in sue redemptionis memoria ecclesiarum frequentare desiderat: per carne et sanguine agni sue carnis et sanguinis sacrum in panis et vini figura substituens sacerdos in eternum factus per ordinem melchisedech.

Tertia est ratio spiritualis informationis. Per hoc enim docemur firmiter quod sepe recordari debemus dominice passionis quae imminente instituta est hoc sacrum. An ergo passionis institutum fuit non

celebrandum tunc sed postea: ut esset commemoratio unius passionis: et sic ferventior esset devotio ad illud Augustinus. l. rationum ad sanuarium. Saluatorum nostrum ut vehementer commedaret huius altitudinem mysterium: ultimum hoc voluit significare coram discipulis et memorie discipulorum a quibus ad passionem discessurus erat. Hec ille. Sic precepit filiis israel tunc primo agnum pascale manducare quoniam decrevit eos de egyptiaca servitute liberare: Ita sacramentum hoc primo instituit quoniam voluit nos de praetere diabolica eripere in seipsum evidentissimum amoris dulcissimi quem ad nos habuit. Pro fundamento. Si rari debemus divinam pietatem quam cum inimici eius essemus tantam nobis exhibuit charitatem. Verissimus dei amor. Galatensis in alexandria. Que fastidit homo non vere diligit. Ille est verus amor miserum quod non fastidit amicum. Quod efficaciter allicere debet corda nostra suavisimus amor ille. Nam ut dicit Tullius lib. de amicitia. Non tantum utilitas per amicum perita: sed amicitia amor ipse delectat. Huius autem amoris christi signum clarissimum est sui corporis sacrum. Querit ergo quare a principio non fuit hoc id est sacramentum. Dicitur enim. ut scilicet. Ex quo concluditur: quoniam istud est sacrum amoris: propterea institutum est quoniam amor eius bulliebat atque feruebat. Jo. xij. Cum dilexisset suos quod erant in mundo in finem neminem dilexit eos. id est secundum gloriam maiora signa dilectionis ostendit. Quod miseri peccatores quod eum non diligunt: sed carnem et mundum. Quod saturi avari: usurarii et. Quod imundi: luxuriosi et. Quod execrati superbi et. Quos christum continentis quod tam ferventer vos amavit. Terre non estis digni hoc sacrum sumere: neque etiam adorare. Est enim sacrum nove legis quod est lex gratiae. Unde non est sumendum nisi ab his quod sunt in gratia iam vicis purgata peccati vetustate. sic infirmitate purgata corpus est reficiendum non ante. quia si adhuc essent humores corrupti refectione illa morbum aggravaret. Figura. Lxxvj. Filii israel non receperunt manna nisi prius sumpta farina egyptiaca. Sic non est sumendum corpus christi: nisi prius ablata perversatione prava. Jo. dicitur. j. Cor. xj. Probet seipsum homo et sic de pane illo edat et.

Secundum articulum. In precedenti et. Huc de secunda significatione quod est rei praesentis representatione. scilicet ecclesiastice unitatis. Et ratione huius dicitur communio. quia per ipsum communem et vivimus christo et invicem. Devota au-

Aug⁹. sup Joā. Credere autē in chm: vt
dr Aug. ibidē Est credēdo amare: credē
do in eū ire: rei⁹ mēbris incorpari. Ipsa
ē fides q̄ p dilectionē opat. Saluatio.

Qui manducat zc.

p Rm⁹ articū? An pctā venialia im/
pediāt effectū hui⁹ sacri? Q. nō. q̄a
venialia p hoc sacm tollunt. Cōtra. Da
masce. dr li. iij. Ignis eius qd in nob est
desiderij assumēs eam q̄ ex carbone est. i.
ex hoc sacro ignitionē: cōburet nra pecca/
ta z illuminabit corda nra: vt p participa/
tionē diuini ignis igniamur z deificemur
Sed ignis nri desiderij vel amoris impe/
dit p venialia. igit zc. Rūder Tho. pre
ij. q. lxxvij. Pctā venialia aut sunt pteri/
ta: aut actu exercita. Primo mō nō im/
pediūt. Potest em ptingere q̄ aliis post
multa venialia cōmissa deuote accedit et
plene psequit effectū hui⁹ sacri. Secun/
do modo nō ex toto ipediunt sed ex parte
Effect⁹ em hui⁹ sacramēti nō solū est ade/
prio habitualis gratie vel charitatis: sed
etiā qdam actualis reffectio spūalis dulce
dinis. que qdem impedit siq̄s accedit mē
te distracta p venialia. sed nō tollit augmē
tū grē habitualis. Hec Tho. Pro sū/
damento. Non debet res mūda reponi ni
si in loco mundo z decenter disposito. q̄a
vt dr Bozad⁹ in eplis. Sincerū nisi vas
q̄d cūq̄ infūdis acēscit. Et fm doctrinā Ari
sto. in postpōdicamētis Cōtraria nō pnt eē
in eodē. Ideo nō pōt recipi effect⁹ eucha/
ristie vbi est dispositio p̄ia. Querit g An
venialia faciant dispositionē repugnantē
effectui eucharistie: sic q̄ ipediāt zc. Dic
rū. vt s. Ex qua cōclūde q̄ cōmunicari⁹
debet q̄ntum pōt oēs affectiōes inordina/
tas repimere: z p orationē fermentem se p/
parare: animuz oīno a terrenis z carnali/
bus abstrahēdo: vt sic spūalis efficiat q̄n/
tum erit possibile dum cibū spūalē vult ac
cipere Audite o carnales. o mundani zc.
Nā z ipe chs postq̄ de hoc sacro p̄dica/
uerat Joā. vj. dicebat: Spūs est q̄ viuī/
ficat: caro autē nō pdest q̄c̄q̄. Verba que
ego loqr vobis spūs z vita sunt. Nun/
dande g sunt oēs extraneae affectiōes.

Figura Gen. xviij. Tribi vir⁹ dr abraā
Requiesce sub arboze z lauent pedes vzi
Et fecit cōmisceri tria sata simile: et ex eis

panes subcinericios fieri z eis dari. Spū/
ritualiter Abraam. i. diuin⁹ sermo hortat
fideles requiescere sub arboze crucis: purifi
cantes pedes. i. anie affectiōes. et tūc sa/
ra. i. ecclia: affert tria sata simile. i. tria que
sunt in hoc sacramēto. s. deitatem: aiām: z
carnē. ex qbus p̄ficiat panis subcinericius.
id est reffectio latens sub cinerib⁹. i. sub spe
cieb⁹ sacramentalib⁹. Ne em tres substanti/
e sunt in chō: qui dicit Joā. vj. ca. Ego
sum panis viuus q̄ de celo descendi.

Ecūdu ar. In pced. zc. lūc de ter
tia q̄ est rei future p̄figuratiua. s. diui
ne fructiōis que erit in patria. Et rōne hu
ius s̄ḡtionis dr viaticū: qz est cib⁹ viatoz
illuc tendētū. Un cantat ecclia Ecce pa/
nis angeloz fact⁹ cib⁹ viatoz. Dicit etiā
eucharistia. i. bona gfa. qz gfa dei vita et/
na. Rho. vj. Cōsideratio aut hui⁹ s̄ḡtiōis
est triplicis fruct⁹ inductiua

Primo speratiue affectiōis

Secūdo affectiue incitationis.

Tertio incitatiue p̄gustatiōis.

Primo igit est inductiua speratiue affectio
nis pueniēdi vici⁹ ad hereditatē celestem.
Un dr hoc sacm pign⁹ eterne hereditat⁹
Unde dei bonitate. Cum em p passiōez
nobis adq̄sierit hereditatē celestē: quā tū
dum viatores sum⁹ nō possum⁹ possidere
in re: sed tū in spe: ideo nob hoc sacramē/
tum reliqt in pignus. Nihil em p̄ciosi⁹ vt
dulci⁹ relinq̄re poterat q̄ seipm. Un disci
pulis dicebat Mat. vl. Ecce ego vobiscū
sum vsq̄ ad p̄summatiōem seculi. Se/
cundo est inductiua affectiue incitationis
vt scz festinem⁹ ad deū p̄uerti z ad ipsum
clare vidēdū ptingere. Heb. iij. Festine/
mus ingredi in illam req̄ez. Audite o de/
sides z negligētes. Festinabim⁹ aut igre
di si festinem⁹ bene opari. Tertio est in/
ductiua incitatiue p̄gustatiōis. In hoc
em sacramento est qdam p̄libatio diuine
bonitatis. Unde in qdam hymno huius
solēnitatis. Qui nobis das tādulcē p̄gu
stando plūdiate frui des in patria brā no
bis gaudia. Ideo etiā dicit Be. n. O
gloriosa z amabilis sponsa/ sponsum pa/
hes in terra sub sacramēto: sed in celis ha
bitat sine velamento. h reuera q̄si dulce p̄/
ludum z iocunda desponsatio. ibi nuptia
le putium z vera fiet coniunctio. scz cum

De sacramento Eucharistie

de fide ad spem: de spe ad rem: de mensa ad mensam: de sabbato ad sabbatum fiet trans-
migratio. Tunc enim videbit ipse Iesus quod
dulcis est in facie: dulcis in opere: dulcis in no-
mine. Patent itaque in his tribus ultimis ser-
monibus tres huius sacramenti significationes quod
notant in tribus collectis missae huius festivitatis.
Prima in prima. Secunda in secunda. Ter-
tia in tertia: ut patet intueri. Notant etiam
in illa antiphona quae cantat ecclesia super
Magnificat. O sacrum convivium in quo Christus su-
mit recolit memora passionis eius. Ecce prima
significatio: mens implet gratia. ecce secunda:
quia per gratiam fit unitas ecclesiae. et future glorie
nobis pignus datur. ecce tertia. Cum sumes
aut adorabis Christum corpus in hoc sacramento:
tres praedictas significationes considera: ut inde fru-
ctus salubres valeas reportare. Quod frequen-
ter adorandum est hoc sacramentum in quo nobis
ostendunt tanta et tam veneranda mysteria:
praesertim cum legamus animalia irrationalia sibi ali-
qui magnam reverentiam exhibuisse. Patet per
exemplum superpositum in sermone. Exemplum
narrat Celsus. Mulier quidam cum apes
multas nutrebat et ille non proficeret: imo pas-
sim morerentur. Cum remedium circumquaque
quereret: dictum est ei quod si corpus domesticum iter illas
locaret: mox illa lues cessaret. Illa igitur
ad ecclesiam pergens et se coiccare simulans: cor-
pus domini sumens: statim a sacerdote recedens
extraxit: et in uno alveolo collocavit illud.
Vira dei opera et mira eius potentia: simul-
creator cognoscere: de suis suis hospitibus
et suo dulcissimo capello mire structure fe-
cerunt in quo altare eiusdem materie erigentes.
sacratissimum domini corpus super illud posuerunt.
Et benedixit dominus operibus eorum. Procellu do-
mptis cum fenestra illa vasculum illud aperuisset
etiam dictum oratorum conspexisset: expavit.
Currusque ad sacerdotem confessa est ei omnia
quae egerat et viderat. Tunc ille assumptis secum
parochianis suis: ad vasculum venit: et a-
pes convolantes et ad laudem creatoris sui
bebantes abierunt. Sacerdos autem et as-
sistentes capellulas: parietes: fenestras: te-
ctum: campanile: ostium: altare: admirantes:
corpus domini cum laude et gloria ad ecclesiam
tulerunt. Hec Celsus. Vix certe quod irra-
tionalia creator cognoscunt et reuerentur.
Et in feri pettores cum multipliciter offendunt
et aspernant. Audiat igitur illud Eccl. xxxij.

Ne qui spernis: nonne et ipse sperneris.
Etius ar. Audistis etiam. Pro tanto quod be-
neficio continue gratias deo reddere debe-
bemus. Dicit enim lex. ff. de petitione hereditatis.
l. si. §. l. C. de iur. ff. de petitione hereditatis.
l. si. §. l. C. de iur. ff. de petitione hereditatis.
naturae obligat ad antidota. Nihil autem
rependere deo possumus nisi gratiarum actione:
quod est siue ad dei laudem: siue tamen omnino
ad nostram utilitatem. Septem ergo memores esse
debemus divinarum beneficiorum: inter quod hoc est
praecipuum. scilicet corporis sui sacramentum. aliis indigni
erimus aliquid pro futuro a domino impetrare. Nam
ut habet extra de receptis. Si proponente. De
beneficio iam accepto semper faciendum est men-
tio siquidem aliud beneficium voluerit impetra-
re: Unde et propterea institutum est eucharistiae
sacramentum ut semper memores sumus beneficij re-
demptionis et suavissimi amoris christi.
Propone pabulam iuxta dictum illud Hieronymus.
Hanc ultimam memoriam nobis reliquit
quod admodum siquidem peregrinantes: aliquid
pignus ei quem perfecte diligit relinquit: ut
gratias illud viderit: possit etiam beneficia
et amicitias memorari. Quod si ille perfecte
dilexerit: non sine ingenti desiderio videndi
amicum poterit pignus illud videre. Et
pone et applica: quoniam si vere christum diligamus:
quoties illud sacramentum videbimus: flagra-
binus desiderio videndi eum. Aug. To-
ta vita boni christiani sanctum desiderium.

De Eucharistia Sermo nonus.

Qui manducat

quod dicitur. Panis quem ego dabo: caro mea est pro mundi vita. Jo. vi.
Ibi sunt tria notanda
Primum divina liberalitas: cum dicit. Panis quem ego dabo.
Secundum liberalitatem suavitatis: cum dicit. caro
Tertium suavitatem utilitatis: cum (mea est. dicit. pro mundi vita.
De primo Jo. vi. Ego sum panis vitae.
De secundo ibidem. Caro mea vere est cibus.
De tertio ibidem. Panis verus est qui de celo descendit et dat vitam mundo. Salutatio.
Qui manducat etiam.
p. Rom. ar. In aqua sit de integritate huius sacri. Sic. Lyprianus. Sicut iustificando calice domini sola aqua offerri non potest.

test: sic nec vinū solū. Contra. Panī nihil
comiscet. g. nec vino. Rndet Scotus
in. iij. dist. xij. hoc nō esse simplr de necessi-
tate sacramenti. quia aqua etiā nō puerit
in sanguine nisi pūs fuerit cōuersa in vinū
Greci etiā nō apponūt aquā: vt dr Inno.
de offi. missæ. pre. iij. Est tñ de necessitate
mīstri ppter pceptū ecclie. Ipse etiā chīs
vinum cum quo fuit aq mīstra cōsecrauit.
Iuxta illud Ps. iij. li. iij. Chīs calicem ex
vino z aq tradidit discipulis suis. Cōgru-
entia aut appositionis aque est ppter my-
steriū vt significet pplus vniri chīo iuxta
illud de pte. dist. v. vel. ij. Omne. Cū in ca-
lice aq vino miscet: pplus chīo vnif. i. vni-
endus sūgitur p fidem z dignā sacramenti
suscceptionē. Et sic dr Bona. Sicut aq d
se est insipida: ita sūgit pplm insipidū q fit
sapidus p cōiunctionē cum sapia chīsto
sicut aqua cū adiungit vino. Hec Sco. et
Bona. Pro fundamento. Si bonum et
laudabile est scire causas rerū naturalīz:
iuxta illud Virgilij in georgicis. Felix qui
potuit rex cognoscere causas. Vltio lau-
dabilius est cognoscere causas eoz q cir-
ca sacramenta nostre salutis sunt obseruan-
da. Tenendū em est q nihil est ibi supflūū
Nā dr cōmentator. j. phisic. Non est po-
nēda pluralitas sine necessitate. Querit g
de aqua An sit de necessitate sacramenti
eucharistie: Dic rñ. vt s. Ex qua cōclūde
q amabile sit hoc sacramentū quo signifi-
cat z efficit ppli catholici cum chīo copu-
lato. Quid em desiderabili? q chīo vni-
ri: Certe nihil. Nihil em vtilē: qm vt di-
cit Satt. j. Ipse saluū faciet pplm suū. i.
sibi adherentē. Nihil honorabili? j. Pet.
ij. Vob honor credentibz. s. in iesu p fidez
charitate formatā: q chīo copulat. Nihil
pterea dulcius: qm sicut dr Rich. de scro
vic. Iesus nomē dulce: nomē delectabile:
nomē pfortis pctorē: z brē spet. Ex op-
posito qd horrendū magis q a chīo sepa-
ri. Audite o ptores lubrici: adulteri: aua-
ri zc. q a iesu lōge est: qm vt dr Ps. Non
ge a pctoribz salus. Redire g ad iesum: vt
digne papiat hūc sui corpis cibū: em p-
fecto pntē z dulcedinem nullus expmēre
sufficit: z quō vere refocillat ania z fortifi-
cat in agone spūali. Figura. j. Regū. i.
Fouatbas ex pugna fatigatus qsi vīsum

amiserat: et gustato melle refocillatus est.
Sic et anima refocillat p corpus chī: qd
est dulcius sup mel z fauū. Ideo multū
est desiderandū: quia eo semp indigemus
Ambro. Qui vulnus habet: medicinam
requirat.

I. Secundus art. In pcedentibz zc. In
sequētibz dicturi sumus de fructibz ex
digna eucharistie pceptione puenientibz.

Ubi pmo notandū q de hoc sacramen-
to exponi pōt illud Apoca. vi. Et vtracq
pte sumis. s. copiosissime grē i chīo exi-
stent: lignū vite sēz hoc sacramentū vīni-
ficatium afferens fruct? duodecim. Isti
aut fruct? sunt Purgatio: vīnificatio: refe-
ctio: fortificatio: illuminatio: gāz augmē-
tatio: satisfactio: defensio seu pseruatio: re-
leuatio: pseueratio: diuinitatis pgestatio:
glie adeptio. In hoc aut sermone dicen-
dum de qtuor: pms: qui sunt

Purgatio
Vīnificatio
Refectio.
Fortificatio

Prim? igit est pscie purgatio. s. a veniali-
bus z qnq a mortalibz oblit. Q. ar p h
sacm purgant venalia: hē de pte. di. ij. c.
Cū oc. et ca. Si qñes. et c. An bñdictioz.
Uñ z Amb. li. de sacris dr. Iste panis q
tidian? sumit in reuerentiā qñdiane infir-
mitatis. Quā? aut sit iste fruct? patere p-
si pderem? qntū ventalia ledant aniam.
z em eternā damnatiōem nō inducant:
dumnuūt tā feruorē charitat? z ad morta-
lia disponūt: z ad penā purgatorij q ē gra-
uissima strudūt. Videre potes alibi vbi
de pctō. Per hoc etiā sacm purgant mor-
talia oblita. Ideo h sacm dr ablutio scele-
rū Et hoc intelligit de oblit: facta inqñ-
tione sufficienti. Uñ dr Sco. in. iij. di. ix
q liqs facta examinatioe diligētī nō recoz-
daret nisi de vno pctōz suor: z d illo dñ-
tarat conficere in particulari: z de oblit
in generali cōicando grām z remissionem
obteneret. Et mltoties peccata oblita vir-
tute sacramenti ad memoriā reducunt. Et
tunc tenetur hō post susceptū chīsti corp-
qñctius potest de illis conficere in speciali
Secūs fruct? ē aiay vīnificatio Prestat
ei z cōtinuat vitā aie Et h rōne pcenti. s.
chīsti: q dr Joā. xj. Ego sum resur. z vit.

De sacramēto eucharistie

Sic em lignum vite comestū vitā confer-
uabat vt p̄z Gen. ij. sic diuina sapia chūs
Sap. iij. Lignum vite est his q̄ apprehēde-
runt eā: z q̄ tenuerit eā beat⁹. Propt̄ qd̄ di-
cebat Jo. vj. Nisi manducaueritis carnē
filij hoīs non habebitis vitā in vobis.

Tertius est refectio seu cibatio. Joā. vj.
Caro mea vere est cib⁹. Sic em ait Rich.
in. iij. di. viij. Quēadmodū anie vegetati
ue q̄ est formale p̄ncipium naturalis vite
generabiliū z corruptibiliū de⁹ indidit po-
tentia generatiuā p̄ quam res viuens effi-
cit⁹ z augmentatiuā p̄ quaz augmentat⁹: z
nutritiua p̄ quā ipa nutrit z in esse confer-
uat q̄d diuinit⁹ recuperando id qd̄ successi-
ue deperdit. Ita p̄z misericordiaz christ⁹
inter sacramenta tria instituit p̄ quoz vnū
fit ania viuens vita spūali. s. p̄ baptisimū:
p̄ aliud p̄o vita spūalis auge⁹ z roborat⁹. s.
p̄ sacramentū confirmatiōis: per aliud autē
nutrit z conseruat. s. p̄ eucharistiam p̄ quā
reparat qd̄ quotidie de charitatis seruoze
deperdit. Et p̄pterea dat sub similitudine ci-
bi z pot⁹. Per h̄ at reficit mēs hūana: qz
dum p̄ hoc sacm̄ sentit se tm̄ a deo amari
qz nobis mori voluit: z corpus suū sic mi-
serabiliter nobis tribuit: igne charitatis in-
flamat⁹: z in deū transformat⁹. Jo p̄s dicit.
Iusti epulent⁹ z exultent z delectent⁹ in le-
ticia. Quare? ē animaz fornicatio. Sic
em mentē roborat. vt cib⁹ corpālis corp⁹.
Nec mirū cum in illo sacramento p̄tineat
ille qui est fortissimus z potentissim⁹. Nō
dubiu ergo qn̄ det quantū in se est: firmit⁹
positum cauendi a futuris: z in bono p̄se-
uerandi. Exemplū narrat Cesar⁹. q̄ in
ciuitate rementis miles qdam consobrinaz
suam concubinā habebat zc. Vide in p̄i-
mo aduentuali sabbato ante quartā dñi
cam aduentus.

Tertius ar. Aud. qm̄ eucharistie sa-
cramentū fructuosissimū est cur⁹ fru-
ctus omnib⁹ offert. Lauere ḡ ne p̄ negli-
gentiā vestram tantis fructib⁹ p̄ueniunt: z
sic merito sitis increpandi. Nam dicit lex.
Qd̄ p̄ me stat mihi imputari debet. ff. de
contrahenda emptiōe z venditiōe. l. Nec
vendiō. §. j. Et sic h̄ extra de constitui-
onib⁹. Si autē non solum dolus sed etiā ne-
gligentiā imputat. Audite. Si rex vobis
dimittit tunicā suā tali lege q̄ quicūq̄

q̄ ad eā confugeret: honorem. regi facies:
magnum lucrum inde reportaret. Nōne illi
benti anio zc. Aut si q̄s negligeret. z sic fa-
me z egestate periret: nonne multū esset i-
crepandus. Expone z applica notando il-
lud qd̄ dicit Seneca. Turpis est iactura
q̄ p̄ negligentia fit.

Sermo. x.

De mandu.

q̄ zc. Operamini nō cibum qui
perit: sed q̄ permanet in vitaz
eternā quē filius hoīs dabit vobis. Hunc
em p̄z significauit deus. Jo. vj. Tri sunt
ibi notanda q̄ faciunt hunc cibū desidera-
bilem. Prīmū est duratiōis p̄petuitas:
cum dicit. Operamini nō ci. q̄ pe. sed qui p̄-
ma. in vi. eternā. i. operando q̄rite non ci-
bum corporalem: sed magis spūalem. Vñ
Dat. vj. Prīmū querite regnū dei. Se-
cundū est dationis liberalitas: cum dicit.
Quē filius hominis dabit vobis. i. parat⁹
dare. Alchuius. Filius hoīs seipm̄ dat
nobis. vt nos in ipō z ipē in nobis mane-
at. Tertiū est p̄missionis securitas: cui⁹
dicit. Hunc em pater signat⁹ deus: iō p̄mis-
sio eius est segura. q. d. Ad hoc em p̄ncipa-
liter eum assignauit z instituit mittendo i
mundū. vt daret vitam eternā mundo Jo
an. x. Ego veni vt vitam habeant: z abū-
danti⁹ habeant.

Qui māducat zc.

p̄ Rimus ar. An eucharistia sit sepe su-
menda: Q. sic. qz ei⁹ sūptio ē fructuo-
sissima Lōra. Ecclesia solum semel in an-
no eucharistia sumere p̄cipit. Rndet tho.
in. iij. di. xij. Notādo q̄ in h̄ sacro regritur
ex pte recipient⁹ desiderii p̄uictionis ad
chm̄ qd̄ facit amor z reuerētia sacri q̄ ad
donū timor⁹ p̄tinet. Prīmūz icitat ad fr̄-
quērationē q̄ridianā hui⁹ sacri. s. scdm̄ re-
trahit. Vñ si q̄s expimentat⁹ eo ḡliceret: ex
q̄ridiana sūptione seruoze charitat⁹ auge-
ri z reuerētiā n̄ minui. deberet q̄ridie coi-
care. Si at sentiret p̄ q̄ridianā frequētiō-
nē reuerētiā minui z seruoze n̄ m̄tū augeri
talē oberet iter dū abstinere. vt cū maiori de-
uotioze z reuerētiā p̄ modū accederet Vñ
q̄rum ad h̄ relinqd⁹ ē sūo iudicio Et hoc
ē qd̄ d̄t aug. Dicit q̄sp̄a n̄ ē q̄ridie accipit

dā eucharistiā, alī² affirmat q̄tidie sumen/
dam. Faciat vnusquisq; illud qđ fm̄ fidez
suam credit pie esse faciendū. Et pbat exē/
plis zachet et centurionis: q̄ vn² recepit
vñm gaudēs. Ali² dicit. Nō sum dignus
vt intres sub tectū meū. et vt ergo mīscōiaz
psecut² est. Hec ex Tho. et Aug. Pro sū
damēto seu pambulo. Vñdem² q̄ in rebz
sensibilibz oīa p̄tinue variant. Quid. xv.
metam. Nec spēs sua cuiq; manet rerūq;
nouatir. Ex alijs alias repat natura fi/
guras. Nil eqđdem p̄stare diu sub imāgie
cadere credideri. Vñ et vita nra q̄tidie la/
bis et minuit. Sen. ad Lu. Quotidie mo/
rimur: q̄tidie demit aliq; ps vite nre. Vñ
et aliqd depdit p̄tinue de substantia viuent
tis. qđ oportet repari p̄ sumptionem abi.
Sic et in vita spūali aliqd p̄tinue depdit.
et q̄ntum est ex nobis q̄tidie labimur: id
oportet restorationē fieri p̄ spūalē nutri
tionē ad quā ordinat eucharistia. Jō q̄rif
An eucharistia zc. Dic rñ. vt s. Post re/
spōsionē autē dicas qđ de cōione p̄ varie/
tate tempoz varia facta sunt instituta. In
ecclia siqđdem p̄mitiua dū ch̄i sanguis re/
cens feruebat in cordibz credentiu: cōica/
bant oēs q̄tidie: vt pater Act. ij. Et d cō
se. dist. ij. c. Peracta. Lapsu p̄o r̄pis con/
munionis vsus deduct² ē ad dies vñicos.
Et de h̄o Aug. de p̄se. di. ij. c. Quotidie
Quotidie eucharistie cōmunionē accipe
nec laudo nec vitupo: oibz tñ diebz domi/
nicis cōicandū hortor. Succedere p̄o tpe
statutū fuit vt ter in anno hoīes cōicarēt.
vñz in pasca: natali dñi: et pentec. vt patet
de p̄se. di. ij. c. Et si nō frequēti². et c. Secu
lares. Tpe p̄o in q̄ charitas refriguit ob/
ligauit ecclia laicos ad cōmunionē semel i
anno tñ. Sicut patet extra de pen. z re. c.
Dis O misera hū² erat² p̄ditio in q̄ etiā
plurimi vir semel in anno ad cōmunionē
se p̄gant. O indurati zc. O execrati Non
miz si mortē ante incurrit² qñ ad cibū vi/
te recurrere negligit². Nā ppter p̄nitates
nature ad malū fit p̄tinua depditio spūa/
lum. Jō nobis dar² ē cibū iste corpis ch̄i
qđ eos a q̄bz sumit digne facit imortales.
Figura Sen. ij. legit d ligno vite qđ po
terat reddere hoīes imortales. i. potētes
nō mori. Spūalr Libi iste p̄ualer qz red/
dit imortales. i. non potētes mori. quā

homine in se cōuertit. Aug². li. p̄fē. in p/
sona ch̄i. Non tu me mutabis in te sic ci/
bum carnis tue: sed tu mutaber² in me.

I Secundus art. In p̄ced. zc. Nūc de
quattuor medijs. i. de q̄nto: sexto: se/
ptimo: et octauo. Quoz

Primus est mentis illuminatio

Secundus est gratiaz augmētatio.

Tertius est satisfactio.

Quartus est ab hoste defensio.

Primus est mentis illuminatio. Per deuo
tam em̄ cōionem et misse auditionē in q̄
ch̄is spūalr manducat: mentales oculi il/
luminant ad diuinā bonitatē p̄ampli² cō/
templādā. In cui² figura Tob. xj. Tobī
as ex felle piscis illūinabat. Fel piscis est
passiōis ch̄i amaritudo in hoc sacro rep/
sentata. Secundus est gr̄az augmenta/
tio et p̄tutū atq; meritoz. Vñ Inno². de
offi. misse. ij. pte. c. vl. ait. Per hui² sacra/
menti p̄tutem vniuerse p̄tutes augentur:
et oīm gr̄az exuberant charismata. Per
hoc enī qđ corpus ch̄isti sumimus et si/
bi icorporamur: participes efficiamur oīm
bonoz qđ ch̄is in illo corpe opat² est: ieiū/
nando: vigilando: discurrendo: p̄dicando
et orando: et sic de alijs. et meriti passiōis
sue. Item in hoc sacramento accipio parti/
cipationē oīm meritoz toti² ecclie et oīm
sanctoz. Vñ dñr Alber. magn². Per verū
ch̄isti corpus omnes nos omnibz ch̄isti
gr̄atjs et oīm fidelitū cōicamus: puta oīm
patriarchaz: p̄phetaz: ap̄loz: martyz: cō/
fessoz: virginum et angeloz: atq; electoz
omniū. que omnia a ch̄isto in corp² my/
stici fluxerunt. Unde pōt dicere plus i/
sus cuilibet digne cōmunicātū illud quod
dixit Jacob ad Laban Gen. xxx. Hodī
cū habuisti anteq; venire ad te: et nunc di
ues effect² es. Bñdixit tibi dñs ad intro/
itum meū. Vere benedict² homo ad itro/
itum ch̄i. Quod em̄ de² est ex natura ho/
is fit hō p̄ gr̄am digne cōicando. Cum ḡ de
us habeat sapientiam infinitā: potentia:
et bonitatē. ex eius potentia homī in hoc
sacramento cōmunicata efficit homo p̄o/
tentior ad p̄uiose opanduz: ex sapientia sa/
pientior ad electionem boni et fugam ma/
li: ex eius bonitate magis pius et charita/
tius atq; pacificus. Tertius est satis/
factio. Et hoc sibi conuenit duplici ratōe.

De sacramento Eucharistie

Si em̄ consideret ut sacramētū: ut sic ha-
bet unire christo que unio fit p̄ charitatez
q̄ op̄t multitudinē peccatorū: et ex cui⁹ feri-
uore cōsequit aliq̄s remissionē non solum
culpe sed etiā pene: nō q̄dez totū semper:
sed iuxta modū deuotiōis suscipientis. Si
aut̄ p̄sideret ut sacrificiū/habet vim satisfi-
factiua pro his pro q̄bus offert: taz viuis
q̄ defunctis. vbi etiam magis attēdit deuoti-
o offerētis q̄ quantitas oblatiōis: ut pa-
tet Lu. xij. de vidua que misit duo minu-
ta. de q̄ d̄r dñs q̄ plus oib⁹ misit: pōdera-
to vīcz suo affectu. Quāuis ḡ hec oblatio
ex sui q̄ntitate sufficiat ad satisfaciendū poi-
pena: non tñ p̄ eā fit sp̄ satisfactio p̄ oi pe-
na: l̄z nihil mal⁹ offerri possit. Tñ Alexā-
der papa de conse. di. ij. c. Nihil. Nihil in
sacrificiis mal⁹ esse. potest q̄ corpus et san-
guis ch̄i: nec vlla oblatio hac porior ē. ḡ
oēs p̄cellit: que pura p̄cientia est dñi of-
ferenda. Quart⁹ est defensio. s. ab hoste
Defendit em̄ a mūdo inq̄ntū roborat ani-
mū in ch̄isti amore/retrahendo ab amo-
re mūdi. Ps. Si ambulauero i medio vi-
bre mortis. s. in hoc mūdo: nō timebo ma-
la: qm̄ tu mecū es. s. p̄ hoc sacramētū. De-
fendit etiam a carne ei⁹ fomitē mitigando
sicut aqua refrigerat ignem. Hinc Ps. in
p̄sona deuote cōmunicat⁹/ait. Sup̄ aquā
refectiōis educavit me: animā meā cōuer-
tit. s. ad sp̄ualia que inclinata fuit ad carna-
lia. In cui⁹ figura cū manna descēdebat et
ros. Defendit insup̄ a demone inq̄ntū est
signū passiōis ch̄i: p̄ quā victi sunt demo-
nes. Ps. Parasti in cōspectu meo mēfaz:
aduersus eos qui tribulāt me. Et Ch̄y
sost. sup̄ Joannē Ut leones flāmā spiran-
tes de mensa dñi recedim⁹: terribiles de
monib⁹ facti. Exemplū qd̄ ostendit hoc
sacramētū terribile esse demonib⁹. In epi-
scopatu Bizienti⁹ erat qd̄az q̄ p̄ndebat
sanctitatem tantā in abstinentia q̄ vide-
bat alter Joānes baptista. Mēs q̄si de to-
ta puincia ad eum currebāt credētes eum
esse sanctū: et tñ erat hereticus et p̄uersus.
mortu⁹ est et honorifice sepultus. Post tē-
pus aliquod inq̄sitor hereticę p̄auitat⁹ di-
ligenter inq̄rens: inuenit p̄ fideles testes
q̄ fuerat heretic⁹. Sententiauit ḡ de con-
filiio epi Bizienti⁹ et aliorū prudentū q̄ of-
ficia eius comburerent. Attante igit̄ populo

proiecta sunt ossa in ignem: et statim de-
mones ossa leuauerunt de igne: et tenebāt
ea suspēsa in aere: nec tamen videbantur
demonēs. Populares ergo ceperūt clama-
re. Voziat eps cum istis fratrib⁹ qui vo-
luerūt cōburere sanctū dei ex inuidia. Ec-
ce quō deus non videt. Tunc episcopus ti-
muit. Fratres aut̄ p̄fortauerūt eū dicētes
Nos h̄sumus p̄ fide: Preparētis vos ad
missam: quia ostendit deus miraculū ne
fides p̄cidit. Episcopus ergo dicit missam
Salue sancta parens etc. Quādo aut̄ eleu-
auit corpus ch̄i: tunc demonēs clama-
uerunt dicētes in aere. V̄ Guido de lacha:
nos defendimus te quantū potuim⁹: sed
mō nō plus possumus: quia adest maior
nobis. s. ch̄is. Et statim ceciderūt ossa in
ignem et combusta sunt. et gloriificata ē fi-
des p̄pter corpus ch̄isti. Patz itaq̄ q̄ter-
ribile sit demonib⁹ corpus ch̄isti. Ex oib⁹
bus aut̄ p̄dictis patet q̄ deuote sit sumē-
dū tanq̄ fructuosissima aie refectio. Ideo
Aug. sup̄ Joan. Secur⁹ accede/panis est
non venenum.

c. Ert⁹ articulus. Aur̄. etc. Pensate
ergo q̄ntam deuotionē ad hoc sacra-
mentū habere debem⁹: per quod sic nobis
litat⁹: datur⁹: et defendit ania. Nam vt di-
cunt iura Ania ē corp̄i p̄ponenda. xxxvij
dist. Sedulo. et. xij. q. j. Precipimus. et L.
de sacrosanc. eccle. l. Sancim⁹. Propone
parabolā de tunica regis: de qua in p̄ce-
denti sermone. Et adde q̄ p̄pter eius viti-
tationem adquisit gratia regis et diuitie
multe. Danturq̄ arma bellica: quib⁹ siq̄s
voluerit vti: omnes aduersarios euicet.
Nonne ad tunicā illam diligētissime cōsu-
geret⁹: Si itaq̄ p̄ bono tēporali et corpo-
rali vita seruanda ibi curreretis libenter:
quāto magis ad ch̄i corpus pro saluāda
anima. Nam scribit Deut. iij. Animā tu-
am sollicite serua:

De eucharistia
Sermo xj.

Vi māducat

q. etc. Hoc facite in meā cōmemor-
rationem. Lu. xxij. et. j. Cor. xj

In triplicem vīcz cōmemorationē

Primo in cōmemorationē sue p̄celse do-
minatiōis. Unde añ institutionē hui⁹ sa-
cramenti: vt habet Joan. xij. dicit. Vos
vocatis me magister ⁊ dominēz.

Secundo in cōmemorationē sue sincere
re dilectionis. Unde ibidem. Cum dile-
xisset suos qui erant in mundo ⁊c.

Tertio in cōmemorationem sue amare
passionis. j. Cor. xj. Quotiescūq; man-
ducabitis panem hunc ⁊ calicem biberis
mortem dñi ⁊c. Salutatio.

Qui manducat ⁊c.

p Primus articulus. An eucharistie ef-
fectus sit adeptio glie. Q. nō. quia
cōpetit viatoribz. Contra. Joan. vj. Si
q̄s māducauerit ex hoc pane viuet in eter-
nū. Rūdet Thō. in. ij. par. q. lxxix. In
hoc sacramēto potest cōsiderari et id ex q̄
effectum habet. s. ipse ch̄stus cōtentus;
et passio eius rēp̄sentata. Et id per quod
habet effectum. s. vsus sacramenti. Et q̄n-
tum ad vtrūq; competit ei q̄ causat ade-
ptionem glorie vite eterne. Nam ipse dñs
per passionem suā aperuit nobis ianuam
vite eterne. s. illud Heb. ix. Noui testa-
menti mediator est vt morte intercedente
in re. e. pua. que erant sub priorē testamen-
to rep̄missi. acci. qui vocati sunt eterne be-
reditatis. Similr etiā refectio spiritualis
cibi et vnitas s̄ḡra per species panis ⁊ vi-
ni habent quidem in p̄senti: sed imp̄fecte:
p̄fecte aut in statu glorie. Vñ sup illd Jo-
an. vj. Caro mea vere est cib. dicit Aug.
Cum cibo ⁊ potu id appetant homines vt
non esuriant neq; sitiat. Hoc nō p̄e p̄stat
nisi iste cib. qui eos a quibus sumit: im-
mortales ⁊ incorruptibiles facit ⁊c. Vñ
aut non statim introducat in gliaz: dat tñ
virtutem pueniendi. Hec Thōm. Pro
fundamento. Multū est desiderāda vita
glorie que est eterna. p̄sens p̄o vita cito
morte claudet. Nam sicut dicit Salte. in
alexan. Vltimus ad mortē post omnia fa-
ta recurrit. Sed notāda est Tullij auto-
ritas li. de senectute di. Non est lugenda
mors quam immortalis sequit. Ad illam
igit viraz immortalē totis p̄cordys aspira-
re debemus: quam tamē habere nō possu-
mus nisi a ch̄sto qui est vita nostra. Jō-
querit An creine vite adeptio sit euchar-
stie effectus? Dic rñ. vt s. Ex qua conclu-

de q̄sit desiderabilis iste cibus qui vitam
eternam p̄stat. Aug. sup Joan. Cum
mus nos p̄pter ipm manducantes cum. i.
cum accipientes ⁊ in ipso habentes vit. in
eternā quam nō habem⁹ ex nobis. Vñ
seri peccatores / mēbra diaboli: qui tanto
fructū priuari estis: Cogitare ro go quem
fructū de peccat⁹ vestris reportabit⁹. Ler-
te mortē eternam. Roma. vj. Suspendia
peccati mors. Audite lubrici: perituri ⁊c.
Redite ad cor: purgate conscientia: vt di-
gni efficiami hunc cibum manducare qui
est necessarius in via nostre pegrinatiōis
vt puenire possim⁹ ad gliaz salutis eter-
ne. Figura. ij. Reg. xix. Helle dormi-
enti sub iunipero datus est ab angelo succi-
nericius panis ⁊c. Et ambulant in for-
titudine cibi illius vsq; ad montē dei. Et
hoc factum est dum fugeret nuncios iezab-
bel. Spūaliter Iusto fugienti mortē cul-
pe p̄pinatur panis celestis. s. corp⁹ domini
In cuius fortitudine p̄tingit vsq; ad mon-
tem vite eterne. Joan. vj. Hic est panis
de celo descendens vt si quis ex ipso man-
ducauerit nō moriat.

¶ Secundus articulus. In p̄cedenti ⁊c.

Nunc de q̄ttuor vltimis. s. de nono:
decimo: vñdecimo: ⁊ duodecimo.

Primus est releuatio

Secundus est perseveratio.

Tertius est p̄gustatio.

Quartus est glie adeptio.

Primus igitur est releuatio. Si em post
cōionē ruat in p̄ctm fragilitate aut tenta-
tione facile⁹ surgere pōt q̄ si nō cōcasset.
Ratio. Per hoc em sacm fortificat ania.
Facile⁹ aut est forti surgere q̄ debili. Sz
quidam pusillanimes inani timore delin-
abstinent ab hoc sacramēto: dicētes recidi-
nationem p⁹ cōionem esse graviorē. in tra
illud Joā. v. Vade ⁊ iā amplius noli pec-
care: ne deterius tibi cōtingat. Non inteli-
gētes q̄ dñs non dixit: amplius nō pec-
ces. sed: noli peccare. i. habere p̄positū nō
peccandi. Tales itaq; pro eodem habēt
cadere ⁊ nō resurgere sicut cadere ⁊ resur-
gere: cū tñ p̄mū diabolicū sit: scdm hūmā-
Primi ḡ volunt esse demones: secūdi ho-
mines. quia humanū est peccare: sed vici-
bolicū est p̄uenera: e. Secundus est p̄ue-
ratio. s. in via dei. Omnes quidem virtutē

De sacramēto eucharistie

res sine pſeuerantia pugnare poſſunt vici-
cia ſed vincere nunq̃. Sola em̃ pſeueran-
tia vincit ⁊ coronat. **Mat. x.** Qui pſeuera-
uerit vſq̃ in finē hic ſaluus erit. Et q̃ ſa-
era cōmuniō hominē roborat: iō pſeuera-
re facit. **Uñ de helia dicit. iij. Reg. xix.** q̃
ambulauit in fortitudine cibi illius vſq̃ ad
montē dei oreb. Oreb em̃ interpretat ſoli-
tudo. Et p̃ hoc ſignificat q̃ homo p̃viri-
tutem hui⁹ ſacramenti ambulat in via dei
quouſq̃ anima ſoluta a corpore quaſi ſola re
maneat dum corpus terre tradit ⁊ anima
ſurſum eleuat. Terti⁹ eſt ſumme diui-
nitatis p̃gustatio. **Uñ Inno. Sapiētia**
dei que ſe per viſibilia manifeſtat volens
euidenter oſtendere. q̃ ip̃a eſt cib⁹ anima-
rū carnem aſſumptā p̃poſuit in edulū. vt
per cibum humanitat⁹ inuitaret ad guſtū
diuinitatis. Ibi quippe guſtari poteſt di-
uina bonitas ⁊ largitas in reficiendo: et
diuina ſapiētia in viuificando. Nam vn-
de mors oriebat. ſ. ex guſtu inde vita re-
ſurrexit. Dictū em̃ fuerat ade. **Gen. ij.** In
q̃cunq̃ die comederis morte morieris. De
hoc autē dicit. Qui manducat hunc panē vi-
uet in eternū. Ibi etiā habet deguſtari di-
uine dulcedis inenſitas p̃pter experiētiā
tanti amoris. Quid em̃ dulcius q̃ ſentire
ſe ſic amari a ſūmo dño. **Sap. xij.** Q̃ ſua-
uiſ eſt dñe ſpūs tuus in nobis. Quarta
eſt glorie adeptio. ſ. per ch̃m ibi contentū
⁊ per paſſionem ei⁹ ibi reſentatā. vt di-
ctum eſt in p̃mo art. Ip̃e em̃ ch̃s eſt vita
nra **Col. ij.** Cum autē ch̃iſtus apparuerit
vita veſtra: tunc ⁊ vos apparebit⁹ cū ipſo i
gloria. Apparet itaq̃ i hoc ſacramēto ma-
ximā dei donū Nam etiā bti in patria ch̃i-
ſto fruant̃ letius q̃ nos: nos tñ in eucha-
riſtia ipm̃ ſumimus fructuoſius. Per hoc
em̃ proficere poſſumus non ſolū in accide-
tali p̃mio: ſed etiā i eſſentiali: beati ſo nō.
Beati q̃dem ch̃m habent ſecuri⁹: ſed
nos mirabili⁹. Unde patet quāta ſit ad
hoc ſacramentū habenda reuerētia. Sed
heu q̃ multi irreuerēter accedunt tā ſacer-
dotes q̃ laici: cum tñ frequenter legam⁹
etiā bruta animalia ad ipm̃ reuerentia⁹
exhibuiſſe. vt p̃tz per multa exempla in ſu-
periorib⁹ ſemonib⁹ poſita. Exemplū p̃-
tereā aliud legitimus celeberrimū qd̃ conti-
git dñm ſanctus Antonius de Padua art

mini predicabat. Ibi nanq̃ heretic⁹ adeh-
rat male ſentens de corpore ch̃iſti. In cu-
ius contemptū hoſtias nō cōſecratas ſepi-
us aſino ſuo p̃bebat in cibum. Cum ſo b
innotuiſſet antonio deſenſori fidei acerrim⁹
mo eū dure redarguit: veritatēq̃ ſacramē-
ti ſibi fideliter p̃ſuaſit. Cum ſo pertinax
ille aſſereret aſinū ſuū i p̃ſepe tali cibo. de-
paſtū conuenit cū eo antonius vt de h̃ ex-
perientia fieret: ſic vitz q̃ per tres dies aſi-
nus ſine cibo maneret: ⁊ die tertia antonij
us miſſa celebrata reſeruato ſacramento.
illud int̃ hoſtias nō p̃ſecratas reponeret:
atq̃ iſto mō aſinus famelic⁹ incitaret ad
pabulum. Qd̃ cū factum fuiſſet corā mul-
titudine maria anial illud appropinquāſ
ſpore in q̃ corpus ch̃iſti erat reuerent̃ re-
conditū: ex miraculo dei recognouit dñm
ſuum ac caput ⁊ pedes inclinans ipm̃ hu-
militer adorauit: nec ei cura fuit de cibo q̃
indigebat. Cūq̃ verberib⁹ ab illo heretico
angeret: traheret: ⁊ volueret ſemp facies
bat vt p̃us. Qd̃ qd̃ hereticus ille ⁊ alij q̃
plurimi oī errore depoſito ad verā fidē re-
dierunt. Antonius autē deo gratias refe-
rens: ſacramentū honorifice in loco debi-
to reſpoſuit. Heu heu aſinus recognouit
dñm ſuū: ⁊ multi pctōres contēunt. de q̃
bus dicere pōt dñs illud **Joā. xvj.** Nō no-
uerunt patrē neq̃ me ⁊ c.

c. Ertius ar. Aud. 22. Forte igitur dice-
tis q̃ per hoc ſacramentū ſā habetis
ius hereditatis celeſtis: ⁊ ſic non timetis
amittere. Audite itaq̃ qd̃ iura dicūt. Iu-
ri ſuo renunciare p̃ſumit q̃ iuri ſuo contra-
rium facit. ff. de minorib⁹. l. Si fili⁹. ⁊ ex-
tra de appellacionib⁹. Si ſollicitudinē. Po-
ne exemplū de herede q̃ contradicēti ad-
uerſario ch̃tographū tradit in q̃ conſitet
hereditatē veditiſſe illi aduerſario ⁊ p̃ciā
recepſiſſe. Nonne talis p̃ſumit renunciaſſe
iuri ſuo. Expone ⁊ applica notando q̃ pec-
cator in p̃pria conſcientia gerit litterā con-
tra ſe per quā velit nolit teſtificabit ami-
ſiſſe celeſtē hereditatē ⁊ reuñeſſe mortis
eterne. **Rōm. ij.** Teſtimoniū illis reddendū
te conſcientia ipſoz ⁊ intra ſe cogitationū
accuſantiū aut etiā defendentiū in die cū
iudicabit de occulta boim.

Dñica. j. poſt trinitatē. Sermo. j.

Fortius ē at

m r diues r sepult⁹ est in inferno
Lu. xvj. In h apparuit chari-
tas dei in nobis qm filii sui vni-
genitum misit in mundū vt viuam⁹ p eū. j. Jo. iij.
Vult ibi brūs iōānes nos inducere ad di-
uinā charitatē nescim⁹ filles illi diuiti epu-
loni r in misericordiā q tñ mortuus est et se-
pultus in inferno. In illis aut p̄bis beati
iōānis tria sunt notanda.

Prīmū diuine i nos charitatis cōmēda-
tio. apparuit charitas dei in nobis.

Scdm cōmendationis rō. qm filii sui
vni- genitū misit in mundū.

Tertiū rōnis cōfirmatio. vt viuā. p eū.
De pmo Hier. xxij. In charitate perpe-
tua dilexi te rē. De scdo Gal. iij. Vbi ve-
nit plenitudo t̄pis misit de⁹ filii sui. De
tertio Jo. v. Amen amē dico vob qd qver-
bū meū audit r credit ei q me misit: habet
vitā eternā.

Fortius ē rē.

p Ritus ar. Anvex sit infernū eē in q
reprobi torqant⁹. V. non. hoc em nō videt⁹
cōdecens infinite dei misericōdie. Cōtra. qd
d: diues ille sepult⁹ eē in inferno. Rñ. fm
Bon. et Rich. de media villa in. iij. dis.
xliij. Sicut se hz misericōdia dei ad electos/
sic ei⁹ iusticia ad reprobos. Sed diuina mi-
sericordia r bonitas pparauit electis locū
delictiosū. scilicet celū empyreū et plenitudinem
gaudioz atqz bonoz oim. q r diuina iusti-
cia reprobis pparauit locū vilissimū r hor-
rendū. vbi est summa tristitie amaritudo
r miseriaz atqz tormentoz innumerabilis
multitudo. Hoc ex Rich. et Bon. Pro-
fundamēto. Phī r poete senserūt infernū
esse Quidi⁹ li. metamor. Vile capax adi-
tus r aptas vndiqz portas. Vbi hz vtrqz
fretū de tota flumina terra. Sic oēs anias
lo⁹ accipit ille. nec vllt: Exiguus p̄lo est
Vbi facit Quidi⁹ descriptionē inferni. et
Senecā. in tragedijs. Ingēs vorago fau-
cibz fastis patz. Latūqz pandit oibz p̄lis
iter. Cum q̄rit Anvex sit rē. Sic rñ. vt
s. Post rñsionē aut dicas. Vltū pdesse
poterit pene infernal⁹ cōsideratio. Sic ei di-
cit Greg. Pena oculis apir: q̄s culpa clau-
dit. Ex pter ad agiendos mentis oculos/

ad vidēda p̄cula/ q̄b subiacent pctōres in
euang. hōd. pponit exēplū de diuite repro-
bo/ ad terrore nob incutiendū. Et de paup
lazarō pponit exēplū ad imitationē pati-
entie. q̄b pauprate ad diuitias/ de afflicti-
one ad delicias/ de fame ad satietatē/ de la-
bore ad requiē/ de ignominia ad honores
transiit. Proponit itaqz angustia terribil⁹
q angustiat diues iste supbus/ auar⁹/ deli-
tiosus. vt palā videam⁹ q fallaces sunt di-
uitie: delitiez r honores. Audite o pctōres
delictiosi cupidi: r elati rē. Nec em diuitie
nec delitie: nec honores eū a morte p̄serua-
re potuerūt. sed eū in infernū p̄cipitauerūt
Sēpius hec cogitate q̄dū viuit: r q̄ via
pergitis cōsiderate. Attendite. via illa p̄-
culosa ē rē. Vide s sabbo post. iij. vo. xl.

Secund⁹ ar. In euāg. notāda est tri-
plex cōsideratio

Prīa ē cōsideratio p̄sonal⁹ differētie

Scda final⁹ cōsequētie.

Tertia infernal⁹ miserie

In h ser. dicēdū de p̄ma vicē de differētia
q fuit in p̄nti vita inf p̄sonā paupis lazari
r diuitis reprobi. Et h mōi differētia tan-
git in p̄ma pte euangelij in q̄ d: hō qdaz
erat diues q induebat purpura r bysso. vlt
q̄ibi: vicia ei⁹. vbi t̄git triplex differen-
tia inf diuitē r lazar.

Prīa ē differētia t̄palis possessionis.

Scda ē differētia corp̄alis dispositiōis

Tertia ē differētia carnal⁹ nutritiōis

Prīa est differētia t̄palis possessionis: qz
vñ⁹ diues. al⁹ mendic⁹. Vñ de pmo dicit
euāg. Hō qdam erat di. Chry. Erat. nō
est/ qz p̄terijt q̄n vmbra fugiēs. De paup
dicit euangelij. Et erat qdā mendic⁹ no-
mine lazari⁹ Amb. Narratio magis q̄ pa-
rabolavider qm etiā nomen expm̄it. Sed
q̄rit qre in euangelio etiā nō ponit nomē
diuitis Rñsio. Diues erat a deo reproba-
tus. iō sibi ignor⁹ q ad noticiā approbari
uā. Vñ reprobis dicit illud Lu. xij. Re-
scio vos vnde sitis. Discedite a me operari
iniquitatuz. Paup hō qz p approbationem
erat deo not⁹. iō noie suo expm̄it Vñ moy-
si di. dñs Ero. xxxij. Noui te ex noie. et. ij.
Tim. ij. Noui dñs q sūt ei⁹. et Prouer. x.
Deoria iusti cū laudibz r nomē ipioz pu-
trescet. Scdm q̄dā aut diues iste erat na-
bal. quez voluit dauid occidere: quia sibi r

Dominica. I. post Trinitatis

suis victualia negauerat. In euangelio aut
 puenienter adiungit paup diuiti: qz alter
 alteri conferre debz. **Chryf.** Dñ diues su
 stentat pauperē sustentat a paup. Scda
 est differentia corpalis dispositiois. qz di
 ues iduebat purpura z bysso Paup at face
 bat ad ianuā diuitis vlcerib plen. Indu
 ebat inquā diues purpura. z hoc de iuper
 ad inanē glām. Legit in historia rhoma
 noz. q ille q pmo apud eos purpura idu
 tus est fulmine percussus interijt. Et indu
 ebat bysso. i. veste linea candidissima z mol
 lissima de subrtus ad carnē. **Chryf.** **Line**
rem/puluerē/z terrā/purpura z serico re
gebat Greg. in omei. Si subtiliū pñosa
 qvestiū cultus culpand non cēt: nequa
 fmo dei tāvigilant expmeret q diues pur
 pura indutus apud iferos torqueret. Ne
 mo qpe vestimenta pñosa nisi ad inanem
 glām qrit: vt honoratior esse cererz videat
 tur. Non em vult pñosis vestib indui. vbi
 ab alijs non pōt videri. Erat itaq diues
 illē indut purpura z bysso. Sed nō sic pau
 p: imo iacebat qñ p languore se sustinere n
 valens ad ianuā diuitis. Nec em intravit
 domū: z tñ ei foris beneficium refectionis
 diues nō impēdit. Non talis erat iob. q di
 cebat **Job. xij.** Foris non māsīt pegrin: z
 ostium mēi viatori patuit. Sz notanduz
 q sic in pñi vita iacet paup ad ianuā diui
 tis: ita in futura iacebit diues ad ianuam
 paupis: nec intronitret. **Prover. xij.** Ja
 cebunt mali aī bonos: z in q aī portas iu
 stoz. Facebat inquā paup vlcerib plen:
 vt crudelitate non miserant diuitz suo cor
 pore demonstraret. Tertia est differen
 tia carnal nutritionis. qz diues epulabat
 qridie splendide. Paup sō cupiebat satu
 rari de micis q cadebant de mēsa diuitis.
 Et nemo illi dabat. **Greg. j. moral.** Cele
 briari sine culpa viz conuiuia pñt/pene sp
 epulas concomitat voluptas. Nā cū cor
 pus in refectionis delectatione resoluatur:
 cor ad inqne gaudiū relaxat. Epulabatur
 itaq diues splendide: non sic paup q cupi
 ebat saturari non de pñosis cibarijs: sz de
 micis q cadunt de mēsa diuitz z nemo il
 li dabat. qz tali dño: talis familia. In hoc
 pñt nūmā diuitia diuitis z familie sue. qā
 perire sinebant vñd paup satiari poterat.
 Et his itaq diuiti cumul dñationis in

fert: z paupis patiētia pbat **Chryf.** Inse
 licissime hoim/mortē tui corpis vides ia
 cere aī ianuā: z non misererz. Si dei pñe
 pta non pñderas saltē miserere pñtionis
 tue: z time ne z ipe talis efficiaris. **L. u** aut
 sic iacens paup cuperet satiari de micis et
 nemo daret: sicq fame cruciaret veniebāt
 canes z lingeabant vlcera ei. vñ magz cu
 riales erant paupi q dñs. **Chryf.** **Ulcē**
ra q null hoim lauare dignabat z cōtre
ctare: fere mites lambunt. Audite itaq o
 auari. Nunqd non multi ex vob siles sunt
 reprobo diuiti. **Beri.** Quantos viderz z
 ipi lazaro esuriētes: nudos egrotos: z pl
 de iumentz vñs: plus de eoz saleris q de
 istoz miserz cogitat: et **Aug. lib. de ver**
bis dñi Inepplebil auaricia diuitis: nec tñ
 mer dei: nec hoiez veret: non pat pñi: am
 co fidē nō fuit: viduā oppmit: rem pupil
 li inuadit. Tales pñcto non manebūt i
 pñti z aliquādo etiā grauit in hac vita
 puniunt. Exemplū narrat in chronica
 martiniana de qdā auaro q emebat bla
 da multa tpe mēsiū seruās vt caristiā idu
 ceret. Sed iusto dei iudicio mortu ē mise
 rabilit. Nam cū cēt in qdā porticu i terra
 ad ista tractanda: subito mures innieri d
 terra egrediētes corā oib ascenderunt sup
 corp ei ad rodendū eū. Et cū multi non
 possēt eū a murib defendere: portauerunt
 eū in nauī. Sz de nauī etiā tot mures exie
 rūt q nec ibi potuerunt eū defendere: sz de
 mū a murib corrosus z occisus ē sic z ipe
 poti pñtēbat blada a murib corrodī q
 iusto pñto vendere: z q paupib subueni
 re. Si q aut auari non puniunt in pñti: tñ
 non euadēt diuinū iudiciū. **Jō eis dñ Ja.**
v. Agite nūc diuites plorate vlulan. i mi
 serz q supueniēt vob Diuitie vñe putre
 facte sūt. z vest. ve. a ti. co. sunt. **Auz. z ar**
gentiū vñm eru. z eru. e. ince. vo. erit z mā.
car. ve. sic ignis. Nā vt bñ **Ja. ij.** Iudiciū
 sine misericordia fiet ei q non fecerit mise
 r. **Erius ar.** Audistis qm vituperat dñ
 ues qz imisericors erat. Laute ne ra
 les sitz. Et notate qd lex dñc. **Liberti i gra**
ti patronis in fuitutē redigunt. **L. de i gra**
tis liberz. l. j. Hanc ingratitudinē cōmitch
 tit liberz qñ indigēt patrono alimēta dei
 negat. **L. de alendis liberis. l. Alimenta.**
hñ etiam. xij. q. ij. c. Liberti. et. c. Diaconi.

q̄ liberti ecclie si negocia ipsi facere con-
temperint vel p̄ eccliam insurrexerint i p̄
stinam seruitutē reuocant. Pone casū i spe-
ciali iuxta iura p̄dicta. Vel pone exemplū
de filio regis in necessitate z paup̄tate cō-
stituto: cui tñ ciues nolunt subuenire cū tñ
oīno bona sua habeant a rege: q̄ etiā eos a
dura fuitute liberauit: q̄ p̄pterea merito a
rege puniunt z in fuitutem redigunt. Ex
pone z applica q̄ paupes indigentes sunt
filij dei z qd̄ eis denegat̄ ch̄is reputat sibi
denegari. Anō dicit̄ im̄p̄coribz illud
Mat. xxv. Quādiu vni ex minimis meis
fecistis: mihi fecistis.

Sermo. ij. pro dñica. j. post Trinitatis

Virtus caritatis

m zc. In hoc ē charitas non q̄li
nos dilexerim? deū: s̄ qm̄ ip̄e
p̄or dilexit nos: z misit filiū suū p̄pitiatio-
nem p̄ptis n̄ris. j. Ioan. iij. Tria sūt ibi
notanda.

Prīmū ē n̄re hūanitat̄ i gratitudo. In
hoc est charitas nō q̄li nos dilexe. deum.

Scdm̄ diuine charitat̄ celsitudo: qm̄ ip̄e
p̄ior dī. nos.

Tertiū diuine benignitat̄ claritudo. et
misit filiū suū zc.

De p̄mo Esa. j. Ist̄ me nō cognouit De
scdo Ro. v. Comendat de? charitatē suā
in nob. De tertio. j. Io. ij. Ip̄e est p̄pitiatio
tio p̄ptis n̄ris: z non solū p̄ n̄ris: sed etiā
p̄ totū mūdi zc.

Virtus ē zc.

p Rim? ar. An dñatū in inferno deus
habeant odio: nō. nuli? pōt ip̄as
dei bonitatē odio h̄re. Cōtra Ps. Sup̄
bia eoz q̄ te ode. ascē. sp̄. Rūdet tho. i. iij.
Affect? mouet ex bono vel malo app̄hē-
so. De? aut̄ app̄hendit̄ dupl̄r. Uno mō i
se. sic iūb̄tis q̄ deū p̄ essentia vidēt: z p̄ ef-
fect? Sic a nob z dñat? Ip̄e igit̄ i sei pō
cū sit p̄ cēntia bonitas n̄ p̄t alicui volūtati
displicere neq̄ odio h̄rē: s̄ aliq̄ effect? ei?
p̄nt eē volūtati repugnātes inq̄ntū p̄riant̄
alicui z fin̄ h̄ aliq̄s deū odire p̄r nō i sei pō:
s̄ rōne effectū. Dñatū ḡ deū p̄cipietes i
effectū iusticie q̄ ē pena: eu odio h̄nt. sic eti
am penas q̄s sustinet. Hec tho. Pro p̄
ambulo. q̄m̄l̄r turpit̄ fallit̄ qz d̄ inferno n̄

co gītāt: imo nec d̄ morte. quā tñ euadere
neq̄unt: imo quā iā iceper̄t Se. ad lu. In
h̄ oēs fallimur q̄ mortē nō p̄spicim? ma-
gna ps ei? iā p̄terit: q̄qd̄ etatis n̄re retro
ē mors tenet. Et Quid. li. metām. Abit̄
occulte fallit̄ qz volatilis etas. z nihil ē an-
nis veloci? Stultissim? ḡ est q̄ nō cogitat
de morte. p̄sertim cū in p̄ccōibz p̄ mortē
sequat̄ damnatio et̄na: p̄ quā irrepabili s̄t
a deo sepati. Querit̄ ḡ. An illi a deo sic ex-
p̄lli deū odio habeāt? Dic rñsi. vt. s̄. Ex
q̄ clude q̄ p̄ccōres iā inceperūt infernum
suū: qz diuinā iusticiā odiūt. Qui em̄ mor-
talit̄ peccat: veller deū nō velle p̄ccm̄ suū
punire. vt dic Ber. Q miserī p̄ccōres ag-
noscite v̄re volūtatis p̄uersitatē quā diui-
no b̄n̄placito p̄ponitis. O fornicatores: o
auari: o lubrici z c̄ q̄ sic deū p̄temnitis p̄p̄
v̄ias p̄uersas volūtates. Lerte et merito
vos p̄temnet. Esaie. xxij. Ne q̄ spernis
nōne et ip̄e sperneris: Sperneris inquam
cū te dñs in tua p̄uersitate relinquet: et cū
tua praua affectione in infernū detrudet.

Figura: dī Eze. xxij. q̄ incircūcisi de-
scenderūt ad infernū cū armis suis. i. cum
animis deo rebellibz. Per incircūcisos in-
telligit̄ generalit̄ oēs p̄ccōres incorrigibi-
les z induratos. q̄bz dī Eccl̄i xliij. Ne vo-
b̄is impij q̄ dereliquistis legem altissimi.

1 Cōs ar. In p̄ced. zc. In isto de scdo
q̄ ē p̄sideratio final̄ p̄sequētie. q̄ntuz
sez ad finē diuitis et paup̄is. Et hec cōse-
quētia triplex est.

Pr̄a est p̄sequētia filis p̄clonis.

Scda est p̄sequētia horribil̄ receptōis.

Tertia ē p̄sequētia horribil̄ incarcerationis
Pr̄a ē p̄sequētia filis p̄clonis. qz factū est
vt more. medi. Virtū? ē ar z dī. ḡ vterq̄
mortu? ē. Vñ i libello d̄ p̄tēp. mū. Dors
refecat: mors oē necat qd̄ carne creat. Ma-
gnificos p̄mit et modicos: cūct̄ dñat. Et
ij. Re. xiiij. Dēs moum̄r z q̄ia q̄ i fr. di. zc

Scda ē p̄sequētia horribil̄ receptōis q̄
ad paup̄em: q̄ portat? ē ab angel? i suū a/
brae. Loc? q̄et? b̄rōz dī fin? ad silitudinē
fin? mar? q̄ dī loc? q̄et? a v̄t̄z z tēpestati
b? Et an̄ ch̄i passionē fin? iste erat i libo.
Et hic fin? fm̄ Aug. iō abrae dicit̄ ē: non
qz ip̄i tñ sit: s̄ qz ip̄e mlt̄az gentiū p̄ sit.
q̄bz ad imitādū p̄ fidei p̄ncipatū p̄posuit? ē
Chry. Tāte pene rep̄ere d̄lit̄s cōmutat̄:

Domínica. I. post Trinita.

portat post rātos labores ab angel. Non
sufficiebat ad portādū paupes lazari vn⁹
angelus: sed ppter ea ples veniūt vt choz
leticie faciāt. Portat⁹ ē aut in sinū Abrae
vt illū refocillaret. Sin⁹ aut abrae/ para/
dius est. Qd qmagna solatio p paupib⁹
et afflicto. Ecce paup transit de tristitia in
leticia. de dolore in gaudiū: de labore in re/
qem. Nec em est trāsire de delirys ad de/
licias. sed p mltas tribulationes oportet
nos intrare in regnū celoz: vt dicit Act. xij.
Nā vt dicit Gre. Hec tota vita pñs est qñ
vigilia magne solēnitatis future post hanc
vitā. Tertia est psequētia horribil incar/
ceratiōis q ad diuitē q sepult⁹ ē in inferno.
Aug⁹. Sepultura inferni penaz pfundi/
tas est: q supbos et imisericos des p hanc
vitā denozat. Diues itaq supb⁹ et imiseri/
corz qz i hac vita qridie festā carnis faci/
ebat: nec vigiliā faciebat: id nec puenit ad
solēnitatē et regem: sz tāq parochian⁹ di/
aboli sepult⁹ ē in inferno. Parochian⁹ autē
alicui⁹ est aliq⁹ si ab eo baptismū recipiat:
si ei pmitias et decimas reddat: si ei mil/
sas et horas audiat. Quisq aq cupie ba/
ptizari in q character diaboli impmī qui
initia opey et psumationē tanq pmitias
et decimas diabolo reddit vlt bona tpalia
in illicit⁹ psumit: q lasciuis cantilenis seu
erroneis carmib⁹ seu pbtis inhonestis aut
detractorijs intēdit: tanq horas diaboli
audiet: diaboli parochianū se esse ostēdit.
Id et in ei⁹ cimiterio sepeliet in morte cū di/
uite reprobo. De q sepultura dicit Hierem.
xij. Sepultura animi sepeliet putrefact⁹ et
picet⁹ extra portas hierlm. Sepultura q p/
pe animi tal est. Pellem dñs ei⁹ retinet: car/
nes a canib⁹ deuorant: ossa pluuijs et gran/
dinib⁹ relinquunt. Per ossa q diu durant
aia sicut q a demonijs rapit et supplicijs
infernalis exponit. Pelle. i. exteriorē sub/
stantiā filij et heredes retinet. pmes autē
deuorat carnē. Eccl. x. Cū moriet hō he/
reditabit bestias. i. filios bestialit viuēt:
serpētes. i. demones: et pmes. Pater g ex/
dict⁹ clusio tā paupis q diuit⁹. Lxxv.
Qd tpale fuit pterit⁹: qd sequit eternū est
Alterq mortu⁹ est: illū angel: hunc pene
susceperūt. Morate o auari qm velis noli
tis morturi est⁹ et oia relicturi. Exem/
plū notate qd refert Robert⁹ de licio se vi

diffe qndam vīez in extremis laborantem
quē dñi ipse moneret de salute sua. Ille sen/
tiens a domestic⁹ et familiarib⁹ p domum
discurrētib⁹ ptractari hōa sua: cū suspit⁹
dicebat. Heu meritū laboranti p his adi/
piscēdis: et mō velim nolim mihi diripun/
tur. Q diuitie meoz pecunie mee: o loca/
lia mea quis vos possidebit? Inter hec et
hmōi parū de salute sua sollicit⁹: miseri/
mus exspirauit: oia relinquēs. Ps. Relin/
quēt alienis diuitias suas.

Et ar. Aud. de diuersitate finis
diuitis et paupis. Alter p breui gau/
dio nūc anxietatē patit incōsolabile. Al/
p breui paupitate diuitias obrinet ifinitas
Morate qd dicit lex. Finis ē arēdendus
L. de no. co. cōponēdo. l. j. Et fines māda/
ti diligēter sunt obseruādi. de officio et po/
restate iudic⁹ delegati. Cū olim. Propone/
casus. Quis vest⁹ eligeret vnica die ad li/
bitū pasci splēdide tali pacto q p vite res/
duū fame pñus cruciaret. Applica et no/
ta q tota hec vita cōpatiōe alteri⁹ min⁹ ē
q dies vna cōpatiōe mille diey. Idō vt
qdam dicit Quicqd agas sapiēter agas:
et respice finem.

Sermo tert⁹ de eadem domínica.

Ortus ē ar

m et. Charissimū: sic de⁹ dilexit
nos: et nos debem⁹ inuicē diligere/
re. j. Joā. iij. Vide s. ser. iij. de spū sancto
quō debem⁹ inuicē diligere.
p Rim⁹ ar. An dñati in inferno velint
se peccasse? Q. sic. Aug. li. d. fide ad/
pet⁹: dicit q bonā nullaten⁹ poterūt hīc vo/
lūtate. sed nollet peccasse ē bone volūtate. q
cū pñderat petm suū nō pñt nolle sz velle
Itē volūtās hois p mortē est inuertibil:
sic volūtās angeli Cōtra. Sap. v. Intra/
se pñiaz agētes. Rñdet Bon. i. iij. di. l
q nolūt peccasse: nō qz petm sibi displiceat
qz iniustū: sed qz eis displiceat pena iusta. et
id nullā hñt volūtate bonā. Nā adhuc in
eis viuūt volūtās peccati: sz dolore ipedia/
tur ne crearet actū suū. Per habitū em vo/
lūtate male appeteret peccare si nō crederet
ex pñiri. Vñ patz rñso ad pñuz. Ad
aliud aut dicendū q volūtās cor⁹ ē inuer

tiblis quantū ad habitū in quez sit plena versio /z non qntum ad actū. Hec Boñ.

Pro fundamēto. Sali frequēter odiūt pctm nō ppter amorē virtutis /z ppter timorem punitionis. Horac' in epistol. Ode. runt peccare boni pcuris amore. Oderūt peccare mali formidine pene. Uñ z Arist. circa finem decimi et hicoz dicit qsdam esse boni amatiuos /alios aut plus timere iacturā z penam. Querit q de his q sunt in inferno An velint zc. Dicitur. vt s. Ex q concludit q sit miserrima conditio dāna / totum q dolent vtiqz acerbissime sed oī no infructuose. Sap. v. Intra se pniaz agētes /z p angustia spūs gemētes Aud. o fornicatores /sacilegi /adulteri /piuri zc. Cur penitere dissimulatis. Attendite qd ait Bie. Illos qui dānat qz hic diu lo gani / mitas portat. Figura Diu de' dissimulat pharaonē sed ad vitinū in mari sūmersit. Ero. xiiij. Expone p pctōibz qz expectat ad pniaz sed dissimulant / qz tandē sūmerget in inferno Ro. ij. An diuitias bonitatis ei' z patientie z longanimitatē ptenit. Ignoras qm benignitas dei ad pniā te adducit. Tu aut fm duriciā cordis tui et impenitēs /thesau. tibi irā in die tuez reuelatiōis iusti iudicij dei

¶ Secund' art. In pced. zc. Hic de tercia q est consideratio infernalis miserie Job. i. Terraz miserie z tenebray vbi vmbra mortis z null' ordo: s; sempitern' horror inhabitans. In euangelio aut pctis pue oñdit triplex miseria i reprobo diuite Pnia ē miseria tardissime recognitiōis.

Secda est miseria pauprime pditionis.

Tertia ē miseria extreme desolatiōis. In hoc aut ser. dicendū de pnia q est miseria tardissime recognitiōis. qz eleuans oculos cum esset in tormentis vidit abraaz alonge z lazaz in sinu ei'. Alonge inquā. qz multū distat stat' electoz a statu reproboz. Tarde aut z frustra nunc eleuat oculos qz antea statuerat oculos suos declinare in terrā. Quantū aut affligunt reprobi cogitando statū felicē brōz quē p negligentia turpis amiserunt z videndo dāna / tionē suā quā p breui voluptate tam misere incurrerunt ostēdit Sap. v. vbi d. Uidentes turbabunt timore horribili z mirabunt in subitatione insperate salutis zc. Hi

sunt qz aliqui habuim' in derisum z in silitudinē zc. Sequit: Ergo errauim' a via veritatis: z lumen iusticie nō luxit nob zc. Est aut notandū q miseri pctōres p' moztē cū angustia tria cognoscūt q dñi viuerēt cogitare noluerunt. vitz

Vite hui' breuitatē
Mundanoz vanitatē
Pctōz deformitatē.

Primo recognoscunt vite pntis breuitatē di. illud Job. ix. Dies mei velociores cursore fuerunt: fugerunt z nō viderūt bonū. Et illud Sap. v. Nos nati p' tino desinimus esse. Secdo mundanoz vanitatem. Hoi qdem mūdano qz diu viuit bona tpa lia vident' p'iosa ēē: sed statim vt mortu' est. videt qz sint vana. Tūc qz videt qz fatuus fuerit diligendo tpa lia q secum ferre nō potuit. ps. Dormierūt somnū suū et nihil inuenerunt oēs viri diuitiaz in mamb' suis. et Job. xxvij. Diues cū dormierit nihil secū auferet aperiet oculos suos: z nihil inueniet: apprehēdet eū qsi aq inopia. Bie go. Dormit diues z oculos apit: qz cum caro morit' illud aia videre cogit qd dñi ueret puidere contempsit. Tunc qz dicit q mundū dilexerūt illud Sap. v. Quid nobis p'fuit superbia: aut diuitiaz iactantia qd p'ulit nob: Via illa qz vmbra t'ānsiet z tanqz nūci' pcur. et tanqz nauis q p'trāsīt fluct. aquā cui' cū p'terierit nō est iuenire ve stigiu. Tercio recognoscūt pctōz deformitatē. Nolunt em diu uiuē cogitare turpitudine pctōz: sed nunc velint nolint: cogunt recognoscere pctōz multitudinē: magnitudinē: z turpitudinē Deu. xxxj. Decurrent vobis mala in extremo tpe. et Eccl. xxi. In fine hois denudatio opey ei' Erit aut hec pctōz recordatio tormentū amarissimū. Uñ z dānati i penis suis habent representatiōes suoz pctōz. Exēplū ponit ayincēntio in speculo morali de qdā fratre cisterciēn ordinis: q cū ageret i extremis vidit bñm bñdictū se a corpe educētem: z oñdit ei mansiōes mltas electoz: z supplicia multa dānatoz. Ubi int alia vidit deportari magnū pncipem i cathedra ignea: z añ eū pulcras mulieres faces ardentes in os ei' mittentes: z vsqz ad viri lia ardebat: z flagellis eū cedebāt. Hic fuit erat pnceps potēs z luxuriosus. Postmo

Dominica .i. post Trinitatis

dū vidit alii quē demones excohibātz cū
sale fricabātz aspergebātz sup cratē ignea
cōcremabāt. Hic fuerat crudelis dnator
et subditor opprēssor et exactor pauperū.
Postmodū vidit alii equū ignea equitan
tē et scutū ignea habētē: et portabat caprā
ignea: et post cauda equi habitū monachi
trahentē. Hic fuit raptor: et caprā cuiusdā
vidue rapuit: et infirmū habitūz monachi
recepit: nō lex charitate s; ex inductione a/
micoz suoz. Alios etiam vidit plures di
uerfas penas sustinētes s; similitudinē pec
catorū. **Un Sap. xi.** Per que q; peccat: p
hec et torquet.

Erti arti. Audistis rē. Hec ē in pñ
ti sepius sūt absq; dilatione cogitan/
da. **Dic** em regla iur. Hora sua cui libet
est notitia. ff. de reg. iur. l. In p demnatione.
Et extra de elec. relecti pñte. li. vj. ca. In
vniuersas Hora. meli⁹ ēet alicui spontanee
culpā cognoscere corā pñce: et sic euade/
re iudiciū mortis cum grā pñcis: q; in/
nīte et coacte fateri et euidēt cōvinci corā
tota curia: et p fustibilibiter puniri. Expone et
applica notando q; oia pñtā tandē pñtā re/
ducēt ad mēoria rē. **Un Naum. iij.** Re/
uelabo pudēda tua corā facie tua.

Sermo. iij. p dñica. j. post
Trinitatis.

Fortius ē at

m rē. Si diligam⁹ inuicē de⁹ in
nobis manet et charitas ei⁹ in
nobis pfecta est. j. **Joan. iij.** Tria sunt ibi
notanda.

Prīmū fraterne dilectionis exhortatio.
Si diligam⁹ inuicē.

Secūdm exhortatiōis retributiō. deus i
nobis manet.

Tertiū retributiōis ampliatio. et cha/
ritas ei⁹ in nō. pfe. est.

De pmo **Jo. xv.** Hec mado vob vt di
ligatz inuicē. De secūdo. j. **Joā. iij.** Qui ma.
in cba. in deo manet et de⁹ i eo. De tertio.
Jo. xv. Vos amici mei estis si fecer. q; pñ.
vob. Ipe autē h pcepit vt diligam⁹ inuicē.

Fortius ē rē.

Rim⁹ ar. An dñatū volūtate delibe
ratiua malit nō ēē q; sic ēē. **Q.** non.
Preelectio pñtā ponit electionē: s; nō ēē nō

est eligibile cū nō habeat apparentiā boni

Contra Apo. ix. In dieb; illis desidera
būt hoies mori et fugiet mors ab eis. Re
spōdet **Boñ. i. iij. di. l.** Credo q; mag⁹ ap
perēdū ēē si ponerē i optiōe oīno nō esse
q; eternali torq;ri. Loquor d; appetitū q; re
fugit in cōmodū. Hoc ei iudicat mēs mea
mag⁹ sic decollatiōē q; diurnam ignis
adulsiōē. **Uerū** tñ fm appetitū honesti. q;
iniq; spūs cruciari est ad glām dei. vtiq;
deberēt malle ignib; subiacere ad pñuā
dei laudē q; p oīmodā corruptiōē manū
dei effugere. **Concedendū** igit ē: q; dñatū
ti mallet nō ēē. Cū autē d; q; p electio pñtā
ponit electionē. Dicendū q; vep ē de illa q;
est p modū desiderij: non autē de ea q; est p
modū fuge. Hec **Boñ.** Pro pambulo.

Dultuz est horrenda illa infernal pena.
De q; pñtā nulli ambigēdū ē. Hāz pñtā
siscensurunt **Un Lactanti⁹** lib. diuiaz isti
tutionū di. Esse inferos xeno stoic⁹ docu/
it: et sedes pioz ab ipys ēē discretas: et il/
los qdē qetas icolere regiōes: hos pō pe
nas luere in tenebrosis loc⁹ atq; i ceni vo/
raginib; horrendis. et **Virgili⁹** ait. vj. en.
Facit descensus aurni. Proctes atq; dies
ptz atri ianua ditis. Sed qñt de dñatis
in illo inferno. An malit rē. **Dic rñ.** vt. s.
Et q; pclude q; sit misera reproborū pñtā
tio. q; sic cupiunt mori: et mo: nō possunt
Aug. lib. de miseria hui⁹ mundi. Q; mors
q; dulcis esses q; b; tā amara fuisse: te solaz
desiderabūt: q; te vehemēter oderūt. Hoc
attendite pñtā exccatū q; voluptatib; et
vanitatib; deuicti nūc solā mortē formida
tis: nec tamen de morte aut inferno nisi for
te raro cogitatis. Q; luxuriosi. Q; auarizē
Sept⁹ d; inferno cogitate anteq; ibi detru
damini. Teste em **Aug.** Felix qui de sup
plicio cogitat ante supplicium: vt supplicij
euadat piculū. Freqñter q; cogitare q; hor
ribilē ē carcer infernal: vbi ē oīn maloz ex/
aggeratio. **Figura** **Hiere. j.** Factū ē pñtā
dñi ad hiere. di. Quid tu vides hieremaz?
Et dic **Ollā** succēsa ego video: et facie ei⁹ a
facie aq;lonis. Et dic dñs ad eū. Ab aq;lo
ne pādet oē malū sup oēs hitatores terre.
Spūalr. Ollā succēsa a facie aq;lonis q; re
gio est irempatissima: et veni⁹ flās ab illa
pte ipetuosus ē: sūt penā gehennalem rē.
Et iō clamat **Sach. Sach. ij.** Q; o o fugite

de terra aquilonis. **O** superbi **O** auari **O** lubrici fugite de terra aqilonis. scilicet inferni: maxie a sole diuine glie elogati ppter irreparabilem carentiam diuine uisiois ubi qñt ita habitatis p reatum.

S **E**cclusus ar. In pced. 22. In hoc aut dicendum de scda q est miseria paup rime p dñs. qz nec gutta aq potuit ob tinere. Ubi iuxta textu tria sunt p sidera.

Primu reptobi diuitis inuit p (da. titio. ibi. Et ipse cla. 22.

Secundu sue pectiois ronabilis repul fio: ibi. Et di. illi Abraa. Fili 22.

Tertiu repulsiõis formidabilis cõdi tio: qz scz irreuocabit. ibi. Et in his 22.

Primu igit 22. qz ipe clamās dicit. Pz Abraa miserere mei/ z mitte la. vt int. ex. digi. in a. vt refri. lin. m. qz cru. i hac flama Chryf. Dagne pene magna vocē redde bat. q. d. Patre te voco natura quō fili? q pdidit sua substantia: lz meo vicio teprem pdiderim: Miserere mei. Frustra o diues pñiam ags ubi nō est pñie loc⁹. tormēta te co gūt: nō ment⁹ affect⁹. Mitte inq̄t laza/ riu Erras miser: Abraa mittere non pōt: sed suscipe pōt) vt intigat extremū digitū i aquā. Lazari videre nō dignabar: z nūc digitū ei⁹ p sideras. Aquā petis q delicatōs cibos añ fastidiebas. Vide pñiaz pec catoris: nō totū audet petere digitū. In/ struimur q̄ sit vtile in diuitijs nō pñide/ re. Mutant res z notificat oib⁹ qd esset diues z qd esset paup. Sic em̄ in theatr⁹ cū aduēspascit z astates redeit exēutes/ z amictū deponentes. q reges z ptores vñ fuerāt oib⁹ ita vident vt sunt: sic z adueni ente morte z soluto spectaclō vniuersi lar/ uis egestat⁹ z diuit iarū depolūt: ex solis opib⁹ dijudicant qnā vere sint diuites: q paupes: q glios: q fo i gloriā. Hec Chry. Et idē. Quia plimū lingua peccauit/ i lin gua ampli⁹ torquet. Ubi pñm: ibi z pe/ na. Est aut notand⁹ q lingua z digit⁹ in ania⁹ dicunt metaphoricē. Sicut em̄ in deo man⁹ dī ei⁹ virt⁹ opatiua: sic in Laza ro p extremū digitū intelligit modicū suf/ fragiū meritor⁹. Et p modicā guttā aque modicū qd refrigerat⁹ misēdie. Et sūlt ml/ ta q h dicunt sunt exponēda mētalit⁹ z spi ritualit⁹: nō corpāl. Aie em̄ hmoi mēbra n̄ hñt: tñ in mēbz pati dicūt. qz exute a cor/

porib⁹ tales affect⁹ i se sentiūt p pñis acti etiā corpe paterent in mēbz. et h fin de/ merito p exigētiā. Apocal. xviij. Quantū glificauit se z in delictijs fuit: tantū date il li tormentū z luctū. Secundu est peti/ tiois ronabilis repulsiō. qz di. ei abraa. Fi li recordare qz re. bo. i vi. r. z la. si. ma. nunc aut hic pso. tu fo cru. Hora filii cum vo/ cat: z accepta bona exprobrat in augmen/ tū pene: vt memor sit hereditatis pdite z filiatiōis pterite. qz vt dī Boe. li. de pso la. In di aduersitate ifelicissimū gen⁹ in/ fortunij est/ fuisse felicē. Dicit q̄i Fili re/ cordare (sed meli⁹ esset pñidisse) qz recepti/ sti 22. Chryf. q. d. Siqd boni fecisti vnde pñiū deberet/ oia recepisti in illo mundo epulās: dicit⁹: oblectat⁹ successib⁹ pspers. Hic aut siqd mali fecit/ vniuersa recepit: pauprate: fame: z extremis oppñus misē/ rijs. Ideo sequit. Nunc aut hic pso lat: tu fo cruciar. Greg. Quicūq̄ g in h seculo bñ hēt cū vos bñā egisse recolit⁹ valde d ipsi pñescite: ne cōcessa vob pñitas eo/ rindē remunēratio sit bonoz. et cum q̄libet paupes nōnulla repñēibilia ppetrare cō spiciat⁹: nō despiciere debet⁹: qz eos fortasse camin⁹ pauprat⁹ purgat. Jo Aug⁹. dicit. Nihil ifelici⁹ felicitate peccatiū: qz penat mittit ipunitas z mala volūtas velut ho/ stis interior roborat. Et sic dī Greg. In/ stū est vt in se vey dolorē inueniat: q reie/ cto vero gaudio/ in se z in mundo gaudia vana q̄rebat. Nā vt dī Berni. Nō ad hoc nos de paradiso voluptatis animaduer/ sio diuina elecisse videt vt alterum sibi h paradisum inuentio humana pararet: sed vt in cinere et cilicio miseriam sue subuer/ sionis deplozaret. Hec itaqz pñicta reco/ gitate o terreni et carnales homies/ z cō/ siderate q̄acerbe cruciat⁹ diues ille q gut/ tam aque cogit petere: nec tñ valuit obti/ nere. Pertimescite illud abrae: imo dei iu diciū Fili recordare 22. Dicit aut Chry/ sost. Nō quia diues fuerat torquebat⁹: sed qz miser⁹ nō fuit. Gre. Hinc colligend⁹ est qua pena mulctādus est qui aliena di/ ripit: si hac inferni damnatione percutitur qui pñia non largit. Tertiu est repulsiō onis formidabilis cõdicio. qz scz irreuoca bilis. Dixit em̄ Abraam. Et in his omi/ bus iter nos et vos chaos magnū firmat

Dominica. I. post Trinitatē

tū est: vt hi q̄ vo. hinc transire ad vos non possint: neq; inde huc trāfire. q. d. hoc est qd̄ ipedit illud qd̄ pet̄. Chaos ibi d̄r distātia locoꝝ: meritoꝝ: volūtātū. Theo. Chaos magnū sūt a pctōib; iustōrū distātia. Nā sic affectꝝ eoꝝ varij fuerūt: sic etiā māsiones nō modicū differūt. Chrys. Firmatū d̄r: qz n̄ pōt dissoluti agitari: aut p̄cuti. Idē. Videre possumꝝ: trāfire non possumꝝ. et nos videmꝝ qd̄ fugerimus: et vos videtꝝ qd̄ p̄dideritꝝ: et nra gaudia cumulat v̄ra tormēta: et v̄ra tormēta cumulat nra gaudia. Sz forte q̄s An bri aliq̄ mō velint transire ad reprobos: Dicēdū q̄ in sc̄tis est voluntas naturalis q̄ vellēt cōpati dānatꝝ et maxime amicꝝ suis: et sic ad eos p̄ affectū misericōdie trāfire: nisi in hoc cōtradicerent volūtati diuine. sed eoꝝ volūtas sic iungit diuine voluntati q̄ nihil volunt nisi qd̄ deus vult. Nulla ḡ cōpassiōe mouent erga reprobos. Nō em̄ pōt eē in eis cōpassiō nisi cōsequēs electionē rōnis. Et electiōe aut rōnis cōpassiō nascitꝝ: put aliq̄s vult malū alteriꝝ repelli. Idō in his malis q̄ fm̄ iudiciū rōnis expelli nō volūmus: cōpassiōe nō habemꝝ. Reprobi aut tā dānati nō pnt a sua miseria trāferri. Miseria irremediabilis: miseria interminabilis. Q̄turile esset nunc sepiꝝ et attrēte illam cogitare. Exēplū in fulcone marcilic̄s. Vide s̄. in sc̄do aduentuali feria quarta post q̄rtā dñicam.

Et triꝝ art. Aud. q̄acerbe cruciat v̄l ues ille. Notate qd̄ iura dicūt Pena vniꝝ d̄r esse metꝝ alteriꝝ. ff. de penis. l. Capitaliū. s̄. famosus. et. ij. q. viij. Quapp̄. Done casum de q̄ttuor q̄ fuerūt socij i furto et homicidio q̄z duo tā sūt p̄ iusticiā in patibulo suspēsi: aliq̄ aut duo sunt in carcerati et p̄uicti. Nōne isti multū timere debent cū audiūt de socijs tā suspēsis. Expo ne et applica zc̄. Nōne socios multos h̄z diues ille auarꝝ et epulo q̄ oēs corā deo cōuicti in inferno cū illo s̄ detrudēdi. Ber. Qui socij sunt in culpis: erūt et in penis.

Sermo q̄ntus p̄eadē dñica prima.

Virius ē et

m zc̄. Diligamꝝ deū qm̄ ip̄e p̄or

dilexit nos. j. Joā. iij. Hora triplicē mō dū diligēdi deū put etiā nos dilexit. Un̄ Ber. sup̄ Ean̄. ser. x. Disce ch̄riane a ch̄risto amare ch̄m. Ama dulciter: ama prudēter: ama fortiter. Dulciter: ne illectꝝ: prudēter: ne deceptus. fortiter: ne dep̄ssus ab amore dñi auertarꝝ. Prius igit debet esse amor dulcis ex p̄sideratiōe diuie suauitatꝝ. Ps̄. Suauis dñs vn̄uersis zc̄.

Sc̄do prudēs: p̄cauēdo insidias demonis: mōi: et carnis Ps̄. In via hac q̄ ambulabā abscondēt laqueū mibi. Et puer. x. Rex sapiēs dissipat ip̄ios. Rex in quā sapiēs. i. animꝝ a deo illūinatꝝ dissipat impios. s̄. morꝝ tentationū. Tercio d̄r esse fortꝝ adeo vicꝝ vt vincat timorē pauperis: penalitatꝝ: et morꝝ. j. Joā. iij. Perfēta charitas foras mittit timorē. Un̄ Job vj. Quis det vt veniat petitio mea: et qd̄ expecto tribuat mibi deꝝ: et q̄ cepit ip̄e me p̄tat: soluat manū suā et succadat me: et hec mibi sit p̄solatio vt affligēs me dolore nō parcat. Saluatio. Dormius zc̄.

p̄ Rimꝝ art. An dānati in inferno vel lent oēs esse dānatos: Q̄. nō. Luc. xvj. rogabat diues pro fratrib; ne venirēt in locū tormētoꝝ. Cōtra. Sup̄ illd̄ Esa. xliij. Surrexerūt de solijs. dicit glo. Solatū ē mīsoꝝ mltos h̄z socios penaz.

Rūder Bona. in. iij. di. l. Et si in damnaz remittant aliq̄ modo affectiōes q̄ hnt annexā delectatiōem: alie tñ affectiōes in q̄b; est penalitas vigoꝝant. vñ cesset actuali affectꝝ luxuriandi et dñandi: tñ accēdit affectꝝ siue furor ip̄anētie et liuor inuidie. Id̄ vehementer tristabunt et t̄a: besēt de gl̄ia electoꝝ. Et iō ad satiauduz suā ip̄ssimā emulationē et odium: vellēt oēs esse miseros. Et qz nec ip̄i pnt ad br̄itudinē ptingere: nec aliq̄s pnt a statu br̄itudinis amoueri: iō in seip̄s vehemēter t̄a besūt et pfundunt. Ecce dēdū est ḡ q̄ generalit̄ loq̄ndo mallent oēs eē miseros q̄ ip̄sis ex̄ntib; miserꝝ aliq̄s eē br̄os. Ad illud āt qd̄ obijciat de diuine zc̄. Dicēdū q̄ quis i generali nolint dānati videre aliq̄s eē br̄os sz oēs miseros: tñ qz specialiꝝ hnt aliq̄z amorē naturalē et p̄uictū: nolent eos dānari: alijs ex̄ntib; i statu gl̄ie. q̄a et si illi dānent: adhuc tñ manet emulatio et occasio tabescēdi. Nō sic aut si oēs dāna

rent. Hec Bon. Pro fund. Dis iuidia
que tormētū ē. Horaci? Inuidia scili nō
inuenere tyrāni mai? tormētū. Jō dē So
crates. Grā inuidi in oibz ciuitatibz au/
res hñent z oculos: vt de oim pfectibz tor/
qrent. Hoc itaqz tormētū nō deest in da/
mnat. Querit g: An illa inuidia dānati
vellēt secū oēs esse dānatos: Dic rñ. vt s.
Et q̄ clude q̄ horēda reproboz p̄ditio
q̄ etiā de brōz glia torqñt. P̄s. Pctōz vi
debit z irascet: dentibz suis fremet z tabe
scet zc. Fornicatores. o auari zc. Cur ū
formidatis eternāl cū demonibz cruciari:
q̄b etiā nūc iā p pctā adheret. vultz eua/
dere: fugite cito ab illa iferni regiōe quā
iam incepistz introire. Figura Gen. xix
Angeli dixerūt ad Lotz exeūt de ciuita
tate sodomoz. Salua aiām tuā z ne stes
in oī circa regiōe: sed in mōte saluū te fac:
ne z tu siltz percas. Spūalr dz pctōz exiēs
de pctōz regiōe societates malas z pecca
ti occasiōes fugere: z p spūalem affectōez
sursum ascēdere. Hiere. ij. Fugite de me/
dio babilonis vt saluet vnusquisqz animā
suam.

s Ecūdus ar. In pced. zc. In hoc de
tertia q̄ est miseria extreme desolati/
onis. qz nec etiā audit? est p suis fratribz:
et oia in suā desolatiōem p̄runt. In h aut
articō tria sunt consideranda.

Primū reprobi diuitz vana postulatio.

Scdm postulatiōis iusta redargutio.

Tertiū redargutiōis vera pfirmatio

Primū igit zc. qz vīcz diues ait ad abraā.
Rogo g te p̄ vt mit. eū in do. pa. mei: ha
beo ei qñqz fra. vt test. illis ne z ipi ve. i lo
cū hūc tormētoz. Greg. in home. Postqz
ardēt diuiti de se spes tollit: ei? anim? ad
ppinqs q̄s in mūdo reliq̄at recurrit. Vñ
sequitur. Et ait. Rogo g te p̄ vt mit. zc.
Nō h dixit ex charitate: sed ex timore ser/
uili: ne ex eoz p̄ortio pena ei? augetet. q̄a
fuerat eis occasio peccādi exēplo male vi/
te. Greg. Quia in re notandū: ardēt diuiti/
ti q̄nta supplicia cumulant. Ad penā nanqz
suā ei cognitiō suat z memoria. Cogit ei
lazarū quē desepit. et fratz suozū memie
q̄s reliq̄t. vt cū pctōez ampli? in suppli/
cio puniant z eoz vident glām q̄s despe
rerant: z de illoz pena torqñt q̄s inutilit
amauerāt. Scdm est postulatiōis iusta

redargutio. q̄a rñdit abraā. Habēt moy/
sen q̄ docuit moralia z agēda: et p̄has q̄
docuerūt mystica z credēda. Et ista suffi
ciūt ad salutē. idō sequit? Audiāt eos. Vñ
patet q̄ diues ille z frēs sui erāt de poplo
isrl. qz gētilēs nō habuerūt legem moyli z
p̄has. Chryf. Vocat h moysen z p̄has
lēpta moysaica z p̄phetica. Tertiū ē reb
dargutiōis vera pfirmatio. qz illi diuiti di
cētī Nō p̄ abraā: sed siq̄s ex mortuis iue
rit ad eos: p̄niam agēt. Hoc veraci smia
rñdet. Si moysen z p̄has nō audiūt: ne/
qz si quis ex mortuis resurrexerit credent.
Hoc patuit p effectū. qz lazaro resurgenti
et ch̄o testimoniū phibenti nō crediderūt.
sed magz occidere voluerunt. Similit nec
ch̄o resurgēti crediderūt. Chryf. Cōside
ra q̄ q̄s mortu? est: seru? dei ē. q̄cūqz p̄o
dicūt sēpture: dē dñs. vñ etsi resurgat mor
tuus: si celit? descēderit angelus: oibz ma
gis sunt fide digne sēpture. Nā angelozū
dñs: vītoz z mortuoz iudex eas institui
it. Hec ḡ pmissa p̄siderātes tolerem? q̄ rē
poraliter molestāt: z refrenem? animū ab
his q̄ tpālr delectāt. Vñ em vt ait Hiero.
Miseric delictijs cōmutāt: z i nro arbitrio
est diuitē seq vel lazaz. et Aug. Qui vult
epulari cū diuitē: p̄pet se inter epulas ver
mibz gehēne: in q̄ p gaudīo momentaneo
ardebit p̄petuo cum capite suo diabolo.
Infelix cōmercū: p fabreui gaudīo: cele/
sti p̄uari regno. Felix paup̄tas p quā cele/
stis adq̄rit hereditas. Felix cōmercū: p
pitur? et̄na suscipe. Ex his ḡ patet q̄ vo/
luptatibz mūdi succedunt aduersa inferni.
Et hui? vite aduersitati succedunt gaudia
padisi. Exemplū in vitaspa. de viro sal
uato z vxore sua damnata q̄s vidit eozūz
filia. Vide s. dñica infra octa. ascensiōis.
sermone. ij.

c Erti? ar. Aud. zc. Nolite ḡ dissimu/
lare. Attēdite qd̄ dī extra de reg. iij.
l. Act? legitimū nō recipiūt p̄ditionē neqz
diē. Et sumpta est illa regula ex ff. de reg.
iij. l. Actus. Pone casū de electiōe aut ma
trimonio q̄ nō debēt fieri sub p̄ditōe neqz
in diē. i. vsqz ad certum tps z nō vltra: sed
simplr. Eligamus ḡ deo seruire simplicit?
et ei p spūale m̄rimoniū p̄iūgi: nō p tpe sz
p sp̄. et sic nō differam? Aduerte etiā qd̄
dī. ff. de re iudī. In oibz obligatiōibus in

Dominica. II. post Trinitatis

quibz dies nō ponit: pñti die debet. Pone exemplū si vis. Et nota q pñtō obligat penitere. nec in illa obligatiōe ponit dies: ideo pñti die penitere tenet. Jō dr sapiēs Eccl. v. Ne tardes pueri ad dñm: z ne differas de die in diē zc.

Dñica. ij. post trinitatē Sermo pñm?

Eno virozū

illoz q vocati sūt gustabit cenā meam. Lu. xij. Nolite mirari si vos odit mūdus: nos scim⁹ qm trāslati sum⁹ de morte ad vitā: qm diligim⁹ frēs. q nō diligit manet in morte. Dis q odit frēm suū homicida ē. j. Jo. ij. Exhortatiō utilis vt pueniat ad cenā dei: patēter vīz tolerare si mūdus. i. dilectores mūdi: nos odit: z fratres diligere. Tāgit autē ibi rō triplex qre mūdus odio hz bonos.

Prima ē p trinitatē dñatōnū. Boni em deo adherēt p amorē: z mali deū a se abhīcūt. q. d. illud Luc. xij. Nolum⁹ hūc regnare sup nos. et diuersis vicijs seruiunt. Ideo dr. Nos scim⁹ qm trāslati sum⁹ de morte ad vitā qm diligim⁹. i. p amorē fraternitatē q sepamur a mūdo: qz mali non diligūt se inuicē qz frēs in deo: sed qz vni/ ti in aliq vicio. Aug⁹. Redeat vnusqz ad cor suū: cū inuenerit fraternitatē charitatē: secur⁹ sit q trāsit de morte ad vitā.

Secūda ē diuersitas regionū. Boni em aspiant mūdū z habitāt i celo. Phil. ij. Nra puerfatio in celis est. Vbi aut ecō/ uerso. Jō dr Joā. Qui nō diligit manet in morte. i. pñtōz. Iusti aut p dilectionē manēt in deo q est vera vita. Vbi aut z vita sunt triē regiōes. Tertia est triē/ tas opationū. Vñ dr. Qui odit frēm suū homicida ē. Homicida aut triū op⁹ facit iusto. Salutatio. Nemo zc.

p Rīm⁹ ar. An de⁹ velit aliqz excludi a cena celestī: vñ velit ad eā oēs pueni/ re: Q. sic. j. Timo. ij. De⁹ vult oēs hoīes saluos fieri zc. Vide dñica. iij. p⁹ epipha. sermone. ij.

s Ecūdus art. In euāgelio hōb. tria sunt consideranda.

Primū/ diuine miscdiē liberalitas in/ estimabilis. (inexcusabilis.

Secundū/ hūane negligentie puerfitas

Tertium/ diuine iusticie seueritas inexcusabilis.

Primū igit est diuine miē liberalitas iet/ stimabilis. qz oēs vocat ad salutes. vñ dr text⁹. Jō qdā fecit cenā magnā z voca/ uit mltos: et misit ser. f. ho. ce. di. iui. vt ve/ ni. qz pa. sūt oia. Greg. Fecit cenā magnā qz satietatē nob eterne dulcedis ppauit. z vocauit mltos. Ista vocatio pma pcpue facta est ad pñces iudeoz z legispiros q septuras nouerūt. Dehinc p⁹ renuentibz. vt dr Cirill⁹/ indignat⁹ est h eos pñfami/ lias: z loco eoz vocati sūt q erāt de mlti/ tudine iudeoz fragile z ipotētē mentē ha/ bentes. Vñ dicit suo suo. Exi cito in pla. et vi. ci. z pau. ac debi. ce. z clau. introduc huc. Nec Cirill⁹. Greg. Hos eligit de⁹ qz despiciit mūdus. qz plerūqz ipa despei/ ctio reuocat hoīem ad seipm. Multitudo aut q ex pplo isrl credidit locū supni pñi/ uij nō impleuit. Vñ seq. Et ait seru⁹ dñi: Factū est vt impasti: z adhuc loc⁹ est. Et ait dñs seruo. Exi i vias z sepes: z cōpel/ le intrare: vt impleat dom⁹ mea. Cū conui/ uas suas colligi ex vijs z sepibus pcpit: agreste pplm. i. gentē qrit. Greg. Qui hu/ ius mūdi aduersitatibz fracti ad dei amo/ rē redeūt: cōpellunt intrare. Secundum est hūane negligentie puerfitas. qz ceperūt oēs se excusare. Vñ dr p maiorē pte. qā fin Greg. mlti vocant sed pauci veniunt. quia nōnunqz illi q p fidez ei subiecti sunt: eterno et cōiunio male viuēdo p tradicūt Jdē. Offert de⁹ qd rogari debuit: nō ro/ gat⁹ dare vult qd vix poterat spari: et tñ oēs sūt se excusant. Tertium est diuine ius/ sticie seueritas. cū dr dñs. Amē dico vo/ bis: q nemo viroz illoz q vocati sunt. f. q excusantes venire pteperūt/ gustabit cenā meā. Greg. Valde tremēda ē illa snia Nemo p pñenat: nedū vocat⁹ excusat/ cū voluntatē habuerit intrare nō valeat. Cōsi/ derem⁹ itaqz dei benignitatē in nra vot/ caridē: et seueritatē in negligentū repul/ sione. Premiserat qdē an initū hui⁹ euā/ gelij q qdā de siml discubētibz cū iesu di/ xit illi. Brūs q māducabit panē in regno di. Et qz vt dr Beda. Nōnulli hnt panē fideren⁹ qsi adorādo pcpit: dulcedinem pō ei⁹ attingere veracit gustādo fastidiūt Jdeo subiecta pabola/ dñs talū torporēz

eclesiis epul' dignū nō esse/redarguit. et
dr. Hō quidā fecit cenā magnam: 2 voca
uit multos. S3 heu oēs se excusant. i. ma
ior ps. Un̄ inuuit maior cē multitudo re/
proboꝝ q̄ electoꝝ. Exēplū legi i vita bti
Ber. de qdā heremita. Uide s. i. lxx. ser.
vii. Un̄ Dat. xx. Multi sunt vocati pau
ci sō electi.

1. **Ente** ar. Aud. zc. Videte ne 3 dñm
primaces sit. Dicit lex. Dis contu
macia aduersus pncipe capite puni. ff. de
re militari l. De delictum. s. j. z. ij. Et sic
h. lxxvj. di. Nō sac. iuxta diuinū oracu
lū. Cōtumacia parēt morte luit. Audite
Si vocaret rex aliq̄s ad prandiu eis etiā
amplissima dona daturus: 2 negligentes
p̄tēneret/fauore gerētes aduersario: nōne
iuste p̄uarent tali bñficio: imo grauiſ pu
nirent. Expone 2 applica notando illud
Heb. ij. Quō nos effugiem? si tāta negl
ixerim? salutem.

Sermo. ij. p scda dñica post trinitatē

Eno viroꝝ

1. **zc.** In h̄ cognouim? charitatē
dei qm̄ ille p nob aiam suā pos
suit: 2 nos debem? p frīb nris aias pone
re. j. Jo. iij. vt vīz ad cenā vite efne pue
riam. Sūt aut ibi tria norāda.

Primū diuie charitatē cōmēdatio. In
Scdō cōmēda (h̄ cōgīto charitatē di
tiōis rō. qm̄ ille p nob aiam suā posuit.

Tertiū rōnis hui? imitatio. 2 nos debe
De p̄rio. j. Jo. iij. Videte q̄lē cha (m? zc.
ritatē dedit nob de? zc. De scdo Rom.
v. Cōmēdat de? suā charitatem i nob qm̄
cū inimici essem? ch̄s p nob mortu? ē. De
tertio Joā. xij. Diligat? iuicē sicut dilexi
vos. Nemo zc.

p **Rim** ar. An deceat deū aliquē ex
cludere a cena celesti. Uide s. dñica
scda post pascha. ser. ij.

s **Ecūdus** ar. In p̄ced. zc. Nūc iuxta
textū euāgelicū p̄siderāda est triplex
differētia eoꝝ q̄ se excusant. i. q̄ venire ad
dñicā cenā differt. Cōtra q̄s ait Gre. Ec
ce hō diues iuitat paupes/accurrere festi
nāt: 2 nos ad dei iuitamur p̄uīuū 2 excu
sam? Jde. Ille se excusat q̄ pl? terrena q̄
celestia diligit. Nā tāto disīugimur a sup

nis/āto iherem? frenis. Est at bñdī ex/
cusatio triplex in euāgelio notata

Prima est supbie 2 vanitatē.

Scda est auaricie 2 mūdānitatis.

Tercia est luxurie 2 carnalitatis.

Sumit aut h̄ excusatio p q̄cūq̄ recusatioē
seu retardatioē aut negligētia p̄uertēdi ad
dñm. In h̄ ser. dicēdū de p̄ma q̄ notat p h̄
q̄ p̄m? dr. Villā emi 2 nece habeo exte 2
videre illā: rogo te habe me excusatū. vbi
notant supbi/ amatores mōdi 2 ambitiosi.
Aug. In villa empra dñatio notat. Hu/
iusmodi em̄ excusatio supbie triplex est

Prima palliatua/mala

Secunda p̄sumptiua/peior.

Tercia p̄temptiua/peffima.

P̄ria igit fit palliādo: puta celādo aut mi
nuēdo pctm: qd̄ p̄tiet ad supbiā. Un̄ d̄ pe
ni. di. j. c. Qui domū. Taciturnitas pcti ex
supbia nascit cordis zc. Uide ser. iij. post
dñicā. iij. q̄dragesime. art. j. De hac excu/
satioē dr Ps. Nō declines cor meū in p̄ba
malicie: ad excusandas excusatioē i pctis

Scda p̄sumēdo s. nimis d̄ mia dei post
m̄ltōꝝ scelex p̄petratioē. h̄ em̄ ad supbiā
p̄tiet. Cōtra hāc dr Eccl. v. Ne dicas mi
seratio dei mag: multitudinis pctōꝝ me/
oꝝum miserebit: mia em̄ 2 ira ab illo cito
p̄rimat: s3 i pctōꝝes respicit ira ei?. Ter
tia fit p̄tēnēdo p? lōgā vīz p̄tinuationē
in pctis. Prouer. xviij. Impt? cū i p̄fūdū
pctōꝝ venerit p̄tēnit. S3 3 tales dr Esa.
xxij. Ue q̄ sp̄nis: nōne 2 ipe sp̄neris: Et
Prouer. j. Vocauit vos 2 renuist? zc. seq̄t.
Ego q̄s i iustici vīo rideborz. Sicitāq̄ se
excusat supbi 2 ābitiosi cenā dñi p̄tēnētes
2 ad vanitatē delinātes. q̄s dicētes. Villā
emi zc. Exēplū in lucifero q̄ sic hāc villā
emit. Esa. xij. In celū p̄scēdā: 2 ero illis
altissi. zc. S3 Lu. x. de eo dr. Videbā sa/
thanā sic ful. d̄ celo cadēre. Hāc villā etiā
emit nabuchodonosor di. Dan. iij. Nōne
hecē babilō quā edificauit zc. Hanc villā
emit balthasar Dan. v. Fec balthasar p̄ui
uū grāde zc. Nota bñ ruinā āboꝝ Dan.
iij. z. v. Hāc villā emit regiavastib: hester
j. 2 repudata ē ab asuero. qz sp̄renit eni i cō
uīto. Supbia igit facit celest? p̄uīuū p̄tē
ptū. Un̄ Greg. Hūilitas sonat i voce: cū
dr. Rogo habe me excusatū. sed dū veni/
re recusat/supbia est in actione.

Dominica. II. post Trinitatis

Ertius ar. Aud. rē. Cauete g ne ab appetitu pūe laudis z honorz ad deum venire ptenatis. Honor em diuinus tanq bonū publicū z cōmune pferendū ē cuiusqz honori puato. Un dic lex. Publi/ ca utilitas pferenda ē puate. L. de caducis tollendis. l. vna. s. penultimo. et. vij. q. j. Scias. et extra de dona. inter virū z vxorē. Demorē. Pone casū. Mandat rex aliquē p bono reipublice z se excusat quia bonū hz tractare qd ppiūm honorē tāgit psumens q ei rex facile indulgebūt An sit excusandū? Certe non Sed etia qro. Si eū rex mandaret p maio honore z cōmodo sibi impendēdo an vellet se excusare p modico pūado: puta rex mādāt sibi vt faciat eū comitē an se excusaret/ eo q emerit decem librarū hereditatē. Certe nō. Expo ne z applica notando/ q nō possum⁹ nos excusare deo vocāte absq cōtemptu dāna bili. Jpe aut dicit. j. Reg. ij. Qui me con/ temnunt erūt ignobiles.

Sermo. iij. pro eadem dñica. ij.

Emo viroz

n rē. Qui habuerit substantia z hui⁹ mundi z viderit fratrem suū necessitatē hēre z clauferit vis. su. ab eo. quō charitas dei manet in illo: j. Joā. ij. Notāda ē triplex exhortatio ad charitatē fraternā que necessaria est vt pueniam⁹ ad cenā dñicam.

Prīa est exhortatio nature.

Scda scripture.

Tertia gratie.

De pma Eccl. xij. Qē aīal dīligit sibi sile Descda Rho. xij. Qui dīli. pri. legē iple. De tertia. s. d exhortatōe grē. s. baptisimal Aug d doc. chzīa. Qēs qdē frēs fm q ho mines sum⁹: sed mltō mag⁹ fm q chzīani p Rimus ar. At de aliquē reprobet si ue excludat a celesti cena sine demerito. Vnde do. ij. post pasca.

s Ecund⁹ ar. In pced. rē. In h dīcen/ dū de scda qē excusatio auaricie que notat p h q alter dīc. Juga boum emi qn qz. z eo pbare illa: ro go te habe me excusa tū. Juga boum qnqz sūt qnqz sensus ter/ renis dediti. Aug. de pbs dñi. Quicq sen

sus dīcunt Juga boum. qz p eos terrena re dunt. boues em terrā pstant: hoies aut re mortā fide terrenis dediti nolunt credere aliqd nisi ad qd sensu corpis pueniūt qntū pūco. Bern. Qui Juga iūmetoz emūt: cū bestijs eternalr erūt. Tales itaq cenabūt cum serpēte. Nā cū serpētz ē terra Gen. ij. dicit dñs ad serpēte. Terrā comedēs cuncts diebz vīte tue. Est aut hmoi excusa tio auaricie triplex.

Prīma palliatiua

Scda psumptiua.

Tertia concēptiua.

Prīma sit palliando. Et h sit triplr. Quī dā aut palliāt suā auariciā ex necessitate vīte natural. q. v. Necesse est sic facere. p/ pter vitā. Magna facuitas Tales timē res paupratē tpālē cū volunt eā fugere in/ currūt eternā q oīno irremediabilē. vt pz in reprobo dīuite q nec vnā aq guttā valu it obrinere. Paupras qppe pñs nō ē timē da. Etem est cito terminabil: estqz reme/ diabil. Semp em aliqd inuenit p vīte ne/ cessitate. Est etiā multū vtilis si sit volun taria: qz z satisfactoria ē z meritoria. Alij palliāt ex filioz. puisione qz nimis carna liter amant. Tales notare deberēt qd dī Eccl. v. Est infirmitas pessima quā vidī sub sole: diuitie pgregate in malū dñi sūt: peunt em in afflictioē pessima: gñauit filiū um suoz q in sūma egestate erit. Et illud Eccl. ij. Derestāt sum oēm industria q sub sole sūt. labo. habitur⁹ herede post me quē ignoro an sapiēs an stult⁹ futur⁹ sit: z dñabit in laboribz meis qbz desudauī z so licit⁹ fui. Alij aut palliāt ex multitudine. qz. s. mlti z qī oēs sic ad tpalia currūt frau dibz z mendacijs se iplicantes. Audiāt ta les Aug. vi. Non ppterea min⁹ ardebūt q cū multis ardebūt. Imoye dī Eccl. xxvij Scdm ligna silue exardescet ignis. Sed heu nūc impletū videt: qd hī Apoca. xij. Vidi aliā bestiā ascendētē de terra. s. auariciā q seducit oēs habitantes in terra. id est animū habētes terrenis deditū z fa. o. pu. z mag. li. z ser. hēre characterē bestie p/ oris. i. diaboli in dextera ma. aut in fron. s. et ne qd possit emere aut vendere nisi qui habeat caracte. nomis bestie rē. Chara cter diaboli ē do? z mendaciū. Joan. viij. de diabolo dīcīt. Cum loquit⁹ mendaciū:

et ppijs loquit. Sed attendite qd sequit
c. xiiij. Siqs acceperit characterē bestie: h
bibet de vino tre z cruciabit igne z sulphu
re zc. Scda fit psumendo de longa vita
sperantes frui diuitijs in futuro. O impia
facultas de futuro psumere qd in sola dei
ptate est positū Act. j. Non est vim nosse
tpa vel momenta q pō posuit in sua ptate
Contra illos ē similitudo de diuite dicente
Lu. xij. Ania mea mltā bona habes repo
sita zc. Cui dictū est. Stulte/hac nocte re
petet a te aiaz tuā. q aut parasti cur? erit.

Tertia fit contēdo. Multī em ppter
auariciā ptenūt celestia z spūal a sol terre
nis inbiantes. Bieg. dis. xlvj. c. Qēs hui?
seculi dilectores in terrenis rebz fortes sūt:
in celestibz autē debiles. Nam ptpali glia
desudare appetūt: z p spe ppetua nec paz
qdem in labore subsistunt Pro terrenis lu
cris qstibet iniurias tolerāt: z celesti mer
cede vel tenuissimis pbi ferre pumelias re
cusant. Terreno iudici etiā tota die assiste
re fortes sunt: in oōne pō corā dño vl vni
us hore momēto lassant. Hec ille. Multī
vitijs ppter auariciā officiū diuinū cōtēnūt
atqz pbum dei. Exemplū de phariseis
q dñm deridebant z auaros pdicantem.
Lu. xvj. Audiebant oia hec pharisei qui
erant auari z deridebant eū. Jdo bñ dicit
Mat. vj. Nō potestis deo fuisse z mā.

¶ Ertius ar. Audistis zc. Cauete g ne
ppter tpalium amorē eternis pueni
nt z egestatē irremediabilē incurrat. Dic
lex. Siqs sua culpa eger: idignū est ei sub
uenire. ff. de positi. l. Bona fides. Ar. op.
ad h. lxxvj. dis. Non sat. Audite. An ex
cusand? esset hō z an sibi compatiendū es
set q paup z indigēs vocat? respuit tre ad
pncipē mltā bōaz pōsa sibi offerētez eli
gēs pot? ludere cū pomo putrido vl cū spu
ma maris. Erponet applica notādo q bo
na tpalia comparatione eternoz sunt velut
pomu putridū aut spuma maris. O igit q
miseri q sic terrenis inbiant celestia puipe
dētes. Berrū. Sic stulti estimatores d mi
nimis maximā et de maximis minimā cu
ram gerunt.

Sermo. iij. p dñica. ij. post
Trinitatis.

Eno viroz

zc. Filioli nō diligam? verbo
neqz lingua sed ope z veritate
Horanda sunt tria inductiua ad opa piete
tis exhibenda.

Primū necessitas obseruande exhorta
tionis Eph. iij. Estote inuicē misericor
des/benigni zc.

Scdm necessitas psequēde misericordi
as. Dar. v. Bti misericordes qm ipi miseri
cordiā psequunt.

Tertiū necessitas imitande exemplati
onis. i. ipius dei. Lu. vj. Estote misericor
des sic z p vester mise. est.

Salutatio Hemo zc.

¶ Rm? ar. An i dō sit psonaz acceptio
Videf em q sic: ex eo q aliqs admit
tit: alios aut excludit a cena celesti. Con
tra Act. x. Non est psonaz acceptor de?

Rñso. Notandū fm Alex. de ales in sū
ma. et Joā. de rupella in sūma de vicijs. q
acceptio psonaz dī plectio seu platio vni
us psone sup aliā rōne parentele vel patric
vel alicuius alteri? cause irrationabil? cum
interuentione debiti. Hoc supposito dicē
dū fm theologos in. j. dist. xlvj. q nulla ē
psonaz acceptio apud deū. qz oēs vult ad
agnitionē veritatē venire. Esti velint coo
perari p libez arbitriū saluabūt. Pro sū
damēto. Notandū q in hominibz de? pnci
palit voluntatē aspiciat qd fiat vel nō si
at exteri? Un Quid? de pōto. Ut desint
vires tñ est laudāda voluntas. Hac g cō
tentos auguroz eē deos. Hec facit vt veni
at paup qz grat? ad aras. Et placeat ceso
nō min? agna bone. Et Sen. dr. Non qd
des aut qd fiat sed q mente refert. Un prz
q oibz adest facultas placēdi deo cū i oibz
libera sit volūtas quā pncipalr aspiciat de?
Cū g aliqbz det grām z nō alijs. Querit
An sit in eo psonaz acceptio. Dic rñ. vt s
Ex q pclude. q paupes z pusilli non plus
debēt d deo diffidere q maiores. Nā pnt
oēs p libez arbitriuz deo adherere ita dō
placere. Un Sap. vj. Pusillum z magnū
ipe fecit z eqūter est ei cura de oibz. O m
feri igit sūt pctōres q diabolo mag? q dō
cupiūt adherere. Hoc attēdite fornicatoz

Dominica. II. post Trinitatis

res: raptos et reuertimini itaq; ad do-
minu q omnes saluare desiderat pusillos et
magnos. Un pusillus ipe dicit Lu. xij. No-
lite timere pusilli? grex qm coplacuit patri
vto vob dare regnu. Figura Bar. xix.
dicebat dñs. Sinite puulos et nolite phi-
bere eos venire ad me qm ipoz e reg. ce. et
iponebat eis man. Spuat puuli sunt sim-
plices et huiles qv imposuit dñs manus
auxiliatrices dādo eis gram. Ja. iij. Su-
pbis de? resistit humilib; aut dat gram

I Ecund? ar. In pced. et. In h ser. vi/
cendū descda q est excusatio luxurie
et carnalitaz q notat ibi. et ali? dixit. Uro-
rem duxi: et io nō possū venire. vbi notant
carnalitatib; dñi Aug. d p bis dñi. Ista
est voluptas carnis q mltos ipedit vtrā
foris et non int? q em dixit Urozē duci.
carnē amplexat? carnis voluptatib; iocun-
dat a cena se excusans obseruet ne fame i/
terna moriat. Greg. in ome. Quāuis boi-
nū sic coniugiu nōnulli tñ p h non fecūdi-
tatem plis. sed desideria expectūt volupta-
tis et idcirco p rem iustā signari p̄ res iu-
sta. Notandū aut q iste q dixit Urozē du-
ci non dixit sic aliq dixerant. Rogo habe-
me excusati? s; tñ dixit. non possum veni-
re. Carnal em p cupia ifatuat boiez. Gre.
Luxuria hebetat sensū pfundit intellectū/
obscurat mēoria. Osee. iij. Fornicatio vi-
nū et ebrietas auferunt cor. Quid. Quid
deceat non videt vll? amans. Non curauit
Iste terti? rogare vt haberet excusatus.
Est aut hec excusatio triplex.

Prima palliatiua.

Scda psumptiua

Tertia ptemptiua

Prima fit palliando. Palliant em aliq lu-
xuria ex carnis infirmitate dicētes hoc ēē
naturale et ideo se p̄tinere non posse. Et hi
(qd nefas est) deum in culpa sua inuoluere
volunt q auctor ē nature. Alij aut palliāt
ex iuuentili etate qsi si iuuentē a diabolo te-
nerēt et io diabolo eratē illā dedicare velit
Contra qd dicit Eccl. xij. Memento crea-
toris tui in dieb; iuuentutis tue. Alij ex te-
rationis vehementia et impetuositate. Co-
tra qd ē illud. i. Co. x. Fidelis de? q nō p/
mitteret vos tentari sup id qd potestis s; fa-
ciat etiā cū tentatione puentū. et Iaco. i.
Quisq; tentat a p̄cupiscētia sua abstra-

ctus et illect? Scda fit psumēdo. Dicit
em aliq temerari? q s; eis vti corpe ad libi-
tū. Contra qd ē illud. j. Coz. vi. Cor? nō
fornicationi debet s; dño. Ibidem. Nesci-
tis qz corpa vĩa mēbra sunt chri? Tollens
q mēbrū chri? faciam mēbrū meretici? Ab-
sūt. Idem. Nolite errare: neq; fornicā-
rij: neq; adulteri: neq; ebriosi et. regnū dei
possidebunt Tertia fit contēnēdo. Sic
em p luxuriam indurant corda multoz vt
correctionē contēnāt: et qsi essent increduli
neq; de deo: neq; de paradiso: neq; de iher-
no cogitant. Osee. v. Non dabūt cogitati-
ones suas vt reuertant ad dñm: qz spirit?
fornicationis est in medio eoz. Un et ver-
ba dei contēnūt. Eccl. xij. Audiet luxuri-
osus p̄bum et displicebit illi: et p̄ciet illud
post dorsum suū. Plerūq; etiā nō solum
corrigi p̄tēnūt: sed et eos q corrigere vo-
lunt psequunt aut verbis aut factis. Exē-
plum de herode et adultera. vt h̄ mar-
tū. et Bar. vj. Tales q sepius impēni-
tentes moriunt? Vide s; ser. xij. despusctō.
exemplū ad ppositum. Tales q non gusta-
bunt cenā dñi. Abijciēde q sunt oēs ex-
cusationes p̄? posite. Aug. Tollam? de
medio excusationes vanas et malas et vel-
niamus ad cenā q intrinsecus saginemur
Non nos impediāt supbia: non nos tene-
at curiositas illicita: non nos impediāt vo-
luptas carnis. Greg. S; ecce inter hec pē-
sare debem? qd sibi corda nra rñdeāt. Oc-
cultis em fortassis cogitationib; sibi vicūt.
Excusare nolum? Ad illud em supne re-
fectionis conuiuiū et vocari et venire gra-
tulamur. Quātes qppe talia nobis men-
tes nre vez dicūt si non p̄? terrena q cele-
stia diligunt: si nō ampl? reb; corpaliū q
spūaliū occupant.

I Eri? ar. Audistis et. Et certe vilis
est talis excusatio Notate qd iura di-
cunt. Vilib; psonis non sunt pcedendi ho-
nores. L. de dignitatib; i. Neq; famosis
et de electione. c. Per inq̄sitionē. Pone cas-
sum. Rex mandat aliqñ ad prandiu: ille
p̄o se excusat qz non p̄t rectiq; porcos cū
quib; iacet in luto: nonne talis vilis ē et ho-
nore indignus: Expone de luxurioso q in
voluptatib; porcinis delectat? ibi p̄t̄re
scit Joel. ij. Computruerūt iumenta i ster-
core suo. Greg. Iumenta in stercore cōpu-

crecere: est homines carnales in feroze lu-
furie vitā finire.

Dominica. iij. post Trinitatē
Sermo. j.

De pctōres

h recipit Lu. xv. Humiliamini sub
potenti manu dei. v. Si vultis a
dño recipi: humiliamini. zc. Ibi sunt tria
p̄sideranda.

Prīmū salutaris exhortatio: cum dicit.
potēti Humiliamini.

Scdm exhortationis rō: cum dicit. sub
manu dei.

Tertiū rōnis p̄firmatio: cū dicit. vt vos
exaltet in tpe visitationis.

Pro p̄mo Sat. xj. dicit. Descite a me q̄a
mitis sum z hu. cor. Pro scdo Sap. xvj
Tu dñe p̄tatem habes vite et mortis.

Pro tertio Lu. xvij. Dis q̄ se hu. exalta.

Hic pctōres zc.

p Rm̄ ar. Tu deus recipiat oēs pec-
catores ad misericordiā q̄stūcūq; pec-
cauerint. Vide s̄ dñica. iij. post ep̄ph̄. ser-
mone. j. Vel an deus velit oēs pctōres sal-
uare. Vide ibidē ser. iij.

s Secundus ar. Notandū q̄ tres para-
bolas p̄cipuas sibi inuicē dñs p̄tinu-
at. vt p̄tz in euangelio Lu. x. v. quib; dñdicit
pctōres cē misericorditer recipiendos in-
p̄ta tria que solent homines ad misericordiā
inclinare.

Prīmū est simplicitas

Scdm est p̄pinq̄tas

Tertiū est necessitas.

Propter hec ḡ tria in nob̄ repta misericordiāz
nobis libenter exhibet dñs. P̄tio p̄pter
n̄iam simplicitatē. Et ad h̄ p̄tinet parabola
de oue errante. Hō em̄ ē simplex respectu
hostis tā astuti. i. diaboli. Vñ clamat Ps
Errauit sic ouis q̄ perijt zc. Notandū ita-
q; q̄ boies tripl̄r peccant ex ignorātia: fra-
gilitate: z malicia. Primi inueniūt ḡraz p̄-
pter simplicitatē z misericordiā p̄sequunt. vt
p̄tz in paulo q̄ dicit. j. Tim. j. Misericordiā
consecut̄ sum q̄ ignorans feci. Scdi etiā
recognoscentes suā miserā ḡram inueniunt.
vt p̄tz in petro. Non recognoſcentes autē

neq̄q;. Tertiū vt p̄limi a dño relinquant.
Pater in iuda p̄ditore. Scdo p̄pter no-
stram p̄pinq̄tatē quā ad ip̄m habem. Et
ad h̄ p̄tinet parabola de drachma amissa in
q̄ est imago regis z superscriptio nois eius
Sic z hō ad imaginē dei fact̄ est z habz
sup̄scriptionē ch̄ri: q; a ch̄risto d̄r ch̄rtan.
Ezech. xviij. Dēs anie mee sunt. Ter-
tio p̄pter necessitatē. Et ad h̄ p̄tinet para-
bola de filio p̄digo q̄ reuertens dicit. Quā-
ti mercennarij in domo p̄ris mei abundant
pa. ego autē h̄ fame pereō. Et sic ibidem d̄r
Pater eum videns misericordia mor̄ est
His ḡ trib; parabolis quaz due p̄me in
euangelio hodierno recitā: manifeste ostē-
dit dei misericordiā ad pctōres recipiēdos
Vnde de eo vere dicere possumus: q; hic
pctōres recipit. Hoc iquā dicere debem.
nō murmurādo vt scribe z pharisei: s; lau-
dando z gl̄ficando de tanta misericordiā
abundātia. Exempla autē plurima z no-
tanda de ch̄risti misericordiā habem. De
q̄b; sic loquit̄ Bern. sup̄ Can. f̄mōe. xxiij.
Omnino p̄pter mansuetudinē z misericor-
diā q̄ de te p̄dicat. O bone iesu curremus
post te audientes q̄ non sp̄nis pauperē:
pctōres tu non horres: non horruisti p̄fite-
rentē latronē: non lachrymantē peccatū-
cem: non supplicantē ch̄anancā: non dep̄-
hensaz in adulterio: nō sedentē in teloneo:
non supplicantē publicanū: nō negantē dē
scipulū: non p̄secutorē discipuloy: nō ip̄os
crucifixoies tuos. Iō ps. Misericordias
dñi in eternū cantabo.

e Erti ar. Audistis zc. S; notate q̄ nī
hil nob̄ ad misericordiā inueniendā p̄-
derit nisi pctā relinq̄m. Dicunt em̄ iura.
Pcti venia nō dat̄ nisi correcto. xxiij. q̄ ij.
Legat. Nec p̄t gaudere se correctū. nisi p̄-
us doleat se fuisse peruersum. xxiij. q̄ vij.
Quēadmodū. et lex dicit. L. de sū. tri. et fi.
ca. l. vl. Delicti veniā penitentib; indolge-
mus: z nō alijs. Si em̄ q̄ntūcūq; regis p̄-
pinquus regiā offenderit maiestātē: z p̄-
pterea sit iam incarcerat̄ z in arca necessi-
tate constrict̄: nec tñ vult se humiliare co-
ram rege culpā recognoſcēdo: imo nec si
gna p̄nie oñdit an rex ei faciet misericordi-
am. Credo q̄ non. Expone z applica notā
do illud Eccl. ij. Si p̄niam nō egerim: iū-
cidemus in man̄ dei.

Dominica. III. post Trinita.

Sermo. ij. p. eadē dñica. iij. post Trini.

De peccato

b res zc. Oem sollicitudinē vel
strā pñcītes i eū: qm̄ ipi cura ē
de vob. j. Pet. v. Cōsolat nos qñ affectu
rās qm̄ a deo recipiemur: si oem sollicitu
dinē nram in eū pñciam⁹. qd vñqz gaudē
rer facere debem⁹. pñderādo dei potētā:
sapiam: z beniuolētā. Potēs em̄ est nob
subuenire: scit qñter subueniēdū est: nec d
volūrate licet dubitare. De pmo. ij. Cor.
ir. Potēs ē oem grāz abūdare facere i no
bis zc. De scdo. Mat. vj. Scit pz vñ ce
lesti qz his oibz idigerz. De tertio. Joel.
ij. Benign⁹ z misericors ē. Saluatio.
Hic peccatores zc.

p Rīm⁹ art. An de⁹ necessario recipiat
pñgientē ad se: z qd in se ē facientez
ppando se. Q. sic. Sup illd Ro. v. Justi
ficati ex fide pacē hēam⁹ zc. dr Glo De⁹
recipit eū qd ad se pñgitaliter i eo esset ini
qtas: qd est impossibile. Cōtra. Nō cōpat
ad deū sic lutū ad figulū. Hic. xviij. Sic
lutū in manu figuli: sic vos in manu mea.
Sz lutū nō ex necessitate recipit formā a
figulo qñtūqz sit ppatū. igit. Rñdet
Tho. j. ij. q. cxij. Preparatio hoīs ad grāz
fm̄ q ē a libero arbitrio nullā hz necessita
tē ad grē psecutionē. qz donū grē excedit
oem ppatioez pñt⁹ hūane. Sed fm̄ q ē a
deo mouēte/necitatē hz ad id ad qd a deo
ordinat⁹: nō qdē coactiois: sz ifallibilitatē.
qz intētio dei deficere nō pōt. Un̄ si ex in
tētionē dei mouēz ē q hō cur⁹ cor mouet:
grāz psequat⁹: ifallibilr ipam psequit⁹: fm̄
illd Jo. vi. Dis q audi. a pzē z didicit ve
nir ad me. Hec tho. Pro fund. Nō du
biū qn oīs bona animi ppatio sit deo gra
ta. Qui. li. fastoz. Dñ pia facta vidēt. Et
Sene. ad Lu. Sacer spūs inter nos sedet
maloz bonoz q nroz obfuator z custos.
hic put a nob tractat⁹ est: ita nos tractat.
Sed qñt An necessario recipiat zc. Dic
rñ. vt s. Ex q pclude q nullatenus d deo
diffidēdū est: sed de nob multū q negligi
mus ad ipm̄ pfugere. Heb. ij. Quō nos
effugiem⁹ si tantā neglexerim⁹ salutē. Au
dire supbt: inuidiauari zc. Quō vos eua
derz strā dei: q nūc ei⁹ misericordiam negligitis

Ipse em̄, de⁹ vt dr Dion. li. de di. no. o ia cō
uertit ad seipm̄: sed speciait⁹ creaturas rō
nales tanqz in finē: cui debet p intellectū z
volūtatē adherere. Videte gñe recusēz.
Nihil em̄ meli⁹ qz deo adherere. Ps. Di
bi aut adherere deo bonū est. Sz heu heu
multi a deo fugiūt z diuie moriōi resistūt.
ideo misere pereūt. Deut. viij. Peribit si
inobediētēs fuerit. Figura. Legimus
Exo. Nūc. Deut. pluribz caplis qñta di
ligētia voluit dñs pducere filios isrl⁹ p de
sertū in colūna ignis z nubis nutriendo eos
māna vt eos in terrā pmissiois introduce
ret. Sed qm̄ deo resistebant tanqz ingra
ti cupiētes etiā in egyptū redire: iō in de
serto mortui sunt: nec intrauerūt terrā p
missiois. Expone. Per colūnā ignis z nu
bis intellige grām inflāmātiuā: illūinati
uā: z refrigeratiuā quam nobis offert de⁹
Per māna/verbū dei z p solatioes spūa
les. p resistētes intellige pctōres deo rebel
les: z in egyptū. i. pctm̄ sp cupiētes reuer
ti. Ideo dñs dr Ps. Nolite obdurare corū
da vñā sicut zc.

i Eūdus ar. In pñeb. zc. In euange
lio hodierno tres nob pponunt cōsi
deratioes diuine miserationis declaratiue
Prima ē pñderatio benigne receptiois.
Scda est pñderatio indigne murmu
Tertia est pñderatio deca
ratiue assimulationis.

In hoc sermone dicendū de pma q est
cōsideratio benigne receptiois. quia vñqz
erāt appropinqntes ad iesum publicani ex
pctōres vt audirēt illū. Rōnabilr ei dñs
pctā reprehēdebat: benigne eos admone
bat: z veniā pmittebat. Debet gñ pctōr di
ligenter ad eū accedere: pñcipue propter
tria quibus indi get

Primo gratia illuminationis.

Scdo gratia curationis

Tertio gratia viūficatiois.

Prō grā illūinatiōis. Est em̄ pctōr teneb
rosus z cec⁹. Apo. ij. Miser es z misē
rabilis: paup z cec⁹. Et Soph. j. Ambu
labūt vt cec⁹ qz dñs peccauerūt. Accedat
gñ ad eū vt illūinet. Ipse em̄ ait Ego sū
lux mūdī Joā. viij. Et Jo. j. Erat lux vel
ra q illūinat oem hoīem veniēte zc. Et iō
Ps. alt. Accedite ad eū p affectū z deuot
tione: z illūinamī. Scdo grā curatiois

Pctōr em infirm? ē graui z piculoso morbo. chīs aut medic? salutaris. Veniat ergo pctōr ad chīm: z dicat cū ps. Misere/ re mei dñe qm infir. sū. Et iterz Sana aīaz meā qz peccaui tibi. Aug. Dñe medic? es z eger sum. Misericors es et miser sū/ sa/ na ergo z misere. Tertio gratiaviu/ ficationis. Nā peccator mortu? est in aīa Aug? sup Jo. Dis q peccat morit? sz mor tē carnis omīs hō timet/ mortē aīe pauci. De? aut est ipa vīa viuificans. Ego sum inq̄r dñs vīa p̄itas z vīa vt hī Joā. xij. Accedat q pctōr mortu? ad chīm vīa vt vi uificet. Prouer. vij. Qui me inuenerit inue/ niēt vīa z hauriet salutē a dño. Propter p̄ dicta dīc Amb. Dis aīa accedat ad chī stum: qz oīa chīs est nobis: si vulnera cu rari desideras medic? est. si febrīb? estuas fons est/ si grauaz inq̄tate iusticia ē/ si au xilio indiges vīa? est/ si mortē times vīa est/ si celū desideras vīa est/ si tenebras fu gis lux est/ si cibū q̄ris alimentū est. Exē/ plū tandē ppone de magdalena quā benī/ gne recepit eā illuminādo/ curādo/ z viuī/ ficando. Un tandē dīc ei Lu. vij. Fides t. te saluū fecit vade in pace.

Errius ar. Aud. zc. Nō g differam? ad deū conuerti. Nā z p̄pterea nobis voluit suā miscōiam declarare vt ad eum cito p̄uertamur. Notate qd dīlex. Rō le/ gis pl? debet attendi q̄ lex ipa. l. j. E. q̄ sit longa p̄suetudo. Et lex dī q̄qd rōne con/ sistit. j. dī. c. Cōsuetudo. Notate q̄ si q̄s of fenderit regē z sciat regē legē statuisse de recipiēdis ad miscōiam oīb? confugiētib? ad se. nonne tal? est increpand? si differat? Nā rex talē legē miscōie statuit: vt dulcī ad se alliciat eos q̄ p̄ se deliquerunt. Epo ne z applica: notando illud Eccl. v. De p/ p̄ritatu pctōz noli esse sine metu z ne adū/ cias pctā sup pctā: z ne dicas miseriaio dī magna zc.

Sermo. iij. p̄eadē dñica. iij.

De pctōres

h zc. Sobriū estote z vigilate. j. Pe. v. Sobrietas in cibis z potib? p̄bīs z alijs multū valet ad p̄u/ dent vigilandū. Jō p̄mittit. Sobriū esto/ te. z subdit: z vigilate. qd si fecerim? nos

recipiet dñs. Vigilandū ē aut p̄pteria.

Tum p̄t piculoz varietatē

Tum p̄t mort? dubietatē

Tum p̄t iudicis seneritatē

De p̄mo Dat. xij. Videte. s. piculoz mī/ titudinē. vigilate. De scōo Dat. xxv. Vi/ gilate: qz nescitis diē neq̄ horā. De tertio Lu. xij. Vigilate itaq̄ oī tpe orā. vt di. ha be. effu. zc. z stare aī si. hoīs Saluatio

Hic pctōres zc.

p Rimus ar. An in receptiōe pctōz cō currat miscōia z iusticia: Q. non. Iustifi catio fit p̄ grām sed si grā est ex merit? iā non est grā. igit? Contra in ps. Uniuerse vie dñi miscōia z p̄itas. Rndet Bon. in iij. di. xlvj. In ope iustificatiōis est mīse ricordia z p̄itas: non tñ fm idem. Et hoc sic p̄t qz impi? offendit deū. z dign? ē pe na eterna. Miscōia ergo est remittēdo of fensā z reatū ad penā eternā: sed iusticia ē obligando ad penā tpālē. Si ergo iustifi/ catio impij attribuit diuine miscōie: hō nō est p̄tē sz appropare. Ad illd aut qd obij/ ct? dicendū q̄ qntū ad grē collationē ē tñ miscōia nō iusticia: nisi sumat iusticia ge/ neraliter p̄ condescendētia diuine bonitat? qntū p̄o ad pene exactionē est iusticia p̄p̄ie sumpta. Hec Bon. Pro fun. Ad p̄nci/ pem p̄inet malos punire: sed cū miscōia: maxie qm se humiliant. Jō dicebat Arist. alexādro. vt dicit Galter? in alex. Parce hūili facit oranti: frange supbū. Propterea etiā Senec. dīc. Illos crudeles vocabo q̄ puniendi causā hñt: modū nō hñt. Punie ergo sumus p̄nceps pctōrem hūiliatū cuz misericordia: remittēdo culpā z penā eter nā: sed z ibi est iusticia. qz nō dimittit sine tpālī pena: saltē sine dolore p̄tritionis. Eū ergo q̄rit An in receptiōe zc. Dīc tñ vt s. Et q̄ p̄clude q̄ in hac receptiōe multo pl? est miscōie q̄ iusticie: sz si neglexerit? veni/ et tps qm multo pl? iusticie q̄ miscōie faci et dñs. Nā dī Sap. xij. Impijs vsq̄ i no uissimū sine misericordia ira supueniet. Au dīte o pctōres: mēdaces: fraudulēti: falsi adq̄sitores: raptōres zc. Cogitare qm sic dīc Aug. Misericordie tps nūc ē: sz iusti/ cie tps post erit. Non ergo nos p̄transcat h miscōie tps. Si em redire voluerim? fa cile nos recipiet. Figura. ij. Reg. xij. In receptiōe z recōciliatiōe absalonis qm vo

Dominica. III. post Trinitatis

cat⁹ est absalon et intravit ad regē et ado-
rauit sup facie terre corā eo/ osculatusq; ē
rex absalon. Expone et applica notādo
illud Zac. iij. Appropinque deo: et ipse ap-
propinquabit vobis.

Secund⁹ ar. In pcedenti rē. In h^o di-
cendū de p⁹deratiōe idigne murmu-
ratiōis. qz murmurabant scribe et pharisei
dicētes. qz hic pctōres recipit et māducatur
cū illis. **M**aledicta scriptatio simulatio:
indignant⁹ vnde letari debuerāt. **Be.** Ve-
ra iusticia cōpassionē h⁹: falsa p⁹ indigna-
tiōē q⁹uis et iusti soleant recte pctōrib⁹ i⁹
dignari sed aliud est qd agit typpo supbie/
aliud qd zelo discipline. qz iusti etsi foris i⁹
crepatores p disciplinā exaggerant: int⁹ tñ
dulcedine p charitatē suant. Preponūt si-
bi in anio ipos plerūq; q⁹s corrigunt: qd
agentes p disciplinā subditos: et p hūilita-
tē custodiūt semetipos. At contra hi q⁹ de
falsa iusticia supbie solēt ceteros q⁹lq; de-
spiciūt nulla infirmatib⁹ miscdia cōdesce-
dūt. et q⁹ se pctōres esse nō credūt: eo dete-
riorēs sūt. De q⁹ nūcro pharisei erant q⁹
djudicātes dñm q⁹ pctōres reciperet arē/
ti corde ipm fontē miscdiē rephebēbāt.
Inuenim⁹ aut in euāgelico textu pharise-
os q⁹ dominum murmurasse/pcipue d tri-
bus de q⁹b⁹ tñ gaudere debebant.

Prio de sua instructiōe.

Secdo de sua puerlatiōe.

Tertio de sua glificatione.

Prio de sua instructiōe. qz scz plm instru-
ebat. **Un** Joā. vj. Murmurabāt iudei d
illo qz dixit. Ego sū panis viū⁹ q⁹ d celo de-
scendi. Pluries etiā murmurauerūt qz do-
cebat mysteriū sue diuinitat⁹ et qñ eoz vi-
cia redarguebat vt ptz in plurib⁹ loc⁹ euā-
gelioz. Istis sunt siles q⁹ de pitate p⁹dica-
tavel notificata indignant⁹: et qd p salute sua
bz in suā dānationē vertunt. sic. ij. Para.
xvj. vel. xvij. Indignat⁹ ē Aza rex iuda q⁹
aniam ppham q⁹ arguerat eū. Gal. iij. Ini-
micus factus sum vobis vex vobis dicēs

Secdo de sua puerlatiōe. qz. s. conuersa-
bat cum pctōrib⁹ eos recipiendo et cum eis
manducādo sic in pposito. et Lu. v. Mur-
murabant dicētes. Quare cū publicanis
et pctōrib⁹ manducat⁹ et bibitis. et Lu. xix.
Murmurabant eo q⁹ ad hoīem pctōrem
conuertisset. Similes sunt illis oēs odiosi

inuidi/detractores facta alioz in deterio-
rē p⁹ interpretātes. Istis bz Job. vj. Qua-
re detrahitis smonib⁹ veritat⁹ rē. Ter-
tio de sua glificatione. **Nā** Mar. xij. In-
dignati sunt pharisei vidētes mirabilia q⁹
fecit et vidētes pueros clamantes et eū glo-
rificantes. Istis gl sunt siles oēs inuidi q⁹
de bono et honore alioz tristant⁹. **Grego.**
Inuidi deberēt ppendere qñte sint cecitas/
tis q⁹ alieno malo pficiunt aliena leticia cō-
tabescunt. Qñta mala pueniunt ex inui-
dia **Exemplū** Gen. iij. Cain ex inuidia
interfecit fratrem suū **Ipi** aut inuidi frequē-
ter mala morte moriunt⁹. **Exemplū** Dan. vj.
et. xij. de his q⁹ accusauerunt danielē/q⁹ eo
liberato a leonib⁹ deuorati sunt. **Ire** exē-
plum est dāman q⁹ turpissima morte mor-
tuis ē quā ipse ex inuidia pcurauerat mar-
docheo. yr h⁹ Hester. v. Ps. Cecidit i fo-
ueā quā fecit. Conuerteret dolor ei⁹ i caput
eius et in vertice ipsi⁹ iniquitas ei⁹ decederet.

Erit⁹ ar. Aud. rē. Laetere gñe siles
stis phariseis: iustos qd se volebāt
oñdere/ sed non opa iusticie facere. **Nota**
te illud qd h⁹. xxxij. di. Erubescāt. et. ij. q.
v. Consultasti Secretor⁹ cordis de⁹ iudex
est et cognitor **Et** sic h⁹. L. de iureiur. Bu-
rliurandi. Solū deū habet vltorē. **Atten-**
dite. Quid valere pōt siq⁹s dixit et foris
penderit se esse fidelē regi signa exteriora
oñdens fidelitatē et tñ dephendit et cōmū-
cis esse p⁹itor. Exponet applica notando.
q⁹ oīs pctōr est regni dei p⁹itor. qz quan-
tū in se est regnū dei ponit in manu diabo-
li. dum obedientiā deo debitā diabolo sa-
cit. **Bar.** i. psona ch⁹i. Quid ē q⁹ inimico
meo vestroq; potius vult⁹ fuisse q⁹ mihi:

Sermo. iij. p eadē dñica. iij.
post Trinitatis.

De pctōres

b et c. Aduersarius v⁹ diabolus
circūit qñrens quez deuor. et. j.
Pe. v. Multū h⁹ obseruare et notare debe-
mus ne a ch⁹o separemur **Est** aut notādū
q⁹ diabolus tentat ingeniose et subtil⁹: im-
probe et pccatiter/perne et crudeliter. **De**
pimo **Leo** papa in quodā smone. **Nō** defi-
nit hostis antiqu⁹ deceptionū laqos vbiq⁹

q̄ p̄tendere. z vt q̄q̄ mō fidē credentiū cor
rūpat instare. De sc̄do Greg. Assidua tē
tatione diabolus tentat: vt saltē redio vin
cat. De tertio Berni. Diabol⁹ crudelis ē
homicida.

Salutatio

Hic rē.

p Rimus art. An receptio p̄ctōris ad
mīscōiam siue ei⁹ iustificatio sit mai⁹
opus q̄ creatio mūdi: Q. non. Iustifica
tio ordinat ad bonū p̄ticulare vni⁹ hominis:
creatio autē mundi ad bonū vniuersi. Ma
ius autē est bonū vniuersi q̄ bonū vni⁹. vt
patz. j. ethic. igit̄ Contra. In collecta d̄r
Deus q̄ omnipotentia tuā parēdo maxi
me z miserādo manifestas Aug. exponēs
illō Jo. xiiij. Et maiora horū faciet. Dicit
q̄ maius opus ē vt ex impio fiat iustus q̄
creare celū z terrā. Rūdet Tho. j. ij. q. pe
nult. Opus pōt dici magnum dupl̄r. Vno
mō ex pre modi agendi: z sic est maximuz
opus creatiōis i q̄ ex nihilo aliud fit. Alio
mō p̄pter magnitudinē ei⁹ qd̄ fit: et fm̄ h
maius est opus iustificatiōis q̄ terminat
ad bonū diuine p̄cipatiōis q̄ creatio ce
li z terre. Bonū q̄ppe gr̄e vni⁹ maius ē q̄
bonum nature totū vniuersi. Hec Tho.

Pro fundamento. Multū sollicitē labo
rare debet vnusq̄q̄ ad iustificatiōē suaz
q̄diu viuit. qz oia p̄tereunt p̄ter amare
deum. Vñ Virgili⁹ in georgicis. Optia
q̄q̄ dies miseris mortalib⁹ eui. Prima fu
git subeunt morbi tristisq̄ senect⁹. Et la
bor z d̄re rapit inclementia mortis. Idē
circo bñ dicit Senec. ad Lu. Pulcrū ē an
mortē consummare vitā: deinde expectare
securū reliquā sui t̄pis p̄tē qd̄ fieri nō pōt
nisi p̄ p̄cie iustificatiōē q̄ magnū opus ē
Sed quis An sit mai⁹ rē. Dic rñ. vt s̄. Et
q̄ p̄clude q̄nta sit in nos dei liberalitas in
p̄ctōz iustificatiōe in q̄ hoi tribuit diuine
nature cōmunicatiōē tā excellens. q̄. Pet. j.
Magna z p̄ciosa vo. p. do. vt p̄ hec efficia
mū diuine p̄sortes nature fugiētes eius
q̄ in mūdo est concupiscētie corruptionē.
Attēdite: si fugierit cōcupiscētie corrupti
ōnē: erit: s̄ p̄cipes diuine bonitatis. Q̄ mī
seri p̄ctōres: o supbi: auari rē. Videre q̄
grauē damnū incurritis q̄ tā excellenti bo
nō voluntarie vos p̄uatis. S̄ forte q̄rit
Quis nos tāti boni p̄cipes efficiet. Ler
te solus deus. Figura Benj. dic dñs.

Faciam⁹ hoīem ad imaginē z similitudinē
n̄ram. Hoīem inquā. i. rōnabiliter viuēz
tē. quod non pōt hō a seipso ad imaginē et
similitudinē n̄ram nō tā fm̄ dona natura
lia q̄ gratuita p̄cipue p̄ charitatē z tunc ei
bñdixit in meritis ampliādo: z p̄sidentiam
vniuersalē concedēdo sup oia q̄b⁹ tunc vti
poterit ad cōmodū suū spūale. Rho. viij.
Scimus qm̄ diligētib⁹ deus oia coopant
in bonum.

Secund⁹ ar. In p̄cedentib⁹ rē. Hūc d̄
tertia q̄ est consideratio declaratiue
assimilationis siue confutatiue declarati
ōis. Vbi sūt tria p̄sideranda

Primū est miserandī conditio. i. ei⁹ cui⁹
miserandū est.

Secūm ē miserant⁹ affectio

Tertiū est miserant⁹ p̄fectio

In h̄ s̄mo ne dicēdū de p̄mo qd̄ est miserā
di hoīs p̄ditio q̄ notari p̄t pōnē z drach
mā. Est autē h̄mōi p̄ditio triplex

Prīa ē inocētie simplicitas

Sc̄da ē honorificētie dignitas

Tertia ē p̄cesse gr̄e vtilitas

Prīa ē inocētie simplicitas q̄ pōuē s̄ḡtur
Simpliciū em̄ miseret dñs. Vñ dic̄ Jo.
x. Rogāco oues meas. Et in p̄posito ponit
pabola d̄ oue errante vna d̄ centū quā q̄/
sita z tandē inuentā qz p̄pter infirmitates
ambulare nō p̄t: pastor bon⁹ in humer⁹ su⁹
is ad gregē reportat: z veniēs domū cōuo
cat amicos z vicinos ad cōgratulandū sibi.
S̄nia talis ē in sūma. Si q̄s ouē p̄ditā
postea inuentā libent̄ recipit: nō debet⁹ idē/
gnari si p̄ctōres simplices z hūiliatos reci
pio ad p̄niam q̄ pierant p̄ culpā. Sed heu
mkt̄ i culpa remanēt q̄b⁹ dicere p̄t ch̄s il
lud Jo. ā. x. Vos non creditis. s̄. p̄bis meis
qz nō estis ex ouib⁹ meis. Sc̄da ē hono
rificētie dignitas q̄ s̄ḡtur p̄ drachmā in q̄
est imago z sup̄scriptio regis. Aug. Nobil
creatura ē aia q̄ inq̄ntū ē imago dei ad d̄i
visionē z fruitionē ē ordinata. Ad oñdēdū
itaq̄ qm̄ recipiendi sūt p̄ctōres ad miseri
cordiā p̄ponit parabolā de drachina p̄di
ta p̄ q̄ mulier accēdit lucernā z euertit do
mū ac diligēt⁹ q̄rit donec inueniat z sup ea
inuenta cū amicis z vicinis gaudet. Sen
tentiā hui⁹ p̄bole talis ē in sūma. Si mu
lier drachmā p̄ditā cum tanta diligentia
q̄rit z de inuenta gaudet: multo fort⁹ de⁹

Dominica. III. post Trinita.

homoem peditur debet diligenter querere et de eius inuentione gaudere: et sic non debet murmurare: quia quod peccatores eos alloquendo et cum eis comedendo. *Lu. xij. Venit filius hominis querere et saluum facere quod perierat.* Tertia est gratia peccati utilitas que notatur per triusque inuentionem: tamen tamen ouis que perit perit. Nam et verumque utile est. Sic et homo reparatur per gratiam fructuosus est in bonis operibus. Unde dicitur per sonam iustitiae. *Ego autem sicut oliua fructifera in domo dei.* Sed o res dolenda quam multi sunt infructuosi et steriles qui tandem diuina misericordia prouidentur: cuiusmodi sunt qui tempus in vanis rebus et ludis occupant. Exemplum recitat *Jer. lxxviii.* scribens ad augustinum de transitu hieronymi. *Reprobus inquit me rufus nomine viroque prauus: cuius pariter a teneris annis ad meas deuenerunt manus: qui utinam ex utero non exiisset: ne illi quod sustinet perigisset: quem tanta diligentia enutritum ut a pluribus a me genitum putaret.* Crescens itaque infelix puer etate quod non sapientia: ingenti pulchritudine decoratur a cunctis dilectione superna colebatur. Is itaque de cimo octauo etatis sue anno inferrum expulsum: de cuius morte tantum ab omnibus isonuit luctus: quod vix per mensem potuit quietari. At ego nimis iocundus et dilectus pluribus rogatus gloriosum hieronymum ut mihi quod acciderat nepoti meo recitaret. Orati autem mihi die quod hora nona tantum affuit ferox: quod nullatenus potui sustinere. Et dum tacitum mirarer: cum tantum ferox esset super meum precor: eleuatis oculis infelicem nepotem meum vidi terribili visione: ita quod in eum visum impingere non audebam. nam carnis igneis circūligatur: flammis fetidissimas erubebat. Ad hanc visionem me subito tantum timor inuasit ut dum plurimum loqui vellem: foris me vocem perire non audebam. Postremo ad me aliquantulum rediens: cum me esset nepos cepi perire voce tremebunda. Ad hec inquit ille ululabat et suspirabat: utinam non essem: ne tantis cruciatibus essem deputatus. Nam scias me perpetuis temporibus tartareis massis perire. Huiusmodi dicitur tantum mihi dolor affuit ut plurimum sum miratus: quod et vix perire non decessi. Rogatus autem expletis colloquiis sciscitatus fui cur ita diuinam misericordiam perdidit cum tot precibus pollere videretur. Pro nulla inquit me scias causa fore donatum nisi quia in luctibus maxime delectabar atque in morte volum

tarie postpositum perire. Quibus dicitur dispensatum: et tamen ferox remansit ut illud locum per magnam spacium nullus sit ausus introire. *Hec Jer. lxxviii.* Ne igitur his qui cum talia legunt vel audiunt non timeant. Nam si per vno peccato per ludis superfluis prauus homo dei misericordia et eternam donatur: quod fiet ubi est tanta multitudo peccatorum. O somnolenti peccatores periditate que ventura sunt: et ad deum cito pervertimini. *Joel. ij.* Conuertimini ad dominum deum vestrum qui benignus et misericors est.

Et Jer. lxxviii. Audistis et. Et notate quam sic ordinavit deus et mandauit: nullos vix a se recipiendos nisi qui conditiones super praeceptas habuerint. Dicunt iura. Fines mandati diligenter sunt obseruandi. ff. man. dat. l. Diligenter. Et de peccata. Si peccata tor. Pone casum. Rex mandauit: quod ad me venerunt albo induti: facio eis gratiam et cetera. Des alios in morte prouo. Nonne vniuersi qui diligenter laboraret per habedus indumentis albis: Credo quod sic. Expone et applica notando quod oportet nos habere conditionem et vestem omnium si volumus apud deum inuenire gratiam. *Mat. xxv.* Statueret oues quodam a dextris: hedos autem a sinistris.

Sermo contra peccata. III. post Trinita.

De peccato

h res et. Resistite fortes in fide. *i. Pe. v.* Fides fortificat ad vincendum mundum: et persequens diabolum. *Unde. j. Jo. vi.* Hec est victoria que vincit mundum: fides nostra. Facit enim preceptum honoris: delictorum et diuitiarum. De his *Heb. xi.* Fide moyses gradis effectus: negauit se esse filium filie pharaonis: Ecce conceptus honoris: magis eligens affligi cum populo dei quam regalis potestati habere iocunditatem: ecce preceptus delictorum: maiores diuitias existimans thesauro egyptiorum impetum christi: ecce preceptus diuitiarum. Et subdit ro. Aspiciebat enim in remunerationem. Saluatorum. *De peccata. et cetera.* *p. Rm. x.* An receptio peccatorum ad gratiam siue eius iustificatio sit maior opus quam glorificatio iusti. Quod sic. quia plus excedit donum gratie dignitate impium qui erat dignus peccata eterna quam donum glorie dignitate iusti qui dignus est gratia. Contra. Donum glorie multo ma

ius est q̄ donū gr̄e. Rñdet Tho. j. ij. q. penl. Aliqd dī magnū duplr. Uno mō fm q̄ntitatē absolutā. et hoc mō gl̄ificatio iustī est mai⁹ opus q̄ iustificatio pctōis. Alio mō fm q̄ntitatē p̄portiois. sic mons dī parū⁹ ⁊ miliū magnū. et hoc mō donū gr̄e iustificat⁹ impīū mai⁹ est q̄ donū gl̄orie bñficantis iustū. Hec Tho. Pro fū damēto. Non dubiū qn magnū sit opus pctōis iustificatio: etiā p̄ q̄nto est ab ho/ mine. iuxta illud Quidā de arte. Magnū op⁹ est mores composuisse suos. q̄ si fore cuiq̄ hoc dūp videat: audiat Tullium in rhetorica di. Optima viuēdi forma ē eli/ gēda quā iocundā reddet p̄suetudo. Si ḡ a bona viuēdi forma recessissē: cito redi/ te ⁊ iustificari studeat. qd̄ vtiq̄ magnū op⁹ ē. Sed q̄rit An sit mai⁹ ⁊ c. Bīc rñ. vt sup̄. Et q̄ clude q̄ satis apper q̄ sit com medanda dei misericōdia in iustificatiōe ip̄ij. Qñ Ps. Miseratiōes ei⁹ sup̄ oīa opa ei⁹ Et Sap. ij. Misereber⁹ oīm dñe qm̄ oīa potes: dissī. pctā hoīm p̄pter p̄niam. Attē dite o pctōes: auari: pūri ⁊ c. Porēs qd̄ ē est de⁹ misereri ⁊ parcere: ⁊ de facto parit penitentib⁹. sed si neglexerit⁹: potens est ⁊ ipe punire: ⁊ puniet: et tanto graui⁹ q̄nto diut⁹ expectauerit. Figura. Diu expe/ ctauit dñs ⁊ dissimulauit in punitiōe iude orū volēs eos reuocare. sed tandē per ba/ bylonios dure captiuaui. vt bñ in. iij. li. regū. Spūalr̄ Illa captiuaio babiloni/ ca figura fuit infernal⁹ incarcerationis: vbi tāto acri⁹ punit⁹ q̄s quāto diut⁹ expectat Ro. ij. An diuitias bonitat⁹ ei⁹ ⁊ pa. ⁊ lō ganimitat⁹ p̄tēnis: Ignoras qm̄ benigni/ tas dei ad p̄niam te adducit: tu autē fm du/ riciā cor: dis t. ⁊ impe. cor thesau. tibi iraz in die ire ⁊ reue. iū. iū. dei ⁊ c.

s Ecūdus ar. In p̄ced. ⁊ c. In hoc di/ cendū de scdo qd̄ est miserant⁹ p̄ssī ma affectio siue dilectio: q̄ pater in trib⁹

Primo in benignissima carnis assum/ ptioe siue susceptione.

Secūdo in diligentissima perditōrum requisitione.

Tertio in durissima cruc⁹ p̄pessione

Primo igit ⁊ c. q̄ s̄ḡtur p̄ lucernā accēsā Breg. in homel. Lucerna quippe lumē in testa/ est diuitas i carne. In q̄ apparer in/ explicabilis ad nos dei dilectio. Joan. ij.

Sic deus dilexit mūdū vt filiū suū vnige/ nitū daret ⁊ c. Bern. ser. de Ep̄. h. In q̄ magis poterat cōmēdare benignitatē suā q̄ suscipiēdo carnē meā: Scdo in dili/ gentissima p̄ditōrum requisitiōe: q̄ s̄ḡtur p̄ pa/ storē diligētē req̄rentē: ⁊ p̄ mulierē sollici/ te q̄rentē ⁊ c. Nota bñ q̄ labores sustinuit ab ortu suo ⁊ c. Tota vita ei⁹ in pena ⁊ la/ bore fuit. Si ḡ cū tanta diligētia nos req̄/ sinit: p̄sem⁹ cū q̄nta diligētia sibi seruire debem⁹. Vñ. ij. Paral. xc. vel. xix. Cū di/ ligētia cūcta facite ⁊ dñs erit vobiscum.

Tertio in durissima cruc⁹ p̄pessione: q̄ s̄ḡtur p̄ hoc q̄ pastor ouē hūer⁹ iposuit. i. dolores n̄ros ipse portauit. vt bñ Esa. ij. Ambro. Humeri ch̄i cruc⁹ brachia sunt Et certe h̄mōi p̄sideratio sola sufficere de/ beret ad inducēdos pctōres vt pctā depo/ nant. Exemplū narrat Vincēti⁹ in spe/ culo moī. li. j. pre. iij. q̄ qdā scholar⁹ pari/ siensis cum vicio carnis mltū esset dedit⁹ et p̄rastinaret facere p̄niaz ⁊ vitā cor̄rige/ re: qdam nocte appuit ei dñs in ea forma q̄ fuit crucifixus: ostendens ei vulnera sua cruenta: dicens q̄ hec p̄ suis pctis pertu/ lerat ⁊ corū cicatrices retinuerat ad cor/ uos. i. p̄rastinatores penitentie reuocan/ dos. Ille igit ad hanc v̄sionē motus: re/ ligionem intrauit ⁊ vitam in bono cōsum/ mauit. Cōsiderate igit ⁊ fide asp̄cite ch̄i/ stum in cruce pendentem ⁊ vos oēs aduo/ cantē: dicentē illud Esa. xliij. Reuertere ad me qm̄ redemi te.

t Erti⁹ ar. Hic applica quod ponit p̄ se/ ria. iij. post scdam dñicam aduentus in secundo aduentual: vic⁹ Ab̄iciamus. Vel sic dicas. Audisti q̄ diligētē ch̄is hoīem req̄siuit. Attendite qm̄ ⁊ nunc dili/ genter req̄rit ⁊ multiplicr. Sed multi sunt qui aduertere nolūt. Sed notate q̄ lex di/ cit Bñficiū nō confereb in inuitum. ff. de re. iū. l. Inuito. et. l. vnde vi l. fi. Et. l. Non emere. l. de iū. delib. Et inuit⁹ ne/ mo bonus esse potest. xxiij. q. vj. Glides. Audite Si rex offert alicui proditori gra/ tiam et beneficia multa: et tamen ille re/ gem contemnit et ei dorsum vertit: nonne merito punitur a rege ⁊ c.

Expone et applica notando illud p̄mi/ Regum. ij. Qui me contemnūt erūt i gno/ uiles.

Domínica. III. post Trinitatis

Secundo sextus pro tertia dominica post Trinitatis.

De peccato

Heres zc. Deus ois gfe vocavit nos in eternā gloriā suā. j. Pe tri. v. Notandū q tripl'r vocavit nos.

Ad esse nature.

Ad esse gratie.

Ad esse glorie.

De pmo Rom. iij. Vocat ea que nō sunt tanq̃ ea q sunt. De scdo. j. Thef. iij. Nō vocavit nos de' in iudiciā: sed i san ctificationē. De tertio. j. Pe. ij. De tene bris vocavit nos in admirabile lumē suū. Id sicut d'r Pau. Eph. iij. Digne ambu late vocatiōe q vocati estis. Et j. Thef. ij. Ambuletis digne deo q vocavit vos.

Solutatio Hic peccatores zc.

Prim' ar. An cunctis viatorib' psto sit grā gratis data q sic pnt ad deum cōverti vt ab eo recipiant? Q, nō. qd de' nihil facit frustra. Talis aut grā in mult' esset frustra: cū maneat in fecib' pctōz.

Cōtra Aug. li. de pnia. Sp psto est grā si nō fuerit repulsa. Rñdet Bon. in. ij. di. xxvij. q capiendo grām grat' datā pro oi dono supnaturali dispositio et iactati/ uo: nullus rōne vres in pnti vita qntūcū/ q malus ea totali pnat. Signāter dicū pnti vita. Sec' em erit in alia. Ut em ait idē Bon. dist. v. scdi. Ideo demones con verti nequeūt: qz grā grat' data carent: q idcirco eis a deo n offerit. qz sunt extra sta: tū merēdi. Qd em est in angelis castus: h est in hoib' mors. z cōtra. qz vbiūqz ceci derit lignū/ ibi erit: Eccl's. xj. Nec pntis/ one. Pro fundamento. Laudabile atqz regale op' est succurrere miser. Quid' d ponto. Regia crede mibi res succurrere lapsis. Hec est q p dicitio sūmi reg'. Unde ibidē. Crede mibi miser/ celestia numina parāt. Nō dubiū q an de' parat' sit oib' viatorib' iuvuere. Un' z Senec. ad Luc. Prope est a te de' rectū est: in te ē. Sed qz nū An ciēt' zc. Dic rñ. vt s. Et q cōclu/ de q vitupabiles z p fuisse digni sunt q a deo fugiūt ei' mādara it: ingēres. Deut. xxxij. Deū q te genuit dereliqisti zc. Au/ dire deo rebelles pctōres: lubrici: avari:

fraudulēti zc. Attendite illō Hiere. xvij. Nō oēs q te dereliqūt pfundent: rece dētes a te in terra scribent: qm dereliqūt venā aqz vinctū dñm. Qd erit dura in/ crepatio talii q a dño arguent. Figura Dat. xxiij. Hierlm/ hierl' q occidis ppe ras z lapidas eos q ad te missi sūt: qtiēs volui zc. Spūalr Daia rōnalis q nō au/ disti inuitationē z vocationē tibi factam: imo occidis pphas. i. iternas inspiratiōes z exhortatiōes extiores q dicunt ppe qn tū ad futuroz pñiciationē: puta mortis: iudicij z hui'ōi: qz mlti reijciūt z mortifi/ cāt: z p duriciā cordis lapidāt. Ecce relin que' vob' dom' vīa deserta. Tales em a deo relinquent p puationē gfe: z tandem p puationē ghe: nisi forte cōvertant ad dñm eū recognoscētes z dicētes. Bñdicit' q ve nit zc. Redite go pctōres ad dñm: qñi ipe d'r Zach. j. Cōvertimini ad me: z ego cō uertar ad vos.

Secūsdus ar. In pced. zc. In hoc di/ cendū de tertio qd est miseratiōis p/ sectio: q potest esse in trib'

Primū est pdictoz reductio.

Secundū est reductoz adunatio

Tertiū est adunatoz resectio.

Primū igit zc. Hic reductio sūtur i hoc q pastor: portās ouē in hūer' venit domū repositas eā. Ad hoc qppe chris pass' ē vt pctōres reduceret ad se. Ioan. xij. Ego si exaltar' fuero a terra oīa trahā ad meipm. Hierem. xxxj. In ebantate ppetua dilexi reu' attrahi te miserās tuī. Secundū est reductoz adunatio: in h q ouem redu/ crā ceter' adunant: et conuocant amicos z viciniōs. Un' ipe dñs dicebat Jo. x. Ali/ as oues habeo que nō sunt ex hoc ouili: z eas oportz me addū. z fiet vnum ouile et vn' pastor. Et Joā. xj. Iesus moriturus erat vt filios dei q erāt disp' cōgregaret i vñū. Un' Aug. in qdā ser. Dñs filios dei fecit vñc' filius dei: sibi frēs redemit sanguie suo: pbaui reprobāt' redemit vē dit': honorauit immat': vniificauit occi/ sus. Tertiū est adunatoz resectio. quia d'r. Cōgratulamini mibi zc. Abi est pñde/ randa leticia pctōis penitēt': q hz dicere cū ps. Cōuertisti pñctū meū in gaudiū mibi zc. Et vere mltā est ei matia gaudi q de porta inferni reduct' ē ad portā celi:

de filio diaboli factus est filius dei: de filiis
pditionis factus est heres regni celestis. Ite
est ibi preplada leticia domini reducens. Unde
Grego. Notandum quod non dicitur: Gratulamini
inuente ouem: sed: mihi. quia vicius eius gaudium est
vita nostra. et cum nos ad celum reducamur: so-
lennitate leticie illius implemus. Ite leticia
celestis curie et gaudens. Unde in euangelio dicitur:
Amen dico vobis: gaudium erit in celo super
vno peccatore penitentem agere. Beda. Ma-
ior est materia diuine laudis in restauratione
hominis quam in creatione angelorum. Mirabilis
quippe angelos creauit. sed mirabilius homines
restaurauit. Grego. in hominem. Quare gaudium
fit in celo de peccatore penitente quam de iusto. quia
et dux in phlo plus illum militem diligit quam
fugam reuersus hostem fortiter premit: quam enim
quod nunquam terga prebuit et nunquam quod fortiter fe-
cit. Sed sciendum quod sunt plerique iusti in quibus
vita tantum est gaudium: vel eis peccatorum peniten-
tia nullatenus preferri possit. Hec ille. Quam-
uis itaque pastor multo plus diligat nona-
gintanoue oues quam sola ceterisima: facit tamen
aliquis: de illa inuenta multis modis gaudere
se ostendit: Sic saluator de repatione hominis
magis gaudet. hoc est: pluribus argumentis
ostendit se gaudere quam de angelorum stabilitate.
Ceteris tamen paribus: permanentes in iusticia
sunt deo magis dilecti. Bre. in hominem. Hinc
colligendum est quantum deo gaudium faciat quoniam
humiliter plagit iustum: si sibi faciat in celo gau-
dium quoniam hoc quod male gessit per penitentiam donat
in iustum. Est autem notandum quod dominus non dicit esse
gaudium in celo super vno peccatore penitentem cogi-
tante quod est penitentia peccatorum. nec dicit: peni-
tentia docete: quod est penitentia peccatorum predicato-
rum. nec dicit: penitentiam ostendente quod est penitentia hy-
pocritarum. sed dicit: penitentiam agere. que est pe-
nitentia deuorum. Non solum gaudet angelus
de redemptione humani generis: sed quicunque ho-
ra quertit vnum peccatorem: sic gaudium angelus dicitur.
Exemplum in vitaspa: Quidam pater deuotus
aspiciens quendam ad ecclesiam venientem: vidit
iuxta eum demones quasi ludentes et gauden-
tes: et angelum eius bonum alioque sequente: signa
multe tristitie ostendente. Cum autem vir ille redi-
ret de ecclesia in qua penitentia egit: vidit pater ille
deuotus angelum bonum iuxta eum hilari facie et
incedo vultu: demonibus alioque sequentibus eum
multa tristitia. Hec perfectio consideratio
nos multum deberet inducere ad opera pietatis.

Ambro. Hoc perficiat ad incrementum peccatorum
tunc si unusquisque peruersationem suam gratam
fore credat ceteris angelorum: quam aut affecta-
re debet precinsum: aut vereri de offensam.
t. Tertius autem. Aud. et. Cauete ne per
negligentiam aut tarditatem viam a terra
to gaudio excludamini. Dicit regula iurum.
Hora sua cuiuslibet est notitia. ff. de re. iur.
l. In penitentia. Et extra de electione et ele-
pate. li. vj. c. Inter vniuersas. Videte ne
vobis contingat sicut pergitur: nullo fatuis quibus clau-
sa est ianua: et dictum est eis. Nescio vos: ut
habetur Matt. xxv. Ideo audite dictum sapientis
Eccl. v. Ne tardes peruenire ad dominum: et ne
differas et c.

Domnica. iij. post trinitatem Sermo. viij.

De peccato:

b. res et. Ipse perficiet: confirma-
bit: solidabitque. j. Pe. v. Perfi-
ciet inquam per gratiam: confirmabit per gloriam: so-
lidabit per securitatem indubiaz. De primo
Phil. j. Qui cepit in nobis opus bonum: ipse et per-
ficiet. De secundo Rom. viij. Ipse creatura
liberabit a fuitute corruptoris in libertate
glorie filiorum dei. De tertio puer. j. Qui me
audierit absque timore reuelcet et abundantia
perfruet: malorum timore sublato. Hic et c.
p. Rom. art. An deus sic peccatores reci-
piat quod oia bona per culpam mortificata
restituatur. Vide s. fer. v. post penitentiam dominicam
quadragesime.

Secundus ar. In precepto. et c. In hoc autem
ser. dicendum de triplici effectu miseri-
cordie diuine erga penitentes.

Primus est suauitas receptiois.

Secundus est benignitas remissiois.

Tertius est liberalitas restitutiois.

Primum igitur. et c. Hier. iij. Tu fornicata es
cum amatoribus multis: tamen reuertere ad me et ego
suscepiam te. Hinc Chrys. de pen. dist. iij. c.
talit. ait. Talis mihi crede talis est erga homines
dei pietas quod nunquam spernit penitentem si ei pure
et simpliciter offerat: etiam ad summum peruenit
quod malorum et inde tamen reuertere velit ad pietatem
viam: suscipit eum deus libenter et amplectitur. Se-
cundus est benignitas remissiois. scilicet. culpe per
collationem gratie iustificatur. Eze. xviij. Quam-
cumque hora igemuerit peccator oim iniquitatum
eius non recordor. Ps. Miserationes eius super oia

Dominica. III. post Trinitatis.

opa ei. Tertius ē liberalitas restituti-
 onis. qz penitenti restituit ea q p culpa sūt
 amissa. Ezech. xxxvj. Restituam vos sic a
 pncipio bonisqz ditabo maioribz qz habu-
 istis añ. Qz aut dicit Hiero. di. l. c. Qui/
 cūqz. Reverti in pstinū gradū difficile est:
 Inrelligē de gradu tpalis dignitatē aut
 spūalis z ecclēsticē. sic piz ex pbs eius.
 Hos aut loqmur de gradu gte z meritoz
 Uz pō fm rigore discipline qnqz factū sit
 vt ab ecclēsticis dignitatibz ppter crimina
 nonnulli caderēt ad qd etiā post pactā pe-
 nitentiā redire nō liceret: vt scribit p̄fata
 dist. l. c. Ut constituant et. c. Si lapsis. tñ
 hoc non dī ex desperatiōe indulgētie qñ/
 mo etiā inuēti sunt plures q post lapsuz p-
 pniāz restituti sunt ad spūales dignitates
 sic petr⁹ ad apostolatū restitū ē: z apłozū
 pnceps p̄stitūt⁹. Sic z aaron post p̄fatu
 vitulū in sūmū sacerdotē p̄secrat⁹ est. In
 pctōres aut considerem⁹ p̄cipue sublimati-
 onē triū q efficaciōē nobis fiducia p̄stant
 Hi sunt Paulus sup̄bissim⁹ David luxu-
 riosus z Bartheus cupidissim⁹. Horz tñ
 voces magis q alioz voluit dñs in ecclēa
 resonare. Freqnt⁹ em in ecclēa legīt euan-
 gelii fm mattheū: cantant psalmi dauid:
 legunt eplē pauli: q alioz. Patz itaqz qn-
 ra sit diuine miseratiōis dulcedo erga pec-
 catōres penitētes. Exēpla mltā habe-
 mus. P̄mo in dauid. ij. Reg. xij cui p̄ adul-
 teriū z homicidiū dicēti: peccasti. Dīc na-
 than p̄pha. Et dñs a te transtulit pctm tu-
 um. De q Hieron. dīc ad oceanū. Dauid
 scī z mansuetissim⁹ viri homicidiū parit⁹ z
 adulteriū septē diez emēdauit fames. Za-
 cebat in terra: volubabāt in cīnere. z obli-
 tus regie maiestatz lūmē q̄rebat i tenebz/
 atqz ita factū est vt q me docuerat p̄bis su-
 is quō stās non caderē: doceret per pniāz
 quō cadens resurgere. Exēplū etiā ē
 de nīmiū lib. Ione p̄ totū. Itē legīt in
 dial. Cesarij q tpe Innocētij pape. mulier
 qdā libidis igne succensa p̄pitiū illecebūt
 adamauit filiū: de q p̄cepit aliū filiū. Ter-
 rore aut pculsa cōsilio habito cuiusdā sa-
 cerdotis infantiulū secū tollens i homā ve-
 nit: z cū magna importunitate z p̄tritione
 maria: dñi Innocētij pape oculis inge-
 sit cū tantz clamoribz z lachrymis cunctis
 audientibz faciens p̄fessionē vt oēs ver-
 terent in stuporē. Videns papa in mulie

re p̄tritionē tantā: misericordia ei⁹ sic prou-
 dens medic⁹ volens infirmitatē plene cito
 curare z veritatē p̄tritionis p̄bare p̄cepit
 vt in tali veste corā eis appareret in qli ve-
 nerat ad filiū cū q peccasset. At illa p̄fusi-
 onem tpalem nō timens vt eternā euade-
 ret mox vestes quīt z in camisia redijt se
 paratissimā ad oēs satisfactiōē oñdit. Cō-
 siderās vir brūs tali obedientie: tali vere-
 cundie: tali p̄mie null⁹ pcti penā posse ob-
 sistere: dixit ad mulierē corā oibz. Dimissū
 est pctm tuū. Vade in pace. Et mī ampli⁹
 ei intinxit. Audiens h qdam de cardinali-
 bus: murmurādo papā rep̄bendit dicens
 ad tantā culpā tābreuē p̄niam nō sufficere
 Qui r̄ndit. Si ego iniuste egi: habeat dīa-
 bolus p̄trem intrādī corp⁹ meū. Si pō i/
 iuste me rep̄bēdis: sibi tibi fiat. Statim p̄i
 abolus cardinalēz vexare cepit. p̄ qd ostē-
 sa est mulier: p̄fecta p̄nia. Tandē tñ ozo-
 ne purgat⁹ cardinal: diuine misericordie de-
 cereto p̄dicere nō p̄sumpsit. O miseri pec-
 catōres currite ad fontē pietatz: deponite
 pctā vt misericordiā inueniāt. Nā vt dīc
 Bern. Frustra est spes illis q de misericor-
 dia sibi p̄pīs blandiunt et de peccatis non
 emundantur.

t. Eritius ar. Audistz zc. Currite ergo
 ad hanc misericordiā. Hāvt dī. xij. q.
 j. Relatio et de p̄se. dist. iij. Ne qd ablit:
 acceleratio cōmendabil⁹ est i lucrī aiay. p/
 motione. Et lex dīc. ff. de pactz. l. Sūma.
 Quilibet dz p suis negocijs vigilare. Ea-
 uete ne sitz siles illi q multū indigēs negli-
 git manū apire volētī sibi dare. Expōe no-
 tado illud Augus. Plus vult ille dare q
 nos accipere.

Sermo. viij. p dñica. iij. p Trinitatis.

De pctōres

b. zc. Si qz sitit veniat ad me z
 bibat Jo. iij. Quidit dñs qm
 volūtate bz recipiēdi pctōres penitentes
 Et sunt ibi tria notāda.

Prīmū vocatiōis gñalitas. Si qz sitit
 Secūdū iuitatiōis suauitas. veniat.
 Tertū oblatiōis liberalitas. et bibat.
 De pmo Esa. lx. Qēs sitientes ve. ad aqz
 zc. De scdo mat. xj. Veni. ad me o. q zc.
 De iij. apo. vl. Qui sitit ve. z q. a. a. v. g.

Hic peccatores zc.

Primus articulus An de recipiat peccatore reuertente in maiore: vt in minor: vel eglem gratia: Et de fer. iij. post dominica prima quadragesime.

Secundus ar. In pced. zc. In h ser. dicendum est de tribus q impediunt cōsecutionē diuine misericōdie.

Primum est nimia psumptio.

Secundū est salutis despatio.

Tertium est cordis induratio.

Primum igit est zc. Talis aut psumptio (vt dicitur Bon.) nascit de ipunitate: totū. s. dās misericōdie: auferēs oīno rigore iusticie. et est pccm in psumptiō: qz claudit viā ad grāz et viā apit ad culpā. Et iō qz diuina misericōdia abutit: iō iuste facit amittere misericōrdiā: quā nullus inuenit nisi q deū tmet. Greg. in mora. Dipotēt dei misericōdia illi obliuiscit q oipotent dei iusticie fuerit oblit. qz misericōrdie deū inuenire non poterit q cū iustū non tmet. Misericōdia em solis deū timētibz pmittit. Luc. j. Et misericōdia pgenie i pgenies timētibz eū. Et ps. Qm fm altitudinē celi a terra cozo. misericōrdiā suā sup timētes se. Idē. Quōd miseret p filioz mi. ē dñs tñ. se. Idem. Via dñi ab etno z vsqz etnū sup tñ. eū. Via q dei pūadi sūt q nimis de ea psumūt. Hāc aut psumptionē tria deberēt repimere. scz. Pccōz cōmissōz certitudo. Tertū em suū mis multiplex peccasse. Ps. Iniquitates mee supgreisse sūt caput meū. Et meritoz icertitudo. Ecces. ix. Nescit hō vtz amōre vlosio digni sit. Et exploz mltitudo. Sicut de iob dicēte Job. ix. Verebar oia opa mea zc. cū tñ cēt vir scripsim. vt patz Job. j. ca. Et de angel de qbz dicit. Pe. ij. Si de peccatibz angel n pccat zc. Et de agarthone i vitaspa. q quis scripsit vixisset: mirabil tñ timebat i articulo mortis. Eccl. xxvj. Psumptio neqssima vñ creata est. Secundū est salutis despatio q ex opo posito ad psumptionē totum tribuit iusticie auferēs clemētia mie. z iō claudit viā ad grām. qz spem tollit quā reuocat pccōz. Sublata aut spe: irrefrenate labiū hoies ad vicia. Vñ sup illd. puer. xxiij. Si dpa uerz lapsus i diez angustie minuet fortitudo tua. dicit Glo. Nihil execrabili despatōe quā q bz i generalibz hui vite laboribz: et

(qz per? in fidei certamine pstantia pdit. Vñ despatio frequē hōiem ducit ad sui occlusionē. Patet de achitophel. ij. Re. xxiij. Et d iuda Bar. xxiij. Despatio qppe piculossima est i firmitas facies hoiez crosum dō: qz negat diuinā bonitātē z miāz. sic dicebat Cain Gen. iij. Dator est iniquitas mea q vt veniā merear. Et Ps. li. de sū. bo. Perpetrare flagitiū aliqd mors est aie. sed despare ē descēdere in infernum. Qm aut mortū despatiois excludere oīz pnsideratio diuine misericōdie. Vñ Ber. Ma. ior est pietas q quis iniquitas. Et Aug. De nī misericors pat? ē saluare miā qz nō pōt saluare iusticia. Idē. Quasi scitilla in mari: sic sunt oia pccā cōpata mie dei.

Tertium est cordis induratio. Eccl. iij. Cor durz male hēbit i nouissimo. Pōt aut hōi induratio ptingere triplex. Prio p im misericōdiam: puta cū qz n vult alii offensam remittere. Eccl. xxiij. Hō hōi suat irā: z a deo qrit medelā. In hōiem sibi silem nō hz miāz. z despat p pccis suis. qsi d. frustra h facit. Itē cū qz nō vult paupibz subuenire. Prouer. xxi. Qui obturat aurē suā ad clamorē pauperz: z ipe qz clamabit z n exaudiet. Patet in diuite Lu. xvj. Item cū qz facit aliqd pūū diuine misericōdie: puta vsuras exercendo: mercedē pauperz mercedē narioz retinēdo: aut differendo: aut dimittēdo: iustos psequendo: nouas exactōes z simplicitā opprēssōes inueniendo. De qbus Dec. xix. Propt maliciā adincentiā cor de domo mea egeiā cos: nō addā vt dilu gā eos. Q pterribil cōminatio. Scdo ptingit induratio p iobediētā. Durz em dī qd nō cedit tāgenti. iō cor durz dī cor inobediēs diuīs mādāt aut correctiōibz supioz: aut cuiusqz monitōi. Et ois tal i duratio est ipedimētū psequēde mie. Prio ppter pmū Hiere. xvj. Abiuli pacem p pto isto z miāz zc. sequit. Ecce em vnusqzqz ambulat p prauitatez cordis sui vt nō me audiat. Exēplū est saul: j. Re. xv. cui dī cū est. Quia pccasti sermonez dñi: pccat te dñs. Propt scdm Prouer. xv. Qui abiicit disciplinā despiciat aīam suā. Propt tertū Esa. xxxij. Ne q spernis: nōne z ipse speret. Tertio ptingit induratio p impenitētā q aliqn dī negatio pnie. puta cum qz nō penitet z differt penitere. Aliqn nō

Dominica. III. post Trinitatis

positū siue negatio ppositi penitendi. Et
his duobus modis ē pccū circūstantia. Ali/
qn dī ppositū nō penitēdi: et sic est specia/
le pccm in spm̄scm̄. vt dī Tho. ij. q. xiiij.
ar. ij. Impenitētia autē q̄cūq; mō dicat est
oim vidoꝝ receptaculū z oim ḡfāz obsta/
culū. Hec em̄ cor hoīs idurat z iram dei
exaggerat. Rho. ij. Tu autē fm duriciam
cordis tui z ipenitēs cor tuū thesau. ti. irā
in die ire. Hec ḡ ipenitētia p̄cipitat i infer/
nū. Exēplū refert Beda li. de gestz an/
gloꝝ. libro. v. ca. xv. di. Noui q̄ndā quem
vīnā nō nouissē q̄ in monasterio nobili/
ignobilr vīuēs: cū aliū irēt ad eccliam: ipse
cū essz faber optim⁹ ppter officiū suū alijs
vītile ab alijs tolerabat: i fabrica sua rema/
nens vacans ebrietatibz z alijs illecebris
carnis: q̄ subitū ifirmitate occupat⁹ cum a
fribz moneret ad p̄nīaz: moriēs: clamās z
despans r̄ndit se nō posse. q̄a sic brūs Ste/
phan⁹ moriēs vidit celū ap̄rū: ita p̄ p̄nīaz
viderat sibi ap̄rū infernū z patūz sibi locū
p̄pe annā z caip̄ā z alios q̄ chīm occide/
rūt: z videbat z dicebat iudiciū suū instā/
re z sibi spem salutis nō supesse. Et hec di/
cens mori⁹ ē: lōge ab alijs sepultura po/
sit⁹. nec aliq̄s frat̄z suffragiūz aliq̄d p eo
facere ausus ē. Audite o p̄ccōres indurati
et festinetz agere p̄nīaz absq; dilatiōe: qm̄
vt hī Jaco. iij. Ignoratis qd sit vobis in
crastino.

Et p̄ art. Aud. zc. Cauete ḡ ab illis

impedimentz ne misericōdiaz amittatis

z ḡfam. Notate qm̄ sic hī. L. de sacrosan.

ecclesijs. l. Sancum⁹. z. xij. q. j. Precipim⁹

Ania est p̄ferēda q̄buscūq; rebz. Et p̄ p̄se

q̄ns etiā ea q̄ sunt salutis aie necessaria. Au

dire. Si cui offerret lapis p̄ciosus q̄ etiāz

ḡfam impatoris z nobile regnū mercari

posset: credo libētī anio eū recipet. Expo

ne. Per lapidē p̄ciosum intellige dei mise

ricordiā quā de⁹ offert oibz. Sap. xj. Vi

seret⁹ oim dñe qm̄ oia potes.

Dñica. iij. post trinitatē Sermo p̄m⁹

Stote mise

ricordes sicut p̄z vī celestz mise
ricors est. Luc. vj. Existimo q
nō sūt p̄digne passiōes hui⁹ r̄pis ad futu

rā gl̄iaz q̄ revelabit in nob. Ro. viij. Eri
mus nobis ip̄s misericordes si patiēter to
lerem⁹ hui⁹ r̄pis passiōes. In q̄b⁹ vt leu⁹
ferant notāde sunt tres p̄ditiōes. Breui/
tas: Leuitas: Utilitas: cōp̄atiue vīcz p̄e
naz purgatorij z infernī. De his tribz. ij.
Loo. iij. Id em̄ qd in p̄nīci momētaneuz
est z leue tribulatiōis: sup modū in subli/
mitate eterne gl̄ie p̄odus opaf in nob nō
p̄replātibz q̄ vident: sed q̄ nō vident Que
em̄ vident r̄galia sūt: q̄ aut nō vident eter
na sunt. Hec ibi. Estote zc.

p̄ Rim⁹ ar. An in deo sit miscōdia: Q
nō. Miscōdia em̄ est sp̄s tristitiae: vt
dī Dam. sed tristitia nō est in deo. Con/
tra. Ps. Miserator z misericors dñs.

Rūdet Tho. i. p. q. xxj. q̄ miscōdia ē ma
xime deo attribuēda nō qd ē fm passiōis
affectū: sed fm effectū. Ad cur⁹ euidētiam
p̄siderādū q̄ misericors dī q̄si hñs misēz
cor. q̄. l. afficit ex miseria alteri⁹ p̄ tristitiā
am acti esset p̄pria miseria. Ex hī seq̄tur
q̄ opes ad depellendū miseriā alterius vt
p̄pria: z hic est mie effectus. Et hī maxime
cōpetit deo: repellere vīcz miseriā aliorū.
Tristari etiā de miseria alicui⁹ ei nō conue/
nit. Per miseriā quēcūq; defectū intelliga
mus. Defect⁹ em̄ nō tollunt nisi p̄ alicui⁹
bonitatē p̄fectiōes. Prima autē origo bo
nitatē de⁹ ē. Hec Tho. Pro fundamēto
Q̄ diuina maiestas sit misericors etiā vī
dent sentire poete. Quid⁹ de p̄ro. Cre/
de mihi: misēz celestia numina parcut.
Nec sp̄ lesos z sine fine p̄mūt. Et Sene.
dī. Nullū magz q̄ p̄ncipē clemētia decet.
Daxie ḡ decet eū q̄ sum⁹ p̄nceps ē. Lū ḡ
q̄rit An in deo zc. Dic rñ. vt s. Ex q̄ con
clude/ nullaten⁹ diffidēdū esse de deo: qm̄
certi sum⁹ ip̄m eē parū ad n̄rī miserendū si
penitere volum⁹. Ideo Zoel. ij. Cōuertit⁹
mini ad dñm deū v̄m q̄ benign⁹ z misē ē
paties z mul. mie: z p̄sta. sup malicia. Et
ps. Tu autē dñe suavis z mitis: z mul. mie
oibz iuo. te. Audite o duri p̄ccōres: inuidi:
auari zc. Videte ne p̄ negligētiā aut p̄e/
ptū dei miscōdiaz amittat⁹. Figura. Ex
pectauit dñs in deos vt ab idolatriā redi/
rent. sed q̄ neglexerūt: tandē eos p̄ baby/
lonios captiuauit: vt hī in. iij. li. regum.
Expone qm̄ in q̄libet p̄ccō mortali est mo
dus qdam idolatrie: q̄ p̄fert creatura cre

ator. Expectat autē dñs pctōres sed con-
tēnūt: imo ex hoc audaciores sūt ad pec-
candū. Eccl̃es. viij. Eoq̃ nō cito ī malos
p̃fert s̃nia: filij hoim abiq̃ vllō timore p̃-
petrant mala. Idō tandē eos in ifernū ca-
pitābit. Nā etiā vt d̃r Be. Illos graui-
us damnat q̃s h̃ diu lōganimit̃er portat.

Secundus ar. In euāgē. dñs nos ad
miscōia exhortās ponit tria siue fac-
tōria misericordie instructionem ge-
neralem.

Secdo instructōis modificatiōe speci-
tertio modificatiōis ratio. (alem.
nem salutarem.

In hoc sermone dicendū de p̃mo. quā
viz dñs nos instruit dī. Estote misericor-
des sicut p̃r ṽ celestis misericors est. Li-
rillus. Magnū p̃conijū miscōie z p̃ritatis
Reddit etiā p̃rus hec nos deo p̃formes z
q̃si q̃dam signa sublimis nature nostr̃ im-
pmit̃ ania. Ideo d̃r: Estote misericor-
des sic p̃r ṽ celest̃ zc. Excludunt̃ ḡ a nu-
mero filioz dei q̃ deū in opib̃ miscōie no-
lūt imitari. Ut aut̃ pleñ videam̃ dei mi-
sericordiā quā nos oportet imitari: p̃side-
rabim̃ triplicē ei⁹ effectū erga pctōres.

Prim⁹ est liberalitas cōicatiōis

Secdus est lōganimitas expectatiōis.

Tert⁹ est benignitas reuocatiōis.

Prim⁹ igit̃ zc. scz t̃paliū in q̃ appet̃ mag̃
miscōia. qz vt d̃r Aug. Pctōr n̄ est dign⁹
pane quo vescit̃. z tñ talib̃ dat deus aliqñ
t̃paltā nō solū ad necessitatē: sed etiā ad su-
p̃abundantiā. Et q̃re h̃: Ut det nob̃ exē-
plū b̃nificiēdi inimic̃ nostr̃. Matt. v. Di-
ligite inimicos ṽros: b̃nfa. his q̃ od. vos
vt sit̃ s̃. pa. v. q̃ in cel̃ ē: q̃ zc. Itē vt ip̃s
pctōib̃ retribuāt bona q̃ faciūt: q̃ nō sunt
digna et̃na retributiōe. Be. v. moza. ca. j.
Vbi bona q̃ p̃ hac ṽita faciūt h̃ inueniūt
vt ad sola in post̃ez tormēta p̃trahantur.
Vñ z ardenti in iferno d̃r. Veniēto fili
qz recepisti bona in ṽita tua. Preterea est
aliarō: Ut eos p̃ h̃mōi beneficia alliciat.
Ber. O clemētissima circa filios Ade di-
uine exhibitiō pietat̃: q̃ sua b̃nificia largi-
ri nō desinit: nō solū vbi nullū iuenit meri-
tū: sed plerūq̃ vbi totū videt̃ p̃niū. Se-
cūdus est lōganimitas expectatiōis. Esa.
xxx. Propterea expectat dñs vt misereat̃
m̃. Vñ q̃ppe q̃ mortali peccat̃ meret̃ subi-

to p̃uari q̃buscūq̃ b̃nificiis sp̃ualib̃: corpo-
ralib̃: z t̃paliib̃: z descēdere viuēs in ifer-
nū. Et q̃d est q̃ hūc rigōrē nō seruat: imo
multū differt nō solū p̃ dies: sed p̃ menses
z annos. Q̃t̃ sunt in ṽita mortali q̃ de
cem: viginti: aut triginta aut plures ānos
in pctis dormierunt: forte nefandissimis
z spurcissimis: in excōicatiōe: heresi: sacri-
legio: adulterio: p̃iurio: blasphemia: de-
tractione: yfura: z rapina: q̃s tolerat dñs
patiēter. Et cur h̃: An forte: qz sibi pctā n̄
displicet: aut quia illa punire negligit: vel
ignorans illa nō videt: vel impotens illa
vindicare nō valet: Absit vt hec cogitem⁹
de deo q̃ optim⁹ abomiāt̃ oē malū. iustis-
sim⁹ nullū malū relinq̃t̃ impunitū. sapientis-
sim⁹ oia videt: z cur⁹ ifinite miscōie nihil
resistere pōt. Cur ḡ sic punire dissimulat:
nisi p̃pter suauitatē mie sue. O pelag⁹ in-
finitū patientie dei. ij. De. ij. De⁹ patiēter
agit p̃r vos nolēs aliqñē p̃ire: sed oēs ad
p̃niam reuerti. Bern. Magna plane mia-
dñi in expectatiōe est. Nō em̃ peccatē ange-
lū expectauit: sed p̃cipitauit e celo. Primū
homine peccantē non distulit: sed prius
eum expulit de paradiso. Nunc autem iam
expectat: dissimulat: sustinet decem annis
aut viginti: z vsq̃ ad senectam z senium.
Et hec est gratia christi et virtus crucis.
quia ait. Viuo ego: nolo mortē peccatoz
sed vt cōuertat̃ z viuāt. Hec ille. Sz heu
multi hac miscōia abutunt̃: exinde liberi
us peccantes. Tertius effectus est be-
nignitas reuocatiōis. Vñ dicebat dñs
Matt. ix. Non veni vocare iustos sz pec-
catores. Audite ergo o peccatores: vos
vocat dominus: nolite negligere: ne super
vos tandem dñs percutiat. Exemplū.
Vocauit dñs iudeos multipl̃. Et post
ascensionem suam p̃ p̃dicatiōez apostoloz
sunt itez vocati. Et sicut legi in scholasti-
ca et ecclesiastica h̃storia: per. xlij. annos
sunt expectati. sed ad vltimū eos impeni-
tentes gladio romanoz tradidit: et p̃ mū-
dum disp̃sōs sempiterno opprobio: z (q̃d
peius est) infernali supplicio reliquit. No-
lite ergo negligere o peccatores. quia nisi
cōuertamini postea ḡ dñs vos expecta-
uerit: veniet dies in q̃ faciet iudiciū z ṽn-
dictā. Lu. xij. Nisi p̃niaz egeritis oēs s̃ist̃
peribitis.

Dominica. III. post Trinitatis

e **Er**it? ar. Aud. 22. Et necesse ē nos
dñō in misericōdia pformari in signū fi-
delitatis. hñ em. xxiij. q. v. Si apud. Regi-
bus debet fidelitas. Marie igit sumo re-
gi. Et in signū hui? fidelitatis milites de-
bet hñ stigma sui pncipis. vt bñ instituta
de re militari. In siqz gerit signū aduer-
sarij: lz clamer Vivat rex: cōsed? est prodi-
tor. Expone z applica notādo q signū dei
est misericōdia: signū diaboli crudelitas. Hi
sericordes igit a deo recognoscunt Bar.
v. Bti miseri. qm psequenr misericōdiam.

Sermo. ij. pro dñica. iij.
post Trinitatis.

Stote mise.

e 22. Expectatio creature revela-
tione filioz dei expectat Rho.
viij. Nota. nihil delectabili? nihil honora-
bili? nihil vtili? q esse de nūero filioz dī.
De his Ro. viij. Accepistis spm adoptio-
nis filioz i q clamam? Abba pñ Ipe ei spi-
ritus scilicet testimonū reddit spm nro q sum?
filij dei. Si aut filij et heredes. Heredes
qdē dei: coheredes aut chrī. Et hec ē ex-
pectatio nra Jo dīc apłs q expectatio cre-
ature. i. naturale desiderijz hois expectat.
i. expectādo desiderat revelationē filioz
dei q fit in glia celesti. Sunt aut vere filij
dei q se pformāt pñ celesti in misericōdia z be-
nignitate. Estote 22.

p Rim? ar. An i deo cū misericōdia sit etiā
iusticia: Q. non. acc? iusticie ē reddere de-
bitū: sed de? nulli debitor ē. igit. Contra
in ps. Iust? dñs 22. Rñdet tho. j. pte. q.
xxij. q. deo nō puenit iusticia cōmutatiua
Quis em por dedit ei z retribuet illi. vt dī
Ro. xij. Sed est in eo iusticia distributiua
fm quā aliqs gubernato: dat vnicuiqz sz
suā dignitatē. Ad illud autem quod obij-
citur dicendum q hoc vnicuiqz debetur
qd ordinatū est ad ipm fm ordinem diuine
sapie. Et lz hoc mō debitū alicui det nō tñ
ipe est debitor. qz ipe ad alia non ordinat:
sed poti? alia ad ipm. Et iō iusticia in deo
qñqz dī pdecētia sue bonitatis: qñqz retri-
butio p meritis. Et vtrūqz modū tangit
Ans. di. Cū pūis malos iustū est: qz illo-
rū meritis puenit. Cū po parz malis iustū

est: qz voluntati tue pdecēs est. Hec tho.

pro funda. Ad pncipes marie spect
facere iusticiā. Un Arist. v. politic. Rex iu-
sticiā pseruare dīz Hoc q marie spectat ad
sumū pncipē deū q etiā pñ suā sumā iusti-
ciā sume timend? ē. Un Virgili? vj. en.
Discite iusticiā moniti nō temnere diuos
q. d. Discēda ē iusticia ne ptenat diuina ma-
iestas q vnicuiqz fm iusticiā tribuet. Luz
q qñt An deo 22. Dic m. vt s. Et q pclu-
de q et si in des sperādū ē pñ suā misericōdiaz
tñ est timend? pñ suā iusticiā q talis ē vt
ipm impossibile sit nō retribuere vnicuiqz iu-
sta opa sua. Rom. ij. Reddet vnicuiqz fm
opa eius His qdē q fm patiētā boni ope-
ris glia z honorē z incorruptionē qñt
bus vitā eternā. His aut q sunt ex pñtio-
ne q si adhesūt pñtati: credūt aut in qñtati
ira z indignatio: tribulatio z angustia. Aug
dīc o pñtōres: fornicatores: blasphemī 22
Et qd explicet q sit terribil? dei iusticia:
qm vt hñ Job. xxiij. De? inultū aliqd abi-
re nō patit. Audite o pñtōres qm nisi pñt
atis p pñiam: de? pūiet p vindictā. Non
putet? q recipe grāz nisi pñiam faciāt.
Figura. Nō datū ē māna filijs isrl? nisi pñ-
qz de egypto recesserūt z mare rubrū trāsse
rūt Exo. xiiij. et. xvj. Expōe. qz nō dat mā-
na gñe nisi p egressum de egypto. i. d pñtō
tenebroso: z post trāsitu maris. i. amaritudi-
nis pñie. Jo Eccl. ij. Si pñiam nō egeri-
mus incidem? i man? dei

s Ecund? ar. In pñed. 22. In h dīcedū
de scdo qd ē istructiōis modificatio.
vbi declarat dñs quō debem? ēē misericor-
des: d. Nolite iudicarez. vñqz remetiatur
vob. In qñtū ponit triplex documētus
circa modū faciēdi iucē misericōdiaz.

Primū ē cauēde offēsiōis

Scdm ē exhibēde pdescēsiōis

Tertiū ē puidēde retributiōis

Primū ē 22. i iudicādo. s. z pñēdādo pñ-
mū. Un dīc Nolite iudica. z nō tu. no. cōd. z
nō cō. Aug. Hoc loco nihil aliō pñpi exi-
stimo nisi vt ea factā d qbz dubiū ē q anio
fiāt i meliorē pñē iterpremur Duo qñpē sē
i qbz temerariū iudiciū cauere dñem? Cū
icertū ē qāo qd factū sit: vñ incertū ē qñs
qñqz futur? sit q nūc vñ bon? vñ mal? appa-
ret Berū. Cane aliene pñersatiōis aut cu-
riosus ēē explorator aut temerari? iudex:

et si pperā actū qd deprehendas/nec sic ludi
ces primū/magis aut excusa. Excusa intē/
tione si op^o nō potes/puta ignorantia/pu
ta surreptionē. Sed si oēm oīno dissimula/
tione rei certitudo recusar: suade nūbilo
min^o ipse tibi dicit apud remeti p m. Ne
hemens fuit nimis rēratio: qd de me illa
fecisset si accepisset in me sibi p rē. Se
cundū ē exhibē de cōdescensiois/dimittē/
do. s. iniurias et dādo t p alia. Un^o dīc: Di
mittite et dimittemi: dare et dabit vobis.
Aug. Duo sūt opa mīscōie q nos liberāt
Primū ad ignoscendū p rē.

Secūm ad pītandū bñficiū
Et fm eundē. He sunt due ale oīonis q/
bus volat ad deū. si qd cōmittit ignoscit
delinqnti et donat egenti. Tertiu ē docu
mentū puidende retributiois: cū dīc: De/
surā bonā et p fērtā et coagi. et supē. dabit
in sinū vestrū. Eadē q ppe mensura q mēsi
fue. remetiē vobis. Aug. de p cordia euā
ge. dīc: Dabit q p illoz merita q b dēde/
runt mercedē celestē recipere merebunt. Pri
mū itaqz q remunerant mīsericordes dicit
mensurā. qz vnicuiqz distribuit fm mēsurā
meritoz: et bonā. qz in bonū oīs boni. et cō
fērtā i. plenā. Plena nancqz erit aīa celesti
bitudine. ita vt nihil ei^o sit vacuū a gloria.
et coagitatā. i. firmā et securā. et supē. i. uen/
tē. i. abundantē/ qz excedit merita. Dant
em eterna p rē alio. Et dicit in sinū. qz fm
Bieg. Nihil securū et amabili^o eo qd i sinu
collocam^o Et deinde tangit eqtas retribu
tionis: cū dīc: Eadē q ppe mensura zē. fm
Aug. nō est intelligendū q si iniq mēsu/
ra mēsi fuerim^o q apud deū iniq mēsurā
remetiē nobis: s. qm remeritas q pūnis
aliū eadē ipa te pūnet et iuxta mēsurā cul
pe erit mensura pene. Chrys. Et em dīl/
genti^o p cā tua examinent legē p mūs ipse
posuisti. de his seuerius que primus pece
cauerit iudicando. Sunt em he diaboli ce
rentationis insidie. Nam q seuerē discuti
aliena: nunq p p rē reatuū merebit veniā
Ro. ij. Inexcusabilis es o hō oīs q iudi/
cas zē. Debet g hō qntū pōt semp de alijs
mel^o sentire q de seipso: et in hoc magnuz
erit meritū. Exēplū legim^o. q sanctus
frater Leo: socius beati Frāscisci in loco sā
cte marie de angelis. vidit in visione mul
titudine fratrū p cessionalit^o cedentū. In

ter q s vidit vnum a cuius oculis lucidiss/
simi radij pcedebant. Et qrens ab vno il
loz q s esset. audiuit q erat frater Bernar
dus de qnta valle prim^o socius bti Fran
cisci q semp de his q videbat in alijs in me
lius iudicabat. Quē em videbat alijs ma
le indutos dicebat sibi p. Isti seruant me
lius paup rē q tu frater Bernarde. Cū
pō inspiciebat diuites p ciosis idutos: cor
dis ex compunctione dicebat. Foran illi
sub vestib^o delicat^o humiliores sunt q tu
frater Bernarde. Ac p hunc modū semp
de alijs bñ sentiebat. His pō dictis visio
disparuit. Ille itaqz bñ observabat illū. j.
Coz. iij. Nolite aī tps iudicare q adu
qz veniat dñs q et illuminabit abscondita
tenebray et manifestabit p silia cordiū.

Et itius ar. Aud. zē. Magnū q ppe
inlegiū est nobis p cessionū dimit
tite et dimittemi zē. Sed notate qd iura
dicunt. Priuilegiū meret amittere q con
cessa sibi abutit p rē. E de dignitatib^o. l.
Iudices. et. xj. q. iij. Priuilegiū. et. xv. q.
vi. Postea pō Aud. zē. Nonne libent^o dare
tis denariū si certi essetis p denario recipere
duos denarios vobis debitos: siqz alijs
creditor v^o vobis dimitteret ducentos flo
renos: q si nolletis nōne merito p uari de
beret^o tali p uilegio: Expone et applica nō
tādo illud Mat. v. Bti mīsericor. qm ipse
mīscōiam psequent

Sermo. iij. p dñica. iij. post
Trinitatis.

Strote mise.

zē. Vanitati subiecta ē creatu
ra nō volens: s. ppter eū q sub
iecit eā in spe Rom. viij. Ex hoc p rē q mī
sericordia indigemus qz ipa creatura. i. hō
subiecta ē vanitati corruptiois: nō volēs
qz oīs natural^o refugit malū: s. de^o ex in
sticia ppter p cām subiecit eā tali vanitati: i
spe. s. final^o liberandi ab illa vanitate. Est
aut notāda triplex vanitas siue mīseria cui
subiect^o hō. De q Bern. in ser. Triplex ē
mīseria hūano generi si diligēt^o aduertit
mus. Nā faciles sum^o ad seducēdū: debi
les ad opandū: fragiles ad resistendū.

Dominica.III.post Trinitatis

Salutatio **Estote rē**
p. **Rimus ar.** An possit de^o pure ex mi-
 sericordia aliquē remunerareyl etiā
 pure ex iusticia: **Q.** sic. Tante culpe de-
 bet tanta pena. **Querit** **g.** An de^o possit tā-
 tā infligere. Si nō/ **g.** nō ē oipotēs. si pōt/
 h erit pure iusticie. Et si totum remittat: h
 erit pure misericōdie. Itē hō pōt punire hoīez
 tātu qtu meruit/ p^r etiā totū remittere. **g.**
 si de^o est iustior/ z misericordior hoīe mul-
 to fort^r h pōt facere. **Cōtra.** Culpa ē ro-
 tā culpaz pseq. Et culpa est malū relinqre
 impunitū: s; in deo nō pōt ēē culpa. igit.
Rndet **Boñ.** in. iij. dis. xlvij. q. de^o nō dē-
 sume iustus p excessū seueritat^r: nec sume
 misericors ppter oimodā remissionem cul-
 pe: s; qz tātu miseret qntū est zueniēs/ et
 silt^r tāruz punit qd vitis semp sic facit. **Lū**
 nūit qrit An possit isti tātā penā infligere
 ptra sibi debet. **Dico** q nō pōt. Et hoc qz
 misericōdie repugnat/ z nō pōt suā misericōdiam
 negare. Hoc ē est non posse. **Uñ** hoc non
 posse non sonat in defectū s; in nobilitatē.
 Posset etiā dici q rōne offense q est in deū
 infinitū: pena nō possit sufficiens taxari nec
 pctor eēt capax. **Uñ** defect^r ē ex pte nature
 suscipient^r/ non ex pte infligent^r. Ad illud
 qd obijcit/ q hō pōt punire rē. **Dicendū**
 q est hō ad quē spectat misereri: vt est ille
 q recepit iniuriā/ z iste nō pōt oīno punit/
 rē qn excedat. Et est hō ad quē spectat pu-
 nire vt est iudex: z iste nō pōt oīno dimit-
 tere qn excedat. Et qm deus gerit istā ou-
 plicem psonā. s. eius q offendit/ z eius q iu-
 dicat cū non possit excedere facit/ z trunqz.
Hec **Boñ.** Pro fundamento. **Qia** possi-
 bila sunt deo facilia. **Quid^o** de arte. **Pa-**
 cile est oīa posse deo. Et aristot. de regimi-
 ne pncipiū. Deo nihil est difficile: z sine eo
 nihil ē possibile. **Querit** **g.** An possit rē. dic-
 rñ. vt s. Et q conclude qm in deo multuz
 sperandū est ppter suā misericōdiam: z tñ mul-
 tū timenda est ei^o offensa ppter suā iustici-
 am. De pmo **Eccī. ij.** Null^o sperauit i deo
 z confusus ē. et **Ps.** Sperate in eo omīs
 congregatio ppli. De scdo **Apo. xij.** Ti-
 mete deū qz venit hora iudicij ei^o. **Audi-**
 te fornicatores/ adulteri rē. **Quid** dicetis
 in illo iudicio: Nunc g timete dei iusticias
 vt inuenire possit^r misericōdiam q deū timētibz
 pmitit. **Ps.** Quō miseret p filioz mi. ē

dñs tñ. se. Per timorē igit diuie iusticie po-
 terit euadere vindictā infernal^r miserie.
Figura **Yone. iij.** Animite pctm subuerfit
 dñs euaserunt qz ad p^rdicatōne iōne deū
 timuerunt. **Spūaliter.** Cōminatio subuer-
 sionis nīnue silt^r cōminatōne dñationis
 eterne vbi miseri pctorēs oīno subuerseut
 cū oīmbz voluptatibz suis puabunt/ z tor-
 mentis ppetuis subijciēnt. **Timete** igit/ o
 pctorēs/ z conuertimini ad dñm. **Prouer.**
 xv. Per timorē dñi declinat oīs a malo.
1. **Secund^o** art. In pcedentibz rē. In h
 dicendū de scdo qd est modificatōis
 rō ppter quā vīcz oportet nos inuicē esse
 misericordes nō iudicando: z remittendo
 iniurias/ z bñficia exhibendo. Et fac hoc
 assignādo similitudinē dicens. Nunqd p^r
 cecus cecū rē. vsqz in finē. **Ubi** tria notat.
Primū p^rie emendatōis necessaria rō
Scdm rōnis confirmatio
Tertiū confirmatōis conclusio
Primū igit est rē. Dicebat em illis siltu-
 dinē. Nunqd pōt cecus cecū ducere. i. stul-
 tus stultū dirigere. **Nōne** ambo in foueaz
 i. pditionē cadunt. s. pmo culpe et deinde
 gehenne. q. d. **Predicta** facere debet^r vt il-
 luminātes pbo z exēplo alios gubernare
 possitis ne sitis d cecis speculatoribz sya-
 go ge non ecclie. **Theophil^o** Si tu alium
 iudicas/ z tu in eisde peccas nōne assimi-
 laris ceco cecū ducēt^r. **Nōne** discipul^o sup^r
 magistrū. Si igit tu peccas q te magist^r
 z ductorē putas: vbi erit q te disciplinat^r
 z ducat. **Perfectus** em erit discipul^o si sit si-
 cut mag^r ei^o. **Scdo** ponit rōnis cōfir-
 matio: cū dicit. **Quid** autē vides rē. vsqz
 ibi: non vides. **Theoph.** **Quid** vides fcs
 stucā. i. modicū crimis i oculo frīs tui: tra-
 bem autē q est in oculo tuo. i. pctm tuū ma-
 ximū nō p^rideras. **Idē.** **Lōuenit** h oibz/ z
 maxie doctoribz q cū subditoz pcta min^o
 ma puniat: p^ria ipunita reliquit **Lbryf.**
In alioz delict^r seueri/ z amarissimi iudic^r
 ces residem^r: n^ras aut trabes oculis p^rij^r
 infixas non vident^r. **Tertiū** est p^rirma-
 tionis conclusio: cū dicit hypocrita **Ejce**
 prius trabem de oculo tuo: z tunc p^ripi. vt
 ej. se. de o. s. t. **Liril^o**. vīcz teipm p^rmū mū-
 dum ostendas a magnis pctis: z p^rur p^ru-
 les primo minima p^ritent^r. **Sic** itaqz fa-
 cias vt exemplo pōi^r p^r dictis fratre emē

des ne dicat tibi. **De** dice cura teipm. Et illud apli. Qui aliu docet: teipm no docet. Heu heu qm multi ppta pcta postponunt

Exemplu in Uitaspa. Patres antiq se mel in quadā congregatione de multoz fratrū vita z rebo plurimis detrahendo z indicado loquebatur Abbas pō tacebat. Postea pō egressus tollebat saccum ma gnu que impleuit arena: z posuit sup dor sum suū: z in paruo alio sacco misit arenaz aliā z portauit a se. Videntes aut frēs i quirebant qd hoc esset. Et rñdit di. Iste saccus q multa arenā habet pcta mea sunt qm multa sunt. Et ecce dimisi ea post dor sum meū: nolēs ea uidere. Sed ecce pauca delicta pīs mei aī oculos meos posui et crucior in ipis condēnatis fratrē. Sz cer te non oportet sic iudicare: sed magis d pec catis ppijs plangere. Sicut q dicit Basi lius. In his omnibz considerandū est qn/ testit difficultat; alios iudicare. qz oportet vt primo seipos iudicent z conspiciat qd videt grauissimū oim: qz cum oculos cun/ eta videat exteriora tñ sup se visu nonyrit. Ita intellectus cū alienū corrigit pcta lē tus est erga ppiōz defectū pceptionem.

Etius ar. Aud. zc. Cauet qm qd ne aliū iudicet cuz tñ ipe silt eque vel magis reus sit. Dicunt em iura. De si milibz sile debet esse iudiciū. **E**ad legem salutia. l. vl. Et de elect. Dudū. Audite. Siqz cōmiserit homicidia multa: z veni at ad iudicē accusans aliuz de vnico furto petens etiā rigore iusticie: nōne merito vi superandus esset z voce ppta condēnā? **E**xpone z applica notando illud Bernar. Multi multa sciunt: z seipos nesciūt: ali/ os inspiciunt: z seipos desierunt

Sermo. iiii. pro quarta do minica post Trinitatis.

Deote mise.

E zc Ipa creatura liberabitur a future corruptionis in liber/ tatē glorie filioz dei Ro. viij. Hec quippe liberatio fieri nō pōt nisi p miscōiaz dei q misericordiibz dat. Ipa q creatura q nunc miscōiam facit p dei miscōiam liberabit a triplici miseria. scz

Periculorum. Dolorum/ et Timorum

De pma. ij. Nach. j. De magnis psculis a deo liberati magnifice gratias agimus **Hec** dicunt existentes in hierlm celesti. **De scdo Esa. xxxv.** Gaudiū z leticiā obti/ nebūt z fugiet ois dolor z gemitus. **De tertio Leui. xxvj.** Absq pauore habitabi tis in terravza. **Salutatio.**

Estote zc. **p** Rimus ar. An in oī ope dei simul cō curret misericōdia et iusticia? **Q.** non. Multi iusti in hoc puniunt seculo. **Hoc** at videt iniustū. **Contra Ps. Uniuersie** vñ miscōdia z pītas. **Rñdet Tho. j. par. q. xxi.** Necessē est in quolibet dei ope mise ricordia z iusticiā inueniri. Quicqd enim deus in rebo creatis facit fm puenientē or dinē z pportione facit in q consistit rō ius/ sticie. **Op** aut diuine iusticie sp psumponit op miscōdie diuine z in eo fundat. **Creatu** re em nō debet aliqd nisi ppter aliqd i ea p existens vel pcons. deratu qd ex sola boni tate voluntat; diuine dependet: z sic saluat rō miscōdie. **Un** etiā in hoc q iusti puniunt i h mdo apparet iusticia z miscōdia inqntū p hmoi afflictiones aliq leuia in eis pur/ gant et ab affectu terrenoz exuti in deum magis erigunt. **Hec Tho.** **Hoc** etiaz sic declarat Bon. i. iij. dis. xlvij. qz omia facit deus ex affluent bonitate in q est rō mise ricordie: z nihil facit nisi qd deceat boni/ tate suā in q apparet rō iusticie. **Hec Bo** nauen. **Pro** sum. **Prima** vtiqz cā oim ē diuina voluntas ita q recte in psona dei dici pōt illud Iuuenalis. Sic volo: sic in beo: sit pro rōne voluntas. **Tñ** sicut dicit **Aristo. j. de celo.** Deus nihil facit frustra. **Via** em facit ppter suaz pfectionum decla rationē puta miscōdie z iusticie. **Sed** qrit **An** in omni ope zc. **Dicit** vñ s. **Ex** q con cludi potest pisolatio oim tā diuitū q pau perū: tā sanoz q egroz: tā existentū in p speritate q aduersitate. qm omnibz offert miscōdia. **Vos** itaqz diuites z q in pspeti/ tate gaudet; gaudere in dño qm vobis of fert misericordia si pspetate bñ vtimini **Ad** hoc quippe de^o ex sua misericordia de dit vob bōa tpalia vt sint vīe salut; adiu menta. **Ambrosi^o.** Sicut diuitie impedi

Dominica. III. post Trinitatē.

menta sunt reprobis: ita p̄bis sūt ad iūmē
ta p̄rutz. Sed heu volēdū est qz m̄tri abu
tunt q̄ p̄p̄ mūdū deū obliuiscunt: imise/
ricordes: auari: festoz violatores zc. Cō/
solamī etiā vos paupes q̄ penurias z ad/
uersitates patimī: qm̄ misericordiam suāz vob̄
offert de⁹. Nā vt d̄t Greg. Misericordit̄
de⁹ ep̄alē adhibet seueritatē ne efnā iferat
ultionē. Q̄ iūq̄ q̄miseri sunt q̄ sua paup̄ra
te abutunt: furātes: murmurātes: ipatien
tes zc. Attēdite q̄so illō Jac. j. Vē gau/
diū existimate fr̄es cū in varias tētatiōes
inciderit̄. Nec mīz: qz p̄ paup̄ratem z tri
bulatiōē multiplicānt merita z sit purga
tio petōz. Figura Exo. iij. Filij isrl̄ qm̄
to magis opprimebant: tanto magis cresce
bant z multiplicabant. Expone notando
illud. j. Pe. iij. Eōcātes ch̄i passiōibus
gaudete: vt i reuelatiōe gl̄ie ei⁹ gaudeatis
exultantes.

Ecūdus ar. In p̄ed. zc. Hūc dicē/
dū de misericōdia ad primū h̄nda q̄ no/
bis ē necessaria. Legē em̄ hāc de⁹ instituit
vt q̄ miam fecerit: miaz p̄seq̄tur. et q̄ non
fecerit misericōdiam: nō p̄seq̄tur miaz. Vñ sic
h̄ Dar. xxv. In iudicio extremo maxie
fiet districta rōnis exactio sup̄ op̄ibz mie.
Vñ Leo papa ser. de appetitiōe. In sūmo
iudicio rati estimabit vlt̄ largitat̄ benigni
tas: vlt̄ tenacitat̄ ipietas: vt p̄ plenitudie
oīm fructū: z p̄ sūma oīm cōmissōz: z per
vñū malū illi in ignē mittent̄ eternū: et p̄
vñū bonū isti introducent̄ in regnū. Vñd̄
pater q̄ntū deo placeat miaz: z q̄ntum sibi
displicet misericōdia. Vñ p̄uerb. xxij. Facere
misericōdiaz magis deo placet q̄ vlt̄ vlt̄. et Osee
vj. Vñd̄ volo z nō sacrificiū. Est nob̄ autē
duplex misericordia necessaria.

Prima est misericōdia spūalis cōdonatiōis
Scda ē tp̄alis subuentiōis.

In h̄ ser. dicendū de p̄ma. De q̄ Col. iij.
Donātes int̄ce vob̄is in erip̄ si q̄s aduers⁹
aliquē h̄z q̄relā: sic z dñs donauit nob̄is.
Ad qd̄ etiā p̄inere videt̄ illō Gal. vj. Al
ter alteri⁹ onera portate: et sic adi. lc. ch̄i.
De h̄mōi at̄ miaz p̄donationis p̄cipue sūt

Prima ē reglā negatiōis (tres reglē

Scda est affirmatiōis

Tertia p̄portionis.

Prima dici pōt negatiōis: q̄ talē Si p̄rio
tuo nō dimittit̄: nec de⁹ dimittet tibi. Dar.

vj. Si nō dimiseritis hoibz pctā corz: nec p̄
vī di. vob̄ pctā vīa. Vñ Dar. xviij. seru⁹
nequā nolēs dimittere p̄seruo missus est
in carcerē q̄. red. v. zc. Scda est reglā af
firmatiōis. Si p̄rio dimittis: z dñs pctā
tibi dimittet. Beda. Si p̄mū nos offē/
dentē placam⁹: deū nob̄ recōciliam⁹. Au/
gust. In manibz n̄ris z in n̄ro arbitrio po
sunt de⁹ vñ saluemur. Dimittite inq̄t z dñs
mittet tibi. Turpis excusatio at̄ aut nulla
tibi erit in die iudicij cū fm̄ suam tuā qd̄
fecerz ipe patierz. Sz dices. Quō erit r̄la
illa vera: cū aliqñ dimittēs vnū pctm̄ nō
velit deferere aliā pctā mortalia: Dicēdū
q̄ tā in isto q̄ in alijs oibz p̄uof actibz in/
telligēdū est q̄ sūt boni z meritorij: si siāt
cū debet̄ circūstātijs. Et iō dimissio d̄z fi
eri p̄p̄t deū z ex charitate: et nō p̄p̄t p̄ces vlt̄
pecūias. Tertia r̄la. Quāto largi⁹ p̄rio
dimittit̄: tāto largi⁹ de⁹ dimittet tibi: dicē/
te dñs Lu. vj. Eadē mēsurā. l. charitat̄ q̄
mēsī fue. reme. ro. Pōt aut̄ notari triplex
gradus indulgētie. Prima ē larga z bo/
na z sufficiens: qñ vlt̄ aliquis corde ore: z
ope indulget. Sz q̄rit Aliq̄s indulget cor/
de z aio: z i necessitate posito vult subueni
re: nō tñ vult inimico ore colloq̄: an suffi/
cir: Notādū q̄ duplex ē signū dilectiōis.

Primū est sine q̄ nō pōt extē cogit̄ act⁹
interior dilectiōis: in cuius negatiōe apre
apparer signū odi z rācoris: vt ē recedere
alio adueniēte: fr̄ere faciē: negare saluta/
tiōē: nisi h̄ agat ex iusta cā quā d̄z intuen
tibi exponere si bono mō fieri pōt. sic faci/
endo peccat mortali. Dar. v. Si salutaue
rit̄ fr̄es v̄sōf tñ qd̄ apli fa. Nōne z et h̄nicl̄
h̄ faciūt: Ad alia aut̄ siḡ nō tenet nisi i cas
u necessitat̄. Scda est indulgētia largi/
orū: cū offensus subito req̄sit̄ corde: ore: et
ope inimico etiā sibi iūriātī indulget. Ro.
xj. Si fieri p̄t qd̄ ex vob̄ est cū oibz ho. pa
cē h̄ntes. Si at̄ fieri nō pōt nō facias discor/
dias. Id̄ seq̄t. Nō vosmetipsos defen. ch. sz
date locū ire Tertia ē largissima z op̄i/
ma: cū. l. offensus oñdit offēdētī siḡ amo/
rose dimissiois. puta si expectādo q̄ ab of
fendēte pctat̄ venia: sz pueniēdo hūilt̄: vt
sic fm̄ L̄hy. duplicē gl̄iaz p̄seq̄t. qz. l. iij/
riā p̄mo pass⁹ es z idul̄stī: z qz p̄mo roga
stī. Sz q̄rit Si q̄s p̄mū odiuit corde tñ
an debeat veniam petere. Rūdet L̄hy.

sup. Matth. Q. nō. qz regulariter q̄lis fu
erit offensa talis dz esse reconciliatio. Est
aut signū maximū amorose dimissiois. q̄
ds offendenti bñ facit vel orat. p. eo. Exē
plum de chīs q̄ p crucifixoribz orauit. Et
in beato stephano q̄ p lapidantibz gentibz
flexis intercessit. vt h̄. Act. viij. iuxta illō
Dat. v. Orate p psequē. z calū. vos.

t. Ertius ar. Aud. zc. Videte q̄ ne p/
pter miscdū defectū pueniunt miscdā. ma
xime cū remittendo modicā culpā remissi
onē obtinere possit magnorū pctōz. Lex
de qd finis ē attēdē. L. de no. co. cōpo.
l. j. Et fines mandati diligēt sunt obser
uandi. De officio z ptate iudicis delegati
Cum olim. Audite/Quis oīm vīm nō li
beter remitteret alicui iniuriā alape si illo
pacto posset apud regē obtinere veniā de
attentata regis pdictioe ppter quā ē dign⁹
morte. Expone z applica/ notando illud
Eccl. xxvij. Relinq. primo nocenti tibi z
tūc deprecanti tibi pctā soluent. hō homi
ni seruat irā z a deo zc.

Sermo. v. p dñica. iij. post
Trinitatis

Stote mise.

zc. Ip̄i itra nos gemim⁹ Ro.
viij. vt sic ad miscdā pueniā/
mus. Gemunt aut iusti itra se ex triplici
causa. vitz

Ex mēoria dñice passionis

Ex angustia interne cōpunctiois.

Et ex miscdā fraterne cōpassiois

De pmo Bern. Non ē de corpe q̄ non do
let cū capite. De scdo Ps. Lauabo p sin.
no. lec. m. lachry. me. strā. meū rigabo. De
tertio Ro. xij. Flere cū fien. Salutatio
Estote zc.

p. Rim⁹ ar. An diuina miscdā trāscēdat
iusticiā. Q. non. qz sunt idē realit. Cōtra
Jac. ij. Miscdā superat iudic. Rñf.
Notandū q̄ diuine pfectiones pnt confu
derari in se/ vel q̄ntū ad connotatū. Si in
se sunt eq̄les cū sint idē realit z identice.
licz formalr differant fin Sco. viij. dist. j.
Si quantū ad connotatū: vna excedit aliā
sic scia potentia: z potētia voluntatē. Hoc
supposito di. Sco. xxij. di. iij. q̄ miscdā su

peraltat iudiciū. Pctā ei semel dimissa nū
q̄ imputant. bonafō p pctm mortale mor
tificata adueniente grā viuificat ex sūma
miscdā. Hec p rñsione. Pro fundamen
to/ boni pncipis ē tardiorē eē ad penā z ve
lociorē ad p̄mia. Quidi⁹ in eplis. Sed pi
ger ad penas pnceps ad p̄mia veloz/ q̄q̄
dolet quotiens cogit esse ferox. et Senec.
de bñf. Nihil intelligit glōsius pncipe
impune leso verecundiā peccandi facit de
mentia regentz. hoc q̄ maxie spectat ad sū
mū pncipē plus vitz vti miscdā q̄ iustit
cia. Cum q̄ q̄rit An miscdā. Dic rñ. vt s.
Ex q̄ conclude p̄solationē pctōz si pctā de
ponere velint Sap. xj. Misererz oīm dñe
qm̄ o. po. disti. pctā hoim ppter p̄niam et
parcēs illis p̄cis oibz qm̄ tua sūt q̄ amas
anias. Attēdite miserz pctōres: p̄uri: blas
phemi zc. q̄ aias vilipendit q̄s dñs sic di
ligit. Reuertimini ait dñs (Ezech. xviij.)
z viuite. qz vitz si ad deū conuersi fuerit: p
suā miscdā vos reparabit ad vitā. Si
gura. ij. Paral. xxvij. Danasses post mē
ta flagitia in babylonē duct⁹ est vinct⁹ qui
postq̄ coangustatus ē orauit dñm: p̄niam
agens: z reduxit eum dñs in hierlm in re
gnū suū. Expone. Danasses interpretatur
obliuio z ligē pctōrē q̄ deū obliuiscit z du
cit in p̄fusione magna p exaggerationem
pctōz. sz si p̄niam agat reducit ad pacē cō
scientie q̄ signat p hierlm q̄ interpretat visio
pacis Ezech. xviij. Si impi⁹ egerit p̄niaz
zc. vita viuet zc.

Scund⁹ ar. In p̄ce. zc. Nunc de scda
q̄ est miscdā tpalis subuentionis q̄
est duplex. vitz subuentio operose obsecuti
onis z amorose elargitionis. In hoc autē
pmone dicendū de p̄ma q̄ est triplex

Prima visitationis.

Scda receptionis.

Tertia sepelitionis.

Prima i ḡf est obsecutio visitationis. s. i. n. q̄
firmoz incarcerationz z eos p̄solādo Eccl.
vij. Nō te pige. vñ. infir. Ex his ei l dile.
fir. In dilectioe inquā dei z p̄rimi. Vñ t
chīs tale obsequium sic acceptat qm̄ sibi fa
ctū Dat. xxv. Infir⁹ fui z visitast me.
De incarcerationis aut di Heb. xij. Memē
tote vincroz ranq̄ simul vincti. Sic fac e
bat tobias q̄ vt legit Tob j. pergebat per
oēs q̄ erant in captiuitate z monita salu⁹

D o m i n i c a . I I I . p o s t T r i n i t a t i s

dabat eis. Scda ē obsecutio deuote se-
petitionis. s. mortuoz. Ecd. vii. Mortuo
non phibeas gram nec desis plorantib/ in
solationē. et. ca. xxxviij. Cōtege mortuū
z ne despicias sepulturā ei⁹. Sic faciebat
tobias/ vt p r z Tob. ij. q ppter hoc facien/
dū prandiu dimittebat/ z ppter mort⁹ peri-
culū h non omittebat. Et certe h op⁹ mul-
tū valet ad reuocandū hoīem a petis p p-
mōriā mortis. Ecd. vii. Mōrare nouis/
sima tua z in eternū nō peccabis. Ter-
tia est obsecutio benigne receptionis. s. pe-
grinoz viatoz. Heb. xij. Hospitalitatem
nolite obliuisci. Per hanc em placuerūt q
dam angelis hospitio receptis. Vñ in ho-
spitatione ch⁹s se dicit recipi. Matt. xxv.
Hospes eram z collegistis me. Exem-
plū narrat Greg. in omel. sup illud euang.
Duo ex discipul⁹ zc. q cum qdā pxfamili-
as multū hospitali aliqñ suscepisset pegrin-
nos z ex hūilitate aquā manib⁹ daret ver-
tēs se ad accipiendū vt cū illū cui volebat
dare non inuenit. Qd cū miraret/ apparui-
t ei sequenti nocte dī. Alijs dieb⁹ me susce-
pisti i mēbris meis: hesterno autē die i me/
metipso. Ido hū dicebat tobiās Tob. iij.
Quo potueris esto misericors. et Col. iij.
Induite vos sic electi dei vñ. misericōdie.

Sertius ar. Aud. zc. Cōsiderate qm
frustra sperabit⁹ nisi miam alijs ipen-
deritis. Dicunt iura. Frustra legis iplo-
rat auxiliū q in legē cōmittit. De appella-
tionib⁹ An sit. et. ff. d minorib⁹. l. Auxiliū
in fine. Pone casū. Rex statuit legē. Qui/
cūq receperit milites meos z eis subue-
nerit recipiā eū in domo mea et magnifice
diuitijs z honorib⁹ vitabo. Unus eos vi-
lipendit nec de eis curat an sit dign⁹ hono-
rari a rege: Certe non. Expone z applica
qm de⁹ statuit legē misericōdie his q miseri-
cordiā fecerint z nō alijs. imo Jac. ij. dicit
Iudicium sine misericordia fiet ei q nō se-
cent misericōdiam.

Sermo. iij. p eadē do. iij.

Brote mise.

Miseratoz et misericors dñs.
Ps. cii. et. q. Misericors iquā
terib⁹ generib⁹ hoīum. vñz in se sperantib⁹/

se timentib⁹/ z se diligētib⁹. Hec tñ oīa se
inimicē comitant. De pmo ps. Saluos se-
cit sperantes in se. De scdo ps. Qm fm al-
titudine celi a terra cor. mi. f. sup. et. se. De
tertio Exo. x. Faciens misericōdiam in milia
his qui diligunt me.

Estote zc.

Prim⁹ ar. An teneat hō sic esse miser/
cors vt etiā inimico suo remittat emē-
dā. Q. sic. qz dicit dñs Matt. v. Bñfacite
his q oderūt vos/ si q debeat bñfacere de
suo largiendo. qz emendā remittendo.

Rūder Rich. in. iij. di. x. q inimico peten-
ti veniā: z si hō teneat remittere signū ran-
coris. qz etiā rancorē teneret non penitēti
dimittere/ tñ nō tenet dimittere satisfacti/
onē seu emēdā p iniuriā. Sz p illa sibi cō-
petit de iure actio in iudicio p iniuriantes
nisi forte sit hō talis status cui nō cōpetit
in iudicio tractari. Rō: si remitteret emen-
dā. hoc tribueret inimico incentiuū delin-
quendi. Tal tñ actio p iniuriantē nō debz
fieri zelo vindicte sz iusticie. Bñ. po. dīc
q dimittere rancorē ē necessariū: z ad hoc
oēs obligamur siue inimic⁹ impugnet si/
ue veniā petat/ dimittere etiā nō solū ran-
corē: sed etiā signa rancoris hoc ē pfectiō/
nis: nec ad hoc tenet hō nisi in casu vñz qñ
humilē z deuote veniā postulat. Hec bo-
nauem. Pro fun. Vis ira imoderata eti-
am p inimicos est vituperabil. Vñ dīc tul-
lius lib. de officijs. Non sunt audiēdi qui
grauiter irascendū inimic⁹ putabūt. parē
dū est aut omnib⁹ se humiliantib⁹. Vñ vir-
gil⁹. vj. en. He tibi sunt artes paci⁹ im/
ponere morē/ pccare subiectis. Sz qñt An
teneat hō zc. Dic rñ. vt s. Post rñ. dicas.
Non nob duz esse oīz misericōdiam alijs im/
pendere vt misericōdiam a deo mereamur ac/
cipere. Vñ signū qdā diuine electiōis ē
misericordē ec. Iuxta illd Col. iij. Indui-
te vos sic electi dei scī z dilecti viscera mi-
sericordie. Et ex opposito signū est repro/
batiōis imisericordē se alijs exhibere z du-
rū. Ecd. iij. Cor duz male habebit i nouis
simo. Audire auar⁹ imisericordes: raptos/
res: paup⁹ oppressores: alioz exhereda-
tores/ z vos etiā q alijs indulgere nolen-
tes vindictā expetit⁹ z maledict⁹ impcā-
do. Certe rigore diuine iusticie sup vos cu-
mulatis. Figura pbarao z alij egyp-
tj.

crudelitate pleni sumersi sunt in mari Exo. xiiij. Sic imitator cordes in inferno demergunt. vii. Dat. xxv. pncipaliter crepant reprobi propter imitator cordia zc.

I. Secundus ar. In pre. zc. Nunc de alia q est subuentio tpalis largitiois q p prie dicit elemosyna. Ubi est notanda triplex pnsideratio.

Prima inductionis.

Secda discretionis.

Tertia pditionis.

In hoc ser. dicendū de prima ubi ē notanda triplex pnsideratio ad elynā iductiua

Prima ē pnsideratio naturalis pfermitatis

Secda est pnsideratio legalis autoritatis.

Tertia ē pnsideratio mltiplicis vtilitatis

Prima igit zc. qz naturaliter frēs sumus nec aliqd vni accidit qd alteri accidere nō possit. Malach. ij. Nunqd nō vnus est pater oim nr̄m. Secda est pnsideratio legalis autoritatis vtz legi chri q est lex autoritatis. Uñ Hiero. lxxvj. di. c. Qui clementia nō hz nec indurē viscera misericōdie q̄ntis spūalis nō adimplet legē chri. Uñ sic dicit Tho. ij. q. xxxij. Elemosyna ē i pcepto sed tñ cū sit pceptū affirmatiuū nō obligat p semp/ sz fm q recta rō requirit pnsiderata facultate dantis z necessitate recipientis. Dare ei elemosynā de supfluo tam nature qz psone qz statui decenti ē in pcepto: etiā si paupes extreme necessitatē nō cōpareāt: dare etiā ei q est in extrema necessitate ē in pcepto. Amb. Pasce fame morientē: si non pauperē occidisti. Alias elemosynā dare ē consilio fm Tho. Nec oportet excusationē future necessitatē pndere vltra pbabilia signa. sic fecit Elimelech. De q dicunt hebrei su p ruth. j. q ppter famē q acciderat in illa p uincia multi paupes recurrebant ad Elimelech virum noem: qz diues erat. sed ppter auariciā dux erat ei pauperibz cōmō dare vel dare. Itō ad fugiendas eoz ipoz tunitates exiit d terra iust cū mobilibz bonis q habebat. Itō diuino iudicio peregrinus obiit cū filijs in egestate. Uñ regressa noem in terrā suā dicit. Egressa sū plena: sz diuitijs z filijs z vacuā me reduxit dominus. Sed forte dicit. Que iuste possident: licite retinent. Audi Amb. xlvj. dis.

Sicut hi. Eurentiū panis est quē tu detines: nudoz indumentū qd recludis. Tertia est pnsideratio multiplicis vtilitatis j. Tim. iij. Pietas ad oia vtilis est. Valeret ad tpalium multiplicationē. Prouer. xxviij. Qui dat paupī non indigebit. Et Prouer. iij. Honora dñm de tua substantia et replebunt horrea tua saturitate zc. Sicut aut dicit Prouer. xiiij. Honorat dñm q misereet paupis. Item valet ad cōscientie iustificationē. Pr̄ de cornelio Act. x. q elemosynas venit ad grām dei. Et Tob. xij. Elemosyna a morte liberat z ipa est q purgat pctā Tob. iij. Elemosyna ab omni pctō z a morte liberat z non patiet animā ire in tenebras. Uñ Dan. iij. Consuluit daniel nabuchod. dicens Pctā tua elemosynis redime. Qd qz nō fecit in bestia mutatus est z de regno electus. Propter pñctā tra dicit Glos. ambrosij sup illud. j. Tim. iij. Pietas ad oia vtilis est. Vis summa discipline chriane in misericōdia z pietate ē quā aliquis sequēs et si lubricū carnis patit si ne dubio vapulabit: sed non pibit. i. vt dicit Tho. i. iij. dis. xlvj. disponet p hmoi opa ad non pereundū. Item valet ad meritorū cumulationē qz tale opus acceptat christi acsi ei exhiberet. Dat. xxv. Qd vni ex minimis meis fecistis: mihi fecistis. Et plū ē de beato Martino qui postq vestitū uit pauperem: sequenti nocte vidit christū illa veste indutum zc. Est etiam exemplū in vīa Joannis elemosynarij: de Petro teloneario q cuidā nudo obuianti sibi vestem dedit qua indutus erat. Pergēs autem pauper ille erubescēs tampreciosaueste indui dedit vni venditori vt venderet. Et cum transiret petrus vidit vestem suis pensam ad vendendum: vnde tristatus rediens in domū suā sedebat plorans: cogitans quia non fuit dignus vt haberet mercedē mei egenus. Cūq sic anxiet obdormiunt. Et vidit quendam pulcerrimū sicut solem ferentē crucem sup collum q dixit sibi. Quid ploras Petre: Ecce ego vestior veste illa quam egeno dedisti. Ad se ergo reuersus cepit beatificare egenos dicens. Viuit dominus si inops dominus meus christus fuit nisi moriar siā tanq vnus ex eis. Et accersito notario suo quēz emerat

Dominica. III. post Trinita.

dixit ei. Duc me in sciam ciuitatez et vede
 me vni chiano et pciu da paupibz. Nota
 rio aut recusante: dixit ei. Si me no vede
 der: ego vendā te barbarz. Obediuit g ei
 et duxit eū in hierlm et vendidit cuidā ar
 gentario p trigita denarijs q̄s dedit pau
 peribz. Ille aut petr⁹ cognabat dño suo et
 lauabat seutellas: affligēs se ieiunio mag
 uidēs aut dñs p̄t ei se p̄pitate h̄re: vi
 xit ei Golo petre liberare te vt sis de ceto
 frater me⁹. Ille p̄o recusauit. Alij aut ser
 ui hēbāt eū tanq̄ amentē: et mltā cōuicia
 ei inferebāt. Lūq̄ postea dormiret appa
 rebat ei ch̄s indur⁹ veste quā dederat ege
 no: tenēs p̄dicta trigita numismata dices
 Nolime⁹? eē fr petre: ego suscepi p̄ciu tuū
 et ego tibi restitua. Petr⁹ ḡ sic in hūilita
 te et paup̄tate ch̄o seruic̄s: postmodū fe
 liciter vitā finit. Nec dubiū q̄n magnū
 in celo thesaurz inuenerit. iuxta illud Lu.
 xviij. Da paupibz et hēbis thesaurz i celo.
 Et ar. Aud. zc. Videte ḡne deo si
 tis ingrati q̄ oia dedit vob. Grauis
 em ingratitudo est possidere bona dei et ni
 hil elargiri filijs dei. Audite qd̄ lex dr. Li
 berti ingrati p̄onio i fuitutem redigunt
 et fili emācipat⁹ p̄i ingrat⁹ in p̄mā redi
 git p̄tatem. L. de inḡ libe. l. j. Vñ. et c.
 finali de donatōibz h̄: q̄ p̄t inḡtudinēz
 reuocat donatio. Illa aut ingratitudinēz
 cōmittit lib⁹ q̄n indigēti p̄onio alimēta
 denegat. L. d alēdis lib. l. Alimēta. Pone
 casum ad lōgū et applica qm̄ talē ille q̄ ne
 gat alimēta idigētibz q̄ sūt ch̄i mēbz. iō
 sibi negabit dñs misericōdiam. Prouerb. xij.
 Qui obturat aures suas ad clamorē pau
 perj: et ipe q̄z ad deū clamabit et n̄ exaud.

Dñica q̄rta post Trini. Sermo. vij.

Stote mise.

zc. Quō misere⁹ p̄ filioz m̄
 fert⁹ est dñs timētibz se: qm̄ ipe
 cognouit figmētū n̄m. p̄. cū. Triplex est
 ibi notāda p̄sideratio dispositiua ad cōse
 quendam misericōdiam.

Prima ē desiderāde assimilatiōis Quō
 misere⁹ pater filioz.

Scda obseruāde condiōis. misertus
 est dñs timētibz se.

Tertia notāde rationis. qm̄ ipe cognō
 uit figmētū nostrum.

De prima Esa. lxiij. Tu p̄ n̄ es et nos
 lutū. Desēda Lu. j. Et mia ei⁹ a p̄genitē
 in p̄genies ti. eū. Tertia Ps. Recor
 dar⁹ ē qm̄ puluis sum⁹: hō sic fenūz: dies
 ei⁹ tāq̄ flos agri zc. Salut. Estote zc
 p̄ Rim⁹ ar. An misericōdia sit viri⁹? Q. n̄
 Misericōdia ipedit p̄siliū. iuxta illd̄ Sa
 lustij. Vēs hoies q̄ de rebz dubijs p̄sultāt
 ab ira et mia vacuos eē decet. Nō em̄ ani
 mus facile vez p̄uidet vbi ista officunt.

Cōtra. Aug. d̄ ciu. di. ix. li. Rōge meli⁹
 et human⁹ et p̄ioz sensibz accōmodari⁹ in
 cesarj laude locutus est. vbi ait. Nulla de
 p̄tutibz tuis nec admirabilior nec ḡtior mi
 sericōdia ē. Rñ. Tho. ij. q. xxx. Mis
 importat dolorē de miseria aliena. Iste at
 dolor. put ē mor⁹ appetit⁹ sensitui: passio
 est: nō viri⁹. put aut d̄ act⁹ appetit⁹ intel
 lectui: fm̄ q̄ alicui displicet maluz alteri⁹:
 ille act⁹ put ē a rōne regular⁹. est act⁹ p̄tu
 ris. Salustij aut loquit de misericōdia put est
 passio nō reglata a rōne. Nec tho. Pro
 fundamēto. Dis viri⁹ ē circa ardua et dif
 ficilia. iuxta illd̄ Quid. de arte. Est nulla
 nisi ardua p̄t. Et Arist. ij. Eth. dr. q̄ vir
 tus ē circa difficile. qd̄ em̄ est facile: oim̄ ē.
 sed qd̄ ē difficile nō ē nisi p̄tutē h̄ntis. Est
 aut difficultas in exhibēda alijs mia p̄t
 recurratiōne nature ad seipam. Lū ḡ q̄rit
 An mia zc. Dic rñ. vt s̄. Ex q̄ cōclude q̄
 studere debem⁹ iuicem inisereri: nō ex ani
 passioe: sed ex recta rōne. Misereamur ḡ
 aniaz p̄cipalr: nō corpoz. Sic miseream
 mur p̄onis vt tñ nō faucam⁹ vicij. Nam
 vt h̄. xij. q. v. Qui vicij. Misericōrs n̄
 est q̄ parit vicij. et. xij. q. vij. Regi. et c.
 se. Crudelitas nō est crimia punire: s̄ p̄e
 tas. Audite iudices q̄ p̄t avariciā et m̄e
 ra omittitis punitiū iusticiā: aut etiā p̄t
 fauorē et amicitia mūdanz aut corpalet
 cognatiōne aut affinitatez. Audite et vos
 rectores pueroz q̄ ex timore mūdano aut
 hūano aut inordiato fauore corrigere de
 sistis. Audite et vos o parentes et p̄ressa
 milias zc. Audite vniuersi: caute ne eoz
 misereami in detrimentū anie. Nō ibi est
 mia sed crudelitas. Bern. Que em̄ misē
 ricordia ancillā r̄ficere et dñam interfice
 re: Notate: verēcūū est maḡ p̄ncipi q̄ vi

lis seruus et pumeliā inferat. Dagn^o q^d dem pnceps est spūs hūan^o. Ps. Bliā et honore co. eū d^o z p^ostī. cū zc. Glissim^o at seru^o est corp^o. Esa. xl. Dis caro fenum.

Figura. Nabuzardan pnceps coq^o de/ struxit hierlm ex pcepto nabuchodonosor: vt hz. iij. Re. xv. Spūalr Nabuzar/ dan q^d palea interpretat^r: corp^o sūq^o hierusalē spm^o q^d fact^o ē vt videat deū in eterna pace Nabuchodonosor q^d interpretat^r sedēs in angustia: diaboli. Bern. in medīf. Qania insignita dei imagine: decorata similitudine. qd tibi cū carne tua: nunq^o vili^o sterq^oliniū inuenisti.

Ecclusus ar. In pced. zc. In h^o de sel/ cūda q^d est p^olūderatio discretiōis que est notāda triplex

Prima respectu datiōis

Secunda respectu receptiōis.

Tertia respectu ordinationis.

Prima igit^r zc. scz q^d ad dātes. Non ei pnt oēs elemosynā dare. De reb^o em extior^o bus fm q^s aliq^s suby^ociū supiori nō p^o ele mosynā facere. nisi q^oten^o est a supiori com missum v^o pmissum. Notādū q^d sūc q^o tuor genera hoīm q^d nō pnt elemosynā fa cere nisi sub cert^o modis a iure aut appro/ bata p^ouetudine aut a supiori p^ocessis. vīez cliētes: p^ofitentes: vxores: z ples. Prio cliētes. q^a fm Tho. in. iij. di. xv. Serui z ancille z famuli q^uis sint libere cōditōis non pnt elemosynā dare de reb^o dñoy sine eoy p^osensu: nisi panē z hmoi de q^o cōsta re pōt q^d placet dño. Secdo p^ofitētes. scz paup^oratē in religione: q^d dare non pnt fm Ray. q^o nihil hnt. nisi forte aliq^s admini/ strationē aliquaz habuerit. tunc em pōt z debet elemosynā facere. q^o qd religiof su/ pest: in pias causas erogādū est: vt hz. xij. q. j. c. Quia tua. Si tñ esset tal^o administra/ tio d^o q^d statutū est q^d qd sup^oest ad mo/ nasteriū v^o ad aliq^uē spēalē vsum refūdat tunc elemosynas excessiuas sine p^osensu fa cere nō deberet. Tercio vxores. de q^o dicendū fm Sco. in. iij. di. xv. q^o vxor de reb^o viri. s. pane: vino: z hmoi q^d de appo/ bato iure solēt ad dispēsationē vxoris pri/ nere pōt elemosynas moderatas facere: n tñ excessiuas respectu facultatū: nisi de cō/ sensu mariti. De alijs aut reb^o sue dispen/ satiōi nō cōmissis nec cōcessis: nō pōt. Si

ho res parafernales habeat v^o p^orias p^oter dotē: aut qd^o de p^ouetudine p^ote vxoris est: de his pōt. Si etiā est mlier lucro/ sa: de lucro pōt: q^o vīez exhibita debita q^u bernaōe dom^o de opib^o suis lucrāf. Nec intellige deducendo expēsas vīez^o sui. q^a vir tenet ad oia hmoi tā p^oter dotē q^o p^o obsequium. Etsi mlier in scdo m^orimonio habet filios ex pmo q^d n hnt actōez aliq^uā m^o matrē: nō pōt m^o mariti prohibitiōez eis aliq^ud dare: nisi sic alijs paup^oib^o. Sec^o tñ si hnt actiōem: vt q^o obligata ē eos ale. e. scz cū sint ipubes: vel q^o ambo p^oiuges bo na eoy possidēt: aut alia iusta cā. Tūc em etiā marit^o tenet eos alere. q^o m^o cū suis onerib^o ad maritū trāsijt Quarto ples. Nā filiūfamilias adhuc ex^ons sub pater/ na p^oate lz v^o possit reb^o parentū ad ne/ cessitatē p^oia: tñ fm Tho. n pōt alijs da/ re. q^o nōdū est dñs rex. Idem iudiciū est de pupillis z etiā de furiosis z amentibus sub tutorib^o existētib^o. Uerūtū si filiūf^o milias adhuc ex^ons sub paterna p^oate ha/ bet aliq^ud peculū castrense. i. qd ei datū est a p^ote vel alijs occasiōe militie. v^o qd ipe si/ bi adq^usuit ex militia. v^o peculū q^u castre/ se. s. ex aduocatiōe vel alio officio publico p^ocepit: tunc pōt de his elemosynas facere fm Ray. quia q^untū ad hoc censet^r p^ofami lias. De eo pō qd aduenit ei q^uemq^o alia causa siue a m^ore siue ab extranea p^osona si/ ue de alijs opationib^o: nō pōt elemosynas facere. Notādū tñ q^d oēs p^odicti in exte ma necessitate dare possunt elemosynam indistincte. Nam in hoc casu liceret etiam furari. al^os aut nō. Secūda est discretio respectu receptiōis. s. q^d ad recipientes. q^o non oib^o licet elemosynas recipere. Vñ nō/ tādū q^d p^oncipalr t. ia sunt genera hominū q^d obligant^r ad elemosynaz restitutionem Primi sūt q^d recipiunt ab his q^d dare non pnt: vel etiā ab his q^d sunt debitis iust^o ob ligati si p hoc fiunt impotētes ad soluen/ dū. Secdi sunt qui recipiūt elemosynas fraudulēter. Ubi notādū fm Sco. i. iij. q^d ad iustā donationē tria req^uirunt. Pri mu: libertas ex p^ote dant^o: p^opter cui^o defectum nō pnt sup^odicti dare. et etiā ex parte recipientis: p^opter cui^o defectū fratri mino/ ri pecunia dari non pōt: nec alicui subdito religioso cui non est tradita administratio

Dominica. III. post Trinitatis

dari potest aliqd sine scitu & licetia supio-
rii. qz nō est capax alicuius proprietatis. Se-
cūdu est qz sit volūtas recipiēdi ex pre ei-
cui sit donatio. qz nisi oblatū recipiat do-
minū nō trāffert. Et qz caueat qdūqz obla-
ta refugit in manifesto. sed postmodum
clā auferūt qdā furtū cōmittunt. Tertiū
est qz sit trāslatio liberalis ex pre donātis.
ideo qdūqz generalr coact: arcuēt: vel
decept: donat: nō mere donat: nec valet il-
la donatio. Silt fm Sco. deceptus ab eo
cui donat qntū ad illā rōnez ppter quā do-
nat nō simplr donat. Unde fm Innoc. et
Hostien. hypocrita qz sub nomie boni viri
multa qsiuit: tenet ad restitutionē. vt pa-
tet. xij. q. v. c. si. et c. Qui habet. §. Sed
hoc. De talibus loquit dñs Marci. xij. et
Matth. xxij. Talis aut debet taliter adq-
sita alijs deuotis erogare. Tertij sunt qz
elemosynis abutunt: dānabilt. Et h du-
pliciter. Primo/qñ dat elemosyna sub cō-
ditione quā suscipiēs nō erequit: tūc si re-
cipiēti pstat de pccata incētiōe dant: obli-
gat ad restituendum: vl ad sufficēter p se
vl p aliu supplendū fm intentionē dantis.
Secdo/qñ elemosyna in supfluitate con-
sistit vel in rebz illicitis. Vñ dr Archid.
pau. c. vbi in textu mltā tangunt de con-
ditione & comestatiōibz clericor: qz hmoi te-
nent ad restitutionē qduplici rōne. Pri-
mo rōne dati. qz data sunt illis vt orent p
offerētibz: & inde paupes alant. Secdo ra-
tione furti. qz subtrahūt illi qz parat: eēt fa-
ceret seruiri qd donās petit. Tercio ra-
tione sacrilegi: qz defraudat totā ecclesiā
cui pccat: deberet suis ordnibz. Quarto
rōne odij: qz cū is qd displicet ad incēdēdū
mitat: trati anī ad deteriora puocat: vt
ait Greg. et h. xlix. dist. §. j. Hinc merito
dr Hiero. pmissum victū de bonis altarz
nō abutim. Preterea pcpit. c. Exigit. li.
vj. de censibz. qz visitatores restituāt ea qz
ab eis recipiūt qz visitant. lz ea mūera libe-
re data videant ipsi visitatores aut eorū
familij. vt patet ibidē. vbi pcpit qz i du-
plū restituāt alioqn gramouibz penis sub-
iacunt. Vñ de ibi in textu & glosa. Ter-
tiū est discretio respectu ordinationis. s. qz
ad ordinē dādi: cū nō potest vnus omnibz
satisfacere. Vbi nouē occurrunt. Primo
fides. Fidelis em pponēdus ē infideli ce-

terz paribz. Gala. vj. Opemur bonum ad
oēs: maxie aut ad domesticos fidei. Se-
cūdo necessitudo siue ppinqas. ppinqs ei
lege nature magz obligamur. Ita tñ de-
bet subuenire suis qz cām pstat necessitas:
nō carnaliras. Tercio bñficiū ppter acce-
ptū. qz magis est reddendū debitū qz gra-
tuitū dandū. vt hz etiā f. h. ix. Et h. Ba-
rime aut obligamur fm Pau. j. Timo. v.
his qz laborāt in pbo & doctrina. Quar-
to meritū. Vñ lozibz em ppter est subueni-
endū. Eccl. xij. Da bono: & ne recepis pec-
catorem. Fad fouendam ei maliciam: sed
bñ ad nature sustentationem si indigeat.
Quinto tēpus. qz ceterz paribz senes sūt
pferēdi. Sexto necessitas. qz magz ē dā-
dum pl' egēti. Septimo debilitas. imo
fm legē qz laborat pōt & se imiscet elemo-
syne/redigūt in seruitutē impatoris. L. de
mēdicā. vali. l. j. li. xj. In necessitate tamē
nulli est denegāda elemosyna: nec etiā ex-
cōicatis. vt patet. xj. q. ij. c. Qm multos.
in fine. Octauo modus. vt nō totū vni:
nec siml effundant opes: nisi forte quis ex
toro vellet relinqre seculū. vt patz. lxxxvj.
di. c. Fratres nrm. Nono nobilitas. Vñ
lxxxvj. di. c. Dñs. Considerāda est i largi-
endo etas atqz debilitas: nōnunqz etiā
fecūdia qz ingenios pdit natales. Glosa.
Hora fecūdia ē signū nobilitat. Et hoc
pferit ē attēdēdū in his qz ex diuitijs sine
vicio suo ceciderūt in egestatē. Hec itaqz
sunt obseruāda qntū possibile ē in elemosy-
naz largitiōe: circa quā multū insistere dē
qz habet vñde. Sic em facientes thesau-
rizāt in celo & sibi palatiū edificāt. Exē-
plū legūt in vita Joā. elemosynarū. Cum
qdā eps Trullus noie iussz ad alexādrā
& triginta libras auri expēderet p palatio
fabricādo. Joānes ppar: iuitās eū ad do-
mū suā: monuit eū di. Hoc esse edificium
et thesaurū epoz refouere paupes christi.
Qui ad ei' pdicationē aux pdicatz tradit:
dit ipsi Joāni ad dādū paupibz. Sz postea
dolēs cū esset auar: decidit in lectum. Vñ
audiēs Joānes: aux ei remisit. qui statim
curat: itez iuitatus cum eo comedit. Et
postmodū in extasi posit: duct: est ab ang-
gelo ad palatiū mire pulcritudis nimium
hñs splēdore & portā aureā in qz erat scri-
ptū. Hec fuit regēs eterna trulli epī. Qui

tū hoc legeret: accēdens mirā pulcritudī-
nē: dicit angelus. Deleat hūc titulū z scri-
bite. Hec rēq̄es erit Ioannis patriarche.
Hac g̃ vīdē terrē eps trullus: nō soluz
p̄dictas auri libras paup̄ibz erogauit: sed
etiā postmodū magn⁹ elemosynari⁹ fact⁹
est. Tob. iij. Fiducia magna erit corā dō
elemosyna oī fa. eam.

¶ Erti⁹ ar. Aud. zc. Satagite o dūni-
tes p vīa factate elemosynas discre-
te facere. Nā a deo sunt vobis p̄cesse z cō-
misse: de q̄bz est etia corā deo rōnem red-
dituri. Notate qd h̄z. xvj. q. ij. Sane Ra-
tionē reddere tenent iferiores supioribz de
cura cōmissa. Et. l. p̄bri. L. de epis z cle-
ricz. Qui p̄la cōmittunt/ ab eo plura exigi-
mus. Pone casū vt videbis z applica no-
tādo illud Greg. in hōie. Cū crescūt do-
na/ rōnes etiā crescūt donoz.

Sermo. viij. p eadē dñica. iij. p. Trini.

Stote mise.

¶ zc. Misericordies eius sup oīa
opa er. Ps. cxliij. Hoc maxie
d̄z triplici rōne. vīz Rōne maioris suauit-
tatis. Rōne maioris vtilitat. Rōne ma-
ioris p̄prietat. De p̄mo p̄s. Suavis est
dñs: in eternū mia eius. Idē. Exaudi me
dñe qm̄ benigna ē mia tua. De scdo p̄s.
Melior est misericōdia tua sup vitas. Pro
tertio d̄z in collecta. De⁹ cui p̄p̄iū ē mise-
reri z parcere. Estote zc.

¶ Rīm⁹ ar. An mia sit maxia p̄tutum:
Q. sic. Sup illd. j. Tim. v. Pietas
ad oīa vtilis est. d̄r Amb. Dis sūma disci-
pline chr̄iane in mia z pietate est. Ecce
Col. iij. Induite vos sic dilecti dei viscē-
ra misericōdie zc. Postea subdit. Sup omīa
charitatē hēte. Rūdet Tho. in. ij. q. q.
xxx. Misericōdia fm se maxima ē vīr⁹. qz ad
eā p̄tinet q effundat. et qd plus est q ali-
orū defect⁹ subleuet. et hoc est maxie supi-
oris. Un z misereri ponit p̄p̄iū deo. et i h̄
d̄z et op̄potētia maxie manifestari. Sed q
ad habentē/ mia nō est maxia vīr⁹: nisi il-
le ille q h̄z sit maxim⁹ q nullū supra se ha-
beat. Et aut q sup se habet aliq̄ue meli⁹ ē
coniungit supiori q̄ supple defectū infe-
rioris. Iō charitas p quā hō vnif deo po-

rior est q̄ ipsa misericōdia. Sed inter p̄tutes
q ad primū p̄tinet potior est ipsa misericōdia
sic ē potioris act⁹. Hec Tho. Pro sum-
da. Nō dubiū qn misericōdia z pietas sint
multū grate dō. Quid. li. fastoz. Nā deo
pietas p mīere diuite grā ē. et Claudian⁹
Sis p̄ in p̄mis nāscū vincamuri oī Du-
nere: sola deos cōte clementia nob. Un et
p̄bi maxie attribuūt misericōdiam diuie maie-
stati. Un Senz. ad Lu. Admittit de⁹ et
ascēdentibz manū porrigit. manū vīz mi-
sericordie. Querit g̃ An mia zc. Dicit. n̄.
vt s. Post r̄n̄ionem dicat. Notate itaqz
qm̄ in mie opibz cū ex charitate p̄pter deū
fiūt/ magna est meritorū cumulatio z excel-
lētia. Nā ibi vtrūqz p̄currit: et p̄iunctio eū
supiori: z suppletio defectū inferiorum.
Ideo Tob. iij. postq̄ dictū est. Quō po-
tuerz misericors esto zc. Sequit. Premiū
bonū tibi thesaurizas in die necessitatis.
Econtrario hō imisericordes iram dei sui
exaggerant. Attēdite o auari: pauperum
opp̄ssores: vsurarij: et qui raro aut nunq̄
vultz aliqd paup̄ibz elargiri. Audite q la-
bores paup̄ez gratis accipitis z mercena-
rios tarde z dimiūte soluitis. Hic certe
a deo vindictam expetunt. Iaco. v. Ecce
merces oparioz vestrozū que fraudata ē
a vobis clamat: z cla. e. in au. dñi sabaoth
introluit. Estote ergo misericordes pau-
peribus in terra vt z misericōdiam in celo
ueniatis. Notate. Cum aliqui transitori
sunt per viam per quam non audēt pecu-
niam portare/ dant campozū pecuniā sub
chirographo/ recepturi eā in terra ad quā
pergunt. quia campsores illi in patria illa
habent socios ad huiusmodi satisfactio-
nem paratos. Spiritualiter. Sumus in
patria vnde non possumus aurum z argē-
tum extrahere. quia vt dicit Bern. in qd
dam sermone. Mundus iste talem insti-
tuit ianitorē vt inde nihil asportari p̄mit-
tat. Debet ergo q̄rere cāpsos q p soci-
os quos habent in patria ad quā redim⁹
nobis satisfaciant. huiusmodi sunt paupe-
res qui chr̄istū habent sociū in celo zc.
Figura Tob. iij. ca. Tobias dedit ga-
belo decem talenta sub chirographo. Et
cum deuenisset ad paupertatem: misit fili-
um qui decem talenta et sponsam cum
hereditate domus Raguelis retulit z is

Dominica. III. post Trinitatis

columnis reuerfus: pñi vñu restituit. Do-
raliter per tobiam intelligit diues dans pau-
peribus sub spe retributionis eterne ex fide
euangelij q̄ tandē spm̄ emittēs ad terrā re-
tributionis recipit qd̄ dedit. s. misericordiam. z
fit heres regni celestis: z in nouissimo re-
diens ad corpus dormiens in tenebris
ipsum illuminabit zc. Augustinus in qua-
dam epistola. Si vis esse mercator opti-
mus da qd̄ potes retinere. vt recipias qd̄
non potes amittere.

I. Secund⁹ ar. In p̄ce. zc. In hoc dicen-
dū de tertia q̄ est consideratio p̄diti-
onis. vbi sunt norande septē conditiones
elemosyne faciende q̄ tangunt in p̄bo Sa-
chei vi. Lu. xix. Ecce dimidiū bonoz meo-
ra dñe do paup̄ibz. Prio elemosyna dz
esse p̄mpra. qz dicit Ecce. q. d. Non ē p̄ra-
stināda elemosyna Prouerb. iij. Ne dicas
amico tuo vade et reuertere/cras em̄ tibi
dabo: cum statim possis dare. Et macrobi-
us lib. ij. saturnaliū Pars bñficij est qd̄ pe-
rit si cito des. Secūdo dz esse copiosa/ di-
midii. Tob. iij. Si multū tibi fuerit abū-
danter tribue. Terno debet esse bona.
i. d. rebz bonis non infectis aut marcidis.
Tō d̄r bonoz. Quarto dz ēē p̄pria. i. de
bonis p̄p̄is n̄ alienis. Tō d̄r zache⁹ meo-
rū. Un. j. q. j. c. Nō est. d̄r Gre. Nō ē putā-
da elemosyna si pauperibz dispenses qd̄ ex
illicitis rebz adquisit. Glosa autē dicit ibi.
Non em̄ causa pietatis faciendā ē iniquitas
vt patet. xij. q. v. c. Forte. et. xij. q. v. ca.
Polite. Aug⁹ dicit. Polite velle elemosy-
nas facere de fenore z vsuris. Quinto
debet esse ordinata. vt. s. fiat pro dei hono-
re: proximi salute: z p̄pria vtilitate: non p̄
vana gloria. Un̄ zacheus addidit: dñe. i.
p̄ tuo amore z honore. Ideo christus dicit
Mat. v. Cum facis elemosynā noli tuba-
canere ante te: sicut hypocrite faciunt in sy-
nagogis et in vi. vt hono. ab hoibz. Amen
dico vobis: receperūt mercedē suā. Se-
xto debet esse liberalis. vt non fiat p̄ susce-
ptis seruitijs. naz sunt pleriqz q̄ pauperes
laborare cogunt: z postea illis noie elemo-
sine aliqd̄ tribuūt. Propterea dicit zache-
us: do. i. non vendo sed liberaliter dono.

Septimo debet ēē discreta. vt de his
q̄ indigent cum animi cōpassione. Leo pa-
pa. H. dentibz dare: nihil aliud est q̄ p̄de

re. Hec notate. o diuites q̄ diuitias habe-
tis: vnde elemosynas facere debetis: nec
tardetis dare vsqz ad mortē. Exemplū
ad p̄positum. Dicebat sc̄ta Lucia m̄ri sue.
Qd̄ moriens das. id̄ das: qz tecū ferre nō
potes. Da igit̄ dñi viuis z mercedē habe-
bis. Aliud exemplū. Legit q̄ eremita qd̄
dam vidit in visioe multas anias in diuer-
sis statibz: inter qs̄ vidit vnū virū sedentē
z stabat vna mensa repleta oibz bonis an-
eū: z alia post eū vacua: quē interrogauit qd̄
hec notaret. Ille r̄ndit. Mensa stans an-
me sunt opa misericordie q̄ feci an̄ mortē quibz
bus mō vtor. Mensa p̄o retro posita ē illi
lud̄ qd̄ disposui cū adhuc viuerē z manda-
ui vxori z pueris meis vt aie mee subueni-
rent in suffragijs z elemosynis: z ecce ad-
huc vacua est. qz ita se occupauerunt rebz
diuidendis q̄ mei obliti sunt. Un̄ dicit qd̄
dā. Fac bene dñi viuis post mortē viuerē si
vis. Et Amb. Hoc tm̄ tuū reputa quod
pauperibz erogasti.

t. Tercio ar. Aud. zc. Nec dubiū ēē dz
qn̄ dur⁹ accepturi sint sniam q̄ pau-
perū nō misereant. Nā vt dz. vj. q. j. Om̄s
Negant ch̄m q̄ misericordiam negat patienti-
buz. Iniuria etiā magnā faciunt paup̄ibz
retinēdo bona q̄ ad oim̄ cōmunē vtilitatē
creauit dñs. Contra qs̄ notate qd̄ lex dicit
Nullus dz in loco publico edificare in al-
teri⁹ p̄iudiciū. ff. Ac quid in loco publico
vel itinere fiat. l. Pretor ait. §. Vento.
Pone casum. Quidā habuit molendinū
a longo tpe in flumine publico Venit ali⁹
q̄ edificat aliud molendinū p̄pe illd̄. Quo
zstructo: cursus aq̄ molendini p̄oris impe-
dit. Querit an ille q̄ sentit hoc dānū pos-
sit p̄ alium. R̄ndet q̄ sic qz qui aq̄ cursum
impedit: vñm̄ ip̄i⁹ molendini videtur au-
ferre. Erte talē iniuriā facit auar⁹ paup̄i-
bus bona detinēdo q̄ de⁹ creauit ad vtili-
tatē cōmunē. Et p̄ tali violētia dicit de⁹ i
p̄s. Propt̄ miseriā iopū z ge. pau. nunc ex-
sez auaros dure iudicando zc.

Dñica. v. post. Trini. Sermo j.

Uli timere.

n. Lu. v. Dñs vnani. i. oio. estote
p̄patē. frater. ama. j. Pe. iij.
Si tales fuerim⁹ n̄ debem⁹ timere Induc
at ap̄ls ad tria. Prio ad mētē in deū eleua

tionē. Oēs vnānt. in o. estare. Tūc em̄ su-
mus vnāntes cū oēs ad deū redimur.

Secūdo ad mutua p̄desceōne. cōpatien-

Tertio ad fraternā dilectiōez. fra (tes.
tuitatē amatores De p̄mo Col. iij. Ora-
tionē istate vigilātes i ea. De scdo Ro.
xij. Flere cū flētibz. De tertio. j. Pe. iij.
An oia mutua i vobismetip. zc. Noli zc.

p Rm̄ articulo. Qm̄ in p̄bis themas

saluator vult excludere timorē ioz

dinatū inducēdo ad spem. iō despe q̄ritur

Utr̄ spes sit virt̄ ḡuita: Q. nō. Spes

est vna de passiōibz aie: fm̄ Boe. j. d̄ p̄lo.

Utr̄ aut̄ nō est in genere passiōis: vt d̄t

Aristo. ij. Eth. Contra. Ro. viij. Spe

salui facti sum. Utr̄ p̄o est q̄ puenire fa-

cit ad salutē. Rndet Bona. iij. sc̄. dist.

xxvj. Hoie sp̄et p̄t itelligi affectio anī. iu

pta illud qd̄ p̄bi z sc̄i dicunt q̄tuor eē anī

mi affectiōes. s. gaudiū z dolorē: spem z ti-

morē. P̄t etiā sumi p̄o habitu q̄ dirigit

motū anie z affectū in id qd̄ expectandū ē

Et isto mō spes nō tm̄ est p̄tus gratuita:

imo p̄tutū ḡuitatē sustētamētū z ancōra.

Utr̄ q̄dez ē ḡuita: qm̄ facit aīam expe-

ctare ea q̄ sūt sup̄ oēm expectatiōez hūanā

Et facit oīno im̄i diuine largitā: sic fides

facit assentire p̄me p̄tati: z charitas adhe-

rere sūme bonitati. Dū aut̄ aīa ipsi diuine

largitati p̄t se z sup̄ oia innitit: rectificat

z sup̄ se eleuat: z deo accepta efficit. Ideo

necesse ē q̄ hīr q̄ mediāre h̄ sit habeat ra-

tionē gratuite p̄tutē. Hec Bon. Pro fū-

damēto. Magnū bonū est cōgscere diuina

z ad illa aspirare. Qui d̄. li. fastoz. Felices

aie q̄b̄ hec cōgscere primū. Inq̄ domos

supas scādere cura fuit. Utr̄ z Arist. x. eth.

dr̄: q̄ hoies se debēt trahere ad diuina qm̄

tū p̄nt. Querit ḡ An spes p̄ quā hō ad de-

um redit sit p̄t gratuita: Dic m̄. vt s̄. Ex

q̄ p̄clude q̄laudabil̄ est spes. Facit em̄ cō-

firmationē p̄ turbine aduerse cētationis.

Heb. vj. Spem sic ancōrā anie hēm: q̄. s̄.

seruat a p̄cellis z vent; tentationū. Unde

etiā spes est q̄si baculus cui q̄ innitit nō fa-

rigat. Est etiā vt colūna totū spūale edifi-

ciū sustētans ne cadat in barathrū despa-

tionis. Hec in cain defecit: iō cecidit. Hac

colūna sustētabat m̄ illa de q̄. ij. Macha.

vij. dr̄. Pereuntes septē filios sub vna dia-

conspiciēs m̄ bono anio ferebat p̄t spem

quā in deū hēbat. Sap. iij. Etsi corā hō-

minibz tormenta passi sunt: spes illoz im-

mortalitate plena est. Sed q̄ sunt q̄ i d̄no

sperare p̄nt z debent: Lerte soli obediē-

tes z iusti. Nā dr̄ puer. x. Spes impiorū

peribit. Audite o peccatores impij: vsura-

rij: fraudulētī: z generatī oēs deo z ecclie

rebelles attēdite qm̄ soli obediētes sūt se-

curi de spe sua. Figura In euāgelio hō

dier. simoni (cū q̄ erant iacobz z ioannes)

dixit d̄ns. Noli timere. Spūalr̄ Simon

interp̄at obediēs: quē sociat iacobz. i. vi-

cioz sup̄lātatio: z ioānes. i. gr̄a dei. Ideo

vt dr̄ Hiere. xlij. Obediamus vt bene sit

nobis.

s Ecūdu ar. In euāgelio tria insinu-

ant siue ostendunt nobis notanda: q̄

nos securos reddere debent

Primū est benignitatē christi clementia

gratiōsa.

Secūdo ē sue p̄tātē efficacā p̄tiosa

Tertiu ē sue maiestātē p̄ntia fructuosa.

In h̄ sermone dicēdū de p̄mo qd̄ ē sue be-

nignitatē clemētia: q̄ notat cū dr̄. Eū tur-

be irruerēt in eū. s. ex deuotiōe vt audirēt

p̄bū dei: et ipse stabat se. stag. gene. et vi.

du. na. se. stag. p̄s. aut̄ dei. z la. re. Ascendit

aut̄ in vnam nauim que erat simonis: ro.

e. a terra re. pusil. Et se. do. de na. turbas.

In hoc textu tangit p̄cipue triplex domi-

nī benignitas

Prima est benignitas inhabitatiōis

Secda est benignitas hūiliationis.

Tertia est benignitas instructiōis.

Prima igit̄ zc. que notat i hoc q̄ d̄ns ascē-

dit in nauim simonis. In hoc em̄ s̄ḡtur

q̄ d̄ns habitat in cordibz obediētū z hu-

milū. Aug. Q̄ p̄uauis es d̄ne. humiles

corde sunt dom̄ tua. Inobediētia p̄o per

oppositū expellit d̄nm a domo cōscientie:

quia nō vult deo subesse. Unde in detesta-

tionē inobediētie dr̄. j. Re. xv. Quasi pec-

catū ariolandi est repugnare: et q̄si scelus

idolatrie acquiescere nolle. Sicut tū dicit

Tho. ij. ij. q. cy. Illa non est comparatio eq̄-

litatis: sed similitudinis. quia vicē inobe-

dientia reducat in p̄tēptu dei sicut idola-

tria. sed idolatria magis. Inobediēs q̄p-

pe facit p̄tra ius nature quo tenēt oēs cre-

ature obedire creatori. Bern. Infidelēti

vt get naturalis rō totū se debere ei a q̄ to

Dominica. v. post Trinitatis

tum habet. Un inobedientē sp respēden
do mordet ius nature. Un dñs ad Cain
Gen. iij. Si male egeris in foris pctm tu
um aderit: reclamare. s. pscia tua ppta. fa
cit etiā inobediēs cōtra ius possiūū: pcc/
pta ecclie trāsgrediēs z supioz suoz i his
in quibz subiectus est. in q ipsi deo resistit.
iuxta illud Ro. xij. Qui prāci resistit/dei
ordinatōi resistit. Un inobediētibz datur
maledictio Deut. ij. En ppono vob ho/
die maledictionē si nō custodieritis māda/
ra dei. Et. xvij. Qui supbierit nolēs obe
dire sacerdotis impio q mīstrat dño deo:
moriet hō ille. Un z mors venit in mūdū
ppter inobedientīā pmoꝝ parentū: vt pa/
ter Gen. iij. Scda est benignitas hūili
tatis q notat p hoc q petru rogauit redu
cere nauē pusillū a terra. Mira hūilitas z
māsuertudo dñi/ pceptor erat z tñ rogar.
In q platis formā hūilitatē dedit: vt libe
tius moncāt q pcpiant: magisq amari
q timeri appetāt. qā vt dr Gen. Gēro/
sus est anim⁹ hois: facili⁹ ducit q trabať.
Sicut aut dr Aug⁹. de pcor. euāg. q dñs
alcedens in nauim rogar simonem a terra
reducere pusillū: sīgt tēpare vrēdū verbo
ad turbas: vt nec terrena eis pcpiant: nec
a terrenis in pfunda sacramētoꝝ recedat.
aliter nauis simonis. i. cor religiosoz dbet
elongari a terra. Tertia est benignitas
instructōis. qā sedēs docebat de nauicu/
la turbas: ex desiderio sue salutis volēs oēs
saluos facere. Lu. xix. Venit q̄rere z saluū
facere qd pierat. Et nota bñ q de nauicla
simonis docebat. qz nec bñ docere: nec bñ
doceri possum⁹/ nisi cor promptū ad obe/
dientīā habeam⁹. qā nec ipe habitat nisi i
cordibz obedientiū. Oēs em inobediētes
qm chm a se repellūt: ideoz a dño dereli
quunt: z in barathrū tandē detrudētur. ij.
Thes. j. Qui nō obedierunt euāgelio dñi
nostri iesu chri penas pabūt in iteritū sem
piternas. Exemplū Nūeri. xvj. Chore
z suos complices ppter suā inobedientīā
z ambitionē terra deglutiuit. Propterea
dr Eccl. xij. Vt vobis impj q dereliqstis
legem altissimi zc.

Et ar. Aud. zc. Cauete q ab iobe
dientia. Nā vt hī extra de maioritate
et obed. c. Sids venerit. Trāsgrediētes
mādatū plati/ abiectiōe digni sunt. Et sic

habet. ff. de remāl. l. Desertoꝝ. s. in belz
lo. Qui trāsgrediunt mandatū pncipis:
morte digni sunt. Et tales capite puniunt
rei sunt lese maiestatz. ff. d re mili. l. De
s. Qui in acie. Pone casuz z applica. Un
Deuter. vij. dicat. Peribitis si inobedien/
tes fueritis.

Dñica qnta post Trinitatē
Sermo secundus

Uli timere.

n zc Misericordes: modesti: hūi
les. j. Pe. iij. Si tales sum⁹/ tñ
mere non debem⁹. Misericordes inq per
fraternā supporationē. Modesti p bone/
stā cōuersationē. Humiles p ppiā vilipen
sionem. De pmo Luc. vj. Estote miseri
cordes. De scdo Phil. iij. Modestia ve
stra nota sit oibz hoibz. De tertio. j. Pe.
v. Hūilitati sub potēti manu dī.

Noli timere.

p Rim⁹ ar. An virtus spei aliqñ sit inq
formis: q. nō. Spes est certa expec
tatio future beatitudinis ex grā z meritis
pueniēs. q spes nō est sine grā. Contra
Aug⁹. li. de vera innocētia. Cū cetere vir/
tutes sint bonis z malis cōmunes: dile/
ctio dei z ppiā bonoz est atq pioꝝ
Rūder Bon. in. iq. di. xxvj. Spes pōt
esse informis: qz pōt esse sine grā. Pōt em
qz spare vitam eternā in mortali existēs:
et ille ac⁹ sperandi ab aliq habitu pcedit
Talis aut habit⁹ qdāmō tenet rōnez vir/
tutis: qz potētiā rectificat z roborat. Ad
illud aut qd obijciť dicendū: q ibi diffinit
spes put est virt⁹ formata. Vel si genera/
liter: dicendū q dr pcedere ex grā z meri/
tis: vel in re habitis: vel in pposito. Nec
Bonauē. Pro fundamēto Spes apud
hoiem aut spes spaliū: z generalr qcuqz
spes maloz est fallax. Un dr Pāphil⁹ po
eta. Spes reficit dñm: fallit z ipsa suum.
Fatu⁹ est q q transitoꝝis p spem inheret.
sed prudēs est q spem in deo ponit. Nā vt
dr Macrobr⁹: Prudentis est mūdū istū z
oia q in mūdo iunt diuioꝝ pēplatiōe de/
spicere: oēm q anie cogitationē in sola dī/
uina erigere. Sz q̄rif: An talis spes q ha
bet in deo possit esse informis: Dicrū. vt s

Ex qua concludere q̄ spes etiam informis fortificat anīmū ad agendum p̄niam: et sic dispositū inducit spem formatā q̄ p̄mptū reddit animū ad bonā opatōez. **Un̄ Esa. xl.** Qui sperant in dño mutabūt fortitudinē. s. p̄p̄ia in diuinā: nō in se p̄fidētes: assument pēnas vt aq̄le: current z nō laborabunt: volabūt z nō deficiēt. **Bernar.** Nil oipotentiā dei clariore reddit q̄ q̄ oipotētes facit q̄ in se sperant. Spes d̄ppe se erigit in deum: et ip̄e nō est ita crudelis vt se subtrahat z innitentē cadere sinat. **Eccl. ij.** Respicite natiōes hoīm z scitote qz null⁹ spauit in dño z p̄fusus est. Sed nota bñ q̄ nō est spes p̄tuosa neq̄ formata neq̄ i⁹ formis vbi nō est p̄positū emēdatōis z bone opationis. Audite indurati luxuriosi: q̄ correctionē cōtemnit⁹: auari: iniusti adq̄ sitores: fures: paupes opp̄ssores: fraudulenti: q̄ nō p̄ponitis restituere zc. **Speratis vos saluari:** Certe nō est spes: sed damnable p̄sumptio. Vbi em̄ vera spes ē: sequit̄ correctio z emendatio. Figura in euāgē. **Lu. v.** Postq̄ dicit dñs petro. Noli timere: statim subducit ad terrā nauib⁹: relictis omnib⁹ secuti sūt eū. **Exponē.** subductis nauib⁹. i. affectionib⁹ ab aq̄s volu luptatū z cupiditatū: ad terrā. i. soliditatē z firmitatē boni p̄positi: relictis oib⁹ pctis p̄s. In dño sperans nō infirmabor. **Nō enīz** (vt ait **Augustin⁹**) dñs totiens ad inuitandum sibi moneret: si suppo:tare nos nō llet.

I. **Secūdus ar.** In p̄ced. zc. **Nūc** de scōo qd̄ est dñice p̄tatis efficacia p̄tuosa. qz vīcz cum nihil cepissent p̄ totā noctē laborātes: ad p̄būm tñ saluatoris rere laxātes/ceperūt pisciū copiosam multitudinē: ita q̄ rūpebatur rete. Vbi se offerunt tria consideranda.

Primum est auctoritas p̄ceptionis.

Secundū est simplicitas obedientiōis

Tertium est utilitas executionis

Primū igit̄ zc. Quia vt cessauit dñs loq̄: dicit ad simonē. Duc in altū z laxate retia v̄a in capturā. **Distice** in p̄bis p̄dictis tangunt̄ tria p̄dicatōri expedientia

Primo sublimis conuersatio. cum dicit. Duc in altum. **Secūdo** planaz nō iuo lura locutio. cum subdit. laxate retia v̄a.

Tercio recta intentio. cū addit. in captu

ram. **Non** p̄pter adulationē humanā: non p̄pter vanā gl̄iam: non p̄pter utilitatem tē poralē. sed in capturam aīaz z edificatiōnem spūalem. **Chrys.** Condescēdens em̄ hoīb⁹: sicut magos p̄ sidus vocauit: sic z piscatores p̄ piscatoriā artēz. **Generalr** em̄ exponi potest de quolibet catholico cui dicit. Duc in altū. i. in p̄fundū mysteriorū: nō imorans sensui l̄ali ceremoniaz z sacrificiōz veteris leḡ. et laxate retia v̄stra. i. volūtates v̄as in capturā. s. meritorum: exponēdo. s. in sensu mystico z exequendo in actu p̄tuoso. **Scōm** est simplicitas obedientiōis. quia respondens **simon** dicit illi. **P̄cepto**z p̄ totā noctē labor. nihil cepim⁹. **In ver.** aut̄ tuo lax. rete. **In hoc** dat̄ forma vere obedientie. qz religiosus obedire debet simplici p̄bo: non p̄ceptū vel cōmūnationē expectando. **Notandū** aut̄ q̄ peccatores de nouo penitētes cōuersi ad deū dicere possunt illud. **Per totam noctē** laborātes/nihil cepimus. s. meriti. **Vita** em̄ peccatoz nocti compar̄. **Tum** p̄pter frigiditatē. **Mat. xxij.** Refrigescet charitas et abundabit iniquitas. **Tū** p̄pter obscuritatem. **Joā. ij.** Dilexerūt hoīes maḡ tenebras q̄ lucē. **Tū** p̄pter cadendi facilitatē. **Bea.** **Pctm** qd̄ p̄ p̄niam nō diluit/mox pōdere suo ad aliud trahit. **In hac** igit̄ nocte nihil capiūt. **Supbi** em̄ nihil capiūt nisi ventū inanīs gl̄ie: imo vt ven⁹ loq̄r a v̄eto capiunt/hic foliū a v̄eto rapit. **Sap. v.** Quid nob̄ p̄fuit supbia. q. d. nihil. **Auari** p̄ multos labores poti⁹ a diuitijs capiūt q̄ possideant eas. **Be.** Si vere tua sūt q̄ possides: expone ad lucra: z p̄ terrenis celestia cōmuta: qd̄ si non vales facere: scias te pecunie tue nō esse dñm/ sed seruū: custodē/nō possessorē. **Sap. v.** Diuitiaz iactantia qd̄ nob̄ p̄tulit. **Eccl. v.** Qui amat diuitias fructum non capiet ex eis. **Ideo** labor auaroz comparari solet tele araneaz. **Esa. xij.** Telas aranee texuerūt. **Et Job vij.** Sicut tela araneaz fiducia ei⁹. **Auari** em̄ circūeundo villas seipsos euiscerantes z frutibus euacuantes: telā faciūt vt aranea ad capiendā muscam. i. cōmodum tpale. **P̄terea** luxuriosi post multas sollicitudines poti⁹ capiuntur a volu ptatē q̄ capiant. sicut piscis poti⁹ hamo capitur q̄ ipse capiat. et mus in muscipul

Dominica. v. post Trinitatis.

lardum caseū capit capif. Et generalr nul-
lus existens in nocte petri mortuū capit ali-
qd meriti vite eterne. Esa. lix. Opa eoz i/
utilia. De fructu vano imo nullo calū. dz
Ro. vij. Quē fructū habuistis tunc in illis
in quibz nunc erubescit. Tertū est vri-
litas executionis. qz obediēdo pceptozi eo/
cluserunt multitudinē pisciū copiosā adeo
qz rumpebat rete eoz z annuerūt socijs q
erant in alta naui vt venirent z adiunaret
eos. Trillus. Hoc figura fuit futuri. Nō
em frustra laborabunt euangelice doctrine
rete tendentes: sed greges gentiū aggrega-
bunt. Aug. de pcor. euāg. Q. aut rete rū-
pebat z pisciū copia nauticūle implete sunt:
ita vt pene mergerent: sūt hoim carnaliū
multitudinē tantā futurā in ecclia vt etiaz
disruptione pacis p hereses z scismata scin-
deret Beda. Rumpit aut rete: s; nō labit
piscis. qz suos dñs inter psequentiū scan-
dala seruat. Theophil. Ecclia sumergit
deficere nō pōt. lz fluctuet z pantiat. In p-
dictis aut notat qnta sit utilitas vere obe-
dientie p quā vitz capif meritorū multitu-
do. Exemplū in Vitaspa. Venerūt q-
tuor frēs de scitibi ad abbatē pambo: vesti-
ti pelliceis tunicis z indicauit vnusqz eo-
rū alterius pcutē non pſente eo. de quo lo-
quebat. Vnus nāqz ex eis se iunabat mul-
tū. Alius s; nōnihil possidebat. Tertū ha-
bebat plurimā charitatē. De quarto vero
dixerūt qz viginti duobz annis in obediē-
tia maiori pmanisset. Rādit eis abbas
pābo. Dico vobis qz isti virtus maior ē
qz ceteroz. qz vnusqz vīm in pcutē quāz
possidet voluntatē ppiam retinuit: hic au-
tem voluntatem suā abscondēs aliene vo-
luntatē se suū fecit. Tales em sunt veri cō-
fessores si vsqz in fines pmanerint. Vñ. j.
Reg. xv. Melior est obediētia qz victime.
c. Eruius ar. Aud. qz sit fructuosa dñi
pſentia. qz stulti sunt qz potius dia-
boli qz dñi pſentiā volunt. Unde detrimē-
ta multa incurrunt. Habet enim. xxvij. q.
j. Sepe. Conuersatio autēz siue cōicatio
maloz sepe corrumpit bonos mores. Nō
dubiiū qz qn diaboli cōicatio multas corru-
ptiones faciat in qbz inexcusabilis ē pctōz
Vñ vt dicit lex. Qui sibi malū sociū el-
git: de se conqri debz z sibi imputare. ff. p
socio. l. Cum duobz. Notate qd diligenter

fugeret pntiā latronis z homicidē q non
qrit nisi rapere z occidere. Et qntū deside-
raret? et pntiā quo pſente possidetis qridie
lucrari mille florenos. Erpone et applica
notando illud Ro. vij. Si de pro nobis:
qs s; nos. Et illud Joā. xv. Sine me ni-
hil potestis facere Et ibidē Qui manet in
me z ego in eo: hic fert fructū multū.

Dñica. v. post Trinitatis.

Sermo. iij.

Noli timere.

n

Nō reddentes malum p ma-
lo neqz maledictum p maledi-
cto sed econtrario bñdicentes. j. Petri. iij.
Nora triplicē redditiōē. Vide dñica. iij.
post epiph. ser. ij.

Noli timere

p Rimus ar. An spes in suo actu habe-
at certitudinē. Q. non. Nullus ē cer-
tus de grā z meritis. Contra Roñ. vij.
Certū qz neqz mors neqz vita zc. Apłs
aut de hoc non erat certū nisi certitudie ex-
pectationis z pfidētie. Rādit Boñ. in. iij.
dis. xxvj. Absqz dubio virtū spei i actu suo
habet certitudinē. Certitudo aut ista dis-
fert triplr a certitudine fidei. Primo qz
certitudo fidei ē i intellectu/ certitudo spei
est i affectu. Scōbo qz certitudo fidei op-
ponit errorē. Certitudo aut spei hesitatioē
siue diffidētie. Vñ p fidē certū est aliqz de
euentu z de ordine. Per spem aut solū cer-
titudo est de ordine vitz qz si in bono pſe-
uerauerit habebit vitā eternam. Tertio
qz certitudo fidei est circa complexū vt q
deus est trinus z vnus z bñdōi. Certitudo
aut spei magis est circa incomplexū. Spe-
enim sperat vitā eterna. Patz itaqz qz spes
habet certitudinē. Si em (vt dicit pbs. j.
ethic. virtus est certior oi arte: ancora autē
oz esse certissima. Hec Boñ. Pro fin-
sicut dicit pbs. j. ethic. non in omnibz silit
est qrenda certitudo. Constat at de spe rē
pozaliū qz modicā aut nullā certitudinē
habet. Quis em certū est qz p labore lucrū
reporabit. Vñ dicit poeta pāphīl. Sor-
te sub ambigua spes z labor omnis habet
Lresat pñcipio spes tamē ipa bono. S; de
despe que est virtus theologica qrit An i
actu zc. Dicit rñ. vt s. Ex qz cōclude qz spes

non excludit timorē. **U**n̄ hec duo consum-
git p̄s. di. B̄nplacitū ē dñs sup̄ timentes
eū: z in eis q̄ sperāt sup̄ misericōdia e. S̄z heu
multi sunt q̄ nō timent̄ temerarij p̄ctōres/
lubrici/auari/ysurarij zc. Contra q̄s leo q̄
est audacissimū animal iuxta illd̄ puer. xxx.
Leo ad nullius pauebit occurſū. B̄z tñ ti-
mere septe sic dicit **I**h̄s. z h̄z etiā in histo-
ria trāsmarina. s. stratā publicā: et hec est
mors. strēpitu rotarū: z he sunt cōminatio-
nes diuine. ignē: z hic est ignis infernalis.
q̄ddā animal q̄ d̄z lamia/cui⁹ ferocitate vi-
sa vit̄ est aliq̄ bestia tuta. z hec est iudicij se-
ueritas. Item q̄ddā animal q̄ d̄z leontoso-
rius: de cuius carnib⁹ comedēs intoxicat⁹/
z hec est infectio pcti. Item venatorū inge-
nia: z he sunt insidie diaboli. Item p̄bera
catulorū. Et hec sunt flagella p̄ntis vite.
Hec q̄ppe oia timenda sunt. Ideo spes n̄
excludit imo concommitat timorē. **F**igura
Ben̄. xlii. in benedictione ioseph. **D**ipo-
rens b̄ndicet tibi b̄ndictionib⁹ celi desup⁹
abyssi deorsum. In b̄ndictionib⁹ celi: s̄ḡt
spes celestij. In b̄ndictionib⁹ abyssi timor
q̄ consurgit ex penis inferni. **I**tem **B**en̄. xij.
Abraam retendit tabernaculū suū habēs
ab occidēte bethel z ab orientē bai. qz h̄o
i aduersis d̄z h̄z spem q̄ figurat i bethel
q̄d interpretat dom⁹ dei. In p̄speris aut̄ d̄z
h̄z timorē pctōz suoz vel futuri iudicij
vel tormentoz inferni q̄d figurat in h̄ nō
mine bai. q̄d interpretat vita vallū q̄ est vi-
ta forditū: vita pctōz: vel q̄stio vite q̄ erit i
iudicio/vl̄ abyssus in q̄ notat timor inferni
Sed heu de multis p̄t̄ dicit illud p̄s. **N**ō ē
timor dei añ oculos eoz.

I Ecundus ar. In p̄ce. zc. In h̄ s̄mo/
ne dicendū de tertio q̄d est dñice ma-
iestat⁹ p̄ntia fructuosa. qz vicz fecit petruū
z alios cognoscere suā mirabilē p̄tatem z
p̄ntiā sui fragilitatē. **U**n̄ p̄cidit simon zc.
Ubi oñdis p̄ntia dñi tripl̄ fructuosa.

Primo/ qz humiliatiua

Secdo/ qz asecuratiua.

Tertio/ qz attractiua

Primo qz humiliatiua. inq̄ntū facit cogno-
scere diuinā sublimitatē z p̄ntiam fragilita-
tē. **U**nde petrus ex hūilitate p̄cidit coraz
iesu. di. **E**ri a me dñe: qz h̄o pctōz sū. **N**ō
sum dignus habitare i tua societate. qz tu
de/ ego h̄o pctōz/ tu dñs. ego funs. Sic z

abraam ex diuina p̄ntia humiliat⁹ dicebat
Ben̄. xviij. **L**oqr ad dñm meū cū sim pul-
uis z cinis. Sic z de b̄to **F**rancisco legi-
mus q̄ stans in orōne dicebat deo. **Q**uis
es tu: z quis suz ego: z hec sepius replica-
bat. **D**e petro aut̄ dicit **C**irillus in p̄positi-
to. **R**educens ad p̄sciam patrata delicta
tremit: vel imund⁹ mūdū credit se nō pos-
se suscipere. **S**ecdo: qz est asecuratiua. q̄
dicit dñs ad simonē. **N**oli timere. **E**x hoc
iā hoies eris capiens. q. d. **E**x hoc q̄ sic te
hūiliasti habebis officiū ad capiēdos ho-
mines. **D**ignum est em̄ vt illi alijs p̄sint
q̄ in p̄tate extolli nesciunt. **U**el sic dicit **B**e-
da. **E**xponit ei dñs quid captura piscij si-
gnificet q̄. s. ipse sic nunc p̄ retia pisces: sic
aliqñ p̄ p̄ba sit capturus hoies. **E**st q̄ p̄se-
tia dñi asecuratiua z consolatiua. **U**nd̄ z
in cor penitent⁹ veniens tribuit spei seari-
ritatē. **A**mb. **D**ic et tu eri a me dñe. qz h̄o
pctōz sū. vt r̄deat dñs. **N**oli timere. **I**n
dulgēti dñs pctm̄ facere **U**n̄ z **D**at. xiiij.
Discipulis timentib⁹ i mari dicit. **H**abe-
te fiduciā. **E**go sum: nolite timere. **T**er-
tio qz est attractiua. **U**n̄ subductis ad ter-
ram nauib⁹ relictis oib⁹ secuti sūt e. **N**ō tñ
oīno omnia reliq̄runt qz adhuc itez post/
ea ad p̄ntiā redierunt. **D**ulcedo q̄ppe vñ/
ce p̄ntie eos attrahēbat **P**s. **Q**uamagna
multitudo dulcedis tue dñe zc. **C**hryf. **L**ō-
sidera eoz fidem z obedientiā: qz relict⁹ oī-
bus eum sequebāt. **N**ec mirū qz nihil dul-
cius: nihil securi⁹: nihil honorabili⁹ q̄ chri-
stum seq̄. **U**n̄ ip̄e dicebat **I**o. viij. **Q**ui se-
quit me non ambulat in tenebris s̄z habe-
bit lumē vite. **O**īa q̄ libenter p̄temnere de-
bemus vt veraciter ch̄m seq̄mur. **E**xem-
plū i paulo q̄ dicit **P**hil. iij. **O**īa arbitroz
vt stercora vt ch̄m lucrificā. **E**t itez ille
dicebat. **M**ibi viuere christus est et mori
lucrum.

I **E**rei⁹ ar. **A**ud. zc. **F**orte dicēs. **N**ō
est in p̄tate n̄ra h̄z p̄ntiam dñi. **A**u-
dite q̄d lex dicit. ff. de regu. iur. **Q**ui p̄t sa-
cere vt conditioni possit parere iā posse vi-
det. **U**bi glosa tangit casum de illo quem
quis cōstituit heredem z legauit aliquid
suo q̄d non possit recipere nisi facit sit liber
q̄d cōmiserit fidei heredis sui rogando euz
q̄ eū in animumitteret z sic daret legatū. **H**e-
res postea se excusat q̄ seru⁹ non est capax

Dominica. v. post Trinitatis

calis legati. Sed excusatio non valet quia per eum stat q non habet libertatem. et ideo ei imputat. ff. de legatis. l. Si quis servus. Sic et totum imputat eis q non habet gratiam. qz sicut hñ d p se. vi. iiij. Nec quicq. Sicut sol eq̄liter sup omnes radlat: sic gra dei eq̄liter offert omnib: tñ illud necessarium ē vt ad deū p̄uertamur et sibi appropinquemus. Audite q̄libet appropinquaretz ei sine q nullaten⁹ securi esse possietis. Expone: notando illd Jac. iiij. Appropinqte deoz ipe appropinqbit vobis.

Dñica. v. post Trinitatis
Sermo. iiij

Noli timere.

Noli timere. In h vocati estis vt bñdictione hereditate possideatis. **1. Pe. iiij.** Iō non debem⁹ timere. In illis aut p̄bis tangunt tria.

Primum gratiosa vocatio. vocati estis

Secūdo vocationis p̄clusionem vt bñdictione possideatis.

Tertium conclusionis p̄firmatio. hereditate. i. firme et p̄petuo ad modū hereditatis. De his trib. **1. Pe. v. De ois gr̄e vocauit nos in eternā gl̄iam suā**

Noli tē.

Rimus art. An spes p̄cedat charitatem? **Q.** nō. **Aug. li. iiij. de ci. dei.** Dis affectō nō ex amore. **Cōtra. Bar. 1.** Abrahā genuit Isaac: Isaac autē genuit iacob. **Glo. i.** fides generat sp̄em: et spes charitatem. **Rñder Bon. in. iiij. dist. xxvj.** Dupliciter cōparare possum⁹ istos habitus. Aut fm se. Aut in ordine ad actus. Prio mō non hñt ordinē qz oēs p̄tutes gratuiti sūt infundunt. Secūdo mō vn⁹ habet ordinē ad alter⁹: qz act⁹ vn⁹ disponit ad actū alteri⁹: qm̄ g act⁹ sp̄ei disponit ad actum charitatz tanq̄ ad spūalis edificij complementū. Nemo em̄ diligit aliqd bonū p̄pter se et sup oia nisi speret se ad illud posse puenire. Hinc est q̄ fm ordinē nature act⁹ sp̄ei p̄cedit actū charitatz. Ad illud autē qd obijciat⁹ et cōdū q̄ vep̄ est de amore fm statū imp̄fectū: sed sic amor fm imp̄fectionez stat⁹ est oim affectionū p̄ncipiū: sic fm suam p̄fectionē est oim affectionū termin⁹ si

nalis et cōplementū. Qēs em̄ affectiones aie ad h ordinat⁹ vt de p̄fecte amet. **Charitas** at nō iōiar q̄lēcūqz amorē s; amorē p̄cipuum. **Hec Bon.** Pro fm. Sicut dicit Arist. in postp̄dicament⁹. **Pri⁹** d; aliquid alio aut tpe: aut naturali p̄suppositiōe: aut dignitate: et alijs modis ibi posset. Et d; gnitate qdem nō est dubium qn charitas simplr sit prior spe: tpe p̄o simul infunduntur habit⁹ sp̄ei et charitatz. **Ac** etiam vt plurimū sunt sūt tpe. De ordine aut natu⁹ re est q̄stio. Et p̄stat q̄ spes multū dispoñit ad amorē. **Un** dicit **Quid. li. heroidū.** Spes bona dat vires. Sūt aut vires ant mi ex charitate. **Cum** g qñt An spes rē. **Dic rñ. vt s.** Et qua p̄clude q̄ spes facit mentē elevationē ad deū et ad dulcedinem future p̄t̄plationis. **Heb. vi.** Spem habebim⁹ incedentē vsqz ad interiora velaminis vbi p̄cursoz p nobis introiunt h̄bz. **Unde** spes qdā mō an tps intro ducit in paradysum. **Un** sup illud ps. **Spera in dño.** dicit glosa. Per spem intrat ad videndū id qd credit. **Prover. x.** Expectatio iustoz leticia. **S; attendite** qm̄ p oppositū: iniquozū expectatio est tristitia. Quis aliter p̄sumat. **Quarito** luxuriosi: o sacrilegi et c. **Certe** vt d; puer. x. Spes impioz pibit. **At ecō** tra vt iā diximus. Expectatio iustoz leticia. **Figura in Gen.** Abrahā diu expectauit p̄missū de filio p̄missionis: et tandē habuit filiū Isaac quē (vt dicit paul⁹ ad **Ro. iiij**) expectauit in spe p̄ spem. In spe. i. gr̄e: p̄ spem s; nature. Expone qm̄ Isaac inter p̄rat n̄lus: et sūt leticia iustis repromissū. **Nam** vt ait ps. **Exultabunt sc̄i in gl̄ia**

Eam d ar. In p̄ce. et c. In h aut dicē dū d triplici spe qm̄ ad spem nos hoz

tant p̄ba themat⁹.

Pria est spes moderāda.

Secūda est spes detestanda.

Tertia ē spes amplexanda.

Prima igit⁹ et c. hec ē animi cōpassio cuius obiectū est bonū futurū qd cūqz cū arduitate et difficultate adipiscendi apprehensū. et hec etiā in bzuris inuenit. **Ista** igit⁹ est expectatio nō certa alicui⁹ boni futuri ex rōne aut cōiectura p̄babilī. **Hec ē moderanda** qz pōt esse bona et mala. **Hac** spe dicit⁹ mus mercatorē laborare spe lucri. **Tunc** aut est cōmendabil qm̄ in solo deo p̄ncipa

liter ponit z ordiat ad vltimū finē. Hmōi spes erat in iuda machabeo. de q̄ dicit. ij. Mach. xv. Machabeus semp̄ p̄sidebat cū oim spe auxiliū sibi a dño affuturū. Secunda ē spes amplexanda. Hec est virtus theologica faciens in deū fēderēz sibi inniti. Hec autē spes p̄ncipalr respicit b̄titudinē eternā. secundario autē alia q̄ petunt a deo in ordine ad b̄titudinē eternā. vt dicit Tho. ij. ij. q. xvij. Tercia est spes detestanda q̄ vicijs nō deo s̄ creature inmititur. Sap. ij. Vacua spes illoz: hmōi est spes eoz q̄ p̄sidēt in sua iusticia Lu. xvij. dr̄ dñs ad q̄dā q̄ i se p̄sidebāt tāq̄ iusti zc. Hec ē fallax. qz vt dicit Greg. Sepe fordet i oculū iudicijs qd̄ fulget in oculū opant̄. Itē spes eoz q̄ confidunt in sua sapia vt fuerunt phi. Aug. in solil. Audium⁹ z vidim⁹ multos sua sapia in celos ascendisse: z eoz animas in abyssos perysse. qd̄ vtiqz non sine timore recolere sine magno timore non confiteor. Ideo Luc. xj. Vide ergo ne lumē qd̄ in te est tenebre sint. Itē spes eoz q̄ confidunt in sua potentia vt sennacherib rex assyrioz. de q̄ h̄r̄ Esa. xxxvj. et. xxxvj. q̄ in multitudine exercit⁹ confidebat zc. Nota historia q̄ etiā plenius z expressius h̄r̄. iij. Reg. xviij. et. xix. Et nota/milex finē ei⁹ Lu. j. Deposuit pot. de sede. et Baruch. ij. ca. Vbi sunt p̄ncipes gentiū zc. sequit̄. Exterminati sunt zc. Itē spes eoz q̄ confidunt in sua prudentia q̄ sciūt dare astuta p̄silia qñqz ad opprimēdos simplices Esa. xxxix. Vt q̄ p̄fundi estis cordetiales autē cōfundunt. Exēplū. ij. Reg. xvij. de achitophel. vide ibi quō confusus laqo se suspēdit. Est etiā notabile exēplū de aman. lib. Hester. Itē spes eoz q̄ confidunt in diuitiaz abundantia: q̄ vt dicit Greg. Tan to amore diligūt transitoria vt totā spem suā ponāt in eis p̄s: Ecce hō q̄ non posuit deū adiutōrē sibi: sed sperant i multitudine diui. su. Sed spes talū pibit. Job. xxvij. Dulces cū dormie. nihil secū afferet. Aperiet oculos suos z nihil inueniet: apprehēdet eū qñ aq̄ inopia: opprimet eū tēpestas/ tollet eū vent⁹ vrens. Itē spes eoz q̄ p̄sident in amicoy pluralitate: affinitate autē cōsanguinitate. Hier. xvij. Valedict⁹ hō q̄ cōfidit in hoie: z ponit carnē brachiū suum. Itē spes illoz q̄ confidunt in vite diuturni

nitate. Greg. in mora. Reproboz mentes erga dies vite p̄itis tanto amore cōstrungunt. vt semp̄ appetāt hie viuerē: quatin⁹ si valerent viuendi cursū desiderarēt nunq̄ finire. Hec autē spes adeo seducit vt vix i ueniat aliq̄s q̄ in mortis articulo posit⁹ nō speret adhuc euadere. Exēplū. ij. mach. ix. de impijsimo antiocho q̄ a deo p̄cuss⁹ plaga insanabili: ita vt de ei⁹ corpe p̄mes scaturirent ac viuentes in doloribz carnes ei⁹ effluerēt z illius feroze exerat⁹ grauare tur: dicebat tñ Ego infirmitate graui dephensus necessariū duxi p̄ cōi utilitate cū tam h̄re nō desperans in emetipm: s̄ mul tā spem h̄is effugiendi infirmitatē. Ecce in desperatissimo statu posit⁹ non desperabat z de negocijs extrinsecis curam h̄is: d̄ salute aie nō curabat. Hoc mō fere oēs in extremis excecant. Q̄ vana spes mortaliū. Sap. v. Spes impij qñ lanugo ē q̄ vento mouet: z tanq̄ spuma gracilis q̄ a vento dispergit: z tāq̄ fum⁹ q̄ a vento diffusus est: z tanq̄ mēoria hospiti⁹ vni⁹ diei p̄tereunt.

¶ Er̄t ar. Aud. zc. Videte q̄ q̄statuūz piculosi ē spem h̄re in hūanis rebz et corporalibz euz lex dicat. Quid erit stabile z immobile inf hoies vt nullā patiā mutatiōnē cū ois n̄r act⁹ sub p̄petuo motu p̄sistat. ff. de iudicijs. l. Proponebat. Et in autentica d̄ alienatiōez p̄mutatiōe i rebz ecclia/ stic⁹. coll. prima s̄. Vt non. z de p̄c. di. v. Ne tales. Manere i vno statu nō ē corporū natura: nec sp̄ q̄scere In talibz q̄ nō est sperādū. An secur⁹ sit debilis q̄sq̄ intēs baculo arūdineo/ aut hō exās in nauī q̄ssa ta vndiqz ipsa a maris tēpestate. Expone z applica notādo illō Sene. ad lu. Noli tranquillitati hūic p̄sidere/ momēto mare euerit. z plerūqz vbi lusef̄ nauigia torbēf

Dñica. v. post Trinitatis.
Sermo. v.

Uli timere.

¶ Qui ei vult vitā diligere z videre dies bonos cohibeat lūguā suā a malo z labia ei⁹ ne loq̄nt̄ volū: declinet autē a maloz faciat bonū. j. Pe. iij. Qui sic faciet: nō habebit causam timēdi

Dominica. V. post Trinita.

In his autē p̄bis hortatur ad tria
Primo ad lingue reſſionem. cohibeat
Secdo ad mali opis (linguā suā rē.
enutritiōē. declinet autē a malo.

Tertio ad boni opis executiōē. et faci
at bonum. De p̄mo Eccl̄. xxvii. Attē
de ne forte labar i lingua. De alijs du
obus dr̄ Ps̄. Diuerſe a malo et fac bonū.

Noli timere.

p̄ Rīm^o ar. An cauēdus sit timor? Q
sic. qz dixit dñs Petro. Noli timere.

Cōtra. Eccl̄. i. Qui sine timore ē: nō po
tent iustificari. Rñsio. In. iij. sniaz. di.
xxiiij. ponunt multes p̄s timoris. Ad p̄
sens aut distinctionē trinitē hē tñ faciam?
Est em̄ qdā timor horribilis. et iste est in
dānar. Sap. v. Vidētes turbabūt timo
re horribili. Ip̄i q̄pe dānati sūt sic om̄s
q̄ a lupo deuorat: q̄ timēdo morit̄ et mori
endo timet. ita q̄ q̄libet eoz dicere p̄t il
lud p̄s. Timor et tremor uenerūt sup me: et
contererūt me tenebre. Vñ Judith. xiiij.
Intolerabilis timor et tremor cecidit sup
eos. Est em̄ timor cū oī desp̄atiōe. Ille g
timor est nob̄ sūmope p̄cauēdus. Scd̄s
est timor vitupabilis. Et iste est in hoibz
mūdānis q̄ nimis timent subire corporales
penas v̄l suscipe corporales penurias v̄l in
digentias: aut incurrere mundanor p̄so
nales inimicitias. Et iste p̄trariat chari
tati. Hic ḡ fugiendus est. Vñde Eſaie. l.
Quis tu vt timeas ab hoīe mortali et a fi
lio hoīs q̄ q̄n senū areſcet et oblit^o es dñi
creatoris tui? Tert^o est timor laudabil:
q̄ vicz timet offensa dei. Et iste est in bo
nis: nec est cauēdus sed habēdus. Dcut.
vj. Dñm deū tuū timebis. Hoc p̄ rñsioē.

Pro ſudamēto. In timore et alijs pas
sionibz animi atqz in oibz opibz obseruan
dus est modus debitus: vt vicz fūit vbi et
qñ et fm q̄ op̄z. Horaci^o in sermōibz. Est
mod^o i rebz: sūt certi deniqz fines Quos
vltra ve atra neqz p̄sistere rectū. Vñ etiā
Arist. iij. Eth. oñ dit aliqū timorē eē v̄l
tupabilē q̄ s. opponit p̄tuti fortitudinis: et
aliqū laudabilē qd dr̄ qdā esse q̄ timere
bonū est: puta ifamiā. Et laudat tñ fortz
qz tribula n̄ timet. Cū ḡ q̄rif An tior rē.
Hierñ. vt s. Post rñsionē autē dicas. Est
autē diligent̄ notandū q̄ sic timorē hē dei
bem^o vt erubescam^o culpā cōmissam et p̄

dei offensam/ diuināqz timeam^o iusticiam
Et iste timor retrahit a malo et iducit ad
bonū. De p̄mo puer. xv. Per timorē dñi
declinat oīs a malo. Audite o p̄ctōres: lu
xuriosi: supbi rē. qd vos in petis detinet.
Ecce defect^o timoris. De scdo Eccl̄. xv.
Qui timet dñm faciet bona. Audite aci
diosi rē. Et vñ defect^o timoris: Ecce ex
defectu p̄sideratiōis. qz vicz hō nō confū
derat qñtū p̄tā deo displiceat: et q̄ graue
penā ex ip̄is adq̄rāt. Nō est dubiū si hēc
attēre p̄siderat̄ timeret: et būeros suppo
neret ad onera p̄nie et bona opa p̄tutis.

Figura Gen̄. xliij. Isachar accubās inf
termios/ supposuit būeros ad portandū.
Expone. Isachar iterp̄rat vir mercedem
vidit. et sūgt eum q̄ sepe cōsiderat merce
dē vite etne q̄ p̄ctm amittit: et p̄ bonum
op^o adq̄rit. Is accubat inf termios. s. di
uine iusticie quā timet: et diuine mie in q̄ cō
fidit. v̄l inf termios p̄niū bonor et suppli
cū malor et sic aniat ad opa p̄nie et ad bñ
viuendū: nec timet labore: qm̄ sic dr̄ Aug.
Si labor terret/ merces iuitat.

I Ecūdus ar. In p̄ced. rē. In hoc di
cendū de triplici consideratione sub
leuatiua sp̄ci.

Prima est p̄sideratio diuine miserationis
Scda est p̄sideratio n̄re opatiōis.

Tertia est p̄sideratio scē interuētiōis.
Prima igit rē. Sap. xj. Parcīs oibz qd
tua sunt. Tā misericors ē dñs q̄ etiā p̄ctō
ri offert miaz quā petere non audet. pater
Lu. xxiij. in latrone q̄ perijt vt memoriam
ei^o h̄iet. Et dñs p̄tinuo dr̄. Hodie mecū
eris in paradiso. Hec autē mia maxie appuit
in ope redēptōis. Ro. viij. Qui p̄prio filio
nō peperit: s. p̄ nob̄ oibz tradidit illū: quō
nō oia cū illo nob̄ donauit. Is et B̄r. sup
illō Lāñ. ij. Colūba mea i forāmbz perre
Clau^o penetrās: clauis referās fact^o ē mī
bi vt videā volūtātē dñi. Quid em̄ videā
p̄ forāmē: clamat clauis: clamat vulnus.
Idē. Pater arcuū cordis p̄ forānia cor
poris. pater illd magnū pietatē sacrm. pa
tent viscera mie i q̄bz visitauit nos oriens
ex alto. In q̄ ei clari^o q̄ i vulneribz tuis elu
xisset q̄ tu dñe suauis es et mitis et multe
mie. Idē sup cas̄. Puto tā ignere me n̄ po
terit ch̄s/ os. de ossibz meis et caro de car
ne mea. Sic. Prebet ap̄ deū boī fiducia

De^o hō. est em spes magna penitentibz qd
aduocat n^r fact^o est iudex n^r. Jo. ij. Si
q^s peccauerit: aduocatu habem^{us} apud pa
tre iesum chm zc. Innuat p^rerea Bern.
Tres causas speradi in dei miseratōe di.
Trina p^rideratio i quibus tota spes mea
confistit.

Charitatē adoptionis.

Veritatē p^rmissionis

Et p^ratē redditiōis.

De p^rmo Glo. sup illud Matth. vi. N^r n^r
In h^o dat fiducia. Quid em negabit filijs
qⁱ iā dedit q^d p^r est. De scdo Rho. xv. Per
patientia z p^rolationē scripturaz spem ha
beamus. De tertio Eccl. viij. Sermo il
lius p^rate plen^{us} est. Scda est p^rideratō
n^re virtuois opationis Bre. in mo. Lum
opus crescit p^rimū fiducia crescit. Jo. iij.
ij. Sobrie z iuste z pie viuam^{us} in h^o seculo
expect. beatā spem. Secur^{us} ē de re q^d bonū
pignus apud se h^{ab}z: sic sunt securi de regno
celoz q^d pign^{us} h^{ab}nt spūscī. ij. Lox. j. Qui
dedit pign^{us} spūs in cordibz n^ris. Itē cer
tus esse pōt de re q^d venalis est q^d p^rciū h^{ab}z
apud se: sic cert^{us} ēē d^r de regno eterno qui
m^ultas tribulationes sustinuit q^uo emitur.
Bre. in mo. Scī viri q^u labores exhibēt
tot remunerationis sue pignora itra spei
cubiculū clausa tenēt. Is secur^{us} esse pōt d^r
regno futuro cui iā in p^rnti datū est sup se
ipm regnare. Bern. Non est via ad regnū
sine p^rmit^{is} regni: nec sperare pōt regnū
celeste cui non super membra p^ria regna
re adhuc donat Tertia est p^rideratio s^a
cte interuentiōis. p^rmo brē p^rginis matris
dei. Qui cantat ecclia Salve regina mise
ricordie vita dulcedo z spes n^ra. Itē ange
loz q^d bonū n^rm desiderant z de ipso gau
dent Luc. xv. Gaudiū est angelis dei sup
vno pctōre p^riam agente Itē scōz oim.
p^rs. Reuauit oculos meos i mōtes: vñ ve
niet auxiliū mihi. Dōtes spūrituales sūt
scī. Et sic dicit Guiller^m lugdun. Dul
tā debem^{us} h^{ab}re fiducia in scīs illis/ specia
lit^{er} de q^u pietate plā habem^{us} argumēta q^d
scz legunt in hac vita fuisse pietat^{em}: emine
tis. Exemplū de brō nicolao: de q^u legit^{ur}
q^u erat valde compatiēs z sup afflictoz pia
gestans viscera. Et de brō martino q^u diu
sit palliū paup^{um}. Et de mult^{is} alijs: m^ultā si
milia legunt. Propterea d^r Bern. ser. ij.

o oibz scīs. Sane vt glām q^u a solo deo ē
sperare liceat. sūmoge a nobis desiderada
sunt suffragia scōz.

Et Erri^{us} ar. Au. zc. Notate itaqz qd lex
d^r. Dēz spem n^raz ad solā referre de
bem^{us} sūme charitatis pudentiā a q^u mūdi
elementa z eoz dispositio p^rcesserūt: sine q^u
nō est armis vel ingenio p^rfidendi. L. de
ve. iij. enucleando. l. j. z de pe. dif. iij. c. Ad
huc instāt. Quicūqz inuocauerit nomē dⁿi
salu^s erit. Dno g^o sperandū est in dⁿo. Au
dite. Si rex esset clemēs z p^r q^d p^r totū re
gnū facit clamare: si q^s me offēderit rede
at me: z oia indulgeo. Itaqz certū est q^d sic
multis indulgit. z p^rerea in ei^{us} curia sunt
oēs iteruenire parati p^r sic redeuntibz/ nō
ne multū sperare d^r aliq^s q^d offēderit re
gē inuenire misericordiam apud eū absq^{ue} diffi
dētia. Expone z applica: notādo illō p^rs
Sperent in te q^d nouēnt nomē t. dⁿe zc.

Dñica. vj. post Trinitatis
Sermo. j.

Si abunda

uerit iusticia v^ra plus q^u scrip
baz z phariseoz: nō intrabit^{is}
in reg. celoz Matt. v. Quicūqz baptizati
sum^{us} in ch^ro iesu: in morte ipsi^{us} baptizati
sum^{us}. Ro. vi. Jo bñ decet vt abūdet iusti
cia n^ra zc. In illis aut^{em} p^rbis tangit triplex
consideratio.

Prima est baptismalis. Quicūqz in ch^ri
sto baptizati sum^{us}.

Scda est spūalis sanctificatiōis. in ch^ri
sto iesu q^u oēs sanctificat.

Tertia est spēalis miseratiōis. i morte
ip^si zc. De his tribz Apo. j. Dilxit nos z
lauit nos a p^ris n^ris in sanguie suo.

Si abunda. zc.

p Rūm^{us} ar. An puenient diffinias ius
ticia a legis p^rit^{er}. Iusticia ē p^rstans z
p^rpetua volūtas ius suū vnicūqz tribuēs.
Q^u nō. Sola dei volūtas ē p^rpetua. Si iu
sticia ē p^rpetua volūtas i solo deo ē iusticia
Rūdet tho. ij. ij. q. lvij. Sic d^r Jo. lib.
etym. Iust^{us} d^r q^u ius custodit. Ad h^{ab} aut^{em} q^u
act^{us} sit p^ruosus circa q^uicūqz materiā opoz
tet q^u sit volūtas: z q^u sit stabil^{is} z firm^{us}. q^u
vt d^r p^rhs. q. eccl. O^{mn}ip^{er} q^u oget scīs z el^{is}

Dominica. VI. post Trinitatis

ges ppter debitū finē z imobilit. Et pmi in/ cludit in scdo: qz qd p ignorantia fit ē inob/ litarū. vt dz. ij. etb. 3o in diffinitioe iu/ sticie ponit volūtas ad oñdēdū q act? iu/ sticie dz eē volūtarū. Addit aut de pstan/ tia z pperuitate ad designādū firmitatem. 3o pdicta diffinitio ē ppleta diffinitio iu/ sticie nisi q act? pōit p habitū. Posset tñ sic reduci in debitā formā diffinitiois Iu/ sticia ē habit? fm quē aliqz pstatū z ppe/ tua volūtatē ius suū vnicuiqz tribuit. Ad argumentū at dicēdū q sola dei volūtas ē ppetua. i. ppetuo durās. sz alia potest eē p/ petua. i. aliqd volēs facere ppetuo sic q p/ petuū sibi attendit ex pre obiecti voluti nō fm ppetuā durationē act? volūtarū. Neqz supflue addit pstatū in q designat firmū p/ seuerariē ppositū in tali actu volēdū. Hec Tho. Pro fun. Dis scriptura z poetarū z phoz nos ad euādā iusticiā hortat Vir/ gili? vj. en. Discite iusticiā moniti. et Ari/ sto. v. etb. tractat de iusticia z mltū eā cō/ mēdat. vbi dicit q iusticia ē habit? a q sunt opatiui iustoz z a q iusta opant z volunt. Querit g de illa diffinitioe q dat a iurispe/ rit? zc. Dic tñ. vt s. Post rñsionē dicas. iu/ sta igit hāc diffinitionē videat hō qd vni/ cuiqz tribuēdum sit: z h faciat vt iust? sit. Debz vtiqz deo hō reuerētiā z honorē: p/ ximo benivolētiā z amorē: sibipī castimo/ niā z pudorē. De pmo malach. j. Si ego p? vbi honor me? De scdo Ro. xij. Re/ mini qdēqz debeatz nisi vt inuicē diligatis. De tertio Ro. viij. Debitor es sum? n car/ ni vt fm carnē viuam? Si enī fm carnē vi/ terit? moriemū zc. De 4o q mala sunt cō/ tra dei honorē. sic sunt pūria: blasphemie: irreuerētie zc. Quot z qnta p/ ximi amo/ re sic sunt dissensioes: odia: detractioes: op/ pressioes: fraudes zc. Quot enormia p/ castimonā z pudorē. vt sunt fornicatioes adulteria. zc. Per iusticiā qpe dz rō subij/ ci deo z sensualitas hūilāda ē sub rōne. Figura Ben. xvj. De agar fugiēte a sarai q p angelū reducta ē q monuit eā hūiliari sub māu sarai. Spūalr agar q acilla erat sūt carnē. Sarai pō q erat dñā sūt rōnē. Vñ z sarai iterprat pnceps mea. Fugit ali/ qñ sensualitas iperū rōnis: sz tñ sp est re/ ducēda z subiugāda rōni. Qm vt dz bea. Lucellam dñari z dñam ancillari magna

abusio est.

Secund? ar. Notādū q cū saluator dē/ Nisi abund. iusti. vfa zc. Nō sumit iusticia p/ pture cardinali q espēs pture qvnicuiqz reddit qd suū est: sz generalr p qvncqz p/ tute put dicit Hiero. q oēs pture spēs sub vno iusticie noie ptenent. Et fm h etiam Aug. dicit duas eē ptes iusticie. s. declinare a malo z facere bonū. qz sic iusticia distin/ guit p ptem. Pensē? at bñ q sit terribil/ dñi cominatio: ol. Nisi abund. zc. nō itra. in reg. celoz. In euāgelio itaqz tria sūt ad iusticiā verā spectātia.

Primū ē saluatoris istructio

Scdm est istructiois specificatio

Tertū ē specificatiois pclusio.

Primū igit est saluatoris istructio: cū dicit. Nisi abund. zc. Erat enī iusticia scribata z pharisoz vana z simulata z imperfecta, ha/ bebat g tres pditiones vitupabiles.

Prīa ē falsitas simulatiois.

Secda ē vanitas intencionis.

Tertia est puitas imperfectiois

Prīa g iusticia dz hīc pditiones oppositas. vt sit vera/ recta/ z pfecta. Prīa igit est falsitas simulatiois. Erat ei simulatioe ple/ ni Vñ in euāgelio sepe eos vocat hypocri/ tas vt ptz dat. xxiij. Habebāt vtiqz fo/ lia pboz sine fructu dat. xxiij. Dicit enī z nō faciūt zc. Nisi g abundauerit zc. qz nō ex pbris iustificabimur sz ex opibus. Sed heu qm multiplex nūc regnat simulatio. tñ in hūanis officiis: tñ i mūdānis amicitijs: tñ in secularibz negocijs In h aut ser. dicit dū de pmo. s. de simulatioe in hūanis offi/ cijs q mltiplex ē vt patere potest discurre/ do per status.

Prīo pstatū ecclīasticoz

Scdo pstatū laicoz.

Tertio pstatū chīanoz

Vbi pmo notādū q h acipim? officiū gñā lisp opatiōe alicui cōpetere fm sui stat? q/ litatē. Et certe in qlibet statu mltē sūt cor/ ruptioes. ps. Corrupti sūt z abominabi/ les facti sunt i studiis suis zc. Nō ei tales sunt i pitate qles eē debēt z fingūt: qd ap/ parebit satis discurreddo p stat? Per statuz pmo ecclīasticoz q debēt eē virt deuoti et spūales. Leui. xxi. Sacerdotes scī erunt dño do suor nō polluet nomē ei? Incesū ei/ dñi z panes dei sui offerūt: debēt itaqz eē

sci et spuales diuini officii deuote discen-
do. c. Volentes. de cele. mis. sacra reuerent
et ppter deu tractando et mistrando. Et sic.
liq. Sundamini q fert vasa dñi. Sacra-
menta dici pnt vasa dñi. vasa in qua diuie
gferz sobrie et caste viuendo. Leuit. xij. No
q habuerit macula no accedet ad misterii
um dei sui. Bern. Ne his q in carne am-
bulat: placere deo no possit: et placere vel
le psumunt. Notandū aut q sacerdotes q e
cōcubinari manifestus ita q nulla possit
tergiuerlatōe celari suspensio ē ab officio
xxxij. dis. c. Preter. Et iō si celebrat ē irre-
gular. c. j. de re iudicata. li. vj. Et etiā sus-
pensio ē a bñficio Prez in dicto. c. Preter.
cū Glo. Multi tñ doctores volūt q req-
rat monitio: aliter n sit suspensio ipo facto
nec incurrat irregularitatē. Sz p mū veri
Et idē dic d q cūqz iferiori a sacerdote si
exerceat actū cuiuscūqz ordiis vt notat arch.
in. c. Ad h. xxxij. dis. Et sol? papa dispen-
sat. c. j. de re iudicata. li. vj. et. c. j. de sentē. ex
cōcatoriis. li. vj. Et idē dic de q cūqz pctō
mortali sic de fornicatiōe. fin do. Anco. in
c. Gsta. de coha. de. et muli. Constitutio ei
penalis etiā q ad penā extendit ad casū si-
milit ex identitate rōnis si rō in ea pstituti
one est expssa. vt in. l. Dis solis. l. de re
uo. dona. Acc pōt dici q sit interpretatio ex
rētiua qz est poti? intensiua seu intellectiua
qz lex nō ē aliud q ipa rō legi. vt pbat in
l. Non dubiū. l. de legib. Et q lex penal
excedat si in ea ē scripta rō natural vel ciuī
lis tenet Bal. post Bar. Talis etiā sic no
tori? pctōz tenet restituere fruct? qz tūc p-
cipit de bñficio qz cū sit suspensio pinde ē
acti nō resideret qz nullū et inutile idē sunt
c. Inter corpalia de trāsla. pla. sic non rite
et non fieri paria iudicant. c. Venies de p-
sbyter? nō bapti. Scōo p statū laicorū
videam? de illis q sunt quasi mēbra iusti-
cie q sunt iudices: aduocati: pcuratores: et
clientes zc. q debēt ēē iusticie et pitar? pre-
ctores. Qd etiā intelligi pōt d iudicib? ec-
clesiasticis: et aduocatis: notariis: et hmoi.
videant si tales sint qles esse debent. Ler
te vt h? Hierē. vij. A minimo vsq ad ma-
ximū oēs auariciā sequunt: et a ppheta vs
q ad sacerdotē cūcti faciūt mēdaciū. Itē
videam? statū subditoz: famuloz: et mer-

cenarioz q fideliter debēt laborare. Item
statū dñoz aut patrū familiās q suis fuit
tib? mercedē debent fidelit soluere. Naz vt
h? Eccl. xxxij. Qui defraudat mercedē
mercenarij et q effundit sanguinē: frēs sūt

Tertio gñaliter p statū chñianoz q de-
bent ēē fraterne charitat? amatores Joā.
xij. In h? cognoscent oēs q discipuli mei
estis: si dilectiōem habueritis ad inuicem
Et oīno debēt ēē diuioz mandatoz et ec-
clesiasticorū obfuariores: alias non sunt ta-
les qles esse debent. Vñ dñs dicebat Jo.
xij. Si diligitis me mandata mea fuate.
O deus quot sunt trāsgressores. Certe ti
mendū est q sint multo plures q obserua-
tores. et sic plures damnandi q saluandi

Exemplū legit q qdam cancellari? zc.
Vide dñica. h. post pasca ser. j.

Et tñ ar. Aud. zc. Non credat? sal-
uari nisi chñstovere seruiatis. Vide/
te q ne sitis sicut scribe et pharisei q cū si-
mulatione deo fuebant. Consciētia enim
erit in curia dei sic instrumentū si porrectū
p hereditate petenda. Si aut instrumentū
inuenit falsū in aliq sui pte totū reprobat
nisi pbat. l. de pbatōib? l. penul. et. ff. d
fide instru. l. ij. Vñ. xxvij. q. j. c. Omis. d.
Et his. Qd qd sit p conscientia edificat ad
gehennā. Pone casum iuxta legē et appli-
ca notando illud Ro. ij. Testimoniū illis
reddente pscia ipoz zc. qz forte aliud oñ
derint exten? zc.

Dñica. vj. post Trinitatis
Sermo. ij.

Si abunda

uerit zc. Consepulti em sum?
cum illo per baptismū in mor-
tem vt quō surrexit chñstus a mortuis p
gloriam patris ita et nos in nouitate vite
ambulemus Rhō m. vj. Si sic fecerimus:
abundabit iusticia nostra plus q scriba-
rum et phariseorum. Ibi autem sunt tria
notanda.

Prīmū nostre iustificatiōis mēoranda
ppositio. Consepulti em sum? zc.
Scdm ppositiōis notāda conclusio. vt
nos in nouitate vite ambulem?

Dominica. VI. post Trinita.

Tertiu conclusionis comemoranda exem-
plario, quo chris surrexit a mortuis etc.

De his oibz est istud. j. Pe. ij. Peta no-
stra ipe prulit in corpe suo sup lignum: vt
petis mortui: iusticie viuamus: cui? luore
sanati sum? Nisi abundauerit etc.

p Rim? articulus. An iusticia sit vir-
tus? Q. no. Act? ptur? e meritorius.
sed act? iusticie no est meritorius. qz vnicui?
qz qd suu est reddere est necessitatis. Qd
aut sit ex necessitate no est meritoriu. igit.

Contra. Greg. in. ij. moral. dr. In qrtuor
ptutibz. sc. temperantia: prudentia: fortitudi-
ne: et iusticia: tota boni opis structura con-
surgit. Rndet Tho. ij. q. i. q. lviij. Vir?
huana e q reddit actu huani bonu et ipm
hoiem facit bonu. Qd qd? puenit iusticie
Act? cm hois bon? reddit ex hoc q attin-
git regula ronis fm qua act? huani rectifi-
cant. Un cu iusticia huanas opatdes re-
ctificet: manifestu est q op? homis bonuz
reddat. Hec Tho. Pro fundamento.

Dis vut? pmet ad fuga viciozu. Unde
Horac? in eptis. Vir? est vicin? fugere.
Ite ibide. Vir? est medi? vicioz vtiqz
redactu. Per iusticia aut maxie euitantur
vicia. Un etia Tull? j. de offi. Ex iusti-
cia pcpitue boni viri nominant. Cu q qrit
An iusticia etc. Dic rñ. vt s. Ex q pclude
q iusticia est multu amanda p qua rectifi-
cant act? huani. Jo bn dr ps. Bti q custo-
diut iudiciu et faciut iusticia in oi tpe. Sz
heu q multi sunt q ad regula debite iusti-
cie no attedut: fures: raptorez: fraudule-
ti etc. in tenebris ambulantes. Ps. Nescie-
rut neqz itellererut: in tenebz ambulant.

Figura Exo. x. Facte sunt tenebre horri-
biles i vniuersa tra egypti: adeo vt nemo
videret frēm suu: nec moueret se de loco i
q erat. Ubicunqz aut habitabant filij isrl lux
erat. Expone. Tenebre horribiles sunt in
pscia maxie ppter defectu p sideratōis actua-
lis. Et nemo videt frēm ppter defectu mi-
seratiue cōpassiōis: nec mouet se de loco. i.
de statu in q sunt ppter defectu stimulative
cōpūctionis. Tales erat qbz dictu est Jo-
an. viij. In pto vto moriemini.

s Ecdus ar. In pced. etc. In hoc at
dicendū de simulatione in mūdāis
amicicijs existente. Sicut em dr Chrys.
Dia pscrutantes inuenimus apō multos

amicicias poeticas. i. ficticias. Sunt eq?
dem amici inmundani

Adulatorij

Transitorij

Seductory

Primo sūt adulatorij. qz qd se amare fin-
gunt/ adulatoribz suis multz faciūt trasgre-
di legē dei. Aug? sup illd ps. Qm laudat
pctōr etc. dr. Adulatiū lingue alligāt ant?
mas in pctis. Est vtiqz adulator vt nutrit
diaboli lactans filios diaboli lacte adula-
tionis: et obdormire eos facies i pctis cā-
tando cātilenā diaboli. Prouer. xvi. Vir
impi? lactat amicū suū: et ducit eū p viam
no bonā. Ite sunt sacerdotes diaboli ipsi
adulatores cantātes cantū adulatoris su-
p mortuos in pctis qd flere deberēt: et sic
eos in pctis sepeliūt. Un sup illud Mat.
viij. Simite mortuos sepelire mortuos su-
os. dr Greg. Mortu? mortuū sepelit cum
pctōr pctōre fauoris aggere pmit. Isti iei-
piunt qm vigilas de Placebo. rñdunt sin-
gulis sicut son? echo se pformātes alioz
vocibz. Isti etiā sunt mimi i oculatores
diaboli: no pmittētes diaboli filios in ali-
q pccatari. Dsee. viij. In malicijs suis le-
tificauerūt regē malicias ei? dicētes iusti-
cia. Ezech. xij. Te qui psumit puluillos
sub oi cubito man? et faciut ceruicalia sub
capite vniuerse erat? ad capiēdas animas.
Nā sic dr Gre. Quisqz male agētibz adu-
lat puluillū sub cubito vel sub iacet? capite
ponit. vt q corripit de culpa debuerat/ ea
fule? laudibz mollit regēscat. Hiero. Al-
bil est qd tā facile corrupat mētē q adula-
tio. Ideo dr sapiens Eccles. vij. Delit? est
a sapiēte corripit q stultoz adulatoribz
decipi. Secūdo sunt transitorij. Nō em
vere diligūt: sed ppta tñ utilitate querūt.
ideo tpe aduersitat? recedūt. Eccl. vi. Est
amic? fm tps: et no pmanebit in tpe tribu-
latiōis. Et est amic? q cōuertit ad mimi-
ciā. Et est amic? q odiū et rixā et cōiūcia
denudabit. Est aut amic? soci? mēse et non
pmanebit in die necessitat?. Ibidē. Ab ini-
mic? tuis separe et ab amicis tuis attēde
Amic? fidelis pccatio forz. Qui aut inue-
nit illū: inuenit thesaurū. Amico fideli nul-
la ē compatio. vide ibi. Et puer. xviij. Vi-
tpe diligit q amic? ē: et frater in angustijs
cōpbat. Et Eccl. xij. In bonis nō agficef

amicus. Tercio sunt seductoꝝ. Hiere. ix. Ois amic⁹ fraudulēter incedit. Ibidē. In ore suo loquit⁹ pacē cū amico suo ⁊ oc⁹ culte ponit ei insidias. Et Ps. Loquunt⁹ pacē cū primo suo: mala autē in cordib⁹ eorū. Exēplū de fict⁹ amicis in Saul respectu David j. Re. xviij. Itē in habitatorib⁹ ceile. j. Reg. xxiij. Itē in ioab respectu amase. ij. Reg. xx. Salust⁹ in iugurthino. Verus amicus nunq̃ fuit: qui aliquē esse amicus desserit.

p Ro tercio articulo applica illd qd po/nit fer. vj. post tertia dñica Aduent⁹ tus: in secundo aduentuali.

Dñica. vj. post Trini. Sermo tert⁹

In abunda.

n zc. Si cōplārat⁹ facti sum⁹ sili/tudini moꝝ ei⁹ sicut ⁊ resurrectionis erim⁹ Ro. vj. Nā ⁊ p talē cōplārationē iusticia nra abundabit plus q̃ scribatur ⁊ phariseoz. Cōplārat⁹ qdē sum⁹ sili/militudini moꝝ ei⁹ p baptisimū: ⁊ semp mag⁹ ac mag⁹ cōplārat⁹ debem⁹. Et h tri pliciter. s. Per cōpassionē: p grā actionē: et p imitationē. De pmo. ij. Ti. ij. Si cōpatimur ⁊ conregēdim⁹. Desco Hiero. Eū chris p nobis mortu⁹ sit: nō sūm⁹ ingrat⁹ tāt⁹ bñficijs. De tertio. j. Pe. ij. Chis passus est p nob⁹: vobis relinqs exēplum vt seqmī vestigia ei⁹. Nā abunda. zc.

p Rim⁹ articulus. An iusticia sit generalis virt⁹? Q, nō, qz iusticia condidit alijs virtutib⁹. Sed ē est phus. v. eth. Iusticia ē ois virt⁹. Rūder Tho. ij. ij. q. lviij. Iusticia ordinat hominē in compatiōe ad alteꝝ: qd pōt esse duplicif. Vno mō ad aliū simplr cōsideratū. Alio mō ad aliū in cōmuni. s. fm q ille q seruit alicui cōitari/seruit oib⁹ q sub illa cōmunitate p̃tinent. Ad vtrūq̃ igit se pōt hēre iusticia fm p̃p̃ia rōnem. Manifestū est autē q oēs q in cōmunitate aliq cōtinent: comparant ad cōitātē sic ps ad totū. pars aut illud qd ē totius est. vñ ⁊ qdlibet bonum part⁹ ordinabile est in bonū tot⁹. fm hoc igit bonū cuiuslibet virtut⁹ sue ordinātis boiem ad seipm: siue ordinat⁹ ipm ad ali⁹ as psonas singulares/ est referibile ad bo

nū cōmune ad qd ordinat iusticia. Et fm hoc act⁹ oim virtutū p̃t ad iusticiā p̃tinere fm q ordinat boiem ad bonū cōmune. Et qntū ad hoc iusticia dī virt⁹ generalis. Et qz ad legē p̃tinet ordiāre in bonū cōmune: inde est q iusticia p̃dicto mō generalis dī iusticia legalis. qz. s. p eā hō cōcordat legi ordinātū act⁹ oim p̃tutū in bonū cōe. Eū autē dī q iusticia p̃dividit aliq p̃tutib⁹: vep est inq̃ntuz est spālis virtus.

Hec Tho. Pro fūdamēto sumat illud Tullij li. de officijs. Fundamētū p̃mū iusticie est: ne cui noceat: deinde vt cōi vult⁹ tati seruiat. Heu heu vbi nūc iusticia: Nā sic dī Salter⁹ in alexā. In iuste sepe ligat iust⁹. ⁊ iniustos absoluit curia mēdax. Et vere nūc qsi nullus hī respect⁹ ad bonum cōe ad qd ordinat iusticia: et ad quā p̃tinent oēs act⁹ p̃tutū inq̃ntū sunt ordinabiles ad bonū cōe. Idō qrit An sit generalis zc. Dic rñ. vt s. Et q p̃clude q ois fūga p̃t⁹ ⁊ ois executio boni op̃is ad iusticiā p̃tinet. iuxta illd Aug. Due sūt partes iusticie. s. Declinare a malo. et Facere bonū. Itē ad eam p̃tinet patiēter sustinere malū penē. j. Pe. ij. Si qd patim⁹ ppter iusticiā bñ. Eū q̃ p̃pauci sunt de nūero iustoz. Pauci cū fugiunt p̃tā: imo mlti ad ea currūt. Prouerb. j. Pedes illoꝝ ad malū currūt. Auari ad cautelas: fraudes ⁊ vīras zc. Luxuriosi ad carnales lascīuas: ad seducēdas puellas zc. Q̃tardi cñā sunt oēs ad bonū agēdū. Q̃rari insup sunt q patiēter tribulationes sustineant: et tamē hec est arta via q ducit ad vitāz. De qua saluator Mat. vj. Intrate p angustā portam zc. Figura. iij. Re. ij. Helias p turbīnē rap⁹ est in celū. i. vir iust⁹ p tribulationē ascedit in celū. Bern. ser. de ramis palmar. P̃ns tribulatio est via vite: via glorie: via ciuitat⁹ habitacul⁹: via regni.

s Secundus ar. In p̃ced. zc. In hoc sermone de simulariōe in secularib⁹ ne/gocijs Que tripliciter p̃tingit.

Primo fraudulenter circūueniendo.

Secundo vsuras exercendo

Tercio mendaciter fala asserēdo.

Primo igit zc. Contra illud Lēu. xix. Nō decipiet vnusq̃sq̃ p̃mū suū. et. j. Theb. iij. Neq̃ sup grediat neq̃ circūueniat in negocio frat̃e suū. Et Lēu. vj. Reddet

Dominica. VI. post Trinitatis

oia q̄ p fraudē voluit obtinere. Ex sententia aut̄ doctoris subtilis in. iij. di. xv. tria requirunt ad hoc q̄ n̄ sit circūuentio v̄l fraudulencia in emptione et venditione. Primo vt nō sit error in substantia: vt si deſ aurū calchū p auro: vel vinū lympharū p vino puro. Scđo vt non sit error in q̄ntitate si res mēsuret p pōdus vel p aliū modum. Tercio vt nō sit error in q̄litate: vt. s. si deſ res corrupta p sana. Q̄d q̄ fraudes cōmittunt ex iordinato affectu tpalis lucrī. Nā sicut d̄t Aug. sup. Ps. Desiderio tuo locū facit diabolus. Ecce em diabolus pponit lucrū: et inuitat ad fraudē. lucrū h̄c nō poterit nisi fraudē fecerit. Sed lucrū esca ē: fraus laqueus. Sic attrēde esca vt parit v̄l deas et laqueū. q̄ lucrū h̄c non poterit nisi fraudē fecerit: fraudē aut̄ si fecerit capieris.

Scđo vsuras exercendo. Vt aut̄ vsura supercrescētia quā accipit aliq̄s vltra sortē in p̄ssū pecunie mutuate. Eū ei vsus pecunie sit ipa ei? cōsumptio. s. trāslatio ei? in aliū: ideo illicitū est aliqd accipere p vsu ei? vltra ipaz pecuniā. In p̄tractibz aut̄ multipliciter p̄tingere pōt vsura. Pro q̄ notanda est regula quā ponit Sco. in. iij. di. xv. vicz. Q̄d q̄ aliq̄s in p̄trahēdo cū alio ponit p̄tē suā in tuto sic q̄ de cōi cursu p̄dere nō pōt: et totū piculū remanet in alia parte: tūc p̄tract? ille est q̄ equitate iusticie et vsurari? Videat̄ ḡ mercatores. Q̄d at vsura sit illicita p̄tēz etiā p phm. j. politicē. vbi d̄t: q̄ vsuraria adq̄sitiō pecuniaz maxime est p̄ter naturā. Et Lu. xij. Date mutū n̄b̄l inde spantes. Sūt tñ notādi ali q̄ casus in q̄bz mutuātū pecuniaz licet accipere vltra sortē. Primo rōne pene conuenientialis: si accipies mutū nō restituat tēpore staturo: dū tñ nō fiat in fraudē vsurariū. q̄ mutuās nō vellet accipientē trāslare terminū vt plus accipet. Scđo rōne interesse. Nā debitor ex cui? nō solutio creditōr notabiliter dānificat: tenet illi creditōr de interesse. Creditor aut̄ non posset h̄c actionē q̄ eū de hoc misit eēt pacta vel munimenta: et in foro p̄scie teneat debitor vltra sortē ad interesse. Tercio q̄n vtrūq̄. s. capitale et supflunz ponit sub incerto. qd pbat̄ extra de vsur. c. Navigati. Notanda p̄terea q̄ h̄c nō sit licitū alteri cōmōdare pecuniā sub vsuris: tñ vt d̄t. Tho. ij.

ij. q. lxxvij. ab eo q̄ est paratus vsuras exerecere: licet mutuum accipere sub vsuris p̄ter subuentionē sue necessitatē v̄l alteri? Sic etiā licet v̄l iuramento illi? q̄ p falsos deos iurat p̄ter bonū pactū ei? q̄ fidem seruat. Non tñ licet inducere eū ad tale iuramentū. nec etiā licet inducere aliquē ad mutū andū sub vsur. sicut d̄t Aug. rñdēs publicole de hoc q̄rēti. Tercio falsum mēdiciter asserēdo. Sicut ei d̄t Ray. Quoties cā decipiēdi sciēt quis mētis: peccat mortali: et tenet ad restitutionē. Et idem dicendū de oibz alijs fraudibz vbi attrēdit notabilis deceptio primi. Sed heu n̄ solū mentunt: sed etiā iuramentū mēdacia asserunt. Hinc Cassiodor. lxxvij. dist. c. Qm. Negociatores abominabiles existunt qui p̄ter imoderatū pecunie ambitum iusticiā dei minime p̄siderātē pollunt: merces suas plus periurijs onerātes q̄ p̄cijs. Ideo de eis dici pōt illud ps. Nō est in ore eorū veritas: cor eorū vanum est. Sepulchz patēs est guttur eorū: lingua suis dolose agebant. venenū aspidum sub labijs eorū. Sūt etiā multi q̄ rem quā emere volunt mēdiciter vilipēdūt. Prouerb. xx. Valū est malū est: dicit ois emptor: et cum recesserit tunc gliabit. s. se. primum decessisse. Sic faciūt carnifices dū pecora emunt. Et certe p̄tingit de multis mercatoribz q̄ nō meliores sunt furibz. Et tales p̄fecto p sua p̄iuria puocant irā dei. Zach. viij. Iuramentū mēdax ne diligat: hoc em odit deus. Exemplū legit in gest. Romanorū. vt refert Oros. li. v. vel. vj. q̄ cū Romani misissent legatos ad diuersas p̄uincias et recepissent eos in pace: et fide data pacē firmassent: subito p̄ditosei eos irruentes in ciuitate esculo occiderūt eos et oēs romanos q̄tq̄t inuenerūt. Et factū est in detestationē piurij et violatiōis fidei q̄ panis quē tales gentes incidebat sanguinem emitteret p scissuras: aialia domestica et inter boies afflicta: ad siluas et montana mugientia et vlulancia fugerēt: et canes etiā velut lupi dolorosis latratibz obierarent. Illi aut̄ ppli q̄ predictā p̄ditōez fecerunt cum impatore suo victi sunt: oēs in cāpo a lucio pompeio et occisi: exceptis quatuor milibz q̄ ad cuiusdā montis ligum fugientes: vindictā dei non euaserūt: quia

congelati ad modū lapidū obriguerūt im-
mobiles facti: q̄ stantes videbant viui: iā
eorū dentibz et oculis cadentibz in terram.
In hoc impletū est illud Ezech. xviij. In-
rumentum quod spreuit ponam super ca-
put eius.

Erit^{ar}. Aud. zc. Notate qm̄ p̄iurā-
do: fraudes et vsuras cōmittēdo: chri-
stum negat. Nā sic bz. xj. q. iij. Eximant
Negatio chrii nō tm̄ fit p̄bis: sed etiam fa-
ctis. Et ideo etiā bñ d̄ lex. ff. de p̄bo. obli.
l. Siq̄s. Fidelitas p̄ualer diuitijs. Per fi-
delitatem em̄ p̄fitemur ch̄m. p̄ diuitias autē
iuste adq̄sitas negat. Audite. Quis vel-
let ex vobis aut auderet sciente p̄ncipe se-
uero et iustissimo ab amicis et fratribz illi-
p̄ncipis fraudulenter aliqd accipe unde et
p̄ncipem impugnet et aduersarijs p̄ncipis
seruieret: Credo q̄ nemo. Expone et appli-
ca notando illud ad Tit. j. Cōfiteat ver-
bis se nosse deū: factis autē negant.

Dñica sexta post Trinī. Sermo. iij.

Si abunda-

n uerit. zc. Destruat corp⁹ pcti
vt ultra nō seruiam⁹ pctō Ro.
vj. Aliter em̄ non abundaret iusticia no-
stra zc. Ultra autē nō est seruendum pctō
Tum quia est anie deformatiuum.
Tum qz cordis induratiuum.
Tum qz spūaliter mortificatiuum
Depmo Thren. iij. Denigrata ē facies
eorū sup carbones De sc̄do Prouer. xviij
Impi⁹ cū in pfundū pctōz uenerit p̄tēnit
De tertio. j. Reg. vi. Saul corruit sup
gladium suum. i. peccator super peccatum
suum. Nāsi abun. zc.

p Rīm⁹ articulus. An iusticia genera-
lis sit idem p̄ essentia oī p̄tute: q̄ sic.
P̄bs. v. Eth. Iusticia legalis est eadē oī
p̄tuti. Eōtra. Ibi d̄t p̄bs. Dulci i p̄-
p̄ijs q̄dem vti p̄nt p̄tute. In his autē que
sunt ad altez non p̄nt. Rūdet Tho. ij.
ij. q. lviij. Generale dicit dupl̄r. Vno mō
p̄p̄dicationē: sicut anial ad hoīem et equū
Et hoc est ius inferioribz essentia: idem.
Alio modo fm̄ p̄tutez: vt causa vniuersal⁹
ad oēs suos effect⁹. vt sol ad oia q̄ illumi-
nant aut imitant p̄ p̄tute eius. Et h̄ non

oportet idē esse in essentia his ad q̄ est ge-
nerale. Hoc autē mō iusticia d̄t general⁹ vir-
tus inq̄ntū ordinat act⁹ aliax p̄tuti in fi-
nē suū. i. ad bonū cōe. quēadmodū et chari-
tas dici pōt virt⁹ generalis inq̄ntū ordi-
nat act⁹ oīm p̄tuti ad bonū diuinū: que tñ
nihilomin⁹ est specialis virt⁹ fm̄ suā essen-
tia. pōt tñ q̄libet virt⁹ fm̄ q̄ ab h̄mōi iusti-
cia ordinat ad bonū cōe dici iusticia lega-
lis. Et hoc mō loquēdi iusticia legalis est
idē in essentia cū oī p̄tute. differt autē rōne
Et hoc mō loquit p̄bs. v. eth. Hec Tho.

Pro fund. sumi pōt illud Arist. ij. pol.
Non est simpl̄r eadem virt⁹ boni viri et bo-
ni ciuis. virt⁹ autē boni ciuis est iusticia le-
galis. Non pōt vtiq̄ esse bonus ciuis nisi
sit bon⁹ vir. sed plus requirit ad bonū ciuis
q̄ ad bonū vir. i. q̄ cū alijs cōicet et cōui-
uat ad vtilitatē boni cōis. Sed miz: imo
miserabile. De iusticia loq̄mur: q̄ rara in-
uenit. Nā sicut d̄t Alan⁹ de plāctu nature.
Lāguet fraude fides: fraus q̄ fraudē fal-
lit fraude: dolo sic dolus istat. Et Qui. j.
metam. Irrupit bñ peioris in enū oē ne-
fas fugere pudor: vtiq̄ fides q̄. In q̄rū
subtere locū fraudes q̄ doliq̄ insidieq̄: et
vis et amor scelerat⁹ h̄ndi. Quis ex rapto
nō hospes ab hospite tur⁹. Nō socer a ge-
nero frat⁹ q̄ ḡa rara ē. Fili⁹ autē diē pati-
os inq̄rit in annos: victa iacet pietas. Q̄
igit q̄lōge abest iusticia. De q̄ querit An
sit eadē zc. Dic rñ. vt s̄. Et q̄ cōclūde q̄ n̄
vere d̄t iust⁹ nisi q̄ totā legē obseruat. Vñ
Jac. ij. Quicūq̄ totā legē serua. offendat
aut in vno fact⁹ ē oīm re⁹. i. etnal⁹ dānat⁹
et p̄uat gl̄ia acsi oia fuisset transgressus: q̄
nō tāgrauiter puniat. De vere iustis autē
d̄t Bar. xvj. Ibi iusti in vitā eternam.
Attendite o pctōres miseri: fornicatores:
supbi: adulteri: inuidi: avari: fraudulēti:
piuri zc. Q̄t nūc regnāt mēdacia et frau-
dulētie in mercatōe p̄pter maledictā auar-
itiā. Figura Apoc. xij. de bestia quam
vidit Joānes ascendente de terra zc. q̄ facit
pusillos et magnos: diuites et paupes: libe-
ros et seruos h̄ie characterē bestie in ma-
nu dextera: aut in frōtibz suis et neq̄s pos-
sit emere aut vendere nisi habeat caracte-
rem aut nomē bestie zc. Spūal⁹ Bestia
ascendēs de terra auaricia est q̄ facit ado-
rare bestiam. p̄mam. i. diabolu: obediēdo

Domínica. VI. post Trinitatis

prauis ei? suggestionibz: et oēs pusillos et magnos et. qz a maioribz ad miore oēs auaricie studere fac ne qd possit emere aut vendere nisi habeat characterē bestie. i. diabolici characterē ē falsitas et fraus. Jo. viij. Vender est et p̄ ei? Sz attende qd subiūgit. Apo. xiiij. Quicūqz acc. charac. bestie in fronte sua aut in manu sua hic bibet de vino ire dei et cruciabitur igne et sulphure in p̄spectu angeloz et scōz et añ p̄spectu agni: et fumus tormentoz eoz ascendet in secula seculoz.

¶ Secundo ar. In p̄ee. et. In hoc dicitur dum de scōa q est vanitas intentiōis q pōt ptingere tripl̄r.

Pr̄io p̄t inanē gl̄iam.

Scōo p̄t auariciā.

Tertio p̄t acidit̄.

Pr̄io igit̄ et. Erāt vtiqz pharisei et scribe supbi q̄rentes in dictz et factz suis laudes hoim et vanā gl̄iam. Mat. xxij. Oia opa sua faciunt vt videant ab hoibz. Nisi ergo abundauerit et. qz nos oportet oia facere ad gl̄iam dei. Jo. i. Oia in gl̄iam dei facite. et. Mat. vij. Attendite ne iusticiā vestrā faciatis corā hoibz vt videam ab eis: alioqn mercedē nō habebit apud p̄ez vestrū q in cel̄ est. Miserabil̄ certe et vituperabilis ē inanis gl̄ia. Tū rōne breuis duracionis. Ps. Inimici dñi mox vt honorificati fuerint et exaltati deficiētes quēadmodū fum⁹ deficiunt. Tū rōne dānificatiōis qz p vacua et falsa gl̄ia amittit hōve rā et celestē gl̄iam. Mat. v. Amē dico vobis receperit mercedē suā. Uñ. iij. Reg. xx. Ezechias qz thesauros suos ondit babylonij oēs pdidit. Tū rōne obligatiōis. scilicet ad p̄nā eternā. Apo. xviij. Quātū se gl̄ificauerit et in delictis fuit: tāntū dātē illi tormentū et lucrū. Scōo p̄t auariciā. Sic em̄ seruibāt pharisei deo p̄t lucrū tpale. qm̄ vt b̄r Lu. xvj. auarierant. Uñ. mat. xxij. Vobis scribe et pharisei q domos viduarū comeditis in oīone lōga orātes. Nisi q̄ abundauerit et. Audite o viri ecclesiastici: videte ne plucro tpali dño seruiat: et sic siles sitis phariseis. Tertio p̄t acidit̄. qz vici negligēt agūt. Illud. ij. Jo. ix. Nō ex tri. aut ex neces. hilarē enī dātōrē dñi. de. Et ioh̄. xxiij. Estote solliciti vt custodi. cūtra q̄ scripta sunt. Et Ro. xij. Sollicitudine nō

pigri. et Col. ij. De qd agitis ex aīo opamini sic deo non hoibz sciētes qm̄ a deo recipietis mercedē. Si aut negligēt agitis: ira dei iurrit. Exemplū narrat cesari⁹ Sacerdos qdā in ordine cisterciē solit⁹ fuit dict⁹ matutinis i illo intervallo q̄ solent fr̄es vacare oīoni sup vnā seditū se deponere et in oīone p̄ba dormire. Uñ. lens q̄ dñs illi ondere qz illa hora et maxie tali loco nō ēet dormitādū. Sz i oīone vigilandū: apparuit sibi i cruce p̄so dorso ad illū vt diceret videtis: qz repid⁹ es et acidio⁹ sus: n̄ es dign⁹ faciē meā tuent. et h̄ sepi⁹ illi p̄tisse testat⁹ ē. Virū certe ac misera bile: mundani diligent agūt p̄ tpalibus et nos tā negligēt agim⁹ p̄ spūali lucro. Bern. Quid ignante ē fr̄es: ardēt⁹ appetūt hoies p̄nitiosa q̄ nos vtilia malact⁹ currūt ad mortē q̄ nos ad vitā.

¶ Ro. scio ar. applica qd b̄r sabbo post tñā dñicā aduent⁹. Abijciām et

Domínica. vij. post Trinitatis.
Sermo. v.

Ni abund.

Si mortui sum⁹ cū ch̄io: cre dim⁹ qz sil̄ viuam⁹ cū ch̄isto

¶ Ro. vij. Si mortui vere sum⁹ cū ch̄io: viuemus inquā sine labore: sine dolore: sine timore. De p̄mo Apo. xiiij. Amodo tā dñs spūs vt requiescat a laboribz suis. De scōo Esa. xxxv. Gaudit et exult. obtinebūt et fūgiet dolor et gemitus. De tertio puerb. j. Qui me audierit: absqz terrore requiescet et.

Nisi et.

¶ Rim⁹ ar. Vtqz iusticia p̄mineat in oēs p̄tutes morales. Q. nō. Foritudo enim ē circa difficiliora. scilicet circa picula mortis. et. Uñ. aut ē circa difficile. ij. ethic. Contra. Tull⁹. j. de offi. In iusticia p̄tute splendor ē maxim⁹ ex q̄ viri boni nominant. R̄idet Tho. ij. q. lviij. Iusticia legal̄ pelara ē in oēs p̄tutes inq̄ntū bonū cōe p̄minet bono singulari vni⁹ p̄sonę. Iusticia p̄cular̄ p̄cellit in alias p̄tutes. Alie ei respiciūt solū bonū ip̄i⁹ p̄tutis: si iusticia etiā bonū alteri⁹ qz p̄ iusticiaz hō bñ se h̄z ad aliū: vt habet. v. ethicorū.

Ubi quis fortitudo sit circa difficiliora: tñ iusticia est circa meliora. Hec Tho.

Pro fundamēto. Dis virt? ē circa ardua z difficilia z excellētia. Quid? de arte. Est nulla nisi ardua virt? Et phus. j. rheroz. Necesse ē maxias esse pntes eas q sūt alijs honestissime: si qdēst virt? pot? rētia bñfactiua. pp? h fortes z iustos maxime honorat: qm fortitudo ē alijs vtilis in bello. iusticia autē z in bello z i pace. Et in. v. Esh. dē q iusticia legalis est pclarissimā pcurū / z neq? hesper? neq? lucifer ita admirabilis. Cum q qrit An iusticia zc. Dic rñ. vt s. Et q pclude q vitupandi sūt q iusticiā puerit z i iusticiā faciunt oēs vicz pccōres: fornicatores: auari zc. q non reddūt deo qd debēt: reuerētā vicz z honorē: obediētā z timorē: deuolētā z amorē. Lōtra qd Malach. j. Si ego p sum: vbi est honor me? rñ dñs ego sum: vbi ē timor me? De qd sunt iniusti legis tue trasgressores: qnta est nūc viciōz inundatio in q mlti pereunt. Figura Ben. vij. Cū transissent septē dies / aq diluuij inundauerunt sup terrā z pualuerūt nimis sup per terrā: opriq sūt mōtes excelsi sub vniuerso celo: cōsumptaq est ois caro: remansitq solus Noe z qui cum eo erāt in arca. Spūalr p septē dies intellige qttuor pccōtes cardinales cū tribz theologicis: q oēs iam trāserūt z recesserūt ab hoibz. aut scilicet pccōtes illūinati ad modū septē diez. Prima est turpissimē vilitatē: q scz puenit ex pccō. Secda ē miserrime seruitutē q pccō diabolo subijct. Tertia ē certissime mortalitatē. Quarta diuine sapie ifalibilis. Sexta diuine iusticie inflexibilis. Septima infernalis miserie intermiabilis. Que iā etiā transferūt. s. a cogitatōe multoz. Pauci em̄ has pccōtes hñt: sed magis ad pccōs voluptates aspirāt. Aq autē diluuij sunt delectatiōes seu voluptates vitio pccō. Per terrā intellige re reos hoīes. Per montes pccō in sublimioribz dignitati pccōturos. Cōsumptaq est ois caro. i. ois hō carnalis z sensualis spūitua liter mortuus est pccō Noe. i. euz q in deo p amorē rehescit: et alios q sunt in arca. i. in charitate q fert sup aqz maris hñt mū Aug? Amas deū ambulas supra mare:

sub pedibus tuis est seculi tumor. Amas seculū ablober te: amatores suos vorare nouit: non portare.

s. Eūd? ar. In pced. zc. Nūc de tertia q est prauitas impfctiōis. Vz cū facilioz aliqua facerent: tñ ea que grauioz erant legis ptermittēbāt. Dat. xxiij. Te vobis scribe z pharisei hypocrite q decimatis anhetū: mēthā: z ciminū: et reliqstz que grauioz sunt legē. s. iudiciū: misericōdiaz et fidem. Hec em̄ oportuit facere z illa nō omittēre. Nisi q abūdauerit iusticia zc. qz oportet q iusticia nra sit pfecta. Sed heu timendū est q multi more phariseozū iusticiā habent diminutā: omittētes tria necessaria que tangunt in auctoritate saluatoris pmissa.

Primo iudicij veritatem.

Secundo misericordie suauitatem.

Tertio cōuersationis fidelitatem.

Primo igit multi omittūt iudicij veritatem. Esa. j. Principes tui infideles: sicut firum: oēs diligunt munerā: sequunt retributiones: pupillo nō iudicāt: causa vidue nō ingrediet ad eos. Propter hoc ait dñs Hec ego pccōbor sup hostibz meis z vin dicabor de inimic? meis. et Sap. vij. Audite reges z intelligite: dñcite iudices filij nra terre: pbat aures vras q pccōnes multitudines z placet vob in tu. his nationū qm data est a dño pccōs vobis z virtus ab altissimo qui interrogabit opa vestra z cogitationes scrutabit: qm cum esset? mini? stri regni illius nō recte iudicastz: neq? custodistis legē iusticie: neq? pccō voluntates dei ambulastz: horrendē z cito apparebit vobis qm durissimū iudiciū his q pccōs fieri. Secdo omittunt q plurimū misericōdie dignitatē. Cū tñ dicat Prouer. xxi. Face re misericōdiam magis deo placet qz victimē. Et Jac. ij. dñ. Iudiciū sine mia fiet ei q nō fecerit misericōdiam. De? qdēge relegata ē a filijs hoīm misericōdia: contracta ē la: gitas nisi illa q vanitati subierunt. Osee. iij. Nō est mia in terra. Tertio omittūt cōuersatiōis fidelitatē. ideo impletum est illud Dat. xxiij. Refrigescet charitas: z abū dabit iniquitas. Et illd Hier. ix. Ex tēderūt lingua sua qm arcū mēdaciū z nō pccōt: cōfortati sunt in terra. qz de malo ad malū egressi sunt: z me nō cognouerunt dicit

Dominica. VI. post Trinitatis

omnes. Unusquisque a patre suo se custodiat: et in omni fratre suo non habeat fiduciam. quia omnis frater supplicatorem supplebit: et omnis amicus fraudulenter incedet: et vir fratri suo derisus erit: et veritate non loquetur: docuerunt enim linguas suas loqui mendacium: ut inique ageretur laudatorem suum. Et quoniam multi sunt tales omittentes vias iudicium: et fidelitatem. ideo timendum est quod multi sunt de numero reproborum. **Ubi** **Mat. vi.** Multi sunt qui per viam perditionis ambulant. **Exemplum** legitur in legenda beati Bernardi: quod dicitur heremita etc. **Ubi** **Dominica** in. lxx. sermone. vii.

Erat autem. **And. etc.** Videte ne iusticia vestra sit diminuta. quoniam dicitur de regulis. **l. ii. vj. c.** Desceat. Desceat peccator qui offendens in uno facit eum reum. **Ubi** **in** leges solutio pro non possit liberationem: ut patet. **L. de subtractione pignorum. l. q. diu. Et. ff. de rebus obligatoribus. l. In executione. Ubi** dicitur quod non potest aliquid solui: nisi totum soluat. si propter voluntatem recipientis. Si quis enim voluerit solui: et propter peccatum suum non totum: tunc totum quod tenet auferat ab eo. **Exponit** et applicat ad eum qui propter preceptorum servat et non omnia. cum tamen scriptum sit **Deut. xj.** Timeas dominum decem tui et custodias omnia mandata et precepta eius. **Et. x. ca.** Ama dominum deum tuum et observa precepta eius omni tempore.

Dominica sexta post Trinitatis. Sermo. vij.

Si abunda

et. Scietes quia Christus resurgens ex mortuis iam non moritur: mors illi ultra non dominabitur. **Rho. vij.** Si filius hominis confideremus affectum iusticia nostra abundabit etc. **Ubi** dicitur. **Scietes. i. sep. considerantes** **Et** hec consideratio valet ad tria

Primo ad perurandam spiritalem resurrectionem **Secundo** ad hominum resurrectionis pseuerationem

Tercio ad sperandam (nam perurandam)

nam corporalis resurrectionis expectationem

De primo **Eph. v.** Surge qui dormis et exurge a mortuis. **De secundo** **Colo. ii.** Si

resurrexeritis cum Christo qui sursum sitis quoniam. si pseueraveritis. **De tertio. j. cor. xy.** Si Christus perdidit

et quod resurrexit a mortuis. quod quidam dicunt in verbis quod resurrectio mortuorum non est. **Et** **Job**

xix. Scio quod redeptor meus vivit et non possit

mo die de terra surrecturus etc. **Alia** etc.

P **Rim. x.** An quisque facit iniustum peccet mori: taliter. **Q.** non **Q.** quia puer iniusticia facit: pater a medio declinat. **Et** pater peccat. **Corra.** Quisquis facit iniustum: facit legem dei. **Rudert** **Tho. ij. q. li.** Peccatum mortale est quod duas charitati per quas est vita aie. **De** autem nocumetu alteri illatum ex se charitati repugnat quod monet ad volendum bonum alteri. **Et** ideo cum iniusticia per persistat in nocumetu alteri: manifestum est quod iniustum facere ex genere suo est peccatum mortale. **Ad** illud autem quod obijcit dicens: quod in primo iniustum facere deficit a perfecta ratione: quod est iniustum facere inquantum probabile est quod inde aliter non ledit nec ei displicet. **Hec** **tho.** **Pro** sub. **Per** iniusticias maxime destruit omnis civitas. et per iniusticias servat. **Ubi** et per plus. **ij.** **Pol.** Sine iniusticia impossibile est inbitare civitatem. **Et** **Tulli.** **li. de offi.** Nulla res vehementer perit nec republica quod fides. i. fidelitas quod maxime per iniusticias tollit. **Sed** heu quod passim nunc regnat iniusticia et infidelitas. **Alan.** d. platu nature. **Heu** quod precipite passim ruinam vult: sub vicio victa laborat: periturus species exulat omnis. **Parant** vicio frena furoris. **Hor** fraudis fidei nubilat astrum. **Sz** quod **An** quisque etc. **Dicitur** **et. s.** **Et** quod conclude **Im** mediu est iniustum facere. **Nam** ut dicitur **Ps.** **Im** iusti dispibunt sicut relique ipsorum interibunt. **Idem.** **Im** iusti punientur a semine ipsorum peribit **Audite** o peccatores domine legem iusticia transgredientes. **O** fraudulenti: o mendaces: o perurriti: o perditores: o pauperes et simpliciis operarios etc. **Et** vni tot iniusticie: **Certe** ex nimio affectu ad aquas huius vite. s. delectationes carnales et mundanas. **Notate.** **Upe** magni est quod homo cauere a nimio potu aqua frigide percipere cum magnam habeat laborem sustinere. **Ideo** etiam volentes pluri cauere sibi ne sit eadem vice multum bibat. **Spiritualiter** **Cauere** quod homo ne sit delictorum aut diuitiarum nimis obreperet. quod sic dicitur **Eccl. sup. Mat.** exinde vehementer sit cupidus. **Et** gravari talibus aquis: hostes pugnare non possumus.

Figura **Jude.** **vii.** **Ubi** reputari sunt apostoli ad pluvium qui sola manu bibebat aquam etc. **vii.** **de** **ibi.** **Porro** **Qui** sola manu aquam delictorum aut diuitiarum labunt ad necessitatem: cor ibidem non apponentes: apostoli sunt ad secundum dicitur **chym** et vincendum **madian.** **i.** diabolum. **Sed**

q̄ affectu in hac aqua incuruant apti re/
gno dei nō habent. q̄ de? eoz ē argentū z
aux. ps. Similiter gētiū argētū z au. zc.

Secundus ar. In pced. dictū est de pri/
mo pposito supra euangelū. In h ser/
mone dicēdū de secdo qd ē instructiois spe/
cificatio. s. p̄ctm̄ ire. Dicit em̄. Audistis
qz dictū est antiq̄s Nō occides zc. Bene
aut̄ q̄ dixerat primo circa irā specificat. q̄a
fm̄ glo. ira est ianua mltroz viciōz: q̄ clau/
sa p̄tibus incruet? dabit reges. ea apra:
ad oē faci? armabit am̄. Ira igit̄ ma/
xime impedit rectitudinē z p̄fectōez iusticie
Zac. j. Ira ci viri iusticiā dei nō opat̄. Est
itaqz notandū qd doctores iudicōz dicebāt
p̄cepta negatiua tū exteriorē z nō inter/
riorē motū anī cē phibitū. Hūc ḡ errorez
excludit saluator: phibēs etiā irasci sine cā
dicēs. Ego aut̄ dico vobis qz oīs q̄ irascit̄
fratri suo zc. Ubi phibet̄ triplex grad? ire
Qui etiā assignat̄ triplex grad? pene.

Primus est in animi commotione.

Secundus est in indignationis ostensione

Tertius est in certa iniurie exp̄ssione.

Primus est zc. s. inter? tū. De q̄ dr̄. Dis/
q̄ irascit̄ fratri suo: re? erit iudicio. Aug⁹.
li. terra. Nō fratri irascit̄ q̄ p̄ctō fr̄is irascit̄
Qui aut̄ fratri n̄ p̄ctō irascit̄. sine cā irascit̄
Chrys⁹. Puto aut̄ nō de iracūdia carnis lo/
quit̄ ch̄s: sed de iracūdia aīe. Caro em̄ nō
pōt obedire vt n̄ p̄turber. qm̄ ḡ hō irascit̄
et nō vult facere id qd ira compellit: caro
ei irata ē anīm? aut̄ ei non est iratus. fm̄
Hierō. Ira est oīs malus mor? ad nocen/
dum. Aut ḡ surgit subito: et sic est ventiale.
Aut ex deliberatiōe z p̄sensu: et sic ē p̄ctm̄
mortale. Sic itaqz oīs q̄ irascit̄ motū ire/
riori fr̄i suo deliberat̄ odiū p̄ceptū implere
ope si adesset oportunitas: re? erit iudicio
id ē dign? accusatiōe apd̄ deū z in foro sū/
mi iudicis: lz nō hoīs. Secds gradus est
in indignatiōis ostensione. De h̄ dr̄ dñs.
Qui ac dixerit fratri suo racha: re? erit p̄si/
lio. Racha vox ē idiōt̄ absqz exp̄ssioe vi/
tup̄. Chrys⁹. Racha ē s̄bū p̄cept? z p̄cipē
mōis. Tal̄ ḡ re? erit p̄silio. i. p̄sensu iudicij
de oāda i eū sūia z definitiōda pena. qz iā
venit in noticiā culpa. Tertius est in cer/
ta iniurie exp̄ssioe. De q̄ dr̄. Qui aut̄ dixe/
rit fatue: reus erit gehēne ignis. Aug⁹.
Qui aut̄ dixerit fatue: duo subaudiunt̄:

fratri suo: z sine cā. Et ex h̄ defēdit̄ q̄ apls
Galathas vocat̄ stultos q̄s etiā fr̄es nō/
minat. nō em̄ id facit sine cā. Idē. In pri/
mo est vniū. s. ira sola. In secdo aut̄ duo sūt
scz ira z vox q̄ irā sūge. In tertio aut̄ tria
scz ira: et vox q̄ irā sūge: et in voce vitup̄a/
tiōis exp̄ssio. Idē. Vide etiam nūc tres
reart̄: iudicij: cōsiliij: z gehēne ignis. In
iudicio adhuc defēsiōis loc? dat̄. Ad cō/
siliū aut̄ p̄tinere videt̄ sentētie platio: qm̄
inter iudices p̄ferunt q̄ supplicio damnari
oporteat. In gehēna pō ignis ē certa da/
mnatio. Chrys⁹. Nō parū existimes fra/
trē tuū vocare stultū: auferēs ei prudentiā
et intellectū q̄ hoīs sum? z ab irrōnabili/
bus distat? Patet itaqz q̄ iram oīno de/
bem? rep̄mere Eccl̄plā in vitaspa. Qui/
dam q̄sunt ab abbate isaac q̄re eū demo/
nes timerēt. Respondit. Ex q̄ factus sum
monachus statui anī me vt iracūdia foras
guttur meū non p̄cedat. Non sine aut̄ cau/
sa rep̄menda est ira. quia vt dr̄ Greg. Per
iram sapia amittit̄ vt qd vel q̄ ordine agē/
dum sit oīno nesciat̄.

Ertius articulus. Aud. zc. Notate
qm̄ testamētū dñi est testamētum
pacis. Eccl̄. xlv. Statuit ei dñs testamen/
tum pacis. Jura em̄ dicunt. Heres nō ser/
uans testamētū defuncti est ebhered̄ adus
xj. q. j. c. Siluester. et L. de fideicommissis.
l. Amplius. Forma casum siue parabolaz
iuxta legē Notādo illud p̄f. In q̄re pacem
et p̄sequere eam.

Sermo septimus pro dominica
sexta post Trinitatis

Si abunda.

zc. Estimare vos qdē mor/
tuos esse p̄ctō viuētes aut̄ deo

Rho. vi. Si tales eēm? n̄ra iusticia abū/
daretz. Induc̄ aut̄ nos apls ad tria vicij

Ad culpe mortificationē

Ad gratie viuificationē.

Ad hui? vite cōtinuationē siue p̄petuā
am durationem.

Et de his oīb̄ sit dr̄ Ber. Bona ē mors
q̄ vitā nō aufert: sed mutat in meli? p̄ quā
corpus non cadit: sed anima subleuat̄.

Salutatio. Nisi abunda. zc.

Dominica. VI. post Trinitatis

Primus ar. An pcepta decalogi sint pcepta iusticie. **R.** nō pbs. v. Eth. Lex pcepit de actibz oim fruturum: sed pcepta decalogi sunt pncipia totius legis diuine. q̄ non p̄tinent ad solā iusticiā. Cōtra Per oia pcepta decalogi ordinamur ad alterum. vt patet discurrenti. Rūdet rtho. ij. q. cxij. Pcepta decalogi sunt qbz rō naturalis statim assentit tanq̄ manifestissimis. Maxime autē rō debiti q̄ requirit ad pceptū apparet in iusticia q̄ est ad alterū qz in his q̄ spectant ad seipm̄ videt̄ pmo aspectu q̄ hō sit dñs sibi sibi liceat facere qd̄ vult. Cum autē obgat q̄ lex pcepit de actibus oim fruturū. verum est sed ordine qdā Primo tradendo pcepta de his in quibz ratio debiti manifestior. Hec rtho. Pro fundamen. Sepe et multū cōsideranda sūt diuine legē pcepta. Iuuenal. Respice qd̄ moneant leges: qd̄ curia mander. Sed bñ notandū ē q̄ lex nō solū pcepit bñ loqui: s; bñ agere quēadmodū etiam de phia dicit Senec. ad Lucil. Facere oportet phia: nō dicere. S; qrit An pcepta illa diuine legē sint pcepta iusticie. Dic rñ. vt s. Ex q̄ conclu de q̄ oia hñōi diuine legē pcepta sunt nobis obseruanda si saluari velim⁹ cū non possim⁹. **R.** eē iusti. Soli autē iusti ibūt in vitā etnā. Vñ ibide. Ibūt hi (scz impj) in supplicij eternū. et Eccl. xij. Ole vob̄ impj q̄ dereliquit̄ legē altissimi rē. Audite oportet oēs miserit̄. Nec sufficit ptem pcepto rñ obseruare nisi oia seruent. Hec em̄ esset iusticia imperfecta siue iusticia phariseorum Nec sufficit pcepta implere simplr nisi ex amore impleant⁹ et ppter dei glām. Talis em̄ eēt iusticia vana vt iusticia scribarū et phariseor. Debz q̄ iusticia nra esse integra sine corruptioe: als non erit deo accepta. Figura Leuit. ij. Ois oblatio q̄ offert dño sine fermento erit: nec q̄q̄ mellis adolebit in sacrificio dñi. An oī autē oblatione offerres sal. Expone. Oblatio ē deo: pceptorū ei⁹ impletio q̄ debz eē sine fermento. i. sine corruptione q̄ contingere pōt ex pretrium Primo ex pretrationis. qz vīcz ē diminuta: puta qz non facit hō de illud ad qd̄ renet: aut non offert totā suā potentiā opatiuam deo. puta qz delectationē suā qrit in rebz exterioribz. Vñ etiam dī q̄ in oblatione nō debz eē mel. i. dulcedo rez exteriorz

Dulcedo quippe mellis est oppilatiua: sic et dulcedo rez mundanaz ē oppilatiua cordis. i. ipeditiua ne euacuet auariciā et alia vicia. Scdō ex pretrationis. qz vīcz euz tristitia sine deuotione fit In leuitico em̄ in p̄di. ca. et alibi dī q̄ dī ibi esse thūs per qd̄ signat̄ deuotio. Iuxta illud ps. Dirigatur oīs mea sicut incensū in conspectu tuo rē. Tercio ex pretrationis. qz vīcz non fit ppter glām dei. Nā Leuit. ij. dī q̄ oīs adeps erit dñi iure ppetuo in cunctis generationibz vīs. Per adipem em̄ intelligere possum⁹ sanctā intentionē q̄ operi specie et nomen imponit. vt dīc Amb. Intentio ei dat operi valoris pinguedine

Secund⁹ ar. In p̄ce. rē. In h̄ dicendū de tertio qd̄ est specificationis p̄clu/ sio: cum dīc. Si offers mun⁹ tuū rē. vsqz in finem. vbi concludit ex pmissis q̄ volēs offerre in altari. i. fidei rez cordis sui qd̄cuqz mun⁹ siue oīonis siue aliud: dī prius reconciliari fratri suo lesō siue offenso p euz: als nō acceptat a deo Lxxvj. Ecce a discordia tibi nō vult accipere sacrificiū. Hinc q̄ pendit̄ qntū sit malū discordie. Vnde autē misericordiam dei quō hōim vtilitates ampli⁹ aspicit q̄ suos honores: pl⁹ em̄ diligit cōcordiā fratrū fidelij q̄ munera. Iō ei munerā abel suscepit sunt: cain reprobata: q̄ abel pura et simplici mente offerebat: cain hō aduersus frēm irā tenebat. S; heu hō die sunt multi cain siles cū discordijs et dolis ad altare accedētes. In p̄dictis autē p̄bis euangelij tria sunt notāda.

Primū est faciēda oblatio.
Secūdm̄ p̄mittēda pparatio.
Tertij p̄ficiēda executio.

Primū est faciēda oblatio: cū dīc. Si offers munus tuū. q. d. qz offerre q̄q̄ debz. puer. ij. Honora dñm de tua substantia. De substantia inquā corpali. i. corpis p̄prij: de substantia spūali. i. anime: et de substantia tpali. i. honoꝝ tpalium. ps. Sacrificare sacrificiū iusticie rē hoc em̄ exigit iusticia vt de oibz q̄ a deo teneam⁹ ipi sacrificem⁹. Tertium est p̄mittēda pparatio: cū dīc. Et recordat⁹ fuer⁹ qz frat tu⁹ hz aliqd̄ aduersus te: relinq̄ ibi mun⁹ tuū an altare et vade pri⁹ reconciliari fratri tuo. i. si offensa ē nota ffrī et cōmode possit hñ ei⁹ p̄ntia. fm̄ Lxxvj. Si cogitatu offendi

sti: cogitatu reconciliare. Si p̄bis offēdi:
sti: p̄bis reconciliare. Si opibz offendisti:
opibz reconciliare. Aug. Tunc frat tu⁹ hz
aliqd aduersū te si eū in aliq̄ lesēz. Ter
tiū est p̄ficienda executio: cū dic. Et tūc ve
niēs offeres mun⁹ tuū. Inde veniēs. s. itēti
onē renociās ad id qd ceperas offeres mu
nus tuū. postq̄. s. p̄rextisti ad reconciliati
onē non qdem sp̄ pedibz corpis qz non sp̄
sic in p̄mptu pōt hūi eius p̄ntia: s. moribz
animi. Hilari⁹. Reconciliata hūana pace
reuerti in diuina. Subet in dei charitatē d
charitate hoīm transitorios. P̄z itaqz qm̄
multū deo placet par z p̄cordia inf hoies
z p̄ p̄ns ex opposito diabolo displicet z ip̄z
z fundit. Exemplū in Uitaspa. Erant
duo fr̄s s. carnē germani s. monachi exi
stētes. Insidiabatur autē eis malign⁹ spūs
s. diabolus vt eos separaret ab inuicem.
Quadā igit die ad vesp̄rā fin cōsuetudi
nē. frat ille iunior: lucernā accendit z ponit
sup candelabzū: faciēte aut malicia demo
nū ruit candelabzū z extincta ē lucerna.
Surgens itaqz senior cepit illū iuniorē p
cutere cum furore. Ille aut p̄stratus i ter
rā p̄cabat dicēs. Magnanim⁹ esto dñe: et
ego rurū ascendā. Ergo qz nō r̄ndit p̄bz
turbulentū: malign⁹ spūs p̄susus recessit
ab eis. Et p̄gens eadē nocte nūciatuit p̄nci
pi demonioz. dicens. Qm̄ p̄t hūilitatē il
l⁹ monachi q̄ p̄stratus in terrā veniā po
stulabat a fratre: nō p̄ualui in eis. Uidēs
em de⁹ hūilitatē ei⁹ effudit sup eū gr̄az su
am: z ego me sentio valde torq̄ri qm̄ nō p̄
ualui eos ab inuicē separare. Hec oia au
diens idoloꝝ sacerdos q̄ ibi manebat com
punctus est corde: z in timore z amore do
mini n̄ri iesu ch̄i accēsus. Considerās ita
qz qm̄ magna seductio aniaz est cult⁹ ido
loꝝ relinqs oia statim ad sanctos patres
ad monasteriū cucurrit: z retulit ista q̄ de
mones inter se loq̄bant. Instruit⁹ itaqz a
patribz fact⁹ ē p̄batissim⁹ monachus q̄ tā
te fuit hūilitat⁹ vt omnes mirarent. Dice
bat em q̄ oēm aduersarioꝝ maliciā vince
bat: hūilitas. Et addebat dicens: qm̄ fre
quent audierat demones dicentes. Quā
do ad iracundiā statim corda hoīm accen
dim⁹: si sustinuerint patient inurias z ro
gauerit q̄ ad pacē sunt sic sentim⁹ oēm vim
n̄ram marcescere qz eis appropriat auxiliū

diuine gr̄e. Bern. Unanimis vīuentes i do
mo dñi deo z sibi p̄ charitatē coniuncti: hī
timorē: hī dolorē ingerūt diabolo.

t. Ertius ar. Aud. zc. Lauete ḡa dis
cordijs. Attendite qm̄ lex dicit. ff. de
penis. l. vlti. Priuand⁹ ē vnusq̄sqz eo q̄ qd
agit. vt si p̄ republicā peccat: vtilitate rei
publice careat p̄ mortē vel exiliū. Et sicut.
xviij. q. xiiij. Sicut antiq̄. Qui iniuriā fa
cit eccle: d̄z p̄uari cōione sp̄i. Qui ḡ p̄ cha
ritatem z pacem agit: merito p̄uabit cha
ritate z societate b̄toꝝ. Nā extra cōionem
eccleie esse p̄bat: q̄ pacem z p̄cordiā cū ch̄ri
sto z ch̄rianis n̄ h̄z. Uñ di. xc. c. Recq. Ne
qz ad catin: neqz ad ei⁹ munera respexit de
us: neqz em pacatū deū h̄re poterat q̄ cuz
fr̄e nō pacē s. zeli discordiā habebat.

Dñica. vij. post Trinitatē
Sermo. j.

Meritoz su:

m. per turbā. Dar. vij. Sicep
h̄buitis mēbra v̄a fuisse imū
dicie z iniquitatis ad iniquitatis: ita nunc exhi
bere mēbra v̄a fuisse iusticie in sanctificatio.
Ro. vij. Ita facere necesse est eo q̄ de
misdiam fecit. Sunt aut ibi t̄a mōrāda.
Primū p̄ctoꝝ detestanda. Qm̄. Exhi
buitis zc. vsqz ad iniquitatis
Scdm̄ conuersoꝝ mēoranda exhorta
tio. ita nūc exhi. mē. v̄a ser. iij.

Tertū exhortatiōis desiderāda p̄clu
sio. in sanctificationē.

De p̄mo Jo. vij. Qui facit p̄ctm̄ seru⁹
est p̄cti. De scdo Ro. xij. Exhibeat⁹ cor
pora v̄a hostiā viue. san. deo pla. De ter
tio. j. Thep. iij. Nō ei voca. nos deus i in
mundiciā sed in sanctificationē.

Meritoz zc.

p. Rm̄ ar. An de⁹ ex sua misdiam omēs
diligat. Q. sic Sap. xj. Dilig⁹ dñe oia zc
Contra Galach. j. Jacob dilexi: esau at
odidit h̄bui. R̄ndet bon. i. iij. dis. xxxij. No
randū q̄ de⁹ p̄ creaturā diligere nō rōne
affectiōis s. rōne cōicationis alicui⁹ boni.
Cōicatio at diuine bonitatis attendit v̄l i ef
fectibz nature: vel in effectibz gr̄e. Effect⁹
nature cōmunes sūt oibz: z q̄ad h̄ diligat
de⁹ oēs creaturā. Effect⁹ aut gr̄e nō ē cōis

Dominica. VII. post Trinitatis

oibz. **I**ō qntū ad istū qdā diligir qdam odit. Hec bonū. Pro fun. Tertū ē q de oibz influit aliqd bonū saltē esse. Un pbs. j. metaph. De ēncipiū a q oibz diruatū ēē videt. **I**ō z videt sentire Virgilī poe ta in buc. dices Iouis oia plena. Lū g q/ nī An de^o rē. Dic rī. vt s. Post rñsionem aut dicas q nēo ē excusand^o si careat effe/ ctibz diuie grē qz oibz offert. Vocat ei ad se chīs oēs gñaliter. Dat. xj. Venite ad me oēs q la. z o. estz z ego re. vos. s. p grāz **O** pētores idurati: qmiseri estz: luxuriosi: auari zc. Audite dñm dicentē. Sīqs sitit (scz qcuqz sitit ille) veniat ad me z bibat. **F**igura. **I**bi filijs isrl in deserto dabat mā na: s; nō oēs māne dulcedine pēpiebāt qz deo rebelles erant. Prz Num. xj. et. xij. **E**xpone qm de^o oibz grāz offert zc. An. **H**ō nō bz grāz: nō qz hāc nō dat de^o sed qz hāc nō accipit hō.

Secund^o ar. **H**orādū q de^o fecit misse ricordia mirabile sup turbā illā refi/ ciendo eā septē panibz z pisciculis paucis cū eēt qñ qrtuor milia. Si itaqz miscōiaz illā fecit circa corpa. credendū ē mltro for/ ti^o q patus ē aias nras reficere spūalr. **R**efi/ git aut dñs bis refecisse pōlm in deserto. **P**rio ex qnqz panibz z duobz piscibz. **S**el/ cūdo aut ex septē panibz z piscicul paucis. **P**rima sūt alie^o rēfectionē ve. test. p cipue q ad qnqz libros legales. **S**cda refe/ ctionē legē euāgelice. Un z in pma dicūt fuisse panes hordeacci: nō i scda. qz i lege veteri erat timor^o aspiras: i noua at amo ris suauitas. **D**ozalr. **P**ria sūt refectionē nē ināptentiū pniām q ē ex panibz hordea ceis. i. ex pñderatōibz amaricatiuis z aspe ris. **S**cda sūt refectionē eoz q iā i pnia p seuerauerūt q ex se qdē nō hñt qd māduerūt p spūali pñolatiōe/ s; ifundit eis dñs mul timodas spūales dulcedies. Un hic dicūt **E**cce iā triduo sustinent me/ z si dimiserō eos ieiunos. i. sine spūali pñolatiōe: defici/ ent in via aspirat^o z pnie. **F**uerūt etiā plu res in pma refectionē qz in scda qz ples icī/ piūt pniāz s; nō oēs pñeuerāt. **H**ec aut spi ritualis pñolatiōis refectionē qdā pludū ē pñiū celestz. **C**irca hācitāz spūalis dul/ cedis refectionē insinuant nob in euāgelio tres pñpue pñderatiōes pñeplande **P**ria ē pñderatio obfua^o de dispositiōis

Scda ē pñderatio admirā de mltiplica/ **T**ertia ē pñderatio deside (tionis) rante refectionis.

De pma ē dicēdū in h ser. vicz de dispo/ sitōe necessaria volentibz sic refici. In euā gelio aut insinuant nob tres cōditiōes ad hoc dispositiue.

Pria ē tolerātia amare pñunctionis **S**cda ē pseuerantia iterne abstractiōis **T**ertia ē efficacia scē deuotiōis.

Pria est zc. **N**ā vt dic qdā **D**ulcia nō me ruit q n gustauit amara. **I**lli g soli q ama ritudinē in corde gerūt p pñtis: diuinā pñolatiōē pmerent **D**at. v. **B**ei q lugēt qm spī pñola. **A**t contra **P**u. vj. **V**e vob q ha berz hic pñ. vñam qz plo. zc. **P**redicta at pñitio designat p h qd dñ: nō habebāt qd māducarēt. **P**er h em signāt illi q sic ama ricant^o p pñtis qz vbiqz gemūt iteri^o qz qd/ qd in seipis pñderāt: dat eis materiā ama ri gemi^o. **E**saie. xxxvij. **R**ecogitabo tibi oēs annos meos i amaritudine aie mee.

Scda ē pseuerantia interme abstractiōis. nā q ad exteriores delectatiōes se dilatat nō recipiet dulcedinez spūalis grē. **B**erñ. **D**elicare sūt cōsolatiōes diuie nec dantur admittētibz alienas. **D**esignat aut hec cō ditiō qz illi iā triduo pseuerauerāt in deser to. **P**er hos tñ signant illi q sunt interi^o recollet^o qñ in solitudine abstracti ab ex/ terioribz curs solā d pñtōz remissiōe solici/ tiz q iā tridū pñie. s. pñitionē pñfessionē z satisfactiōē pegerūt: qb tadē dñs spūa lē dulcedine elargit^o: sic z māna dedit filijs isrl cū transissent mare z eēt in deserto.

Tertia ē efficacia scē deuotiōis p quaz aia adheret dō. **N**ō cī dat hec refectionē his q sunt a deo p affectū separati. **H**iereim. xvj. **D**ñe oēs q te derelinquūt pñdent^o **H**ec g pñitio sūt. qz illi erāt cū iesu. **S**is z tu cū iesu: z dabit tibi spūalē refectionē. **P**s. **D**ēoz fuit dei z delec. sum. **E**t itez. **D**e/ lectare in dño z dabit tibi pñtōes cordis tui. **E**xemplū in scris viris. pñia Fran/ cisco: antonio: hilarione: z multz alijs q to ta animi deuotiōe chzo inherētes: ineffa/ bilē dulcedine ab ipso bonitatz fonte hau/ riebant. **P**s. **Q**uā magna mltitudo dulce dinis tue dñe: quā abscōdisti. i. abscōse tri buisti timētibz te. s. tiore filializ casto **E**rtius ar. **A**ud. zc. **H**orate qm mul

to diligenti? puidere debem? de refectione anime q̄ corp̄is. qm̄ vt iura dicunt. Anima est corp̄is pferenda. xxxvij. di. Sedulo. Et xij. q. j. Precipim? et. L. d. sacrosctis eccle sy. l. Sancim?. Quis aut v̄m si rex diceret ei: nihil oīno cōedes nisi vener? ad me: imo fame te cruciabo: et in patibulo te suspendā. si aut venis receptā te in mēsa mea. nō statim iret ad regē? Dūlo igit magis rē. Qm̄ dñs dicit Matt. xj. Venite ad me oēs q̄ la. et onē. estis et ego refici vos.

Sermo. ij. p dominica se/ prima post Trinitatis.

Disereo su:

m p rē. Quē fructū habuistis: tunc in illis in q̄b? nūc erube scis. Ro. xij. Erubescētia pcti multū facit ad misericōdiam inueniēdā. Et certe mltū erubescendū est de pctis.

Tum p̄p̄ aīe deformitate

Tum p̄p̄ diabolicā subiectionē

Hec em̄ sunt in aīa p pctm̄

Tum p̄p̄ diuinā intuitionē

De pmo Ezē. xvj. Abominationē fecisti decorē tuū De scdo. ij. Pe. ij. A q̄ q̄s su perat? ē aīa? et fūus ē. De tertio. j. Para. penul. Dia corda scrutat de?: et vniuersas mētū cogitationēs intelligit.

Disereo rē.

p Rim? ar. An de? ex sua misericōdia oēs eq̄liter diligit? Sic. Sap. vj. Equalit̄ est em̄ cura de oib?. Contra: nō eq̄liter oib? sua dona distribuit. Rūdet Bon. in. ij. di. xxxij. Cum diligere sit idē qd̄ velle bonū: eq̄litas dilectiōis p̄t attendi dupl̄r: aut ex p̄e aci? volendi. et sic eq̄liter diligit oīa: qz nō mag? intēse vult bonū vni q̄ al teri. qz vici? vniū actū volendi vult qd̄q̄ vult. Aut ex p̄e boni voliti. et sic cū maius bonū velit vni q̄ alteri. nō oīa hoc mō eq̄liter diligit. Hec Bon. Pro fun. Ler/ tū est qz de? nō oib? eq̄lia distribuit. Sic em̄ dicit Arist. j. de celo. A pmo ente singulis cōicat eē. His qd̄ clari? his p̄o obscuri? Si aut q̄rit rō diuersitatis accipe p̄ba Juuenal. qm̄ in p̄sona dei dicent?. Sic vo/ lo sic in beo sit p rōne volūtas. Cum ḡ q̄/ nī An eq̄liter deus rē. Dicim̄. vt s. Ex q̄ p̄clude q̄ de? ex p̄e sui respicit vno et eodē

mō oēs creaturas s̄ ineq̄litas ē ex p̄e creaturaz. Qm̄ dicit Aug. sup Jo. Dia diligit de? q̄ fecit et int̄ ea mag? diligit creaturas rōnales: et de illis illas ampl? q̄ sūt mēbra vni geniti sui: et mltro mag? ip̄m vni genitū. Notandū est itaq̄ q̄ sic diuersitas p̄fectio h nū naturalū in diuersis creatur? ē a dō s̄ exigētiā p̄p̄az naturaz. Sic et diuersitas p̄fectionū ḡuitaz ē i creatur? rōnali b? fm̄ et iuxta exigētiā dispositionū volūtariāz. Nā sic dicit Act. x. Nō est p̄s. accē. de? s̄ in oī gente q̄ timet deū et opat̄ iust. acc. est illi Si ḡ aliq̄ puant̄ ḡra: h̄ iō est qz deū nō ti ment neq̄ iusticiā opant̄. Ob de? q̄t sunt tales in oī statu. Hinc bñ dicit Bern. Hec me dñe iesu ch̄e: iusticia recessit a p̄ncipib? bus: lex dei et zel? a p̄lar? et sacerdotibus: obediētia a religiosis: scit̄as et deuotio a clericis: fides a p̄lo: fidelitas a p̄ngat? ve recūdia a mulierib?: timor et reuerētia a iu uenib?: sapia a senib?: hūilitas a paupib?: mīa a diuitib?: bonitas ab artificib?. Quid ḡ restat ampl? nisi vt veniat antich̄ris to tus finiat mūd? Hec ille. Et vñ tāta mala: Erte qz hoies p̄p̄ terrā q̄ celū diligūt et p̄p̄ corp? q̄ aīaz amāt: iō pleni sūt iniquitate et pctōz inundatio eos sūmergit. Figurā Ben. vj. Repleta ē tra iniquitatē et septē dieb? aq̄ diluuij inundauerūt sup trā. Per terrā itellige hoies tremor carnalib? deditos. Per aq̄s diluuij iordanas? p̄cupiscētias inundantes Osee. iij. Nō ē p̄itas: nō est mia: nō ē scia dei in terra.

Ecūd? ar. In p̄ce. rē. In h̄ dicēdū de scda q̄ ē p̄sideratio admirāde multipli catiōis panū vic? et pisciū ita vt sufficerēt p̄ q̄rtuor milib? ps. Quā magnificata sūt opa tua dñe. Notandū at q̄ h̄mōi multiplicatiōē faciendo fecit dñs tria q̄ rē nos ad imi tationem ei? fecerim? multiplicabit in nob? suaz ḡfaz beneficia.

Primū est op? miseratiōis

Scdm̄ est op? ḡfaz actionis

Tertiū est opus distributiōis

Primū ē op? rē. Hoc ei fecit miserās super turbā ps. Miseratiōes ei? sup o. opa eius Turbe ei imo oīz vult misereri. Si ḡ et nos misericordes fuerim? multiplicabit in nob? ḡfaz suā. Dat. v. Bti misericordes qm̄ ip̄i mi se. cō. S̄z heu quanta nūc regnat i mltis i/ miscōdia rē. Scdm̄ ē op? ḡfaz actionis qz

Domínica. VII. post Trínita.

accipies panes grās egit et sūt pisciculos
bñdixit: et sic multiplicauit. Sic et nos si
grās deo debitas soluamus, multiplicā/
bit nob dona grē sue. Ber. Lū p^o acceptū
donū nos nō ingratos exhibem⁹: locū sa/
cūm⁹ i nob grē vt inde maiora mereamur
accipe. Sed heu quāta ē in mltz ingratitu/
do et. Tertiū est op^o distributōis: qā
dabat discipul⁹ vt apponeret: et apposuerūt
turbe. Et nos si dona nob clargira siue tē/
poralia siue spūalia studeam⁹ ad alioz vt i/
litate impēdere: multiplicabit ea dñs i no/
bis. Lu. vi. Date et dabit vob. Exem/
plū narrat Euil. Tpe famis qualide ma/
trona qdā nobilis misericōdie opib⁹ dedita:
egens abundanter erogabat. qd cernens
vir eius miles artauit ea: et farine mēsurā
certā p singulas hebdomadas dari fecit:
q vna die qñ totū expēdit. Supuenit autē
qdā paup rogās elemosynā. pcepit g dñā
ancille vt diligēter scopata cista in q fari/
na erat reposita siqd inueniret paup⁹ affer/
ret. qd et ancilla fec. Post hūc venit chīs q
se nihil comedisse post biduū deplorabat.
quod vt audiuit dñā fleuit: et iterato iu/
ber ancille scōbare cistā et paup⁹ aliqd im/
pertitū iurat ancilla nihil in cista penit⁹ re/
manisse. sed instante dñā cū lachrymis vt
ancilla attētare: currēs impatienter et ci/
stā aprens. plenā florentissima simila mor/
inuenit. Et cū intutū ancilla clamās ce/
cidit i extasi supina. Lamore audito dñā
eucurrit: accurrit dñs et famuli: et viso mi/
raculo dñm bñdicebant. Dor tpe vir le/
tus/ horreū aprens oib⁹ illa die venientib⁹
dedit: nec defuit annona cistaz donec su/
puenire melle pxtitaret dñs populo suo.
Prouer. xxiij. Qui dat paup⁹ nō indigebit
e. Erte⁹ ar. Aud. et. Dags ē desiderā/
da multiplicatio spūaliū q tpalium.
Nā sicut dr. ff. de tutorib⁹ et cura. l. Scire
oportet. Boni mercatores pualēt q diui/
tie. Propterea em dr. xxiij. q. v. Nō putes
Amor nō est sed languor vbi malī mores
nō corrigunt. Et tēdite. Quis vestz nō re/
fugeret oia q tpale lucrum ipediunt et dili/
gētissime pcuraret omne medium possibi/
le pueniendi ad diuitias: Credo q nulli.
Vultio magis et iuxta illud Marti. vi.
Primum querite regnum dei et iusticiam
eius et.

Sermo. iij. pro dñica. vij. post Trínit.

Merereor su

m p et. Liberati a pctō: serui au/
tē facti deo: habet⁹ fructum in/
scitificatiōis: finem pō vitā eternā. Ro. vj.
Tales sunt qbus misere⁹ dñs. Sunt autē
ibi tria notanda
Primū pctōz liberatio gratiosa. Libe/
Secundū liberatoz sub/
iectio p^ouosa. serui autē facti deo
Tertiū subiectoz cōditio fructuosa. ha/
betis fructum et.
De pmo Ro. iij. Iustificati grē p gra/
tiam ipsi. De scdo. j. Pet. ij. Qui aliquā/
nō p^oius dei: nūc autē p^ois dei. De tertio
j. Pe. j. Reporates finē fidei vze salutem
animaz vestraz. Saluatio.

Merereor et.

p Rimus ar. An mia dei etiā se exten/
dat ad damnatos: Vide s. dñica. iij.
post pascha. ser. ij. Esi volueris dicas sic
p fundamto q qñtūqz expectet de⁹: pu/
niet eadē. Vñ Valer⁹ li. j. Lēro etem gra/
du ad sui vindictā diuina pcedit ira. sed car/
ditatē ei⁹ grauitas pene recōpensat. Sed
heu hoc fatui mlti nō p^oiderāt: sed prudē/
tes diligēter attēdūt. Vñ et Tereti⁹. Por/
ro istud est sage non qd aū pedes ē mō vi/
dere: sed etiā illa q futura sunt p^oscere.
s Ecūd⁹ ar. In pced. et. In h⁹ igit di/
cendū de tertia q est p^oideratio dest/
derāde refectionis. s. spūal⁹ signare p illā res/
fectionēz corp^oale. Vbi se offerūt tria p^oide
Primū cōcomitina cōditio. (rāda
Secundū refectionis cibatio.
Tertiū satiatiua impletio.
Primū igit et. Et ista p^oditio ē vera hūi/
litas designa p h⁹ q turba illa discubebat:
sedens sup terrā: sine q spūalis grē dulces/
do statim euanesceat. Nā vt dr. Jac. iij.
Supbis de⁹ resistit: hūilib⁹ autē dat grām.
Secundū est refectionis cibatio q ē ex sep/
ptē panib⁹. i. ex septē donis spūalib⁹: vel ex
septē p^otrib⁹: trib⁹ theolog⁹ et q^otuor car/
dinalib⁹. Sicut em corp^o fortificat ex pa/
nificatiōe ex donis spūalib⁹ vel p^otrib⁹. Et
septē panes sunt septē p^oideratiōes diuioz
bñficioz qbz accendit diuini amoris oīl⁹
cedo in homie in pñia p^oferat. nō ep quem

omoz interius spūalr. reficif. Pna est
pſideratio būfici creatiōis, qz ſc̄ dicitur Beñ.
j. fecit de⁹ hoīem ad imaginē et ſimilitudinē
ſuā. Scda ē pſideratio būfici redē/
ptiōis Apo. v. Redemiſti nos in ſang. t.

Tertia eſt pſideratio reuocatiōis. quia
de⁹ eū ad ſe reuocauit. j. Pet. ij. De tene/
bris vocauit nos in admirabile lumē ſuū.

Quarta ē pſideratio expectatiōis. quia
vīcz eū mīto tpe expectauit. Eſa. xxx. Ex/
pectat dñs vt miſereat nri. Quinta ē pſi/
deratio illuminatiōis qz vīcz eū ad pñiaz il/
luminauit. ps. Dñs illuminat cecos. i. pctō
res vt vſitatē ſuā videāt. Sexta eſt pſi/
deratio receptiōis qz vīcz dñs ſic eum dñ/
gnat recipere ad miſcōiaz. Hier. iij. Reuer/
tere ad me: et ego ſuſcipiā te. Septima
eſt pſideratio pmiſſe glificatiōis qz pen/
tentibz regnū celoꝝ pmiſit. Mat. iij. Pe/
nitentiā agite: appo. em̄ re. celoꝝ. Iſte pſi/
derationes panes dicunt qz refocillāt ani/
mā vere penitentē dñi guſtare faciūt diu/
nā bonitatē. Piſciculi aut pauci ſm Gloſ.
ſunt ſc̄i q de fluctibz ſecti erepti ſūt: et ma/
re turbulentū ſuſtinuerūt q exēplo ſuo p̄di/
ctis pſiderationibz ſpūalē dilectiōis ſapo/
rē ſup addunt: et internā refectionē tribuūt
Dicunt aut piſciculi p̄p̄ hūilitatē: ſz pau/
ci cōparatiōe maloꝝ. qz Scultoz infini/
tus eſt numer⁹. puer. j. Tertiū eſt ſatiatiua
ſimpleris. qz manducauerūt et ſaturati ſūt:
et ſuſtulerūt qd ſuperat de fragmentz ſeptē
ſportas. Nā p ſeptē dona ſpūſſc̄i: et p ſeptē
pſiderationes ſuppoſitas ſatiat aīa dulce/
dine dine bonitatē. ps. Niaz eſuriētē ſatia/
uit bonis. Q, aut d panibz illis ſupfuerūt
ſeptē ſporte: et ita plus ſupfuit q̄ fuit a p̄n/
cipio ſignetur. q q̄nto aliq̄s p̄dictis pſidera/
tionibz et exēplis ſc̄oꝝ p̄l vtiſ ad refectionē
nē internā: tanto maiores et fortiores in eo
manēt: nec ex vſu minuant ſz creſcūt. Exē/
plū habem⁹ i multis ſanctz q p deuotas ac/
ſc̄as meditationes mirabilz p̄fecerunt in
dei grā rōne ſeruētēz deſiderij qd i eis ac/
cendebat p h̄mōi pſideratiōes Lu. vj. Be/
ati q eſu. qm ſaturabimī.

¶ Erti⁹ ar. Aud. zc. Et notate qm de⁹
parat⁹ ē ſpūalē refectionē nob dare p
miſcōiam ſuā dñi m̄ verā pñiam agamus.
Nam vt dicitur. Diſconi. in fine. Et d
pñia diſ. j. Deus q. ſ. p̄t etiā. Diſcretur

de⁹ ſz non aſſidue peccare volentiū. Dul/
tū ſz increpand⁹ erit q hac refectione care/
bit. qz vt dicit lex. Qd p me ſtat: mibi im/
putari dicitur. ff. de p̄trahenda emptione et vē/
ditioe. l. Hec veditio. §. j. Cauete itaqz ne
ſitis ſiles paupi famelico cui optima offe/
runt cibaria: ſed tergū vertit et recuſat acci/
pere. ſi ſz fame moriſ ſibi imputādū ē. Ex/
pone notando illd de pſe. diſ. iij. Ne quē/
q̄. Sicut ſol equaliter ſup oēs radiat: ſic
grā dei ſine acceptiōe pſonaz equalit̄ di/
bus infundit.

Dñica. vij. poſt Trinitatis
Sermo. j.

Trēdite a fal.

a Dat. vij. Debītores ſumus non
carni vt ſm carnem vīuam⁹. Si
em̄ ſm carnē vixerit⁹ moriemī: ſi aut ſpū fa/
cta carnis mort. vīuet⁹. Ro. vij. Dulcū
debem⁹ attēdere vt carnē ſpū ſubijciam⁹
qm̄ debītores ſum⁹ non zc. Vbi ſunt tria
Primū ſalutar⁹ exhorta/
tio. Debītores ſumus zc.

Scdm̄ trāſgreſſiōis punitio. Si enī
ſm carnem zc.

Tertiū executionis remuneratio. Si
aut ſpū zc. De p̄mo Gal. v. Spū ambu. et
deſideria carnis nō p̄ficiet⁹. De ſc̄do Ro.
vij. Prudentia carnis mors eſt. De t̄tio
Gal. vj. Qui ſemī. i ſpū: d ſpū me. vitā ef.

Attendite.

p Rīm⁹ ar. Cū attentio ſit act⁹ prudē/
tie: q̄ſtiones ſiant de prudentia ſic poſiteſt
dñica infra oct. aſceſiōis dñi.

¶ Ecund⁹ ar. Notandū q multi ſūt no/
ſtre ſalut⁹ inimici. iō prudentia ē nob
m̄ltū neceſſaria vt caueam⁹. Iō monet do/
min⁹ dī. Attēdite. i. attenti eſtote. In h̄
euāgelio inſtruens nos dñs ad cauēdū ab
his que impediunt in viā ſalut⁹ tria preci/
pue proponit.

Prīo p̄muniōis inſtructionē.

Sc̄do iſtructionis declarationē

Tertio declarationis p̄cluſionē

In h̄ ſer. dicēdū d p̄mo. ſ. de p̄muniōis
inſtructione: cū d̄r Attēdite a fal. p. q̄ ve.
ad vos i ve. o. intr. aut ſūt lu. ra. a fru. eozū
cog. e. L̄br̄y. Quia dictū ē q anguſta eſt

Dominica. VIII. post Trinitatis

portas: s; mlti sunt q; puerunt ea q; illuc fert
vianō dicē Attendite a fal. p. rē. In pmi/so
aūt textu notanda sūt tria.

Prīo cauēde deceptionis exhortatio

Secūdo tenēde exhortatiōis rō.

Tertio intelligēde rōnis declaratio.

Primo cauēde rē. Aug. Attendite diligē-
tius: obfuate cauti? vt nō seducami: vt nō
circūueniam: vt nō fallami. Chrys. Vbi
res ē certa aspiciat. i. simplr vidi. vbi aticer
ta/attēdit. i. caute p̄siderat. Attendite igit
q; firma tutela salutis ē scire qd fugias
Secūdo ponit tenēde exhortatiōis rō: cū di-
cit: a fal. p. q; ye. ad vos in vest. rē. Aug. e.
Attendite/ h est p̄siderate: q; nō sūt oues
s; lupi in vestimēto ouū. q; nō sūt religio
s; irreligiōsi in forma religiois: q; nō sūt
chriam s; p̄tate vacui. Possum? itaq; per
fallos p̄has intelligere triplex gen? chri-
anoz falsoz. Primi sūt heretici decepto-
res. Chrys. Manifeste de hereticis dicit q;
eo p̄posito spēm chriamitatis suscipiūt/ vt
chrianos in q; seductiōis mōsu dilanient.
De q; b; apls. Scio q; p? discessū meū in-
trahūt in vos lupi graues nō parcētes gre-
gi. Scōi sunt bladi adulatores Esa. xij
Pp̄le me? q; te b̄m dicūt: ip̄i te decipiunt.
et Eze. xij. Ip̄e edificabat parietē illi aūt
linebant eū luto absq; paleis. Greg. Pa-
rietis noīe peti duricia designat. Parietes
ēdificare est? se peti obstacū p̄struere:
parietē aūt liniunt q; p̄petrantib; adulant.
vt qd illi agētes puerse edificant ip̄i adula-
tores q; in mūdū reddūt. Tertij sunt hy-
pocrite simulatores. Chrys. Oues chri-
am dicunt. vestimentū aūt ouū ē spēs chri-
amitatis et simulate religionis. Nulla at-
res sic exterminat bonū sic simulatio. Naz-
malū sub specie boni celatū dū nō cognoscit
si cauet Hiero. De oib; q; dē h̄ intelligi p̄t q;
aliud habitu ac p̄mone p̄mittūt: aliud ope
demonstrāt. Q̄ntus ē nūerus falsoz p̄-
phetaz i oi statu. oēs vīz q; ex habitu suo
aut dignitate: aut officio: aut p̄ditione p̄-
tendūt bonū: et faciūt malū. Q̄es igit ha-
bitū religiois deferentes et religiois opa
nō faciētes. Q̄es sacerdotes male viuē-
tes et sacramentoz administratiōe abuten-
tes. Q̄es etiā indulgentiaz aut reliq;arū
p̄mittentes q; talib; abutunt: et simplici po-
pulū decipiunt: oēs falsi iudices et aduoca-

ti q; sunt ex officio p̄tatis defensores: s; ve-
ritatē s; buerūt. Q̄es ḡnāl q; fraudib; ob-
lis vtunt in negocijs aut artib;: et vni-
uersalit oēs chriam q; op̄a chriamitatis nō
faciūt. Q̄es in quā h̄mōi sunt p̄phete falsi.
Item falsi p̄phete sunt/ caro/ mūd? et dīa-
bolus. Quis em̄ p̄mittūt: et aliud solunt.
Carnalis p̄cupiscentia p̄mittit delectatio-
nē: et soluit eternā afflictionē. P̄o Sene. i.
tragedijs. Luxuria est pectus blanda. Lu-
piditas mūdū p̄mittit sufficientiāz q̄etē:
et soluit finālē inopiā et penā. Greg. Falla-
ces diuinitē sunt q; nobiscū dīn p̄manere nō
possunt: fallaces sunt q; mentē n̄c inopiāz
nō expellūt. Diabolus siue supbia de q̄tē
rat. p̄mittit exaltationē: et soluit irrepābi-
lē deiectionē. Greg. Blande seduat hostē
i. diabolus/ sed post violentē ad supplicia
trahit. Tertio ponit intelligēde rōnis
declaratiō: cū dicit. Et fructib; eoz cognos-
cetis eos. i. ab opib;. Q̄m em̄ tales falsos
p̄phetas nō est facile cognoscere p̄ma fa-
cie: P̄o subdit quasi p̄dictā rōnē declarās.
Et fructib; rē. Aug? deser. dñi in monte.
Ex operib; conici p̄t vtum exteriorem
cultū ambitione aliq; faciūt. Q̄nta fatui-
tas bonū exteriū apparent p̄tendere: et
in rei p̄tate corā deo malicys plenū ē. Q;
q; grauis est talib; p̄fusio cū ad dei iudiciū
p̄rahunt q̄n simulationē suā detegere cō-
pellunt et falsoz p̄phetaz p̄ncipi. i. diabolo
tradunt. Exemplū narrat Greg. in. iij.
dial. Fuit in monasterio q̄dam monach?
vn? q; totus religiosus apparebat. Ille tñ
cū ieiunare videret: occulte manducabat.
Ille igit cū in extremis iā ageret: frēs mo-
nasterij ad se vocari fecit. At illi putabant
ab eo aliqd magnū p̄solatoriū audire: q; b;
ip̄e afflic? et tremens cōpulsus ē tradere
cui hosti tradit? cogebat exp̄e. Nā dixit.
Q̄m me vobiscū ieiunare credebat: ocul-
te manducabā: et ecce ad denorandū tra-
hū conitradit? sum/ q; cauda sua genua mea
pedesq; colligauit. Caput p̄o suū itra os
meū mittens sp̄m meū ebibens abstrahit
Quib; dicit statim defunct? est demonib;
irreuocabilit̄ satiaand?. Hec igit qd va-
let virtutis simulatio sine p̄tate qm omia
tādē pducēt in lucē. Luc. xij. Nihil op̄e-
tum quod non reuelet: et occultum quod

Ertius ar. Aud. 2c. Cauete itaq; vo-
bis ne seducamini. Nam sic h. xxiij.
dis. In noie. Precauendū est futuris picu-
lis. Et sic h. ff. de pactis. l. iij. Quilibz
debet p suis negocijs vigilare. Nonne ca-
uere solent vigilantes hoies a seductoribz
fugere loca piculosa. Et nonne meli⁹ esset
emptori considerare vicū rei empre an pci-
um solutū q̄ soluere postea p recuperati-
one placitari seu in iudicio cōtendere. De-
lius ḡ esset tentatū de delictis aut iniustis
diuitijs aut vanis honoribz cogitare cō-
plures h̄ mō deceptos fuisse z cauere peri-
culū q̄ spe longe vite aut miscōie psequē-
de ppter talia offendere deū. Notādo illū
puer. r. Spes impiorū peribit. Et Sap.
vj. Spes impij qū lanugo.

Dñica. viij. post Trinitatē
Sermo. ij.

Attendite 2c.

Qui spū dei agunt: hi filij dei
sunt. Ro. viij. Hoc multū de-
bem⁹ attendere qm̄ h̄ mltū est desiderabile
ngi scz a spū dei. Hoc em̄ est mltū delecta-
bile: hoc ē mltū honorabile z multū utile.
De pmo Ro. viij. Prudentia spūs vita et
par: q̄ scz est valde delectabil. De scdo. id
q̄ sequit. Hi filij dei sunt. Hoc em̄ ē mltū
honorabile. De tertio ps. Spūs tuus
bonus deducet me in terrā rectā 2c.

Attendite 2c.

Prim⁹ ar. Questio de prudentia. vbi
s. vitz dñica infra oct. ascensionis.

Secund⁹ ar. In pce. 2c. In h̄ aut dicit
dū de instructiois declaratione: cū dicit
Nūqd colligūt d̄ spinis vinas 2c. vsq; ibi/
cognoscet seos. Vbi p declaratione pmissis
instructiois tria ponunt.

Prō assimilatoria approbatio.

Scdo certificatoria pfirmatio.

Tertio cōminatoria pclusio

Pro 2c. cum dicit. Nūqd colligunt de spi-
v. aut de tri. fi. Sic ois arbor bona bonos
fruct⁹ facit: mala autē arbor fruct⁹ malos
facit. Chrys. Sicut spina vel tribulus ex
q̄cūq; pte aculeos hz: sic z serui diaboli ex
q̄cūq; pte cōsiderent: iniquitatē pleni sūt. Nō
pnt ḡ h̄ mōi spine z tribuli ecclasticos fru-

ctus pferre. Qd aut p̄ticulariter sub filijs
tudine ficus z vne spine z tribuli dixerat:
oñdit p̄r vniuersatē eē vep cum dicit. Sic
ois arbor bona fruct⁹ bonos facit: mala autē
arbor malos fruct⁹ facit. Aug. de ser. dñi.
Qui sunt fruct⁹ q̄bz cognoscām⁹ arbozem
malā. dicit apls Manifesta sunt opa car-
nis: q̄ sunt fornicatio: imundicia 2c. Qui
sunt fruct⁹ q̄bz cognoscām⁹ arborē bo-
nā: idē apls oñdit dices. Fructus autē spi-
ritus sunt charitas: gaudiū: z pax. Sicut
q̄ patz q̄ vnaq; arbor. i. voluntas hois:
nō a folijs. i. p̄bis: sz a fructibz. i. opibz cog-
noscit. Et si aliqñ mali bonuz aliqd̄ face-
re videant qz tñ p lucro vel p laude faciūt
non pōt eoz simulatio diu celari. Seneca
Nemo pōt diu ferre psonā fictā: cito in na-
turā suā recidunt q̄bz p̄tas nō subest. Qui
autē ex solido nascunt: tpe ipso in meli⁹ pfi-
ciunt. Notandū autē circa p̄dicta q̄ p vna
intelligi pōt feruor vite actiue: z p̄ficiū
cedo vite p̄templatiue. Scdo ponit cer-
tificatiua confirmatio: cū dicit Non pōt ar-
bor mala fructus bonos facere: neq; arbor
bona fructus malos facere. Istud in sensu
composito est intelligendū. Raban⁹. Nō
ip̄e arbor bona vel mala d̄r ppter volunta-
tē bonā vel malā. Fruct⁹ autē sunt opa que
nec bona male voluntatis pnt esse. nec ma-
la bone voluntatis. Tertio ponit cōmi-
natoria consecutio: cū dicit Ois arbor q̄ n̄
facit fructū bonū excidet z in ignē mittet
In quibz p̄bis tangit triplex misera repro-
borū conditio.

Prima est infructuosa dispositio: cū d̄r.
Ois arbor q̄ nō facit fruct. bo.

Scda est dānosa separatio: qz excidet. i. d̄
terra vliuentiū z a p̄sortio brōz.

Tertia est dolorosa afflictio. qz in ignē
mittet. qz oibz talibz dicit illud Mat. xxv
Ite maledicti in ignē eternū. Q̄ p̄tile es-
set hoc sepi⁹ attendere z attentissime p̄si-
derare. Exemplū. Cū magf iordan⁹ 2c
Vide s̄ in sabbo pasche.

Ert⁹ ar. Aud. 2c. Forte dicitis. Et
si peccam⁹ q̄nq; tñ mltā bōa facim⁹
Sz ego dico vob. Et si bona ex genere fa-
citis: nulli⁹ tñ meriti sunt q̄ diu estz i p̄cto
mortalī. qz sic d̄r. j. q. j. Fert. Fruct⁹ pduct⁹
ab arboze cui⁹ radix ē ifecta: ē ifect⁹. Ad h̄
facit qd notat instituta de statu hominū:

Domínica. IX. post Trinita.

q' part' sequit' ventrē. Ita q' si mater est
serua: fct' ē fū? Proponē ad lōgū z appli-
cat' qm̄ si volūtas q' est radix et mī opoz ē
mala: opa ipsa sunt mala. Isa. lix. Opera
eoz opa inuitia.

Dñica. viij. post Trini. Sermo. iij.

Attendite &c.

Ipe spūs testimoniū reddit
spūi nro q' sum? filij dei: si autē
filij z heredes Ro. viij. Hoc autē est sūme
attēdendū. Et sunt ibi tria noranda
Primū spūscī suauitas. Ipse spūs te/
stimonij reddit spūi nostro.

Scdm suauitatis honorabilitas. q' su-
Tertū hui' bono/ (mus filij dei.
tis vtilitas. Si autē filij z heredes

De pmo Sap. xij. Q' bon? z suauis
est dñe spūs tu? i nob. De alijs duobus
Gal. iij. Itaq' iā nō est seru? sed fili? q' si
filius z heres p deum. Attendite.

p Rim' art. Questio de prudentia. in
dñica infra oct. ascen.

s Eūdus ar. In pced. zc. In hoc autē
dicendū de declaratiōis conclusiōe.

Cū em̄ ois arbor nō facit fructū sit exel/
dēda: sequit' q' ad salutē psecutiōe nō suf-
ficiūt folia pbor sine fructu bonozū operū
Ideo dñe dñs. Nō ois q' dñe mibi dñe
intrabit in regnū celoz: sed q' facit volūta-
tē pāis mei q' in cel' ē: ipe intrabit in regnū
celoz. Vbi notāde sunt tres p'sideratiōes.

Prima ē p'sideratio horribil' exclusiōis

Secda est p'sideratio laudabilis execu/
Tertia est p'sideratio deside- (tionis.

rabilis ingressiōis

Prima igit' zc. q'a dñe nō ois q' dñe mibi
dñe dñe intrabit in reg. ce. q. d. Quid me
vocat' dñe q' nō facit' q' dico: vos estis arbo-
res hñtes folia sine fructu. Muge. Audite
desides: audite negligētes: audite inuites
q' sic sperat' q' in hoc saluari possit' q' chri-
stiani appellam' z chrianoz opa nō faciūt
Dicūt dñe dñe s. cogitaciōe z locutiōe: s;
nō ope. vltic: dicūtis dñe dñe spe z fide: s;
nō charitate. Scda est p'sideratio lauda-
bilis executiōis: cū dñe. Sed q' fac vo. pāis
mei q' in cel'. Est it' dei volūtas vt a petis
puertamur z vere penitemus? Eze. xviij.
Runqd volūtat' mee ē mors ip'z dñe dñs:

et nō vt puertat' a vjs suis z viuat. Item
vt verā fidē teneam? Chryf. sup. Bart.
Que ē aut volūtas dñe dñs docet. Nec
est inqd volūtas ei' q' misit me/ vt ois qui
videt filiū z credit in eū habeat vitā etnā
Credulitat' autē p'bu z ad p'sessiōe respi/
at z ad actū. Qui q' nō p'sitet aut nō con/
uertat' s'm p'bu chri: nō intrabit i regnū ce-
loz. Itē dei volūtas ē vt anias n'as san-
ctificem? s. p. charitat' ardore tā erga deū
q' primū. j. Thes. iij. Nec ē volūtas dei
scificatio v'ia. De ardore q' charitatis er-
ga deū Lu. xij. Ignē veni mittere in terrā
et qd volo nisi vt ardeat. Et de charitate
ad primū. Osee. vij. Nesciam volo z nō
sacrificiū. Tertia est p'sideratio deside-
rabilis ingressiōis. q' ipe. s. q' facit volū. pa-
mei itra. i. reg. cc. Hilarus. Celest' regni
iter obediētia volūtat' dei: nō nūcupatio
reptura est. Eccl'ario autē obedire nolen-
tes grauit' punient. Exēplū de p'mis parē
tib' Gen. iij. Et de filijs iust' cūtib' ad bel-
lū q' mādātū dñi. Aūc. xij. Itē de achōz
Josue. vij. et d' saul. j. Re. xv. z. xvj. Itē d'
qdā viro di. iij. Re. xij. Deut. viij. Per q'
ibitis si inobedientes fueritis.

z Eū. Ar. Aud. zc. Sciēdū q' iura dñi
cunt' destructo pncipali destruitur z
accessoriū. de electiōe. Qualiter. et. E. de
vsur. l. Eos. et. ff. de rei v'edicatione. l. Et
diuerso. Notat' qd valeret siqs saluaret
regē z dicat: viuat rex: z tū p'ditionem ei'
peurer. Expone z applica notādo q' si suf-
ficiat fides q' credim' eū dñm: nisi assint et
opa. Qm̄ sicut d' Jac. ij. Fides sine opib'
morta est.

Dñica nona post Trini. Sermo p'm?

Edde ratio:

r nē villicatiōis tue Lu. xvj. Nō
simus concupiscētes maloz. j.
Eoz. x. Qm̄ sic est reddēda rō: iō caudū
ne sum' concupiscētes maloz. Est at' triplex
fugieda concupiscētia: vt dñe Bona. in qdaz
tractatulo. s. Concupiscētia voluptat'. Eoz
cupiscētia curiositat': puta vidēti pulcra et
hñdi supuacua. et Concupiscētia vanitatis: pu-
ta fauoris laudis: z honoris. De sunt ra-
dices toti' mali. De qbz. j. Jo. ij. Omne
qd est in mūdo: aut est concupiscētia carnis:

aut compassentia oculorum: aut superbia vite.

Redde rationem etc.

Primo ar. An necessario sit iudicium generale futurum in quo erit de omnibus reddenda ratio: **R.** nō. **Au.** j. Non iudicabit dominus bis in idipsum. sed de unoquoque iudicabit deus in morte ipsius. Contra est ecclesie fides et autoritates scripture. Pater **Dat.** xv. Respondeat Seco. dist. xliij. q. iij. smax. q. iudicium generale futurum non potest demonstrari ratione naturali: sed auctoritate sacre scripture duxerat. Plures tamen ad hoc sunt congruentie. Una quod in politica bene ordinata iusticia seculi creta non sufficiunt: sed requiritur publica. Secunda: ut sicut fuit exitus unus omnium reus in creatione ab uno principio: ita decet ut sit una finalis reductio ad fines unicuique debitos. Unde etiam si vis quod **Rich.** de s. in secundo aduentu alii tabbaro post primam dñicam. articulo. ij.

Pro fundamento. Non dubium in diuino iudicio reddet unicuique iuxta opera sua. Et huius preterit consideratio magne est utilitatis. **Un.** Bal. in alexan. Felices anime dum vitalis calor ardet erigit infirmos si per gustare daret. Que maneat inanes decurio tempore iustos: primasque reges: et contraria iustis impios expectet: non vos finem habendi irriteret amor: nec carnis amica libido viscera torreret. Nulli enim dubium esse debet quando tandem fiat omnium malorum vindicta: quod de aliquodiu dissimulet. **Un.** Senec. in declamationibus Sunt dii immortales leti quidem: sed certi vindictes generis humani: et mala exempla in caput inuenientium redegerunt: ut iustissima patiendi vice quod quisque alieno excogitauerit supplicio sepe excipiat suo. Iuxta vires illud **Eso.** pi. Discat in auctore pena redire suum. Sed questio est. An pro reddenda ratione necessarium sit generale iudicium ultra particulare: **Dic.** rñ. ut s. Et exinde. Audite o peccatores: fornicatores: usurarii: piuri: blasphemus etc. quod euadentis terribile dei iudicium: Audite quod **Jo.** annes phariseis dicebat **Dat.** iij. Benignitas vispare quod ostendit vobis fugere a ventura ira: **Grego.** Ventura ira est aduersio vltionis extreme: quam tunc peccator non valebit effugere quod modo ad lamenta penitus recurrit. **Nunc** ergo penitentiam agite. Notate prudens dispensator: an tempus reddende rationis perspicit in libro: et intra se facit copiam videndo quando tunc expenderit et quantum recepit. Et si plus:

debet diligenter providere unde satisfacere possit: ne subito vocatus iam non possit puerire. **Nunc** igitur diligenter debemus videre libere perspicere etc. quia nunc est tempus puerire: et non post mortem. Figura **Apocal.** x. **Jo.** annes vidit angelum etc. qui iurauit per viuentem in secula quod non erit amplius tempus: sed ad vocem septie tube omnia consumantur. Et infra. x. ca. Vidit quod mare dedit mortuos suos: et terra dedit mortuos suos. Spiritus inronate domino per angelicam tubam terribilem Surgite mortui: venite ad iudicium: non iam amplius erit tempus merendi aut satisfaciendi. **Chrys.** Ibi non erit resistendi virtus: nec penitus locus: nec defensionis tempus: nec fugiendi facultas. Et ex angustia omnium nihil remanet nisi luctus.

Secundus ar. Terribile est preterit illud

Redde rationem villicatus tue: quod unicuique a summo iudice deus in instanti mortis **Eccles.** xj. Scito quod per his omnibus adducet te deus in iudicium. Solliciti itaque esse debemus de punctione facienda: ut non improuisi trahamur ad terribilissimum iudicium. Ad hoc itaque quod nos hortatur dominus in euangelio. In quo sunt notande tres considerationes

Prima est consideratio reddende rationis

Secunda est facienda punctionis

Tertia est appetende approbationis.

In hoc ser. dicendum de prima. Circa quam iuxta textum euangelij sunt notande tres speciales considerationes.

Prima est consideratio totalis receptionis

Secunda est consideratio diuinalis offensionis.

Tertia est consideratio finalis increpationis.

Prima igitur etc. quod vires quod habemus: et deo recipimus. j. **Cor.** iij. Quia habes quod non accepisti: Et hoc notat cum dominus dicit. Homo quidam erat diues qui habebat villicum. Homo iste est deus humanus. Villicus deus villicus custos. Et sumus generaliter per dispensatorem tam pecunie quam frugum et omnium quod dominus habet ideo villicus non est dominus ipsius rei. **Chrys.** Opinio quoddam erronea aggrauata mortalibus auget crimina: minuit bona. Ea pro est opinari quod ea quicquid possidemus in usu vite: possideamus ut dominum. et ideo non etiam inopertune ea approbamus: tanquam bona precipua. Sed primum est. Non enim nos in vita preterit ut dominum colamus: in domo propria: sed tanquam hospites et aduene: que nolumus ducimur et quo tempore non putamus: qui nunc locuples est: in

Dominica. IX. post Trinitatis

brevi sit medicus. Ergo quicquid sis novaris te esse dispensatorem alienorum: et transitorij usus et brevis tibi iura cessata sunt. Ablecto igitur diu fastu sumas humilitate villici. Quilibet igitur homo est villicus dei: cui triplex villa commissa est gubernanda. Prima est mundus cum bona commissa sunt pauperibus largienda. Chrysostomus. Diuitias accepisti non ut lasciuas viuas: sed ut elemosinis expendas. Secunda est corpus proprium: quod est ad seruitutem dei exponendum. I. Cor. xij. Corpus non fornicationi debet: sed domino. et Rom. xij. Exhibeatis corpora vestra hosti. vi. sanctam: deo placitam. et c. Tertia est anima que est ad dei seruitutem dispensanda et sollicite seruanda. Deut. iij. Aiaz tuam sollicite serua. Et puer. xij. Si custodia seruus cor tuum. Secunda est consideratio diuinalis offensionis que incurrit quando male dispensant bona commissa. Unde sequitur. Et hic. s. villicus diffamat est apud illum. s. dominum quasi dissipasset bona ipsius: et palia in illicitis consumendo: corpus voluptatibus dando: aiaz tuam mundis et prauis desiderijs implendo. Diffamat est inquam apud eum: quia nihil ante deum latet. Heb. iij. Via nuda et aperta sunt oculis eius. Tertia est consideratio finalis in crepationis fiende. s. iudice. Unde sequitur in euangelio. Et vocauit illum. et dicens: villicare. Vocauit inquam illum internis inspirationibus: exterioribus predicationibus: euidentibus beneficijs: multiplicibus flagellis: et incurtendo timorem damnationis. Et ait illi: eum ante mortem corripiscendo et monendo. Quid hoc audio de te? Redde rationem villicationis tue. Cogita dum viuas quod debitas operari. Oportet ei te reddere rationem villicationis aut in vita aut post mortem. Ita enim ultra. i. a te mortis tue non poteris villicare. i. quicquid meritorium aut satisfactorium agere. Chrysostomus. Quotidie nobis talia per effectum exclamatur dominus ostendens nobis fruente in meritis sospitate: per uosque respiciat exanimem: et alium inter praedia expirare. et diuersimode ab hac villicatione discedum? In supradicto autem textu tria sunt notanda per bona maxime anxietatis: quasi si continue sonaret auribus nostris: nunquam peccaremus. Primum est per bonum rigide reprehensionis cum dicitur. Quid hoc audio de te? sic ditato meis meritis. quod audio clamorem et terra resonante: talia horribilia scelera: tantiq; uicia: quanta bona mea dissipasti? Secundum est per bonum tre-

mende compulsionis. Redde rationem villicationis tue. O per bonum anxium: Redde rationem de cogitationibus: per bonis: et opibus. Tertium est per bonum amare subtractionis. Ita enim non poteris villicare. O quoniam? dolor. Puto quod totum mundum aia tuum libenter daret ut daret ei spacium hore ad penitendum ut aliquid boni agerem. Tunc faceremissimum? et dolor: quia tempus gratie inutiliter expenderunt. Exemplum narrat Humbertus tractatu de septuplici timore: quod quando deuotus audiuit vocem lugubrem: et qurens quid esset. Ratum accepit. Ego sum una anima damnata. Et ille. Cur tamare fles? Redit Ego et oes anime damnate de nulla re tantum dolemus: sic de te gratie quod inutiliter expendimus? et peccando presumimus? ubi i una hora potuissim? eternam penam euasisse. Ergo ut de Pau. Gal. vij. Dum tempus habemus? opere remur bonum.

Et Errius ait. Aud. zc. Notate quod dicit Paulus de perbendis. c. de monachis. Beneficium hominis in comenda tenet seruare ecclesiam in statu suo: nec potest aliquid de statu ecclesie minuire. Expone/notando quod aiaz tuam tenes in comenda. Et attende propterea quod dicat. I. Julianus. s. Preterea. ff. ad exhibendum. Nihilominus quod venit condemnatus nisi exhibeat rem cum omnibus utilitatibus suis et commodis. Audite: Quis vestrum si male dispensauerit bona sibi a rege commissa et commissa statim sub pena capitis reddere rationes: non timeret? Quantum timere debet peccator? Nam ut dicitur Heb. x. Terribilis expectatio. s. iudicij que presumptura est aduersarios.

Dñica nona post Trinit. Sermo. ij.

Edde ratio.

Hec omnia in figura pringebant illis. Scripta sunt autem ad correctionem nostram in quibus fines sanctorum deueniunt. I. Cor. x. Verborum istorum consideratio nos inducit ad prouidendum ut rationem reddamus. Et ibi facit apostolus tria.

Primo prouidendum applicatorem. oia i figura clusionem. scripta sunt autem ad correctionem. no.

Tertio clusionis rationem. in quibus si. se. de. Ideo enim ad correptionem nostram scripta sunt: quia sumus in hac ultia seculi etate. Propter

oia p̄dicta s̄t apl's Ro. xv. *Quaecūq; scrip̄ta sūt ad n̄raz doctri. sc̄p. sūt: vt p̄patien-
tia z p̄solationē sc̄pturaz sp̄ez habeam?*

Redde z c.

p Rīm^o ar. An ch̄i sit rōnem a nobis
erigere fm suā deitātē vl fm hūanī-
tātē: Q, fm deitatez. q̄a ei^o est retribuere
fm deitātē. De deo em oportet credere q̄
remūerator sit Heb. xj. ḡ z iudicare. Co-
tra. Jo. v. P̄tāz dedit ei iudiciū facere qz
filii hoīs ē. R̄ndet Bōn. i. iij. di. xlvij
Ad hoc q̄ iudiciū sit firmū p̄currit auto-
ritas in sententiādo z p̄tās in retribuēdo.
Hec aut duo cōueniūt ch̄o fm deitatez p̄
naturā: sic em est deus oipotentissim^o. fm
hūanitatē p̄o sunt ei collata per gr̄az. Un̄
Act. x. Ipe ē q̄ p̄stituit^r ē a dō in. zc. Hec
Bōn. Pro fūdamēto z pambulo p̄pati-
no. Lū de oib; opreat rōnez reddere: mul-
tū est notandū illō Arrigeti poete. Ergo
vide qd agas: sapiēs deliberat anq̄ faci-
at: sic tu p̄meditare miser. Et Sene. li. de
p̄tutib; Si prudēs esse cupis in futurū p̄-
spectū intēde: z q̄ p̄t p̄tingere/ anio tuo
cūcta p̄pone. Sz q̄rit An zc. Dic rñ. vt s̄.
Et exinde. Q̄ p̄ternbil^r appebit iudex im-
p̄is: q̄ tremendū est illud futurū iudiciū.
Heb. x. Horrendū est icidere in man^o dei
viuēt. Attēdite o inimici dei z diuie leḡ
aduersarij: p̄iuri: blasphemī: fraudulētī zc.
Oh heu heu sic d̄r Prouerb. xxvij. Viri
iniq̄ nō cogitāt iudiciū. Nūc em t̄mō de
suis voluptatib; cogitāt. Sed audite: vul-
go d̄r Unū cogitat gluto: z aliū tabnari^o
Gluto em cogitat bñ comedere z melius
bibere. Tabnari^o aut oia cōsigns cogitat
q̄ nō recedet gluto nisi satisfaciāt. Sic mi-
seri p̄tōres diuitijs z delit̄ijs affluentes
vnū cogitāt: z aliū diuia iusticia cui nota
sunt oia: z tādē corā oib; denudabunt p̄sci-
entiaz secreta. Figura Apoc. xx. Libri
apti sunt zc. Per libros intelligit̄ tā p̄p̄ia
p̄tōz p̄sciam q̄ m̄tra alia p̄tōrē corā dō
accusantia: q̄rū testīmonio oīno ip̄sibile
erit resistere. Esa. xlvij. Reuelabit īgm̄i-
nia tua: z videbit opprobriū tuū.

s Ecūdus ar. In p̄ced. zc. In h̄ d̄icē-
dū de sc̄da q̄ est p̄sideratio faciēde
p̄uistiōis/ anteq̄. s̄. cōpellamur cōgere corā
iudice. Un̄ sequit in euāgē. Aut aut villic^o
itrale zc. vsq; ibi. et scribe octoginta. Ubi

etiā circa h̄mōi p̄uistiōē notande sūt tres

Prima est p̄sideratio (cōsideratiōes
tio subtrahende facultatis

Secunda est p̄sideratio faciēde possibi-
Tertia est p̄sideratio intel/ (litatē.

ligēde exemplaritatē.

P̄ia igit zc. Nā ait villic^o intra se. Quid
faciam qz dñs me^o auf. a me vil. i. oim su-
p̄dictōz custodiā. Sic em sp̄ dz cogita-
re p̄tōz. q̄i d. illō Job. xxxj. Quid faciam
cū surrexerit dñs ad iudiciū: z cum q̄serit
qd r̄ndēbo illi. Sequit. Fodere n̄ valeo. i.
p̄prio labore satisfacere: medicare p̄ oīem
erubescō. Chryf. Vltā p̄is h̄z exercitium
mādatoz: futura p̄o solatium. Si nihil h̄
opat^r es: frustra in futuro sp̄as: sed nec mē
dicādo. p̄ficiēs. Hui^o iudiciū sunt p̄gines
fatue que impudēt a prudētib; medica-
uerunt: sed reuerse sunt vacue. q̄libet etiā
suā cōuersationē q̄i tunicā induit. non est
aut eam exuere aut cābire cū alio Sc̄da
est p̄sideratio exercēde possibilitatē anq̄
sc̄z veniat dies illa q̄i ip̄sibile erit p̄uide-
re. Un̄ dixit villic^o. Scio qd facia anq̄. s̄.
collar de villicatiōe p̄ sniam mortis d̄ vi-
ta: relaxabo debitozib; dñi mei: z distribu-
am eis de facultatib; ip̄s: vt cū amor^o fu-
ero a villicatiōe. s̄. p̄ mortē: recipiāt me in
domos suas. i. p̄ eoz suffragia recipiāt in
vita brā. Nota q̄ diuites domos habent
in terra: paupes in celo. Libēt̄r ḡ diuites
recipiant paupes in domos suas in terra:
vt a paupib; recipiant in celo. Aug^o. P̄dē
be terrā z accipe celum. Conuocāt itaq̄
singulis debitozib; dñi sui: fecit circa eos
m̄icēbiam de bonis sibi a dño tradit^r: dās
eis oleum compassionis z triticū subuen-
tionis. In hoc aut q̄ plus dedit d̄ oleo q̄
de tritico s̄ḡtur q̄ plus debemus compa-
ti affectu q̄ possimus subuenire effectū.

Tertia est cōsideratio itelligēde exē-
plaritatē: vt vīcz intelligamus exemplo
mundanoz q̄ sic afficiunt ad r̄galia q̄ dilī-
genter p̄uidere debem^o p̄etnis. Et habet
hec cōsideratio ex p̄bōla euangelica. Si
em villicus ita diligenter p̄uidit sibi zc.
Aug. Q̄i possem^o excitare hoies: z cū il-
lis parit̄ excitari: vt tales eē^o amatores
vite p̄manentis: q̄les sunt amatores vite
fugiet̄. Exemplum in vitaspa. Abbas
Dambo vadens in Alexandriam videns

Dominica IX. post Trinitatis

Si mulier saltatrice p̄ciosis ornata vesti-
bus amare fleuit: req̄sit de ea dixit. Due
cause mouent me. Una est dānatio huius
mulieris. Alia negligentia mea q̄ toto tpe
vite mee non habui tale studiū placēdi dō
q̄ntū ista hodie placēdi hoibz. Aug⁹. Q̄
si possem hoies excitare: z cū illis pariter
excitari vt tales essem amatores vite p/
manentes q̄les sunt amatores vite fugiētes.

¶ Eritus ar. Aud. zc. An iudiciū ḡ dei
se q̄sq̄ diligēt p̄paret q̄ oportet ibi
in p̄pria p̄sona cōparere. Un̄ lex. Accusa-
toze. s. Ad crimē. ff. de publicis iudicijs: vi-
cīt. In publicis iudicijs p̄curator nō pōt
p̄stitui. Et extra de p̄curatoribz. c. Tue fra-
ternitatis. In cā criminali nō p̄t p̄stitui p̄-
curator. Notare bñ. Si q̄s cōpulsus cōpa-
rere corā rege p̄ mala disp̄satione bonoz
sibi cōmissoz posset obtinere terminū dila-
tionis ad sibi p̄uidendū: nōne diligēt fa-
ceret qd posset q̄nto magis zc. Jo bñ dī
Ecci. xviij. An iudiciū para iusticiā.

Dñica. ix. post Trinitatis
Sermo. iij.

Edde rōnez

z c. Qui se existimat stare vide-
at ne cadat: tēratio vos nō ap-
p̄ndat nisi hūana. i. Co. x. Ut securi cō-
paream⁹ cū ch̄io rōnē reddituri: iō apl⁹
nos p̄munit p̄ p̄cti casum z tentatiōis im-
pulsū. Et tria facit.

Pr̄io ostēdit hūanā p̄statiā: cū dī. Qui
se exi. stare. q. d. Nemo ex se secur⁹ ē.

Sec̄do inducit ad vigilantiā seu p̄uidē-
tiā videat ne cadat.

Tertio ad p̄stētiē diligētiā tēratio vos
n̄ app̄. nisi hūana. i. leuis z sine p̄sensu.

De p̄mo p̄s. Vniuersa vanitas ois hō
viuēs. De sec̄do mar. xij. Videre vosmet-
ip̄os. De tertio p̄s. Brūs q̄ tene. z all. p̄
uulos su. ad pet̄rā p̄uulos. i. p̄uos cogita-
tus ad pet̄rā. i. ch̄m. Redde zc

p̄ Rim⁹ ar. An dñs i iudicio rōnē exi-
gens apparebit reprobis i forma dei/
rat⁹. Q̄ sic Reprobi debēt terreri ad aspe-
ctū ch̄i: s̄ qd sūme terret ē maiestas dei/
rat⁹. Corra. Jñd. dīc. In forma q̄ iudica-
tus ē videbūt eū vt voleāt. In forma dei/

tatis si videbūt ne gaudeāt. Rñder Bñ.
in. iij. dīc. xlvij. Sic dīc Aug. z Jñd. z ma-
gister in l̄ra: z etiā Hugo de sac̄tis. P̄ez
null⁹ de reprobis videbit in iudicio: s̄ oēs
filiū qz fili⁹ hois est. Un̄ nō apparebit ma-
lis i forma dei. Propt̄ qd nora q̄ duplex
est cognitio deitatz. Una p̄signa z effect⁹
Alia in sua forma z essentia. Dico ḡ q̄ re-
probi habebūt cognitionē de ch̄i deitate
p̄signa certissima z effect⁹ manifestos. Co-
gnitionē aut̄ in p̄pria forma p̄ aprā visionē
nō habebūt qz talis forma improp̄ortio/
nabil⁹ est oculi creature nisi sint sublimati p̄
gl̄iam aut sup̄abundantiā gr̄e. Reprobis
aut̄ non dabit gr̄a: nec simplr: nec ad tps.
Nō em̄ decet eos h̄ie aliqua delectatiōez
Hec Bñ. Pro fun. Q̄s fatui q̄ curis
mūdānis se implicāt z de dei iudicio non
cogitāt. Un̄ tales redarguit p̄s⁹ dī. Q̄
ras hoim: o q̄ntū est in rebz inane. S̄ yn
de h̄enisi qz mortē n̄ p̄siderāt. Sen. ad lu.
In h̄ oēs fallimur q̄ mortē nō p̄spicim⁹/
magna ps ei⁹ iā p̄terit Quid etatz retro ē
mors tenet. h̄ ḡsepi⁹ cogitem⁹ qz velim⁹
nollim⁹ oportebit semel cōparere corā s̄u/
mo iudice. S̄ q̄rit An apparebit zc. Dic-
rñ. vt s̄. Ex q̄ clude q̄miserā erit repro-
boz cōditio q̄b nulla tā oīno esse poterit
qualiscunq̄ consolatio. Jo bene dī Bern̄
li. met̄rico de contemptu mundi. Quāma-
le fraudat q̄ stultē ludificat q̄ p̄pter florē
mundi vaniq̄ decorē: q̄ prius apparet q̄si
flos z p̄tinuus aret. Tēdit ad infernum
p̄dit diadema sup̄num. Tunc flens z tri-
stis qui penis subdit istis. Vallet p̄terite
q̄ in omni tpe vite pauper vixisset nec di-
uitias habuisset. Hec notate o miseri qui
nunc diuitijs: honoribz: z delictijs animuz
occupatis z dei mandata contemnitis. O
luxuriosi zc. O cuncti peccatores: o q̄gra-
uis confusio: quanta vobis angustia com-
parere coram tanto iudice a quo non aliqd
expectabitis q̄ p̄roici in tenebras exterio-
res. Juxta illud Barthei. xxiij. Proicite
eum in tenebras exteriores. Reo em̄ con-
uicto solet iudex ferre sententiā. quo facto
ministri solent reum ligatū ad patibulum
ducere: z aliquando portat furta sua secuz
vel signum sui criminis ad confusione su-
am. Sic et peccatore conuicto p̄feret dñs
sententiā dī. Hec maledicti in ig. eter. zc. Et

fic pñciat miser pctor in tenebras exte-
res. Figura Apoc. xviij. Sustulit vnus
angel⁹ fort⁹ lapidē magnū z misit i mare
dicens. Hoc ipetu mittet babilō z vltra
nō inueniet. Angel⁹ fort⁹ ē chīs. Lapis il-
le ē pctor idurat⁹ q̄ enā sūg p babilonem
q̄ interpretat⁹ p̄fusio. Per mare sūg infern⁹
vñ nunq̄ redit reprobr⁹: sic nec lapis a p̄fū
do mar⁹. Sap. j. Nō est agnit⁹ q̄ sit reuer-
sus ab inferis.

S Eūd⁹ ar. In pced. zc. In h dīcēdū
de tertia q̄ ē p̄sideratio appetēde ap-
probatōis: q̄lit. f. h appetere debemus vt
sic vtamur bonis a deo nob̄ cōmissis vt a
sūmo iudice approbari mereamur. Et no-
taf hec p̄ditio cū dī. Et laudauit zc. vsq̄
in finē. Vbi notanda est triplex cōsidera-
tio specialis

Prima est desiderande laudatōis.

Secda est norande compatiōis.

Tertia est obseruande exhortatōis.

Prima igit ē zc. Boni em dispensatores
donorū dei laudādi sunt ab eo. j. Ro. iij.
Tunc laus erit vñciq̄ a deo. Et h nota-
tur cū dī. Et laudauit dñs villicū inq̄tra-
tis. i. villicū inq̄u: n̄ q̄ aduersus eū frau-
dulter: sed p se prudētē egisset fñm pru-
dentiā hui⁹ seculi. Aug. de q̄stio. euange.
Nō oīa debem⁹ ad imitādū sumere. Non
em dñō n̄fō faciēda est in aliq̄ fraus vt de
ip̄a fraude elemosynas faciam⁹. Vbi dē
Intelligam⁹ si laudari potuit a dñō ille q̄
fraudē faciebat: q̄nto ampli⁹ placeat dō q̄
fñm ei⁹ pceptū opa illa faciūt. Secda est
p̄sideratio notāde cōpatiōis: cū dī q̄ filij
hui⁹ seculi prudentiores filijs luc⁹ in gene-
ratōe sua sūt. i. prudentiores sūt circa tpa-
lia z plerūq̄ in malo q̄ isti circa spūalia.
Hicō. Heu nos seruētissimi sum⁹ in ter-
renis: fragilissimi in celestib⁹: z sūmā i re-
bus p̄uis exhibentes alacritatē: ad maiō-
ra tepescim⁹. Celerē habiture finē res sūt
ne sine q̄runt celestes diuitias: imortales
honores pigra q̄dā dissimulatōe negli-
mus. Tertia est p̄sideratio obseruande
exhortatōis: cū dñs dī. Et ego dico vob̄
facite vob̄. i. ad vtilitatē vīam: amicos de
māmona inq̄rat⁹. i. d tpaib⁹ diuitijs: nō
eo mō q̄ fecit villic⁹. f. defraudādo aliena:
sed largiēdo vīa: vt cū defecerit merit⁹ p-
prij z pñi vita: recipiāt vos in eterna sa-

bernacula. i. p sua suffragia impetrent. vos
recipi. Aug⁹. de p̄bis dñi. Qd̄ hebrei vo-
cant māmona: latine diuitie vocat⁹. Dīcūt
aut diuitie inq̄rat⁹ nō q̄ sint inq̄ adq̄sire
(tales em essent restituēde: nō in elemosy-
nis dande) sed q̄ fallūt p̄mittētes securi-
tatē z dātes timorē: satietatē p̄mittētes z
esuriē dantes. Aug⁹. de p̄bis dñi. Iste ab
inq̄rate appellat⁹ diuitie. q̄ vere nō sūt:
paup̄rate em plene sunt z sp̄ obnoxie casib⁹
Idē ibidē. Diuitie inq̄rat⁹ dicunt⁹: q̄ nō
sunt iste diuitie nisi inq̄s q̄ in eis spem cō-
stituūt atq̄ copiā sue britudis. A iust⁹ pō
cū possident⁹: est q̄dē ista pecunia: sed non
illis diuitie: nisi spūales z celestes. Itē di-
cunt⁹ diuitie inq̄rat⁹. q̄ p̄ eas multa inl
q̄ cōmittant⁹. j. Tim. vj. Qui volunt diui-
tes fieri incidūt in tētatōnē z in laqueuz
diaboli zc. Vñ z sathanas dīc⁹ māmon:
dī eis p̄esse q̄ tentat hoīes vt auaricie ser-
uiāt. Est aut notādū q̄ et si de diuitijs iū-
ste habet⁹ nō sit faciēda elemosyna: q̄ sūt
restituēde si hñ possit ei⁹ p̄ntia cui p̄meret⁹:
et de diuitijs inq̄ affectu vel actu adq̄sire
fieri p̄ elemosyna: vt de adq̄sire p̄meretū
cū vel lenociniū: vt v̄lebo fest⁹ laborādo z
hñmōi. Et dīc⁹ itaq̄ poter q̄ v̄le sit diuiti-
as paup̄ib⁹ erogare. Leo papa. Nunq̄
apud deū p̄tre poterit qd̄ fidelis benig⁹
tas erogauerit: nec delictorū mē. non a dī
vbi testimonij pietat⁹ affuerit. Et dīcūt
in Cornelio Act. x. et de brō Martino. et
Dan. iij. Daniel p̄siliuit Nabuchodonos-
sor d. P̄tā tua elemosynis redime. Job.
xij. Elemosyna a morte liberat: z ip̄a est q̄
purgat peccata.

Erit⁹ ar. Aud. zc. Cauete q̄ ne igra-
tis sit⁹ dñs q̄ oīa dedit. Nā sic habet⁹
de dona. c. fi. p̄pter ingratitudinēz renocat⁹
donatio. Et vñ leges: fili⁹ ingrat⁹ exhe-
redari meref. L. d inoffi. testa. l. liberi. Et
in autē. vt cū de appellatione cōfess⁹. col.
viij. §. Causas. Audite: Si dederit vob̄
rex dona plima z pinguem hereditatē: p
vos autem trāferit filius regis indigens
et a vobis subsidium petens: z ei libue-
rit nōluerit⁹: nonne merito puand⁹ est⁹
tam bonis cōcessis ac etiā p̄missis? Expo-
ne z applica Notādo q̄ pauper elemosy-
nam petens recipiendus est vt filius dei.
Ideo durum iudiciū habebunt diuites

Dominica. IX. post Trinitatis

qui paupibus non subueniunt. Jacobi. ij. Judiciū sine misericordia fiet ei qui nō fecerit misericordiam.

Sermo. iij. p. dñica nona post Trini.

Edde ratio.

r. zc. Fidelis de q. nō pa. vos tē. supra id qd po. sed fa. etiā cū tē ratiōe puerū: vt possit sustinere. j. Lōz. r. Ut securi esse possum? p. rōne reddēda nos pfortat aptus subleuādo ad spem victorie ne timor despationē inducat. Ubi ostēdit q. in tentatiōib. nobis adest de? tripliciter Primo repmēdo tētāt. maliciā. Fidei. Scdo animū roboran. (lis de? zc. do p. grām. sed fa. cum tēta. puentū

Tertio dando firmā resistentiā. vt possitis susti. Pro his oib. Esa. xl. Qui dat lassio p̄tutem z. his q. nō sunt fortitudinē et robur multiplicat.

Redde rationem zc.

p. Rīm? articulus. An dñs in iudicio ratiōe a nob. exigēs appebit repro/ bis in forma hūanitatē glōsa? Q. non. Chz. yf. Veniet in iudicio chz. nō solum vulnēz cicatrices: sed z. ipam mortē exprobratissimā ostēdens. Cōtra. Nulla erit in eo fictio. G. talē o. nō det formā q̄le habebit: sed hēbit glōsam. igit. Rndet Bona. in. iij. di. xlvij. Dicēdū est q. appebit oib. bus in forma glōsa. z. nō erit differētia ex pte apparet: sed ex pte respicientz. Boni em respicient formā glōsam cū gaudio z. glia: sed mali cū pfusione z. pena. Confundent em in aspectu ei? z. nō poterūt eius sustinere vultū p̄t. p̄scie remorsum z. ppter expectatiōem p̄ eos ferende snie. Ad id qd obijcit dicēdū q. ille cicatrices erunt signa mortis vilissime p̄terite quā sustinuit Sz tñ qz appebūt in excellētia glie: signū erūt victorie z. glie tñc p̄ntz. Hec Bon.

Pro fundamēto. Sepe z. mltū p̄sidera/ re debem? qm̄. eri erim? si p̄t. negligē/ tiā nūc bñ agēdi nos oporteat in dei iudi/ cio in infernū detrudi. Uñ petroni? poeta Eheu nos miseros q. tot? hominūcio nil ē. Nil erim? cuncti post nos auferet orcus. Ergo viuam? dū licet esse bñ. Nec in hoc est differendū: qm̄ vt ait Sene. de re. for.

Dulos vitā differētes mors incerta p̄/ uenit. Itaqz ois dies velut vltim? iudiciū est. Sic g. semp. viuendū est q̄i statiz sit comparēdū corā iudice p. ratiōe reddēda. Sed querit An dñs zc. Dic rñ. vt s. Et exinde. Q. q. horribilis visio reprobis cum videbūt glōsaz faciē iudicis. Certe vt hī Sap. v. vidētes turbabunt timore horribili. veluti cū ille q. offendit regem cogere? ip̄met in curia regis culpam suā dicere: expectās mortē suā. Audite o pec/ catores z. timete. Q. lubricio: o auari: o p̄u/ rici: o blasphemio: o pauper. oppressores zc. q. q. em dñs in seip̄o sit pius et dulcis: tñ ppter suā culpā videbūt eū reprobi vt ter/ ribilē. Aug. Deū in seip̄o est alpha z. o: p̄ncipiū z. finis: in mūdo creator z. rector: in angelis decōr z. sapor: in electo liberator et adiutor: i. reprobo terror z. horroz. Nec mirū: cum se videant reprobi reos eterne pene. Attēdite: vt res eligat aut fugiatur maxime est attēdēda ei? lōgitudō aut breuitas. Nā si bona est: eligibilior est q. diu/ turnior. Si mala: eligēda est q. cito trāsīt. Eligibili? est ergo h. p̄niaz agere. i. in hac vita que brevis est q. in eterna gehennaz incedere. Figura. ij. Reg. xxiij. Dauid poti? elegit triū diez p̄stilentia q. inimi/ coz p̄secutiōe p. tres mēses/ aut famē se/ pte annoz. Spūalr Dauid cui de? indi/ gnatus erat ppter populi numeratiōē/ si/ gnificat peccatōrē cui dñs indignat ppter pctōz multitudinē. Eligat g. pestē triū di/ erū. i. p̄tritionis: cōfessionis: et satisfactio/ nis. et nō p̄secutiōe inimicoz: neqz samē septē annoz. i. egestatem tot? vite future. Septē em anni/ totū tps signat. Aug. li. de decē chordis. Delior est modica amaritu/ do in faucib. q. efnū tormētū in viscerib. p. Ro scdo ar. In p̄ced. zc. Nunc iuxta thema dicēdū de qd est reddenda rō. vide i. secūdo aduēctuali. fef. v. post ter/ tiam dñicam. Et ibidē sume tertium ar/ ticulum.

Sermo quintus pro dñica no na post Trinitatē.

Edde ratio.

r. zc. Ecce venio cito: et merces mea mecū est dare vnicuiq. fm

opa sua. Apoꝫ. vi. Tria sunt ibi notanda. Primum veniendi promptitudo. Ecce ego venio cito.

Secundū venientis celsitudo. merces mea mecū est. i. pꝛas reddendi mercedem.

Tertiū iudicantis rectitudo. Dare vni/ cuiqꝫ fm̄ opera sua.

De primo Sophoñ. j. Juxta est dies dñi: iuxta z veloc nimis. De scdo Barthei. xxy. Tūc sedebit sup sedē maiestatis sue. De tertio Rom. ij. Reddes vnicuiqꝫ fm̄ opa eius. His qdē q fm̄ patiaz boni opis gl̄iam z honore: his autē q nō adq̄ escunt veritati/ira z indignatio: tribulatio et angustia. Saluatio

Redde rationem zc.

p Rimꝫ articulo. An hora iudicii generalis in q̄ est ab oibz ratio exigenda sit nota alicui creature? Q, sic. qz beati in deo omnia vidēt. iuxta illō Grego. Quid est qd non sciunt q̄ scientē oia sciunt. Cōtra. Bar. xxiij. De die autē illa z hora nemo scit: neqꝫ angeli celoz: nisi solus pater

Rñdet Bona. in. iij. di. xlvij. Dicen/ dū q absqꝫ dubio hora illa est nota toti trinitati: z homi assumpto. Ignota est autē oibz in statu viatoz existenciis. Sed contentio est inter doctozes an sit nota angel et aniabz bñs. Sed certe q̄quid sit tenen dū sup hoc/ magis docebit experientia prope z loco q̄ nunc doceat scia. Hec Bon.

Pro fundamento. Absqꝫ dubio de oia nouit pꝛetita: pꝛesentia: z futura. Nā iuxta phum. j. metaphy. Tunc vnūquodqꝫ scire dicimur cum cām primā scire putamus. Deus autē nouit oim causam primā. i. volūntatem suā. Et de futuris dicit specialr poeta Pāphilus. Solius est pꝛium scire futura dei. Sed q̄ritur An hora zc. Dic rñ. vt s. Et exinde. Lerte nediūm hora generalis iudicij: sedz particularz de lege cōmuni viatozibz est ignota. Ecce. ix. Re/ scit hō finē suū. sed sicut zc. Cur hoc nō at rēditis pꝛetozes excecatis: fraudulentis zc. Et plerūqꝫ cū q̄s se credit securiorē: tūc morz tē bz z damnationē pꝛinquoem. Figura

Dan. v. de Balchazar. Vide dñica. ij. p epipha. ser. vj. Tandē dic illud Aug. Auditor est qui cū vno pꝛetō mortali dormit q̄ qui cum septem hostibz inuicem p mor te sua obligatis configit. Sed beu hoc

non attendunt peccatores.

p Ro secūdo z tertio ar. vt in scdo ad/ uentuali. ser. vj. post tertiā dñicam.

Sermo. vj. p dñica nona post Trini.

Edde ratio.

zc. Penitentiā age siq̄ minꝫ venio cito Apocal. ij. vt vicz red/ das rationē. Sūt autē ibi tria notanda.

Primū salutaris exhortatio. Peniten/ Secundū exhortatiois cō/ (tia age. pulsio. siq̄ minus.

Tertiū cōpulsionis augmētatio. cito. De primo Sath. iij. Pniam agite zc.

De scdo Eccl. ij. Si pniam nō egerimꝫ incidemus in manꝫ dei. De tertio Heb. x. Adhuc modicū aliq̄ntulūqꝫ q̄ venturꝫ ē veniet: z nō tardabit. Saluatio

Redde rationem zc.

p Rimꝫ ar. Utz oēs iudicabunt: Q, sic. ij. Loz. v. Omnes nos manifestabz rī oportet an tribunal chꝫ: vt zc. Cōtra Ioan. ij. Qui credit in eū nō iudicaf zc.

Rñdet Bona. in. iij. di. xlvij. Iudiciū dī triplr. i. Cōmuniter: pꝛie: et appropah te. Iudiciū cōmuniter dī collatio manifesti meriti ad pꝛmū. Iudiciū pꝛie dī dissussio meritoz cum snie diffinitione. Iudiciū appropriate dī condemnatio. Qñ iudicatus dicit condēnatus. Primo modo oēs iudicabunt quia patebit quō de oibz retribuet fm̄ merita. Secūdo modo. put dī iudiciūz discussionis nō oēs iudicabunt: sed erūt quattuor ordines sñi/ cur distinguit Greg. z magf ponit in lra. Tertio modo soli mali iudicabuntur. Et istud iudiciū incipit in pꝛiti per excecatio/ nem i infidelibz: z per expoliationē in de/ monibus: et cōsumabit in futuro. Hec Bonauē. Pro fundamto. Tertū est q̄ in diuino iudicio vnusquisqꝫ recipiet mercedem pꝛiā. Petroni. Digna laborantꝫ rñdent pꝛmā curis. Et phus. v. Ethicoz Medij iusticie in qdam pꝛortionabilitate consistit fm̄ quam reddēda est merces vnicuiqꝫ fm̄ dignitatē opis et operantis. In deo autē est summe iusticia distributi/ ua. Cum q̄ querit An ois zc. Dic rñ. vt s. Et exide. Lauete itaqꝫ ne iduremi in pec

Dominica .x. post Trinitatis

catas vñs: ne sit illis siles qñ dñs dicebat Jo. viij. In pctō vñs moyem. Nā si sic durā reportabitis sniam. Eccl. iij. Eoz dñz male habebit in nouissimo. Audite o auaritiaracundi zc. Depomte pond⁹ pctōz an morte. Heb. xij. Deponentes oē pond⁹ dñs z circūstans nos pctm zc. Figura. Hierē. xviij. pcepit dñs. Custodite anias vñas z nolite portare pōdera in die sabba ti vt inferat⁹ i portas hierlm zc. Vide ibi Spūalr p diem sabba ti q reget dñs: z ē vl tima dies hebdomade sigt dies mort⁹ i q nō licz hoīem plenū pōderib⁹ pctōz iueni ri. Jo etiā docet chñs ne fiat fuga nra in sabbaro. vt hñ Dat. xxiij.

p Ro scdo z tertio ar. vt i scdo aduen tuali sabbo post dñicā. iij.

Dñica .x. post Trinitatis.
Sermo .j.

Idens iesus

ciuitatem fleuit sup illā Lu. xij. Scit⁹ qñ cū gentes effect⁹ ad si mulacra mura put ducebami eūtes. j. Lo. xij. Jo flebat dñs sup pctōres. qz ad vani tates seclī qñ ad qdā simulacra declinabāt In illis qñ pē pñs apls rāgit pñtōez co rinthioz cū erant gentili viueres. In q eti am designat misera eoz pñtio q in pctis viuunt. vbi eoz pñtio triformit⁹ oñdit.

Prio inexcusabil. euntes. i. libere Scdo vituperabil. ducebami. i. a spūitu maligno a q se sinunt duci.

Tertio vana z inutil. ad simulacra mu ta. i. ad vanitates z isanias falsas.

De pmo Eccl. xv. De ab iūio pstituit hoīem z reliqt eum i manu pñlij sui. De scdo. j. Reg. xvj. Spūs mal⁹ exagitat te: hñ pñt pñt cūlibz pctōis. De tertio Ps. Ut qd diligat⁹ vanita. z qñtis mendaciū Elidens zc.

p Rim⁹ ar. Qñ in themate sit mentio de fletu chñi. Jo qñt An in chño fuerit ali q tristitia: Vide feria. iij. post do. in passio ne. Post rñsonem at dicas q oīs tristi cia q fuit i chño fuit p nob assūpta fm iudi ciū rōnis. Tristabat em p pctis nñs: z p pñtioe gñis hñant. Amb sup Bñ i macu lan. Doleō dñe nō tua vulnera: sz mea nō

tuā mortez: sz nñaz infirmitatē. Audite in⁹: gratissimi pctōres: formicatores: excoīca ti: raptōres zc. q nō timetis chñm offende re q nos tm dilexit. Forte qñtis. Et qd fa ciem⁹. Dico vob. Et vos flete cū chñsto. Nā ipe lugentib⁹ bñdictioez: gaudentib⁹ pō maledictioez reprimis. Dat v. Be ati q lugent qñ ipe pñs. et Lu. xij. Ele vob q habetis h pñsola. vñaz qz plozabit⁹z fle bitis vos. Figura Ben. iij. Cain q mñ fecit abel maledict⁹ est a dño. Abel interp⁹ tat luc⁹. Maledictioez gicurrūt q luctū vel fletū occidūt: vel reñciūt in vanis gau dentes. Un dñs dñ discipul⁹ Jo. xvj. Plo rabitis et flebitis vos mud⁹ aut gau. vos pñtistabimi: sz tristitia ve. pñt i gau.

l Ecund⁹ ar. Notāde sunt tres pñcipa les rōnes pñt qñ dñs fleuit.

Pñia est rō notāde declaratiōis

Scda est rō imitāde exemplatiōis

Tertia est rō memorāde pñssionis

In h ser. dicendū de pñia. qz vñz fleuit vt aliq nob declararet notāda. Et h pñt tri plicem declaratiōez notabilem

Pñio ad declaratiōez sue hñanitat⁹

Scdo ad declaratiōez interne pñeritat⁹.

Tertio ad declarationem mundane va nitatis.

Pñio igit zc. vt vñz declararet se sum⁹ pñsse naturales pñtōes vere hñanitat⁹ Pñlij. In similitudinē hoīm fact⁹ et hñ bitu inuent⁹ vt hñ. Notandū aut q legif dñs ter fleuisse: sz rñsse nunq. Pñmo su pra lazari in ei⁹ suscitatiōe. Jo. xij. Hie ro. Fleuit dñs lazaz non mortuū: sz redi uū pñtatiens illi ad pñtis vite miseriam reuerfuro. Scdo sup ciuitatem hierlm: vt dicunt pña themaz. Tertio i cruce Heb. v. cū clamore validor lachrymis offerens: exaudir⁹ est p sua reuerentia. In his g oī bus fletib⁹ verū se esse hoīem declarauit.

Scdo ad declarationē interne pñeritat⁹ quā habebat etiā erga suos inimicos. do lens de eozū perditione et futura desolati ong. Cirillus. Distrebat em eozū chñst⁹ qui omnes vult saluari qd nobis non pa tuissz nisi per aliq dñm hñm fieret euīdes Effuse enim lachryme simasigna tristide E quantū angustabat cor pñssimuz iesu de pñtione ciuium hierlm z de ciuitatis futura destructione. Un Dat. xxviij. di/

cebat. Hierlm hierlm q occidis pphetas:
z lapidas eos q ad te missi sunt qñes vo-
lui gregare filios tuos qucadmodu gal-
lina gregat pullos suos sub alas z nolui
sti. Ecce relinquet vob dom⁹ via defra.

Tertio ad declaratione mudane vanita-
tis Tunc em flebat cu ppls circa se gaude-
ret vt oñderet q mundi leticia doloribz est
admixta z cito in fletu conuertit. Prouer.
xiiij. Ritus dolore miscebifz extrema gau-
dij luctus occupat. Exemplu de baltha-
sar. Dan. v. de q dicit ibide de lyra: q cum
publice diceret regnu ei⁹ pñsterevq ad fi-
nem captiuitat⁹ iudeoz de q pdixerat hic
remias Hier. xxi. q sepruaginta annis
erat duratura: deridebat oēs. Et cu sibi di-
ceret q exerat⁹ darij z cyri validissim⁹ vel
niebat q eu negligebat. Dñs po obfessa essz
babilon: fecit grande puuū optimatibus
suis z bibeat in vasis tēpli q asportauit
rat nabuchodonosor. Et sic vacans epulis
vidit manu scribentē i pariete. Hanc te-
thel phares. Et tunc mutata ē leticia i do-
lore z tristitia. Glide textū. Aduocato tā-
de danielē vt interpretaret visionē. Ipe da-
niel pmo increpauit eū dicens Tu nō hūi-
liasti cor tuū: cū scires. i. scire deberes z cre-
dere qz audieras q cōtigerat patri tuo na-
buchodonosor: sed aduersus dñatōrē celi
eleuatus es zc. Interpretatus est g visionē
dicens. Hanc nūerauit de⁹ regnū tuū z cō-
pleuit illud Terhel Appensus es in state-
ra z inuent⁹ es min⁹ hñs. Phares diuissū
est regnū tuū z datū est medīs z pñs. Cū
h audisset lz honorasset danielē: stabat tū
incredul⁹ in pñacia sui sensus. Eadē no-
cte babilon capta fuit z balthasar interfe-
ctus ac iugular⁹. De ista euerfione baby-
lonis dicit Orosius li. ij. Babilon eo tpe
a cyro rege subuersa ē q pñmū rhoma ater-
qñioz dñatione liberata ē. Pz itaqz vari-
abilis vanitas mundanoz. Eccl. ij. Audi
in oibz vanitatē z afflictionē animi z nihil
pmanere sub sole.

Et ar. Aud. zc. Et notate qm aut
h aut in futuro flere nos oportet. At
tendite ergo qd dicit ler: qñiens. ff. de reg.
lu. De duobz malis min⁹ malū est eligen-
dū. Et sic hñ de electioe z electi pñre. Lz
de vitāda. Futuris casibz est obuiandum.
Audite. Quis vñm nō eligeret poti⁹ fle-

re et malū tractari p diem: z inde p totā vi-
tam gaudere z bonis oñibz abundare q
econtra. Quanto ergo magis in pñti vitā
flere debem⁹ vt postmodū in eternū gau-
deamus. Notate. Dyeult vult la pleure
chāte q la chāte pleure. Vultis audire la
chāte pleure des damnez. Audite quid di-
cunt Sap. v. Quid nobis pñuit superbia:
aut diuitiaz iactantia qd contulit nobis.
Dia ista qm vmbra transierunt zc.

Dñica. x. post Trinitatis.
Sermo. ij.

Idens iesus

zc. Nemo in spū dei loquens di-
cit anathema iesu j. Cor. xij. id
est aliqd p qd separet a iesu a quo separari
multū timere debem⁹ cum sit dulcissim⁹
zc. vt euidenter ostendit flendo sup hieru-
salem. Ibi ergo ostendit apls q sit nobis
fructuosa spū sancti pñtia qz impedit ne
quid dicat aut fiat p qd a iesu separemur.
Vbi nota q spū sancti pñtia est nobis mē-
tū vtilis: multū delectabilis: multū hono-
rabilis. Nihil em vtil⁹: nihil delectabil⁹:
nihil honorabil⁹: qz esse cū iesu De pmo
Har. j. Ipe (scz iesus) saluū faciet pplm
suum. i. sibi adherentē: a pctis eoz. De secū-
do Bern. Iesu dulcis memoria dans vera
cordis gaudia: sed super mel z oia ei⁹ dul-
cis pñsentia. De tertio Eccl. xxiij. Ma-
gna glia seq dñm. et. j. Pe. ij. Vob igit ho-
nor credentibz.

Videns zc.

p Runus ar. An tristitia z alie passio-
nes fuerint in chzo a natura aut a volunta-
te. Vide seria. iij. post dñicam in passione
Et post rñsionē dicas. Videte ergo qnta
sit erga nos dei benignitas. Cane g ne sis
ingratus o pctōz deponē scelerā. Amb. su
p Bñi immaculāti. Noli tñ amittere bñfici-
um o hō. Propterea chz se dñatōi mor-
tis subdidit vt a iugo dñatōis ei⁹ te er-
peret. Ille suscepit mortis seruitutē vt tibi
tribueret eterne vite libtatē. Sic z pñterea
fleuit vt nobis eternam concederet pñlati-
onem. Attende o pctōz. Chzistus p te fle-
uit z tu gaudes ipm offendendo. O luxu-
riose q in luxuria gaudes zc. Audi o pctōz
pp

Dominica .x. post Trinitatis

illd Bern. Considera ybi es et igemisce/
qz scz es in magnis piculis. Et nota q i/
ter viatorz picula in itinere graue piculum
est pot^r carentia. Nam labor vie calefacit
pulmonē. Nobis g viatoribz p^rtinue calefi
unt viscera p^r estū p^rtinue tentatiōis. Jō
nisi aq lachrymaz hunc ardozē refrigeret
languet aia. sed cū puenit ad fontē lachry
m. p^r refrigerat et vires resumit. Figu
ra Exo. xviij. Moyses eductis aqz de pe
tra oreb et debellato amalech vēit ad mō
tem sinai: ybi locut^r est dño facie ad facie
Moysi aliqñ dū fidelis in hoc itinere las
sat sitit p^rls anie. s. memoria: intelligēcia:
et voluntas. sed percussa petra. i. corde sic
co virga timoris dei p^r meatus oculoz aq
fluit largissima ex q anima p^rfortatavincit
amalech. i. diabolu: et puenit ad celeste reg
nū. Vñ ps. Ascē. in cor. s. vis. i. val. lach.
s. Eund^r ar. In p^rce. et c. In hoc d^r secū
da q est rō imitande exēplatiōis. Tūc
eni fluit vt nobis daret triplex exēplum
notabile.

Primū ē exēplū aspnādi mūdāā gliaz
Scd^r ē exēplū tempandi hūāā leticiā
Tertiu ē exēplū lamētādi n^raz miseriā
Primū igit rē. Tūc em cum a p^rlo sibi da
ret glia flebat vt discant q ad honores as
sumunt magis flere de impfectione sua q
gaudere de sublimitiōe. Beda. Quare
fleuit ch^rs nisi qz flere homies docuit. Et
certe inf honores mundanos plus ē ma
teria flendi qz gaudendi. qm vt ait Hiero.
Quid est honor mundan^r nisi spuma: fu
mus: et somnus. spuma qz inflat. fum^r qz
excecat. somnus qz cito velut somnū ena
nescit. Scdm est exemplū rē. Est em si
cut vinū vaporosum qd cito inebriat. Sic
et hūana leticia iebriat nisi temperet reco
datione mortis aut futuri iudicij: aut me
ditatione aduersitatz p^rterite vel future.
Ecci. xj. In die bonoz nō sis inemor ma
loz. Et Grego. Pñtis t^rpis siq est ita est
agenda leticia vt amaritudo diuini iudicij
cū nunq recedat a memoria. Vide ferta.
sū. post dñicam infra oct. ascensionis/ de
miserabili conditione gaudij mundani ac
etiā in multis alijs sermonibz. Tertiu
est exemplū rē. vt hō in honore p^rstitut^r di
scat h^re memoriā mortis: ne ex honore su
pbiat. Vñ frequenter cū qd delectat i mū

danis honoribz aut voluptatibz: mors et
accelerat. Nam et cū dñs honoraret a tur
bis: pñcipes iudeoz de eius morte tracta
bant. Cum itaq aliqz mūdānis gaudet:
semp cogitare d^r qz semp tendit ad mortē.
Ecci. ij. Dixi in corde meo vadā et af. de.
et fru. bo. Et vidi qz q hoc esset vanitas/
risum reputavi errore: et gaudio dixi/ quid
frustra deciperis. Nā q nunc in honore flo
ret: cito post in terra putrescet. Jō Ecci. x.
Quid supbis terra et cinis: Quid g p^rsumt
omnes hui^r mundi glie q tam cito recedūt

Exemplū narrat petrus alfonus/ q cū
tumba Alexandri esset aurea et in p^ratulo
multi p^rbi conuenerunt circa eam. Quorū
vnus dixit. Heri alexāder ex auro fecit the
saurū: nunc econuerso: aurū de eo facit the
saurum. Alius dixit. Heri imperabas ro
ti mundo: hodie mors tibi dñatur. Alius
dixit: O alexander/ heri tibi non sufficie
bat totus mund^r: hodie tibi sufficiunt qn
qz pedes terre. Ali^r dixit: Heri habebas
comitiū dñozum: pñcipum: et ducū: ho
die solus iaces i sepulcro. Alius dixit: He
ri omnes vocē tuā timebant: hodie te mor
tuum nullus timet et morte deuict^r loq nō
potes. Alius dixit: Heri tot regna habebas
in tua potestate: hodie mors te tenet
in sua. Alius dixit: Heri comedebas ros
cibaria delicata: hodie fact^r es p^rmiū esca.
Jō bene dicit Job. xij. Memoria vestra
comparabit cinerem: et redigentur in lutum
ceruices vestre.

Et trius articū. Audistis rē. Notā
da sunt certe ista exēpla. Et sic d^r.
lxxxij. di. Plurimos. in fi. Exempla pñtia
nos cauere p^rmonent in futurū. Et sicut d^r
ff. locati. Siquis domum. s. j. Preuide
re debet quis quod contingere potest. Et
multo fortius qd de cōmuni lege contin
git. Audite. Si videritis duos vnū ince
dentem p viam asperam: sed per eam veh
nit ad magnas diuitias et gliam: illū p
viam planā et iocundā: sed incidit tandem
in latrones qui eum spoliauerunt et occi
derunt sicut et contingere solet omnibz p
viam illa incedentibz quem mag^r seq vel
letis: Credo qz primū. Expone et applica
notando. qz potius debemus eligere flere
cum ch^rsto: et tribulationes sustinere qz
gaudere cum mundo. Quoniā vt dīc ber^r

nardus sermone de ramis palmar. Pñs tribulatio est via vite: via glie: via veritatis habitaculi: via regni.

Sermo. iij. pro dñica. x. post Trinitatis.

Idēs iesus

¶ Nemo potest dicere dominus iesus: nisi i spiritu sancto. j. Co. xij. Ostendit ibi apostolus q̄ sit necessaria spiritus sancti p̄sentia. quia vtz nemo potest dicere: oze. s. proferendo: z ammo tenendo. quod est p̄prie dicere: dominus iesus: nisi i spiritu sancto. In his aut duobus nominib: dominus iesus. sūt tria consideranda quoz consideratio in nobis est a spū sancto

Primū est sua diuinitas. dñs

Scdm est sua humanitas. iesus: qd est eius nomen p̄prie. vt hō est

Tertiū est vnionis sublimitas siue singularitas: dñs iesus.

De primo Apocal. xix. Domin⁹ domini. De secundo Luc. ij. Vocatum est nomen ei⁹ iesus. De tertio Ioan. j. Verbu⁹ caro factum ē. Iste veritates doceat a spū sancto Jo. xvj. Cum venerit spiritus sanctus docebit vos oēm veritatem.

Videns zc.

¶ Primus articulus. An in chzo fuerit tristitia fm portionem supiorem: Uide feria. v. post dñicam in passione. Post responsionē autem concludē. q̄ cordialiter christus nos dilexit qui in se toto p nobis tristitiam sustinere voluit. Attende ergo q̄ voluciter eum debeas diligere. j. Joā. iij. In hoc est charitas non quasi nos dilexerimus deum: sed qm ipse prior dilexit nos. Damnandi pctōres qui eum contemnūt: luxuriosi: superbi: auari: qui nō ad christi beneplacitum sed ad p̄prie voluptatē attendūt: amatores quidem non dei sed vestri: cum tamen qm dñi sūt radix omnis mali et edificet ciuitatē inferni. Nunc certe euidenter est impletum quod scripserat paulus. ij. Tim. ij. Sato q̄ in nouissimis diebus instabunt tpa periculosa et erunt

homines seipos amantes. s. fm carnem Et qm ex illo amore pcedunt omnia mala: tō sequit: cupidit: elati: superbi: blasphem: parentibus non obediētes: ingrati: scelerati: sine affectione: sine pace: criminatores: incontinentes: inimici: sine benignitate: p̄ditores: proterui: tumidi: voluptatū amatores magis q̄ dei. Ex hoc autem amore inordinato sui pcedit peruersus ille amor mundi qui multos seducit. Est enim mundus non fidelis amicus sed p̄diti: blanditur quippe p tpe: sed tandem ad mortē tradit et psequit. Quēadmodū canis blādif hospiti dū est in mensa: sed mensa leuata verrit ille dozum: imo latrat contra eum.

Figura Job. ij. Dum job esset in p̄spe: ritate tres eius amici eū reuerēbāt: s. cū sederet in sterq̄linio erant illi verbis et op probijs onerosi. Spūaliter Miser homo tres habet amicos in prosperitatib: hui⁹ vite. s. mundū: diabolum: z p̄prios carnales ac familiares. Sed cum expell: f ab hui⁹ vite mensa: a p̄prios z familiaribus spoliat: a mūdo eicitur: a diabolo ad supplicium ducit vbi sedet in tormentis z in sterq̄linio feroz. Fidozus de sumo bono. Sepe p simulationē amicitia colit vt q̄ non potuit aperte decipere fraudulenter decipiat. Non est itaq̄ fidelis amic⁹ mūdus neq̄ etiam homo ipe amicus fidelis sibi ip̄s. Sed fidelis amicus noster ē chz qui etiam pro nobis flet. Eccl. vj. Amico fideli nulla ē comparatio.

¶ Secundus ar. In p̄ce. zc. In hoc sermone dicendū de tertia q̄ est rō mēo rande compassionis vtz p̄p̄ imprudētia ciuitū hierlm q̄ in mūdānis letābant nō p cogitantes ruinā sup se venturā. Grego. Fleuit pi⁹ redēptor ruina⁹ p̄fide ciuitatis quā ip̄a ciuitas sibi nō cognoscebat eē venturā. Uñ subdit: dicens. Quia si cognouisset et tu: subaudi fletes. que modo (q̄ nescis qd imminet) exultas. In euangelio autem p̄cipue tangunt tria pctā ppter q̄ venit ruina ciuitatis.

Primū est cordis duricia

Scdm est sua avaricia.

Tertiū est templi irreuerētia.

Primū igit zc. q̄ iudei excecāt z idurati p̄dicatiōez xpi p̄p̄fēt futura nō formidā

Dominica. x. post Trinita.

tes. Ideo dicebat dñs. Et qđe in hac die tua. i. in hoc modico tpe in qđ ad volūtares tuas facis: affunt tibi ea qđ ad paces tibi sūt non pectoris aut eternitatis: sed tps solum. Nunc autē abscondita sunt ab oculis t. s. ea qđ vērura sunt. qđ. s. veniet dies in te. i. ptra te z c. Tibi nota qđ tps pspitatis h̄ s̄gñ no mine diei singularit: z postea dies aduersitat: pluraliter. qđ modica fuit pspitas respectu aduersitatis. In quo etia nota qđ modica: imo nulla est pspitas pctorē in p/ senti respectu aduersitatis damnatōis est ne. Job. xx. Gaudiū hypocrite instar pū/ cri. Dicit g. Venient dies tribulationū in te: z circūdabūt te inimici tui. s. pncipes romani/vallo. i. circūti z cōcatenatura de lignis z palis facta: z circūdabūt te sua potentia corporali: z coangustabūt te: vndiqz pcludendo z pbibēdo introitū z exitū: vt nulla sit euasōis via: z ad terrā psterne te: turres z cuncta edificia ad terrā pster/ nendo z deijcēdo: z filios tuos. i. habita/ tores tuos aliqz occidēdo: aliqz captiuā/ do. et nō relinqnt in te lapidē sup lapidem fundit: evertēdo: eo qđ nō cognouit. i. co g noscere noluit ppter duriciā cordis tui: tē pus visitatōis tue. Theophil. i. mei ad/ uent. Veni em̄ visurus z saluatur te. qđ si cognosceres/ ex oibz eses exēpta pericu lis: sicut oēs qđ crediderūt in ch̄m euasē. Allegorice. Hec ciuitas est ecclia: que tpe antich̄i angustabit z psterne. qđ pauci andebunt se ch̄ianos psteri. Moraliter. Hec ciuitas est anima sup quam flet dñs qđ circūdat z obruit ab inimic: quā etiam vt ait Greg. a corpe exeunte maligni spi ritus obsident. Et sicut ait idē Gre. Vd iuxta historiā dñs semel egit: hoc qđ die p electos suos in ecclia agit. Plangit em̄ re/ probos qđ nesciūt cur plangunt: sed in ma lis exultāt z letant: qđ si dānationē suā que eis iminet pviderēt: fernerē eos cū lachry/ mis electoz plāgerēt: qđ in pueritate sua di em suā hnt h̄ in pace. qđ tñstōrio gaudēt in tpe: z nulla ventura pene terrent formi dine. Supplicia autē seqntia nūc ab eozum ocul abscondita sūt. qđ futura qđ tpalē letici/ am ptribēt puidere refugiūt. Vñ si qđ est pñt tps. nō ē agēda leticia vt nūqz ama/ riendo seqntia iudicij recedat a memoria. Veniet autē dies qđ ad vltionē z supplicia

ducent. qđ nō cognouerūt tps visitatōis sue. Peruersam em̄ animā de^o visitat qđ die. sed supbiēs p̄mit. Ideo illis in extre mo vite inimic tradit/ cum qđ esse dāna tiōis societate colligat. Vñ valde cogitā/ dū est qntū nob̄ erit terribilis hora nre re/ solutionis: qđ pauor mentis: qnta tūc omnīū maloz memoria: qđ obliuio trāsfacte felici/ tat: qđ formido z p̄deratio iudicij. Quid ḡce nob̄ de pñtibz ad delectationē debet: qñ sunt cūcti trāseuntibz non valet trāsire qđ iminet/ qñ z hoc fundit: finit qđ dilu/ git: et illd̄ incipit vbi dolor nūqz finitur.

Scdm̄ fuit sua auaricia: quod notat in euāgelio. qđ sicut d̄ Greg. qui narrauerat mala vētura/ pñt in tēplū in fessus ē: vt de illo vendentes z emētes eijceret: osten dens qđ ruina ppli maxime ex culpa sacer dotū fuit. s. ex auaricia. vñ fin glo. Simo/ nia sacerdotū causa fuit destructionis iude orū: qđ etiā ex auaricia sua faciebāt ea vēdi in templo qđ ibi offerri poterant. Tertiū fuit tēplū irreuerentia. In tēplo em̄ irreue rentiā faciebāt vēdētes z emētes. Greg. Euerfione qđpe describens: sed vēdētes et emētes in tēplo fenēs/ in ipso effectu sui opis ostēdit: vñ radix p̄dit pditionis. Quāte nūc irreuerētie fuit circa diuina que pauldubio deo sūt abominabiles z grauif puniēde. Exēplū. ij. Reg. vj. Quā a dño sup remeritate sua pculsus ē z interfect^o: qđ nō cū debita reuerētia tergit arcā dñi. Et. j. Reg. vj. de viris berbifamitibz: eo qđ vidissent arcā dñi absqz deuotiōe debitar pculsit dñs de pplō septuagita viros z qñ gūntamilia plebis. vñ d̄ dñs Malach. j. Si ego dñs vbi honor meus: q. d. Nisi mihi exhibeat honorē debitum: nō erit impuniti. Et Levit. xx. Ego dñs: lēges meas custodite.

Et. ar. Aud. zc. Cauete ḡ ne sitis similes iudeis. Nam sicut h̄. L. de ep̄s z clericis. l. Si quēqz in fi. Egle deli/ ctum eqlem exigit penam. et quos par fas cinus cōinānat z equat: vtrosqz similis pe na comitet. Quod etiā h̄ extra de senten. exco. c. quante p̄sumptionis. Audite Ad/ ne mul tū timere deberent latrones tā in/ carcerati audietes socios suos tam suspen sos: Hoc attendite auarici/ indurati: diuine legis trāsgressores. Jam iudei socij vestri

sunt in inferno. Timere itaq; qm vt dicit
Ber. Qui socij sut i culpis: erit z i penis

Sermo. iij. p dnica. x. post
Trinitatis.

Idens iesus

z. Diuisiones gfaru sunt: idem
autē spūs. j. Co. xij. Per hac sen
tentia excludit dñs supbie occasionez. Si
quis em plures bz gfas: nō a se bz sz a spi
ritus crō: aut voluntas ē rectissima. Itē nu
trit benivolentie affectionē. qz cū qd habet
vnā gram: z alius aliam: hñt tñ ab vno spi
ritu in q vniri debent. Itē hortat ad gfa
riū actionē vt vīz recognoscamus. qz si qd
boni est in nob nō a nobis: sz a deo ē. De
pmo. j. Coz. iij. Quid habes qd nō acce
pisti? aut accepisti qd gloriar? qñ nō ac
ceperis. De scdo Eph. iij. Accessum ha
bem? ad pñem in vno spiritu. De tertio. j.
Thef. v. In oibz gfas agi. Salutatio.

Idens zc.

p Primus ar. An chrs ex sua pietate ve
lit omibz misereri z oēs saluare: Vide do
mnica. iij. post epiph. ser. iij.

l Secundus ar. In pce. zc. Hunc dicēdū
de triplici fletu. Primus est indif
ferens q neq; est bon? neq; malus morali.
puta cū qd luget p morte amici. vt Jacob
longo tpe luxit p ioseph quē putabat mor
tū: vt hñ Gen. xxxvij. Et dauid p morte
filij sui ammon. vt hñ. ij. Reg. xij. Et iste ē
luct? naturalis q moderand? est als possz
fieri malus. Eccl. xxxvij. c. Modicu plo
ra sup mortuū. Indifferens etiaz est luct?
quē emittit puer statim nat?. De q Sap.
vij. Primā vocē emisit silem oibz plorans.
Aug. Puer nat? statim plorat. ppheta ca
lamitatis sue: nondū loquit: z tā pphetar.

Scds est luct? malus. Terti? pō ho
nus. Omisso aut pmo Dicēdū in h fmo
ne de scdo q triplex est

Prim? ē luct? tpalis dānificationis.

Scds est luct? inordinate cōpassiōis.

Terti? est luct? eternal dānationis

Primus est zc. qñ qd imoderate luget p
damno rei tpalis. Et hic luctus puenit ex
amore mundi z cupiditate. Iuxta illd gre
go. Non sine dolore pdif qd cū amore pos

sider. Scds est luctus inordinate com
passiōis sz sup mortuos quē phibet pau
lus. j. Thef. iij. Nolum? vos ignorare de
dormientibz vt non tristemi sūt ceteri q
spem nō hñt. Qm multi sunt q anxie flent
p tpali dāno: z p morte amicoz: q p pctis
suis nunq; fleuerunt. contra qd ait Aug?
Sicut se culpabiliter dux q deflet morrez
amici: z dāna rei tpalis: z dolore pcti non
ondit in lachrymis Terti? est luct? eter
nalis dānationis. Apo. xvij. Quantum
glificauerit se z i delitijs fuit: tācū date illi
tormentū z luctū. Et Matt. xij. Ibi erit
fletus z stridor dentū. Sic dic Rich. in
iij. dil. l. Non erit in inferno corpalis flet?
inquantū est resolutio corpaliū lachry
maz qz talis resolutio ptinet ad corrupti
bile statū. Tñ erit ibi maxim? dolor inte
rior q signabit p signa in facie z oculis cū
turbatiōe z motu capitis z stridore den
tū vultusq; tristitia. Qñta erit amari
tudo in cordibz dānatoz qta tristitia inf
ta horribiles demonū z alioz dānatoz tur
bas: z tā horrendi carceris tenebras. Cer
te bñ q nunc lugēt zc. Vide exēplū dnica.
iij. post pasca. ser. iij.

l Ert? art. Aud. zc. Notate itaq; qm
multo meli? ē nūc puo tpe lugere q i
inferno sine fine. Et voluntaria pnia mul
to potius est assumēda q expectanda illa
tristitia velitis nolitis infligenda. Audite
qd dicit lex. In autentico de nup. s. j. De
lius est vt aliquis seipm corrigat: q expe
cet ab alijs corrigi. Et notetis bene qm si
cut hñ de pe. di. j. Medicina. s. Proximo.
Pcra nō dimittunt sine pena: quia aut de
us punit: aut hō. Quis aut non poti? eli
geret ad mandatū regis se punire leui di
sciplina q expectare aduentū regis q ppe
tuis carceribz manciparet. Expone z appli
ca notando illud Eccl. ij. Si pñiam non
egerim? incidem? in man? dei.

Dñica. x. post Trinitatis.
Sermo. v.

Idēs iesus

Diuisiones opationū sunt: idē
fo de? q opat oia in omibz. j.
Coz. xij. Ibi cōmēdat dei potētia: notat

Dominica .x. post Trinitatis

nra indigentia declarat dei benivolentia. Propter pmi Eccl. ij. Magna potentia dei soli. Propter scdm. ij. Lo. ij. No sumus sufficiens aliqd cogitare ex nob zc. Propter tertiu Phil. ij. De e q opat in nobis z velle et perficere.

Videns zc.

p. Primus ar. An in deo sit psonar accedens eo q qbusda facit miscdiaz z n alijs. Vide dnica. ij. post trini. Anone. ij.

Secundus ar. In pce. zc. In isto dicendum de bono fletu q ad charitatez prius net: vel ad ea disponit. Et iste fletus est triplex.

Primus est compunctionis

Secundus est compunctiois.

Tertius est deuotionis.

Primus est compunctiois. ps. Lauabo p sin. noc. lec. m. la. zc. Idem. Fuerunt mihi la. mee pa. zc. Istud est lauatozium in q lauant anie. Sic lota est magd. Lu. vij. Chrys. Nemo ad deu flens accessit q non imperauit qd postulauit. Sic itaqz videmus q aqv alio liquore delectat. sic iste lachryme delectat lias mortis q em peccat tradit diabolo q chirographu. Itē iste lachryme diabolus cu oi exercitu suo sumergit. sic Exo. xij. Pharaon cu oi exercitu suo sumersus est in mari rubro. ps. Contribulasti capita draco nu in aqs. Greg. Flamma suggestionu diaboli cito extinguit vnda lachrymar. Un sic aliqs clamaret ad aqua vel ad ea curre ret si videret domu suā ardere sic q videt domu pscie succendi oz curre ad aquam lachrymar: z si nō pōt hīc oz a deo postulare z d fontibz ei haurire. s. misericōie z vultu. Esa. xij. Hauriet aqs de fontibz saluatoris. Scds est luctus compunctiois. Job xxx. Flebā qndā sup eo q afflictus erat: et ania cōpariebat paup. Sic lugebat samu el saul. j. Reg. xv. Et robias. vt hī Tob. ij. manducauit panē suū in luctu Ro. xij. flere cu flentibz. Tali etiā luctu cōpassiois luge re debem chri passionē. Non em ē de corpore: q nō dolet cu capite. vt ait Bern.

Tertius est luctus deuotionis. Et iste ptingit tripl. Aliq ppter pū ex pre diuine dulcedinis absentia. Sic fleuit magdalena Jo. xx. Aug. Impatiens est amor: nec lachrymis modus fit: nisi amanti det qd amat. Has g lachrymas adducit feruor dilecti-

onis: in secreto orōnis. He lachryme dīas bolunt incendit: vt astare nō audeat sicut nec muske olle feruenti. Et sic carnis caliditas intra coqna non audet intrare. Tob. vij. Incenso secore pisces: fugabit demoniu. Secoris adustio ē cordis deuotio q maxie puenire oz ex recordationis dñice passio nis q maxie fugat demoniu. S; heu multi sunt q non incendit demoniu sed potius eum balneat in imundicijs vicioz cogitandoz: z in eis delectando: in quibz sic faciunt lectum diaboli. qz sicut dī Job. xl. In locis humentibz dormit vehemoribz. s. cupidis z luxuriosis. Aliq contigit iste fletus ppter diuine maiestatis iniuriā p pccā vici. Hoc mō tristabat eldras. j. Esdras. ix. Et pccatipuli videntes dñm dehonozari in passiōe quibz pūgerat dñs. Plorabitis z flebitis vos. Aliq contigit iste fletus ppter celestis beatitudinis affectuā mēoriā. Aug. de ciuit. dei. Quanto est qsqz sanctor z sanctius desiderijs plenior: tanto in ei orōne fletus vberior. ps. Heu mihi qz incolat meus p longatus ē. Idem. Sup flumina babilonis illic sedim: z fleuim: dum recordaremur tuis sion. Quidē ē iste luctus Bern. Bone Jesu si ita est dulce flere de te: q dulce erit gaudere de te. Exemplū habemus de bono fletu z deuoto in brō francisco q tam vberim flebat. Itē in brō Augustino z brō Dñico z multis alijs. S; heu in multis impedit luctus iste ppter futu roz inconsiderationē z suā imprudentiā. Jo Luc. xlv. dicebat dñs ciuitati hierlm. Si cognouisses et tu. s. fleres Jo dī Ber. In oibz opibz tuis mēorare nouissima tua: mortis horrore: iudicij valde timēdū dī crimē: ardētis gehenne metū: ab ocul cor dis pullaten elongari patiar. Cogita peccatū tuū miserā: reco gita annos tuos in amaritudine anie tue: z cogita hūāne vite pericula. Et in hmoi cogitatione si pseueraueris dico tibi parū senties. qd d vides foris esse molestū dū toto corde circa interiorē molestiā occuparis: s; nec paties dñs sine solatione te esse qm ipse ē p misericordiaz z de tota solationis.

Et ar. Aud. zc. Lauete ne potestis mundum letari sunt z nūc in inferno flent et

nebunt. Sed auditis. Oēs q̄runt h̄ gaude
re z lerari. Audite qd iura dicāt. Non qd
fiat sz quid fieri debeat p̄siderandū est. xij
q. ij. Glia epi. Et de electioe. Lū causā. et.
ff. d. officio p̄sidis. Sz licet. Nam si maior
ps militū regis fuiret eius aduersario: nō
tū valeret excusatio vnus illoz si diceret.
Fere oēs sic faciunt. Expone zc. notādo il
lud Aug. Non p̄pterea min⁹ ardebūt q̄ cū
multis ardebunt.

Dñica. xj. post Trinitatis
Sermo. j.

Inis qui se

exaltat humiliabit: z q̄ se hūi
liat exaltabit. Lu. xviij. Tradit
di vob in p̄mis qd z accepi/qm̄ ch̄s mor
tuus ē p̄ p̄tis n̄is. Co. xv. Nihil efficaci
us ad nos hūiliandos q̄ p̄sideratio hūili
tatis ch̄i q̄ p̄tis p̄tis mortu⁹ ē. vbi sunt
tria p̄sideranda.

Primū redemptoris dignitas veneran
da. Ch̄s

Secundū redemptionis q̄litas m̄corā
da. Mortuus est

Tertiū mortis hui⁹ causalitas ponder
anda. p̄ p̄tis n̄is. De his trib. j. Pet.
ij. Ch̄s semel p̄ p̄tis n̄is mortu⁹ est/ iu
stus p̄ iniustis vt nos zc.

Omnis zc

p̄ Rim⁹ ar. An supbia sit p̄tm̄ mortu
le: Q. nō. Qd p̄tm̄ mortale p̄iat p̄tutū
sed supbia nō: imo ouit ex p̄tute. qz vt dic
Breg. xxxij. mo. Aliqñ h̄s ex sūmis cele
stibz q̄ p̄tutū intumescit. Corra Breg.
in eodē lib. dicit. Euidētissimū signū re
proboz supbia ē. R̄ndet rho. ij. q. clxij.
Supbia ip̄orat defectū subiectiois ad de
um. Jo Ecc. x. sz. Initiū supbie hois est
apostatāre a dō inq̄tū aliq̄s se extollit sup
id qd ē sibi p̄fixū fm̄ diuinā regulā vt mē
surā. Hoc aut qd ē nō subdi deo h̄z rōnez
p̄ti mortali: id supbia fm̄ gen⁹ suū ē p̄tm̄
mortale. Sic tñ in alijs q̄ sunt ex ḡne suo
mortalia sunt aliq̄ mor⁹ veniales p̄pter eo
rū impfectionē qz scz p̄ueniunt rōnis iudi
cium z sunt p̄ter eius consensū. Ita z circa
supbiam accidit Ad illud aut qd obijcitur

dicendū q̄ supbia non ouit ex p̄tutū sic
ex causa p̄se sed sic ex causa p̄ accidens in
quantū aliq̄s ex virtutibz occasiones sup
bie sumit. Nihil aut p̄hibet qñ vnū p̄ris
um sit alterius cā. vt patz. viij. Et h̄. Nec
tho. Pro fun. p̄mitte qd illud est maxie
virtutū p̄rium qd deo reuerētia subtrahit.
cuiusmodi est supbia: ad quā etiā rō natu
ralis nos ostendit esse obligatos: z ad quā
etiā tā poete q̄ p̄bi inducit. Virgilius i
georgicis. In p̄mis venerare deos Et arē
storeles. viij. ethic. Deo null⁹ reddi p̄r cō
dignus honos. Graue igit ē p̄tm̄ nō subij
ci deo qd ad supbiam p̄tinet. Lū q̄ntur
An supbia zc Dic rñ. vt s̄. Ex q̄ conclude
qm̄ nō sine cā dī Ecc. x. Odibilis ē coram
deo z hominibz supbia. Nā vt dicit theo
philus vbi s̄. Supbia p̄iat diuine dile
ctioni inq̄ntū. s. supbus non se subijcit di
uine regule p̄t debz. Et etiam qñq̄ dile
ctioi p̄ximi inq̄ntum inordinate se p̄feret
primo aut ab ei⁹ subiectione se subtrahit i
q̄ derogat diuine regule. Audite o supbi z
rebelles deo atq̄ ecclesie z his q̄b̄ obedi
re tenemi. O filij rebelles parentibz: o ch̄i
stiani rebelles ecclesiasticis p̄latis zc. vos
ip̄os extollitis. Certe tandē in infernum
dep̄memini. Figura Nūeri. xvj. In cho
re dathan z abiron rebellibz moysi quos
terra absorbebat. Ps. Oculos super bo: um
humiliabis.

s̄ Secund⁹ ar. In euangelio p̄ exemplū
pharisei z publicani instrumur q̄tū
valet humilitas z q̄ sit detestabilis super
bia. vbi sunt tria diligēt p̄siderāda z se
pius attendenda.

Primū ē pharisei p̄sumptio detestāda.
Secdū publicani hūiliatio cōmēdāda.
Tertium est vtriusq̄ conclusio themo
randa. In hoc sermone dicendū de primo
quod tangitur cum dicit Pharisaeus stās
hec apud se orabat. De⁹ gratias tibi ago
quia nō sum zc. vsq̄: que possideo. The
ophilus. Apud se orabat quasi non apud
deum: quia ad se redibat. per peccatum su
perbie. Apparet autem ex euangelio sua p̄
sumptio detestanda.

Primo qz se iustificabat
Secdō qz alios iudicabat.
Tertio qz alijs se p̄ferebat.

Ex parte respici
entis nō p̄tutū
ostendit m̄p̄tū
na. s̄. bonū q̄
p̄tutū.

In m̄lū p̄p̄
nō ab̄stet
sup̄ior ad
m̄filiū n̄. d̄. ḡt.

q̄rū ad h̄. ago

Domínica. XI. post Trinita.

Primo rē. Factās se de duabz pñibz in
sticie q̄ sunt: declinare a malo: ⁊ facere bo-
nū. Un̄ dicebat. Nō sum sicut ceteri hoim
raptōres: iniusti: adulteri. Ieiuno bis i sab-
bato: decias do oim qui possideo. Vale
q̄ppe incepit vt oñderet se iustū esse. Debu-
it em̄ incipe ab accusatiōe sui: fm̄ illō Pro-
uer. xviij. Iust⁹ in pñcipio accusator ē sui.

Secūdo quia alios iudicabat ⁊ accusabat
q̄ dicebat q̄ ceteri erant raptōres rē. vltre-
ri⁹ etiā q̄ nō erat sic ille publican⁹. Rho.
xiiij. Tu qd iudicas frēz tuū: oēs stābim⁹
an̄ tribunal ch̄i. Heu q̄ multi sūt aliorū
iudicatores q̄ pñia pcta n̄ pñderāt. Bēf.
Alios despiciunt ⁊ seipsos deserunt. Ter-
tio q̄ se alijs pñerebat. dicebat em̄. Deus
grās ago tibi: nō sū sic ceteri hoim rē. Uel-
rū dicebat: sed nō vt intelligebat. Aug⁹. de
pñbis dñt. Quere in pñbis ei⁹: nihil inue-
nies qd deij rogauerit. Ascēdit qdē ozare:
noluit deū rogare: sed se laudare ⁊ rogan-
ti insultare. Greg. xxiij. moral. Quattuor
sunt spēs q̄b ois tumor arrogātiū demō-
strat. Eū bonū: aut a seipis se h̄re existi-
mant. Aut si sibi datū desup credūt p suis
hoc se accepisse meritis putāt. Aut certe cū
iactāt se h̄re qd nō h̄nt. Aut despect⁹ ce-
teris singulariter appetūt videri h̄re quod
h̄nt. Q̄ fugiēda ē supbia q̄ oia bona opa
inficit. Exēplū in vitaspā. Senex qdaz
dixit. Nō cogitatio superbie vel vane glie
te ipugnat: pscrutare teipm̄: si oia mādāta
dei seruas: si inimicos diligis: si gaudes in
glia inimici ⁊ pñstari in defectiōe ei⁹. Et
si nō h̄es hoc: tūc seru⁹ inutilis es. Nihil
itaq̄ de te grāde sentias: scias em̄ q̄ elata
cogitatio oia bona dissoluit. Legit aut̄ de
qdā p̄gine q̄ a iuuetute deo seruauit: quā
veniente ad extrema/ ep̄s loci illi⁹ credēs
eā scām: psonalr visitauit cū sacramentis
Et dixit circūstātibz. Verito dies ista eēt
celebrāda in q̄ ista p̄go deuota ē moritu-
ra. Illa hec p̄ba audiens: sibij cōplacuit
sic ⁊ solita erat. Et sic obiit. Et ista spaciū
triginta diez appuit ep̄o dicens se dānatā
ppter suip̄s cōplacētā ⁊ supbiā quā ha-
buit in extremis. Un̄ Bēf. Multo meli⁹
est esse p̄ctōrē hūilē q̄ iustū arrogāre. Qd
a dño apre oñdis vbi phariseus ⁊ publica-
nus in exemplū inducunt. Un̄ qdā. Inq̄-
nat egregios adiūcta supbia mores.

Et Erri⁹ ar. Aud. rē. Et certe multum
est pñosa supbia. Attēdite qm̄ circa
mātoza mā⁹ piculū pñit. xliij. di. Quiesca-
mus. Et. ff. d carboniano edicto. l. j. §. Si
q̄s. Aia aut̄ est corpe nobilitor: ideo mag⁹
cauendū est aie piculū q̄ corpi. Attēdite
inquā. Si sciret⁹ q̄ oēs q̄q̄t iuerūt p viā
aliquā ceciderūt in barathrū: nōne talē vi-
am fugeret⁹. Expone: qm̄ viā supbie est
p quā oēs cadūt in infernū. Propter. xviij.
Aut alē facit domū suam q̄rit ruinā.

Sermo. ij. p dñica. xj post Trinitatē

Unis qui se

o rē. Ego sum minim⁹ ap̄loz q̄
nō sum dign⁹ vocari ap̄lus: qm̄
psecutus sum eccliam dei. j. Coz. p. Trina
sunt ibi notanda.

Primū apostoli pfunda hūiliatio Ego
sum minimus apostolor.

Secūm hūiliatiōis plenissima exp̄ssio. q̄
Tertiū hūi⁹ exp̄ssiois alij (nō sum rē.
signata ratio. qm̄ psecut⁹ rē.

Propter p̄dicta dicebat. j. Tim. j. P̄-
fui blasphem⁹ ⁊ psecutor ⁊ p̄tumeliosus:
sed misericōdiam dei psecut⁹ suz. Et. j. Tim.
ij. P̄ctōz p̄m⁹ ego sum: sed misericōdiam con-
secutus. Salutatio. Omnis rē.

p Rim⁹ ar. An supbia sit grauissimū
p̄ctōz. Q. nō. Supbia difficile caue-
tur. q̄ sic dē Aug⁹. Cetera p̄ctā in malis
opibz exercent vt siāt. superbia p̄o bonis
opibz insidiat vt peant. Cōtra sup illud
pl. Supbi inique agebāt vsq̄q̄. dē glo.
Darimū p̄ctm̄ in hoie est supbia. Rñ.
Tho. ij. ij. q. clxij. Vt ex pte p̄uersionis ad
bonū cōmutabile q̄ materiali se h̄z in p̄cc-
cato/ si habeat supbia maximā grauitatē:
ei⁹ tñ est maxia grauitas ex pte auersionis
a bono in cōmutabili q̄ est rō format⁹ ⁊ cō-
pletua p̄cti. Primū p̄bat. q̄ celsitudo
quā appetit supbi iordūate: fm̄ suā rōnez
nō h̄z maximā repugnantā ad bonū vir-
tutē. Secūm p̄bat. q̄ in alijs p̄ctis hō
auertit a deo vt ppter iqrātiā: vt ppter iqr-
mitatē siue p̄p̄ desiderij aliam⁹ boni. Sz
supbia h̄z auersionē a deo ex eo q̄ nō vult
deo ⁊ regule ei⁹ subijci. q̄. f. aliq̄s vult ex-
cellere sup illud qd est sibi p̄fixū fm̄ regu-

Iam diuinā. Un̄ d̄r Boet? Cū oīa vicia
fugiat a deo: sola superbia se opponit deo.
Propter qd̄ etiā sp̄calr d̄r Jac. iij. Sup-
bis de? resistit. Ad illud qd̄ obijcit q̄ su-
pbia difficillime cauet: dicendū. q̄ hoc nō
est ppter vebemētā impugnatōis: s; ppter
latentiā. ideo nō h; maximā gravitatez
anteq; p rōnis iudiciū dephēdat. Nec
Tho. Pro fundamēto. Dis supbia a l/
uerius p̄cipē graui plectēda est punitō.
Virgili? .vj. eneid. Parcere subiectz z de/
bellare supbos. Et Bal. in alexan. Parce
hūil: facilis orāti: frāge supbiū. Et Arist.
x. eth. Inobediētib; z rebellib; oportz pe-
nas apponere. Sed querit. An supbia zc.
Dic n̄. vt s. Post r̄n̄sionem dicas. Vere
magne gravitat; ē supbia/ q̄ postq; depre-
hēdit p rōnem facile euitari posset tam ex
cōsideratiōe p̄prie infirmitat; q̄ diuine ma-
lestas; vnde maximā deo infert iniuriā.
Job. xv. Quid timeat d̄ deum sp̄s tu?
Audite o supbi z rebelles z timeate oēs le-
gis diuine trāsgressores. Magna em̄ sup-
bia est d̄r Hiero. Iaduēsus dei viuere vo-
lūtātē. Auferte itaq; oēm supbiā: qm̄ sup-
bia a regē celesti excludit. Figura Ben.
ij. P̄m̄i parētes de paradiso terrestri p̄ sū/
om supbiā fuerūt eiec̄ti. Paradisus aut̄ il-
le terrestri figura erat paradisi celestis. Ps.
Hō cum in honore esset nō intellexit: cō/
parat? ē tumēt; insipietib; zc.
s Ecūd? ar. In pced. zc. Hic dicendū
desēdo/qd̄ ē: publicani hūiliario cō-
mēdanda: de q̄ d̄r in euangelio. Et publi-
canus alō ge stās nolebat nec oculos ad cel-
lū leuare: sed p̄cu. pec. su. dī. De? p̄piti? esto
mibi p̄ctōri. In quib; tria notant quibus
patet humilitas publicant.

Primū est cōcussio timoris.
Secundū est cōfussio pudoris.
Tertiū est afflictio doloris.
Primū igit̄ zc. Erat em̄ alonge stans p̄p-
timorē: nō se dignū reputās p̄p? accedere.
Aug?. Timor dñi zgnit hūilib; et Eccl̄
i. Radix sapie timere deū. Secundū est:
cōfussio pudoris. q; nec volebat oculos in ce-
lum leuare p̄ p̄ccūdia p̄ctōz. Eccl̄. iij. Est
p̄fussio adducēs gl̄iaz. Sed heu mlti eru/
bescūt p̄fiteri: sed nec peccare nec peccasse
erubescūt corā deo. Bern. Puder abluī et
nō pudet inq̄nari. Tertium est afflictio

doloris. s. amara cordis cōpunctio propter
quā pcutiebat pecc? suū dicēs p hūilē cō/
fessione. De? q̄ oīa petes p̄piti? esto mibi
p̄ctōri. nō attēdas hui? cordis prauitatez:
nihil in me ē vnde tibi placere z veniā con-
seq̄ debeam: nō nisi p̄ misericōdiam tuā saluari
possum. Theoph. Percutiebat pecc? suū
cor qd̄ amō pungēs z exatās: nec aliō q̄
p̄pitationē petebat. Dicebat em̄. De? p̄/
piti? esto mibi p̄ctōri. In quib; p̄bis tria
notant que sunt necessaria cuiuslibet peccat-
tori vt veniam obtineat.

Primū est recognitiō offense maiesta-
tis. Scdm̄ est inuocatio di-
uine pietatis. p̄pitius esto.

Tertiū est confessio p̄prie inq̄tat; mī/
hi p̄ctōri. Aug?. Dign? est miscōdia q̄ sp̄i/
rituali labore qrit grām. Exempluz de
scholari q̄ sc̄p̄it p̄ctā sua in scedula: vt nar-
rai Celsari?. Vide in ser. de epiph. ser. vj.
t Erit? ar. Aud. zc. Multū ḡ vtilis ē
humilis p̄fessio. Nā vt d̄r Ies. Quia.
ff. p̄ socio. Parci? sp̄ōte cōfiteant. Et sicut
h; xj. q. ij. In iustū. circa fi. Confessio hu-
milis in malis melior est q̄ in bonis sup-
ba gl̄iatio. Pone talē casum. Aliqs h; du-
os filios q̄ z ambo offēderūt patrē: alē tñ
altero graui?. veniūt ambo rogaturi. p ve-
niā: q̄ min? offendit se iustificat z laudat
z seruitiū qd̄ p̄i fec̄ exprobrat. Qui p̄o gra-
uius se hūiliat z hūiliter miscōdiaz rogar.
Qui pot? parcere debet pater: Certe ei q̄
se humiliat. Expone zc. Ps. Tu p̄lm̄ hu-
mitem saluū facies.

Sermo. iij. p̄ dñica. xj. post Trinita.

Primis qui se

zc. B̄ia dei sum id qd̄ sum. j.
Coz. xv. Hui? snie considera/
tio nos hūilitare debet. Nihil em̄ sum? nū/
si a deo: neq; q̄ntū ad esse nature: neq; q̄ntū
ad esse grē: neq; q̄ntū ad esse gl̄ie. Ido
Pau. Gal. vj. Qui se exstimat aliqd̄ esse
cū nihil sit: ip̄e se seducit. Dis zc.
p Rim? ar. An supbia sit p̄ctm̄ specta/
le: q̄ nō. Dicit Prosp li. de vita p̄tē/
platiua: q̄ nullū p̄ctm̄ sine supbia aut po-
tuit esse aut poterit. Cōtra. Aug. li. d̄ na-
tura z grā: d̄r supbiā esse p̄ctm̄ mltū discre-
pp s

In quibus vrbis.
Signa notata.

Dominica .xl. post Trinitatis

cum ad alijs vicijs. Gen^o autē nō distinguit
aspēb. Rūdet Tho. ij. q. dxiij. Pec-
catū supbie dupl^r p^riderari pōt. Uno mō
fm p^ria spēm quā bz ex rōne p^rij subie-
cti. Et h mō est spēale p^rctm. qz bz specia-
le obiectū. Est em amor inordinat^r p^rie
excellētie. Alio modo fm redūdantiaz in
alia p^rctā. et sic bz qndā generalitatē inqñ-
tū ex supbia oziri pāt oia p^rctā. Et hoc du-
plici rōne. Uno mō p se: inqñtuz oia p^rctā
ordinant ad finē supbie q est p^ria excellē-
tia. Alio mō idirecte z qñ p accidēs. s. rel-
mouēdo phibēs: inqñtū. s. p supbiā hō cō-
tēnit diuinā legē p quam phibet a peccan-
do: fm illō Hiere. ij. Cōfregisti iugū: ru-
pisti vincula: dixisti: nō seruia. Ad illō at
qō obijcit dicendū q illa autoritas intelli-
git qñtū ad exteriorē effectuz supbie q est
p^rcept^r p^rcepti: nō qñtū ad affectū. Nō em
ip sit p^rctm ex p^rceptu: sed qñq ex ignoran-
tia: z qñq ex infirmitate. Hec Tho.

Pro fundamēto. Vultū est cauēda su-
pbia. Ad qō multū valet cōsideratio bre-
uitat^r z miserie p^rditionis hui^r vite. Ala-
nus de plāctū nature. Calcare si vis colla
supbie: p^rca caduce pōdus origis: vite la-
bores: mort^r apocopā. Sed heu sicut dic
Sen. ad Lucil. In h oēs fallimur q mor-
tē nō p^rspicim^r: magna ps ei^r iā p^rerūt: qē
qd erat^r n^re retro est: mort^r tenet. Et p^rpt
defectū talis p^rideratiōis supbi^r. Sed
qñt An supbia zē. Dicrū. vt s. Et exin-
de dicas. Repmat^r g supbia z sic repmunt
oia mala. qz vt d^r Eccl. i. Initiū ois pec-
cati supbia. Et Hiero. Quid tāsupbum:
qd vt iugratū q aduersus elus viuere
voluntatē q ideo impat nob vt cām hēat
remunerādi. Audite o supbi p^rctōres: i^rcor
rigibiles: luxuriosi: fraudulent^r zē. Erte
p^rpter vestrā supbiā z duriciā tandē est^r in
infernū submergendi. Figura Gen. vij.
in gigātib^r q p^rpter supbiā in diluuiō pier^r
Sic oēs supbi pereunt in diluuiō inferni.
Ps. Oculos supboz hūliabis.

s. Ecūdus ar. In p^rced. zē. In isto di-
cendū de tertio: qō est vtriusq^r p^rclu-
sio memorāda. qz vt d^r dñs. Amē dico vo-
bis: qz descēdit hic iustificat^r in vo. su. ab
illo. qz ois q se exaltat zē. Ubī ponit dñs
tres notandas p^rclusiones
Prima est p^rclusio norande compatiōis.

Secda est p^rclusio hūliande p^rsup^rtiōis.
Tertia est p^rclusio exaltade hūliatiōis
Prima est zē. cū d^r. Amē dico vobis: de-
scendit. s. de domo dei: hic. s. publican^r iud
stificat^r. i. de impio p grām fact^r iust^r: in
domū su. ab illo. i. plus q ille. vl^r ab illo. i.
p illo remanēte in fecib^r suis. Et merito:
qz habebat ille iusticiā p^rsumptā: hic verā
Ille apō se iustificabat de opib^r: hic vō
apud deū ex fide z hūlitate iustificat^r est
Un fm Aug. enūeratiōi meritor^r p^rfer^r
p^rfessio peccator^r. Basile^r Si tibi est p^rscia
alicui^r boni opis: cēla illā: et p^rctā tua cito
pduc in mediū vt deleat ea dñs cū ea con-
fessus fuer^r. Nō te iustifices ozās ne sicut
pharise^r ille exas p^rdēnat^r. Demēto pu-
blican^r vt ita sicut ille delictor^r tuoz veni^r
am inuenias Secda est p^rclusio hūliand^r
de p^rsup^rtiōis: cum d^r. Ois qui se exaltat
hūliabit^r. Iudith. vij. De sua p^rte glori-
antes hūliās. Et nota bñ qō dicit dñs.
Ois q se exaltat hūliabit^r. Ois iquā vni-
uersaliter sine exceptiōe: q se exaltat supbi-
endo hūliabit^r z deijciat^r: vel in h seculo p
miseriā: vl^r i futuro p penā eternā. Ter-
tia est p^rclusio exaltade hūliatiōis: cū d^r.
Et ois q se hūliat spōre p^rniām z p^rctōz
p^rfessionē exaltabit^r in glā. Job. xij. Qui
hūliat^r fuerit: erit in glā. Et tñ notandū
q triplex est humilitas.

Una viciosa

Alia dolorosa

Et tertia virtuosa.

Prima igit^r est viciosa. cuiusmodi ē humi-
litas hypocritaz q fingūt hūlitatē vt ad
officia vel bñficia assumant^r: vl^r ab homib^r
honorēf. Eccl. xix. Est q se neq^rter hūlilat
et interiora ei^r plena sunt dolo. Hec est g
humilitas deceptiua. Item viciosa est hu-
militas plator^r q ita sūt molles erga sub-
ditos q ab eis p^remunt. Eccl. xij. Noli
esse hūlis in sapia tua z ne hūliat^r i stul-
ticiā seducar^r. Hec g est hūlitas defecti-
ua. Itē viciosa est humiliatio q qd deijcit
in peti vilitatē. Eccl. xij. Atredē ne sedus
ctus in stulticia hūlieris. Hec est g hūli-
tas defectiua. Secda est hūlitas dolo-
rosa q sit p tribulationē: de p^rfessionē: vl^r da-
mnationē: fm quā hūliant^r a deo superbi.
Ps. Tu hūliasti sic vulneratū supbū zē.
Et Baruch. v. Cōstituit dñs humiliare

oīm mōte. Tertia est hūilitas virtuosa q̄ fm̄ Tho. ij. q. q. clxv. essentialit̄ p̄sistit in appetitū fm̄ q̄ aliq̄s temp̄at ipetū ani sui nē inordinare cēdat in magna. habet p̄o re gulā in cognitione vt se nō existimet hō eē supra id qd̄ est. Et interiori tñ dispositōe hūilitat̄ pcedūt signa qdā extēiora in ver bis: fact̄: z gestibz: qb̄ id qd̄ interi⁹ later manifestat̄: sic z in ceteris p̄tutibz accidit. Ad hāc hūilitatē inuitat nos dñs dicens Mat. xj. Discite a me qz mit̄ sum z hūi lis cor̄ de. De hac ḡ sola hūilitate verū ē qd̄ dicit Dñs q̄ se humiliat exaltabit. Ad tādū aut̄ q̄ hec int̄: oīs q̄ se exaltat hūi liabit: pluries a dño in euāgelio repetitur vt dep̄mat supbiā quā sup oia vicia dete sta: z hūilitatē cōmēdet quā sepi⁹ lauda re dñs oīsc̄. Theo. Quia em̄ supbiā pl⁹ q̄s alie passiōes vexat hoīm mētes: ideo cre bi⁹ de hac monet Lhij. Sim⁹ itaqz hu miles vt sim⁹ excelsi. Exēplū de p̄dict̄ ex vna parte de lucifero q̄ ppter supbiā cecidit. Esa. xliij. Quō cecidisti lucifer q̄ ma ne oriebar̄. Et ex alia de brā ḡgine q̄ p̄t suā hūilitatē tā glōse fuit sublimata. Lu. j. Respexit dñs hūilitatē ancille sue. c. Err̄ art. Aud. zc. q̄ ḡ desideranda est hūilitas. Nā sicut d̄ de pe. dist. j. c. In actiōe. Cor̄ p̄ritū z hūiliatū de⁹ nū q̄ ip̄uit. Incōueniēs aut̄ maximū est si nō hūiliemur. Nā vt d̄. l. fi. E. de test. Illō est icōueniēs ad qd̄ sequit̄ incōueniēs. Ad hoc aut̄ sequit̄ incōueniēs damnatiois. Attendite. Nōne pon⁹ eligeret̄ libēri aīo p̄ tres gradus descēdere z ī securo esse/ q̄ ab alto in infimū barathz ab alio violent p̄cipitari vnde nunq̄ posset̄ extrahi. Et pone z applica notādo illud Ber. Vater salutis hūilitas.

Dñica. xj. post Trinitatē
Sermo. iij.

Humilis qui se

zc. Humilitati sub potēti ma nu dei vt vos exaltet in tpe vi sificationis. j. Pet. v. Vide s. dñica. ij. ser mone p̄mo.

p Rim⁹ art. An hūilitas sit virt⁹? Q. nō. q̄a qñq̄ sonat in viciūz. Dicit em̄

Eccl. xix. Est q̄ se neq̄ter humiliat. Cō tra. Oigenes exponēs illō Lu. j. Respe xit dñs hūilitates ancille sue: d̄. Prope in septur̄ vna de p̄tutibz hūilitas p̄dicatur.

Rñder Tho. ij. q. q. clxij. Bonū arduū hz aliqd̄ vñ attrahit appetitū. s. ip̄am rōnem boni. et hz aliqd̄ retrahēs. s. ip̄am difficultatem adipiscēdi. fm̄ p̄mū inūrgit mor⁹ spei. fm̄ aliud mor⁹ desp̄atōis. Ideo circa appetitū boni ardui necessaria ē du plex virt⁹. Vna q̄ refrenet animū ne imo derate tendat in excelsa: et hoc pertinet ad virtutē hūilitat̄. Alia que firmat animū cōtra desp̄ationē: et impellit ip̄m ad p̄se cutionē magnor̄ fm̄ rōnem rectā: et hec ē magnanimitas. Pater ḡ q̄ hūilitas ē vir tus. Autoritas aut̄ p̄ alia parte inducta lo quit de falsa hūilitate z ficta q̄ fm̄ Aug. in quadam eplā est qdā magna superbia. Hec Tho. Pro fundamēto. Dñs virt⁹ est circa aliquid difficile. Quidius de pon to. Difficile est fateor: sed tendit in ardua virtus. Quod etiā exp̄sse d̄ Arist. ij. eth. Ubi dicit q̄ difficile est attingere mediū virtut̄. Cum ḡ querit̄ de humilitate An sit zc. Dic rñ. zc. Post responsionē dicas. Multū ergo nobis est necessaria humili tas ne inordinate tendam⁹ ad p̄p̄iam ex cellentiā. humilitas quippe p̄cipue resp̄ cit subiectionē hoīs ad deum: ppter qd̄ et aliq̄s hūiliādo se sub̄icit. Nihil aut̄ nob ē t̄necariū q̄ dō sub̄ici. p̄s. Nōne deo sub iecta erit aīa mea: ab ip̄o em̄ salutare meū. Audite o miseri p̄ccōres: fornicatores: aua ri zc. nūc nō vult̄ deo sub̄ici. Ecce tandē velut nolit̄ sub̄iciem̄ sue iusticie. Audite qd̄ vob̄ dicat Ezech. xxij. In illa die sciet̄ qz ego dñs cū effudero indignitōne meam sup vos. Cōsiderate qm̄ oīs ad deūz sup bia z rebellio in īfernū deij̄ cit. Ecce tra hūi litas eleuat ad gl̄iaz. Figura Dañ. iij. Nabuchod. supbiēs a regē eiect⁹ est: postq̄ modū aut̄ hūiliat⁹ in regnū ē restitutus. Expone zc. Prouer. xxix. Supbiuz sequit̄ hūilitas: z humilē sp̄s suscipiet gl̄ia.

Eccl⁹ ar. In p̄ced. zc. In isto ser. di cēdū de tribz p̄sideratōibz iductiuis ad detestatiōne supbie.

Prima est p̄sideratio miserande nre q̄
Secunda est consideratiō
tio detestande sue fallacitatis.

Dominica. XI. post Trinitatis

Tertia est consideratio formidat de diuine potestatis
 Prima igitur 22. Job. xij. Hō nat⁹ de mu-
 bre. vi. tpe re. ml. mi. Miseria in qua vilita-
 tis. Ecci. x. Quid supbis terrarū cinis Un-
 ddā. Cū sex cū lum⁹ cū res vilissima sum⁹.
 Un supbum⁹ in terrā terra redim⁹. Item
 miseria dubietat⁹. Eccl. ix. Nesit hō vtz
 amore vel odio dign⁹ sit: s; oia nobis i fu-
 ruz reseruant incerta. Propterea etiā dice-
 bat Job. ix. Verebar oia opa mea sciens
 q non pecces delinquēti Et Greg. v. mo.
 Sepe iusticia nra ad examen diuine iusti-
 cie deducta iniusticia est: 2 sordet i p̄spectu
 districti iudicis qd fulget in ocul⁹ operantis.
 Considera itaq; qm cert⁹ es de commissis
 pctis: sed incert⁹ de venia. Considera vl-
 terius q si sel mortalr peccasti: deū 2 oēs
 creaturā sibi fuentē offendisti: s; fm iusti-
 ciā: panis te suffocare deberet: aq sumerge-
 re 2 ignis incinerare. Et ita de alijs itelli-
 gendū est fm hugo. Et fm Augu. Pctōr
 nō est dign⁹ pane q vescit Quid si centi-
 es mortalr peccasti: Itē est considerāda mi-
 seria nibilitat⁹. Gal. vi. Qui se exif. aliqd
 eē cū nihil sit tpe se seducit. et Esa. xl. Vē-
 gētes qm nō sint sic sunt corā deo: 2 qm ni-
 hil 2 inane reputare sunt ei Et sic dr Gre.
 Ois creatura in qibz instanti in nihilum
 decideret: nisi man⁹ oipotēt⁹ eā pseruaret
 in esse. Scda ē consideratio sue detestati-
 onis fallacitat⁹. fallacissima ei ē supbia q ad
 h̄ eleuat vt depmat. Aliqn em depmit tpa-
 lit deducēdo ad iopiā p̄ p̄sumptionē diui-
 tiarū in vestiment⁹ 2 alijs Eccl. xij. Dom⁹
 q nimis locuples ē: annullabit superbia.
 Item cū supbi cupiūt se alijs pferre existit⁹
 mantes p hoc honore hie plerūq; confu-
 sionem inueniunt 2 ab alijs despiciunt sic
 ecōtra hūiles honorant. Aliqn etiā depmi-
 mit spūaliter qz spūalia bona (si que sunt)
 inficit 2 ad multa mala 2 vicia ruere fa-
 cit. Un quidā. Si tibi grā: si sapia: forma
 qz def: sola supbia destruit oia. i. i inferno
 si comitet. Et Tob. iij. Supbia in tuo se-
 su 2 in tuo anio nunq; dñari pmitas. Ab
 ipa em sumpsit initium ois p̄ditio. Qd prz
 in pctō luciferi 2 ade. Tandē etiā depmit
 eternat⁹. Un dr lucifero Esa. xij. Detra-
 cta est ad inferos supbia tua Tertia est
 consideratio formidat de diuine p̄tatis q semp

supbos deicit 2 hūiliat p̄s. Deiecasti eos
 dñ alleuarent. et Eccl. x. Sedes ducū su-
 pboz destruxit deus. Exēplū in pharao
 ne Exod. xij. In Nabuchodonosor Ba-
 nielis. iij. balibasar Danielis. v. In amā
 Hester. vij. In holoferne Iudith. xij. In
 chore: dathan: 2 aberō Au. xvj. In antio-
 cho. ij. Nach. ix. In herode Act. xij. Co-
 sidera igit o supbe oipotētia dei cui nihil
 resistere p̄t Jo iob. xv. Quid timet 2 deū
 spūs. 2 Prouer. xvij. Qui altā facit domū
 suā qrit ruinā.

1. Eritus ar. Aud. 22. Cauete gne sup-
 bū sathanā imitemi. Si em sathanā
 imitami non potestis esse in grā chū: imo
 sathane eritis sociandi in inferno. qz vt b̄
 extra de sen. excoīca. c. quante p̄sumptiōis
 Quos par facit⁹ coīgnat filis pena coī-
 mitat. Nec em p̄t amī eē dei q diaboluz
 sequit. Nā vt dic lex liberi. ff. dino offi. test.
 Qui cū inimic⁹ meis ē: amic⁹ me⁹ nō ē Nō
 em amicus regis ē: q cū ei⁹ aduersario pu-
 gnat 2 regem. Expone 2 applica: notādo
 illud Bern. Quid sequimini miseri que sequi-
 mini. Nōne videt⁹ sathanā qn fulgur d ce-
 lo cadentem.

Dñica. xj. post Trinitatis
 Sermo. v.

Humilis qui se

22. Discite a me qz mit⁹ sum 2
 hūilis corde 2 iueniet⁹ requiez
 aiab vīs Mar. xj. Horabil lectio nobis ē
 a dñō pposita vbi sūt tria considerāda
 Primū docēt⁹ benignitas Disci. a me/
 q su de⁹ vī i forma hūana vob loqns.
 Scdm ē doctrine p̄tās. qz mi. sū 2 hu. t.
 Tertiū ē discēt⁹ vtilitas / 2 iue. re. a. ve.
 De pmo Heb. j. Multifarie mltisq; mo-
 dis olim de⁹ 22. nouissime dieb ist⁹ locu/
 curus est nobis in filio. De scdo Jo. xij.
 Exēplū dedi vob vt queādmōdū 22. De
 tertio Aug. Inqētū est cor nrm donec re-
 qiescat in te. qd esse non p̄t sine m̄suetudi-
 ne 2 humilitate. Omnis 22.
 p Rim⁹ arti. An hūilitas sit potissima
 virtutum: sic hūilitati debetur
 maximū p̄mū: qz qui se hūiliat exaltabit.

Cetera. Charitas pferet oibz pntibz: iustitia illd Col. ij. Sup oia charitate hēre. Rūdet Th. ij. q. clxij. Bonū hūane pntz in ordine rōnis pstitit q quidē at tēdit pncipalr respectu finis. Vñ pntes theologice (q deū hnt p obiecto vltimū finē) iunt potissime. Secundario aut attēdit pnt p m rōnez finis ordinant ea q sūt ad finē. Et hec qdem ordinatio cētrali pstitit in ipa rōne ordinatē: participatiue at i appetitu p rōnem ordinato: quā qdē ordinatōne vniuersaliter facit iusticia pferit le galis. Ordinatio aut facit hoiez bñ subiectū hūilitas vniuersalr qntū ad oia. Quēlibet autē alia pnt qntū ad aliquā spēalez matiaz. Et iō p pntes theologicas z itel lectuales pntes q respiciūt ipam rōnem: et p iusticiā pferit legalē/potior ē ceteris hūilitas pnt ar hūilitati pmitit spēal exaltatio: nō q ipa sola eā mereat s3 qz ei? ē pntū ptenere sublimitatē frenā Hec tho. Pro hūo. Dis virt? pnt h3 excellentiā Quid. de arte. Est nulla nisi ardua virt?. Et Arist. j. etb. Dis virt? ē laudabilis: s3 nō altera mag. Querit g An hūilitas zc. Dic rñ. vt s. Post rñ. dicās. Multū certe laudāda ē hūilitas p quā in celū ascēdit. vñd p supbiā diaboli? descēdit: z p quā etiā ad nos z i nos dñs descēdere dignat Aug. Videte frēs magnū miraculū. Alrus est de? eleuas te z fugit a te: hūiliat te z venit ad te. Attēdite opctōres supbi et rebelles deo zc. Principiū certe exaltatōis/hūilitas est. Figura. j. Re. ix. z. x. Saul qres alinas: in regnū est exaltat? q supbiere est a deo deieci. Dauid pascēs oues pñs suū regē est inuēt. j. Re. xvj. Expone zc. Ps. Excelsus dñs et hūilia respicit.

Secūdar. In pce. zc. Nūc dicēdū de iductiuis ad hūilitatē q sunt duo pcpua. Primū est miseria deplozā de fragilitatē. Scdm est efficacia desiderāde vtilitatē. In h ser. dicendum de pmo. Vbi ē consideranda triplex nostri miseria

Prima est miseria corporalis vilitatē.

Secda est miseria spūalis qūitatē.

Tertia est miseria totalis hūanitatis.

Prima est corporalis vilitatē q patet ex materialitatis formatōis: ex materia interioris repletōis: et ex matia vltioris resolu-

lutiōis. Ex vili em materia corpus hois est formatū plenū oi feditate: z tadē in putredinē resoluet z efficiet pntū esca. Quid in robīade. Sperma pus mūc sac? olens: post pntū esca In tumulto: p q dote supbit hō. Et Job. xxv. Nō putredo z filio hois pntis. Scda est miseria spūal qūitatis. Tū ppter deficiendū pntatē. Nam ad sibilū vti plerūqz recidiam. Fragile qdē est vitrū qd casu frangit. fragilior res la arance q statu rūpit. sed fragilissimū hō q solo visu interimit. Gen. vij. Proxi sunt sensus hois in malū ab adoleſcentia. Tum ppter pficiēdi tarditatē. In cui? figura filij isrl in spacio qdraginta annoz vix qnqz dieras in deserto pfererūt: in vltimo anno viciniōres existētes adhuc terre egypti q terre pmissiōis. vt patet in li. Nūe. 3o dz Job. vij. Fac? sū mibimetipsi gnis. f. ad bonū opandū. Tum ppter stat? dubietatē Greg. Luncta de mentis nris in futurū seruant incerta vt certā vitā teneam? hūilitatē. Et Grego. xxv. mora. Sepe ptingit vt q vident stare hūano iudicio: iā in conspectu diuini iudicij iaceant. Et q h corā hoibz iacēt: iā in cōspectu diuini iudicij stēt. Et exemplificat de iuda z ei? apostolatu et de latrone euā gelico in cruce. Et addu cit illd Apoca. iq. Tene qd habes: vt nemo accipiat coronā tuā. Et. j. Coz. p. Qui se existimat stare videat ne cadat. Tertia est miseria totalis humanitatis: q se3 spectat ad totū hoīem ex ania z corpe cōpositum. Cum ingressus in mundū est flebilis z dolorosus: pgressus debilis z laboriosus: egressus horribilis et timorosus. Aug. de spū z ania. Rugētes in hūc mundū intram? cum labore viuimus: cū timore exiuri sumus. Sed parum est hūmōi cogitare p intellectū nisi z moueant affectus a d pceptū nri. De supradicte miserie attēte considerate dant homi cognitionez sui. De qua Bern. Scio neminē absqz cognitione sui saluari: de qua nimiz mater salutis humilitas orit. Exempluz de abraā Gen. xviq. dicente. Loquar ad dñm meū cum sim puluis z cinis. Itē in moyse q resculauit pplū ducatū Exo. iij. quousqz vix intellexit dñm iracū. Item in Dauid. j. Reg. xxiq. qui dicebat. Quē psequi? canē mortuū z pulcē vnū. Item de Joāne bat

Dominica. XI. post Trinitatis

ptista q dicebat. Nō sū dign⁹ solvere cor/
rigia calciamēti zc. Ecōtra angeli mali p/
pter defectū cognitiōis. i. p̄sideratiōis sui
ipsoz supbiērit. Hugo li. de aia. Supbia
e celo nata est: sed velut imenior q̄ via in/
de ceciderit: illuc postea redire nō potuit.
t. Erti⁹ art. Aud. zc. Laue⁹ ḡ a negli/
gentia p̄siderādi pprias miseras: ne
in ruina incidatis. Dicit. l. ff. Locati. l. Si
q̄s domū. §. j. Preuidere debet q̄s qd cō/
tingere pōt. Et. xxij. di. In noie. circa p̄n/
cipiū. Precauēdū est futur⁹ piclis. Laue/
te ne sit⁹ siles hoi q̄ in cacumie mōz exi/
stens nocte tenebrosa/pedem figere putās
sup solidū/subito corruit. Expone z nota
q̄ secūp ē incedere p̄ terrā infimā. Grego.
Sola est hūilitas q̄ cadere nō potest.

Sermo. vij. pro dñica. xj. post Trinit.

Om̄is qui se

zc. Quāto magn⁹ es/humilia
te in oib⁹: et co: i deo inuenies
grām. Eccl. iij. Tria sunt ibi notanda.

Primū hūiliationis p̄tas. quanto ma
gnus es humilia te.

Secūdū hūiliationis generalitas. in oib⁹.
Tertiū hūiliationis utilitas. Et (bus.
coram deo inuenies grām.

De p̄mo Rom. xij. Nō alta sapiētes: s̄
humilib⁹ cōsentiētes. De scdo. j. Pet. ij.
Subiecti estote oī hūane creature xpi de/
um. De tertio Jac. iij. Humilib⁹ dat
grām. Salutatio. Om̄is zc.

p. Rim⁹ ar. An hō debeat se oib⁹ p hu
militatē subijcere: nō. Hūilitas
p̄cipue p̄sistit in subiectiōe hois ad deum.
sed illud qd debet deo nō est hoi exhiben
dū. Patet in oib⁹ latne acibus. Contra
Phil. ij. In hūilitate supiores inuicē arbi
trātes. Rūdet Tho. ij. q. q. clxx. In ho
mine duo p̄nt p̄siderari. i. Id qd dei est. et
id qd est hois. Hois autē est q̄cqd p̄tinet
ad defectū. sed dei est q̄cqd ad p̄fectiōez p/
tinet ad salutē: fm illud Ps. xij. Perdi/
tio tua ex te israel: ex me t̄m auxilium tuum
Igit q̄libet hō fm id qd suū est debet se
cūlibet ali⁹ subijcere q̄ntū ad id qd dei est
in ipso. Non aut h̄ requirit hūilitas vt aliq̄s
qd dei est in seipso subijciat ei qd apparet

esse dei in altero. Nam illi q̄ dona dei par/
ticipant: cognoscūt ea se h̄re a deo: fm illd
j. Cor. ij. Ut sciam⁹ q̄ a deo donata sunt
nob. Nec etiā requirit hūilitas vt aliq̄s id
qd est suū in seipso subijciat ei qd ē homis
in p̄rio. Alio q̄n oporteret vt q̄libet repu/
taret se mag⁹ p̄feriorem quolibet alio: cū t̄m
ap̄ls abls p̄uidicio hūilitatē dicat Gal.
ij. Hos natura iudei z n̄ ex gētib⁹ peccato
res. Potest t̄m aliq̄s reputare aliq̄d boni
esse in p̄rio qd ip̄e nō habet: vt aliq̄d ma/
li in se esse qd in alio nō est ex q̄ pōt ei sub/
ijcere se p hūilitatē. Ad illud aut qd obij
cit dicendū q̄ nō solū debem⁹ reuereri deū
in seipso: sed etiā id quod est dī reuereri de
bem⁹ in q̄libet: lz nō eodē modo reuerētie
quo reueremur deū. Nec Tho. Pro fū
damēto. Null⁹ si bñ p̄sideret se ali⁹s p̄fer/
re debet: sed subijcere: cum oia in h̄ mūdo
sint variabilia z incerta. p futuro. Gal. in
alexā. Proh glia fallax impij. Proh q̄nta
parent ludibria forz hūane. Idē. Parcite
mortales anios extollere fastu. Collatis
opib⁹ aspnariq̄z minores. Parcite victo/
res: i grati viuere sūmo Victor: vires sce
ptrū diadema triūphos Duntias dare q̄
potuit auferre valebit. Et Claudianus.
Aspiciat ne quis nimium sublat a secūdis
Colla gerat. Nam sic d̄t Sene. ad Lucil.
Dari bonū qd potuit auferri potest. Ne/
mo ḡ in q̄licunq̄ statu supbiē sed magis
hūiliari d̄s. Sed q̄rit An p hūilitatē zc.
Dic rñ. vt s̄. Tandē dicas. Vera igit est
hūilitas cū aliq̄s se reputat indigniorem:
minore: z vltiore oib⁹: z talis vult ab ali⁹s
reputari. Bern. Hūilitas virtus est q̄ hō
vera sui cognitiōe sibi vilesat. Idē. Vere
humilis vult vilis reputari: nec hūilis p̄/
dicari. Attendite o p̄feriores miseri qui cū
sitis mali vultis boni reputari zc. Quid
tandem ex vestra repoztabitis superbiā:
Lene p̄fusionem importabile. Figura
Ben. xj. in filijs filiorum noe volentibus
edificare turrim que ad celos pertingeret
qui tandem p̄fusi sunt. Expone. Om̄is
supbia figētur p turris babilonis: q̄m oēs
supbi tandem p̄fusionē inueniūt. Ps. Cō
fusi sunt: q̄m deus sp̄ruit eos.

s. Scudus art. culus. In p̄ced. zc. In
hoc sermone dicendū de secūdo: qd
est efficacia desiderande utilitatis. Est au

tem notāda p̄cipue triplex hūilitatis vti/
Prima est vtilitas gratiose (litas.
euationis.

Secunda est vtilitas p̄tuoſe p̄fectionis.

Tercia est vtilitas glorioſe exaltationis.

Prima est z c. Per humilitatez em euadit hō diabolicam tentationē. Aug. in glo. su per. viij. ca. Rom. Nemo pōt vincere sp̄ri tiales neq̄tias nisi armis hūilitat̄. Esto humilis z non p̄sumens de te: z tūc pote ris vincere. Vide parū Dāuid p̄tra in gentem goliath non in p̄p̄is viribz: sed in dei nomie p̄sumētē. Sicut em d̄r Eccl̄. iij. A solis humilibz honorat̄ deus: et iō pu gnar pro eis. Humilis q̄ppe in imo se po nit: ideo nō habet vbi cadat. Greg. Sola hūilitas cadere nō potest. Itē per hūili tatem euadit homo iram dei. Un̄. ij. Pa rat. xxxij. Humiliat̄ est Ezechias: z ideo nō venit ira dei sup eum. Et. iij. Reg. xij. de Achab rege pessimo dicit dñs ad He liam. Nunq̄d vidisti achab hūiliatū coraz me: quia igit̄ humiliat̄ est mei causa: nō inducam malum in diebz eius. Est etiam exemplū de ninivitis Jone iij. Sic etiam quotiescuq̄ flagellabant filij isrl̄: ip̄s hūiliatis parcebat deus. Sicut patet in li bris Judicū: Regū: Judith: Hester: et Nachab. Ps. Humiliat̄ sum z libera uit me. Itē p humilitatez euadit hō hois indignationē. emollit em hūilitas duram homis supbiām. Un̄ Ben. xxxij. Jacob humiliādo se coram elau/compescuit iraz eius. Et Judic. viij. Gedeon sua humili re. p̄sione sedauit viros effraim iurgan tes fortiter cōtra eum. Secda est vtili tas virtuoſe p̄fectionis. Ibi em fundamē tum debet esse hūilitas. Aug. d̄ p̄bis dñi. Cogitas magnā fabricā p̄struere celsitu d̄inis: prius cōgita de fundamēto hūilita tis. Ubi nota fm Tho. ij. q. clxj. q hu militas d̄r fundamētū sp̄ualis edificij p modū remouentis. phibens inquitum. f. supbiā expellit cui deus resistit z facit ho minē subditū z patulū ad recipiendū influxum diuine gratie. Fides aut̄ dicit p mū fundamētū per qd iam ad deum acce dit. Iuxta illud Hebr̄. xj. Accedentē ad deū oportet credere. Est itaq̄ hūilitas p̄mū fundamētū disponens ad diuinor

cognitionē z amorē. Richar. de serō vict. Ipa humilitas sola est que mentē diuino accendit lumine: celesti q̄z desiderio inflā in it et amore. Unde Grego. xxij. moral. Obstatulū veritat̄ tumor est ment̄. quia dum inflat obnubilat. qd (vt ostendit r̄ho. ij. q. clxj.) intelligendū est quo ad cog nitionē veritatis affectiua. quia dum sup bi in p̄p̄ia excellentia delectant: veritatis excellentiā fastidiunt. Hinc dicit Grego. xxxij. moral. Supbi et secreta quedaz in telligenda p̄cipiunt: z eorū dulcedinē ex periri non possunt. nisi nouerint quō sunt: ignorant quō sapiunt. Ideo Proverb. xj. Ubi humilitas: ibi sapientia: que sez no minat gustum ex p̄imentalē sp̄ualis agni tionis. Item humilitas est causa virtuo se p̄fectionis q̄ntum ad cōsumationē. Dicit em Aug. q humilitas est ceteraz virtutum cōseruat̄rix in eo q ipsa est p̄p̄ie p̄seueran tie coadiut̄rix. Et iō dicit Greg. Qui ce teras p̄tutes sine humilitate cōgregat q̄si qui puluerē ad ventum portat. Secun da est vtilitas glorioſe exaltationis. Am bro. super Beati immaculati. Quanto q̄s est abiectior in hoc seculo: t̄to maḡ exal tabitur in futuro. Nam per quot gradus humilitatis h quis descendit: per tot gra dus exaltabit̄ in celo. Iō etia dicit Gre go. q euidentissimū signū reproboz est su perbia: electozum p̄o humilitas. Et Au gust. in epla. Quem supbum esse videris: filium esse diaboli non dubites. Itē super psal. Supbia angelū fecit diabolu: hūi litas hominē deum. Exēplū humilitat̄ habemus in oibz electis dei: qui omnes per humilitatē deo placuerunt specialiter in beata p̄gine m̄re que cum m̄ dei elige ref: ancillā se nominauit. Luc. j. P̄cipuū aut̄ exemplū est in christo qui matrē hūi lem elegit in conceptione: humilē domū in natiuitate: hūilē lectum: vt patet Luc. ij

Dominica. XI. post Trinitatis

Qui etiā voluit subdi hominibz p̄t̄ etia3
 Lu. ij. Qui discipuloz pedes lauit. Joan.
 xij. Qui humiles piscatores sibi locauit
 Mat. iij. Qui in passione hūiliauit se vsq̄
 ad mortē crucis factus obediens. vt b̄z
 Phil. ij. vbi glosa. Ecce habes hūilitatis
 exēplū supbie medicamentū. Quid ḡ intu
 meas o hō: pellis morticina qd̄ inharis.
 Et Bern. Intolerabilis impudētia res ē:
 vt vbi se exinanīuit maiestas inflet vermi
 culus vilis et intumescat.

Etius ar. Aud. zc. Cauete ḡ ne per
 supbiā p̄ hūiliatiōis defectū tot et tā
 ta bona amittat. Dicit regē sur. Dānū
 qd̄ quis sua culpa sentit sibi nō alteri debz
 imputare. ff. de reg. iu. l. qd̄ q̄s. Vñ dā
 mnū subtractōis diuine gr̄e nō dz q̄s ipu
 tare diuine seueritati sed sue negligētie. vt
 b̄z. xj. q. ij. Aud. Videte ne sicut siles cui
 dā indigenti gr̄a regis. volenti qdem pa
 latū intrare sed nolenti de eā descendere
 ppter qd̄ arceat ab ingressu. Expone et ap
 plica: notādo illud Mat. xvij. Amen di
 corobis: nisi conuerſi fue. et effi. sic par. nō
 intrabit in reg. celoz.

Alij smones p̄ eadē dñica.

Ratia dei sū

id qd̄ sum. j. Coz. xv. Sufficit
 tibi gr̄a mea. ij. Coz. xij. Propt̄

tria sufficere dz nobis gr̄a.

Pr̄io rōne diuine inhabitatiōis

Secdo rōne diuine filiatiōis

Tertio rōne eterne saluatiōis.

Hec em̄ tria facit gratia dei. De primo
 Aug. Quibz meritis nisi p̄ gr̄az dei merui
 mus fieri tēplū dei. De secdo Gal. ij. Gr̄a
 filij dei est. De tertio Ro. vj. Gr̄a dei vi
 ta eterna. Gr̄a zc.

p̄ Rim. ar. An absq̄ gr̄a spūſſati possit
 aliquis a culpa resurgere. Q. sic. In
 pctō mortali exis p̄t̄ velle iusticiā. sz nō
 aliō ē eē iustū q̄ velle iusticiā: qz iusticia ē
 rectitudo volūtat. Contra Ro. ij. Iusti
 ficati grat̄ p̄ gr̄az ip̄. Rūdet Rich. i. ij.
 di. xvij. Q. si Lur. rō ē resurgere a pctō
 est ad ea restitui q̄ homo amiserat p̄ pctm̄
 Per pctm̄ ar̄ mortale tria amittit. s. qd̄ dz

spūalē dñi lumis silitudinē Propt̄ cuius
 amissionē aia peccatrix dz tenebra. Unde
 Aug. iij. d. tri. Tenebre sūt stulte mētē ho
 minū p̄ua cupiditate atq̄ infidelitate ceca
 te. Itē amittit habilitatē ad gr̄az Vñ au
 gu. i ench. Aioz q̄cūq̄ sūt vicia naturaliz
 sūt p̄uatiōes bonoz. s. p̄p̄ diminutionē ha
 bilitatē naturalē ad bonū. Itē amittit ido
 neitatē ad vitā eternā icurrēdo obligatio
 nē ad penā p̄petuā. Ad nullū aut̄ p̄dictoz
 restitui p̄t̄ nisi p̄ gr̄am. qz gr̄a ē qd̄ spūal
 silitudo diuini lumis. Per eā ēt trahit ad
 deū volūtas hois sine q̄ tractu nō restituit
 habilitas ad bonū. Per ip̄az etiā tollit dī
 offēſaz ex p̄nti obligatio ad penā eternā et
 reddit hō dign⁹ efna vita Hec Rich. Ad
 illd̄ aut̄ qd̄ obicit dicēdū fm̄ Bon. q̄ p̄t̄
 velle exiliter et semiplene quēadmodū dī.
 Vult et nō vult piger sz nō plene et sufficē
 ter: sic dz apls Phil. ij. De opat̄ i nobis et
 velle et p̄ficere. Hec Bon. Pro sum. No
 tādū q̄ phi dixerūt q̄ iust⁹ p̄ solā actuum
 exercitatiōē effici p̄t̄ iust⁹. et h̄ plane dicit
 Arist. ij. Eth. Est tñ ibi aliqñ difficultas
 maria p̄p̄lō gā p̄inuatiōē i opibz mal⁹ rō
 ne aut̄ reddit vuln⁹ pcti q̄i isanabile. Ad
 qd̄ aptari p̄t̄ illd̄ ovidij. in lib. d. remedio
 amor. Vidi ego qd̄ fuerat p̄mū sanabile
 vuln⁹ dilatu lōge dāna tulisse more Que
 rit ḡ an possit pctōr iustificari absq̄ gr̄a
 vident dicere phi. Dic rñ. vt s. Et q̄ p̄clu
 de q̄miserā ē pctōr p̄ditio et q̄ damnosa.
 Hec miseri pctōres si aduertūt auari: for
 nicatores zc. ps. Resciēt neq̄ itel. in teneb
 ris am. Notate. Exis i tenebz si p̄cipit
 ea q̄ in tenebz sūt iō p̄t̄ interdū eē int̄ spen
 tes et p̄mes venenosos aut i fetidīs imū
 dijs vlt̄ etiā iuxta p̄cipitiū aut i alijs picu
 lis mltz et nihil hoz cōſicere sz qñ subito
 lux apparer vidēs se fuisse i tant⁹ picul pa
 uet zc. Spūalr pctōr a d̄ exclusa ē lux gr̄e
 videre nō potest q̄lter serpentes inferna
 les iuxta cum morant zc. sed dñs infundē
 te lumen gratie tunc cognoscit zc. Figu
 ra Actuum. xij. petro victo catenis. lumē
 refulsit in habitaculo carceris et ceciderūt
 catene de manib⁹ eius zc. Vide ibi. Spū
 ritualiter peccator ligatur catenis in teneb
 ris et expectat vt trāseat p̄ntis vite pasca
 et sic miser p̄ducatur populo infernali zc.

sed benignitas diuina lucē grē infundit cor
di p quā pterit z pterit: z sic cadūt catene
zē. Et tūc cogitās pcedētia picula dicit:
Nūc scio vere qz misit dñs angelū suū zē.
Aug⁹, in solit. Cōuersus sum inq̄r z vidi
tenebras in qbus fuerat: z abyssum in q̄ ia/
cuerat: z dixi. Ne ve tenebris meis in qbus
iacui: ve cecitatis in q̄ lumē celi videre non
poterā: ve pterite ignorātie in q̄ nō cogno
scebā te domine.

S Ecū⁹ arti. Cōsideratio illi⁹ aplice
positiois. Bīa dī sum id qd sum: ad
duo nos inuitat: vīz ad nri humilitatiōē
virtuosam: qz vīz ex nobis nihil sum⁹. et
ad dei recognitiōē affectuosam. In hoc
sermōe dicendū ē pmo: ad qd applica te/
xtū euāgelij iuxta diuisionē supius positā:
et deductā in tribz p̄mis sermonibz huius
dñice: sed abbrevia vt videbis. Et accipe
p tertio articulo illō qd ponit in tertio su/
p radictio sermone.

Alius sermo p dñica. xj. post trinitatē.

Ratia dei sū

S zē. Bīa dei saluari est. Eph. ij.

Hui⁹ p̄tatis p̄sideratō nos in/
ducere debet ad tria.

Primo ad diuinā dilectionē

Secdo ad ḡarumactionē.

Tertio ad obediētiā subiectionē.

De pmo. Jo. iij. Diligam⁹ deū: qm̄ ipse
po: dile. nos. De secdo Col. j. Bīas agen
tes deo z p̄i qd dignos nos fecit in partez
sortis sc̄tōz in lūne. De tertio. Hierē. xlij
Obediam⁹ vt bñ sit nobis. Bīa zē.

P Ro pmo arti. Querit An absqz dei
grā libez arbi. vincere possit aduer/
sariū. Vide in pmo aduētuali do. ij. in f.
maturio. Pro fund. aut sic dīcas: Tūc
hostis vincit cū tā seuire nō audet aut nō
pōt. Quid. in tristibz. Pugna suū finē cuz
iacet hostz hz. Et certe ad hoc marie eni/
ti debem⁹ ne a diabolo z vicijz vicamur.
Sen. ad Lu. Vicia sine mō: sine fine ple
gre. Nā in illis qz neqz finis ē neqz mod⁹:
Propt̄ vicia qz cor tuū laniat/ q̄ si alit ex/
trahi neq̄rēt/ cor ipz cū ill' euellēd erat Sz
qō est An sic psequendo vicia vicere possi⁹
zē. Dicit n. vt s. Et q̄ p̄cludē q̄ arma p̄ci/
pua ad vicendū diabolu sūt arma hūili/
tatis z deuotiōis: nihil vīz de se p̄sumēdo
z diuinū auxiliū hūili p̄lorādo. Iñ. de
sū. bo. Hoc est ei⁹ remediū q̄ vicioz dele
ctatōe exēstuat vt q̄tiēs q̄libz vicio pūgit:
totiēs oīōez fundat: qz frequis oīō ipugna
tiōē vicioz extinguit. Audite o mīsi si a
tētatōe vincimī hoc vob est iputādū qm̄:
ad oīōz vt optz nō recurrūt. Quari: lu
bici z hmoi: Attēdite qm̄ inexcusabiles
estis. Nā si adueniēte tētatōe ad oīōis
subsidiā p̄fugeret/ facile victoriā obtiere
possetis. Iñ. ij. Parat. x. aut. xj. Iosa
phat qz totū se p̄tulit ad rogādū deu ob/
tinuit victoriā p̄tra moabitās z animoni
tas aduersarios filioz isrl. vīd ibidē. Et/
pone ad pugnā spūale applicādo z notādo
illō Chy. Nō oīz hoste timere fortem q̄
habet p̄ncipē fortiorē zē.

S Eōs ar. In p̄ce. zē. In hoc de dī re
cognitiōe affectuosa. Vbi notādū ē
a grā dī hēm⁹ aut hīe possum⁹ triplex ēē
s. nature: grē: z glie. Et in q̄libet illoz sūt
Prīm ē dignitas exēlētie (ta p̄siderāda
Scdm est trinitas depēdētie.
Tertū est p̄petuitas manutētiē

Prīmū est zē. Tū ppter imaginē creatōis
in eē nature. Tū ppter imaginē recreatōis i
esse grē. Tū ppter imaginē assitātōis in eē
glie. De pmo Gen. j. Fa. ho. ad imā. z si.
no. De secdo. j. Jo. ij. Nūc filij dī sum⁹. s.
p grām: sed nōdū appuit qd erim⁹. Scī/
mus ei qm̄ cū nob appuerit/ siles ei erim⁹
z vide. eū sicuti ē. Scdm ē zē. qz qdlibet
illoz est in p̄tina depēdētia a deo. Nā vt
dī Bre. Cūtra q̄ sūt statū in nīlū decidē
rēt nisi man⁹ oīpotēt⁹ ea p̄fueret in esse.

Tertū est zē. qz qdlibz illoz esse p̄pet
tuat a deo q̄ntū est ex pre sui. Esse ei na/
turale est p̄petuū. Bīa ei ē imortal. Aug.
li. vij. de ci. dei. c. xliij. Bīa imortal nūcu
paf: qm̄ q̄ltercūqz etiā cū mīsa nūqz de/
sinit viuere. Esse etiā grē p̄petuū ē ex pre
dei. Aug. li. de p̄nia. Semp p̄sto est grā si
nō fuerit repulsa De⁹ qd suū ē inspirat si
est q̄ recipiat. Esse ēē glie p̄petuū ē: vocat
em̄ vita etna Mat. xxv. Ibi iusti i vitā
etnā. Propt̄ p̄mū. s. ppter dignitatē excel
lētie debem⁹ deū recognoscere grās agē/
do. Propter scdm. s. ppter trinitatē dei
pēdētie offensā cauēdo. Vultū ei ei⁹ of/
fensa cauēda ē a q̄ p̄tinue depēdem⁹ i esse

Dñica. XII. post Trinitatis

Propter tertium. scilicet propter perpetuitatem manu-
tenetie sinceritatis diligendo. i. Jo. iiij. Diliga-
mus deum quoniam ipse prior dilexit nos. Ecce
plura autem de amore dei vide super in primo ad-
uenticali sabbato ante. iij. dominicam.

Eriti⁹ arti. Audisti. rē. Cauete itaque
ne puenimini esse diuine grē et esse glie
quod sine illis modicū quod est esse nature. For-
te dicitis Pater noster deus est quod nos posuit in
esse nature: non quod puenit nos esse glie. Au-
dire quod lex dicat: Fili⁹ heredes auxilium patris
aduersario: nunc meret hereditari. l. liberi
L. de inoffi. test. Sillis finia huius extra de iu-
re iurā. c. Quia vallis. in glos. ubi ponit
casus propter quod quod meret hereditari. Po-
ne casus ad longum et applica notando illud
Eph. v. Hoc autem scitote intelligentes quoniam
ois fornicatores: aut imundus: aut auarus: quod
est idolorum seruus: non habet hereditatem in re-
gno christi et dei. quod etiam est generaliter intelligi-
dum de quolibet peccatore.

Dñica. xij. post Trinitatis Ser. primus

Pheta quod est

E adapire Bar. viij. Fiducia ha-
bem⁹ per christum ad deum. iij. Cor.
iij. Si volum⁹ apire corda deo: tunc in eo
fiducia habere possum⁹: de qua fiducia iuxta
verba apostoli tria sunt notanda.

Primum nostre spei securitatis: Fiducia ha-
Secundum securitatis firmitas: Per christum.
Tertium firmitatis sublimitas: Ad deum.
De his tribus Heb. x. Fiducia habemus in
introitu scilicet sanguinis christi. Et. iij. Cor.
iij. Hinc est talis spes multa fiducia utimur
Epheta rē.

Prim⁹ arti. Quoniam aia apiri deo de per
bonum desiderium seu per bonam voluntatem
Ite quoniam de bonitate voluntatis An sit ex fine:
Non. quod quantumcumque finis sit bonus nisi cha-
ritas eliciat: opus non est meritorium. Ite secundum
Dio. iij. c. de vi. no. Dia agit propter bonum.
Sic si bonitas voluntatis sit ex fine: ois volun-
tas erit bona. Corra. Boe. iij. Top. E⁹
finis bonus est: ipsum quod bonum est. Rūder Fal-
co in. iij. di. x. viij. di. quod bonum de ratione pple-
menti. et malum dicit defectum comple-
menti. Complementum pro rei est ex fine. bonum
igitur in rebus est ex ordine in finem: et malum ex

defectu huius ordinis: bonitas igitur actus in
terior est ex ordine ad debitum finem. Ad per-
fectionem autem huius ordinis duo requirunt ex
parte actus: videlicet quod de se sit ordinabile. i. de genere
bonorum: et quod sit actualiter ordinatus per intentionem
operis. Duo etiam requirunt ex parte finis: videlicet
quod sit finis secundum veritatem bonum: et quod sit debitus
in ratione finis: in quantum nunc. finis melior est his
qui sunt propter illud finem. Unde māducatio huius sit
aliquid bonum: non tamen potest esse finis predicatois
His quatuor concurrētib⁹ actio bona est. gl
tero deficiente mala est: quod secundum Dion. bo-
num est ex tota sua causa integra: malum pro ex
singulis defectibus. Ad primum autem argumentum
dicendum quod sufficiens ordo actus voluntatis in
finem includit in actu bonitatem quod est ex for-
ma debita quod est charitas: sine qua actus non de-
bitus ordinatur in finem. Ad aliud ordinem: quod oia
agunt propter bonum vel simpliciter et vix: vel secundum
quod et apparens: vtile vel delectabile. Nec
Falco. Pro finis. Utinam in oibus operibus
ipso haberem⁹ finem per oculos. Balc. in alex. O
falsum mortale genus si ipso dicit Eternum per me-
re bonum finem timeret. Qui tamen nobilibus
media quod plebe creatis Improbi⁹ adest
aie discrimine magno. Unde etiam de Aristot.
iij. Ethic. Una principalissima circumstantia
arum est circumstantia finis ad quam videlicet ordi-
natio operatio. Cum igitur quoniam An bonitas volun-
tatis sit ex fine. Dicunt. vt s. Et quod concludit
quod in humanis multum est ponderanda circumstantia
cia finis que maxime dat actui bonitatem:
supposita tamen bonitate ex genere actus.
Actus enim peccati non est ordinabilis in bonum si-
ne. id est oia fugienda sunt peccata. Ecce. xij. Quasi
a facie colubini fuge peccata: si accesseris ad illa
suscipiet te. Sed heu multum sunt de numero
stultorum De quibus Prover. i. Stulti ea quod
sibi sunt nocua cupiunt. Audite luxuriosi: aug-
ri rē. Videte quod cupitis et quod facitis. Psal.
Filius hominis versus quod graui corde vt quod dilig.
vanitatem et quoniam mendacium. Quid igitur: Nita-
mur ad resistendum ne succubedo efficiamur
serui diaboli et dānatois filij. Morate. Cum
homo pactum cum hoste inuenire non valet nisi
totaliter se seruū tradat: potius se defendē-
do de se morti exponere quam se hostis crude-
litati tradere. Tulli⁹. Veli⁹ est occidi quam
ignominiose fuisse. Unde et Aug⁹. sup Ps.
Iniquum est fuisse diabolo quod nullo placat
obsequio. Nullaten⁹ genus oer⁹ fuituri dare

debeim? sed armis munire virtutū vt pos-
simus nedū resistere szr supare. *Figura*
Num. xxj. Cū Seon rex amorreorū nol-
let pmittere filios isrl' trāsire p fines vrbi-
um suarū: filij isrl' irati dato plio 7 regē ob-
tinuerūt zc. *Vide Spūaliter* Seon int'
p'ra' elatus z signat diabolū. Filij isrl' sūt
fideles volētes ire ad vitā eternā repro-
missam q' etiā pmitterūt nūq' velle de rebz
diaboli tāgere. Nā in baptismo renūciant
opibz sathane q' nō obstatē diabol' cū ex-
ercitu tētationū conat' eos impedire z de-
tinere captiuos: sed tunc debet' ascēdere:
iassā: qd' interpretat' mādati adimpletō p quā
notat' charitas. *j. Tim. j.* Finis pcepti est
charitas. Ibi em' p'sternit' diabol' z eius
exercit'. *Cassiod. sup Ps.* Charitas est
mors criminū: virt' pugnantiū.

s. Secund' art. Vnicuiqz nostr' d' do-
min' p'rine Epheta. i. ad apire: siue
sis apus. Si em' apiam' cor p'serū deli-
deriū: ipse statim in nō s' introibit. *Apot.*
ij. Ecce ego sto ad ostiū z pulso: siq's mi-
apuerit intr. ad illū. In hoc aut' euāgelio
instruimur q'liter a dño curari debem' a
surditate z corda n'ra ad dñm apire Ubi
sunt tria p'sideranda

Primo est pctōis p'p'atua dispositio
Scdm ē dispositi repatiua curatio.

Tertiū est curatiōis gl'ificatiua magni
Primo itaqz in p'ma pte euāge (sicatio.
Ij notat' p'paratiua dispositio pctōis vt
curef a dño. Notat' inqz in modo q' surd'
et mut' appropinquit ad dñm. Refuādo
igit' p'paratiuā illā dispositionē p f'mone
seqnti. In isto dicam' q'lit' p' surdū z mu-
tū signat' pctō: q' salutis monita audire n'
vult: z laudes dei nō loq't. Notandū itaqz
q' hō sit mutus multipliciter.

Primo ex lingue indispositione.

Scdo ex adit' vocis interclusione.

Tertio ex calidi hūoris collectiōe.

Primo zc. qñ. s. lingua palato adheret: vt
immobil' est ppter paralytū. Sic sūt mu-
ti q' loq' in p'fessione nesciūt: vt q' sunt frigi-
di in amore dei ab instructiōe aliorū cessā-
tes. *Ezech. ij.* Fili hoīs linguā tuā adhe-
rere faciā palato tuo: z eris mut'. z *Esai.*
lvj. Canes muti nō valētes latrare Se-
cūdo ex adit' vocis interclusiōe sic q' trās-

itus vocis ad os nō est patēs. Sic muti
sunt q' a laude dei cessant ppter pctā sua.
Eccl. xv. Nō est speciosa laus i ore pctōis

Tertio ex hūoris calidi collectiōe. Un-
vicz apostema nascit' sub lingua. Hoc mō
muti sunt ardētes ex avaricia ppter mune-
ra/hūtes apostema sub lingua: sicut cum
p'p'at' os cani latrat' vt obmutescat. *Eccl.*
xx. Exentia z dona excecāt oculos iudiciū: z
qñ mutus in ore auertit correctiōes eorū

Surd' etiā efficit' homo mltipliciter

Primo p' obturatiōez.

Scdo p' ymis inclusionē

Tertio p' inflationē.

Quarto p' putrefactionē.

Quinto p' alieni soni receptionē.

Sexto p' longā egritudinis p'nuatōz
Primo zc. q' sit ex humoribz supfluis. Sic
Spūalit' surdescit hō ex amore terreno
vel carnali. *j. Eoz. ij.* Aialis hō non p'ci-
pit ea q' sunt spūs dei. Accipit saturat' nō
multū audit se vocantē: nec gallina tēpo-
re messis dñam suā. Sic nec avari. *Hier.*
re. xxy. Terra: terra: terra: audi sermones
dñi. Scdo p' vermis inclusionē. Sic st'
aliqui q' ppter p'ciam nolūt audire ne gra-
uentur in p'scientia. *Prouerb. xv.* Sicut ti-
nea vestimēto z vermis ligno: ita tristitia
viri nocet cordi. Et *Esai. xxx.* Popul' ad
iracundiā p'uocans est: z filij mēdaces: filij
nolētes audire legē dei: q' dicūt vidēt'
bus: nolite videre: z aspiciēt'ibz: nolite aspi-
cere nobis ea q' recta sunt: loq'mini nobis
placētia zc. Hi sunt de q'bus. *j. Tim. iij.*
Erit tēpus cum sanā doctrinā nō sustine-
bunt. Tertio ppter tumorē vel inflatiō-
nem. s. supbie. *Aug.* Tumor mentis est
obstaculūz veritatis. quia supbus nō vult
rephendi. Quarto p' putrefactionē: et
sic luxuria facit surdum: Sic Herodes et
Herodias surdi erant: vt habet' *Marci*
vj. Unde *Eccl. xij.* Audiet verbū luxuri-
osus et displicebit illi: z p'p'iet illud post
tergū suum. Quinto ppter alieni soni re-
ceptionem: sicut cum quis attente audit
ex vna parte tūc non audit loquētes ex al-
lia. Sic cum quis attendit diabolice sug-
gestionem non audit inspirationes z verba
dei. Unde dicit domin' *Hiere. vij.* Au-
dite legem meāz z ego ero vobis deus: et

Dñica. xii. post Trinitatis

vos eritis mihi populus. Et non audierit neque inclinaverit aurem suam: sed abierunt in voluntatibus suis et pravitate cordis sui mali.

Sexto propter longam egritudinis continuationem. Longa egritudo est mala consuetudo propter quam induratur cor. Hieremias. xvij. Induraverunt cervicem suam ne audirent me. Exemplum de iudeis induratis qui volebant audire verbum domini. Et de sodomitis qui videbant torbentem lucem loqui Hieremias. xvij. Induraverunt cervicem suam ne audirent me: et ne acciperet disciplinam.

Eritus ar. Aud. 22. Cavete ne sitis de numero surdorum et mutorum. Multum timeatis morbos et inconvenientia corporis. Sed notate quoniam ut iura dicunt. Anima est preterita quam boscumque rebus. Et de sacrosancta ecclesia. Sacramentum. Et. xij. q. j. Precipimus. Fugeretis credo diligenter ea quibus corporaliter efficeremini surdi et muti corpe 22. puta si vobis diceret ab exproptio si de hoc comederis surditatem incurres: et loquendi usum perdes 22. Multo magis fugienda sunt ea quibus anima fit surda mutata. Deus. iij. Animam tuam sollicitate sua.

Dñica. xij. post trinitatem. Ser. ij.

pheta quod

22. Non sumus sufficientes cogitare aliquid a nobis quasi ex nobis sed sufficientia nostra ex deo est. Cor. iij. Trias consideranda quippe consideratio nos inducere debet ad corda nostra christo aperienda.

Primum est nostre conditionis imbecillitas. Non sumus sufficientes.

Secundum imbecillitatem generalitatem. aliquid quid cogitare 22.

Tertium est nostre solatioris securitas: sed sufficientia nostra 22. De primo et secundo. Eia. xl. Dies gētes quoniam non sint sic sunt coram deo et quasi nihil et inane reputate sunt. De tertio. Phil. ij. De operibus in nobis et velle perficere. Et. j. Cor. xij. De operibus omnia in omnibus. Et Eia. xx. Omnia opera nostra operantes in nobis dñe Epheta. 22.

Primum ar. An bone voluntas sit unum solus finis? An: si quod per unum finis bonum ordinari ad alium? bonam voluntatem ordinata ad primum finem habebit plures fines. Contra. Alia est bonam voluntatem nisi quod ordinat ad gloriam dei. Rñdet Boni. i. iij. dist. xxxvij. q.

bone voluntatis unum solus est finis principalis propter quod notandum quod plures fines statuere potest et implere. Uno modo quod sit finis sub fine et propter finem. Alio modo quod unum sit finis principalis alter non principalis: nec tamen relatus actualiter ad principalem. Tertio modo sic quod ut sit finis principalis secundum deum primo modo. Potest quod ire ad ecclesiam ad precipiendas distributiones: iterum tamen principaliter laudes deo decantare: sed cum hoc obtinere pecuniam ut de pauperibus vel ad alios vel ad dei honorem convertat. De secundo modo. Potest ire intendens deo placere simul cum hoc pecuniam adquirere quam tamen acquisitione ad deum non refert: nec tamen pecuniam statuit finem principalem quod vix non diligit eam propter se. De tertio modo potest quod ire ad ecclesiam duplici intentione. Ita quod vult deo placere et pecuniam obtinere quam sic avarus appetit adquirere: ut possit thesaurum amplecti et in ea delectari propter se. Primo modo statuere diversos fines: bonum est meritorium. Secundo modo: non est bonum neque bone voluntatis: formaliter loquendo. Attamen non sic repugnat quoniam possit cum ea stare: est enim ibi peccatum veniale non mortale. Et hoc vult dicere Aug. in lib. p̄f. cum ait. Vinum te amat quod tecum aliquid amat: quod non propter te amat.

Tertio modo statuere diversos fines est bonam voluntatem. Talis est vult duobus modis fuisse quod est impossibile. sic Barth. vj. dist. Talibus comminatur scriptura de damnationis ecclesie. Ne per totam terram ingrediati duabus vijs. Cum igitur unum sit summum et verum bonum quod quietat humanum desiderium necesse est quod voluntas ad hoc quod recta sit: sibi statuatur unicuique finem principalem. Unde in persona dei dist. Apo. vi. Ego sum alpha et omega et primus et novissimus principium et finis. Hec Boni. Pro sub. Cum finem per se secundo physici. Finis sit causa causarum multum ad hoc conari debemus ut sciamus ad quem finem nostra sunt opera dirigenda. Iohannes Persi. Visite o miseri casus cognoscere reus. Quid sumus: aut quidnam victuri gignimur. Querit ergo. An bone voluntatis 22. Dic tamen. Et quia concludit quod miseri sunt quod ea que sunt ex genere bona faciunt mala. aut propter pecuniam: aut propter vanam gloriam: quod videlicet pro re tam caduca amittunt in corruptibilia bona. Unde de vanigloriosis dist. Barth. v. Amen dico vobis receperunt mercedem suam. Differunt etiam generaliter omnes peccatores sunt qui finem

suū statuūt in amore suūpsoy. z in pūis
volupatib. Ber. Ge. ve. ve. vapor ē ad
modicū parē q̄ etne felicitas: aditū inēclu
dit. Audite avari: excoīcati: piuri. zc. Nō
potest: certe ad finē ptingere bonoy: qm̄
finē p̄rariū in: edis. Figura. Num. ix.
Filij isrl̄ nolētes seq̄ Moysen perierūt in
deserto: nec ad terrā pmissiōis puenērūt.
Spūaliter: Nolētes seq̄ ch̄m in deserto
pntis vite nō intrabūt in terrā pmissiōis
Breg. Qui ch̄i vestigia seq̄ dedignant: q̄
temeritate sperāt ad eius claritatē conse
quēda gaudia puenire posse

Ecūdu articls: In p̄ced. zc. In h̄
dicendū de p̄mo supius p̄posito. s. d̄
p̄tōris p̄paratiua dispōne ad hoc q̄ curet
Ad quā p̄parationē tria sunt necessaria q̄
nobis ex euāgelio insinuant:

P̄mū p̄tōris a p̄tō reuersio.

Scdm̄ regrediētis ad dñm accessio

Tertiū accedētis humil̄ dep̄catio

P̄mū igit̄ zc. iij. Re. xvij. Reuertim̄
a vīs vīs pessimis: hoc signat p̄ h̄ q̄ vel
nit̄ iesus de finib. tyri z venit p̄ fidonē ad
mare galilee inter medios fines decapo
leos. i. regiōis decē vrbes p̄tinetis. Dis
ei ch̄i actio: nostra ē instructio. Si ergo
vis curari: seq̄ris exēplare curatiōz medi
ci: exas de tyro. i. de p̄tō cessando de cel
tero ab ope p̄ti. Tyr̄ em̄ angustia inter
p̄taf. In p̄tō aut̄ mlt̄a est angustia. Si
don̄ at̄ interpret̄ venatio. Exies q̄ d̄ p̄tō
trāsire habes p̄ fidonē. i. diaboli venatiōz
sue impugnatōz sibi resistēdo z venire i
mare galilee. i. in amaritudine cordis: de
restādo p̄tā tua: vt sic trāsigrare vale
as ad obtinēdaz remissionē inter medios
fines pecapoleos. i. inter affectōes obler
uādi decē p̄cepta leḡ diuine. Ps. Declina
a malo z fac bonū. Scdm̄ regrediētis
ad dñm accessio. Ps. Accedite ad eū. Et
hoc signat p̄ hoc q̄ adducit eis furdū z mu
tū. i. p̄tōrē q̄ furdus est z mut̄ spūalr: vt
p̄tz ex p̄cedēti f̄mōe. Adducit aut̄ ad dñz
p̄tōrēz vera fides. Ro. v. Accessus hēm̄
p̄ fidē. Tertiū est accedētis humil̄ dep̄
catio q̄ notat̄ in hoc q̄ dep̄cabant̄ eū vt i
ponat illi manū. s. mie. Ps. Respexit dñs
in orōz humilīū zc. Idē. Cor̄ p̄ntū z hu
mil̄ de? nō despi. Exēi habem̄ in cha
ritate Matt. xv. In publicano Lu. xviij

In magdalena Lu. viij. In latrone iuxta
dñm pendente Lu. xxij. Lbr̄y. Talis ē
talis mihi credē erga hoies dei pietas: q̄
nūq̄ spernit p̄niaz si ei pure z simplr offe
t. Erit̄ art. Aud. zc. Lauete (ratur,
ne negligētes sitz accēbre ad dñz q̄ ve
re medic̄ est aiaz. Lex d̄r: Quilibet debz
p̄ suis negocijs vigilare. ff. d̄ pact. l. Sū
ma. Et cuilibz ip̄tat nō solū dol? s̄ etiā
sua negligētia. De p̄stitutiōib. Si autēz.
Dicite. Siq̄s vīm esset furd? aut alio q̄
in morbo vexat? z sciret alicubi esse me
dicū expertū: beniuolū: z liberalē q̄ vellet
et posset statim curare nihil ab eo exigēs
Credo diligenz ad eū curreret. Expone et
applica notādo: q̄ mlt̄o magis p̄ aia labo
randū est q̄ p̄ corpe. Jo d̄r Eccl̄. xxx. Vi
sere anie tue placēs deo.

Ser. ij. p̄ eadē dñica. xij. post Trinit̄.

Bheta qd̄

zc. Idoneos nos fecit mi
nistros noui testamēti. ij.

Cor. iij. Tria s̄t ibi notāda ad q̄ p̄siderā
da sunt apienda corda.

P̄mū ministratōis veritas: Nos fe. mi.

Scdm̄ veritatē securitas: Idoneos.

Tertiū securitatē sublimitas: Noui te.
De p̄mo. j. Pe. iij. Siq̄s ministrat tanq̄
ex virtute quā administrat de? De scdo
z tertio. j. Cor. iij. Sic nos existimet hō
vt ministros ch̄i z dis. mini. dei.

Salutatio.

Ephetazē.

p̄ Rim? arti. An charitas sit finis ad
quē referri dñt volūtates n̄re. Q̄ nō
finis et p̄ncipiū sunt distincta: sed chari
tas est radix oīm bonay affectionū: q̄ non
finis Cor. j. Tim. j. Finis p̄cepti ē cha
ritas. Rndet Bona. in. ij. di. xxxvij. dicēs
Vḡ recte d̄r finē oīs bone volūtatz esse
charitatē secur? in hoc doctrinā apl̄: z be
ati Aug. in ench. Notandū tñ q̄ finis d̄r
trip̄r. viz finis in q̄ q̄scit: z finis q̄ q̄scit
tur. Et h̄ dupl̄ vel simplr: vel vt nūc. Et
q̄libet istoz modoz charitas est bone vo
lūtatis finis. Nā charitas increata est: si
nis in q̄ q̄scit. Charitas creata p̄sumata
est finis q̄ simplr q̄scit in deo. Charitas

Dñica. XII. post Trini.

Ho inchoata vtpote charitas vie est q̄ de
 set in deo vt nūc. Sicut em̄ locatū nō de/
 set in loco nisi mediāte pōdere: sic ania in
 deo q̄ est ei⁹ loc⁹ nō hz q̄etari nisi mediāte
 dilectōe q̄ respicit bonū sub rōe boni. Bo/
 nū aut sub rōne boni siml tenet rōez finis
 et amabilis. Prop̄ea intētio finis potiss/
 me attribuit charitati. Ad argumētū autē
 dicēd: q̄ sicut mod⁹ spēs: et ordo: sup idē
 fundant: et tñ mod⁹ dī p̄pationē ad efficiē/
 ens: et spēs ad exēplar: ordo ad finē. Sic
 charitas respectu boni opis pōt h̄re et rōē
 nē efficiētis et finis fin diuerlas p̄p̄tōes
 Charitas em̄ p̄tinuat volūtatē nrām ipsi
 deo vt p̄ncipio mouēt: et p̄format vt regu/
 le dirigit: et p̄iūgit vt finī q̄etari. Et iō sic
 ip̄e de⁹ hz rōez efficiētis inq̄ntū mouet: et
 cause formalis exēplar inq̄ntū dirigit: et
 finalis inq̄ntū q̄etat. Sic et ip̄a charitas
 respectu boni opis: **Hoc Bona.** Pro sū
 damēto. Magna res est amor. Virg. in
 bucol. Via vincit amor. Et apō p̄hos a/
 mor ponit p̄ma inter passiōes aie et p̄nci/
 palior. Vñ et apō theologos charitas per/
 quā amam⁹ deū et primū: est p̄ncipalissi/
 ma fructū. Querit q̄ An ip̄a charitas rē.
 Dic rñ. vt s. Et q̄ p̄clude q̄ncariat q̄de
 siderāda nobis est charitas. Jo. j. Cor.
 xvj. Via opa vīa in charitate fiāt. et Col.
 iij. Sup oīa charitatē habete. Et. j. Cor.
 xij. Si charitatē nō habuero nihil suz. i.
 q̄ad eē spūale et meritorū. Attēdite o mī
 serī p̄ctōres q̄ charitatē nō habet: o forni/
 catores rē. Nihil porest de b̄titudine me/
 ren p̄pter charitatē defectū. Solis ei dili/
 gentib⁹ deū repromissit coronā vite. vt h̄
 Iaco. j. Forte dicis: Filij dei sum⁹: ip̄e ei
 fecit nos. Audite: Interdū aliq̄s plēs hz
 filios: alios naturales: alios legitimos: oī/
 bus tñ p̄iudet: sed p̄ampli⁹ legitimis: fin
 em̄ iura cōia/natali filio debet portio aliq̄
 pecunie. Filio p̄o legitimo p̄na heredi/
 tas. Sitr oēs tā iusti q̄ p̄ctōres sunt aliq̄
 mō filij dei: sed inter eos q̄dam deuiantes
 a legem dātoz sūt spurij. i. p̄dunt dei ḡ/
 tiam: et soli terre adherēt q̄ nō est chr̄i por/
 tio legitima: Et hi sunt filij mūdi: nec his
 debet celestis hereditas. Alij p̄o sunt legi/
 timi q̄ hereditatē paternā expectāt. Fi/
 gura Gene. xxv. Abrahā dedit munera fi/

lijs p̄cubina: sed Isaac dedit hereditatē
 paternā et cūcta q̄ possederat. Expone no/
 tādō q̄ soli illi sunt apō deū legitimi q̄ di/
 uine legis mādara implētes: deū ex toto
 corde diligūt. Aug. Sola dilectio discer/
 nit inter filios dei et filios diaboli.

s. Cōs art. In p̄ced. rē. In hoc dicēd
 de sedo qd est p̄ctōis dispositi repa/
 titua curatio. cū dī: Et apphēdēs eū de
 turba rē. vsq̄ ibi: et loq̄bat recte. Vbi sūt
 tria notāda q̄ p̄currūt in curatōe p̄ctōz.

Primū est p̄ctōis sequestratio.

Scdm̄ ē diuine gr̄e immissio

Tertū est mētis eleuatio.

Primū est p̄ctōis seq̄stratio. qz dī: Et ap/
 prehēdēs eū de turba seorsum. Per hoc
 em̄ signat q̄ p̄ctōr segregāndus est a tur/
 bulentis cogitatiōib⁹ si velit a dño curari
 Hiero. Seorsum sp̄a turbulēns cogita/
 tionib⁹: et actib⁹ inordinat⁹: sermonibusq̄
 impositis educat. q̄ sanari meref. Se/
 cūndū est diuine gr̄e immissio: qz misit digi/
 tos suos in auriclas eius: et expuēs teri git
 linguā ei⁹. Theoph. Ut oñderet q̄ oīa
 mēbra sacri corp̄is eius diuina existūt et
 sancta: sicut et sp̄itū qd vincim̄ lingue dis/
 soluit: Et em̄ oē sp̄itū supfluitas est: sed i
 dño oīa diuina fuerūt. Per hoc autē signat:
 q̄ ad curatōez p̄ctōis imitenda ē a dei
 gr̄a p̄sideratio p̄ctōz: q̄si p̄ctōr oīa peccat/
 ra sua in corde suo digito dei scripta vide/
 at. Ad quā sequit p̄fessio q̄ p̄ tactū lingue
 signat. Tertū est mētis eleuatio: qz su/
 spiciēs ielus in celū: ingemuit et ait. Ephe/
 ta rē. Et statim ap̄ce sunt rē. Beda. Su/
 sperit in celū vt inde mutis loq̄lam: inde
 auditū surdis: inde cūct⁹ infirmantib⁹ me/
 delā doceret esse q̄rendā. Per hoc autē si/
 gnat: q̄ p̄ctōr p̄uersus oculos cordis et desi/
 deriū suū sursum dz erigere gemēdo. Tuz
 p̄ p̄ctis p̄missis. Tū in supplicatiōe venie
 Tū p̄ incolatu p̄ctis miserie: et q̄si libimet
 dicere: Ephe: vici conādo p̄ virib⁹ ad/
 apiendū cordis desiderij circa diuina: et sic
 audire verba dei: et loq̄ laudes ei⁹. Hiero/
 ny. Suspiciēs in celū in genuit. i. gemere
 nos docuit: et in celū thesauros nr̄i cordis
 erigere: qz p̄ gemitū p̄p̄ctōis intime fri/
 uola leticia carnis purgat. Exemplum
 tatis gemit⁹ habem⁹ i brō Job. vj. Par

ce mihi dñe nihil em sunt dies mei zc. Et
Job. x. Dimitte g me vt plā. pau. do. me.
c. Erius arti. Aud zc. Nec dubiū qñ
chris fecerit oia q sunt curatōi nostre
necessaria. Horate q lex dñ: Euetus mor
tis medico q diligēs fuit: imputari nō dz.
ff. de officio pñdis. l. illicitas. §. Sicuti.
Et sufficit dil. gētiā adhibere quā potest.
xlviij. di. ca. vi. Audite. Si medic⁹ exptus
diceret infirmo/ Tu sic facies z sanitates
recupabis: et infirm⁹ negligeret: z infirm⁹
monat: nō est imputandū medico sz egro
to. Expone notādo: qñ chris nobis ordi
nauit medicinā salutarē sacroz/ si eā reci
pere voluerim⁹. Ge g nobis si negligi
mus. Heb. ij. Quo nos effugiem⁹: si carā
neglexerimus salutē

Sermo. iij. p. eadē do. xij. post Trini.

Pheta qd ē

zc. Littera occidit: spūs āt vī
uificat q si ministratio zc. vsq
in finē. ij. Cor. iij. Triplex est differētia ve
teris legis z noue. Lū⁹ differētie triplē
pñsideratio inducere debz ad apiēda cor
da. Prima est differētia opatōis: qz ve
tus occidit z noua viuificat. Vñ dñ: Lra
occidit: spūs zc. Lra inq sine spūali intel
lectu. Scda est differētia in scripturis: qz
lex vetus in tabulis lapideis scpta fuit:
lex aut noua in cordibz impmit. Vñ dicit
Litteris deformata in lapidibz zc. Ter
tia est cōclusionis: qz lex noua pducit ad
glām ppetuā q nō euacuatur: nō aut lex ve
tus.

Epheta zc.

p Rim⁹ arti. An oē opus qd sit bona
intētiōe sit bonū: Q, sic. pñz p Amb.
dicentē: Affect⁹ opi tuo nomē imponit.
Cōtra. Bona intētiō nō absoluit a dei p
cepto: g nō facit qñ agere ptra dei pceptū
sit pñm. Rādet Bona. in. ij. di. xl. In
tētiō dupl⁹ dz: Vno mō finis volitio: Alio
mō nō solū volitio finis: sed etiā ordinatō
ei⁹ qd est ad finē. Pñt g dici intētiō bona
dupl⁹. Vno mō qz id qd intēdit finalr est
bonū: z sic bonitas intētiōis nō sufficit
ad bonitatē opis: qz fm aplm nō sunt fa
ciēda mala vt inde veniāt bona Alio mō

dz intētiō bona in q est bona z pfecta ordi
natio opis ad finē intētiōis: z sic bonitas in
tētiōis nō solū respicit bonitatē finis sz
etiā rectū ordinē ei⁹ qd est ad finē. Nec ei
duo necessario reqrunt ad hoc q oēs. l. in
tētiō sit simplex. Ad argumētū dicēdū
q Amb. vocat ibi affectū intētiōis bo
nā: nō tm bonitate finis: sed etiā bonitate
ordinis. Hoc Bona. Pro fund. Nō suffi
cit q finis intētiō sit bon⁹ nisi et res ipsa
sit honesta. ideo Iuuenal dicit: Imponit
finē sapiēs: z rebus honestis. Juxta etiā
qd dicit Aristot. ij. ethic. Principalissima
circūstātiā sunt ea in quibz est opatio: z
cui⁹ gta. Et qbus ptz q nō sufficeret cir
cūstātia finis q dz: cuius gta. mli pñp
ponat circūstātia obiecti debiti q intelli
gitur p ea in quibz est opatio. Cū g qritur
An oē opus zc. Dic rñ. vt §. Et q pñd
q malū nullo mō pñt bñ fieri: nec esse pñt
excusatio in pñtis ex intētiōe finis: qz iij
ra Aplm vbi sup allegatū est Nō sunt fa
ciēda mala vt inde veniāt bona. Audite q
furta facitis z rapinas z fraudes vt inde
elemosynas faciatis vel pegrinatiōes: aut
pñstruatis ecclesias: aut paramēta detis.
Et vos muliercē q fornicamini vt habe
atis vnde viuere: z mēdacia dicitis vt ex
cusatiōes habeat. Audite generatr oēs
peccatores: lubrici: auari zc. quoniā nulla
erit vobis excusatio in peccatis. Jbo Ps
Nō declines cor meū in verba malicie ad
excusandas excusationes in pñtis. Tales
pñfecto q sic querūt excusari: merent a dei
gratia excludi. Figura Genes. ij. de pa
rentibus pñmis qui idcirco exclusi sunt a
paradiso z dei maledictionē receperunt:
quia excusationes pñtenderunt. Expone
notando illud Proverb. xxvij. Qui abs
condit scelera sua non diriget

s Ecund⁹ articulus. In pñcedenti zc.

Nunc de tertio qd est curationis glo
rificationis magnificatō. qz pñcepit illi ne cui
dicerent. Quāto autē zc. vsq i finē. Non
fuit illud pñceptū obseruatōis: sed instru
ctionis ad humiliandū se in facis exem
plo ipsius. Theophil⁹ Docemur ex hoc
cum alicui beneficia elargimur: minime
applausus z laudes petere. Cum pñ acci
pimus beneficia: benefactores pñdicare et

Dñica. XIII. post Trinitatis

laudare quibus nolint. Aug⁹. de 2 cor. enā. Sciebat ille sic q̄ notas habebat et p̄sent⁹tes et futuras hominū voluntates tanto magis predicaturos quāto magis ne p̄dicaret eis p̄cipiebat: vt qd q̄ h̄ p̄cipiebat: s; pignis volebat ostendere quāto gaudiosius quātoq; seruienti eū p̄dicare debeāt qd̄ iuberet vt p̄dicent: qm̄ illi q̄ phibebāt tacere n̄ pote. Ar. Tria ḡ docemur ex premis.

Primū: laudes hoim fugere.

Secundū: dei gloriā querere.

Tertiū: diuinū op⁹ extollere.

Primū rē. Nā p̄cepit dñs ne in dicerent. Chrys. Gloriā q̄ppe cupere in gloriatio est: yā aut gloriā ē h̄c despiciere: et nullaz ei⁹ facere curā: s; ad id qd̄ deo placet oīa dicere et facere. Secūm dei gloriā q̄rere q: quāto eis p̄cipiebat: itō amplius p̄dicabant. j. Cor. x. Viam gloriā dei facite. Chrys. Jā poterim⁹ et mercedē recipere ab eo q̄ n̄ra videt diligētē cū eo solo cōtē fuerim⁹ inspectore. Tertiū ē diuinū op⁹ extollere q: admirabatur dicētes Bene oīa fecit rē. Ps. Quā magnificata sūt opa tua dñe: oīa in sapia fecisti. Dicamus et nos qm̄ omnia bñ fecit dñs. Tū in opere creatōis. Vñ Ben j. Vidit de⁹ cūcta q̄ fecerat et erant valde bona. Et p̄cipue circa hoimē: de q̄ Eccl. vii. Inueni q̄ de⁹ fecerit hoimē rectū. Et q̄ ieq̄t hoim. nis p̄fuso: q: rectitudinē a cōditore sibi data nō seruauit quādamodū alie creature. Aug⁹. Arbor seruauit qd̄ creata est: hō delem̄ qd̄ erectus est. Tū in ope gubernatiōis. Sap. xiiij. Tu aut p̄r gubernas oīa sapia. Etsi dicas Ultra mala sūt in vniuerso: ḡ et hoc p̄mittit de⁹: ḡ nō faciā oīa bñ in ope gubernatiōis. Dicedū cum Augustino in enchiridīo. q̄ de⁹ oipotens nullo mō p̄mitteret aliqd̄ malū ēē in opibus suis nisi ēēt vsq; adeo oipotēs et bon⁹ vt bñfaceret etiā de malo. Tū in ope retributiōis: q: nullū malū impunitū et nullū bonū reliq̄t irremuneratū. Dan. iij. Justus es in oib; q̄ fecisti. Et ps. lxx. Tu red des vnicuiq; iuxta opera sua. Hui⁹ snie p̄sideratio multū sollicitos nos reddere debet et timoratos q: velimus nolimus oportet eādem corā sūmo iudice assistere: vt recipiat. vniq; qd̄ prout gessit. Eccl. x. plurimū notabile ē iob: et de bñ dieronymo

Vide in scdo aduentuali. feria q̄rta post secundam dñicam.

Et rē ar. Aud. rē. Videte ergo ne sitis ingrati erga deū. Dicit em̄ lex. Bñficij acceptor: naturalit obligat ad annidota. l. Si. ii. §. Cōsulit. ff. de petitiōe hereditatis. Bñficiū ḡ sūt deuote recognoscenda p̄sertim si volum⁹ alia impetrare. Nā vt h̄etur de rescriptis. Si p̄ponente. Quātiūq; modicū sit bñficiū: semp de ipso faciēda est mētio si aliud voluerit q̄s impetrare. Pone casum si vis. Notate et q̄ vituperandus est ille cui bon⁹ medic⁹ reparauit auditū et loquelā. et tñ postea i/pugnaret eū et diffamaret: cū de iure teneatur gr̄as ei exhibere et obsequia. Et pone et applica notā dō: q̄ christ⁹ venit ad nos vt medicus et de p̄prio sanguine p̄ficeret medicinā. Cauere ḡ ab ingratitudine qm̄ vt dicit Bern. Nihil ita deo displicet p̄sertim in filijs gratie quādamodū ingratitudo.

Dñica. xiiij. Sermo. j.

Quid facien

do vitā eternā possidebo. Lxx. Abrae dicte sūt p̄missiones et semini ei⁹. Gal. iij. Nō pōt vitā etna possiderim⁹ i p̄te istaz p̄missionū q̄ sūt p̄missiones t̄p̄licz britudis. s. Venie: gr̄e: et gl̄e. Hec ei h̄ntur ex p̄missione facta abrae. Gen. xxij. In semine tuo bñdicent oēs gētes terre.

Salutatio Quid faciendo rē.

Prim⁹ ar. An possit hō bonū faciens de mereri apud deū vitā eternā.

Vide in dñica qnq; gestine s̄mone p̄mo. Secūd⁹ ar. In euangelio hodierno nos informat dñs de oib; q̄ necessariā sūt ad vitā eternā possidendā. Vbi s̄ notā de tres p̄cipue instructiōes.

Prima est instructio attractiua.

Secda est directiua.

Tertia est declaratiua.

In hoc s̄mo. dicēdū de p̄ma. Circa quod notā dū q̄ in euāgelio ad alliciēdos discipulos ait dñs oīm ḡnāliter: dñs dicebat. Bti q̄ videt q̄ vos videt. i. q̄ videt i me impletū qd̄ antiq̄s p̄rib; fuerat p̄missū. Vico em̄ vob; q̄ m̄lri p̄bete et reges sūt ut sitis em̄ reges lucas dicit/mattheus iij

stos appellat q̄ passiōibz suis impandoyt reges p̄sūt voluerūt videre q̄ vos videret̄ z nō viderūt: z audire q̄ audiret̄ z nō audierūt. Theo. B̄ificat eos z oēs simplr̄ qui eū fide respiciūt: ex h̄ q̄ antiq̄ p̄phete z reges deū in carne videre z audire optauerūt. Et reuera hec ē instructio mirabilis attractiua. Nā si tanto desiderio ferebāt antiq̄ ad p̄missum: q̄nta deuotōe z amoris affectione trahi z ferri dēm? ad tantū b̄ificiū tā actualis exhibitiū: vt v3 ipm̄ ch̄m videam? z aspiciam? p̄ fidē. Erit autem bec visio vtilis p̄cipue ad tria.

Primo ad cōmissōz p̄niam.

Secdo ad aduersoz patientiā.

Tertio ad opandoz diligētiā.

Primo zc. Ezech. xliij. Tu autē fili hoīs .i. o p̄dicator ostēde domui israel: tēplum id ē onde p̄ctōibz ch̄m (q̄ d̄f tēplū Jo. iij.) z p̄fidant ab iniquitatibz suis. z Esa. xxiij. A facie tua dñe p̄cepimus z parturiuim? z peperim? sp̄m salutis. A facie em̄ dñi q̄ pro p̄ctis nr̄is in cruce pepēdit de4 bem? p̄cipere timorē z cordis cōpunctio4 nē. Vñ alia trāslatio h3. A timore tuo cōcepim? Et Job. xxiij. A facie dñi turbatus sum bona. s. turbatiōe: z p̄siderās eū sez p̄ctis nr̄is crucifixū: timore sollicitor.

Secdo ad aduersoz patientiā. Heb. xij. Recogitate eū q̄ talē aduer? se sustinuit p̄dictionē: vt nō fatigemini animis v̄ris deficiētes. Et. j. Pe. iij. Ch̄o in carne passus z vos eadē cogitatōe armamini. Tertio ad opandoz diligētiā. Cū eū videm? p̄ fidēz cogitam? q̄ ch̄s seipm̄ p nob̄ ex posuit: cū oī diligētiā conari dēma? d eius exeq̄nda b̄n̄placitā: ne fraudemur fructu passionis quā p nob̄ sustinuit. Cū em̄ tantā curā de nr̄a salute habuit: cauere debemus ne vilipendam? aias nr̄as. Aug. Appende te ex p̄cio ne vilescas tibi p̄pi. Et. j. Cor. vij. Empti em̄ est? p̄cio magno glo. z por. deū in corpore v̄ro. Iḡit iuxta aplū Heb. xij. Depōnētes oē pōd? z arcūstās nos p̄ctū: p̄ patientiā curram? .i. diligēter p̄cedam? ad oē bonū op? tēctatiōibz viriliter resistēdo. Jo d̄r ad p̄positū nob̄ certamē aspiciētes in auctore fidei z p̄sumatore iesum. Et certe miro feruore sp̄s possibilē debem? adhibere diligētiā in opibz bonis. Exēplū in. vi. pa. Quidā iuuenis

restituit a sene in morte p̄bū edificatiōis q̄ p̄optior redderet ad opa bona. Cui ille fili: respice ad solē: ad terrā: ad formicaz: z ad gallū. Nā sol p̄p̄ q̄ d̄cūq̄ cursum suū nō retardat nec ab ingratz radios suos retrahit: sic nec tu p̄p̄ cuiuscūq̄ ingrati tudinē: pietatz z charitatē opa subtrahas. Formica etiā meliora grana colligit de q̄b in hyeme viuūt: sic in hac vita salutis opera multiplica: ne in morte penuriā patiaris. Terra licet ab oibus cōculcet: tñ oib? dat arbores z fructus v̄riles. Quarto atten4 de ad gallū q̄ alis se verberans neq̄q̄ noctis horas obliuiscit. Cū q̄ fili mi similia facies: thesaurz sapientiē possidebis. Hec itaq̄ nos ad diligētiā boni operis hortāt Sed sup̄ omnia ad hoc valet exemplum. ch̄stī deuote cōtemplatum. Bernard? Ch̄s oñdit tibi man? vt facias q̄ fecit: latus vt sentias q̄ sentit: pedes vt ambules quo perrexit.

Et? ar. Aug. zc. Cauete itaq̄ ab ingrati tudine priuand? ē aliq̄s b̄n̄ficio. E. de reuo. dona. l. finali. Et extra d̄ donationi4 b? .c. finali. Audite q̄ntū diligere deberet? benignū p̄ncipē q̄ vos dulcē ad amorem suū alliceret p̄b̄is gr̄osis z b̄n̄ficijs copio4 sis: nō qdē. q̄ v̄ro indigeat obsequio: s3 dū taxat vt ampliora vob̄ b̄n̄ficia p̄ferat. Si p̄o illū cōtemnitis z offendit: nōne meritis huiusmodi b̄n̄ficijs p̄uandū est? Expo ne z applica notādo illud. j. Regū ij. Qui me honouificauerit gl̄ificabo eū: q̄ aut me cōtemnuerūt ignobiles.

Dñica. xij. post trinitatis.

Sermo secundus.

Ad facien

q̄ dorē. Hoc at̄ dico testamētū p̄firmatū zc. v̄lq̄ donauit d̄s Gal. iij. Triā s̄c̄ ibi notāda: q̄z p̄sideratio ad hoc valet vt vitā eternā possideamus. Prīmū: est diuina miscōia: sc3 in p̄o4 missione.

Secdū: est miscōie efficacia: qz nō pōt p̄missio eius irrita fieri.

Tertiū: ē efficacie excellētiā sine p̄cel4 lentia: qz per eā habet hereditas. Hec tria patent ex textu epistole. De his

D nica. xiii. post Trinitatis

Rom. iij. Nō ei ex lege pmissio abraet se-
min suo vt esset heres mundi.

Salutatio. Quid facie. rē.

p Rim^o ar. An ex naturalibz absqz di-
grā possit aliqz mereri vitā eternam

Vnde dñica qñq̄gesime. Ser. ij.

s Cōs ar. In pce. rē. In hoc sermōe
dicēdū est de scda q̄ est instructio di-
recta p quā dirigimur ad chīm z ad vitā
eternā. Cū em̄ hec supradicta dixisset dñs
Ecce quidā legisperit^o. rē. vsqz ibi: z vi-
ues. Vbi tria tangunt p ordine.

Primo legisperiti tērativa interrogatio

Secdo interrogatiōis satisfactiua rñsio

Tertio rñsiois approbatiua z firmatio

Primo rē. qz quidā legisperitus surrexit
tentās illū dicēs. Magister: qd faciēdo.
rē. Amh. Erat ex his q sibi legisperiti vi-
dēt q pba legis tenēt: vim autē legis igno-
rant. Bñ tñ qrit qd faciēdo qz nō audito
res s; factores legis iustificabūt. vt dicat

Rho. ij. Secdo interrogatiōis satisfacti-

ua rñsio: qz dñs dr̄ ad eū. In lege. s. diuina

quid scriptū ē: Quō legis. s. de bñdo vi-

tā eternā: Et rñdēs ille dr̄. Diliges dñm

deū tuū ex toto corde tuo z ex tota anima

tua: z ex tota mēte tua: z ex oibz viribus

tuis: z primū tuū sic teipm. Qd aug^o sic

exponit. Ex toto corde. i. intellectu sine er-

rore. Ex tota aia. i. voluntate sine p̄dictiōe

Ex tota mēte. i. mēoria sine qb̄ lūnōe: ex

oibz viribz tuis: vel ex tota fortitudine seu

forte. i. ex tota potētia executiua sine p̄l-

minutiōe. Theo. Hinc intelligēdū est: q

oportet nos hēm virtutē aīe amorī dño

subiēcere: z hoc viri tr̄ z nō remisse. Itō ad

dicur. Et ex oibz viribz tuis. Sic autē dr̄

Tho. ij. ij. q. xxiij. Hoc nō pōt impleri in

via: sic q totū cor hoīs sp̄ actualr feratur

in deū: qz i via p̄ possibile est p̄t hūanum

infirmitatē sp̄ actu cogitare de dō: s; i ple-

ri dñs: sic q habitualr aliqz totū cor suū

ponat in deo. Ita q nihil cogitet vl velit

q̄d sit dñs dilectiōi p̄trariū. Seq̄t. Et p̄

rimū tuū sicut teipm. i. eo affectu q teipm

vel ad q̄d teipm: s; ad grāz in p̄ntiz glāz

in futuro. Chrysos. Attēde q̄lter fere cuz

eodē excessu postulat virūqz p̄ceptū. De

deo em̄ alt. Ex toto corde tuo. De prio

autē: sic teipm: qd si p̄ligent obfuarē: nec

fu^o eēt met liber: nec victor: nec vici^o: nec

lues: nec paup: nec pot^o ynq̄ eēt diabo-

lus. Pot^o em̄ palee ignis sustinerēt imis-
sione q̄ seruoze charitatz diabolus: adeo
cūcta supat dilectiōis p̄stātia. Gre. ij. mo^o
Cū dicat. Diliges p̄ximū tuū sic teipm
quō alteri miserādo pius ē: q̄ ad iuste vi-
uēdo fit ip̄s sibi p̄pi. Tertio ponit rñsio-
nis approbatiua z firmatio. Cū dic dñs
illi. Hoc fac z viues. q. d. hoc dic: s; nō fa-
cis: z tō ad vitā n̄ vadis. Orig. Ex his idu-
bitāter colligit q vita q̄ p̄dicat fm̄ mūdi
creatorē deū zantiqz scripturas ab eo tra-
ditas vitā p̄petua ē. Hec igit vitā q̄ finē
nō hz ē desiderāda z amanda: vitā p̄ns q̄
tam labilis ē cōtēnēda. Exēplū in mar-
tyribz z sc̄is p̄fessoribz q̄ tot z tanta pas-
si sūt h̄bēt in hac vitā tp̄ali: vt illā ieteri-
nā possiderēt. Nā vt dr̄. Greg. in Homel
Tp̄alis vitā eterne vite cōparata mors
est poti^o dicēda: q̄ vitā. Ip̄e em̄ q̄ndia-
nus defect^o corruptiōis qd est aliud q̄
qdā p̄lixitas moris.

t. Tertius ar. Aud. rē. Necessē igit est

implere illd qd scriptū ē in lege dei.

Nā vt iura dicūt. Leges ab oibz sūt fuan-

de. s. subdit. L. de legibz Leges. Et dō cō-

stitutiōibz. c. Canonū. vbi dr̄. Statuta ca-

nonū ab oibz custodiant. Si itaqz terre-

ni p̄ncipes volūt leges suas fuan sub p̄-

na capitis. Credit^o q̄ impunitos reliquet

etern^o p̄ceptis legi sue trāsgressores: Ip̄e

em̄ est qui dr̄. Leuit. xix. Ego dñs: leges

meas custodite.

Pro eadē dñica. xiiij. post trini.

Sermo tertius.

Quid facien

q. rē. Quid ḡ lex p̄t trāsgres-

ses. rē. vsqz in finez. Gal. iij.

Trīa sūt ibi nōtāda q̄. p̄sideratio valz ad

obtinēda vitā eternā.

Primo em̄ ponit apls date legis rōez.

p̄t trāsgressiōes. s. reprimēdas.

Secundo rōnis declarationē Lex ergo

aduersus rē.

Tertio declaratiōis p̄firmatōez. Sed

clūsit scriptura rē. Vnde textū z expōe.

p Rim^o ar. An exis in grā bonū facie-

do possit de p̄digno mereri vitā eter-

nā. Vnde in dñica qñq̄gesime. Ser. iij.

s Cōs ar. In p̄ced. rē. In h̄ dicēdū d

fnā q̄ ē instructiō d̄claratiua vbi d̄clarat

dñs qđ deat dici prim⁹ nr. Circa qđ i euā
 gelio tria ponūt. Pri⁹: p̄suptuosa inq̄si
 tio. Scđo: ḡosa declaratio. Terti⁹
 fructuosa exhortatio. Pri⁹ zc. Ille em̄
 legisperit⁹ volēs se oñdere iustū dī ad iē/
 sum. Et qđ ē prim⁹ me⁹. Cyrill⁹ Lauda
 tus legisperit⁹ qđ recte rñdit i supbiā pru
 pit: nullū sibi prim⁹ putās ē qđ nlls eet ei
 i iustia p̄pād⁹. Vacu⁹ ḡoñdit a dilectōe
 pri⁹: z p̄ p̄is dī. Scđo ponit ḡosa de/
 claratio: qđ suspiciēs iet⁹ p̄posuit ei pabo/
 lā d̄ hoīe qđ descēdit ab hierlm i hiericho
 qđ incidit i latrōes. Iō sursum asperit⁹: qđ d̄ re
 maḡ locutur⁹ erat: qđ d̄. f. gen⁹ hūanū ce
 cidit p̄ p̄m. Scđz alt̄s: hec pabola ē ē
 res. gēta. qđ inf hierlm z hiericho erat qđ
 dā solitudo vbi trāsētes frēq̄nt spoliabā
 tur z occidebāt a latronib⁹. Hō igit⁹ qđā
 descen. zc. Vide z dic textū vsq̄z ibi: qđ fe/
 cit miaz i illū. Chrys⁹. q. d. Si quē vides
 opp̄suz nō dicas vtiq̄z neq̄z eīz siue sit gē
 tilis: siue iude⁹: z ope indiget nō tardes
 auxiliari. Aug. d. doctria ch̄iana. Ex h̄ v/
 telligim⁹ eū ēē primū cui vlt exhibēdū est
 officiū mie fi indiget: vel exhibēdū ēēt si
 indigeret. Et qđ p̄is ē vt etiā ille a qđ nobz
 vicissim exhibēdū ē. prim⁹ nr fit. Proxi ei
 nomē ad aliqd ē nec qđq̄z pōt ēē primus
 nisi pri⁹. Nullū āt exceptū ēē cū mie de/
 neget officiū qđ n̄ videat: dicere dño. Bū
 facite his qđ oderūt vos. Allegorice. Hō
 ille ē gen⁹ hūanū qđ in parētib⁹ p̄mis de/
 scēdit ab hierlm. i. a p̄diso z supne pacis
 vīsiōe i hiericho. i. in defectū hūi⁹ vite mu
 tabilis. Hiericho ei luna inēptat z mutā/
 bilitatē sige: z incidit in latrones. i. (vt dī
 Amb.) in āgelos noctz z tenebray qđ dispo
 liauerūt eū mox. f. ornamēt⁹: z plagis im
 posuit abieit nō ab insidijs cessando sz in
 sidiay fraudē occultādo. Beda. Dicitur
 plage pctā qđ his nature hūane integri/
 tas violat. Seq̄t. seminiuo relicto. qđ vt
 dī Aug. p̄ pelagiū. Seminiū⁹ h̄z vitalez
 morū. i. liberū arbitriū vulneratū: z ad vi/
 rā eternā quā p̄didit redire nō sufficiebat
 z iō iacebat. Vel seminiuo relicto. id ē re
 manente vita nature z ablata vita gratie
 Sacerdos autem z leuita descendentes
 eadem via eo vīso p̄terierunt quia sa/
 cerdotiū legis z ei⁹ ministeriū pctā non
 curauerūt sz solū oñderūt. Samaritan⁹

aut iter facies. i. ch̄is custos. animay fm
 humanitatē momēta bui⁹ vite currēs ve
 nit sec⁹ eū qđ in similitudinē hoīm factus
 z habitu inuēt⁹ est vt hō: z vidēs eū oclō
 mie: mia mor⁹ ē: z appropinqnās miscōi/
 ter alligauit vulnera eius qđ redarguens
 pctā cohibuit z vinculis ḡre ligauit infim/
 dēs etiā oleū mitigatiū spem venie pmit
 tēdo penitētib⁹: z vinū pungitiū terrorē
 pene peccātib⁹ incutiēdo. Alligat ḡvulne
 ra dū p̄cipit. Pniaz agite. Infudit oleū
 dū addit: appropinqbit em̄ regnū celozū.
 Infudit vinū cū dī Vis arbor qđ nō facit
 fructū bonū excidet zc. Ber. Sp punire
 ferocitatē est: sp parcere pusillanimitatis:
 nec h̄ nec illud eq̄tatis. H̄re plus amarū/
 tudinis q̄ suauitatis dānabile ē: ecōuer/
 sō mēdabile vtrūq̄z eq̄līter tollerabile. Se
 q̄t: z leuās eū in iumētū suū iposuit: z dū/
 cēs in stabulū curam ei⁹ egit. Aug⁹. de q.
 euā. Iumētū ē ch̄i caro qđ ad nos venire
 dignat⁹ ē: imponi iumēto ē in ipam incar
 nationē ch̄i credere. Stabulū ē sc̄a ecclā
 vbi deposito onere pctōz pctō: lassus re
 fiat. Et vt bon⁹ medic⁹ curā ei⁹ egit: qđ
 q̄diu i hac vita fuit: circa hoīez sollicit⁹ fu
 it. Et altera die sez p̄peractū mysteriū re
 dēptōis sez post dñi resurrectionē qđ maḡ
 splendet q̄ tēp⁹ p̄cedēs: pulit duos de/
 narlos sez duo testamēta in q̄b⁹ nomen
 et imago regis eterni cōtinet⁹: z q̄z precio
 vulnera n̄ra curātur: z dedit stabulari⁹:
 qđ distribuit vtriusq̄ testamenti sciam z
 grām p̄dicandi aplis: qđ sensū aperuit vt
 intelligerēt scripturas: ac p̄lat⁹ alijs. Vt
 fm Aug. Duo denarij sūt duo pctā cha
 ritat⁹. Dñs aut z isti stabularij aliqd sup
 erogare sup addēdo mltā ad declarationē
 scripture. In die aut iudicij cum dñs re/
 dierit oia reddet cū fideli seruo. Dicit illū
 lud Mat̄h. xxv. Euge serue bone z fide
 lis. zc. Intra in gaudiū dñi tui. Notaliter
 p hierlm itelligit stat⁹ p̄tutis. Iō hō de/
 scēdēs ab hierlm in hiericho est peccator
 descēdēs a sublimitate ḡre in miseriam
 peccati: qui incidit in latrones. id est in de
 mones: spoliatur gratuitis z vulneratur
 in naturalibus z relinquitur seminiuus:
 vtr̄s. Sacerdos autem z leuita sunt ma/
 li ministri ecclesie. Samaritan⁹ est cōfess/
 for et p̄dicator: motus ex charitate. alli⁹

Dñica. XIII. post Trini.

gans vulnera sauciati p sanū pñū: infun-
dens oleū miscōie: z vinū iusticie: z impo-
nit illū i iumentū: qz nō solū mēte pber au-
tū: s; etiā put pōr corpe qd ē aie iumētū
et ducit in stabulū ecclie vbi daf pabulū
verbi dei z sacri eucharistie. Et altera die
ptulit duos denarios. s. grāz in pñi z glo-
riā in futuro: z dedit stabulario. i. dandos
denūciauit bono curato faciente debetūz
circa pctōrē zc. Tercio ponit fructuosa
exhortatio: qz dñs ex legis pñi rñsione oñ
dens oēm hoīem miscōiaz faciēte esse pñi-
mū: pclusit exhortādo vi. Glade. s. de vir-
tute in virtute: z tu fac sibi pñis sicut sa-
maritan? iudeo: qz vicz oēm hoīem etiāz
inimicū pñiū reputes: z ei mīaz affatu.
affectu: z effectū impēdēdo nēitates eius
subleues. Aug. Quicū in hac vita sum?
inimicē onera portem? vt ad eā vitā q ca-
ret oi onere puenire possim? Dilectōis ei
officiū est inimicē onera nostra portare.
Exemplū papiū hēm? in chio q ex nimia
charitate quā ad nos habuit onera nra et
languores nros ipse tulit. Aug. Nulla res
officiosuz istū laborē ad onera portāda as-
sioz facit libet? impedere q vt cogit?
qnta p nob ptulit dñs: Nīc admonēs ait
apls: Hoc sentite in vob qd z in chio iesu
Huic cogitāōi accedit etiā illa: qz hoies
sum? z q egritudine siue aie siue corpis
quā in alio hoīe videm? etiā nos habere
potuim? aut possum?

Erti? arti. Aud. zc. Nec psumat? de
dei miscōia: nisi z vos misericordes fu-
eritis. Nā sicut dñs. l. Prīuilegia. C. de he-
reticis. Qui in legē pmittit: pñilegiū legē
amittit. Et sicut h? extra de pñitutiōibz.
Ad intēōz mādātis recurrēdū est. Intē-
tio aut dñi nobis miscōiaz faciētis est: vt
inimicē misericordes simus. Audite. Si rex
statuat talē legem: Quicūqz debitori suo
dimiserit duos dñarios: ego sibi ducētos
aureos dimitto. Et erit aliqz q dure de-
bitōrē suū tractauerit? An debeat gaude-
re pñilegio illius legis? Certe nō: imo pu-
niendus est. Et pōnez applica notādo illū
Jac. ij. Iudiciū sine miscōia fiet ei q non
fecerit misericordiā.

Dñica. xiiij. post Trini. Ser. pñmus.

It illi. surge

Vade. Lucē. xviij. Spū ambu-
late z desideria carnis nō pfici-
etis. Caro em pcupiscit aduersus spm. et
spūs aduersus carnē. Hec em sibi inuicez
aduersant: vt nō qcuqz vultis illa faciatis
Gal. v. Tria ibi sunt notāda in qbus hor-
taf apls z surgere z ambulare. Primūz
est salutaris exhortatio: Spū ambulate
et desideria carnis nō pficietis. Secū-
dū est exhortatiōis ratio. Caro em pcu-
piscit aduersus spm zc. Tertiū rōis de-
claratio. Hec enim sibi inuicē zc. De pñi-
mo Eccl. xviij. Fili post pcupiscētias tu-
as nō eas. De secūdo et tertio Roma. viij
Videō aliā legē in membris meis repu-
gnantē legi mētis mee z captiuatē me
in lege peccati.

Ait zc.
Primus articulus. An sit in hoīs po-
testate surgere a pctō: Vnde sermo
ne pñmo de Epiphania: aut sermone pñmo
themat? Gratia dei: dominice. xj. post tri.

Secūdo? articulus. Vnicūqz peccat-
tori dicit deus hec duo verba Sur-
ge: Glade. Surge vicz a pctis: z vade de
virtute in virtute vsqz in domū dei. De p-
mo Ephes. v. Surge qui dormis z exur-
ge a mortuis. De secūdo Matth. ix. Va-
de in domū tuā. In euangelio itaqz hodi-
erno docemur moraliter quo tendere z q-
liter debeam? za peccat? surgere: vbi pñi-
pue notande sunt tres instructiones que
etiā in verbis ppositis insinuant.

Prima est instructio pñuose pgressiōis
Secūda est instructio gratiose purga-
tionis.

Tercia est instructio affectuose recogni-
Prima est zc. De q dicendū in trōis.
hoc sermone: qliter. s. p viā pñitū pgressi
debem? in celestē hierlm. Et daf hec in-
structio ex ope chī q ibat in hierlm z trās-
ibat p mediā samariā z galileā. Vbi no-
tāde s; tres pñitōes nēarie ad pueniēdū
in ciuitatē celestem.

Prima est externoz abdicatio.

Secda est internoz custoditio.

Tercia est eternoz affectio.

Prīa igr zc. q sūz p s; q ies? trāsibat p me-
diā galileā q interpretat trāsmigūo. D; ei

affectu hoīs transigrare vltra mūdum relinquēdo scz mūdū post se: sic ipm cō tēnendo. Amor em mūdū impedit ne aīa libere tendat in celū. Jō. j. Jōā. ij. Nolite diligere mūdū neq; ea q̄ in mūdō sūt: qm̄ zc. et Jaco. iij. Amicicia hui⁹ mūdī mī/ mica est deo. Et Sen. Aude hospes cō/ tēnere opes: qz nemo aliū dignus deo ē q̄ opes p̄tēpserit. Scda ē zc. scz co/ gitatiōnū cordis q̄ intelligit p̄ samariā q̄ interpretat̄ custos dñi: vel custodiēs dñm. Prover. iij. Omni custodia sua cor tuū: qm̄ ex ipō vita pcedit. Custodiēdo autē cor custodit hō dñm q̄ in corde habitat Eph. iij. Habitare chīm p̄ fidē in cordi/ bus nostris. Jō ip̄e dicit Prover. xxiij. Fili prebe mihi cor tuū. Tertia ē eter/ noz affectiō q̄ notat̄ p̄ hoc q̄ ibat in hie/ rusalē p̄ quā intelligit ciuitas celestis vbi est pax eterna. Ambulādū em̄ ē sursum in celū nō passib⁹ corporis sz affectib⁹ men/ tis: vt ait Aug⁹. Jō dī Col. iij. Que sur sum sūt q̄rite. Vbi vīc ē oīm bonoz ple/ nitudo: gaudioz multitudo z eoꝝ oīmo/ da certitudo. De pmo ps. Replebimur in bonis domus tue. De scdo Luce. vj. Merces vīa multa ē in celo. De tertio. Jō. xvj. Gaudiū vīi nemo tollet a vob. Nō sic certem⁹ sic in hac vita: imo miseri sūt q̄ cor suū mūdānis infigit sp̄etis cele stib⁹. Sursum igit corda in celū eleuem⁹. Exēplū de arlenio. Vide feriā. iij. post pasca f. j. Vel aliū exēplū feriā. vj. pasce. t. Erit⁹ ar. Aud. zc. Audere ne retro cedat⁹ a ciuitate celesti. Audite qd iura dicūt. Eadē res nō opat̄ p̄trios effe ctus. lviij. dī. Si q̄s in egritudine. Sicut eadē res nō parit liberationē z repetitōz ff. de solutiōib⁹ z liberatiōib⁹. l. Qui hoīez s. vl. Nō ḡ putetis male viuēdo viā inue nire ciuitatē celestē qz vita mala ē viā ciui tatis infernalis. Vide ne sis illi similis q̄ diceret. Volo ire parit⁹: z tū scīenter dor sum p̄it. Erpone z applica notando illō psal. Nōit dñs viam iustozum z iter im pīoz p̄bit.

Onica. xiiij. post trinit. Ser. ij.

Stilli surge

z. Si spū ducimini: nō estis sub lege. Gal. v. Illi ducuntur

spū q̄ efficaciter audiūt illa p̄ba. Surge vade. Est autē notāda triplex vtilitas co/ rū qui spū ducuntur.

Prima libertatis.

Scda iocunditatis.

Tertia celestis hereditatis.

De prima est illud Si spū ducimini non estis sub lege (scz timor: q̄ ē lex sermoꝝ) sed sub lege libertatis. Vñ. ij. Cor. iij. Vbi spū dñi: ibi libertas. De scda Gal. v. Fructus autē spūs charitas: gaudiū: pax. De tertia. ps. Spūs tu⁹ bonus deducet me in terrā rectā q̄ est terra viuentiū.

Ait zc.

p Rim⁹ ar. An possit hō ex libero ar/ bitrio absq; grā ire p̄ viā mādatorū dei: sic. Deut. xxx. Mādātū qd ego p̄cipio tibi hodie nō sup te est. Contra. Obsequia mādatorū facit dignū vita eter na q̄ nemo dign⁹ ē absq; grā. Rñ. Bon. in. ij. dī. xxviij. Mādātū p̄tigit dupliciter impleri. Vno mō q̄ntū ad gen⁹ op̄erz. Alio mō q̄ntū ad intētiōē mādātz. Pmo p̄ grās gratz datas p̄tigit ea impleri sic per fidē mādātū de adoratiōe dñi: z p̄ q̄ndā na/ turalē pietatē mādātū de honoratiōe pa/ rentū: sic d̄ alus. Scdo mō nō p̄tingit si q̄ ne grā gratū faciēte qz de⁹ p̄cepit mādā/ ta ad h̄ q̄ volūtas nra p̄fāmet volūtatē suā: h̄ nō p̄t ēē sine charitate q̄ nō ē sine grā gratū faciēte. Jō. j. Tūm. Finis p̄ce pti ē charitas de corde pur⁹. Lū autē dī: mādātū nō ē sup te: h̄ dicit nō qz libez ar bitriū possit in illud p̄fē: qz grā dī p̄sto ē vnicū q̄s: nec aliq̄s caret grā qz dicit sibi sz qz ip̄e deest grā. Nec Bon. Pro fūdo. Multū sollicitari dēm⁹ de diuinoy man datoy ipleriōe. Dicit q̄ppe Iuuen. Respt ce qd moneat leges: qd curia mādēt. Qd si pueniēter dī de legib⁹ hūānis m̄toma gis itelligēdū ē de legib⁹ dñis. Et sic dī Aristō. j. polit. Sicut optimū aīaliū ē hō lege frues sic pessimū ē a lege z iusticia se parat⁹. Qd maxie vex ē d̄ lege dīna. Sz q̄rit. An possit hō. zc. Dicrā. vrs. Ex q̄ pelude q̄ hñt charitatē mādātū dī gūia nō sūt. Nō hñt p̄o difficilia imo q̄m im/ possibilia. Exēplū de auib⁹ q̄ leues sūt ad volandū q̄ hñt plumaz abundantiā sz q̄ sūt puate plumis graues sūt. Nulla ḡrit excusatio trāsgressorib⁹ qm̄ in hoīs

Dñica. XIII. post Trini.

ptate est se pparare ad gra z charitatem. Prover. xvj. Hois e aim pparare Audite pctores: obstatuati: fornicatores vsu rary zc q poti pparat? pscie donu p spu malig q p spu sco abscite mifi spm inaluz opa ei vt accipere possit? spmictm p que facilliter implebitis tota lege dei qm a spu sco est legis vine pfectio. Figura. fm Sto. sic a die agni inolati qnqgesimo die data e lex in igne: ita in nouo testameto qnqgesimo die a pascha chri descendit spu scus in igne. Lex in mote sinat: spu scus in mote lion ybi figurat q spu scus ipe e pfectio totius legis: q vt dicit Ro. xij. Plenitudo legis est dilectio. Sicut em dicit Greg. in Romel. qda ipe spu scus amor est.

s. Eos ar. In pced. zc. In h dicendu e scda q est instructio grole purgationis quod. s. pur gada e ania peccatrix z sic a pcti feditate surgere. Et hec purgatio si/ gnat in euangelio p emundatione leprosozu q cu a dño missi iurent ad sacerdotes munda ti sunt. In qz mudatoe tres sumut p di tiones pctoz: necessarie ad hoc vt munde/ tur a peccato.

Prima est recognitio pprie imudicie.

Scda e inuocat. o vine misericordie.

Tertia e obfuario prompte obediencie. Prima igit. zc. Na illi decem leprosi se imu dos recognoscetes steterunt aloge. Theo. Aloge stat qsi verecundates de imudicia putates q chris eos fastidiret ad moduz alioz. Debet g pctoz imudicia z lepram sua recognoscere: z in seipo cora dño vere cundari. q. diceret illis Lu. xij. Pr peccavi in celu z cora te Lepria qppe moralr sigt pctm. De h vide do. iij. post epi. fmone p mo. Scda e inuocatio vine mie: qz lep/ si leuauerut vocē suā dicētes. Jesu pcece/ proz miserere nrī. Eleuatio vocis magni tudine desiderij sigt. Clamauerut g dicē tes. Jesu pceptor. zc. Si iesus est: g vult Si pceptor: g pti. Si miam inuocant: g se miseros z indigētes oñdūt. Sic z pec/ catoz: dz cum fide z magno desiderio dei misericordiaz iuocare dicēdo illis ps. Misere re mei dñe qm ego ifirm' suz. Tertia e obfuario pōpte obediencie: qz pōpte obediēti dño dicēti sibi. Ite ostendite vos sacerdotib'. Et sicut dicit Theo. Per hoc inuiebat q curari debebat. Lex em

pceperat q mudati a lepra se sacerdotib' pntaret: nō vt sacerdotes eos mūdarent szvt eos eē mōdos iudicaret z p sua emūda tiōe sacrificiū in lege statutū offerret. Dū g irēt mūdati sūt ex fide z obediētia ad chm meritorie de pgruo: sz diuina pteute effectiue. Sic z pctoz obedire dz christo z ecclie. In hoc aut qd dixit eis Ite oñdi te vos sacerdotib': signat pceptū pfectio/ nis faciēde vt lepra interior emundetur. Exēplū d necessitate pfectiois faciēde. U de sabbato post tertiā dñicā qdragesime. t. Ernt' ar. Aud. zc. Lauete g a lepra pcti ne aie repudiēt a dño cui sūt de/ sponstate. Na fm iura. Spōsalia soluunt qñ alter incurrit leprā vel paralytim: vel aliā enormē lesionē. Extra d iureiurādo Quedamodū. Sic em dicit lex Saedū. ff. ex qb' causis. Aliqs nō dz lucrū facere ex dño alterius. Et lex Na h natura. ff. de pditione indebiti: dz Nemo dz locuple tari cū iactura aliena. Incurrit aut iacturā ps sana nisi in illo casu solueretur spon salia. Pone casum ad longū z applica no/ tando illud Augusti. li. de p ginitate. De? nō qrit pulcrā carnē sz pulcrā mētem.

Dñica. xliij. post Trini.

Serino tertius.

It illi surge

zc. Qui talia agūt: regnu dei nō psequētur. Gal. v. A tali bus g surgēdū ē q. s. pmittūt huic snie ab illo loco: manifesta autē sūt opa carnis q sūt fornicatio zc. Quoz qda sūt p chari/ tatē dei: vt auaricia z idoloiz seruit'. Alia p charitatē sūt: vt fornicatio: z imudicia luxurie: ebrietates: z comessationes. Alia p charitatē primi. s. veneficia: inimicie: pcedētes: emulatioes: are: rixe: dissensionē secte. inuidie: homicidia. De pmiss. Eph v. Auar' (qd ē idoloiz seruit') nō dz hēre ditatē (regno chri z dei. De scōie. j. Cor. xv. Caro z sanguis regnū dei nō possidebūt. De tertijs. j. Joa. ij. Qui odit frēm suū in tenebris ē z in tenebris ambulat.

Ait. zc.

p. Rim' ar. An possit hō se ad grām il lam pparare q poterit p viā mada/ toz dei ambulare: Vide in. j. aduēuali.

Dñica. j. sermo. ij.

S Lōs ar. In pced. 2c. In h dīcēduz de tertia q̄ ē instructio affectuosere/ cognitōis: q̄lter vīz recognoscenda ē dei mia ex bñficio purgatiōis pccōz: qz vīz vn⁹ ex illis regressus ē magnificas deū 2c. vbi sūt p̄siderāde tres p̄sideratiōes indu ctue ad grāuāctionē.

Prima est consideratio imitande exem plationis.

Secunda est consideratio formidande reprobationis.

Tertia est consideratio desiderande ap probationis.

Prima ē 2c. Vn⁹ em eoz q̄ samaritanus erat vt se vidit mūdātū: regress⁹ ē: 2 diuī nū bñficiū recognoscēs cecidit añ pedes iesu grās agēs. Vide fidez ei⁹ 2 deuotio nē. Sic 2 pccōz p̄tritus 2 p̄fessus gratias agat deo: tota cordis affectiōe. Et hic vī esse samaritan⁹. i. custos sui a reciduo: 2 alienigena dīcēs cū ap̄lo illud Heb. xij. Nō habem⁹ hic ciuitatē manentē: s; futu rā inq̄rimus. Ip̄e ergo p̄cidat in faciē ad pedes iesu. Bēda. In faciē cadit q̄ de per petratis malis erubescit. Notandū q̄ppe qz qñq; p̄strat oram⁹ qñi recognoscētes corpus ifirmitatē: qz de puluere sumpti sum⁹: 2 animi imbecillitatē: quia casus ex nobis: erectiōnē autē nō nisi a deo habem⁹ mus: 2 p̄tendētes verecūdam hūilitatez qñi p̄ multitudinē pccōz oculos ad celum leuare nō audētes: exēplo publicani. Luc. xxiij. Quādoq; vero flexis genib; oram⁹ vt salomon. iij. Regū. viij. s; erecto capite 2 elevata faciē qñi dīcētes p̄ desiderio p̄rie illud Cañ. Traheme post te. Quāq; autē stātes oram⁹ nos spem habere in celestib; designātes. q. d. illud Phil. iij. Nostra cō uersatio in celis est. Et illd p̄s. In domū dñi lerantes ibimus. In p̄mo exp̄imim⁹ p̄ditionē nostrā. In scdo desiderū n̄m. In tertio spem. Scda ē p̄sideratio for midāde reprobatiōis: qz a dño reprobati sūt alij nouē ingrati. Vñ dñs. Nonne decē mūdāti sūt: 2 nouē vbi sunt: Non est inuētus q̄ rediret 2 daret gloriā deo: nisi hic alienigena. Bēd. Berio eos saluat toz quasi ignotos vbi sūt inquirat. Scire em̄ dei eligere: nescire reprobare ē. Sicut ḡngrat⁹ nō recognoscit diuinū bñficiū

sic nec de⁹ recognoscit ingratiū. In h autē p̄figurata sūt vocatiō gētiū 2 repudiatio iudeoz. Hinc etiā recolligit q̄ vbi q̄ debe⁹ rent eē magis grati deo 2 familiariores: vt litterati: plati: 2 diuites sūt ei magis inq; grati 2 se magis elōgāt ab eo q̄ simplices 2 pauperes. In hoc etiā signat qz n̄ mul ti in cōfessione mūdant: pauci tñ cōpara tiue laudāt: qz multi tanq; canes ad vo/ mitū reuertunt. Tertia est p̄sideratio desiderāde approbatiōis: qz dñs cōmēdā do eū q̄ redijt dicit ei. Surge. cessando a pccō in q̄ iaculisti: 2 vade de p̄tute in p̄tutē qz fides tua te saluū fecit nō solū q̄ ad sa/ lutē corporis: sed etiā aīe. Bēda. Surge 2 ire p̄cipit: qz q̄ ifirmitatē suā recognō scēs hūilit iacet: p̄ dñi p̄bi p̄solatiōnē ad fortia opera p̄ficere iubet. Si autē fides saluū fecit eū q̄ se ad agēdas saluatori gra tias inclinauit: ḡ p̄fidia p̄didit eos q̄ de acceptis bñficijs deo dare gl̄iam neglere rēt. Iuxta igit apli p̄bū. j. Thessal. v. In omnib; grās agite. Exēplū de gratijs deo agendis p̄ bñficiōz receptiōe habem⁹ mus in Jacob. Gen. xxxij. In dauid. ij. Regū. vij. In tobīa. Tobie. xj. xij. 2. xij. Aug. Quid melius 2 aīo geramus 2 oze pmam⁹ et calamo exp̄mam⁹. ḡ dō grās: 2. Ertius articūl⁹. Aud. 2c. Caute ḡ ab ingratitudine. Nā sic h̄. xij. q. ij. Ep̄s q̄ mancipiū. Et. c. Libertati Ecce: 2 c. sequēti. Ingratitudo retrudit manu/ missum in seruitutē. Et. l. j. L. de reuoca. don. 1. Donatio facta liberto reuocāt 2 ob sequio non p̄stuto: 2 etiā emptū ex pe cumā donata. Et etiā ipsa libertas vñ est donata vt. l. Alimēta. ff. de liberi agno Et in autē. vt liber de cetero. ḡ illud Ca uete ergo ne sitis similes illis nouem qui non egerunt gratias dño: 2 sic cum illis reprobemini. Notate. Si quis a p̄ncipe magna bñficia receperit cū libertate dat ta: quibus acceptis doctum vertit regi ser uiens aduersario eius: nōne merito est a p̄ncipe reprobandus: 2 in p̄stinā serui tutem retrudendus. Expone 2 appli/ ca notando illud Bern. Ingratitudo ē ventus viens siccans fontes pietatis: ro/ rem miscōie: fluēta gratie.

Dñica. xv. post trinitatē.

Sermo primus.

Dñica. xv. post Trini.

White sollici

n ti esse **Dat. vj.** Si spū viuū mus spū z ambulem? **Gal. vj.** Certe oēs sollicitudinē supflūā auferem? si spū viuū? Sicut autē vita corpālis manifestat p opa nate sic vita spūalis p opa virtutū. **Jo. 8r.** Si spū viuū? spū z ambulem? Manifestat autē vita spūalis i o peribz spūalibz q sūt pcta fugere: bōa opa agere: z in his laudez dei q̄rere. De pmo **Jo. xvj.** Cū venerit pader? ille arg. mun. de pctō. De scdo. Paraclet? suggeret vobis oia q̄cūqz dix. vob. De tertio **Ezech. vij.** Eleuauit me spūs. s. ad laudādū deū **Holite zc.**

P. Rm. art. An in p̄bis themaz vult de? a nobis auferre sollicitudinē tpa liū. qz vicijs dō oibz puidz. **Jo. q̄rit** An oia sint subiecta diuie puidētie. **Vide domi nica. iij.** post epiph. ser. pmo.

S. Lds art. In hoc ser. dicē? d triplici sollicitudine p̄us q̄ ad expolitōez e/ uangelij veniamus.

Prima est sollicitudo nature.

Scda est sollicitudo culpe.

Tertia est sollicitudo gratie.

Prima igit zc. Et hec veri? dī cura pul/ dētie q̄ ne deū tēter pcedit: sic tñ vt deus oibz pferat. **Un ade dictū est Gen. iij.** In sudore vult? cui ve. pa. tuo. **Un z legim?** in euāgelio dñm loculos hūisse. **Scda ē sollicitudo culpe:** cū vicijs sup necessitatez sollicitat q̄s de rebz adq̄rēdis. **Hec g sol/ lictudo ē aut respectu supflue q̄ntitatē re/ rū: z sic pcomitat auaricia: aut respectu q̄/ litatē/ puta curiositatē ciboz v̄l indumēto rū: z sic eā pcomitat luxuria: vel respectu anxietatē ai circa p̄uisionē necessariorū: et ex hac seq̄r spūaliū negligētia. Et sic ois h̄mōi sollicitudo phibet **Dat. xij.** Solli citudo secl̄i isti? z fallacia diuitiaz suffo/ cat verbū z sine fructu efficit **Prover. xj.** Expectatio sollicitorū pibit. **Tertia ē sol/ lictudo grē q̄ p̄stitit in opibz iusticie z p/ ximi p̄passiōe De q̄ apls. ij. Cor. xij.** In/ stātia mea q̄ridiana sollicitudo oiz eccl̄iaz. **Hec ē g sollicitudo p̄mēdabil q̄ d̄z ē tri/ plex. P̄ta respectu sui Deut. iij.** Aliz tuā sollicitare fua. **Scdo respectu p̄ri. s. in suble uādis ei? nēritatibz tā t̄palibz q̄ spūalibz:****

et fūada cū eo pacer charitate. **j. Cor. xij.** Nō sit scissima in corpore sed p inuicē sollici/ ta sint mēbra. Sic erat sollicita martha: vt h̄z **Lu. x.** Sic z Tobias mortuis z oc/ cisis sepulturā sollicit? exhibebat: vt h̄z **Tob. j.** De h̄mōi aut sollicitudine d̄z **Ro. xij.** Qui p̄est in sollicitudine. et **Eph. iij.** Solliciti seruare vnitatē spūs in vinculo pacis. **Tertio respectu dei timēdi: vene/ rādi z amādī. Vichee. vj.** Indicabo tibi o hō qd sit bonū: z qd dō requat a te: vt qz facere iudiciū z diligere mīam: z sollicitū ambulare cū deo tuo. **Cū deo q̄ppe ambu/ lar hō p amorē. et Josue. xij.** Estote sol/ licti vt custodiat̄ cūcta q̄ septa sunt zc.

Exēplū de hac sollicitudinē h̄m? in **Job** q̄ dicebat **Job. xij.** Cōsideras eū timore sollicitor. **Hec itaqz d̄z ē sollicitudo n̄ra in q̄ req̄es inuenit̄. In t̄palīū aut sollicitu/ dine turbatio. Un Aug. li. de rudibz ca/ thezizā. In hac vita hoies magnis labo ribz requiē querūt z securitatē: sed p̄uis cu piditatibz opp̄si nō inueniūt. Volūt ei q̄/ escere in rebz inq̄etis. Qui g verā req̄em desiderat/ spem collocet in dō vt herēs ei q̄ manet in eternū/ z ipe cū illo maneat in t̄. **Erti. ar. Aud zc. Laue/ (eternū.****

te g ne ppter t̄palīū sollicitudinē amīe tatis eternā vitā. Hoc ei esset ad grauē culpā vob imputādū. Dicit ei lex. Hec v̄e dītiō. s. j. ff. de p̄ben. em. z ven. Qd p me stat: mibi iputari d̄z. Et sic h̄z. xij. q. iij. **Prūatio glie est imputāda culpe p̄p̄te. c. Nabuchod. Videte g ne sitis siles hoi q̄ pl? de spuma maris sollicitat q̄ de p̄cios mercibz. Expone z applica notādo illud **Prover. b. j.** Elc q̄ puulī diligūt infantia et stulti ea q̄ sibi noxia sunt cupiēt.**

Dñica. xv. post Trinita. Ser. ij.

White sollici

n ti ē zc. Nō efficiamur inanis glie cupidi zc. v̄s q̄ ibi: onus su um portabit. **Gal. vj.** Excludit apls solli citudinē inordinatā: z inducit ad tria.

Primo ad verā humilitatē: Nō efficiā/ mur inanis glie cupidi. Itē si q̄s se existi/ mat aliqd esse cum nihil sit/ ipe se seducit Itē opus suū p̄bet vnusquisqz sic in se/ metipso tñ hēbit glīam z nō in altero.

Secdo ad fraternā benignitatē. Nō in/ uicē puocātes zc. vscz ibi: legē chri Ter/ tio ad puidētie sedulitatē. Unusqz on/ suū portabit. j. Ez. iij. Unusqz p/ priaz mercedē accipiet fm suū laborē.

Holite zc.

p Rm^o arti. An de^o immediate oib/ puidcat: Quere dnica. iij. post Epi/ phaniam Sermo. ij.

s Eūdus arti. In pced. zc. Nūc ostē/ deadū est quō dñs in euāgelio nos/ intēdit retrahere ab amore z sollicitudi/ ne supflua tpalii: pcpue p tres rōnes.

Prima est ratio oppositiōis

Secda est rō pparationis.

Tertia est rō pmissionis.

In hoc sermone dicendū de pma q est rō/ oppositiōis: quia vīz amor dei z amor mū/ di opponitur: zō siml in eodē esse nō pnt. quēadmodū oculi celū z terrā nequaqz sit/ respiciūt. Propterea dī dñs: Nemo pōt/ duobz dñis fūire zc. vscz ibi: qd induamī/ ni. Ubi tria facit dñs.

Primo ponit rationē

Secdo rōnis specificationē.

Tercio specificationis pclusionē.

Primo ponit rōem: cū dicit Nemo pōt du/ obz dñis fūire: aut em vnū odio habet/ bitz alterz diliger: Aut vnū sumet et alte/ rū ptenet. Chrys. Duos dños dicit q cō/ traria intūgūt. Eōcordia em multos facit/ vnū. Isti itaqz dñi quibz nō pōt siml fūiri/ sunt de^o z diabolo: virtus z viciū: caro et/ spūs. Nā ad pcraria trahūt. Silt mūd^o/ et deus. Nā vt dicit glo. De^o trahit ad su/ periora sibi seruientē: Res pō terrena ad/ inferiora. Secdo ponit rōnis illi^o decla/ rationē seu specificationē: cū dī: Nō pote/ stis deo fūire z māmone. Hiero. Audiat/ hoc auar^o q censet vocabulo chriano non/ posse se sil diuitijs chzozg seruire. Et tñ nō/ dicit: q habet diuitias: sed q fuit diuitijs: deo seruire nō pōt. Qui em diuitiaz fu^o/ est: diuitias custodit vt fuus: q aut seruicē/ tis excussit ingū: distribuit eas vt dñs. Nō/ itaqz dānat dñs hīe diuitias: qz Abiaā z/ Jacob: z Job: z alij iusti pplimi diuitias/ habuerūt: sed ostēdit dānable esse seruire/ diuitijs. s. inordinate diligere: cupide adq/ rere: z auare retinere. Un fm Amb. Si/ cut diuitie sunt impedimēta reprobis: ita

probis sūt adiunēta pcutis. Chrys. Duo/ sunt nobis positi dñi: deus z māmone. i. diabolus q māmone ē auctor: qm p eā sal/ lit. Ille nos ad mīscōiam puocat: hic ad/ auariciā. Ille ad vitā: hic ad mortē. Ille/ ad salutē: hic ad pditionē: Cui de duobz/ obtēperare debem^o? Si vtiqz q nos ad vi/ tā inuitat. Quid em terribil^o? q si ppter/ pecunias a chri seruitio dicamur excide/ re: Vel qd desiderabil^o? q si despectu pe/ cuniaz tota illi posim^o mente z dilecti/ one pungi: Ob. heu: cū sit oīno impossibi/ bile hīs duobz dñis fūire: conātur tñ mlti/ fatui ptra hāc impossibilitatē siles illis d/ quibz in tertio Regū. xvij. dī: q fuerūt gē/ tes deū timētes z nihilo min^o idolis ser/ uientes. Tercio ponit rōnis pclusionē.

Idco dico vobis ne solliciti sitis anie ve/ stre quid māducetis: aut qd induamī: ne/ inqz solliciti sitis sollicitudine supflua aie/ vestre. s. vite animalī q cibo sustentatur. Hiero. Precipit igit nobis ne solliciti si/ mus quid comedam^o: z q in sudore val/ tus pparemus nobis panē. ergo labor ex/ ercēdus est: sollicitudo tollenda. Qnta/ fatuitas sollicitari supflue de tēporalibus. Qm mlti ppter talem sollicitudinē ami/ serunt spūalia z cū hētiā ipsa tēporalia. Exemplū de iudeis dicentibus Ioan. xj. Ne forte veniat romani zc. Vide exposi/ tionē huius ferīa. vj. post do. in passione: arti. ij. Exemplū etiā de eo q ppter sol/ licitudinē tpalium in articulo mortis ni/ hil de aia poterat cogitare. Vide do. iij. post epīpha. ser. ij. Et nota illud Ecclīast/ i. xxi. Qui aux diligit nō iustificabit.

t Erti^o arti. Audist^o zc. Silt ergo sub/ deo z diabolo militare nō possum^o: quia sicut dicit. L. de his q militare pnt/ vel nō. l. Bis quidē. Nemo potest duas/ militias habere. Unde. xxiij. q. vlti. Qui/ volunt esse milites chri: seculari militie nō/ debent intendere. Pone casum z applica/ notādo q illud summe cauendū est ne sū/ mundo aut diabolo militentis: quia vt ha/ betur Ro. vj. Stipendia pcti mozs

Dñica. xv. post Trini. Ser. iij.

White Sollici

n cit esse zc. Nolite errare: deus/ rr

Dñica. xv. post Trini.

nō irridet zc. vsq; ibi: vitā eternā. Gal. vi.
Nō dubitū qn sit error piculosus sollicituz
 esse de tpalibz. Sūt aut tria notāda i p/
 bis illis apli. Prīmū salutar; exhorta/
 tio: Nolite errare/de? nō irridet. Se/
 cundū exhortatōis rō: Quēcūq; em semī
 nauerit hō hec z metet. Tertiū rōnis
 declaratio: Qui em semiat in carne: d car
 ne metet corruptiōz. Qui pō seiauerit in
 spū: de spū metet vitam eternā. De pmo
 Bar. xij. Videte neq; vos seducat. De
 scō Barth. xvij. Reddet vnicuiq; iuxta
 opa sua. De tertio Ro. viij. Prudētia car
 nis mors est. prudētia aut spūs vitaz pax
 Nolite zc.

P Rīm^o art. An tot^o mūdus guber/
 netur a deo: Vt dñica. iij. post epi
 phaniā. Sermonē. iij.

S Ecūdus art. In pced. zc. In hoc di
 cendū de scōa q est rō pparatōis: que
 v3 sumit ex pparatōe ad aliū. z hec ē triplex
 Primo. pbat generaliter.

Secūdo specialiter.

Tertio singulariter.

Primo pbat zc. scā de victu q de vestitu
 di. Hōne ania plus est q esca: z corp^o pl^o
 q vestimentū: Hiero. Qui maiora psti/
 tit: vtiq; z minora pstatbit. Qui itaq; nob
 sine sollicitudine nra dedit vitā z corpus:
 dabit etiā sine nra sollicitudine supflua illū
 vñ sustentet vitā et regat corp^o. **Scōo**
pbat specialit^{er} de victu: cū dicit Respicite
 volatilia celi q neq; serūt neq; merūt neq;
 pgregant in horrea: z pater v3 celest^{is} pa/
 scit illa. q multo magis hoies q sūt rōna/
 les z maioris pōderz z pcy corā deo pa/
 scet etiā sine supflua sollicitudine. Chryl.
 Oia volatilia fecit de? ppter hoiem: hō/
 minē aut ppter se. Si q aialibz ministrat
 ppter hoiem: quō nō hōi ministrabit ppe
 se: **Tertio pbat singularit^{er} de vestimen/^{to}.**
 Et ponit duplex exemplū. Prīmū est
 de corpis magnitudine quā de? dat sine
 hois sollicitudine. Qd ptz: qz qntūcūq;
 sollicitet aliq; de magnitudine sua: nō pē
 adijcere ad statūrā suā arbitū vnū: q de?
 dabit vestimentū sine nra sollicitudine su/
 pflua. Aug. de sermone dñi in mōte. Illi
 regēdi corpis curā relinqte: cui^o cura fa/
 ctū est vt tāte sit stature. **Scōm exemplū**
 sumit ex terrenascētibz. cū dicit: Cōsidera/
 te lilia agri quō crescunt: nō laborāt neq;
 nent. Dico aut vob q nec sic salomō in oi
 glia sua coope^o est sicut vnū ex istis. z ei
 ars imitet naturā: tñ opa artz nō assequū
 tur pfectiōz opoz nature. Hiero. Et reue
 ra: qd sericu: q regū purpura: q pictura te
 xtricū: pōr floribz ppari: Quid ita rubet
 vt rosa: Quid ita cadet vt lilii: Chryso.
 Cur pō tāto etiā herbas decore vestiuit
 vt suā sapiam demonstraret z supabūdant/
 riā pcutis: vt vndiq; ei^o glām discam?
 Nō em vt soli cell enarrēt glām dei: sed z
 terra. Ex hoc qcludit dñs q de? suffi/
 cienter vestiet hōiem absq; sollicitudine su/
 pflua. di. Si aut fenū z herbā agri qd hō
 die est z cras mittet in clibanū sic de? ve
 stit: qnto mag^{is} vos modice fidei: Chryl.
 Hec dicēs: nō opus phibuit: sed sollicitu
 dinē. Glo. dr: modice fidei: qz modica fi/
 des est q nec minimis certa est. Predictē
 itaq; rōnes fundant in loco a minōi: vt fa
 tis ptz. Nullaten^o q est hōi diffidendū de
 diuina puidētia. Exemplū: quō puidit
 ppho israelitico q diu fuit in deserto: vbi qri
 die dabat eis māna de celo: z vestimenta
 eoz nō sunt attrita: vt hī Aecm. ix. Reg
 erat in tribubz eoz infirm^o Vñ d: Sap.
 xvj. Panē de celo pstitisti eis sine labore:
 oē delectamentū in se habentē zc.

Ert^o par. Aud. zc. Forte dicir: Qd
 ita sollicitant: oēs ita faciūt. Audite
 qd iura dicūt. ff. d offi. pñdis. Sed lz. Et
 xij. q. ij. Glia epi. Et de electōe. Cū causā.
 Nō qd fiat: sed qd fieri debeat pñderādū
 est. Audite. An esset sufficiens excusatio
 alicui^o furis si diceret: mlti aliij sic furant.
 Certe nō. Applica notādo illū Aug. Nō
 ppterea min^o ardebūt q cū mltz ardebūt.

Dñica. xv. post Trini. Ser. iij.

Vlite sollici

n ti esse. zc. Bonū qficiētes zc.
 vsq; in finez epistolē. Gal. vij.
 Hortat apls ad sollicitudinē spūaliū: vbi
 sunt tria notāda. Prīmū salutaris ex/
 hortatio: Bonū qficiētes nō deficiam?
 Scōm exhortatōis ratō: Tpe em suo
 merem^o nō deficiētes. Tertiū rōis cō/
 clusio. Ergo dū ipō habem^o opemur bo

nū rē. De pmo Heb. xij. In disciplina p/seuerate. De scdo Hieron. Nullus labor dur? nullū rēpus longū videri debz q glo-
ria eternitaz adqrit. De tertio Gre. Di-
sericordie tps mō est: sed iusticie tps post
erit.

Holite rē.

p Rim? arti. An possit aliqd ptingere
ppter dei gubernationē: Vide do. v.
post Epiphaniā Ser. pmo.

s Lds arti. In pced. rē. In hoc s'mo
ne dicendū de tertia q est rō pmissio-
nis: qz vicz pmittit patrē celestē oia nob
necessaria datur: si tñ qram? pmiū regnū
dei. Dicit g Holite solliciti ee dicētes rē.
Vsq in fine. Ubi tria facit dñs.

Primo iterat phibitiuā pclusionē.

Scdo subdit pfirmatiuā pparationē.

Tertio infert pmissiūā exhortationē

Primo igit rē. dic. Holite solliciti esse dī.
qd man. aut qd biba. aut q opiamur: Si
p necessarijs non oportet esse sollicitos: q
pena digni sunt q p supfluis nō dormiūt:
et aliena rapiūt. Remig. In hoc dñs re-
pētiūt vt oīderet rem hāc esse pecessa-
riā: z vt arti? eam in cordibz nris inculca-
ret. Scdo subdit pfirmatiuā pparationē
Cū dr. Hec em oia gentes. i. gēiles diu-
nā pudentiā circa hūana negātes: quibz
nulla est spes eterno: inqunt. Sz vos q
fidē habetis nō debetis esse talis opiniōis
quā scit pater vester qm celis est: qz bis
oibz indigetis: qz pz est: vult: qz celestz p-
ter. In fine dubio dabit qd expedit ad salutē
Chrys. Non dr: Scit deus: sed: scit pater
vester: vt eos i maiore spem ducat. Ter-
tio infert pmissiūā exhortationē d. Queri-
te g pmiū regnū dei z iusticiā eius: z hec
oia ad vitā necessaria adijciēz vobis. i.
cooperantibz et laborantibz. Aug. de sermōe
dñi in mōte. Cū dicit: pmiū: significauit
qz hoc posterū qrendū est nō tpe: sed di-
gnitate: illud tanq bonuz nrm: hoc tanq
necessariū. Beda. Regnū dei z eius iusti-
ciam qrerere: est celestz patrie dona deside-
rare: et quibz iusticie meritis ad hec pue-
niatur indefinēte querere. Chrys. Ad di-
cit: dabit: sed apponētur: vt dīcas: quia
psentia nihil sunt ad magnitudinē futu-
roz. Qd factū qui postponūt regnū dei:
et tantū sollicitant de bonis mūdi q sic su-
bito ptereunt: velis nolis a te relinquntur

Exemplū Luce. xij. de homie illo diu-
te rē. Cui dictū est. Stulte hac nocte re-
petent a te aiām tuā. Que aut parasti cu-
ius erunt? Vide ibi ps. Relinqnt alie-
nis diuitias suas.

t Ertius arti. Audistis. Videte ergo
ne bona corpis pferatis anie bonis
qm vt dicit iura. Anima est preferenda
quibuscūqz rebus. L. de sacrosan. ecclesi-
l. Sancimus. Et. xij. q. j. Precipim? Au-
dite. Si possetis a pncipe obtinere mille
aureos z decem denarios: tali pacto: q si
prius z instantius petitis mille aureos cū
ipsis etiā habebitis decē denarios: Nōne
stulte ageretis si peteretis pmo quod mi-
nus est. Expone et applica qm modica st
et quasi nulla: bona temporalia z que ad
corpus spectāt: bonoz spiritualiū ppara-
tione z eternoz q spectāt ad aiām. Ideo
Matth. xvj. Quid prodest homi si mun-
dum vniuersum lucret: anie pō sue deetri-
mentum patiatur rē.

Dominica. xvj. post

Trinita. Ser. pmius

Ibi dico sur

ge. Luce. vij. Obsecro vos ne

deficiatis in tribulatiōibz meis
p vobis q est glia vestra. Eph. iij. Cuius
ber pētiō dicit dñs Surge. Laeduz est
igit ne surdā aurē faciam? dñi exhortatio
ne spernētes: imo ad hoc sp conanduz vt
semp stantes et recti sim? etiā in tpe tri-
bulatiōis. Ad qd hortat aplūs dī. Obse-
cro rē. Ubi tria sūt notāda Prīmū ex-
hortans benignitas: Obsecro vos. i. p-
pter deū. Scdm exhortatiōis necessi-
tas: Ne deficiatis in tribulatiōibz meis p
vobis. i. ne deficiat a veritate fidei in tri-
bulatiōibz meis: qz vinctus sum p vobis:
i. qz p vobis sustineo. Tertū est eius-
de exhortatiōis vtilitas q est gloria via:
scz q vos nō deficiatis: vel etiā est gloria
nostra. ij. Cor. j. Gloria vestra sum? sicut
et vos nostra. De pmo. Ro. xij. Obsecro
vos p miā dī. De scdo Ro. vij. Neq tri-
bulatio: neq angustia: poterit nos separare
a charitate dei rē. De tertio Ro. v. Glori-
amur in tribulatiōibz.

Ibi rē.

Dñica. xvi. post Trinitatis

p Rīm^o ar. An chīs debuerit facere miracula quēadmodū in euāgelio fit mētio de suscitatiōe adolescentis: Vide dñica. iij. post epiphē. Ser. v.

s Lōs ar. In euāgelio circa suscitatiōe adolescentis cui dixit dñs Tibi dico surges: nōrā de tres p̄sideratiōes.

Prima est mēorande p̄ditiōis.

Scda ē venerāde miseratiōis.

Tertia est desiderande suscitatiōis.

In h̄ sermone dicēdū ē de p̄ma q̄ ē p̄sideratio miserāde cōditiōis: scz in p̄tōre: qd̄ s̄ḡt p̄ h̄ q̄ defūct̄ efferebat̄ fili^o vnicus m̄ris sue iā in loculo clausus. Vide textū Circa h̄ aut̄ ē notāda triplex miseria peccatoris.

Prima ē miseria volēde p̄uatiōis.

Scda ē miseria horrēde inclusiōis.

Tertia est miseria tremēde delatiōis.

Prima ē rē. Est em̄ p̄tōr vita p̄uat^o. iō s̄ḡt p̄ defūctū. Aug^o. de ci. di. Hōrs aie fūc cū eā deserit de^o sic mors corporis cūz illud deserit aia. Hūc ḡ mortuū deflet m̄r sua vidua. i. m̄r cēca q̄a quēlibet deflet qū cadit in p̄tū: q̄ mater vnicū filiū qū decedit. Hec aut̄ dñs vidua qz sponi sui morte redempta ē et qz nūc q̄dū peregrina^o a dño ad amplexu sponi est separata: qz p̄ fidē ambulat z nō p̄ speciem. De hac ps. Vidua ei^o b̄ndicēs b̄ndicā: Scda est miseria horrēde inclusiōis. Erat enim defūct^o ille inclusus in loculo siue feretro. Locul^o in q̄ includit̄ peccator ē sua praua affectio z voluptas in q̄ iacet. Sic em̄ ibi angustiat̄ q̄ ad sup̄na senēq̄ extendere. Nam vt dicit p̄gilus in bucolicis. Tra^h hic sua quēqz voluptas. Tertia ē miseria tremēde delatiōis seu portationis: qz ille portabat̄ ad sepulturā. Et p̄ hoc signatur q̄ peccator in sepulturā inferni portat̄ Lu. xvi. Mortu^o est diues z sepult^o est in inferno. Quattuor portatores hui^o mortui sūt q̄ tuor affectiōes cordis. s. gaudiuz z tristitia: spes z timor. Ista em̄ quattuor portat̄ mortuū. i. p̄tōrez p̄ abusum. Ber. Amāt qd̄ nō decet: timent qd̄ nō oportet: dolet vane z gaudēt vani^o. Vel isti quattuor portatores sūt fiducia dñi viciū: rī^o inoz satisfaciēdi: p̄sideratio aliene neq̄cie z p̄sūptio diuētiē. Vt sūt opatio: p̄uatiō: delectatio: z desp̄atio q̄ ducūt in infer

nū Eccl̄plū de canonico q̄ mortu^o ē ap^o parētib^o sibi demonib^o Vide in scdo ad uēruāli ser. iij. post p̄mā dñicā aduē. Tā dē. Certe ois p̄tōr iam est in societate demonū. Baruch. iij. Quid ē israel q̄ i ter^o ra inimicōz es p̄ operationē. Inueterasti in terra aliena p̄ suetudinē: p̄aminatus es cū mortuis p̄ delectationē: deputatus es cum descēdentib^o in infernū p̄ desperatiōē.

t Ertius ar. Aud. rē. Dultū timetis etiā mortē corporis: sed multo magis est timēda mors aie q̄ ē p̄ p̄tū. Nā sic dī l. Isti qd̄ dē. s. p. ff. qd̄ mer^o causa. Aliq̄s dīz magis velle mori q̄ peccare. Nec mī^o mirū qz p̄tū a deo separat. Sicut em̄ b̄r xj. q. iij. c. Extimāt. Peccādo deū negamus. Iō z ip̄e negat nos. Audite. Nonne plus timereis amittere lapidē p̄ciōsū q̄ calculū de ripa. Sic multo magis timendū est amittere vitā aie q̄ vitā corporis. Iō Dēnt. iij. Custodi temetipm̄: z aiam tuā sollicite serua.

Pro eadē dñica. xvi. Ser. ij.

Ibi dico

z c. flecto genua mea ad p̄ez dñi n̄ri z c. vsqz ibi: in cordib^o n̄ris. Huius snie p̄sideratio nos hortat̄ surgere. Vbi sūt tria p̄siderāda. Primū aplice oīois b̄n̄lis p̄ditio. flecto genua. z c. vsqz noiāt.

Scdm̄ vtilis applicatio: vt det vobis fm̄ diuitias glorie sue.

Tertiū desiderabil^o affectio. p̄tutē corroz borari z c. De p̄mo. ps. Respexit dñs i orōez b̄n̄liū. De scdo Chrys. Pro se ora re necessitas cogit: p̄ altero autē charitas fraternitas: hortat̄: pulcior autē ē ate deū oīo nō quā necessitas trāsmittit: s̄z quā de uotio fidei z fma charitas p̄mēdat. De tertio. Aug^o. Satis diues ē ch̄riana religiō q̄ in oīm possessorē oīa possider.

Salutatio. Tibi z c.

p Rīm^o ar. An circa corpa debuerit chīs facere miracula. Req. dñica. iij. post epiphānie. Sermo. vj.

s Lōs ar. In p̄ced. z c. In isto dicēdū de scda q̄ ē p̄sideratio venerāde miseriatiōis. s. in dño. ps. Misericordiā tuā op̄a ei^o. Hāc aut̄ miseratiōez oīdī dñs

Sermo. III

Jo. CXXV

eripite: ut inuist in euangelio.

Primo accedendo

Secundo copatiendo.

Tertio tangendo.

Primo accedendo amicitia. Un de euā-
gelii: q venit iesus in ciuitate q vocat Na-
im: et appo. porte ciuitatis vbi efferebat
defunct. Nam interpretat comortio. Et al-
legorice signat mundū mutatiōi subiectū
Ad quē iesus venit p hūano gñe p pectm
mortuo suscitādo. j. Tim. j. Ehis iesus
venit in hūc mundū: pctorēs saluos face-
re. Thozat pō: Nam signat cor pctoris:
cui etiā dignat dñs appropinqre ad ipsū
viuificandū. In cui figura de puerfābat
cū pctoribz: ad loca in quibz erāt accede-
bat: vt p rj Bar. ix. Luce. v. z Lu. xix.

Secundo copatiendo misericordie: q cum
vidisset viduā fletē: misericōdia mor dicit
ei Noli flere. Chryf. Iubens cessare a la-
chrymis q solat mētos monet nos de
pñtibz defunctis solationē recipere
surrectionē sperātes. In hoc signat q cō-
paties dñs eccle lametabiliter supplicāti
p filijs spūaliter mortuis sibi solationē
immitit pmitēs veniā z vitā pctorū pe-
nitēti: q ipse dicit Ezech. xviij. Nolo mor-
tē pctoris: sed vt magis quertat et viuat.

Tertio tangēdo suauit. Un accessit do-
min⁹ z tetigit oculū. i. feret. Ocul⁹ di-
minutue est mortui loc⁹ in q tacet. Un de
de Alexandro mortuo qdaz pbs dr: Quē
tor⁹ mūdus heri nō capiebat: hodie par-
ua pñet arca. In hoc signat q de spūa-
liter accedēs tāgit cor pctoris monēs euz
ad pñiam. Apoc. iij. Ecce ego sto ad ostiū
et pulso. Sed heu mlti indurati apire no-
lūt: z diuine inspiratiōi resistūt. Exempluz
de scribis et phariseis q noluerē chro ad-
herere: quibz etiā dicebat btūs Stepha-
nus Act. viij. Dura ceruicēz incircūcisi-
s cordibz z auribz vos spūis scō restitistis

Eritius art. Aud zc. Si tñ vult in-
uenire misericōdiam: cauere ne misericōdia
abutamini temerarie in pccis pseuerādo
de hac mīa psumētes. Nā sicut dicit lex.
Iudices. E. de dignitatibz. Et bz. xj. q. iij.
Priuilegiū. Et. xx. v. q. vl. Postea pō. Pri-
uilegiū meret amittere: q pccat sibi abu-
tis pccat: Nā si papa det alicui priuilegiū q
ab ipso se faciat ab oibz casibz z sub illo p-

uilegio audaciā sumat peccādi: merito il-
le pūat⁹ est priuilegio. Expone z applica
qm mīa dei ex spūali priuilegio oibz offert
ad remissōz oim pctorū: Cauetē q ne ex h
sumat⁹ audaciā male viuēdi. Eccl. v. Ne
dicās: misericōdia dei magna est: mltitudis
pctorū meoz miserebit. zc.

Sermo. iij. p dñica. xvj. post Trinit.

Ibi dico sur

t ge zc. In charitate radicati et
fundati zc. vsqz ibi: plenitudinē
dei. Ephe. iij. Sic debem⁹ surgere i cha-
ritate radicati z fundati ne recidamus.
In illis aut verb apli tria sē notāda.

Primū salutar⁹ exhortatiō: In charita-
te radicati z fundati. Scdm exhortatiō-
nis rō: vt possit⁹ pphenderet. Tertiu
rōnis pclusiō: vt impleam⁹ zc. De pmo
Col. iij. Sup oia charitatē habete. De se-
cūdo Ean. iij. Tenui eū nec dimittā. De
tertio Col. j. Impleam⁹ agnitōe volūta-
tis dei in oī sapia z intellectu spūali.

Salutatio.

Tibi zc.

p Rim⁹ arti. In miracula q fecit chris-
tus fuerit sufficiētia ad ostendēdā deitatem
ei⁹. Q. nō. Aliq fecerūt maiora: vt hī Jo.
xiiij. Cōtra. Jo. v. Opa q ego facio: ipa
testi. phi. de me. Rūdet Tho. in. iij. par.
q hūmō miracula fuerit sufficiētia ad ma-
nifestandū deitatē ei⁹ fm tria. Prio fm
spēm opey q trāscēdebāt oēm pccatēz pcc-
tis create. Et iō nō nīssi pccatē diuina fieri
poterāt. Secūdo ppter modū faciēdi: q
ppria pccatē miracula faciebat: nō orādo sic
aliq. Tertio ex ipa doctria q se deū dice-
bat. q nisi vera esset nō pfirmaret miraculū
diuina pccatē factis. Nec Tho. Pro fun-
damēto. Sum⁹ quidē capaces naturalit⁹
noticie diuinoz. Iuuenal. Sepat hic nos
a grege mutoz arctio venerabile solis for-
titi ingenii diuinozqz capaces. Et Ari st.
x. ethic. dr: q hoies se dñe trahere ad diu-
na qntuz pñt. Sed qñt. An miracula zc.
Dic tñ. vt s. Post rñsiōnē dicās Antēda-
mus qñta sunt deo sollicitudo vt nos cer-
tos redderet dñe deitatz mysterio: z in-
de ppendam⁹ qñta sit ad deū nra obligā-
tio. j. Jo. iij. Diligam⁹ deū qm ipse pccat de

Dñica. xvii. post Trini.

lexit nos. Sed heu qm̃ti sunt q postpo-
nūt ch̃m̃: et aīas suas perdūt. p volupta-
tibus secl̃i. Quariis fornicatores zc. Sz
vñ hoc: Ete qz deu z celestia nō nisi alo-
ge z raro aspiciūt. Talibz aut̃ dī dñs Esa.
xxij. Audite q̃ loqe estis z cognoscite for-
titudinē meā: Qm̃ aut̃ terrena z corpalia
de ppe aspiciūt. vident eis magna. Eris
em̃ in planicie nō potest bñ iudicare d̃ ter-
re qnt̃ tate: sed si ad locū eminentē ascen-
dat: pleni⁹ iudicabit. Jō hō qnto magis
est eleuat⁹ a terra: terra sibi apparet mi-
nor. Vñ dicit astrologi q si hō possz ascē-
dere ad spherā lune: terra sibi appareret
q̃li nihil. Spūaliter: Hoies terrena dili-
gētes illa iudicāt magna. Vide sermone
tertio de Ascensioe dñi.

S Ecūd⁹ arti. In pced. zc. In isto vi-
cendū de tertia q̃ est p̃sideratio desi-
derāde suscitatiois: qz dixit dñs mortuo.
Adolescēs tibi dico: surge. Et resedit qui
erat mortu⁹ z cepit loq̃ zc. Vbi tria desi-
gnant̃ circa pctōis viuificationē.

Primo saluatoris amorosa excitatio.

Scdo pctōis p̃tuosa resurrectio.

Tertio redeptōis gl̃iosa magnificatio
Primo saluatoris zc. q̃ vicz excitat mor-
tuū i pctis. Vñ z pctōi dī Eph. v. Sur-
ge q̃ dormis z exurge a mortuis. Pctōr at̃
sic reuocat⁹ dī adolecēs: qz nōdum est in
pctis inueterat⁹: sed ad bonū pueribilis

Scdo pctōis resurrectio: qz resedit q̃
erat mortu⁹. i. surgēs sedit in loculo in q̃
pus iacebat. In q̃ signat̃ q̃lter pctōr audi-
ens inspirationē z vocē dei resurgit. Jo.
v. Venit hora et nūc ē qm̃ mortui audiet
vocē filij dei: z q̃ audierit uiuet. Sūt autē
tria signa suscitatiois spūalis q̃ rāgunť in
hoc q̃ resedit: z cepit loq̃: et dedit illū ma-
tri sue. Residet em̃ hō z resilit a pctō p̃co-
tritionē. Incipit loq̃ p̃ p̃fessionē. Reddit
m̃ri sue eccl̃ie p̃ satisfactioē: p̃ quā restitu-
itur cōioni fidelit̃. Tertio ponit christi
magnificatio: qz accepit oēs timor z ma-
gnificabāt deū di. qz p̃pha magn⁹ surrexit
in nobis: z qz de⁹ vñitauit plebē suā. In-
uast q̃ppe eos timor reuerētia: admiran-
tes de potētia z bonitate dñi: z magnifica-
bant zc. In q̃ signat̃ q̃ ex hoc p̃cipue timē-
dus: honorād⁹: z laudādus est deus: qz
pctōres ad vitā suscitāt. Jō dicebat p̃a

Bñdic aīa mea dñm: et oīa q̃ intra me sūt
zc. sequit̃: Qui p̃p̃iat oībz inq̃tatis tuis
qui sanat zc. Vultu q̃ est in nobis gaudiū
materia: qm̃ si volum⁹ penitere: paratus
est de⁹ aīas n̄ras suscitare. Exemplū in
brō Mattheo zacheo: magdalena: petro
zc. Ezech. xviij. Si impi⁹ p̃nias egerit zc
vita uiuet.

Erti⁹ arti. Applicā qd̃ habet feriā
vj. ante dñicam in passione.

Dominica. xvij. Sermo p̃mus.

Icet sabba

Ic curare. Luc. xij. Obsecro
vos ego vinct⁹ in dño vt di-

gne ambuletis vocatione q̃ vocati estis.
Eph. iij. In verbis thematis sat⁹ notat̃
q̃ si curari volum⁹ a morbo pcti: oportet
a pctō q̃scere. Iuxta illd̃ Esa. j. Quiesci-
te agere pueri. Jō debem⁹ sp̃ esse in sab-
bato. i. in req̃e. Et hoc maxie necessariū
est ch̃ianis q̃ in ch̃io quiescere dñt. et sic
in sua vocatiōe ambulare de virtute in p̃-
tutez. Ad qd̃ hortat̃ Paul⁹ vi. Obsecro
vos zc. vbi sunt tria notāda.

Primū exhortatiōis benignitas: Ob. v

Scdm̃ exhortantis charitas: ego vin.

Tertiū exhortatiōis p̃itas: (in dño.

vt digne ambuletis zc.

De p̃mo Sc̃h. Bñsus est anim⁹ hois
facil⁹ dñet q̃trahat. Jō dī apls: Obse-
cro vos: nō: p̃cipio. De scdo. ij. Cor. j. Si
ue tribulamur p̃ vīa exhortatiōe z salute
De tertio. j. Thes. ij. Ambuletis digne
deo q̃ vocauit vos.

Icet zc.

Primus ar. An oīs morbo pcti sit cu-
rabil⁹: Vide fer. iij. post p̃mā do. xl.

S Ecūd⁹ ar. In euāgelio oñdit se dñs
vex medicū dādo triplicē medicinā

Prima est curatiua

Scda est p̃seruatiua.

Tertia est roboratiua.

Prima est q̃ oñdit in curatiōe hydropti.
Qd̃ ei faciebat circa corpa: signū erat eoz
q̃ faciēda sūt circa aīas: qz est sanitas solli-
cite pcurāda. Hā vt dī saluator Bar. xvj
Quid pdest hōi si mā. v. lu. zc. aut quā da-
bit hō p̃mu. zc. In curatiōe aut̃ hydropti
et oñdit triplex instructio pertineas ad cu-

Bermo. I.

Fo. CXXVI.

rationem anime

Prima est localis.

Secda est repositalis.

Tertia est modalis.

Prima igitur 2c. q. vitz sumit ex pñctiōe lo-
ci. q. erat hydropic⁹ ille in domo an̄ iesuz
In q. docemur q. aia peccatrix curari vo-
lens o. esse in domo. i. intra se recollecta.
Esa. xlv. Redite pñaricatores ad cor. Et
se o. hūiliter corā deo pñentare p. affectū.
Isa. l. Convertimini ad dñm deū vñm. Et
sic ad dñm pñersa o. iniquitates suas recog-
noscere; z. miaz iplozare cogitādo sue cura-
tionis difficultatē; q. notat p. hydropisim
q. vix aut nūq. curat. Et tal est morbo pec-
cati. Ps. Rōge a pñctōibz sal⁹. Et h. ple-
rūq. pñgit; q. pñctōz medicinā. i. pñiam
abominat. Signat aut̄ hydropic⁹ tria ge-
nera pñctōz. Primū est supbia; eo q. in hy-
dropico est turgēs inflatio. Un̄ z. coram
phariseis supbis curavit dñs hydropicu
corpore; vt exēplo illo discerēt curari spū-
aliter; vt tēgit Reg. in moral. Scdm̄ est
luxuria. Beda. Hydropic⁹ pñat ei quez
flur⁹ carnaliū voluptatū exuberās aggra-
uat. Hydropic⁹ em̄ morbo ab aq̄so hūo-
re vocabulū trahit. Tertiu est auaricia
Aug⁹. de pñcordia euāg. Hydropic⁹ qñ-
to pl⁹ abundat hūore inordinato; z. qñto
plus bibit; tāto pl⁹ sitit. Sic auar⁹ qñto
copiosior diuitijs; tāto eas ardēt⁹ pñcupi-
scit. Scda est instructio tp̄alis q. sumit
ex pñctiōe tp̄is; q. sabbato curat⁹ est; per
qd. signat req̄es a pñctō. Ber. Si vis ve-
rus penitēs eē; cessa a pñctō. In hoc etiā si
gnat q. in sabbato celestis q̄etis oēs sē in
firmitates curāde. Tertia est instructio
modalis; q. s. sumit ex mō curādi; q. iesus
app̄hensum sanauit eū ac dimisit. Theo.
In q. nō h. pñsperit dñs ne phariseos scan-
dalizaret; sed vt bñ faciat egēti. Docet em̄
nos cū magna resulat vñitas nō curare
si stulti scandalizent. Spūalit aut̄ app̄hen-
dit pñctōz a dño qñ dat sp̄ei pñdētia. ps.
In dño sperās nō infirmabor. Sanat cū
sibi infundit ḡsa. Rom. iij. Iustificati. i. a
pñctō curati gratis p. ḡsam ip̄i⁹. Dimittit
aut̄ abire cū liberat a diabolice pñcturē mī-
seria. Lu. vij. Glade in pace. et Ro. vi. Li-
berati a pñctō; serui aut̄ facti deo. Q. pñde-
siderāda est hec libertas; z. q̄turpis oppo-

sita seruitus. Exemplū hic applica si vo-
lueris o. Diogene. Vide ser. v. p. j. do. xl.
t. Erit⁹ ar. Aud. 2c. Notate tñ q. sunt
aut̄ morbi naturalr̄ icurabiles. Nō
em̄ est in medico vt eger sp̄ releuet; q. qñ
q. viciū est materie; nō artificis. ff. ad les-
gē aq̄lam. l. Si seru⁹. §. Si calicē. Et es-
tera de locatoz z. pñducto. Propt. Et. xliij.
vi. Ephes. Audite. Siq̄s morbid⁹ cui⁹
materia morbi nec digeri pōt; nec euacua-
ri; talis est incurabil. Spūalit; pñctōz nifi
p. pñctiōez digerat morbū suū; z. p. pñfessi-
ōne ac bonū pñpositū expellat; talis est sp̄io
ritualiter incurabilis. Lucē. xij. Nisi peni-
tentia egeritis; omēs pñl. pñbitis.

Dñica. xvij. post Trinī. Sermo. ij.

Incet sabba

ro. 2c. Unuz corpus et vnus
spiritus. Ephes. vj. Si cura-
ri spiritualit volum⁹; necessaria nobis est
vñitas charitatis; vt vitz sum⁹ qñ vnū
corpus. Vbi notandū q. inter mēbra ei⁹
dem corporis est triplex naturalis beni-
gnitas; p. quā signat triplex benignitas;
q. inter nos volūtaria esse o. Prima ē
benignitas mutue remissiōis sine vindica-
tiōe. Ro. xij. Nulli malū p. malo reddētis
Deut. xxxij. Vea ē vltio; z. ego retribuā.
Nec ei vnū mēbz qñt de alio vindictā si
forte ip̄m leserit. Scda est benignitas
mutue reputatiōis sine emulatōe. Unū ei
mēbz reputat sibi factū qd. alteri fit. Un̄
si pes ledit; os dñt Cur me lesisti. Nec vnū
mēbz alii iudicet; s. poti⁹ p̄gaudet z. p̄do-
let; Sic o. esse int̄ mēbra ecclie. Un̄ z. ca-
put nostz dñt ch̄us Act. ix. Saule saule;
qd. me pñeq. cū tñ nō pñeq̄ret eū in pñia p.
sona; s. in mēbz. Un̄. j. Cor. xij. Siqd. pa-
tis vnū mēbz; pñatiuntz alia mēbra. Un̄
z. Gre. In tāto q̄sq. sanctior ē; in qñto pñe-
ctius sentit dolores alienos. Tertia ē
benignitas mutue sup̄poratiōis sine de-
spectiōe. Unū em̄ mēbz nō despiat ali-
ud. Sic nec q̄sq. vitior aut nobilioz o. de
spicere inferiore. Nā q. sūt hic inferiores;
s. p. in pñpectu dei sunt pñores. j. Cor. xij.
Que putam⁹ igbilioza mēbra corpis eē;
his abūdantiore honore circūdam⁹. Deo

Dñica. XVII. post Trinitatis

lius em vestim? nates q̄ oculos v'l nasuz
vel facie. Ita z dñs qñq; plus honorat in
feriores q̄ superiores. Et sic erūt nouiss/
mi p̄miz p̄mi nouissimi vt b̄r Matt. xx.
Licet. 2c.

p Rim? ar. Ultrū ois morbo peti gra
uatus recurrēs p penitētiā ad chm
medicū; inueniat grām curatiuā; Vide
dñica. iij. post epiph. sermōe p̄mo.

s Lcōs ar. In p̄ced. 2c. In isto dicent/
dū de medicina p̄seruatiua. Sūt ei
iuxta textum euāgelicū tria considerāda
q̄ p̄sideratio multū valet ad vicioz cō/
futationem et fugam.

Primū: est infallibilis ch̄i scia.

Scdm: est inexcusabilis p̄ctōz insipia.

Tertiū: ē inexplicabil dñi beniuolētia
Primū est. 2c. Nā post q̄ in euāgelio vi/
cū ē. Et ip̄i obfuebāt eū: seq̄. Et rñdēs
iesus dixit ad phariseos. Beda. Qd̄ v̄
rñdisse iesus ad h̄ respicit qd̄ p̄missum ē:
z ip̄i obfuebāt eū. Dñs em nouit cogita
tōes hoim. Tertē hoc mltū d̄ corda pec
catorz p̄fudere. Scdm ē 2c. q̄ oñdit in
in hoc h̄ q̄ dñs interrogauit phariseos
dicēs. Si licz sabbato curare. At illi ta/
euerūt. Itē postea: Et nō poterāt ad hec
rñdere p̄bū. Theo. In sua interrogatōe
veridet eos sicut amētes. Deo em b̄ndicē
te sabbatū ip̄i phibent bona opari in eo.

Illa at̄ dies q̄ bona opa nō admittit: ma
ledicta est. Beda. Verito interrogātū ta
cent qz qd̄d̄ dixerit q̄ se dictū vidēt. Nā
si licz sabbato curare q̄re saluatore an cu/
ret obseruant. Sinō licz q̄re sabbato pe/
cora curāt. Sic ē in excusabil oim p̄ctōz
insipiētia q̄ pot? ad p̄p̄iā volūtate oculū
At h̄ntes: q̄ ad dei volūtate z trāstoria
magis q̄ eterna p̄siderātes existunt. In
q̄ maxia p̄fusiōe se dignos oñdūt. Deut.
xxij. Heccine reddis dño p̄ple stulte z in
sapiēs veniet aut̄ tps qñ oino p̄fusi suam
stulticiā recognoscent: s̄ nimis tarde: qñ
dicēt illō Sap. v. Nos īsensati vitā illoz.
2c. q̄ errauim? 2c. Quid q̄ p̄fuit nob sup/
bia 2c. Tertiū ē 2c. qz phariseos excecā
to volebat ad lumē p̄tatz s̄ducere curās
corā eis hydropicā. Et rñdēs ad illos vi
cit. Qui? v̄m asinus aut̄ bos in puteum
cadet: z nō cōtinuo extrahet illū die sab/
bati. Beda. Cōpetēt exēplo soluit que/
stionē: vt ostendat eos violare sabbatū in
opere cupiditatis qui eū violare arguerē
in opere charitatz. Multi p̄lati similes sē
phariseis: plus solliciti de salute bestiarū
q̄ aīaz. In hoc itaq; dñs oñdit q̄ vene/
rat boīes a puteo cupiscētē extrahere
in q̄ demersi erant. In q̄ manifestat ei? be
niuolētia. Cuius p̄sideratio nos inducet
re d̄z vt caueamus a p̄ctō: z si induratos
p̄fudere q̄ ad tā beniuolū dñm p̄ueri nō
luerūt. vñ sūt grauiter increpādi. Exē/
plū Matt. xj. Dñs īmpperabat ciuita
tibz qbz p̄dicauerat dicēs. Ve tibi corōza
im. 2c. Vide ibi. Et tandē oibus indura
tis dicet illud Proverb. j. Vocauit vos et
renuistis. 2c.

t Tertius ar. Aud. 2c. Videte ne recu/
satis medicinā. Medicus em n̄: oēs
adhibuit diligētā p nobis. Audite q̄ qd̄
dicit lex. Illi citras. s̄. Sicuti. ff. de offi. p̄/
sidis. Euētus mortis medico q̄ diligēs
fuit: ip̄tari nō d̄z. Et sic b̄r. xlvj. dñ. c. vi.
Sufficit diligētia adhibere quā p̄r. Po/
ne q̄ casum de eo qui non vult vti syrupo
sibi dato a perito medico q̄ posset p̄serua
ri a futuris īfirmis. Si q̄ talis ī mor
bū incidat nō medicus s̄ ip̄e increpand?
est. Expone z applica. qm magno p̄cto
se exponit: q̄ ch̄i medicinā p̄tenit. Eccl.
ij. Qui amat piculū p̄bit in illo.

Pro eadē dñica. xvij. post trinitatē.
Sermo ternus.

Icet sab

bato. 2c. Vocari estis in
vna spe vocationis vestre.

Eph. iij. Consideratio hui? vocatōis nos
hortat ad q̄rendā curationē aīaz. Est at̄
notanda triplex vocatio. Vide q̄ dñica.
ij. post trinitatis. Sermōe. vj.

Licet 2c.

p Rim? ar. An faciēt qd̄ in se est ne/
cessario detur grā curatiua. Vide
do. iij. post trinita. sermō. ij.

s Lcōs ar. In p̄ced. 2c. In h̄ sermōe
ne dicendū est de tertiā q̄ est medici
na corroboratiua siue fortificatiua quam
nobis ministrat dñs inducendo ad hūilit
tatē p quā roborat aīa spūali p̄ lapsuz: sic
stabilis hō cū sedet ī imo. Dñs q̄ intēdēs

quō p̄mos accubit? eligeret dicit ad illos
Cū inuitat fueris. rē. Ubi tria nobis in
sinuantur p̄sideranda.

Prīmū: ē vanitas t̄pal' ambitōis.

Scdm̄: ē utilitas sp̄ual' hūilitatiōis.

Tertiū: ē eq̄tas final' retributiōis.

Prīmū igit rē. Ubi dī. Cū inuitatus fue
ris ad nu. n̄ dis. in p̄rio lo. ne forte ho nora
te sit inuita. ab illo z venies q̄ te z illū in/
uitauit dicat tibi. Da huic locū: z incipias
cū rubore nouissimū locū tenere. p̄s. Ubi
dī imp̄tū supercalatūz eleuatū sic cedros
libani: trāsiui et ecce nō erat: q̄siui eūz nō
est inuēt? loc? et? Scdm̄ p̄ponit utili/
tas sp̄ualis hūilitatiōis: cū dicit. Sz cū vo
cat? fueris ad nup. vadez recū. in no. loco
vt cū venerit q̄ te inuitauit dicat tibi. A/
mice ascēde sup̄ius. Et tūc erit tibi gl̄ia
corā simul discubentibz. Chrysos. Iubet
nos dñs in vltimo loco recubere nō soluz
vt corpe in nouissimo loco iaceam? sz et
aio: vt nouissimos nos eē oim iudicemus
Sine cā em loco se hūiliat q̄ corde se pre/
fert. Notādū q̄ h dñs n̄ intēdit docere
quō adq̄rere debeam? hūanā gl̄az: sz exē
plo adq̄rēdi hūanā gl̄az docet nos adq̄/
rere celestē gl̄oriā Iō etiā hāc admonitio
nē euāgelista parabolā vocat. Circa cui?
expositionē notandū q̄ triplices sūt nuptie
ad q̄s inuitamur. Prime sūt nuptie cul/
pe. He celebrant inf̄ aiam z diabolū p̄ cō
sensum p̄cti mōrtal'. Et ad illas nos inuit/
tat diabol? p̄ nūciū p̄raue suggestiōis: sz
nō recubas in p̄mo loco p̄ p̄cti delectatio
nē: sz in nouissimo p̄siderādo p̄fusiōē et/
nā. Grego. Homētanē est qd̄ delectat:
sz eternū qd̄ cruciat. Scdm̄ sūt nuptie gr̄e
scz vnio aīe cū deo. Ad has inuitamur p̄
scripturas p̄dicatiōes: z inspiratiōes: sed
nō discubas in p̄mo loco. i. noli extolli de
grā ubi collata. Greg. De medicina vene
nū facit q̄ de grā sup̄bit. Tertiē sūt nuptie
gl̄e. Ad has vocat? lucifer recumbere vo
luit in p̄mo loco. Esa. xliij. In celū cōscē/
dam rē: Iō cecidit. vt habet ibidē. Sic z
q̄ p̄matū ambit. Ber. Ambī p̄matū: pos/
sede archidiaconatū: ascēde ad epatū:
gdatim ascēdes: verūtā vsq; ad inferni no
uissima descēdes. Tertiō ponit eq̄tas
z rē. q̄ ois q̄ se exaltat hūiliabit sp̄onte vel
p̄acte: hic v̄t in futuro. Et q̄ se hūiliat vo

lūtariē exaltabit. Cyrill? Hoc dī fm̄. dīo
uinū iudiciū nō fm̄ hūanā cōsuetudinē sz
quā plures p̄cupiscētes honores p̄sequi
tur. Alij v̄o se hūiliātes in gl̄oriā remanēt
Chrysos. Ne timeas honore tuo destructo
si hūiliaueris teipm̄. Ita em̄ magis extol
lit gl̄ia tua: ita maior efficit. Hec ē regni
sanua. Si voluerim? magni apparere nō
erim? magni sz z alijs debonorabiliores
Exēplū habem? i sathana. Esa. xliij. In
nabuchod. Dan. iij. Et i balthas. Dan.
v. Et in sup̄bissimo antiocho. ij. Zach.
ix. Et in multz alijs q̄ p̄t suā sup̄biā dese
cti sūt. P̄s. Deiecasti eos dū alleuarent.

Ern? ar. Aud. rē. Cauere ḡa sup̄/
bia ne cū sup̄bis deiciāmini. Nota/
te qd̄ dī. xxviij. dis. c. Plimos. in fine. Et/
empla alioz nos cauere p̄monēt in futurū
Et sic dī. ff. locati. Si q̄s domū. s. j. p̄e
uidere dz q̄s qd̄ cōtingere pōt. Notate: si
essent due vie vna circa cacumen mōtis:
alia in valle plana z vidisses incēdētes p̄
altā viā: turpiter corruentes. Alios aut
q̄ tēdebāt faciliter z secure pueniētes: quā
poti? illaz viāz eligeres. Nō dubito q̄n
securiorē. Expone z applica ad viā sup̄bie
z hūilitatis notādo illud Grego. Euidē/
tissimū signū reproboz ē sup̄bia: electoꝝ
autem hūilitas.

Dñica. xviij. Ser. j.

Mod est.

q

mādatū magnum in lege
Matth. xxij. Gr̄as ago
deo meo sp̄ p̄ oibz vob in grā dei: q̄ data ē
vob in ch̄zo iesu. j. Cor. j. Magna q̄ppe
sūt oia legis mādata: q̄ a mag. s. a dō sūt
data. Deut. vj. Hec sūt p̄cepta q̄ manda
uit dñs de? v̄s. Et p̄t magnū finē data
sūt: q̄ obfuantibz b̄ndictio. p̄mittit: tra n̄
gressibz vero maledictio. Deut. xj. En
pono vobis hodie b̄ndictiōez z maledi/
ctiōē rē. Gr̄e magna sūt z rationabilissi/
ma Ro. viij. Lex quidē n̄cta z mandatū
sanctū iustū z bonū. Apparet ergo prece/
ptoz magnitudo. Tū ex p̄ceptorā aucto
ritate: tū ex finis sublimitate: tū ex māda
toz q̄litate. Multū ḡ conandū est ad eoz
obseruantā. Et p̄e beati sūt: quibus est
data gratia obseruandi. Propterea pau/
rr s

Dñica. xviii. post Trinitatis

lus scribens ad corinthios observatores
vine legis dicebat. Gratias ago &c. Ubi
tria consideranda.

Primum: est gratiarum actio. Gratias ago
deo meo.

Secundum: gratiarum actio continuatio: &c.

Tertium: est huius continuationis ratio:
in gratia dei. &c.

De his oib. ps. Benedicam dñm in omni
tpe: semp laus eius in ore meo.

Quod. &c.

p Rm. ar. An liber arbitriū sine grā
possit dei implere mādara: Vide ser
mones dñice. xiiij. post trinita. Pro
fudamēto aut nota. q. bñ & male operari
est in prāte hoīs. Arist. ij. ethi. In nobis
est stus: sicut aut & malicia. Sicut em ope
rari bonū est in nobis: est ita & nō operari
Et quēadmodū etiam non opari malū
est in nobis: sicut opari. Propterea bñ dic
Alanus in puerbis. Cur pprio caput en
se secas: Cur sponte catenas demonis
incurris cū sua iussa subis: Luz ergo bñ
operari pñat in adimplēde dñoz mā
datoz ideo qñt. An p liberū arbitriū. &c.
Dicrñ. vñs. Et q. pcludē q. nulla erit ex
cusatio si dñā trāsgrediamur mādara. &
bñ notandū est illud Deut. vj. Erūt ver
ba hec q. ego pñpō tibi hodie i corde tuo
& narrabis ea filiis tuis & meditaberis se
dens in domo tua & ambulās in itinere &
dormiens atq. pñrgēs. i. vadēs ad dor
miendū & a lecto pñrgēs. Seqñ. Et liga
bis ea qñt signū i manu tua: erūtq. an oculi
tuos. &c. Nec immerito: q. vt hñ Esa.
xxx. Hec est via ambulate in ea: & neq. ad
dextram neq. ad sinistrā declinetis. Sūt
itaq. mādara triplr observanda. Primo
corde tuo. Prouerb. vij. Fili: scribe verba
mea in tabula cordis tui. Scds in ore
per frequentē locutionē. iō dicit. Et nar
rabis ea filiis tuis &c. Josue. j. Nō rece
dat volumē legis ab ore tuo. Tertio in
manib. p opīs executionē. iō dicit. Liga
bis ea in manib. tuis &c. Deut. vj. Audi
israel: & observa vt facias q. precepit tibi
deus vt bene sit tibi. Q. de. q. sunt man
datoz tuoz pñrgēssores: multo certe plu
res q. observatores. Fac g. inuēctuas cō
tra singuloz mādatoz trāsgressōes: vñi

debis. Sz vñ tōt mala nisi q. nō pñde
rant: nec auctoritatē pñpētis: neq. fines
mādatoz: neq. eoz substantiā: q. dictū sūt
pñtis. Eccl. ij. Que tibi pñpēt de: cogi
ta sp. Figura. Leuit. xj. Aial qd nō rui
minabat imūdū erat: nec deo erat imolā
dū siue offerendū. Sic & illi q. mādara bñ
nō rumināt: imūdi sūt. & a deo reprobādī.
ps. Maledicti q. declināt a mādara tuis.

Eccl. ar. In euāg. dñs ondit qd ē
mandatū magnū in lege. Licet ei ex
parte pñpētis aut finis nō sit alterū al
ro maius: bene tñ fm diuersitatē materiē
In toto autē euangelio tria sunt confide
randa.

Primum: est phariseorum maliciosa in
terrogatio.

Secundum: est saluatoris grōsa rāsis.

Tertium: pñoz a chō pñuosa cōfuratio.
In h. sermone dicēdū de pñmo q. accesser
rūt ad iesum &c. vsq. ibi in lege. Ubi ap
parer triplex malicia.

Prima est malicia cōuentiōis.

Secda est malicia interrogatiōis.

Tertia est malicia tētatiōis.

Prima est &c. q. maliciōse pñuerūt & ac
cesserūt ad iesum. Chrysost. Cōuenērūt
vt multitudine vincerēt: quē rōib. supare
nō poterāt. A pñtate se nudos pñfessi sunt:
q. se multitudine arripauerūt. Dicebāt em
apud se: vñ loq. p oib. & siqdem vicerit:
oēs vicisse videamur: si autē vict. fuerit:
vel solus videat pñfusus. Q. pharisei q. oia
faciūt pñt hoies & cogitatis. Primum q. dez
venietēs cū vno: vincēdi est: p vñm. pñ
sito q. in vno victo nō oēs intelligūt vos
oēs victos ēē: nūqd pñciētie vñe sentiūt se
ēē pñfusos. Lenis em est pñolatio q. in se
ipō pñfusus est: q. ab alijs ignorat. Scd
cūda ē malicia interrogatiōis: q. vñ ex
eis legis dñoz interrogauit eum dicens.
Magister qd est mādara magnū in lege.
Chrysost. Dñm vocat cui nō vult ee dī
scipul. De mādara mag. interrogat: qui
nec minimū obfuar. Tertia ē malicia.
&c. q. interrogauit nō scire desiderās: sed
tētans vt deciperet. Orig. Tētans dice
bat: qm nō tāq. chñ discipulus pñerebat
hāc vocē. Qēs g. q. nō discendi causa sz rep
tandi aliquē doctoꝝ interrogat existimā
re dēm. illi pharisei frēs. Qēs itaq. qui

maliciose pueniunt q̄ aliquē z q̄ p̄bis adu-
latorijs aut fraudulentis vrent ad deci-
piendū: fr̄es sūt phariseor. Interrogem⁹
igit nos nō tēatēs sed scire desiderantes
nedū scientia q̄ sit intellect⁹ informatiua:
s; magis affectiōis excitatiua quod ē no-
bis p̄necessariū. Nā bene scire z male vi-
uere: nihil aliud ē q̄ seipm p̄denare. Ex
emplū habemus in ip̄is phariseis q̄b; di-
cebat dñs. Lu. xi. Ne vob; legisperitis qz
tulist; clauē sciētiē: p̄o nō introistis z eos
q̄ introibāt phibuitis. Un̄ z Lu. xij. dñ.
Seru⁹ sc̄ies volūtātē dñi sui z nō faciens
plagis: vapulabit multis.

Er̄i⁹ ar. Aud. zc. Cauete ne sit; si-
miles phariseis q̄ de mādāt; qdē lo-
q̄bāt; nō faciebāt cū tñ legē sciā sine ope
nihil p̄fic. Un̄ dñr ip̄ator. E d sc̄dis nuptijs
l. j. Regib; n̄ris mores intēdim⁹ corrigere
Er. xxiij. q. v. Prodest. Hoc solū bñ agit
vt vita hoim corrīgat. Nā qd valz alicui
ap̄d p̄n cipe scire p̄fic. tōes p̄ncipis z p̄
riū facere. Applica. Rd. q̄. Nō auditores
legis iusti sūt; s; factores iustificabūtur.

Dñica. xviij. p̄ tr̄i. Ser. ij.

Mod est

q̄ zc. In oib; diuites facti
est; in illo in oī p̄bor in oī
scia sic testimoniū ch̄i p̄firmatū ē in vob;
ita vt nihil desit vob; in vl. g. expec. re. iesu
ch̄i dñi n̄ri. j. Loz. j. Hoc dixit obseruā-
tib; dī mādātā. Et sūt ibi tria p̄siderāda
Primū: corinthioz p̄mēdatio. In oī
diuītes zc.

Sc̄dm: p̄mēdatiōis rō. sic testimoniū
ch̄i p̄firmatū est. zc.

Tertiū: rōnis p̄firmatiō: ita vt nihil zc
Propt̄ hec bñ dñr. p̄s. Bēa gēs cui⁹ ē dñs
de⁹ ei⁹ p̄pls quē elegit in hereditatē sibi.

Quod est. zc.

p̄ Rim⁹ ar. An opa decalogi obligent
ad p̄cepta formata: Q. sic. Deuter.
xvi. Iuste qd iustū ē exeq̄ns. Ec̄tra. Dic
hierony. Anathema sit q̄ dñr deū p̄cepisse
impossibile. S; nō ē in pr̄te p̄ctōis ifoz;
mare opa sua. Rñdet Bon. in. iij. disti.
xxvij. Opa formata p̄nt dici dupliciter.
Uno mō p̄ exclusionē deformitatis p̄cti.

Et h̄ mō p̄cepta obligāt ad opa formata
qz obligāt ad vitanda peccata mortalia.
Alio mō p̄ positionē dignitat; meriti. Et
sic accipiūtur p̄p̄ie. Et tūc distinguendū
est qz qdā ē obligatio absoluta ita qz si nō
faciat: omisiōis reatū incurrit. Alia ē cō-
ditionalis vicz si vult h̄re p̄m̄iū. Et h̄ mō
mādātā obligāt ad opa formata. Si autē
loquamur de obligatione absoluta h̄ p̄t
ēē dupliciter. Aut loquēdo de mādāt; in
vnū collectis reductis vicz ad duo mādāt;
ta charitatis: z sic obligāt ad op⁹ forma-
tū. Vel in se: si h; hō vñ possit in illud ex-
re: vt in p̄paratiōe ani. Tenet enī hō im-
plere mādātā decalogi: vt p̄ h̄ p̄paret lo-
cū gr̄e. Aut loq̄ndo de q̄libet mādātō sin-
gillatim z p̄ se: z sic nō obligant ad opera
formata. Ad illud aut qd obijci dīcēduz
qz qdā ē mod⁹ iusticie q̄ facit opus meri-
torij. Ali⁹ est q̄ excludit deordinationē in-
tentionis. Et hic est in p̄cepto: nō aut p̄i-
mus. Hec Bon. Pro sūd. Multū est
attendendū ad dei mādātā cū etiā de les-
gib; hūanis dicat Iuuenalis Respice qd
moneant leges: qd curā mander: premia
q̄nta bonos maneāt q̄ fulmine iusto. Et
tyro z capito ruerint dñante senatu. Un̄
z Aristo. j. politicoz. Sic optimū aialuz;
est hō lege fr̄ues: ita pessimū est a legez iu-
sticia separatus. Sed q̄ritur An mādātā
ta legis diuine. zc. Dic rñ. vt supra. Et q̄
p̄clude qz nō p̄t ēē p̄cepti trāsgressio abs-
qz deformitate p̄cti: nec tñ erit meritoria
ei⁹ impletio absqz gr̄a z charitate. Ideo
hñ dīat paulus. j. Loz. xij. Si charitatē
nō habuero nihil sum. Heu heu vbi nūc
charitas: Rara certe nūc charitas ad deū
um: pene nulla ad primū. Osee. iij. Nō ē
p̄itas: nō est miā: nō ē scia dei in terra Jō
maledictū: mēdaciū: homicidiū: furtū: es
adulteriū: lundauerūt: z sanguis sanguis
nē tetigit. zc. O miseri pensate: q̄ tremen-
da sit diuine legis trāsgressio. Figura
Exodi. xix. In datione legis ceperūt au-
diri sonitua z voces z tuba terribilis so-
nans: z erat mons totus terribilis adeo
vt p̄pls nō auderet iuxta stare. vt habet
Exod. x. Hoc enim fuit figura horrozis
quē passuri sunt mādatorij trāsgressor
res i. p̄spectu iudic; Un̄ ibi ait moyses

Dnica. xvii. post Trini.

ad p[ro]p[ri]um. Ut p[ro]baret vos venit de[us] et v[er]it[as]
terror illi[us] esset in vobis et n[on] peccaretis.
S[ecundu]m art. In p[re]ced. 22. In hoc dicen[te]
d[omi]no de saluator[is] g[ra]tia r[ati]one q[uod] l[et]i[us] q[uam]
t[er]rens pharise[us] i[n]trogaret e[um]: t[ame]n benigne
r[espo]ndit d[omi]no. Diliges d[omi]n[u]m 22. vsq[ue] ibi: et p[ro]p[ri]e
Ubi tria ponit p[ro] ordine

Primo p[ri]mi m[an]dati exp[re]ssione.
Sec[un]do sc[on]di m[an]dati sup[er] additione.
Tertio v[er]iusq[ue] p[er]fectione.

Primo igit[ur] 22. dices: Diliges d[omi]n[u]m deum
tuu[m] ex toto corde tuo et ex tota a[n]i[m]a tua et
ex tota m[en]te tua. Ebr[ey]s. N[on] dicit: time: s[ed]
dilige. Timere em[en]t est seruo[rum]: diligere fili
o[rum]. Timor sub necessitate est: dilectio in
libertate. Id[em]. Diligere de[um] ex toto cor[de]
de: est vt cor tuu[m] n[on] sit inclinatu[m] ad alie[rum]
rei dilectio[n]e[m]: magis q[uam] dei. Diligere eu[m]
ex tota a[n]i[m]a: est certissimu[m] h[ab]ere a[n]i[m]a[m] in p[re]s[en]t[ia]
tate: et firmu[m] esse in fide. Tota p[ro] m[en]te di
ligere: est vt o[mn]is sensus deo vacet. Lulus
em[en]t intellect[us] deo ministrat: cui[us] sapia cir
ca de[um] est: cui[us] cogitatio ea q[uod] dei s[un]t tra
ctat: cui[us] memoria q[uod] bona s[un]t recordat:
tota m[en]te diligit de[um]. Glo. Et toto corde
.i. intellectu: Aia. i. volu[n]tate: D[omi]ne. i. me[m]
oria: vt nihil ei p[re]trari[us] sentias: aut ve
lis: aut recorderis. Bern. Toto corde. i.
sapient[er] p[er] suggestione[m] diaboli ne seduca
mur. Tota a[n]i[m]a. i. dulcis p[er] delectatio[n]e[m]
nes carnis ne alliciamur. Tota m[en]te: id[em]
fortiter p[er] p[re]sturas m[en]ti ne opp[re]mamur.
Subiungit et d[omi]n[u]s: Hoc est maxim[us] et p[ri]mu[m]
m[an]datu[m]. maximu[m] inq[ui]s dignitate: q[uia] d[omi]n[u]s ma
ximu[m]. i. de deo diligedo. Et p[ri]mu[m] in inten
tione sub[er]bis. Finis em[en]t in i[n]t[er]io[n]e p[re]cedit
ea q[uod] s[un]t ad fin[em]. Sec[un]do ponit 22. dices:
Sc[on]du[m] aut[em] sile est huic. N[on] e[ss]e d[icitu]r: sed sile
q[uia] de actu sili. i. de dilectione: vel de re sili
deo. i. de hoie q[uod] est imago dei: in q[uod] etia[m] d[omi]n[u]s
diligis sicut rex in sua imago[n]e honorat: vt
dicit Ebr[ey]s. Et ponit illud sc[on]du[m] di. Dili
ges p[ri]mu[m] tuu[m] sicut teip[su]m. i. ad id ad q[uod]
teip[su]m. i. ad iusticia[m] et salute[m]: et eo ordine q[uod]
teip[su]m. i. p[ro]p[ri]e aiaz q[uod] corp[us]. I[tem] d[icitu]r Aug. U
de p[ro]p[ri]e si i[n] n[ost]ri diligere teip[su]m: et p[ro]mitto
tibi p[ri]mu[m] que[m] diligas sicut teip[su]m. Si aut[em]
n[on] n[ost]ri diligere te: timeo ne decipias p[ri]mu[m]
sicut te. Tertio ponit illoru[m] duoru[m]
m[an]dato[rum] p[er]fectione[m] di. In his duob[us] m[an]d

datis tota lex p[er]det et p[ro]p[ri]e. Ro. xiiij. Ple
nitudo leg[is] est dilectio: q[uod] vniq[ue] dilectio di
et p[ro]p[ri]i forte facit a[n]i[m]a ad o[mn]ia bona exequi
da et mala sustine[n]da. Eas. vi. Fortis e[st] vt
mors dilectio. Exam. in li. de apib[us]. Luz
quid[em] canonic[us] reglar[um] dicit? Joanes po
lin[us]: p[ro]dicaret in m[on]asterio catiprat[us]i ca
nonico[rum] reglar[um] iuxta cameracu[m] i festo
aplo[rum] P[ro]p[ri]i et Ia. Et verbu[m] illud d[omi]n[u]s
cu[m] h[ab]et in manib[us] Qui manet in me et ego
in eo: hic fert fructu[m] m[un]di. Et creb[us] p[ro]fati
onib[us] illi p[ro]p[ri]o i[n]sisteret: p[ro]p[ri]o q[uod]dam anicla
seruētissima sp[iritu] cepit p[ri]mo intra se fremere:
p[ro]p[ri]o n[on] n[on]io ardore deuotio[n]is in oib[us] m[en]t[is]
bris p[er]cuti. Sed cu[m] ter aut q[ui]ter rep[re]mere
circu[m]sidentiu[m] pulsib[us] sociat[ur] tand[em] p[ro]dicat
religiosus inseparabile[m] b[ea]t[us] aie vniō[n]e cu[m] d[omi]no
cōmixture aq[ue] et vini p[ro]p[ri]auit. Quo audito
sp[iritu]s dicte p[ro]p[ri]is cor ei[us] q[uod] multu[m] absq[ue]
spiraculo lagunculam r[ump]ere solet: cu[m] san
guinis effusione et clamore dirupit: et sic ip[s]a
in p[ro]p[ri]e o[mn]i exp[re]ssauit. De dilectio[n]e at
p[ri]mi habem[us] notabile exemplu[m] in bea
to Joāne euāgelista q[uod] t[ame]n frequenter discipu
lis dicebat: Filii diligite alterutru[m]. Cui[us]
q[uod] interrogaret cur t[ame]n p[ro]p[ri]e hoc diceret. Re
spondit: quia p[re]ceptu[m] d[omi]ni est. Vn[de] Pau
lus Ro. xiiij. Qui diligit p[ri]mu[m]: legem
impleuit.

Erit[ur] art. Aud. 22. N[on] est q[uod] p[ro]p[ri]e
dum de diuinis m[an]datis: q[uia] o[mn]ia
p[er]tinent ad dilectione[m] que[m] facilis est cum
sit actus voluntatis. Audite peccatores
An n[on] timeatis damnari qui q[ui]die cōtra
dei m[an]data facitis. Forte dicitis: Deus
non est ita terribilis sicut olim fuit Ade.
Dicunt etia[m] aliqui q[uod] hoc faciebat ad ter
rendu[m] nos: sicut et de diluui[o] 22. et de pu
nitione Chore Amice. xvj. Et ita de mul
tis alijs diuine legis transgressio[n]ib[us]: Au
dite quid dicat lex. Si imp[er]ialis maiestas
.i. de legibus. Sentētia cōtra aliquē dā
ta pro aliquo casu nedu[m] pro illo: sed etia[m] p[ro]
oib[us] seq[ue]ntibus similis offense debet ser
uire. Et decretalis de excessibus p[re]lato
rum. ca. j. Pro vestris excessibus vos t[ame]n
liter puniemus q[uod] timore p[er]ne vestre ces
teri a similibus abstinebunt. Nam p[un]itio
vni[us] o[mn]i[um] esse metus m[un]do[rum]. P[ro]p[ri]e exēplu[m] iux
ta legē. q[uod] d[icitu]r m[od]o dicit[ur] o[mn]i p[er]tores. Audite

lesum dicere: Dar. xij. Qd autē vobis dico: oibz dico vigilate. Et qre vigilabim? qz horredū est incidere in manu dei viuē tis. Heb. x.

Dñica. xvij. post Trinitatē.

Sermo tertius.

Quod est.

q. zc. Confirmabit vos vsq; i finē sine crimine in die aduē tus dñi nři iesu chři. j. Cor. j. Si ei? mā data obseruetis: pfirmabit vos zc. vbi se tria cōtemplanda.

Prīmū desideranda pmissio. Confir mabit vos.

Scdm pmissionis procuranda cōditio sine crimine.

Tertiū eiusdē ptiuatō. Et iterū in die dñi zc. vsq; i finē. De his tribz. j. Pe. v. Ipe pficiet: pfirmabit: solidabitq;.

Quod zc.

p. Rīm? ar. An lex vet? sit grauior no ua: q. nō. Ar z vir? sūt circa dif ficile: qz vbi maior p̄tus: ibi maior difficul tas: s; maior ē p̄tus in lege noua. Cōtra. Matt. xj. Iugū meū suauē ē: z on? meū leuē. Rūdet Bo. i. ij. dis. vl. De dua? b? legibz est loq; tripliciter. Primo mō rōne p̄ceptoz obligatū: z sic qntū ad nu merū lex vet? erat gūlor p̄ mltitudinē iudicialiū z ceremonialiū. Quātū pō ad p̄fectionē z arduitatē: gū? z difficult? est euāgeliū. Scdo mō rōne affectionum monētiū. z sic leui? ē euāgeliū: (ad cuius obfuantia moner amor q; alleuiat on?) qz vetus lex ad cui? obfuantia monebat ti mor cui iūcta erat gūis punitio: qd figu ratū fuit. Ezo. xvij. vbi dī q; man? moysi erāt gūes. Tertiū mō rōne sacramēto rū adiunatū: z sic multo leuior ē lex noua q; vetus: qz sacra ve. le. multū habebant pōder? z paz de efficacā p̄tus. Ecōtra pō sacra noue legē parūā hnt difficultatē z mltā vtilitatē. Ad illud autē qd obijcē dicēdū q; p̄t? eē dī circa difficile ipi natu re puate p̄tutē: nō at respectu nature ifor mare z p; q; am eleuate. Hec Bo. Pro fūd. In hūanis opibz gūitas z difficultas puenit plexq; ex voluntate. Nā vt dī Te/ rēcius. Nulla ē tā facilis res qn difficultis

lit: quā iust? facias. Jo Sen ad Lu. Da operā ne qd vnq; inuit? facias. Involente nō ē necessitas Qui iperla libēs accipit p̄tē acerbissimā fuitur? effugit. Eū q; qrt tur de gūitate legē no. ac ve. zc. Dic rñ. vs. Et q; clude q; deuotio multū alle uiat opus Un Ber. Vbi amor nō labor s; sapor. et Aug. Dia seuā z imania: fa/ cilia z ppe nulla facit amor. Sed heu nūc impletur p̄phetia pauli dicentē. ij. Tim. ij. Erūt hoies seipos amātes: zc. seqt si/ ne affectiōe zc. Qd? q; sūt sine affectiōe spūaliū: s; mlti afficiūt. ad carnalia: mul ti ad terrena. Fac inuēctiuas. Et qm mlti sūt sine affectiōe spūali: iō eoz opa nō sūt deo accepta. F. gura. Leuit. ij. p̄cipitur thus poni i sacrificijs Et Leuit. vj. Ignis in altari sp; ardebit: quē nutrier sacerdos subijciens ligna manu per singulos dies. Per thus sūt deuotio q; z p; ignē sūt q; ignis deuotiōis nutriendus ē p; ligna bo/ naz p̄siderationū. Vbi autē ē hmoi deuotio: nihil ē gūe. Un z Ezo. xvij. postq; dī ctū ē q; erāt man? moysi graues. Aaron z hur posuerūt lapidē sub? eū z sustēbant man? ei. Aaron interpretat mōs fort; sue mōtanus: z sūt eleuatōnē mētis ad cele stia. Et hur interpretat lumē aut ignis seu icēdiū: z sūt feruorē deuotiōis. Isti duo sustinet z alleuiat man? i. op; subijciēdo lapidē. Ichm cui? cōsideratio oia reddit leuiā. G. sup illd. j. Jo. v. Mandata ei? gūia nō sūt. Bo. Habēti charitatē.

s. Eos ar. In p̄ced. zc. In isto dicen/ dū de p̄tuosa phariseoz p̄futatōe. Q; em? vt ait Chryso. Iudei existiman/ tes chm purū hoiem eē tentabāt eū: neq; q; tentassent si filiū dei credidissent: iō vo lens eis oñdere q; de? erat: talē interroga tiōnē eis p̄posuit: dicēs. Quid vob; videt de chzo. i. de messia pmissio cui? fili? est. Hoc tō forte qrit: qz ex q; totā legē dīrepe rat ad duo mādata dilectiōis: vult osten/ dere hec duo mādata reduci ad vnū vili gibile qd ē chz. Nihil em; diligit tāq; dā z p̄im? nli chz. Dicūt ei David: credē tes illū eē purū hoiem. At illis: arguēdo in p̄riū. Quō g; si chz est pur? bō vt cre/ ditis: dauid eū in spū scro vocat eum dñm suū: qd nō liceret si eēt fili? ei. Dicit eni dauid. Dixit dñs dño meo: sede a dextris.

Dñica. XIX. post Trinitatis

meis. Si g. dauid vocat eū dñm suū: quō fili? et? Et nō poterat ei rñdere verbū: neq. ausus fuit quicq. ex illa die eūz ampli⁹ interrogare. Hiero. 30 cōfutati sermonib⁹: vltra nō interrogat: s. apertis lime cōprehensum romane tradūt prātī. Et q. intelligim⁹ venena inuidie superari quidē posse. s. difficile q̄scere. In verbis autē pdictis dauid adduct⁹: a dño ad pfutationē phariseoz: declarat triplicē veritatē circa gloriā ch̄i.

Prīa ē p̄tas ip̄ialis dñatiōis.

Scda ē p̄tas eq̄lis sessiōis.

Tertia ē p̄tas victorialis triūphatiōis. Prīa igit. rē. q. dauid vocat eū dñm. Si cut em dicit Hieron⁹. Vocat eum dñm suū nō errore incerto nec p̄ua volūrate: s. a sp̄scō. Scda est p̄tas eq̄lis sessiōis: cū dicit. Sede a dextris meis. Im⁹ possibile est em purū hoīem sedere a dextris dei. Dicit g. dauid Dixit dñs. i. de⁹ p̄r: cui⁹ dicere ē filiū equalem gñare: dño meo. i. ch̄io filio suo: sede a dextris meis fm q. deus es. Remigius. A dextris dei sedere ē in honore z eq̄litate paterne dignitatis manere. Tertia est veritas rē. cū dicit. Donec ponā inimicos tuos: scabellum pedū tuoz. i. donec hoīes tibi rebelles subiugauero: vel bona z volūtaria subiectōe vt credant te verū deū z hoīem: vt coacta subiectiōe vt in die iudicij p̄māf et credāt inuiter: ita vt velint nolint subiecti sint tibi: sicut scabellū pedib⁹ est subiectū. Remigius. Donec: idē p. infinito ponitur: vt sit sens⁹: s. semp z inimici tui subicient pedib⁹ tuis. Et vt dicit Ebr̄y. Hoc debuit eos inducere ad timorē: s. nec sic i ducti sūt. Talis em p̄sideratio etiā nos ipsos iducere dz ad timorē qm̄ necessario habem⁹ corā tanto iudice cōparere: z ab eo sniam durā z increpationē sustinere. Exēplū legim⁹ in vitaspa. q. qdā interrogaunt senē. Vñ abba mihi hoc. Cor meū durū est. Nō timer deū: quomō eū timebo. Rñdit senex. Puto q. si hō in corde suo retineat increpationē: possidebit timorem. Dicit ei frater. Et qd est increpatō? Rñdit senex. Ut homo in omni re increpet animā suā: z cogitet q. necessario oportet tādē deo occurrere z increpationē ei⁹ z scōz sustinere cum dura snia. Eccl. iij.

Cor durū male habebit in nouissimo.

Et ar. Quod. qm̄ ch̄is est sūm⁹ dñs corā q. etiā velim⁹ nolim⁹ cōparere nos oportet. Quātū g. timere debem⁹ ei⁹ mādāta trāsgredi. Nā vt habet extra de maiortate z obedientia. Si quis venerit. Et. ff. de re militari. l. desertorē. s. Si miles: vassalus nō obediēs mādātō p̄ncipis: morte dign⁹ est. Pone casum vt vi debis: notādo illud Levit. xij. Ego dñs leges meas custodite.

Dñica. xix. post trinitatē.

Sermo primus.

Ransfreta

uit z venit in ciuitatē suam. Dact. ij. Renouamini i

spū mētis v̄re z induite nouū hoīez q. fm deū creat⁹ est in iusticia z scititate veritatis. Eph. iij. Si volumus spūaliter crāsfretare z venire in ciuitatē celestē: oportet nos renouari Juxta r̄ba bri pau. di. Re/ nouamini rē. Vbi apls inducit ad tria.

Prīo ad reformationē Renouamini rē. Scdo ad p̄formationē: z induite nouū rē. nouū inq. hōiem. i. ch̄m iuitādō ei⁹ sanctam p̄uersionem.

Tertio ad informationem. in iusticia z scititate veritatis. De p̄mo. Ro. xij. Re formamini in nouitate sensus v̄ri. Et ar/ tende q. hō q̄nticūq. sit p̄fectus dz semp reputare se de nouo inchoare. Eccl. xviij. Cū p̄sumauerit hō: tūc incipiet. De se/ cūdo. Ro. xij. Induim⁹ dñm iesuz ch̄m De tertio. Ibidē. Induamur arma lucis.

Trāsfretamini rē.

p. Rim⁹ ar. An decuerit ch̄m trāsfretare. i. mare hui⁹ mōi trāsfire paupe rē vitā ducēdo: nō. Ch̄is maxie inuic/ tauit hoīes ad exēplū hūilitatē. Juxta illud Dact. xj. Discite a me q. mitis rē. s. hūilitas maxie cōmēdat in diuitib⁹. Eccl. tra. Dact. viij. Fili⁹ hoīs non hz vbi ca/ put suū reclinet. Rñdet Ebo. iij. p. q. xl. Ch̄m decuit in h̄ mūdo paupere vitā ducere. Primo qdē q. h̄ erat p̄gruū p̄dicatiōis officio p̄f qd venit Dporet em p̄dicatores a cura re/ seculari cē absolutos. Vñ ipe aplos ad p̄dicandū mittens dixit eis. Nolite possidere aurū rē. Scdo

sicut assumpsit mortē corporālē vī vitā largiret spūalē: ita paupertatē corporālē sustinuit vt nobis diuitias spūales largiret. ij. Cor. viij. Scitē grāz dñi rē. Tercio ne si diuitias haberet: ei p̄dicatio cupiditatis ascriberet. Vñ hieronym⁹ sup̄ Matt. Si apli diuitias habuissent: viderent nō causā salutis hoīm: s; causā lucri p̄dicassent. Ad argumētū autē dicēdū q̄ in eo q̄ est necessitate pauper: hūilitas nō multū cōmēdatur: s; in eo q̄ voluntarie. Talis em̄ paupertas est maxime indicū hūilitatis. Hec Thom. Pro sūb. Magna p̄suz laudabilis ē p̄tenere opes. Vñ marciat. Ardua res hec ē opib; nō tradere mores. Et Sen. Aude hospes p̄tenere opes: qz nemo alijs dign⁹ deo est q̄ opes p̄tem p̄ferit. Cū q̄ gr̄e. An decuerit rē. Dic vt s. Et qua p̄cludet q̄ veri chīiani nō s; mūdi amatores: s; p̄p̄tores. Vñ. j. Joā. ij. Nolite diligere mūdū neq; ea q̄ mūdo s; qm̄ si q̄ diligat mūdū nō ē charitas p̄ris in eo. Q̄ mūdāno: avari. rē. Et q̄ mala p̄t vīam auariciā p̄peratis: p̄ditiones: fraudes: vsuras. Nam vt hī. j. Tim. vj. Radix oīm maloz cupiditas. Et q̄ oīm maloz cumulus est. Auaricia siue amor diuitiaz: sic terre adheret q̄ p̄tēnit celū. Sic edificat in arena q̄ edificare in celis non curat. Figura. Gen. iij. Cain q̄ interpretat possessio dñi edificasse ciuitatem: nō abel q̄ dñi iustus: interpretat luctus: qz scī cor nolūt terrenis infingere: s; dicūt cū paulo illd pauli Heb. vitio. Nō habem⁹ hic ciuitatē manētē: s; futurā inquirimus. Ecūdu ar. In euāgelio tria innuūt tur p̄siderāda q̄ p̄sideratio nos in ducere d; ad trāsfretādū. i. trāseundū mare hui⁹ mōi vt pueniam⁹ i ciuitatē sup̄nā. Primum est saluatoris inextimabilis benignitas.

Scdm: p̄ctōis miserabilis infirmitas. Tercū: penitētē desiderabilis sanitas. Prīmū igit rē. q̄ notat in euāgelio cū dicit ascēdes iesus in nauiculā trāsfretauit z venit in ciuitatē suā. In hī em̄ s̄ḡtur q̄ benigne visitat fideles suos. Per nauiculā autē allegorice pōt intelligi ipā chīstī hūanitas: vt ipā beata virgo in cuius vtero carnē sumpsit. De q̄ pōt exponi illud. Prover. vltimo. Facta est quasi nauis in

stitoris rē. Ciuitas illa ad quāz venit ad literā dicit nazareth s; alijs: s; alios capharnaū in q̄ ciuitate frequēter habitabat. Allegorice autē est ecclesia militans in qua post trāsfretationē maris hui⁹ mūdi manet in sacramēto altaris. Matth. vltimo. Ecce ego vobiscū sum vsq; ad cōsumationē seculi. Moraliter est aīa rōnalis in quā venit per grām. Jo. xij. Ad eū veniem⁹: z mansionē apud eū faciem⁹. Anagogice autē ē ipā ciuitas celestis in quam trāsfretato mari hui⁹ mūdi glōse ascendit. Exemplo autē chīi si volum⁹ tandem attingere portū salutis z puenire in illam ciuitatē celestē debemus nūc trāsfretare. Et hoc triplici trāsfretatōe.

Prīmā: ē trāsfretatio maris p̄cti.

Scda ē trāsfretatio maris hui⁹ mūdi.

Tercia est trāsfretatio maris cordis humani.

In hoc sermone dicendū de primā. vīz quōd mare p̄cti trāsfretandū ē. Et hoc cū nauicula p̄nie. Et vt ad hī diligenti⁹ agendū inducamur: p̄siderem⁹ q̄ sit pericul⁹ sum hoc mare p̄cti.

Cū p̄t gubernatoris absentia.

Cū p̄t p̄rarioz vehementia.

Cū p̄t p̄dictoz inaduertentia

Primo p̄t rē. Gubernator aīe nr̄e spūs sc̄tus est: z q̄ sol⁹ nos pōt p̄ducere in ciuitatē celestē. ps. Spūs tuus bon⁹ deducet me i terrā rectā q̄ est terra. i. regio stabilitas z solida viuetiū eternalit. De q̄ alibi. Credo videre bona dñi in terra viuetiūz. Hīte autē gubernator est absens p̄ctōib; Jo. ps. Toge a p̄ctōib; sal⁹. Vñ. j. Reg. xvj. Spūs dñi recessit a saul. Saul enim interpretat abutēs siue abusiū eoz: z s̄ḡt peccatōrē q̄ donis dei abutit: vīz corpore: aīa: z tpali substantia. De hoc ḡ mari p̄cti exponi pōt illud Job. xxvij. Mare loquit: nō ē mecum. s. sapia q̄ est donū spūs sc̄ti. Scdo p̄t p̄rarioz vehementiaz: vīz ex v̄toz ipulsiōe. i. tentationū diaboli. Dan. vij. Quattuor venti pugnant in mari vīz vana spes: vanus timor: vana lep̄cia: vana tristitia. Grego. Assi dua ipulsiōe diabol⁹ tentat: vt saltē redio vincat. T̄t ex v̄ndarū compulsiōe. i. tentationū carnaliū. Gal. v. Caro z cupiscit aduers⁹ spūs T̄t ex carybdū seu abyssoz

Dñica. XIX. post Trini.

attractione. i. mūdānāz cupiditatū. Aug. Amas mundū absorbebit te: amatores suos vorare nouit: nō portare. Tertio ppter p̄dictorū inaduertentiā seu ignorantiā. Peccatores em̄ nō aduertūt h̄mōi picula. Vñ Prouerb. xxiij. Eris q̄si dor̄ miens in medio mari: z q̄si sopit⁹ guber⁹ nator amisso clauo z dices. Verberaueſt me. s. suggestiōes diaboli: z ego nō do/ lūi. traxerūt me. s. voluptates z cupidita/ tes z ego nō sensi. Heu q̄multi piculā/ res picula nō cogitāt: q̄ nec mortē nec infernū p̄siderāt. Exemplū de his q̄ erāt in ciuitate hierl̄m: cui dñs dicebat Luc. xij. Et quidā in hac die q̄ ad pacē tibi nūc at abscondita sunt ab oculis tuis zc. Apoc. iij. Si nō uigilaueſt ueniā ad te zc.

c **Er̄t** art̄c. Aud. zc. Vigilate q̄ ne peatis. Dicit lex. ff. de pacis. l. Sū/ ma. Quilibz debz p̄ suis negocijs uigila/ re. Et sicut dī. vij. q. ij. c. vlti. Vbi maius est piculum: cautius z diligentius est agen/ dū. Audite. Si essetis in mari z fractum esset nauis gubernaculū: et flaret uentus uehemēs: z ibidē cū alijs dormiret: nōne essetis in graui piculo? Si autē uigilātes picula uideret: nōne timore p̄cussi/ q̄qd esset possibile p̄ euasione diligent agerētis? Multo ḡ diligent agere debetis ad trās/ fretandū mare p̄cti p̄ euitādis piculis ca/ rybdīs infernalis. Ideo ut dicit saluator Dat. xij. Videte uigilate z orate.

Ser. ij. p̄ eadē dñica. xij post Trinita.

Ranffreta

c uit zc. Deponētes menda/ ciū loq̄mini ueritatē vnus/ quisq̄ cū primo suo qm̄ sum⁹ inuicē mē/ b̄z Eph. iij. Si faciam⁹ h̄: trāffreta/ bim⁹ cū ch̄zo. In illis autē p̄bis tā rāgūt/ Primū falsit̄as exclusio: Deponē. mē. Scdm̄ p̄tatis hortatio: Loq̄mi. p̄ta. Tertū hortatiōis rō: qm̄ sum⁹ zc. De p̄mo Ps. Perdes oēs q̄ loquū. men. De scdo. ij. Tim. ij. Sollicite cura teipm̄ p̄babilē exhibere deo opariū incōfusiōnē recte tractantē verbū ueritat̄. De tertio Ro. xij. Alter alterius mēbra. Tranffretauit zc.

p Rimus art̄c. An ch̄s debuerit cum hoibus p̄uersari? Q. nō. Deū nō cō/ uenit cū hoibz p̄uersari. Contra Baruc. iij. Cū hoibz p̄uersat⁹ ē. Rñsio p̄m Th. in. ij. p. q. xl. Cōuersat. o ch̄i talis ēē de/ buit ut p̄ueniret fini incarnationis p̄pter quā uenit in mūdūz. Uenit autē in mōnū Primo ad manifestandū ueritatē: sic ip̄e dicit Jo. xij. Ego in hoc nar⁹ sum z ad h̄ uenit in mūdū ut testimoniiū p̄hibeā ue/ ritati. Jo debuit in publicū p̄cedere p̄di/ cādo. Vñ z Lu. iij. Quia z alijs ciuitatibz bus opt. t me euangelizare regnū dei: qz ad hoc missus sum. Scdo uenit ad hoc ut hoies a p̄ctō liberaret. j. Tim. j. Ch̄s ielus uenit in hūc mūdū p̄ctōres saluos facere: Jo dō req̄rere debuit p̄nitē. es sicut p̄altor ouē perditā. Tertio uenit ut per ipm̄ accessum habeam⁹ ad deū: ut dī Ro. ma. v. Jo p̄ueniēs fuit ut familiarē cum hoibz p̄uersando fiduciā daret ad se acce/ dendi. Hoc Tho. Pro fund. Sarz cō/ ueniēs est ut p̄nceps aliq̄ cū subditz con/ uerteret: qz ut dī Hegeri⁹ li. j. de re m. lita/ ri. Principis doctrina p̄dīse pōt multū subicere. Vñ sarz b̄z q̄ decet eū cū eis cō/ uersari. Vñ de ch̄zo sumo p̄ncipe dī in li bello metrico de p̄ceptu mūdi. Uer⁹ saluator nostr̄eq̄ salutz amator. Quēdōqz uolēs nobis oñdere normā. Se dedit exē/ pli: rectaqz p̄ oia formā. Cū ḡ q̄ritur An ch̄s zc. Dic rñ. ut s. Et q̄ p̄clude q̄mā/ gna z mirāda sūt dei in nōs beniuolentia. Quantū ḡ studere debem⁹ ut ei gratum obsequiū imp̄edam⁹. Uigil q̄m̄lert est p̄ctōres q̄ sibi p̄dictis z repugnatz: forni/ catores et adulteri z eoz fautores zc. qd dicere poterit⁹ qm̄ uelitis nolitz corā eo cō/ parebitis. Ro. xij. Dēs stabim⁹ aī tris/ bunal ch̄i Cōfugiam⁹ ḡ p̄ p̄niam ad ei⁹ miam. Nā ip̄e dicit Zach. j. Cōuertimini ad me z ego p̄uertar ad uos. **Figura i** euāgelio hōd. qz trāffretauit et uenit in ci/ uitatē suā. i. in aiām ad se reuertentēz sibi dedicatā. Et Lu. xij. Sacerdos cupiēti illuz uidere: z eū aspiciēti dixit dñs: Hodie in domo tua optet me manere. Aug. O q̄/ suauis es dñe: hūiles spū sūt dom⁹ tua. **s** **Ecūd⁹** articulus. In p̄ed. zc. In h̄ aut sermone dicendū de trāffretatōe maris mūdi. Circa quā p̄siderādū est q̄

periculosum et dubium est hoc mare.

Tum propter ventorum prarietatem

Tum propter locorum diuersitatem.

Tum propter vasorum qualitatem.

Primo propter ventorum. i. affectionum prararietatem. Iuxta illud Proverb. xij. Vult et non vult piger. Voluit quippe multi saluari: sed si voluit bene operari: voluit gratiam obtinere: nec tamen voluit penitere etc. Secundo propter putrefactionem: per quam intelligunt aduersa: hoc est piscium marinum quod dicitur scylla. i. saxum latens sub mari. Et dicitur Iherosol. li. etym. quod motus struosam faciem fabule illi dederunt quasi foris in mari homines succincti capitibus caninis: quia collum illis fluctus: canum latrat: videntur exprimere. Et venient signant detractores et suffratores. Item propter diuersitates voraginum seu locorum vertiginosorum: per que si gnant fraudulentie demonum et malorum hominum. Item propter diuersitatem pcellarum vehementium per que intelligunt mundane prosperitates que sunt fluxibiles ut aqua. De hoc mari exponi potest illud Apoc. xij. Unde de maribus bestia ascendente habente capita septem: scilicet malicia septem viciorum capitalium: et corum nua decem. i. transgressionem decem preceptorum decalogi. Tercio propter vasorum qualitatem. Habent enim nauigantes in hoc mari vasa fragilia: onerata: et pforata. Vasa ista sunt corda humana que plerumque solo visu franguntur. Affectionibus mundanis et carnalibus onerantur. Sap. ix. Corpus quod corrumpit aggrauat aniam: et depmit terrena inhabitatio sensum multa cogitantem. Sunt etiam homines vasa pforata. i. patula et apta per imprudentiam ad recipiendas vanitates. Ps. Filij hominum vsquequo graui corde: ut quod diligitis vanitatem et quicquid mendacium. Hoc mare transiit Christus abeundo: quoniam nihil terrenum possidere voluit. Quod et signauit quando supra mare sicilicet pedibus ambulauit: in hoc datus exemplum quod sicis pedibus. id est non in uisceribus affectibus ipsum transeam. Sed heu quam multi in hoc mari pereunt: adeo teporalibus inuiscari quod omnino propria anime salutem postponunt. Exemplum refert Vincentius in spe. morali: de quodam qui quatuor libras accommodauerat: per quodam debebat habere duodecim ad quatuor annos. Adueniens autem sacerdos nihil ab eo extorque potuit: nisi hec verba: Duodecim libras quas

talis debet per quatuor reddat. Eccl. i. Qui aux diligit: non iustificabit.

Eritus art. Audistis etc. Cum omni ergo diligentia vigilate et scie nauigium parate: ut possitis periculum euadere: nec articulum mortis expectare: quoniam tunc difficile nimis erit euadere. Notate quod dicit lex. ff. de iurisdic. omni iudicium. l. Si idem. A certo propter incertum non est recedendum. Et regula iuris dicit. In dubijs tutior via est eligenda. Et sumit ex capitulo. Iuuenis de sponsa. Audite. Si haberetis transire per mare periculosum. scilicet tempestuosum atque periculosum. An expectaretis parare nauigium inter pcellas? Certe non. alias vix possitis euadere: quia pcella subuerteret nauigium antequam esset paratum. Notate. Nullus est transitus maris sic periculosus: sicut transitus mortis. Quod ibi perit: quia nauigium ante horam peremptum non parauerunt. Parate igitur diligenter tempus sanitatis nauigium per penam. Talis enim est secuta. Periculosa pro et dubia est penam in mortis articulo. Jo. Aug. Penam in homine sano sana est: in infirmo infirma: in mortuo mortua.

Dñica. xix. post Pentecosta. Ser. iij.

Transfretauit

Et. Transfretauit et nolite peccare. psal. liij. et Ephes. iij. Si sic faciam: transfretabimur. Notandum autem quod triplex est ira. Prima est excusabilis que peruenit ex naturali inclinatione: non percedens ultra primos motus. Hec nullus culpe a doctoribus existat. Nam teste philosopho. Primi motus non sunt in potestate hominis. Secunda est laudabilis. scilicet ira per zelum que perungit ratione offensionis diuine. Et hoc dupliciter. Aliquando de offensione propria. Unde super illud ps. Transfretauit et nolite peccare: Dicit glossa quedam Transfretauit vobis metipsum de peccatis preteritis: quod est penitere. et amplius nolite peccare que dicitur in cordibus vestris. i. de his que tractatis in corde per spirituales nequias. et in cubilibus vestris. i. de his que voluntis in carnalibus delectationibus. De his inquit omnibus perungimini. scilicet per penitentiam. Aliquando de offensione aliena: sicut iratus est moyses contra idolatras. Exod. xxxij. Et hec

Dñica. XIX. post Trini.

lias extra sacerdotes baal. iij. Reg. xvij.

Tertia est ira vituperabilis: Pata cū ali q̄s appetit iniuste vindictā fin deliberatā rōem. Hec turbat potētiā aie. Ps. Turbata est in ira oculus me⁹ zc.

Transfretavit zc.

p. Rm⁹ ar. An ch̄s debuerit solis su deis p̄dicare: qđ ideo q̄ritur hic: qđ dicūt verba p̄posita. q̄ redḡr in ciuitatē suā nō p̄cedens ad terrā gentiliū. Q. nō. Ela. xliij. Dedi te in sedē gentiū. Contra Dat. xv. Nō suz missus nisi ad oues q̄ p̄i erūt dom⁹ ist⁹. Rūdet Tho. in. iij. par. q. xliij. q̄ hoc fuit p̄ueniēs. P̄mo quidē vt oñderet p̄ suū aduentū impletas esse. p̄ missiōes factas iudeis: nō gētilib⁹. Vñs Ro. xv. Dico ch̄m ministrū fuisse circūci sionis ad p̄firmādas p̄missiones patruz.

Scdo vt eius aduentus oñderet esse a deo. Que em̄ a deo s̄: ordinata suat. Ro. xliij. Hoc autē debuit ordo exigebat vt iudeis q̄ erāt deo p̄p̄iores p̄ fidē et cultuz vnius dei p̄mo doctrina ch̄i p̄poneretur.

Tercio vt iudeis auferret calūniandī materiā. Ad argumētū autē dicenduz: q̄ ch̄s fuit in lucē gentiū p̄ discipulos suos post passionē suā: tñ ante passionē suā nō debuit eos om̄ino repellere ne spes salutis eis p̄cluderet. Et p̄pter hoc sunt admitti p̄culariter aliq̄ gentiliū p̄pter excel lentia fidei z deuotiōis. Hoc Tho. Pro fundamēto. Tertū est q̄ deus vniuersalr respiciat bonū humani gñis. Vñs Quid. in li. fastoz. Jupiter arce sua: totū aspēctat in orbe. hoc tamē cū debito ordine facit. Adet simphm. xij. meta. Bonū vniuersi p̄stet in ordine. Voluit ḡ ch̄s p̄uidere salutē tā iudeoz q̄ gentiliū: sed ordine cō ueniēti. Cū ḡ querit: An ch̄s zc. Dic rñ. vt s̄. Et q̄ p̄lude q̄ vitupandī sunt iudei quib⁹ p̄ncipaliter in p̄p̄ia p̄sona ch̄s vo luit p̄dicare: et tamē increduli z indurati remanserūt: quēadmodū ip̄s predixerat Ioan. viij. In p̄cto vestro moriemini. Ca uete ne similes sitis: O avari: o pauperū opp̄ssores: falsi p̄q̄ssores: luxuriosi et vñ fautores: iracūdi: p̄iuri: mendaces: excōi cati zc. Ecce nisi p̄uersi fuerit: postea q̄ dñs vos expectauerit: in abyssum inferna lem detruget. Figura de indurato pha raone et egypti⁹ q̄s oēs tandē sumersit

dñs in mari rubio. Expone notādo illud Eccl. iij. Cor duz male habebit in nouis. q̄ Eccl. de art. In p̄ced zc. In isto de cēdū de tertia trāsfretatōe q̄ est trāsfretatio maris cordis hūani. In quo ma ri inuoluimur p̄ diuersas cogitatōes et affectiōes: Hoc ḡ mare piculosum est

Tū quia imp̄scrutabile.

Tū quia instabile.

Tū quia dubitabile.

P̄mo q̄ imp̄scrutabile p̄pter p̄funditatem. Eccl. i. Profundū abyssi q̄s dīmen s̄us est. Hiere. xviij. P̄tū est cor homis et inscrutabile. Et q̄s cognoscerit illd. Sic tñ h̄z. j. Parat. penult. Dia corda scrutat deus: et vniuersas mentiū cogitatōes i⁹ telligit. Scdo est instabile p̄pter vari as tentatiōes. Nihil em̄ p̄t q̄tare mare cordis hūani nisi ille de q̄ legit: q̄ impa uir ventis z mar. Dat. viij. Aug. Fecit nos dñe ad te z inq̄tū est cor n̄m donec requiescat in te. Tercio est dubitabile p̄pter paupertatē. Frequēt em̄ in hoc mari de ficiūt ea q̄ sunt necessaria ad viuendū et nauigādū. l. p̄uites. Caret etiā v̄eto grē siue aura spūsc̄i. Hoc mare ch̄s trāsfre tauit: q̄ cogitatōes p̄auas non habuit. Ela. lv. Sicut exaltati sūt celi a terra: sic exaltate sunt vie mee a v̄is vestris: z cogitatōes mee a cogitatōib⁹ vestris. Et Job. ix. Qui gradit sup fluctus mar⁹. Si militer ḡ debem⁹ hoc mare transire p̄auas cogitatōes fugiēdo. Prouer. iij. Custodia serua cor tuū: quoniā ex ip̄a vita p̄cedit. Statim ergo vt senties cogitatō nem aliq̄ supbie: auaricie. luxurie et ali loz vicioz: studeas rep̄mere: bonas cogitatōes introducēdo. Celsarius. Incipit amicus bonas cogitatōes diligere: z statim ab h̄is q̄ male sunt nos dignabit dñs li b̄rare. Et p̄cipue ad hoc valent cogitatōes alicuius rei amare. puta mortis. Ec clesiastici. xli. O mors q̄ amara est memo ria tua. Itē memoria terribilis diuini iudicii. Sopho. j. Vox diei dñi amara zc. Itē memoria dñice passionis. Thren. iij. Memorare paupertatis mee z transgressiōnis z absinthij z fellis. Exemplū in vi talpatz. quib⁹ dā petētib⁹ quomō malis cogitatōib⁹ carere possent: ait quidā se b̄ nex: Sicut ponit amaritudo. yberi vt p̄u

Dñica. XIX. post Trinitatis

tit. xj. scribit q̄ dñs aliqd morticinū cā-
gebat. Imūd⁹ erat. Per morticinū quod/
libet pctm mortale intelligit: q̄cūq̄ tan-
git illud p̄ censum imundus est. Unde
Rhom. j. Digni sūt mortis nō solū qui fa-
ciunt: s; etiā q̄ cōsentiūt facientib⁹.

8. **Q**uod articulus? In pced. 22. In h. d. d. cedu. d. peccator. misabili infirmitate. rel. signat per dispositionem paralytic. Erat em paralyticus iacens in lecto. Et sicut h. Lu. v. portat. a quatuor viris. In his notat triplex pctio. miseria spualis. Prima e miseria spualis pccatis.

Scōa est spūalis deiectiōis.

Tertia est spūalis debilitatōis.

Prima igitur etc. quia scilicet peccator est perversus
gressu meritorie operatiois. Et hoc signat
per paralyticum qui puer hominem gressu et opere
corporali. Proverb. xxiij. Diversos popu-
los facit peccator. Secunda est miseria spi-
ritualis delectiois siue pstrationis. Sic
enim paralyticus ille iacebat erat in lecto: sic pec-
cator in imo sacer deiecit^a a sublimi statu
gracie naturalis dignitatis. Apoc. iij. De-
mor esto itaque vnde excideris et age pnia

*Tertia est miseria spūalis debilitatio-
nis Sicut em̄ paralyticus ille sic debilita-
tus erat q̄ se mouere non poterat vt ve-
nisset ad inedicū: ideo portabat ab alijs:
sic nec peccator seipm̄ mouere pōt ad pe-
nitētiā nisi diuina misericōdia puenire Ber.
Difficilis quidē res 2 soli dīne p̄uiri pos-
sibiles: suscepti semel p̄ti iugū de ceruici-
bus suis excutere: qm̄ q̄ facit p̄tīm seruus
est p̄ti p̄eritos autē q̄tuor portitores
intelligi pōt q̄tuor p̄sideratiōes motiue
p̄tōrū ad querēdū penitētię remediū.*

Prima est Consideratio turpissime defor-
mitatꝝ q̄ scz ē in aia p pccm̄. Scda ē cō-
sideratio offense maiestatis. Tertia est
Consideratio spalis breuitatis. s. huiꝝ vite.

Quarta est fidei ratio gebēnalis acer-
bitatis: vlti q̄m̄oz p̄nitores sūt cogni-
tio dei q̄. s. habet p̄ fidē. Cognitio p̄cti q̄
ad ei⁹ turpitudinē: sp̄s. s. dīne mīe: t̄ tior
sc̄z p̄nē q̄ multos reduxit. Exēplū i n̄/
nūm̄is. Jone. iij. Prouer. xv. Per timorē
dñi: declinat oīs a malo.

¶ Tertius articul⁹. Aud. zc. Ne differ-
ratis ergo querere medicinā contra
morbum tam grauem ne forte tandem in

mortis articulo cōstituti medicinā querā
 tis ⁊ inuenire nō possitis. Nā vt dīc Aug.
 de pnia distin. viij. Siquē in vltima necessi
 tate voluerit accipe pniām: fateor illi nō
 negamus qđ petit. Pniāz dare possum⁹;
 securitatē vō non. Aliqd dico dānabit s;
 nec dico saluabit. His gā dubio libera
 ri: Age pniām dū sanus es ne forte tandē
 cōpellaris dicere qđ hf. i. vl. de ptaben
 da stipulatiōe. Quādo potui nō volui: et
 quādo volui nō potui. Credo qđ siqz cor
 porali morbo vexatus: puta paralytic⁹
 cens: s; sciret pīculum imminere pīnue de
 bilitatiōis ⁊ mortis nisi cito pvideret
 sciret peritū medicū paratū venire si ro
 get. Credo qđ nō differret. Expōe ⁊ appli
 ca notando illud. Proverb. vi. Discurrē:
 festina.

Pro eadem vñica. xix. post trini.

Sermo quintus.

Ranffreta

tauit zc. Qui furabat. zc.
vsq; in finē. Eph. iij. Sic

neceſſe ẽ facere ſi volum⁹ trãſſretare. Ibi
autem tria ſũt notanda.

Prīmū: est malicie correctio: qui fura
bas iam non fu.

Secūdu: est correcti exercitatio. Da-
gis autem la.

Terriū: est exercitātī recta intentio vt
habeat vnde zc.

De pmo. Esa. lv. Derelinq̃t impi⁹ viam
suā. zc. De scōo. Job. v. Hō nascit̃ ad la-

boze. De tuo. p̄s. Bt̄us q̄ itelligit sup e/
Trāsfretauit. zc. (genū. zc.

p Rīm⁹ ar. An de⁹ dicat vere venire
i aiaz iusti z in ea bitare tāq̃ in ciuiz

tate sua trāsfretato. i. omisso mari. i. corā
de pctōis. Vide dñica. j. post ep̃ph. ser.

¶ Et feria. iij. post dñicā in passiōe.
S. Cōs ar. In pced zc. In h f. dīcēd d

penitētis desiderabili sanitate q̄ sigt
in curatiōe paralytici. Ubi tria insinuan

Primum: ē pparatiua dispositio.

Secūda: est effectiua operatio.
Tertiū: ē ꝑsecutiua magnificatio.

Prīmū ē igit. pparatiua dispositio: q. s. ē p
fidē p quā fit pma uersio mēt in deū Et

figit p fide illoz q portates palyticu qre-
bat eu ponere an iesuz. Et sic hñ Luce. v.
Nō inuenientes q pre illū inferrēt p turba
ascēderūt sup tectū: p reglas submisert
eū cū lecto i mediū aū iesuz. Et vidit ies?
fidē eoꝝ. Chryl. Occurrebat at z i hñ ipi?
patiētis fides. Nō em sustinuerit se infe-
rius submitti nisi credidisset. Scdm ē
effectiua opatio q fit p pñu chñ. Qui cuz
vidisset fidē illoꝝ: dicit. Cōfide fili: remitte-
tū tibi pctā tua. Et ecce qdā de scribis.
dixerūt intra se. Hic blasphemiat. Et cuz
vidisset. zc. vsq; in domū tuam: vbi oñdit
dñs suā clemētiā remittēdo pctā: suā sapi-
entiā cognoscēdo: z arguēdo cogitatioēs
scribarū z phariseoꝝ: z suā potētiā paraly-
ticū subito p solidādo. Et nota: quō pmo
incepit a morbo spūali. pmo dimittendo
pctā q sūt causa morbi corpālis. Beda.
Curatur hoiez a paralyti dñs pñio pctō
rū vinclā dissoluit: vt oñderet eum ob no-
ras culpaz artuū dissolutiōe fuisse dāna-
tū. Iō pñipit ecclie medicis. Extra d pe.
z re. c. Infirmis. Cū infirmitas nō nū-
q; ex pctō pueniat: districte. pñipim? me-
dicis corpoꝝ: vt cū eos ad infirmos vo-
cari pñigerit: nōs aū oia moneāt z indu-
cant vt medicos aduocēt aiaz: vt postq;
infirmitas fuerit de spūali salute pulsū ad
corpōralis remediū medicine salubri? p/
cedat cū cessante cā cesset effect? Tertiū
est zc. qz postq; dñs ei dñs. Surge vade i
domū tuā: surrexit: z abiit in domū suam
Vidētes aut turbe timuerūt z glificauē-
rūt deū q dedit talē pñtem hoib? Amh
Domū suā repetere: s ē ad paradīsu re-
dire Aug. de q. euāg. Paralyticū possum?
intelligere aiam dissolutā mēbris. i. opa-
tiōib? q chñm qrit. Impeditur aut a tur-
bis. s. cogitationū nisi recta. i. opā scriptu-
raz apiat: z p hoc ad chñi noticiā pueniat
s est ad ei? hūilitatē fidei pñtate descen-
dat. Sic z nos hūiliter qram? chñm me-
dicū aiaz nōfay z curabit nos. Exem-
plū in Bagdalenā. Luce. vij. Cui pte-
rea dictū est. Remitte tibi pctā tua. Et
iterū. Fides tua te saluā fecit vade in pace.
c. Tertiū articul? Aud. zc. O q fer-
uenter est aie sanitas experiente: et
diligentissime procuranda. Cauete ergo
a negligentia. Dicit em iura. Vigilanti

bus et non negligentibus sñ iura subue-
niendū est. ff. ad vell. l. ij. §. Verba. Et d-
rerū p muta. Cū vniuersoꝝ. Et de dona-
tiōibus. Inf dilectos. Cauete ne sit? filies
egro grauissime laborāt q fideli pio z ex-
perto medico ad eū veniēt vt curet eum
clausum tenet ostiū ne intret. Expone
norando. qm pius medic? nñ pulsar ad o-
stiū cordis. Apo. iij. Ecce ego sto ad o-
stiū z pulso. zc. Sed pctōres indurati re-
nent ostiū clausum. Esa. lix. Peccata vfa
diuulerūt inter vos z deū vestrū.

Dñica. xx. post trinitatē
Sermo pñius

Rice, quō

huc intrasti nō hñs vestez
nuptialē. Matt. xxij. Vi-
dete quō caute ambuletis nō qñ insipientes:
s; vt sapientes. Eph. v. Ad timorē pa-
riter z amorē dei nos inducere dñt pba p-
posita. Ad amorē qdē cū dñt Amice. Vi-
ra dei benignitas q pctōrē amicū vocat
Ad timorē cū subdit: quō huc intrasti zc.
q. d. Quā psumptiōe ausus es intrare ec-
clesiā: z nomē chñianitat? sūere absq; cha-
ritate z opib? bonis. Temeraria certe fa-
cultas ē velle inter chñianos cēseri z chñis
noꝝ opa nō hñe. Iō nos pueniēter hortā-
tur paul? dicens. Videte quō caute zc. Vi-
de dñica infra octa. ascēn. sermone. iij. in
principio sermonis.

Amice. zc.

p Ri. ar. An charitas q hñt p vestē
nuptialē sit excellentissima pñtū. Q.
nō. Fides pñ? erit in actū suū q alia pñ?
z i ipa pñstir rō directiua oim pñtū. Co-
tra. j. Cor. xij. Maior at hoꝝ ē charitas
Rñdet Bon. in. iij. dis. xxvj. Charitas ē
excellētiōz alijs pñtib? qz maxime nos
efficit deiformes. Tū rōne liberalis ex hñ-
bitiōnis: qz sicut de? ex amore tribuit oia
bona: sic charitas liberaliter exequitur oia
obsequia z mādāta. Tū rōne conformis
vñionis: qm sicut pñ z fili? neccitū nexu
amoris: sic homo p charitatē adherendo
deo efficitur vñ? spūs. Tū rōne finalis de-
tationis: qz cū amor sit pñdus facit in deū
tendere z in deo qēscere: sic corpōralia per

Dñica. xx. post Trinitatis

sua pōdera habēt stabili in locis ppijs.
 Si ergo loquamur de pōtate cōpletio-
 nis motus charitatis: pmo 2 pncipalit ē
 meritorius licet pōtate originis rō me-
 rendi prius cōsistat in actu fidei q̄ ē origo
 moruū oim aliaz p̄tutū: s; nō habet p̄fē-
 ctā rēdētā 2 ordinē ad finē quousq; ad-
 iungat ei motus charitatis q̄ dat ei pon-
 dus 2 inclinationē. Hec Bon. Pro fā-
 damēto. Dis viri? specialē h; excellētā.
 Quid? de art. Est nulla nisi ardua p̄t?
 Et idem de ponto. Difficile est fateor s;
 tendit in ardua p̄tus. 2 Arist. j. ethicoz.
 Dis viri? est laudabilis: s; tñ altera ma-
 gis. Queritur q̄ An charitas rē. Dicitur.
 vs. Ex q̄ p̄duce q̄ nihil melius: nihil de-
 siderabilius q̄ deo p̄ amore inherere. Ps.
 Sibi adherere deo bonū est po. rē. q. d.
 Quidq̄ videat bonum (pura auaro dui-
 tie) mihi nihil videt bonū nisi deo adhe-
 rere. O miseri luxuriosi qui potius adhe-
 retis carnis voluptati q̄ diuine volunta-
 ti. O infatuati avari rē. Et certe nihil bo-
 num nisi deo amore cōiungi. Augustin?
 Quid vultis amplius fratres: hoc omne
 bonū est. Qui em̄ adheret deo vnus spūs
 est. Nam diuinā participat bonitatē qui
 sibi adheret per voluntatis vniformitatē
 Sed vnde hoc q̄ tanti tanto bono sū rē
 cui. Certe q̄ pleni sūt amore mūdi. Aug.
 Vbi est amor mūdi nō ē q̄ intret amor dī
 Oportet igit aīam retrahi ab amore mū-
 di vt deo possit p̄ amore vniri. Figura.
 Exo. iij. Moyses pcedēs ad interiora de-
 serti venit ad montē dei oreb: vbi sibi ap-
 paruit dñs. Oreb. Interpretat ardor. Ad
 ardorē igit diuini amoris puenit pceden-
 do ad interiora deserti p̄ maiorem viā a
 mūdānis elōgationē: 2 interiorē mētis re-
 collectionē. Et tūc spūalr̄ apparet de? et
 nō alr̄: qm̄ vt h̄. j. Jo. ij. Si quis diligit
 mūdū: nō ē charitas patris in eo.
 s. Ecūdus ar. Iuxta textū euāgelicū
 tria sūt ibi cōsideranda q̄ nos hortā-
 tur ad pcurandū vestem nuptialē.
 Primū: est diuine clemētie benignitas.
 Secundū: ē hūane malicie pueritas.
 Tertiū: est diuine iusticie seueritas.
 In hoc sermone dicēdū de pmo. Vbi iux-
 ta euāgelicū notanda est triplex benigni-
 tas dei.

Prima: est nuptialis celebratiōis

Secūda: est liberalis pparatiōis.

Tertia: est gñalis vocatiōis.

Prima est. rē. cū dīr Simile est regnū cel-
 loz hominī regi q̄ fecit nuptias filio suo.
 Iste homo est de? p̄ q̄ fecit filio suo tres
 nuptias: Primas in diuine nature 2 hūa-
 ne copulatiōe. Grego. Tūc de? pater nu-
 ptias filio suo fecit qm̄ hūc in vtero virgi-
 nis hūane nature p̄iungit. Secūdas in ch̄i
 2 ecclie cōiunctiōe. Grego. In hoc rex p̄
 regi filio nuptias fecit q̄ ei per incarnatiō-
 nis mysteriū ecclesiā sociauit. Tercias fa-
 cit infidelis anie cū ch̄io vnione. Osee. ij.
 Desponsabo te mihi in fide. In hac tri-
 plici nuptiaz celebratione apparet miran-
 da dei benignitas. ps. Quā magna mul-
 tudo dulcedinis tue dñe quā absconditū
 sti timētib; te. Secūda est benignitas li-
 beralis pparatiōis: omniū viā: q̄ p̄uio
 nuptiali pueniūt. Vñ dī rex. Ecce p̄an-
 diū meū parauī. i. ex leger p̄phetis scriptu-
 rarū mēsas ornauit: vt dī Chrys. Lau-
 ri mei. i. p̄res veteris legis q̄ sub iugo le-
 gis laborabāt: 2 altitia ab alendo dicta. i.
 patres noui testamēti pinguēdine chari-
 tatis saginati 2 pēnis virtutū alati ad suā
 pna volātes occisa. i. pparata. q. d. s; Bre.
 Patrū pcedentū mores aspiciat: 2 reme-
 dia vite vestre cogitare. Sequit. Et oīa
 parata que. i. pertinent ad mysteriū salutis
 Chrysost. Oīa parata q̄ qd̄ querit ad
 salutem iam impletū est in scripturā. Qui
 em̄ ignorās est inuenit ibi quod discat: q̄
 p̄rimax est inuenit ibi qd̄ timeat: q̄ labo-
 rat inuenit ibi pmissa quib; excitetur ad
 opus. Tertia est benignitas gñalis vo-
 cationis. j. Tim. ij. Vult oēs hoīes sal-
 uos fieri. rē. Vocauit em̄ iudeos 2 genti-
 les. Vnde vt dicit in euāgelio. Rex misit
 suos suos vocare inuitatos ad nuptias
 Chrys. Ergo quādo misit seruos iā in-
 uitati prius erant. Inuitati em̄ sūt homi-
 nes a tpe abrae: cui ch̄i incarnatio p̄mit-
 tebatur. Illi autē serui primo missi: fuerūt
 moyses 2 alij p̄phete: vt dī Hiero. S; q̄
 venire p̄p̄erūt iterū misit alios seruos
 dicēs. Dicite inuitatis. Ecce p̄adiū meū
 parauī. rē. Venite ad nuptias. Isti alij
 sūt alia p̄phetaz p̄gregatio ē: vt dī Qu-
 ge. Inter q̄s cēlendus ē iōānes baptista

Uel etiā vt dicit Hiero. Iſti ſcđi ſūt apłi. Et qz itez venire pteplerūt: id rex ait ſeruis. i. apłis z diſcipulis p diuinā reuelatōnem. Nuptie qđe parate ſūt. i. vt dicit remiſſiōnis. Omne ſacrificiū hūane diſpenſatio nis iā pactū eſt: ſz q inuitati erāt. i. iudei: nō fuerūt digni: qz dei iuſticiā ignorātes z ſuā volentes ſtatuerē indignos ſe indi cauerūt vite eterne. Reprobato ergo iu daico pplo: gentilis ppl's ad has nuptias ſuſcept' eſt. Iō ſequit' Ite g ad exit' via rū. i. ad gētilēs extra viā errantes. Et qñ cūqz inueneritis cuiuſcūqz pditionis aut ſtatus: vocate ad nuptias. i. ad fidē incar natiōis (vt dicit Chryſo.) qz null' volēs re cipe fidē chriſti ē repellendus. Et egreſſi ſui pgregauerūt oēs bonos z malos. admixti ſūt boni cū malis in ecclā militāte. Et imple ſūt nuptie diſcubentū qz fides catholi ca diſperſa eſt p orbē vniuerſū. Pz g mari ma dei benignitas qm omēs vocat. In Matth. xj. dicebat. Venite ad me omēs q laboratis z onerati eſtis z ego reficiam vos. ſ. in iunio nuptiali. Sz ne q's de vo catioe pſumat: notādū q in fine euāgelij dicit dñs. Multi ſūt vocati pauci p ele cti. ſ. cōparatioe reproboz. Greg. Nōnul li qđe vocati nec bona incipiunt. Nōnulli pō in bonis q inceperūt minime pſiſtūt. Tāto g ſibi vnusq'sqz meruat: qnto q res ſtant ignorat. Exēplū qre dñica. ij. poſt paſcha ſermone pmo.

Erri' ar. Aud. zc. Et ex illa dñi be nignitate ſperatis ſz z multū timen dū ex eo q i fine dñi ſūt vocati pau ci pō electi. Nō timet' indurati pctōres. Forte dicat. Aia chriſtianoꝝ ē ſpōſa chriſti iō nō pō dānari. Morate qđ impator dicit .ff. de legib. l. femine. Prozes coruſcant radijs maritoꝝ z eoꝝ dignitate z priuile gio: gaudent etiā poſt mortē ipſoꝝ donec nubant aliq inferioris gradus: quo caſu di gnitate amittūt. Pone caſum ad longuz ſi vis. H' etiā. xij. q. ij. c. Ebron. Quos cōiungit vnū iugū: cōiungat vnū ſepul crū. Ite. xij. q. ij. c. Qmāqz. Mulier ſe qf virum ſuum ſiue in vita: ſiue in morte Gloſa hoſtien. ſup illud. in morte. Tenet mulier vltimū viz ſeq ſcē vltima ecclā cle tico ſuccedit. Pone caſum ſi vis. Audi ita q o peccatrici anima. Verū eſt q chriſt'

reſponſauit te p baptiſmū: ſz ſi tu dimittis eū p mortē peccati mortalis z accipis diabolu ſponſu: certe ſine remiſſiōe ſepul ta eris cū diabolo ſcđo ſponſo tuo: z a di gnitate cadens diuine nobilitatis: incur ris vilitatē diaboliſe deſormitat'. Hiero. ij. q vilis facta es nimis.

Dñica. xx. poſt trinit.

Sermo ſecundus.

Rice quō

zc. Redimētes tps qñqz dies mali ſūt. Eph. v. Ta les eſſe debemus vt reparem' veſtē nu prialē ſi forte ſit aliqualiſter lacerata. Dñr aut pñt' vite dies mali qm mlt' miſerij's z malis pene ſubiecti: z qm in eis p mittū tur multa mala culpe. Uel dicam' q ma li ſūt p' labilitatē: breuitatē: z irreuocabi litatē. De pmo Quidi'. ij. lib. de ſaſtis. Tempora labūf tacitiſqz ſeneſcim' ānis Et celer admiſſis labitur annis equis. De ſecūdo. Job. xij. Breues dies ho minis ſūt. De tertio. Quidi' de arte. Nec q preterit hora redire poteſt.

Amice quō zc.

p Rm' ar. An charitas q dicit veſt' nuptialis ſit forma virtutū: Q. ſic. Ro. j. Juſtia ſuelat ex fide i fidez Ibi de Gloſ. Fides aliqñ dñi iſormis qz ſociā nō bz charitatem. Cōtra. forme nō eſt for ma. Rñdet Bon. in. ij. diſ. xxxvj. Vir tutes ſūt forme qdam z nūlo min' for mabiles. Forme qđe ſunt iſormātes ſub iectū q ad bonitatē morālē z diſponētes aiām ad pueniendū in finē. Formabiles tñ ſūt: qz p ſe ipſas nō ſufficiūt qntū ad bo nitatē g'uitā per quā ſit aia deo acce pta. Iō formari hñt p g'ram q ſimul grati ficat aiām z habit' in ea exi'tes. Nec etiā pfecte diſponūt ad redendū in finē vlti mū: imo pfectio redētie venit ex charita te q ſe bz ad modū ponderis. Eſt g chari tas forma p'utū q cōplet eas nō in eſſen do tanqz eay p'ſtitutiua ſed in modifican do: regendo: z ordinādo tanqz forma re gitiua. Hec Bo. Pro ſūo. Nō vere vir tuosus ē niſi q amore boni ducit. Iuxta illd Horacij i epl's. Odeſt peccare boni p'utis amore. Et ariſto. ij. ethicoꝝ. Non eſt virtuoſus niſi qui ex electione bonum

Dnica. xx. post Trini.

opatur eligens. s. libere et delectabiliter pro
bono. s. boni virtutis quod amat. Unde
tur quod amor pertinet ad omnem virtutem. Sed
querit: An charitas siue amor charitatis
et. Dicuntur. v. s. Et quod concludit quod sola cha-
ritas est quod vere in deum tendit et in ciuitate
celeste producit. Aug. de ciui. dei. Ciuitatez
duas fecerunt amores duo. Ciuitatez
babilonis: amor sui usque ad preceptum dei
Ciuitatez dei: amor dei usque ad preceptum
sui. Audite o peccatores quod propter vestras
voluptates dei precepta premitis. Luxurio
suarum: superbi et. Excludendus certe est a-
mor ille superbius si vultis inuenire delicio-
sam charitatis margaritam: quod etiam dicitur vel-
lus nuptialis: et quod est preciosum omnium virtu-
tum indumentum. Figura Exod. ij. Moy-
si accedenti ad rubrum in quo erat flamma ignis:
dixit dominus: Solue calciamenta tua de pedi-
bus tuis. Spiritualliter. Calciamenta sunt
mundana et carnalia desideria cum quibus non
potest esse vera charitas quod ducit ad vitam.
Ephes. v. Hoc autem scitote intelligentes quod
omnis fornicator aut immundus aut auarus
quod est in idolorum seruitute non habet hereditatem
in regno christi et.

Secundum articulum. In precepto. et. In hoc di-
cendum de secundo proposito quod est humane
malicie puerilitas. In euangelio autem tangit
triplex puerilitatis differentia propter quam
aliqua nuptiis christi sunt exclusi.

Prima est puerilitas refutationis.

Secunda est puerilitas impugnatiois.

Tertia est puerilitas abusiois.

Prima igitur et. eoz. s. qui noluerunt venire
vocati ad fidem ut inuitati per prophetas. Aut quod
neglexerunt vocati per christum et apostolos. Quia
re autem neglexit subdit: Et abierunt alii in
villam suam. Lix. Quamuis rationabiles vide-
tur esse occasiones. sed hinc discimus etiam
necessaria sunt quod detineret: omnibus tamen proponere
spiritualia oportet. Idem. Quod miserrimum mundum
et miserum quod eu sequitur: spiritum enim mundana ho-
mines excluderunt a vita. Secunda est pueri-
tas impugnatiois eorum: vix quod impugnaue-
runt seruos domini ad sui vocatiois transmissos
De quibus dicit: Reliqui pro tenuerunt seruos
ei et per melius affectos occiderunt: hic per
de Joane baptista: stephano et iacobo: et alijs
ab ipsis occisio. Et sicut in veteri testamento
multos occiderunt. Breg. Plerumque quod est gra-

uius nonnulli vocati / gratia non solum respuunt:
sed etiam persequuntur Tertia est puerilitas
abusiois eorum. s. quod ad fidem veniunt: sed fide
et nomine christianitatis abutuntur: eo quod opera non
habent. Et illi signant per illum quod introgressus est
nuptias non habens vestem nuptialem Sicut autem
dicit Origenes. Singulatim autem dicit hominem
non vestitum veste nuptiali: quod vnius generis
sunt omnes quod seruunt malicia post fidem. Hic
rony. Vestis nuptialis opa sunt quod complen-
tur ex lege et euangelio: nouique homines effici-
unt vestimentum. Item Breg. autem vestis nu-
ptialis est charitas: quia hac in se perditio non
habuit dum ad sociandam sibi ecclesie nuptias
venit. Intrat ergo ad nuptias: sed sine veste
nuptiali quod in ecclesia fide habet: sed charita-
tem non habet. Aug. Charitas sola diuidit
inter filios regni et filios perditionis. Et hec
est quod bona opera multiplicat: et omnia aspectu alle-
uiat et libent potat propter christum. Exem-
plum in apostolis quod sicut beatus Actus. v. ibant gauden-
tes a prospectu populi quoniam et. Aug. Via set-
ua et imania: facilia ac per nulla facit amor.
Tercium articulum. Aud. et. Videte quod non co-
tenatis benignam domini vocatioem quod vos
ad nuptias vocat. Notate quod dicit. v. q. j.
Quero. s. Si quis. Bani pena punit crimine
lese maiestatis. Et sicut dicit lex. L. de heresi-
cis. l. Bazaros. Bani est eterna quod temporalis
ledere maiestatem. Audite. Si quis a rege in-
uitatur ad nuptias filij sui multa etiam dona
a rege acceptur? Responderit. Insuper et nunci-
um occiderit: nonne grauius puniendus est?
Audite. Indurati quod dei vocatiois contem-
nitis: et nuncios. i. bonas quod vobis imitatis
inspiratioes occiditis et. Attendite quod beatus
i. j. Theophylactus. Qui non obedierunt euangelio
domini nostri iesu christi.

Sermo. iij. per eadem dominica. xx.

Rice quo

mo et. Nolite inebriari vi-
no in quo est luxuria: sed implea-
mini spiritu sancto loquentes vobis et. Ephes.
v. Sic oportet obsequare si volumus vestem
nuptialem habere. Est autem ibi notanda tri-
plex exhortatio. Prima respicit carnalita-
tem. Nolite inebriari et. Secunda affe-
ctum spiritualitys. sed impleamini spiritu

Tertia excitatio de sedulitate. Quoniam vobis in vobis estis. De primo Hieronymus. Hicet vinor cibis estuas facile de spumar i libidine. De secundo Ro. viij. Qui spu dei agunt: hi filij dei sunt. De tertio Jaco. ij. Sic loquimini et sic facite quasi finem legetis libertatis incipientes iudicari.

Amice zc.

Primus ar. An p veste nuptiali habendo et obseruanda teneamur ad illud modum diligendi quem ponit dominus Barth. xxiij. vix ex toto corde zc. Q. no. August. Eum inest aliqd cupie no oimode ex tota aia diligit deus. In hac aut vita necesse est aliqd esse cupie. Contra. Nisi sic fructu stram poneret inter precepta diuina. Rndet Bona. in. iij. di. xxiij. Diligere deum ex toto corde pot intelligi duplr. Aut p exclusione ois affectus extranei: qn vix ois motus cordis p amore referuntur in deum. Aut p exclusione ois affectu ppetarij qn nihil diligit sup deum: vel eqaliter ipi deo. Prius motus no obligat ad sui impletionem: qz hoc esset impossibile viatori: sed expmiffi i precepto vt sciam? qd p amore sedere debeamus? Secus aut modus obligat. Hoc Bonauen. Pro funda. Multu solliciti esse debemus qd nobis necesse sit ad bñ viuendum. Vñ Scñ. ad Lu. Discendum est quem admodum viuas. No possum? autē bñ viuere nisi implēdo q sunt nobis madata a deo. Ideo multu solliciti discere debemus ad qd obligamur. Iuuenal. Respice qd moneant leges: qd curia mādēt. Quod si sic faciendum est de legibz humanis: multo diligentius de lege diuina. Querit g An teneamur zc. Dic rñsionē vt s. Et qz clude qd diligentē cauendū est ne sit in nobis affectio repugnās charitatē. Nā vt dicit Aug. Vbi est charitas: qd est qd possit obesse. Vbi nō est charitas qd est qd pdesse possit. Audite o pccōres charitate puati: fornicatores: lenones: auari: vsurarij: pauperū excoziatores zc. Quale remediū: Penitentia i cor ptritum dño offeratis et charitatē vobis infunder. Actuum. ij. Penitentia agite et accipietis donū spiritus sancti. Principale aut donū est charitas. Figura. iij. R. xxiij. Posito p bella holocausto sup altare descendit ignis de celo et illud succendit: et populus totus credidit. Et in

terfectis pphetis baal pluit abundans. Exponere. Per Heliā nota penitentē: p holocaustum cor ptritū: p ignē charitatē. Occidit pphete baal: qz pellit cogitationes et suggestiones male: et descendit pluuia gratia. Nā vt dicit Jacob. j. Dat oibz affluenter s. Lōs arti. In pced. zc. In isto dicendum de tertio qd est diuine iusticie seueritas in pūctioe eoz qd a nuptijs ppter suā maliciā excludit. Et in textu nota bus iustimōi triplicē seueritatē.

Prima temporalis punitionis.

Secunda finalis exprobrationis.

Tertia eternalis dānationis.

Prima est zc. qua iudeos puniuit p romanos sub pncipibz Tito et Vespasiano: et plerūqz malos chzianos rpaliter puniuit. Vñ dicit in euāgelio: Eū autē audisset rex iratus est: et missis exercitibz suis. i. Romanorū: vt dicit Hiero. qui ex ordinatione diuina venerūt ptra hierlm: et pdidit homicidas illos. quia in vltione sanguinis chzī et discipulorū suorū anno. xliij. post xpī passionē ab exercitu romanorū sunt cruciati et captiuati: et ciuitatē illoz succēdit: quia tūc hierlm succensa est et templū i ea. Nota sicut dicit Hiero. Quādo inuitabat ad nuptias et agebat opa clemētie: hominibz nomē appōit. Est. Hunc autē quādo ad vltionē venit: homo silef. et rex tñ dicit. Secunda est seueritas finalis exprobrationis: qua vix impropauit homi in gressu nuptias nō habētē vestē nuptialez. Dicit ergo euāgelii: Intrauit rex vt videret siml discubentes. i. in nuptijs chzisti et sacramētis ecclie participātes. Chryss. Dies aspectionis est dies iudicii quādo visitatur est chzianos. Et vidit ibi hominē. i. totū cetū malorū non vestitū veste nuptiali. i. nō habentē opa neqz charitatē. Et ait illi impropando Amice: quomō huc intraisti nō habēs vestē nuptiale: Amicus vocat ppter fidē: vel etiā ppter naturā que est ad dei imaginē. Quomodo huc intraisti zc. q. di. Quomō tā psumptuosus fuisti gerere nomē chziani: suscipe ecclie sacramēta: nō habēs vestē nuptialem: Hilarius. Arguit impudentie qz veste sordida mundiciā polluerit nuptiales. At ille dmutuit ppter erubescētiā iniquitatis: et ppter ignorantia excusationis.

Dñica. XXI. post Trini.

Applā em̄ p̄scia arguēte p̄uincit. In illo ei iudicio om̄e gen⁹ excusatiōis cessabit. Q̄ charissimū q̄ntum timere debem⁹ h̄ ch̄i impropertū. Quō huc intrasti zc. Ch̄iā n̄ nomē frustra ille fortis q̄ ch̄m nō imitatur. Quid em̄ tibi p̄dest vocari qd̄ nō es: Si ch̄ianū te esse delectat: q̄ sunt ch̄iā n̄ nitatis gere: z merito tibi nomē ch̄iani assume. Ch̄ianus iusticie: bonitatis: integritatis: patrie: castitatis: pudicicie: pietatis: humilitatis z innocēcie: est nomē. Et tu istd̄ nomē quō tibi defēdis z vēdicas cui de tāplū⁹ rebz nec pauca subsistūt. Ch̄iā anus est q̄ nō noie tū: sed ope ch̄iā⁹ est. Idē. Quisq̄s factis negat ch̄m antich̄is est. Quis est q̄ nō credit q̄ iesus sit ch̄is: qui non vivit quomodo precipit christus. Multi dicūt: credo: sed fides sine opibus nō saluat. Unieniq̄ itaq̄ talū dicitur⁹ est ch̄is: Amice quō huc intrasti zc. Tertia est severitas infernalis dānatiōis. Un̄ se/ quis: Tūc dicit rex ministris. i. angelis diuine iusticie executoribz: v̄l etiā isti ministri sūt mali spūs deputati ad pūiēdos malos hōies. Origen. Merito ip̄i sunt pene auctores q̄ fuerūt culpe suggestores. At inq̄ rex ministris: Ligatis manibz z pedibus: mittite eū in tenebras extiores. Ibi erit fletus z stridor dentū. Ubi tāq̄ triplex grauis miseria. Prima impossibilitas euasīōis: cū dicit Ligatis manibz z pedibz. i. ablata facultate reuertēdi ad salutē. Greg. Ligant tūc pedes z man⁹ p̄r districtionez snie q̄ mō a p̄uis opibz ligari noluerūt p̄ melioratiōez vite. Secunda horribilitas incarcerationiōis: cū d̄r: In tenebras extiores. Gre. Interiores tenebras dicim⁹ cecitatē mētis. extiores p̄o eternā noctē dānatiōis. Tertia ē acerbitas afflictīōis. cū dicit Ibi erit fletus et stridor dentū. Hiero. In fletu oculoꝝ et stridore dentū: p̄ metaphorā membroꝝ corpaliū magnitudo oñditur tormētōiū. Etq̄ (vt dicit ip̄e Hiero.) In p̄uicio nuptiali nō incitū sed finis q̄ritur: conclusio et gñalis sentētia parabole inferi. Alii sunt vocati. i. ad fidē: pauci p̄o electi. i. cōparatiue ad gñam. Grego. Tanto q̄ sibi vnusq̄sq̄ metuat: z in humilitate se dep̄mat: q̄nto si sit elect⁹ ignorat. Quare: qz qd̄ sepe dicendū est: z sine obliuione reti/

nendū: multi sunt vocati: pauci p̄o electi. Exemplū vide dñica m. lxx. ser. viij. Et p̄ar. Aud. zc. Nō putetis in nūq̄ p̄cis celestibz dimitti cū veste sordida inq̄tatis. Jura em̄ dicūt. Vilibz p̄sōis nō sunt p̄cedēdi honores. E. de dignitatibz. l. Regz famosis. Et de electiōe per inq̄sitiōz. Et de excessibz platoꝝ. Inter electos. Audite Inuitat aliq̄s ad nuptias filij regis tali pacto: vt nō veniat nisi cū veste aurea: alas turpiter incarcerationitur. Forte se excusat qz nō habz. Rex aut̄ d̄r ei. Uade ad pcuratōrē meū: z dabis tibi. Ille aut̄ negligitire: et venit volens intrare nuptias. cū veste sordida z lacerata. Nō ne merito expellit. Expone z applica: qm̄ siq̄s voluerit ire ad pcuratōrē xpi. i. ad sacerdotē declarās indigētā suā z p̄cā de/ tegēs p̄ veracē p̄fessionē dabis ei vestē aurea gte et charitatis sine q̄ nemo admittetur ad celestes nuptias. Un̄ Mart. xxv. Que parate erāt intrauerūt cū eo ad nūq̄ p̄cias: z clausa est ianua. s. impparatis

Dñica. xxj. post Trini. ser. p̄mus.

Domine de/

scende p̄usq̄ moriat filius me⁹. Joā. iij. Cōfortamini in dño z in potētia virtutis eius. Ephe. vj. Verba thēmat̄is p̄titiō est reguli p̄ filio moriēte: quā debz etiā vnusq̄sq̄ facere. p̄ania in p̄cis languēte. Regul⁹ ille officialis erat imparatōis deputat⁹ ad regimen galilee: vel forte aliq̄s de familia herodis tetrarche pollens aliq̄ p̄ncipatus dignitate. Moralit. Homo tepidus circa curaz sui nō rex sed regul⁹ diminutiue d̄r. Sed qui diligēt⁹ imperat passiōibz suis: rex est Seneca. Vis habere magnū honorē: da bo tibi imperiū Impera tibi. Regul⁹ aut̄ filius infirmat: qm̄ rōni sensuālis appetit⁹ p̄rarat q̄ obedire d̄r rōni: sicut fili⁹ p̄r. Sed forte dicitis: Difficilis res est. Audite apostolū dicentē. Cōfortamini in dño m̄no zc. vbi tria facit.

Primo horrat ad p̄olationē. Cōforta. Scōo ad p̄solatiōis modificatiōz dño. Tercio oñdit modificatiōis p̄ditiōz: et in potētia virtutis eius.

De pmo Esa. xl. Cōsolamini p̄solamini popule me. Et de duobz p̄mis Philī. iij. Gaudete in dño sp. De tertio Philī. iij. Omnia possum in eo q̄ me p̄fortat. Et Job. xvij. P̄de me iuxta te z cuiusuis manus pugnet p̄tra me.

Domine zc.

P. Rm^o arti. An necessitas moriendi venit ex pctō: Q. nō. Omne p̄positū ex cōtrariis est naturalr corruptibile q̄ habēs in se causam corruptionis: sed corpus humanū ē hmōi: igr est naturalr corruptibile z nō ex pctō. Cōtra Ro. v. Per pctm mors intravit in mundū. Rñdet Tho. j. par. q. lxxv. q̄ mors nō puenit dī recte et p se ex pctō: cū mors z hmōi defectus sūt p̄ter intentiōez peccātis: sed per accidēs tñ tāq̄ a remouēte phibēs. Propter demeritū em Ade subtraxit diuina sentētia ab hoīe originale iusticiā p̄ quaz inferiores vires anīe p̄tinebant sub rōne absq̄ deordinatiōe: et totū corp^o sub anīa absq̄ defectu. Et ideo subtrahita hac iusticia originali: Sicut vulnerata est natura humana q̄ntum ad animā p̄ deordinatiō nē potentiā: ita est corruptibilis hō factus p̄ deordinatiōē ipsius corporis. Hoc Thomas. Pro fundamēto. Sept^o est cōsiderāda nostra mortalitas. quomā vt dicit Seneca ad Lucellū. Quotidie morimur: quotidie demit aliq̄ pars vite nostrę: z tūc quoq̄ cum crescimus: vita nostra decrescit. Et Datche^o vindocinē. in Tobia. Mortale tributū soluere nature lege tenet homo. Cū ergo querit: An necessitas zc. Dī respōsiōne vt sup̄. Ex q̄ concludit q̄dodiā est peccatū per quod mors in homies venit: nō solum mors nature: sed etiā culpe et gehenne. Roma. vij. Stipendia peccati mors. Audite o peccatores: auaritia: inuidia: luxuriosi z eoz fautores zc. Recogitate sepius illā durāz diuine iusticie irremediabile sentētiā. Gen. iij. In sudore vult. tui vesceris pane tuo donec reuertaris in terrā de qua sumpt^o es: quia pulvis es et in puluere z ibis. Si hoc bene recogites: tunc apparebit mundi vanitas. quomā vt dicit Psal. i. Cum interierit nō sumet omnia neq̄ descendet cum eo gloria eius. Figura Danielis. iij. Libaria apposita idolo Bel: sacerdo-

tes comedebant. Vide ibi. Spiritualit. Bel interpretatur venter: et signat cor huius mundi cui multa congregat miser homo: sed nō comedit: alienis em̄ reseruatur. Et si vis scire quomō deuorant omnia: aduerte super cineres. i. sup̄ sepulcrū. Hieron. Facile p̄tremitt omnia qui se semp cogitat moriturum.

S. Secundus articulus. Iuxta thema et textū euangelicū tria sūt p̄sideranda. Prīmū est infirmitatis occasio fugiēda. Secundū est infirmitatis condicio p̄cauēda.

Tertiū est infirmitatis curatio expetenda.

In hoc sermone dicendū de pmo Vbi notat q̄ in euāgelio insinuat triplex occasio infirmitatis.

Prima est carnalis nobilitas.

Secūda est mundialis p̄speritas.

Tertia est tp̄alis iocunditas.

Prima est zc. q̄ signat in hoc q̄ ille q̄ infirmabatur erat filius regni. Ex nobilitate q̄ dā carnis sumūt pleriq̄ occasione morbi spiritualis. Sepe em̄ nobiles effertur in superbiam: sepe exercēt rapinā: subditos opprimūt: in lura luxurie se immergūt. Hieron. Nobilitas carnis plerūq̄ ignobilitatem parit mentis. Secūda est mundialis p̄speritas: que in hoc signat q̄ ille infirmabatur capharnaū: quod interpretatur ager pinguedinis. Sepe em̄ tēporaliū rerū abundantia occasione dat spiritualis infirmitatis. Boetius. Plus homibz reor aduersam q̄ p̄speram. p̄desse fortunaz. Et Seneca. Tunc p̄silia salutaria aduoca cum tibi alludit vite p̄speritas. z Deuteronom. xxxij. Incrassatus: impinguat^o: dilatatus: dereliquit deum factore suum. Circa quod notandū est illud Chrysost. Quādo p̄speritate fruimur cum in maliginitate viuamus: tūc nobis magis est ac magis dolendū. Tertia est tēporalis iocunditas: que signat ex interpretatiōe alia huius nomis Capharnaū. Interpretat ei villa p̄solationis. Vana em̄ cōsolatio et inepta leticia plerūq̄ est causa morborū spūaliū. Jo Eccl. ij. Rīdū reputant errorem gaudio dixi: qd frustra deciperz. z Prover. x. Stulticia gaudiū stulto Cū ḡbz aliq̄ tp̄alis gaudiū materia imiscēda est et

Dñica. xxi. post Trinitatis

materia doloris. Grego. Presentis tps
si qua est: ita e agēda leticia: vt amaritudo
sequētis iudicij nūq̄ recedat a memoria
Cōsiderate itaq̄ qm̄ oīs tpalis leticia ci
to preterit exēplū legitur in vi. frat̄z pre/
dicatoz q magister Rulandus in qdam
festo habuit de scarleto nouas z p̄ciosas
vestes. Et cū solennibus eplis interfuis/
set z totū diē in vanitatibz z ludis z vai/
na glā trāsēgisset sero ad se reuersus z ta/
ctus intrinsecus a spūstō: ait. Vbi est fe/
stum quod fecimus: Et illa leticia q̄ abijt
Perpendēs q̄ omis mundi leticia cito
transit: z in dolore p̄tuitur sequēti die ordi/
nem predicatorz est ingressus. In q̄ mul/
tis ānis deo seruiuit scititate z doctrina p̄/
clarus. bene q̄ppe p̄siderauit: qm̄ vt dicit
Greg. Domesticanū est qd̄ delectat: eter/
nū vero quod cruciat.

Ertius ar. Aud. zc. Attendite q̄nā
grauius ē periculū morbi spūalis q̄
corporalis. Jura em̄ dicūt. Vbi maius pi/
culum vertit̄ cautus z diligenti⁹ est agē/
dū. vij. q. ij. ca. vltimo. Et in authentica:
apd̄ eloquentissimū. **L.** de fide instru. Au/
dite. Nōne diligēter fugerētis occasiōes
morbi corporalis: puta cōicatiōem eoz q̄
morbo p̄tagioso vt peste z h̄mōi vexant:
Certe multo diligenti⁹ fugiēde sūt occa/
siones morbi spūalis. **Jō Eccl. xxi. Qua**
si a facie colubz fuge peccata. zc.

Dñica. xxi. post trinitatē.
Sermo secundus.

Omne de

o scēde. zc. Induite vos ar/
maturā dei vt possitis sta/
re aduersus insidias diaboli qm̄ non est
nobis col. zc. vscq̄ in celestibus. Eph. vj.
Sic nos oportet indui ne moriat̄ aia nra
In illis aut̄ p̄bis apli tria sūt notāda.

Primū: salutaris exhortatio. Induite
vos armaturā dei. s. virtutes.

Scdm: exhortatiōis p̄clusio: vt possi/
tis stare. scz absq̄ casu aduersus insidias
diaboli.

Tertiū: p̄clusionis ratio: qm̄ nō est nob̄
colluctatio aduersus carnē z sanguinē. i.
hoies visibiles sz aduersus p̄ncipatus et
p̄tates. i. demones illoz ordinū: aduersus

mūdi rectores. i. hoim mūdanoz z inale/
rū q̄ regūtur a demonibz tenebrāz harū.
Tales em̄ sūt tenebre cōtra spūalia neq̄
cie. i. p̄tra spūs neq̄: in celestibz. i. in h̄ aere
caliginoso: vt exponit de lyra. De p̄mo.
Ro. xij. Induamur arma lucis. De secu
do z tertio. j. Pe. v. Aduersi⁹ vester dia
(bolus tanq̄ leo zc. Dñe zc.

p Ri. ar. An hō ex libero arbitrio pos/
sit euadere mortē pcti: Vel an possit oīa/
bol⁹ inferre necessitatē ad peccandū: **Q.**
possit diabolus inferre zc. **Job. xij. Nō est**
p̄rās sup̄ terrā q̄ ei valeat p̄parari. Cōtra
Jaco. iij. Resistite diabolo z fugiet avo
bis. Rūdet Tho. j. ij. q. lxx. q̄ diabol⁹

pp̄ia p̄tute nisi refrenet̄ a deo: pōt aliquē
ex necessitate inducere ad faciendū aliq̄
actū q̄ ex gñe suo pctm̄ eis: nō pōt inducere
necessitatē peccādī. **Qd̄ p̄z ex h̄ motiuo**

q̄ homo ad peccandū nō resistit nisi p̄ ra/
tionē cui⁹ vsum totaliter ipedit̄ pōt mo/
uendo imaginationē z appetitū sensitīuū
sicut in arpepticis p̄z. Sz tūc rōe sic liga/
ta q̄cqd̄ hō agat nō impurat̄ ei ad pctm̄

Sed si rō sit totaliter ligata ex ea p̄e q̄ li/
bera est resistere pōt pctō. **Un̄ p̄z q̄ diabolus**
nullo mō pōt inducere hōi necessitatē

peccādī. Ad argumentū aut̄ dicēdū q̄ nō
q̄libet p̄rās maior hoīe pōt mouere volū/
tatē hoīs: sz solus de⁹ **Hec Tho. Pro**
sub. Nullus peccat nisi pp̄ia volūtate.

Juuenalis. Dētis cause male tñ ē z ori
go penes te. Et Sen. ad lu. Valēti⁹ os
fortuna anīm⁹ ē z iñe res suas in vtrāq̄ p

te ducit: b̄tēz ac n̄ e vite sibi **Quia est**
Cū q̄ q̄rit An hō. i. sc rñ. vt. Ex q̄
p̄clude miserabilē a. verabilē pctōz

p̄ditionē q̄ libere ac p̄p̄ia volūtate relin/
quūt deū z vadūt ad tēbolū: amittūt p̄
raditū z currūt ad infernū: tñ rā refugire
mortē incurrūt **Un̄ q̄ male frau**
dat q̄ stulte ludificat̄. p̄tore mun

di vanūq̄ decorē. **E. p̄z apparet quā**
si flos z p̄tin⁹ aret. Tēdit ad infernū: per
dit diadema supernū. Tūc flens z tristis

q̄ penis subdit̄ istis. **Daller p̄terite q̄ in**
omni tpe vite. Pauper virisset nec diu
lucris habuisset. Hec attēdit o mūdant: o
lubrici zc. Sz vñ hoc q̄ tā multi sic seip
fos decipiūt. Sane p̄pter defectū bñ vigi
landi in bonis p̄siderationibz. Per in con

considerationē em dormiēs prātem resistēdi
nō habz. Figū. Iudici. iij. Sifare dor
miētis caput cū clauo terre figit. Et hoc
fecit Zabel vxor Anner dans sibi pmo lac
ad bibendū vt inde dormiret. Spūaliter.
Zabel interpretat ascēdēs: z signat diabo
lū q p supbiāz voluit ascēdere qui dat lac
bibere. i. dulcedinē carnaliū voluptatū et
tpalium diuitiaz. z sic facit dormire: z cla
uo pūe suggestiōis figit caput. i. pncipa
lē partē. i. rōnabile volūtātē: terre. i. terre
noꝝ affectiōi. Et nota. Sifara interpretat
exclusio gaudiū. talis em a vero gaudio ex
cludit. Videte g ne dormiatis in delecta
tione viciōz. Et audite qd dicit Sapiēs
Prover. xxiij. Vsq̃ piger dormis vsq̃
q de somno p̃surges paz inq̃ dormiēs
s. Secund⁹ articulus. In pced. zc. In h
dicendū de scdo. i. de infirmitatē p̃di
cione p̃cauenda: q̃ signat p febrē quā pati
ebat filius reguli adeo acutā vt iā inciper
mori. Habet em febris tres graues p̃di
ciones q spūaliter p̃cō pueniūt.

Primo est inductiua inordinati caloris
Scdo est immutatiua veri coloris.

Tercio est impeditiua degustandi sapo
ris.

Primo igit zc. siue ardoris: sic et p̃ctm
est succensuū inordinati ardoris. i. amor
boni transitorij aut breuis voluptatē: Sic
aut calori febrili interuenire solet aut pū
nire aliqd frigus: sic amor inordinato tē
poraliū intermiscet timor inordinat⁹ q est
aie frigus. Aug⁹. Oia peccata due res fa
ciūt in hoīe. i. timor: z cupiditas. Timor
facit fugere oia q sunt carni molesta. Cu
piditas facit appetere oia que sunt carni
suauia. Et fm hec duo duplicēz habebit
penā peccator in inferno. fm illd Job. Ad
calorē nimīū transibūt ab aquis niulum.

Scdo est imutatiua veri coloris. Sic
z p̃ctm tollit decorē anie: quia deturpat i
ea imaginē dei. Thren. j. Egressus est a
filia sion omnis decor eius. Et Ezechiel.
xvj. Abominationē fecisti decorē tuū. O
q̃vilis: q̃deformis est anima peccatrix.
Ecce idolum est diaboli. Tercio febrē
est impeditiua degustandi saporis. Que
em dulcia sunt vident febricitātē amara z
insipida. Vñ glosa sup illd Ps. q̃magna
militudo dulcedinis tue dñe zc. dic. Hāc

dulcedinē nō sentiūt q palatū cordis ha
bent infectū febre iniquitatis. Vñ et Ps.
Omne escam abominata est anima eoz.

Exemplū de iudeis q ppter febrē aua
ricie et inuidie nō poterāt gustare dulce
rē diuini sermōis. quibz p̃pterea dicebat
dñs. Sermo meus nō capit in vobis. Jo
annis. viij.

t. Tertius articulus. Aud. zc. Videte ne
ppter longā p̃tinuationē fiat morbo
incurabilis: quia viciū miser p̃cōr nō pōt
resurgere. Audite. Sicut p̃tz. L. de actio
nibz et obligatiōibz. l. Sicut ab initio. Et
viij. q. ij. Dilectissimi. Illud qd est pmo
voluntariū et post factis efficiat necessari
um. Pone calum in p̃tractibz matrimo
niū vel alijs. Sic miseri p̃cōres volūtarie
in p̃ctis ruūt: sed postea p se resurgere ne
queunt. Vel aliā pabolā attēdite. Sids
grauiter afflictus febre acuta videat q p
pter dilationē exhibendi remediū mortis
exponat piculo. Nōne diligent q̃reret re
mediū: Certe sic. Multo magis p̃tra fe
brem peccati zc. Eccl. v. Ne tardes puer
ti ad dominū zc.

Sermo. iij. p eadē dñica. xxi. p. Trini.

Domine de

scende zc. State g succincti
lumbos vros in veritate: et
induti lorica iusticie: z calciati pedes in p
paratiōz euāgelij pacis. Ephes. vj. Ta
les oportz nos esse ne moriant anie nostre
Tangūtur aut ibi tria nobis necessaria

Primū est castimonie veritas. Sta
te g succincti lūb. ve. in veri. i. nō silarone.

Scdm est iusticie eq̃tas: Et induti lo
rica iusticie: qz viciū sicut lorica totū corp⁹
pregit. Ita iusticia vnicuiq̃ dbitū reddit
Tertū est affectiōis et beniuolētie ses
dultas. Et calciati pedes. i. affectiōes:
ita q̃ terrā nō tangāt in p̃paratiōe euāge
lij pacis tā seminādi q̃ recipiēdi.

De pmo Greg. Lumbos p̃cingimus:
cū carnis luxuriā p̃ p̃inentiā coartamus.
De scdo Ro. xij. Reddite oibus debita.
De tertio Ps. Stātes erāt pedes nri in
atrijs tuis hierū. Salutatio

Domine zc.

Dñica. XXI. post Trinitatis

p Rm^o art. An possit hō ex libero arbitrio a morte pcti resurgere: Vide sup. Vel an p pctō iuste sit ihereda mors gehēne: Vide dñica. iij. post pascha ser. j.

s Ecdus art. In pced. rē. In hoc d^o tertio qd est infirmitas curatio. Circa quā tria sunt iuxta euāgelij notāda.

Primo diligentia pparatiua.

Secdo efficacia opatiua.

Tertio benivolētia regratiatiua.

Primo diligentia pparatiua. Amos. iij. Prepare in occursum dei tui isrl. Ad hanc pparationē necessarie sūt tres affectiones q in euāgelio notātur. Prima est affectio speratiua: Regul^o em ille cū audisset qā veniret iesus a iudea i galileā abiit ad eū sperās impetrare sanitatē filij. Sic pctō audīēs qm iesus ad eos vēit q a iudea. i. pfectiōe veniūt in galileā. i. trāsmigratōez a pctis v3 affectu mēis ad eū accedere i spe recuperande sanitas spūalis. Proverb. xxvij. Qui sperat in dño sanabit. Secda est affectio timoratiua. Timebat em ille ne filius morte pueniret an aduentū dñi. Incipiebat em mori. Iō dicit: Descēde p us q moriat fili^o me^o. Sic r pctōr time/ re debz ne morte poccupef anteq ad eūz descēderit dñs p grām. Iā em mortu^o est p culpaz r incipit mori morte gehēne cui multū appropinqt. Ps. Appropinquerūt vsq ad portas mortis. Tercia est affectio depectiua. Depectabat em ille dñm vt descēderet r sanaret filiū ei^o. Et qz oīo fieri debz cū integra fide: Iō dñs arguēs eū in fide tepidū dixit ei. Nisi signa r pdigia videritis: nō credis. Greg. Vñ itaqz in chzō credidit quē nō putauit posse salutē dare nisi p̄sens esset r corpe. Verūtū qz ille ex deuotiōe repetijt orōem dī. Dñe descēde p̄s q moriat fili^o me^o. iō exaudir^o ē. Theop. Accedat hō ad iesū r p̄cet vt descēdat. i. p̄descēsumie v̄at r parcat pctis p̄s q a volupratū infirmitate mortificet. Hec aut depectiō v3 fieri cū fide Ja/

Secdo est p̄siderāda efficacia opatiua. Itz in chzō qui solo p̄bo filiū absens sanauit dicēs: Glade filiū tu^o viuit. i. dīanua mortis p̄fecte sanitati restitur^o est. Greg. Redēptor n̄r vt oñderet qz q̄ alta sunt hominibz: despicienda sunt sanctis. Et q̄ boi

despecta sunt: despiciēda nō sunt: ad filiū reguli ire noluit: ad seruū aut centuriōis ire paratus fuit. Chrys. Nabuchodon. itaqz nūc plim inueniunt imitari: vt em ille tūc de imagine: sic mō aliqui de veste p̄iosa r equis vl curribz: de ampliatiōe domoz et picturis parietū opinātur se ēē meliores. quia em qd erāt hoies p̄diderūt: sollicitē huc illucqz circueūt aliūde sibi glāz q̄rūt oī sane irratiōe plenissima. Credidit gre gulus p̄moni iesu: nōdū tñ integre. Qd p̄ quia eo descēdente: cū serui occurrētes filiū sanatiū nūciarent interrogabat ab eis horā in q̄ melius habuerat: q̄si volens certificari v̄ez hoc casu factū esset vel ex p̄cc/ pto chzī. Et dixerūt ei: qz heri hora septima reliqt eū febris. Edgnouit igit pater qz illa hora erat in q̄ dixit ei iesus: Filius tu^o viuit. Spūaliter. P̄parato pctōr per affectiōes sup̄dictas dixit dñs: Glade rē. Theophyl. Glade. i. p̄fectū p̄tinuū in bono ostendas: r tūc filiū tu^o viuet. Si at ambulare cessaueris: mortificabit tibi isrl/ intellectus circa boni opatiōez. Itz spūalif. febris iniquitatis relinqt pctōrem hora septima. Per septē horas intellige septē cōsideratiōes q̄s videre poteris dñica. iij. q̄ dragelime. scilicet post meridiū. Itz in vltima q̄ est amoris inductiua relinqt hoiem febris pcti. Tertio est p̄siderāda benivolētia regratiatiua: qz peccator reuocatus et a febre pcti curat^o debet gratias agere deo: q̄si dicat cū Ps. Benedic ania mea dominū rē. Qui sanat oēs infirmitates tuas. Et hoc notat qz regul^o iste recognoscēs beneficiū sibi factū credidit in chzō: et domus eius tota. i. familia grās agentes deo. Nec sine causa cū et bruta animalia recognoscāt benefactores suos.

Exemplū dicit: Si elephas ceciderit i foueā r venerit aliquis q̄ eū extrahat: deq̄ posita oīm siluestreitate sequit eū q̄ eū extrahit tanq̄ sibi grat^o. Et Augusti. dicit: Quis sensus homis nō erubescat sine laudū celebritate diē claudere: cū minutissimē aues summa euz delectatione r dulci carmine ortum diē p̄sequitur r noctis.

p Ro tertio articulo applica quod ponitur serm. ij. dñice. iij. post epiphaniam.

Dñica. xxij. post Trini. Ser. p̄mus.

Domine opor

n tuit et te misereri pserui tui si/
cut et ego tui melertus sum.
Matth. xviij. Cōfidim⁹ in dño iesu: quia
qui cepit in vobis opus bonū pficiet vsq; i
diē chzū iesu. Philip. i. In verbis thema/
tis nos vult impellere dñs ad misericōdiam
inuicē exhibendā exēplo sui. Et si miseri/
cordes sum⁹ inuicē: p̄sidere debem⁹ quia
et misericors nobis erit dñs. Un̄ dr apo/
stolus: Cōfidim⁹ rē. Ubi s̄ tria p̄siderā/
da. Primū p̄fidentie affectio. Cōfidi/
mus in dño iesu. Scōm affectiōis ex/
pressio. Quia qui cepit in vobis opus bo/
nū pficiet. Tertiū expressiōis perfe/
ctio: Vsq; in diē chzū iesu. De pmo p̄s.
In dño p̄fido. De scōdo Philip. i. Ope/
rat in nobis velle et pficere. De tertiō. i.
Thes. v. Integer spūs vester in aduentu
domini nostri iesu chzū seruet.

Honne rē.

p Rim⁹ ar. Accipe q̄ones d̄ dei miseri/
cordia vel de misericordia hominis
ad hominē. Dñica. iij. vel. iij. post Trini.
Et s̄ in seq̄ntib; duob; sermonib;

s Secundus articl⁹. In euāgelio ppo/
nit dñs pabolam inductiua ad mise/
ricordiam inuicē exhibendā de rege q̄ vol/
luit rōem ponere cū seruis suis rē. Et in
fine dī. Sic et pater me⁹ celestis faciet rē.
Aug⁹. Narrauit dñs similitudinē valde
terribilē: q̄ s̄le est regnū celoz; hōi regi q̄
posuit rōem cū seruis suis rē. Idē. Om̄is
hō debitor est dei: et debitorē habz; fratres
suū. Iō deus iustus p̄stituit tibi reglāz in
debitore tuo: quā faciet et ip̄e in suo. In il/
la aut pabola euāgelica Triā nobis insi/
nuant p̄siderāda q̄ sp̄ cordib; nostris in/
fixa debent esse.

Primo eq̄tas reddende rōnis.

Scōdo benignitas diuine miserationis.

Tertio necessitas n̄re imitatiois.

In hoc sermōe de pmo qd̄ notat cū dicit.
Sile est reg. celo. hōi regi q̄ voluit rōem
a. p̄putatiōz p̄dere cū seruis suis. Regnū
celoz; hīc d̄ stat⁹ ecclie militat⁹: q̄ iō celo/
rū regnū d̄: q̄ legib; celi subijct⁹: et de ea
ad celū puenit. In p̄dictis aut p̄bis tria
nobis innuunt multū terribila.

Primo sublimitas iudicialis p̄dictiōis.

Scōdo impossibilitas finalis euitatiōis

Tertio nēitas obediētiā subiectiōis

Primo rē. s̄. sūma p̄tās iudicis corā quo
nos optz; rōez; reddere: q̄ tangit cū d̄: ho/
mini regi. Hic rex est ip̄e chzū: de q̄ dicit
Apoc. xix. Rex regūz dñs dñantū: Hui⁹
aut regis potētia est inuicibilis: scia infal/
libilis: iusticiā inflexibilis. Iō mirabilr. ti/
med⁹ est. Hier. x. Quis nō timebit te: o
rex gentiū.

Scōdo impossibilitas final

euitatiōis: cū d̄: Qui voluit rōem pone

re. Qd̄ em̄ voluit dñs volūtate b̄nplacit⁹

oīno est impossibile aliter fieri in sensu cō

posito. Sap. xvj. Danū tuā effugere im

possibile est. Et Hester. xij. Dñe rex op̄s

in ditiōe tua cūcta sunt posita et nō est qui

tue possit resistere volūtati. Tertio ne

cessitas obediētiā subiectiōis: cū d̄: Euz

seruis suis. Cū em̄ serui tāti dñi sim⁹: ne

cesse est nos plena obediētia esse sibi sub

iectos. Ip̄e em̄ dr Leuit. xix. Ego dñs:

leges meas custodite. Si aut p̄trariū fe

cerim⁹ multū nobis timendū est cū aī ei⁹

tribunal venerim⁹ ne tanq̄ serui inutiles

ejiciamur in tenebras exteriores: vt dicit

Matth. xxv. Et tanq̄ serui nequā trada

mur tortorib;: vt d̄ in euāgelio hodierno

Q̄ timendū est illō iudiciū Heb. x. Ho

rendū est incidere in man⁹ dei viuētis.

Exemplū de Agathone Vide in scōdo

adnēuali. feria. v. post scdā dñicam.

t Erti⁹ artī. Aud. rē. Et vere grauiss

mū est negociū corā deo reddere rō/
nē. Notate qd̄ dr lex. Quātitas negocij ē

consideranda. ff. de iud. Nonunq̄. Et. l.

Un̄ vi. l. Si qñ. Et de appellatiōib;.

Cū sit romana. Et de iureiurado. c. vi. In fi.

Attēdite. Siq̄s h̄cet rōem reddere p̄ut

dēti et seucro p̄ncipi de centū mille flore

nis: credo mltū sollicit⁹ esset: p̄sum si in

utilr p̄sūperit. Expone et applica qm̄ vnū

cūq; d̄ctur⁹ ē dñs illō Luc. xvj. Redde

ratioem villicatiōis tue.

Ser. ij. p eadē dñica xxij. post Trinita.

Domine opor

n tuit rē. Hoc oro vt charitas
v̄ia mag⁹ ac mag⁹ abundet in scia et in oīni
iesu vt. p. po. vt sit sine. et sine offensa i diē
iesu. Phil. i. Si ites sim⁹ misericordes iust

Dñica. XXI. post Trini.

cem erimus: et a deo misericordiam consequimur.
Sunt autem in illis verbis tria notanda.

Primum apostoli oratio. Hoc oro ut etc.

Secundum orationis ratio. ut etc.

Tertium rationis conclusio. ut si. fin. etc.

De primo. i. Cor. xvj. Via vestra in charitate fiant. De secundo Ro. xij. Probertis quod sit voluntas dei bona etc. De tertio Eccl. xviij. Ante iudicium para iusticiam.

Honne etc.

Primum articulus. Quere questionem ubi supra.

Secundus articulus. In precepto. etc. In isto dicendum de benignitate diuine misericordie: cum dicitur. Et cum cepisset roem ponere. i. scias omnem discutere. In quo examinatio: cum dicitur. Et cum cepisset roem ponere etc. vsque: dimisit. Ubi tria nobis inlinuant consideranda.

Primo seueritas iusticie

Secundo humilitas penitentie.

Tertio benignitas clemencie.

Primo etc. cum dicitur. Et cum cepisset roem ponere. i. scias omnem discutere. In quo examinatio: cum dicitur. Et cum cepisset roem ponere etc. vsque: dimisit. Ubi tria nobis inlinuant consideranda. Primo seueritas iusticie. Secundo humilitas penitentie. Tertio benignitas clemencie. Primo etc. cum dicitur. Et cum cepisset roem ponere. i. scias omnem discutere. In quo examinatio: cum dicitur. Et cum cepisset roem ponere etc. vsque: dimisit. Ubi tria nobis inlinuant consideranda. Primo seueritas iusticie. Secundo humilitas penitentie. Tertio benignitas clemencie.

Tertio suauitas clemencie: cum dicitur. Miseratus autem dominus serui illius etc. Et de. di. ei. Remigius. Larga dei benignitas et clemencia erga peccatores. Quersos quoniam se parat etc. peccata dimittere. Chrysostomus. Vide diuini amoris superabundantiam. Petit seruus solus etc. tunc dilatores: ipse autem dedit dimissionem. Uoluit autem et a principio dante: sed noluit solum suum esse donum: sed et supplicationis illius etc. ut non incoronatus abscedat. De hac dei misericordia videre potes ampliora in dñica. iij. ubi etiam

accipe poteris exemplum.

Et tertius articulus. Aud. etc. Videte ne hac misericordia preueniamus propter vram negligentiam. Audite quod dicitur lex. L. de rebus creditis. Et in reuocando. l. Si quis. Absurdum est aliquem redire ad illud quod se renuntiandum esse putauit. Etiam attende quod diuine misericordie videtur renuntiare quod negligenter penitendo ad eam postulandam recurrere. Et decretalis: de privilegiis. c. accedentibus. dicitur: quod si privilegium defuncti alicui: et ille faciat ad eum suum privilegium: privilegium meretur amittere. Magni certe privilegium si penitentes misericordiam postulamus: misericordiam recipimus. Huic autem privilegio suum facit quod penitenter negligunt. Hic autem c. Et tuas. de privilegiis. Privilegium meretur amittere quod sibi permissa abutitur pretere. Et hoc est quod dicitur quod modo se non possent corrigere propter immunitatem etc. Pone casum de eo quod renuntiavit seculi coram iudice de re aliqui: et deinde venit volens adhuc habere partem suam etc. Expone etc. norando illud Hebr. ij. Quomodo nos effugiemus si tantam neglexerimus salutem.

Dñica. xij. post Trinita. Ser. iij.

De diuine de

De re etc. Repleti fructu in fructu per iesum christum in laudem dei et gloriam dei Phil. i. Si tales fuerimus: misericordiam consequimur. In illis autem verbis tria sunt notanda.

Primum bonorum fructuosa predictio. Repleti fructu iusticie. Secundum fructuum gratiosa productio: Per iesum christum. Tertium fructuosi hominis virtuosa intentio: In laudem dei et gloriam dei. De primo Col. i. In omni opere bono fructificantes. De secundo Jo. xv. Qui manet in me et ego in eo hic fert fructum meum. De tertio i. Cor. i. Via in gloriam dei facite.

Honne etc.

Primum articulus. Questionem quere ubi supra. Secundus articulus. In precepto. etc. In isto dicendum de tertio proposito. scilicet de necessitate nostre imitationis quod vix nobis est necessarium dominum imitari in misericordia. Luc. vij. Estote misericordes sicut et pater vester. mis. etc. Et hoc ostendit cum dicitur. Egressus autem seruus ille etc. Ubi sunt tria notanda.

Primo seruus neque crudelitas.

Secundo diuine iusticie seueritas.

Tertio facienda misericordie necessitas.

Primo igit. 22. cū dī Egressus autē illē a debito quidā liber sed iniquitatis seruus inuenit unū de cōseruis suis q̄ dēbat ei centū denarios. i. q̄ paz offēderat eū respectiue: q̄ offēsa in hoīem modica est respectu offēse dei z tenēs suffocabat eū arēa do vicz ad vindictā z p̄ba excusatiōis nō audiēdo dicens. Redde qd̄ debes. s. totū mētū p̄ iniuria. Et p̄cides rogabat eū dīcēs. Patiaz habē i me z oīa reddā tibi. i. paratū sum fm̄ possibilitatē meā satisfaccere. Ille autē noluit: s̄ abijt in viā caīa a naturali pietate recedendo: z misit eū in carcerē crudelē affligēdo donec redderet debitū plenarie: z ad nutū satisfaciendo. Hic carcer infern⁹ pōt intelligi. Tenentes em̄ p̄xim in nos peccātē in carcerē mittimus q̄tēs ei⁹ culpe nō indulgem⁹: q̄ntū em̄ in nobis est dū nō p̄cim⁹ carceri dānamus. Chrys. Vide dñi caritatē z sui crudelitātē. Hic p̄ decē milibus talētis. Ille autē p̄ centū denarijs: ille p̄seruū: hic dñm rogabat. Et hic qd̄de toralē absolūtōez ac cepit. Ille autē nec solā dilatiōē quā petebat. Scdō dīne iusticie seueritas. Luz dī. Videntes autē cōserui ei⁹. i. angeli vel q̄cūq̄ iusti p̄tristati sūt valde z venerūt z narrauerūt oīa dño q̄ facta fuerāt Remigius. Dñō narrare ē cordis dolores in affectu demonstrare. Tūc vocauit illū dñs p̄ inīam mortis: z dī illi. Serue neq̄: oē debitū dimisi tibi qm̄ rogasti me. Hōne q̄ oportuit 22. Chrys. Qñ qd̄de decē milia tā lenta dēbat nō vocauit eū neq̄: neq̄ ē cōuiciat⁹ sed misertus: quādo autē p̄seruū ingratus est effect⁹: tūc ei dicit. Serue neq̄. 22. Remigi⁹. Nullū rñsum legit seru⁹ ille dño dedisse. In q̄ demonstrat q̄ i die iudicij z statim post hāc vitā oē argumētū excusatiōis cessabit. Seq̄. Et iratus dñs nō p̄ affectū s̄ p̄ effectus similitudinē tradidit eum tortorib⁹. i. demonibus quoadusq̄ redderet vniuersū debitū. Chrys. Nō simplr dicit tradidit eū s̄ iratus: qd̄ nō posuit qm̄ iussit eū vendi. Nō em̄ hoc erat ire sed magis amoris ad correctionē nūc autē hec sententia est supplicij. Rem. Quousq̄: ibi pōit p̄ infinitū. Et est sensus. Semp soluet z nūq̄ soluet. Chrys. Per hoc ostendit q̄ p̄rinue. i. eternaliter puniet neq̄ reddet aliqñ. Tertiō ran-

gitur mie faciēde necessitas. cū dr. Sic et z pat me⁹ celestis faciet vo. si nō remi. v. fratrib⁹ suis de cor. vñs. Hiero. Formidolosa snia. Si qua frī nō dimittam⁹ magna nobis a deo nō dimittent. Iō autem addidit: de cordi. vñs. vt oēm simulatiōez fice pacis auerteret. Grego. Vbi nō fuerit charitatis pseuerātia: nulla ē sufficiēs pnia. Chrys. Audiamus immisericores z crudeles qm̄ nō alijs sumus crudeles s̄ nobismetipsis. O q̄ grauis eoz puerstas q̄ sibi factas iniurias nolunt dimittere. Tales em̄ nō sunt veri chziani. Inūgtur em̄ chzian⁹ in baptismo ad designādū q̄ debet h̄re cor p̄iū. Tales sunt iudei dure ceruicis z incircūcis cordib⁹: vt h̄ Act. viij. Vt ut oculū p̄ oculo: dentē p̄ dente. Leui. xxiij. Tales sūt sicut holofenes gentilis: de q̄ h̄etur Iudith. iij. q̄ fero citatem animi ei⁹ mitigare nō poterant. Itē sūt similes diabolo: de q̄ dr Greg. q̄ nullo pōt placari obsequio. O q̄ insensati q̄ sic vindicari cupiunt. Nam vt dr Sen. Honestū z magnū vindicte gen⁹ est ignoscere. Et itez. Iniuriarū remediū est obliuio. Exēplū de alexandro magno legit dū em̄ offēsus a quodā nullaten⁹ irecedere veller: ait ei magister su⁹ aristoteles Nobilissimū adhuc tibi documētū trade re possum o alexander. Quo dicēte Presto sum audire. Ait Aristo. Quis ē qui regna superauit: Hōne cor tuū z potentia: S̄ maiorē hodie victoriā adq̄ris si antīmū p̄rū viceris. Si autē neglexeris: aliū victorē habebis. Ad q̄ p̄ba placatus est. Vñ Prouer. xvj. Qui dñat anio: fortior est expugnatore vrbū. Sic legit de iulio cesare: q̄ nullius solebat obliuici nisi iniuriarū. Scribūt etiā naturales leonē parce p̄stratis: nec regem apū aculeum habere. Sed heu heu: sunt qdā discutientes culpas offendentū difficultatē in remittēdo p̄dentes: mō q̄ magne sunt offēse: mō q̄ multotiens p̄misit z mltoties remisse. Nō sic facit de: imo magna remittit. Iohel. ij. Prestabilis sup malicia. Multa ē dimittit. Esa. lx. Multus est ad ignoscēdū. Et multotiens. Matth. xvij. Nō dicō tibi: vsq̄ septies s̄ vsq̄ septuagies septies. Eruius ar. Aud. 22. Vide i. p̄ties tene p̄tra misericordiam agatis z sic dei

Dñica. XXIII. post Trinitatis

misericordiam amittat. Nā vt habet. ff. de pe
nse. l. vi. Unusquisque suandus ē eo q̄ quod
agit. Et. xvij. q. iij. Sicut antiquus. Qui
iniuriā facit ecclesie: p̄uari d̄z cōmuniōne
ipsius. Tertū est aut q̄ iniuriā facit eccle/
sie q̄ facit q̄ charitatē misericordiaz. Per cha/
ritatē cū p̄sistit vnitas eccle. Audite. Nō
ne nimis fatu⁹ est q̄ destruit pōtē p̄ quem
h̄z necessario transire aut in flumine p̄ire.
Vnde q̄ ne frangatis misericordie pontē. Et
nōne stultissimū diceretis cū cui rex dixe
rit Relaxa debitori tuo decē denarios et
dabo tibi mille florenos: alias te p̄petuo
carceri recludā: si ille relaxare decē noluit
Expone et applica notando illud. Eccl.
xxvij. In hōiez sibi simile nō h̄z misericordiaz
et deprecatur p̄ peccatis suis: quasi dī. hoc
frustra facit.

Dñica. xxij. post trini.
Sermo p̄mus.

Eddite que

sūt cesaris cesari et q̄ sunt dei
deo. Mat. h. xxij. Imitato/
res mei estote et obseruate eos q̄ ita am/
bulant sicut habetis formā nostrā. Phil.
ij. Si bñ capiatur p̄ba p̄posita magni sūt
pōder. Si em̄ cesaris. i. diaboli est: red/
dēmini cesari et. Prop̄ qd̄ paulus q̄ dei
erat et oēs r̄les esse cupiebat scribebat ad
philippeneses: eos et oēs alios exhortans
ad sui imitationē dicēs. Imitatores mei
estote et. Vbi tria facit.

Primo ponit scē imitationis exhorta/
tionē: cū dī Imitatores mei estote.

Secūdo exhortationis ampliatiōē: et ob/
seruate eos qui ita ambulant.

Tertio ampliatiōis specificationē: sic
habetis formā nostrā.

Pro his tribus. j. Cor. xij. Emulamini
charismata meliora Vt nota ibi apli secu/
ritatē: charitatē: et sedulitatē. In illis em̄
verbis ostendit se securū esse de fide: do/
ctrina: et opere: ostendit se charitatē habere
ad oēs: et sedulū eē ad aliene salutis pecu/
rationē. De p̄mo. ij. Tim. j. Scio cui cre/
didi et certus sum. et. De secūdo. ij. Cor. xj
Emulor em̄ vos dei emulationē. De ter/
tio ibidē. Instātia mea q̄tidiana sollicitu
do oim̄ ecclesiarij.

p̄ Rim⁹ ar. Vt sint aliq̄ anie reddē
de cesari. i. diabolo: q̄ nō. Oēs aie
sūt ipsius dei. Ezech. xvij. Oēs anie mee
sūt. Contra. Oēs anie peccatrices sūt filie
diaboli. Joā. vij. Vos ex patre diabolo
estis. Rñdet Aug⁹. di. q̄ mali et sint fi/
lij dei rōne nature: sūt et ex diabolo et dia/
bolo reddendi rōne vicij et p̄auē affectio/
nis. Pro fūdamēto. Ois bonitas siue
nature siue moris est a deo. Boetius lib.
de solatiōe. Oē hominū gen⁹ simili sur/
git ab ortu. Un⁹ em̄ rex p̄ est: vn⁹ cuncta
ministrat. Et Sen. ad lu. Nulla sine deo
mēs bona est. Ex p̄ma auctoritate satis
habet q̄ oēs sūt a deo rōne nature et crea/
tiōis. Ex scda habet q̄ oēs boni rōne bo/
nitatis sūt ex deo: et ex opposito dicēdū est
q̄ oēs mali sūt ex diabolo. Cū q̄ queritur
An sint aliq̄ et. Dic rñ. vt s. Et q̄ clude
q̄ nō satis ē esse ex deo p̄ nature creationē
nisi a deo sim⁹ p̄ virtuosas affectionē. Nā
et dixerit sap. Sap. xj. Nil odisti eorū
q̄ fecisti: tamē dicit. ps. Odisti oēs q̄ ope/
rant iniquitatē. Audite miseri p̄ctōres et p̄
sate q̄ horredū sit eē in odio dei: o lubrici
et vñ fautores: o cupidi et. o indurati p̄ctō/
res: obstinati: excoicati. et. Queritis for/
san Vñ sciri pōt q̄ aliq̄ sint vel nō sint ex
deo. Audi ipm̄ ch̄m. Jo. vij. Qui ex deo
est p̄ba dei audit p̄pterea vos nō auditis
q̄ ex deo nō estis. Terribile p̄bū q̄ pha/
riseos p̄fidos et simulators et eorū similes
q̄ dei p̄bū efficaciter nō audiūt. Et vñ hoc
nisi q̄ p̄siderare negligūt. Figura Lea/
uitici. xj. Om̄e aīal qd̄ nō ruminat reputa/
bat imūdū. Spūalr defectus ruminādi
dī defect⁹ p̄siderādi. Illi q̄ negligūt cō/
siderare p̄bū dei diaboli sūt et diabolo gu/
bernant et diabolo sūt reddēdi. Figura
j. Reg. xvj. Saul cū audiebat dauid per/
cutientē ciuitatē nō agitabat a spū mali/
gno. Spūaliter p̄ctōr maligno spū sedu/
ctus cōfortat cū audit verbi dei p̄dicato/
rem. Glosa sup̄ illo p̄bo Cati. Sonor vox
tua in auribus meis. Tunc predicatoris
vox aurib⁹ audiētū sonat viriliter: qm̄ mi/
sericordie dulcedinē ad illā inclamatibus
pponit humiliter: et quādo in peccato ob/
stinatis tartarea minatur supplicia.
s Lōs arti. In themate et per totum
textū euangelicū tria sunt notanda.

Primum: maliciose simulationis impro-
banda propositio.

Secundum insidiose interrogatiois appro-
banda redargutio.

Tertium: viciose iteratiois metuenda putatio
In hoc sermone dicendum de primo. Pro cuius
declaratioe notanda sunt verba euangelij Ab
eunt pharisei filium, etc. vsq; ibi: non enim re-
spicit personas hominum. Vbi notare debemus tria

Primo simulationis perversitatem.

Secundo putatiois malignitatem.

Tertio simulationis calliditatem.

Primo simulationis etc. quod abeunt phari-
sei filium interit quod caperet tesum in ser-
mone. Chrysostomus. Quale filium tales et consi-
liatores. Audiant quod filia querunt ad no-
cendum alijs. Secundo putatiois etc. Et mit-
tunt discipulos suos cum herodianis. Chrysostomus.
Propter hoc suos discipulos et herodis mi-
lites simul mittunt: ut quodcumque dixerit res-
ponderent. Cupiebant enim eum magis aliquid
aduersus herodianos dicere. Vnde ei eum de-
tinere timebant propter turbas voluerunt ei
periculum imminere hoc quod esset tributis pu-
blicis obnoxius. Istis sunt filies quod inuicem
querunt ut alijs noceant et inuidi qui que-
runt inuidiosos exosos fieri dominis et recto-
ribus. Tertio simulationis calliditatem
quia dixerunt ei. Magister scimus quod verax
es etc. Verax inquit es quantum ad vitam et vitam
dei in veritate doces quantum ad sanam
doctrinam: non est tibi cura de aliquo. timor
vel fauor quantum ad iusticiam. Non enim respicit
personas hominum sed indifferenter maioribus et
minoribus dicis veritatem. Et ita commendat
in eo triplicem veritatem. scilicet vite: doctrinam: et iu-
sticiam. Quod quoniam hodie peritum faciunt quod pau-
peres publice arguunt et confundunt: sed diui-
tibus grauiora peccantibus: nec nutum faciunt.
Secundum Chrysostomus. Inter peccata sacerdotum
maximum est quod personas respiciunt et non cau-
sas. Sicut autem dicit idem Chrysostomus. Magis
strum eum vocat et veracem ut quasi eum veneran-
do deciperet: et quasi honorat et laudatus
mysterium sui cordis simpliciter eis aperiret tam-
quam volens eos habere discipulos. Hec est
hypocritarum prima simulatio: quod laudant
quos perdere volunt. Istis sunt filies qui homi-
bus in presentia adulantur: et in absentia
detrahunt. Quod plenus est mundus talibus
pestiferis serpentibus. Augustinus. Duo sunt gene-
ra peccantium. scilicet vituperantium: et adulantium.

Et plene psequitur lingua adulatoris quod man-
us intersectoris. Talibus itaque deest veritas vi-
te. Quod simul cum eis tali veritate sunt vacui.
Consistit quippe talis veritas in plena vine les-
gis obseruatione. unde Deuter. xxx. Testes ho-
die inuoco celum et terram quod proposuerim vobis
vitam et bonum: benedictionem et maledictionem.
Elige ergo vitam ut et viuas tu et semen
tuum et diligas dominum deum tuum atque obedias
voce illi. Hec itaque vita consistit in caritate
dei sui et christi. i. Jo. iij. Scimus quoniam transiit ad
sumum de morte ad vitam quoniam diligimus fratres
De charitate dei Diliges dominum deum tuum etc.
Quod quod plures sunt voluptatum amatores ma-
gis quam dei. De dilectione sui: Deutero. iij.
Eustodi te metipsum et animam tuam sollicite ser-
ua. heu heu quod plures sunt de corpore solliciti
citius plus quam de anima De charitate. primi
Mat. xxij. Diliges primum tuum sicut teipsum
Quod regnant odia in homines etc. Et multi
verbum se faciunt amicos quod corde ac contra ope
sunt inimici. Propter quos dicit. i. Jo. iij. Non dili-
gamus probo neque lingua sed ope et veritate
Quod longe relegata est a filiis hominum hec veritas
te veritas. Osee iij. Non est veritas non est misericordia
non est scientia dei in terra. i. in corde terrenorum.
Et Jo. xlij. Spiritus veritatis mundus non potest
accipere. Exemplum de iudeis quod dicebat
dominus Jo. viij. Vos de deorsum estis vos
estis de hoc mundo. Jo. viij. quod propterea non ac-
ceperunt spiritum veritatis sed remanserunt in errore
falsitatis. Quod felix quod se posset cum ezechia
dicere. Isa. xxxvij. Nemero quod abula-
uerim in veritate.

Et tertius ar. Aud. etc. Lauetene sitis
similes iudeis. Siles cum culpa: siles
eum debet in pena. Vnde. Cad. l. falcidia l. viti-
ma. Et de electione. Dicitur. De similibus si-
mile debet esse iudicium. Pone casum de quatuor
latronibus quod duo iam sunt suspensi: alij duo in
carcere clausi. Nonne isti duo multum timere
debent. Erpone et appli. consideret igitur mi-
seri peccatores quoniam sui socij: puta iudei fallaci-
ces/anari/iuudi/carnales/iam sunt in inferni
patibulo. Jo dicit ps. Conuertat peccato-
res in infernum.

Deusca. xxij. post tri. ser. ij.

Eddite que

et. Multi ambulat quos
sepe dicebam vobis nunc au-
tem et fens dico inimicos crucis abulati

Dñica. xxiii. post Trini.

Philip. iij. Tales itaq; reddēdi sunt dñi
bolo. Notandū aut q oēs auari: supbi et
luxuriosi sunt inimici crucis chri. Vide se
na. iij. hebdomade scē articu. ij. Heb. vi.
Rursum crucifigētes filiū dei. zc.

Reddite zc.

p Rim^o art. An aliq aie sint diabolo
irreuerabiliter reddēde p pctō qd tpa
liter pmissū est: Vide do. iij. p pasca. f. j.

s Ecūd^o art. In pcedēti smone dictū
est de similitudinē ppositiōe quā iudi
chri fecerūt dicētes Vg^o sci^o qz verax es
Et dictū est iuxta hoc de pitate vite. In
hoc smone dicendū de pitate doctrine q
notat i supdicta ppositiōe: cū d^r: Et viā dī
in veritate voces. Consistit aut hec veri
tas maxime in tribus.

Primo in articuloz fidei cognitiōe
Scdo in pceptoz dei informatiōe.

Tertio in vicioz correctiōe.

Primo i fidei cognitiōe Ro. x. Fides ē ex
auditu. Audit^o aut p verbū chri. et He
breo. xj. Sine fide impossibile est placere
deo. Scdo in pceptoz zc. Deuter. vj.
Erūt verba hec q ego pcpio tibi hodie in
corde tuo z enarrabis ea filijs tuis z me
ditaberis ea sedēs in domo z ambulās in
itinerē z dormiēs atq; purgēs. et Eccl.
iij. Que pcepit tibi deus cogita sp.

Tertio i maloz correctiōe Eccl. vj. De
lius est a sapiēte corripī qz stulto z adulat
tōibz decipi. z Eccl. xij. Corripe primū.
Audite adulatorē q malos i malis suis
sustinetis. Aug. sup illd Ps. Qm laudas
pctōz. zc. Hec est ira z indignatio dei ma
gnayt desit correctio: z asit adulatio. Au
dite iudices z pncipes. Audite vos plati
et ecclie pncipes. audite vos pñefamilias
q nullā faciūt punitiōz de vicijz subditoz
Audite inq; illd qd hī dī. lxxij. c. Error.
Error cui nō resistit approbat: et pñtas cū
mime defensas: oprimis. Negligere qppe
cū possis pcurbare puerfos: nihil aliud ē q
fouere. Q pauci sunt q hāc veritatē do
ctrine obseruāt: maxie in curijs dñoz. Se
neca de bñficijs. Demōstrabo cui rei la
borant penuria etiā magna fastigia: quid
oia possidētibz desit. l. q vez dicat. Hanc
qppe veritatē mlti odiūt. Exēplū de ga
lathis qbz dicebat Paulus Gal. iij. In
mie^o fact^o sū vob vez vob dicēs. Et de re

ge Achab. ij. Re. xxij. q misit Dicheā p
phetā in carcerē: qz dicit ei pñtati. Et d re
ge sedechia q hieremiā clausit in carcere:
vt d^r Hierē. xxij. Videte q ne tales sint
veritatē odiētes z correctiōez: sed potius
imitami Aug. dicentē: Ego senex z epus
parat^o sum ab oibz corrigi emēdari: z il
lū amicū meū existimo cui lingue bñficiō
aie mee macias an diē iudiciū tergo.

c Ert^o art. Aud. de pitate doctrine.

Notate qd d^r lex. Turpe ē alicui i
rare ius circa qd pñf. ff. de origine iur. l.
ij. Et sicut d^r. xxxvij. di. c. Ignorātia. Ig
rātia mala est z pñfosa: mī errorz z nutrit
vicioz. Pñne turpe esset alicui z vitupa
bile accipe z volūtariē i se hē illd qd eēt
cā sue peccatiōis z qd redderet eū lepro
sum vñ fieret abomiabilis pncipi cui alis
poterat esse grat^o z ab eo mītra reportare
bñficiā: vel alit. Pñne vitupabile est ali
cui corā rege seruiētī sciēter oculos clau
de re z tūc aliqd turpe corā rege agere. Nec
esset excusatiō rōnabilis: qz nesciebat se h
egisse: qz nō videbat. Expone z applica no
tādo illd Ro. xij. Ignorās ignorabit.

Sermo. iij. p eadē dñica. xxij.

Eddite cesa

r ri zc. Quoz finis interit^o: qz
de^o venter est z glia in pfusio
ne ipoz q terrena sapiūt. Phil. iij. Tales
sunt q reddēdi sunt cesari. i. diabolo. In il
lis aut verbis tria notant.

Primo in ipoz misabilis pelusio. qz
Scdo eoz vitupabil^o (finis interit^o)
pñficio. Quoz de^o venter est z glia

Tertio ipoz horribil^o pfusio. In pfusi
one ipoz qui terrena sapiūt. De pmo
ij. Thef. j. Qui nō obediūt euāgelio: pe
nas dabūt in interitū eternas. De scdo. ij.
Tim. iij. Voluptatū amatores magis q
dei. De tertio Ps. Confundant oēs iniq
agētes Saluatiō Reddite zc.

p Rim^o art. An aie q reddūt diabolo
sint oino a dei miā aliene siue puate:
Vide sup do. iij. post pasca. ser. ij.

s Ecūd^o art. In pce. zc. In isto dñm
de pitate iusticie q notat i pñne a lu
deis dño facta cū d^r: Et nō ē tibi cura de
aliq. Et pñstir hec pñtas in tribz.

Primo in sedulitate discussiōis

Secundo in rectitudine sententiōis.

Tertio in cōtēperatiōe districtiōis.

Primo in sedulitate zc. Job. xxxij. Causā quā nesciebā diligētissime inuestigabam. Quod exponēs Bie. ait: Hic docemur q ad pferendū sniam in iudicio nunq pci pites esse debem? ne temere indiscussa iudicemus. Secundo in rectitudine sententiōis. ij. Paral. x. Josaphat rex dicebat iudicabz Uidete qd faciatis. Nō em hois exercetis iudiciū: sed dei. et qd cūq iudica ueritis/ in vos redūdabit. Sit timor dñi vobiscū: z cū diligētia cūcta facite. Iudex itaqz dz pitate diligere: veritatē inq̄rere: et fm p̄itatē in oibz iudicare. Sed heu hec veritas iusticie hodie p̄sternit. Estate. lix. Cōuersum est iudiciū retrorsum: z iusticia lōge stetit. Corruit veritas in placis: et eq̄tas nō potuit ingredi. Uide si vis de filijs Samuelis. j. Reg. xij. Item nūc (qd dolendū est) hec iusticia venal efficitur. Cōtra qd Proverb. xxiij. Ueritatē eme z noli vendere. Et. xxvij. Qui cognoscit psonā in iudicio: nō bñ facit. Hic ei p buccella panis deserit veritatē. Sz heu heu in curijs oia sunt venalia: locus: tempus: accessus: audiētia: iusticia: z veritas.

Tertio in cōtēperatiōe rigoris siue districtiōis. Propter qd dz Ps. Propt̄ veritatē et māsuetudinē z iusticiā. Bie. Sit zelus/ sed nō imoderate seuies: sit pietas sed nō pl̄ q̄ expedit p̄patēs. Quales ac debeāt esse iudices q̄ hñt tractare veritatē iusticie: pulcre describit Exo. xviij. Pro/ uide de oi plebe viros potētes z timētes deū in quibz sit p̄itas: z q̄ odiuerit auariā: z p̄stitue ex eis tribunos zc. vt iudicēt pplm oi rpe. Et nota bñ terminos Eccl̄i. vij. Noli q̄rere fieri iudex nisi valeas p̄tute irrupere inq̄tates. Exemplū de bo4 no iudice narrat Arnoldus in suo narratio: q̄ Valerij solētus cū fili? su? adulterio dānatus esset fm legē quā ip̄e pater instituit vtroqz oculo p̄uari deberet: z tota ciuitas ad honorem patris repugnaret: ad vltimū victus ne lexa se p̄dita violares: suo pus: deinde oculo filij eruto vltimis vsum vidēdi reliq̄t. Sicqz mirabilē eq̄tatis cōtēperatiōe se misericordē patres et iustū legislatorē ostēdit. Qd durū iudiciū

reportabūt a summo iudice iudices humani q̄ nō custodiūt legē iusticie. Audi aut tales qd scribit Sap. vj. Audite reges z intelligite: discite iudices finitū terrę: p̄bete aures q̄ cō. mul. z pla. vo. in tur. t. Ertius arti. Aud. zc. Eo (na. zc) girate itaqz vos iudices q̄ nūc alios iudicatis q̄ tandē a summo iudice iudicabimini: q̄ nec verbis nec pecunia falli pōt. Horate qm vt dz. E. de no. codi. cōpo. l. j. Finis est attendendū. Et sicut h̄ de elec. z elec. ptā. c. l. z de vitāda. Futur? casibz est obuiādū. Quis ei iudex inferior nō timeat dare sniam falsam si sciret ex hoc necessario optere seipm p̄ere corā iudice sup̄iori z ob illā sniam capite puniri. Expone et applica notā ad illd Ro. xxiij. Qes stābimus ante tribunal ch̄i.

Dñica. xxiij. post Trinita. Ser. liij.

Eddite cesa

ri zc. Nostra p̄uersatio in celis est. Phil. iij. Qui p̄nt hoc veraciter dicere reddēdi sunt deo. Notādū q̄ p̄uersatio iustoz in celis est triplr: vicz q̄ntum ad affectōes: locutiōes: z opatiōes. Sūt aut qdam q̄ corde tm sūt in celo/ vt pigri z desidiōsi q̄ bona p̄posita q̄ hñt ope nō implent. Quidā tm ore: vt p̄dicatores verbosi. Quidā tm ope: vt hypocritēz vanigliosi. Sed deuoti h̄s oibz modis sūt in celo p̄uersant. Habet em sc̄tā desideria. Sicut Paul? q̄ dicebat Philip. j. Cupio dissolui z esse cū ch̄zo. Et Aug? dz: Tota vita boni ch̄ziani sc̄tm desiderij. Hñt etiā sancta z sincera verba: sicut Paul? dicebat. ij. Cor. ij. Ex sinceritate sicut ex corā deo in ch̄zo loq̄mur. Hñt etiā sollicita opa: sicut Paul? q̄ dicebat. ij. Thes. ij. In labore z fatigatiōe nocte z die laborātes.

Reddite zc.

p. Rimus arti. An anie diabolo reddite velint se peccasse: Uide sup̄ dñica p̄ma post Trinita. Sermo. liij. Pro sūdamēto aut dicas si volueris. Quicunqz peccat: ex pp̄ia volūtate peccat. Iuuenal? Dentis causa male est origo penes te. z Seneca. Tolle excusatiōes: nemo peccat inuit? Sed q̄ritur nūc An dñati ad huc

Dñica. XXIII. post Trini.

velint se peccasse: Dic rñsionē, Vide vbi
sup. Ex q̄ p̄clude q̄ dñati quidē intra se
sunt penitentiā agētes z p̄ angustia spūs
gemētes: vt h̄ Sap. v. sed talis p̄nia est
sine fructu: s̄ sit amarissima: quia vīcz nō
dolent de offensa dei: sed de pena inflicta:
imo in eis adhuc viuūt volūtas peccādi.
O q̄ misera eoz p̄dicio. Volūt delectari
sed nunq̄ p̄nt nisi p̄ristari. Hoc attrēdite
p̄ctōres: vīsurarij: raptōres: excoīcati: piū
rī: luxuriosi zc. Videte ne i p̄ctis vīis mo
riamini z cū vīa puerfa volūtate in infer
nū cū alijs reprobis detrudamini. Fi
gura Ezech. xxxij. Oēs hī interfecti tūen
tesq̄ gladio: q̄ descēderūt icircūcisi in ter
rā vltimā z portauerūt ignorantiā zc. seq̄
Et descēderūt in infernū cū armis suis.
Spūaliter. Reprobi sunt oēs gladio diuī
ne iusticie interfecti p̄ oīmodā puationem
vitē gratuite: z icircūcisi. i. nō purgati zc.
et descēdūt in infernū cū armis suis. i. (vt
dicit glosa) cū anīs deo z ecclīe rebellibz.
Vnde sequit: Et fuerūt iniquitates eoz in
ossibz eoz: qz vīcz eis insepabiliter inhe
rēt. Audite o p̄ctōres z ne differatis peni
tere. Notādo illud Augustini: Penitētia
in hoīe sano/sana est. in infirmo/ infirma.
in mortuo mortua.

S Ecūd^o artī. Supra dixim^o de p̄ma
parte euāgelij. Vbi vīsa est malicio
se simulatiōis improbāda p̄positio. In h̄
descēdū de scōa Vbi est p̄sideranda in
fidiose interrogatiōis approbāda redar
gutio. Vbi: Dic ḡ nobis: Licet zc. vsq̄ ibi:
Hypocrite. Vbi sunt tria p̄tēplanda
Prīmū malignantiū interrogatio
Scōm interrogantiū redargutio
Tertiū redargutoz increpatio.

Primo igit zc. quia dicunt: Die ergo no
bis: quid tibi videt/ licet censum dari cesa
ri an nō: Scōz Hiero. erat hec q̄stio apō
tudeos: quia dicebāt aliq̄ qz tenerent in
securitate p̄ romanos. milites p̄ republi
ca: ideo licebat dare tributū. Sed econ
tra pharisei asserēbāt qz qui seruiebāt sū
mo deo z sibi oblatiōes z decimas redde
bant: nulli homī soluere tributa debebāt.
Hac ergo q̄stionē oīo maliciose p̄ponunt
Vt si diceret nō esse licitū: capetur ab he
dianis tanq̄ p̄trari^o impatori. Si aut̄ di
ceret esse licitū: eaderet in manū p̄tī tanq̄

q̄ p̄trari^o eoz libertati et diuino hono
Et sic apparet eoz artificiosa malicia. O
q̄ multi sunt filies: de quibz Ps. Loquūtur
pacē cū p̄mo suo: mala aut in cor: dībz eo
rū. Scōm est interrogantiā redargu
tio. Quia cognita iesus nequicia eoz: dī
xit: Quid me tentatis: Chryf. Nō p̄m ser
mones eoz pacificos blande rñdit: s̄ p̄m
p̄scientiā eoz crudelem aspera dīcit: quia
deus volūtati bz respōdet: nō verbis.

Tertiū est redargutoz increpatio. Cū
dicit Hypocrite. q. dī. Nō q̄ritis veritatē
addiscere: sed me in verbis cape. Chryf.
Dicit eis Hypocrite: vt p̄siderātes eū hu
manoꝝ cordiū cognitorē qd̄ facere cogita
bant/ p̄ficere nō auderēt. Vide ḡ qz phar
isei blandiebant vt p̄derent: sed iesus cō
fundebar vt saluaret: quia vtilior est boī
deus irat^o q̄ homo p̄piti^o. Notādu āt p̄z
Tho. ij. q. q. c. q. q. in hypocritā duo sunt
scz defectus sanctitatis: et eius simulatio.
Si aut̄ hī oīi simulatio fiat p̄pter malum
sine repugnantē charitati dei aut. p̄mit
tūc est p̄ctm mortale: puta cū q̄s sanctita
tē simulat vt falsam doctrinā disseminet.
Si p̄o finis intent^o nō repugnet charita
ti: tūc erit peccatū veniale: puta cū aliq̄s i
tali fictione delectat. O q̄t sunt in mundo
hypocrite. Omnes generat^o mali ch̄riant
qui gerūt nomē ch̄rianitatis et opa nō fa
ciunt: z speciali^o descendendo oēs habē
tes nomē aut habitū dignitatis aut offi
cij ad bonū ordinati qui tñ non sunt tales
q̄les oportet: cuiusmōi sunt mali iudices
aduocati: sacerdotes: religiosi zc. sunt hy
pocrite. Est aut̄ hypocrisis detestāda p̄
tres causas principales. Prima est con
sideratio abomināde p̄paratiōis. Sillis
est em̄ hypocrita statue quā erexit Haba
chodonosor: que exterius erat aurea: z in
trinsecus erat lutea. Vt habet Danielis
xiiij. Seneca Apud imiq̄s nō sunt vera bo
na: sed simulacra bonoꝝ. Irē p̄paratur si
gmēto quod dicit chimera: quia est solum
in hominū opinione: sed in re nihil. Item
sterquilinio in nubz coopto: z sepulcris or
natis: et parietibz dealbatis: z calicibz et
parapsidibz exterius mūdatis. intus autē
fecibus plenis. vt habet Matth. xxiij. Et
aureo calici babilonis: vt habet Apoca.
xvj. Secunda est p̄sideratio vitupāde

infatuatiōis: in hoc vicz q̄ hypocrite ma-
gis eligunt videri boni q̄ esse. Chrys. sup
Matth. O hypocrita/ si bonū est bonum
esse/ vt qd vis apparere qd non vis esse:
Si malū est malū esse quod non vis appa-
rere. Si bonū est bonū apparere/ meli⁹ est
bonū esse. Si malū est malū apparere/ pe-
ius est malū esse: Aut ergo appare qd es:
aut esto qd appares. Aug. sup Ps. lxxvij.
Simulata equitas nō est equitas: sed du-
plex iniquitas: qd p̄cipue intelligit qm̄ scita-
tem quā ostēdit aliq̄s nec habet: nec cu-
rat habere. Tertia est cōsideratio for-
midande examinatiōis. s. diuini iudicij: in
quo separabunt a deo hypocrite z reuela-
bitur eoz iniquitas. Unde de seruo malo dicit
Matth. xiiij. Diuidet eū. i. a se sepabit: par-
temq̄ eius ponet cū hypocritis. Ibi erit
fletus zc. Exemplū hic applica de eo q̄
deuoratur⁹ est a dracone. vt narrat Greg.
iij. dialo. Vide sup̄ dñica. viij. ser. primo
Matth. xxiij. De vobis hypocrite zc.

¶ Erit⁹ art. Aud. zc. Nō p̄sumat ergo
p̄ctōres de nomie ch̄ianitatis: quia
vt dicit in ca. Porrectū. extra de regularib⁹
bus z transētib⁹ ad religiōē. Habitus
nō facit monachū: sed efficac p̄fessio. Ad
qd̄ et facit lex q̄ sub p̄textu. L. de sacros. ec-
cle. Nā quid valeret offerre regi vas lute-
um: exteri⁹ tñ deauratū: et intus veneno-
plenu⁹: nisi ad puocandū irā eius. Expone
notādo illō. j. Reg. xvj. Homo videt ea q̄
parent: deus aut̄ intuet̄ cor.

Dñica. xxiij. post Trinita. ser. v.

Eddite cesa

¶ n̄ zc. Saluatorem expecta-
mus dñm nostr̄ iesum ch̄m
qui reformabit corpus humilitatis nō-
stre p̄figuratum corpori claritatis sue fm̄
opationē q̄ potest etiā sibi subicere om̄ia.
Philip. iij. Qui veracit̄ hoc dicere possūt
reddendi sunt deo. In illis autem ver-
bis trīa notare debem⁹ in eo quem expe-
ctamus.

Primo venerandā auctoritatē: cū dicit
dominū nostr̄ zc.

Secdo amplexandā benignitatē: cū dicit

qui reformabit corpus zc.

Tertio admirandā p̄tatem. cū dicit: fm̄
opationē zc. De p̄mo Apocal. xix. Rex
regū z dñs dñantiū. De secdo Joel. ij. Be-
nign⁹ et misericors est Dñs z ex benignita-
te sua dicit Joel. vj. Ego resuscitabo eū in
nouissimo die. De tertio. Hester. xij. Do-
mine rex op̄s in ditione tua cūcta sūt po-
sita zc.

Reddite zc.

¶ Rimus arti. An dānati mallent nō
esse q̄ sic esse. Vide sup̄ dñica p̄ma
post Trini. sermone. iij. Pro fundamē-
to. Erit⁹ de⁹ sit ex se p̄ssim⁹: tñ rigorē ius-
ticie exercet in p̄ctōrib⁹ obstinatis. Ad qd̄
trahi pōt illud Ouidij in lib. fastoz. Se-
pe deos aliq̄s peccādo fecit iniq̄s. z Cla-
lerius lib. j. dicit. Vero etem gradu ad sui
vindictā diuina p̄cedit ira. Tarditatēq̄
sup̄plicij gravitate recōpensat. Sed qm̄:
An dānati tam grauit̄ affligātur q̄ mal-
lent nō esse: Dic tñ. et vide vbi sup̄. Ex q̄
p̄clude miserrimā dānatoz condiciōē et
horribilē afflictionē. Grego. Quis nō hor-
reat semp igne cremari/ nec tñ funditus
mon/ nullū inuenire glatiū/ nullū p̄silium
nullam habere euasidiōis spem. Quoniam
vt dicit Prover. xj. Fortis homie impio:
nulla erit vltra spes. Audite o p̄ctōres in-
durati. zc. Intelligite hec q̄ obliuiscimini
deū (vt inq̄t Psalmista) neq̄m vos rapiat
infernus z non sit qui eripiat. Figura
Apoca. vj. Recessit celū sicut liber inuolu-
tus z om̄is mōs et insule de locis suis mo-
te sunt et reges terre z p̄ncipes z tri. z di.
et for. z ois seruus z liber absconderunt se
in spelun. z in pe. mon. Et dicēt mō. et pe.
cadite sup̄ nos z absco. nos a facie seden-
tis sup̄ thronū et ab ira agni qm̄ venit dñs
es magnus ire ip̄oz. Et q̄s poterit stare:
Spūalr. Recessit celū sicut liber inuolut⁹
respectu reproboz. Clausa etem et inuol-
uta est dei miscdia respectu ip̄oz: z ois
mons. i. sup̄bi: et insule. i. auari et luxuriosi
qui circūdantur aquis maris huius mun-
di: mouēt̄ de loco: quia precipitāt̄ in
abyssum. Et reges terre. id est ciuicun/
q̄ status peccatores absconderunt se zc.
Vellēt em̄ si possent peccata sua esse deo
abscondita: et vellēt montes et petras ca-
dere super eos ad cōterendum eos et ad

Dñica. xxii. post Trinitatis

adnichiladū eos. Apoc. xix. In dieb' illis
qrēt hoies mortē z nō inueniēt eam zc.

¶ Lōs ar. In pced. zc. In isto dicē/
dū de tertio qd est fallaciōse itēōis
memorāda pfutatio. Fōs ei sapiētie chīs
volos eoz cauēs sic rñdit vt z deo z cesa/
ri iura fuaret. Un dixit eis Qñdite mi/
hi numisma cēsus zc. Ubi tria ponūtur.

Primo qritur denarij oñsio.

Secdo interrogat oñsi supscriptio.

Tertio sequit veritatis diffinitio.

Primo qrit denarij oñsio: cū dicit Qñdi/
te mihi numisma cēsus. i. denarij q p cen/
su dat annuo. Spūaliter qritur oñsio de
narij in morte. Q q metuēda qstio. Qstē
dite mihi numisma cēsus: hoiem scz in/
terfozē sacco carnis velatū: exteriori simi/
latiōe obū: arū: viū ad pñiam expectatū.
ij. Loz. v. Des nos manifestari oportet
an tribunal chīi. zc. Secdo interrogat
oñsi denarij supscriptio: cū dī Et ait illis
iesus. Qui ē imago hec qntū ad figurā: z
supscriptio qntū ad scripturā. Non igno/
rans interrogat sz vt cōpetenter ad eorū
pba rñdeat. Voluit etiā dñs videre ma/
teriā qstionis: facite nos informās ne pci/
pites sim? sentētiādo: sz pu? examīneim?
q diffinitiam? Spūalr. Interrogatio fier
in iudicio de imagine. Qui ē hec imago
z supscriptio? Q q horrēda iudicis incre/
patio. Et increpatie addet. Ubi sūt in/
signia pceisse trinitat: Ubi sūt vestigia
vine charitat. Qui est imago hec. Quis
libet enim portat imaginem eius cuius
h3 opa aut dei aut diaboli. In aia em pec/
catrice est imago diaboli rōe cui? etiā dī
diaboli filia imago. etiā qlibet malus pōr/
dici diabolus. Un dñs Jo. vj. Unus ex
vobis diabolus ē. Tertio ponit pitar/
diffinitio. Cū em interrogatē dñs: cui? est
imago hec zc. rñdissent cesaris: tūc ait il/
lis. Reddite q q sūt cesaris cesari: z q sūt
dei deo. L. xvi. Cū audierit. Reddite q
sūt cesaris cesari: illa scito cū dicere solū q
in nullo pietati nocēt: qz si aliqd tale fue/
rit nō cesarē: sz diaboli tributū. Ambro.
Bñ qñ? q cesaris sūt ei reddēda decreuit
Neq enim qd pōt esse discipulus dñi: nisi
pu? renūciauerit mūdo. Q q tremēdum
ne in hora nostre mortis de aia nra dicat
imo z ppiā pñia cōpellat dicere. Hec ē

imago cesaris. i. diaboli: qz statim seqtur
snia terribilis. Reddite q q sūt cesaris ce/
sari. Et tūc o q horribilr rapit aia pecca/
trix a demonib. Exēplū: narrat vin. in
spe. hist. li. viij. c. xviij. q qdā deuot? sacer/
dos altans in lumine dom? cuiusdā diuit/
in mortis articulo laborātis. vidit nigros
cattos circūuallātes lectū ei? qd z ille mē/
ser vidēs z nūris infestos sentiēs rugie/
bat clamās. Tollite cattos: misero subue/
nite: z tadē vn? ethiops voce minax: vul/
tu terribili: vncū quē manib? gestabat fau/
cib? immergit pctoris. Infelix aia nullū cō/
scie refrigeriū reperies pauet z trepidat:
miserū mors paulatim occupat. Deinde
ethiops ille furēs vncū violēter de palpi/
tātib? faucib? extrahit: z horribilez dans
vocē diues ille infelicē spūm reddidit. Ir/
ruentesq? ceteri malicie cōplices in pecca/
trice animā flagris z vulnerib? afficiēs
imergūt in locū tenebrar? z mortis eterne
Lūq hoc aspicerz sacerdos ille aut diaco/
nus cecidit z factus est in mēris excessu.
Sed mox ei apparēs mas dñi ne timeas
(inq?) charissime. Nō tibi diabolica noce/
bit inq?tas cui parata est bñctio celestis
Hisq blandicijs recreatus ad se rediens
deo z bñe marie gfas egit: z ex his reuela/
tionib? nō parū pfecit. Qñta igit desol/
latio cū aia sic rapit a demonib? Bern.
in meditat iōib. Quis putas tunc meror
erit: qd luc? q tristitia cū separabunt imo/
pñ a cōsortio iustoz: z a dei visiōe z tradi/
ti potestati demonū ibūt cū eis in ignem
eternum.

¶ Erti? ar. Aud. zc. Cauete q ne dñs
boli imaginē z supscriptionē porte/
tis ad iudiciū dei tanq libellū cōtra vos
Hā. ff. de cōmuni didundo. l. vt fundus.
Sētētia dz ē cōformis libello. Expone
de libello pñcie. Un. xj. q. iij. In cunctis.
Cōscientia sola si accusat: liber sine accu/
latiōe eē nō pōt. Videte ne sitis ei similes
q ad iudiciū litteras z instrumēta ptra se
portat. Litteras pō z instrumēta p se reij/
cit z frāgit. Expone z applica notando q
tandē libri cōsciētiaz aperietur. Apoc. xix.
Libri aperti sunt z iudicati sūt mortui zc.

Dñica. xxiiij. post trinita.
Sermo sextus.

Eddite cesa

r rē. Itaq; fratres mei charissimi et desideratissimi gaudium meum et corona mea sic staret in domino charissimi. Phil. iiij. Sic standum est ne reddamur diabolo: sed deo. Et sic ibi tria notanda. Primum fraternitatis charitas. Itaq; fratres mei rē.

Secundum charitatis iocunditas. Gaudium meum et corona mea.

Tertium iocunditatem benignitatem. Sic staret rē. Hi sunt tres fructus spiritus. Gal. v. Fructus spiritus: charitas: gaudium. Et postea sequitur benignitas. De. j. Heb. xij. Charitas fraternitatem maneat in vobis. De scdo. j. Thef. ij. Que est nostra spes aut gaudium aut corona glorie? Nonne vos autem domini nostri iesum christum in aduentu eius: De tertio Phil. iiij. Testis est mihi deus quomodo cupiam vos omnes in visceribus christi Iesu.

Reddite rē.

p Rimus articulus. An domini nati vellent alios esse damnatos: Vide dominica prima post trinitatem Ser. v. Ex ratione autem concludit deestabile inuidiarum ratione quia cum de monibus et reprobis affligunt. Chrysostomus super Mattheum. Inuidia quae sibi spiritus est inimica. Nam qui inuidet sibi quod de ignorantia facit illi aut cui inuidet gloriam parit Iudei omnes. lvi. Fera venenosa est inuidia: nequa omni excusatione purata. Certe inuidia est tristitia damnabilis perditionis: quoniam prorsus inutilis est: et tamen multum afflictiva ac etiam salutaris tristitia penetratilis impeditiva atque corrumpitiva. Figura Beniamin. iij. Cain inuidus interfecit Abel: qui interpretatur luctus. Et nota etiam quod Cain interpretatur possessio. Ex quo habet quod frequenter propter terrenas possessiones inuidia surgit. Iohannes baptista dicit Beati. Qui fructibus inuidie carere desiderat: illa hereditatem appetat quam numerus possidentium non angustat. q. d. Non appetat possidere diuitias aut honores seculi huius. Ex his enim oriuntur inuidie.

s Secundus articulus. In precepto de expositione euangelii rē. Nunc dicendum quod dicendum sit cesari. id est diabolo. quod cesari. id est principi terreno: et quod deo. In hoc autem sermone dicendum quod de primo. Unum notandum quod diabolo red-

dere debemus resistentiā. Est enim sollicitus attendendum quod diabolus nos spiritus impugnat. j. Pet. v. Adversarius vester diabolus. tanquam leo rugiens circumquirit quem deuoret. Sed si cut dicitur Ber. Non sua preces: sed nostra voluntas nos incipiat diabolo. Iohannes sibi vult resistere debemus Iacob. iiij. Resistite diabolo et fugiet a vobis. Trium autem ad hoc maxime

Primum cordialis humilitas.

(iuvant)

Secundum spiritualis iocunditas.

Tertium fidelis stabilitas

Primum igitur rē. Augustinus. Nemo potest vincere spirituales nequicias nisi armis humilitatis. Luctor ad hoc se inclinatur ut adversarium vincat. Sic humilis. In Uitaspa. vidit Antonius mundum laqueis plenum diaboli: et cum clamaret ad deum quod eos euaderet: respondit ei quod sola humilitas. Secundum est spiritualis iocunditas: maxime quoniam diabolus tentat de mortuorum. j. Mach. iiij. Judas machabeus peribat plenum israel cum leticia et vincebat. In vita etiam beati Antonij legitur: quod cum dominus ostendisset Antonio diversas artes et fallacias diaboli subiunxit: Una est ratio vincendi inimicum: spiritualis leticia. Tercia est fidelis stabilitas Ephe. vi. In omnibus sumentes scutum fidei in quo possitis omnia tela nequissimi ignea extinguere. Et. j. Pet. v. Cui resistite fortes in fide: In fide inquam dominice passionis. Augustinus. in ser. Quaecumque momentum oderit astutia sathane: intueatur christum in ligno pendente. In fide etiam future retributionis glorie. vix beatorum: et pene malorum. credendo vix firmis et attente considerando. quoniam sicut dicit Athanasius. Qui bona egerunt ibunt in vitam eternam: qui vero mala in ignem eternum. In fide etiam diuine contemplationis: quoniam vix de omnia spiritus videt et prelat. Prover. xv. In omni loco oculi domini contemplant bonos et malos. Exemplum pone de Thaide. Vide feria. ij. post. iij. dominica. xl. Et tandem dicit: Multum est timendum est offendere deum quod sic omnia videret: et de omnibus ipse est iudex summus atque testis certissimus. Hierem. xlix. Ego sum iudex et testis dicit dominus.

t Tertius articulus. Augustinus. rē. Notate quoniam magnum erit vobis opprobrium si vincamini. quoniam in precepto vestra est non vincamini. Nam sicut habet. xv. q. j. Non est. Nullus efficitur seruus diaboli nisi propria voluntate. Et lex dicit. ff. de praeben. emp. et ven. l. Nec venditio. §. j.

Dñica. XXIII. post Trini.

Quod p me stat mibi imputari debet.
 Nā siq̃s miles magna regis stipēdia tect
 piens habens inimicū regis obuiū q̃ sola
 voluntate tergū vertēdo posset euadere et
 resistere/se ei volūtarie subijciat in ptem
 pti regis: multū est increpād⁹ et iuste pu
 niend⁹. Expone et applica notādo illud. j.
 Coz. x. Fidelis de⁹ q̃ nō patiet vos tēta
 ri sup id quod potestis.

Ser. vij. p eadē dñica. xxiij. post Trini.

Eddite cesa

r rī zē. Euchodiā rogo et sin
 tificē de pcor idipm sage i do
 mino. Etia rogo et te germane ppar adiu
 ua illos q̃ meū laborauerūt in euangelio
 cū Elemēte et ceterz coadiutoribz meis q̃
 rū noia sunt in libro vite. Phil. iij. Ibi se
 eria p̃siderāda. q̃z p̃sideratio valet ad h
 vt dei sum⁹ et deo reddēdi. Prīmū asse
 ctionis exp̃ssio virtuosa: Euchodiā zē.
 vsqz ppar. Scdm exp̃ssionis specifica
 tio zelosa: Adiuua illos zē. Tertiū spe
 cificatiōis p̃medatio fructuosa. q̃z noiazē
 Propter prīmū etiā dicebat ip̃e Paul⁹
 Rom. xij. Obsecro vos per miām dei zē.
 Propter scdm. j. Coz. xv. Quotidie mo
 rior p̃ gl̃iam vīam. Propter tertiū di
 cit saluator Luce. x. Gaudete qz noia vīa
 sc̃pta sunt in celis. Saluatio
 Reddite zē.

p Rīm⁹ art. An anie dānate cruciētur
 igne: Vide dñica tertia post pascha
 Sermone tertio.

s Ecūdus art. In p̃ced. zē. In hoc di
 cendū q̃ reddēda sunt cesari. i. p̃nci
 pi terreno. Ubi notādū q̃ ta s̃t sibi reddē
 Prīmū fidelitatis obf̃uātia. (da
 Scdm humilitatis reuerētia.
 Tertiū sedulitatis obediētia.

Prīmū zē. ne. s. honozē p̃ncipat⁹ alij trās
 ferat. Nā sic dī. xxiij. q. v. Si ap̃d. Regi
 bus debet fidelitas. Scdm est hūilita
 tis reuerētia. j. Pet. ij. Regē honorificare
 Tertiū est sedulitatis obediētia. Deb.
 xij. Obedite p̃positz vīis et subiacere eis.
 Ubi notādū s̃m Tho. j. ij. q. xcvi. Leges
 posite hūanitus. vel sunt iuste aut iniuste.
 Siquidē iuste sunt hñt vim obligādi a le

ge eterna a q̃ deriuant: s̃m illd Proverb.
 viij. Per me reges regnāt et legū p̃ditores
 iusta decernūt. Dicunt aut leges iuste ex
 fine: q̃n. s. ordinātur ad bonū cōmune: et
 ex auctoritate. q̃n. s. lex lata nō excedit po
 testatē ferētis. et ex forma q̃n p̃pe s̃m equi
 tatē p̃portiois imponūt subditis onera
 in ordine ad bonū cōmune. Cū em̃ vn⁹ ho
 mo sit pars mltitudinis: sicut et q̃libet pars
 id qd est: est totius. Un et natura aliqd
 detrimentū infert parti vt saluet totū. Et
 s̃m hoc leges h̃mōi onera p̃portioabiliter
 inferētis iuste sunt et obligāt in foro p̃cie
 et sunt leges regales. In iuste aut sunt le
 ges duplr. Vno mō p̃ p̃trarietate ad bo
 nū humanū ecōtrario p̃dierz. Vel ex fine
 sicut cū q̃s p̃siciens leges onerosas subdi
 tis imponit: et nō p̃tinetes ad vtilitatē cō
 mune: sed magis ad p̃p̃riā cupiditatē vel
 gl̃iam: vel etiā ex auctore: sicut cū aliqd le
 gē fert vltra sibi p̃missam potestatē: vt ē
 ex forma: puta cū ineq̃lter onera mltitu
 dini dispensant: etiā si ordinētur ad bonū
 cōmune: et h̃mōi magis sunt violēte q̃ le
 ges: quia sicut dī Aug⁹. j. lib. de libe. arb.
 Lex esse nō videt q̃ iusta nō fuerit. Unde
 tales leges nō obligāt in foro p̃ciētie: nisi
 forte p̃pter vitandū scandalū vel turbatoz
 p̃pter qd etiā hō suo iuri cedere debet: s̃m
 illd Matth. v. Qui te angariuerit mille
 passus: vade cū eo alia duo. et q̃ abstule
 rit tibi tunicā: da ei et palliū. Alio mō le
 ges possunt esse iniuste p̃ p̃trarietatez ad
 bonū cōmune diuini: sicut leges tyranno
 rū inducēt ad idolatriā vel ad qd cūqz
 aliud cōtra legē dei. Et tales leges nullo
 mō obf̃uare licz. qz sicut dī Act. iij. Obe
 dire oportet deo magis q̃ homibz. Patz
 itaqz q̃ nō p̃t rex p̃ libito onera subditz i
 ponere: nisi hoc fiat s̃m iusticiā et p̃pter bo
 nū cōmune. Exemplū. in. Regu. xij. de
 rege Achab q̃ mltū vitupatur de eo q̃ vo
 luit habere vineā Naboth. Iō videt p̃n
 cipes zē. qm̃ sicut dī Sap. vj. Horrede et
 cito apparebit qm̃ durissimū iudiciū i his
 qui p̃sunt fier.

e Ertius arti. Audistis zē. Hoc saltē
 attēdite: qm̃ sustinēdo onera vobis
 a p̃ncipe imposita p̃pter peccatoz vestroz
 punitionē recogitantes quoniā meruistis
 acerbis puniri: duriorē penā euadētis.

Notate qđ dicit lex: de regu. sur. l. Quob-
tens. De duobz malis: minus malus est
eligendū. Et sicut dicit. xxiij. q. j. Parat.
post me. Potius est p̄sulendū utilitati q̄
voluntati. Utilius est em̄ pati in hoc se-
culo: z min⁹ malū q̄ in alio. Credo q̄ ne-
mo sit qui nō libent⁹ eligeret p̄dere dena-
rium q̄ florenū: z torqueri p̄ horā q̄ p̄ an-
nū. Expone zc. Sed heu pleriqz plus re-
spiciūt ad tpalia q̄ ad spūalia: z ad corp⁹
q̄ ad animā. Ber. Sic stulti estimatores
de minimis maximā z de maximis mini-
mā curam gerunt.

Dñica. xxiij. post Tri. Ser. viij.

Eddite cesa

r rī zc. Reddite oibz Ro. xij.

Triplex p̄sideratō nos debz
inducere ad reddendū oibz debita: vt
sic tandē reddamur deo. Prima est con-
sideratio iustificatiōis. Hic est em̄ actus
iusticie. vnicuiqz reddere debitū. Unde a
iurisp̄tis sic diffinit iusticia. Iusticia ē cō-
stans z p̄petua voluntas ius suū vnicuiqz
tribuens. Scđa est cōsideratio punitio-
nis: si vīz fecerim⁹ p̄trariū: quia sicut dī-
cit p̄s. In iusti dispibunt Tercia est cō-
sideratio remuneratiōis: vīz si hoc obser-
uauerimus: quia sicut habet Matt. xxy.
Iusti ibunt in vitāz eternā. Hi ergo sunt
dei et deo reddendi.

Reddite zc.

p Rūn⁹ art. An damnati habeāt deū
odio: Vide dominica tertia post pa-
scha Sermone q̄to.

s Ecūsus articulus. In precedētī zc.
In isto dicendū que reddenda sunt
deo. Et dico q̄ tria precipue sibi reddere
tenemur

Primo subiectiōis obedientiā.

Scđo dilectiōis beniuolentiā.

Tercio timoris reuerentiā.

Primo zc. ratione vīz summi domini.
Unde ipse dicit Leui. xix. Ego domin⁹:
leges meas custodite. Et Deuterono. xix
Obedias voci domini: ei⁹z adhereas. O
Deus quor sunt tibi inobedientes. Discut-
re si vis p̄ singula mandata. Secundo
debemus deo dilectiōis beniuolentiā. Nō

em̄ satis est facere quod mandata nīsi ex a-
more fiat Matt. xxij. Diliges dominū
deum tuum ex toto corde tuo. Tercio
debemus deo timoris reuerentiā. Deut.
vj. Dominū deū tuū timebis. Et ibidez:
Dominū deū tuū adorabis. Et Apocal.
xij. Time deū quia venit hora iudicij
eius. Exemplū pone de beato Hiero-
nymo. qui tantū timebat p̄parere coram
dei iudicio. Vide in secundo aduentuali.
Aliter dicere potes si volueris q̄ deo de-
bemus reddere substantiā temporālē. Pro-
uerb. iij. Honora dominū de tua substanti-
tia. Item substantiā corpalem. Roman.
xij. Obsecro vos vt exhibeat⁹ corpora ve-
stra hostiā viventē. zc. Item substantiāz
spiritualem scilicet animā ad ipm̄ cognō-
scendum: amandū et laudandū p̄s. Be-
nedic anima mea dominorē. Exemplū
tandem propone de sanctis anachoritis
qui die ac nocte corpe et anima deo serui-
ebant. Bern. Torū debes ei a quo totum
habet.

t Erti⁹ art. Aud. zc. Notate q̄ frustra
expectatis beatitudinē p̄missam ni-
si deo reddatis quod ei debitū est. Dicit
em̄ iura. Frustra petit debitū q̄ quod de-
bet nō impendit. L. de sentētis z interio-
cutionibus omniū iudicū. l. Cum papinā-
nus. Et de mutuis petitionibz. ca. p̄mo et
scđo. Et. iij. q. viij. Cuius in agendo. Au-
dite. Si rex alicui p̄miserit mille marchas
tali pacto: si p̄ rege exposuerit denarium:
Nōne libentissime hoc faceret: Esi negli-
geret: nōne iuste p̄misso regio p̄uand⁹ essz
Expone z nota q̄ de⁹ regnū celoz nobis
pmisit sub cōdiciōe: si deo soluerim⁹ qđ
ei iure debemus. Unde Matt. xix. Si
vis ad vitā ingredi: serua mādata. In q̄-
rum vīz obseruantia pendunt omnia que
deo debentur.

Dñica. xxiij. Sermo p̄mus.

Urgens se

f q̄bat eū Mat. ix. Impleami
agnitiōe voluntatis dei in om̄i
sapientiā. Col. j. Remig. sup̄ verba thema-
tis. Dirāda p̄f arz imitāda dñi hūilitas
z māsueto. Nā mox vt rogat⁹ est: rogā

Dñica. XXIII. post Trinitatis

tem cepit sequi. Hic subditos parit et plures instruit. Subditus exemplū obedientie reliquit: prelati vero instantia et sollicitudine docendi demonstravit: ut quicquid audierint aliquē mortuū in aīa statim adesse studeant. Itaque dñs ostendit voluntatem suā ut vniuersis ei pro suo modulo obsequat. Ad quod etiam nos hortatur. Paulus dicit. Impleamini agnitione voluntatis dei. etc. Sūt autē ad veram sapientiam tria necessaria de quibus voluntas dei est ut ea habeamus.

Primum ē detestatio peccatorum.

Secundum est vilipensio mundanorum.

Tertium est affectio supernorum. Bern. Inuenisti plane sapientiam si prioris vite peccata desistas: si huius mundi desiderabilia peruiendas: si eternam patriā toto desiderio percipias. Inuenisti plane sapientiam si hec tibi sapiunt prout sunt. De primo dñ. Eccl. i. Timor dñi (quod ē initium sapientie) expellit peccatū. Pro secundo. i. Cor. iiij. Sapientia huius mundi stulticia est apud deū. Pro tertio: ad Col. ij. Que sursum sūt sapite.

Surgens etc.

Pro primo articulo. An deo necessario sequatur rogantē se et quod in se est facientē condescendēdo sibi per gratie collationē. Unde dñica. iij. post trinitatis. sermone. ij.

Secundo articulo. In toto euangelio ostendit humilitas: benignitas: et mansuetudo redemptoris. Et hoc precipue tripliciter. Primo erga principis deuotionē.

Secundo erga mulieris curationē. Tertio erga puelle suscitationē. In hac sermone dicendum De primo. scilicet de benignitate dñi erga deuotionē principis quē benigne et humiliter audiuit. Ps. Prope est dñs oībus inuocantibus eū etc. Ipso enim iesu loquente ecce princeps vnus: princeps in synagoga nomine. Cairus: accessit et adorabat eū dicens. etc. vsque ibi: et discipuli eius. In his tribus tanguntur tria in quibus patet principis deuotio quā nos oportet imitari.

Primum fidelis accessio.

Secundum supplex adoratio.

Tertium humilis rogatio.

Primum fidelis accessio: quia accessit ad iesum tā fidelis quā corporis gressibus. Moraliter. Princeps iste filiā habens mortuā ē peccator: habens animā spiritualiter mortuam

Hic ergo per animam debet accedere ad iesum motu fidei. Rom. v. Accessum habemus per fidē. Secundo supplex adoratio quia adorabat eū. p̄c̄dendo ad pedes eius. Sic etiā peccator volens a deo obtinere vitam aīe adorare debet. Ps. Venite adoremus et p̄c̄damus ante deū. Tertio humilis rogatio: quia rogabat eū dicens. Dñe: filia mea modo defuncta est: sed veni impone manū tuā et viuet. Chrysost.

Unde et grossicē. Duo tamē expetit a choro: et ipm accedere: et manū imponere. Hoc etiā syrus ille naaman propheta expectebat. Credebat enim dñm posse suscitare: et quod subdit: et viuet. Sic et peccator humiliter rogare debet per anime suscitationē: et humiliter cū vnica habeat animā quā si admittit totū perdit. Deutero. iij. Animam tuā sollicite serua. Dicat ergo peccator. Dñe: scilicet dñor in cuius ditione cuncta sūt posita: filia mea modo defuncta est. i. anima mea mortua est per peccatū: sed veni scilicet per gratiam pueniente: impone manū tuā super eam per gratiam cōcomitantē: et viuet per gratiam perficientē. Ps. l. j. Qui cepit in nobis opus bonū: et ipse perficiet. Job. x. vj. Obstetricante manu eius eiectus est coluber torruosus. i. malignus spūs quod de mēte peccatoris nequissimē educit nisi manu dñe miscēdie. Audiuit autē dñs benigne rogantē principem per filia sua. Unde surgēs sequebatur eū et discipuli eius. In quo etiam docemur quod si peccator supradicta fecerit: surgēs iesus a voluntate puniendi ad voluntatē miserendi sequetur eū. i. cordis sui deuotionē exequens remittendo culpā et reparando vitam grē. Exemplū in magdalena fiente cui tandem dixit dñs. Remittunt tibi peccata tua: vade in pace: ut habet Lu. vii.

Pro tertio articulo applica quod habetur in sermone. v. dñice. iij. post epiphaniā.

Dñica. xxiij. post Trinitatis.

Sermo secundus.

Surgens se

sequēbatur. etc. Ambuletis digne deo per omnia placētes in opere bono fructificantes. Col. i. Quoniam et benigne dñs cōdescendit hōi ut surgens sequeretur eū. Ideo bene studere de

dem⁹ ad sibi placendū. Jō hortat paulus
dicēs. Ambuletis digne zc. Ubi sūt tria
notanda.

Prīmū: salutaris exhortatio. Ambu-
letis digne.

Scdm: exhortationis cōditio. deo per
omnia placentes.

Tertiū p̄ditiōis explicatio. in oī ope/
re bono fructificātes. De p̄mo. Eph. iij.
Digne ambuletis vocatiōe q̄ vocati estis
De scdo. Heb. xij. Seruiam⁹ placētes
dō cū metu z reuerētia. De tertio. Matt
xij. Arbor bona fruct⁹ bonos facit.

Surgens zc.

p Rīm⁹ articl⁹. An in illa cōdescēsiō/
ne q̄ dñs seq̄t deuotionē p̄cōris ro/
gantis cōcurrant mīserīcōdia z iusticia. Ubi
de dñica. iij. post trini. smone. iij.

s Eccl⁹us ar. In p̄ced. zc. In isto dī/
cendū de dñi benignitate erga mu/
lieris emorzoisse curationē. Dum em sic
pgeret iesus: ecce mulier q̄ sanguinis flu/
xū patiebat. zc. vsq̄ ibi. Ex illa hora. ubi
tria tangunt anie peccatrici necessaria ad
hoc vt curetur.

Prīmū: ē cordis p̄cūdatio.

Scdm: ē mētis hūiliatio.

Tertiū: ē fidei deuotio.

Prīmū est. zc. Illa em mulier accessit re/
tro: qz verecūdabat de infirmitate fetida
Hec mulier est aīa peccatrix q̄ longo tem/
pore peccauit z de peccato in peccatū flu/
xit q̄ decē p̄cepta decalogi z duo charita/
tis transgressa ē. Talis ergo aīa debet ac/
cedere ad deū: retro. i. cū tremore z vere/
cūdā cōsiderās peccatoz turpitudinem.
Hier. ij. q̄ vilis facta es nimis zc. Et ibi
dē. iij. capitulo. Uide ubi nūc prostrata sis

Scdm est mētis hūiliatio. Jp̄a em in
dignā se reputabat tangere vel pedes dñi
sz tātū terigit fimbriā vestimēti ei⁹. Do/
ralit vestimētū ch̄i dīci p̄t iusti q̄ deum
bonis opibz ornāt. Fimbria hui⁹ vestimē/
ti sūt pauperes. Fimbria em ē vltima ps
vestis. Hanc ḡ fimbriā debet tangere aīa
peccatrix pauperibz subueniēdoz eishūi
liter obsequēdo. Eccl⁹. vij. Pauperi porri
ge manū vt pficiat p̄pitatio. Ubi p̄ sacrū
fimbrie signat hūiliatio anie q̄ se indignā
reputat corā deo cōparere z euz rogare. p
venia. ps. Eoz cōtritiū z hūiliatū de⁹ non

despiciēs. Tertiū est fidei deuotio: qz
dicebat intra se. Si tetigero tantū vesti/
mētū ei⁹ salua ero. Remigi⁹. In h̄ fides
ei⁹ admirāda ē: qz desperās de salute me/
dicoz in q̄s sua erogauerat (vt Marc⁹ di/
cit) intellexit celestē adesse medicū z i eo co/
rā suā intētiōnē collocauit: z iō saluari pro/
meruit. Cōuersus ḡ iesus ad eā dixit. Eō
fide filia: fides tua te saluā fecit. i. hāc salu/
tem tibi meruit. Sic z dñs parit aīe pec/
catrix cū hūilitate z fide ad eū accedenti
Ro. iij. Credenti in eū q̄ iustificat impiū
reputat. fides ei⁹ ad iusticiā fm p̄posito
gratie dei. Q̄nte efficacie est ch̄i fides.

Exēplū. narrat Eusebi⁹ hāc mulierez
ciue fuisse cesaree philippi: z postq̄ sanata
est fecit statuā eneam in curia sua fieri ad
imaginē ch̄i cū fimbrijs vestimēti. Jp̄az
qz imaginē in magna reuerētia habebat
z deuote adorabat. Fecitqz ex opposito
imaginē suā flexis genibus z manibz iun/
ctis z cancellatis q̄st precaret z supplica/
ret. Corrigit autē q̄ subtus imaginēz ch̄i
creuit herba quedā nullius efficacie z vir/
tutis q̄ cum fimbriā attingebat tante vir/
tutis erat q̄ oēs infirmitates curabat. ps
Quā magnificata sūt opera tua dñe.

t Tertius art. Aud. zc. Applica quod
ponitur sermone p̄mo dñica. iij. post
Epiphaniam.

Sermo. iij. Pro eadē dñica
xij. post Trinitatē.

Virgēs se

s q̄bat zc. Crescētes in scien/
tia dei. Col. j. Si fuerimus
crescētes in sciētia dī dñs seq̄t. i. exeq̄t de/
uotionem nr̄am. Tria aut de deo p̄cipue
scire oportet.

Primo: rigore iusticie: vt timeamus.

Scdo: splēdore nociēcie: vt erubescam⁹

Tertio: dulcore clementie: vt amem⁹
z in eo speremus. De p̄mo. Apoc. xix.
Eū iusticia iudicat z pugnat. De scdo
Heb. iij. Omnia nuda z aperta sūt ocu/
lis ei⁹. De tertio. ps. Quā magna mul/
tudo dulcedinis tue dñe.

Salutatio.

p Rīm⁹ ar. An talis cōdescēsiō ch̄i
sti qua rogantem z penitētem animā

Unica. xxiii. post Trinitatis

sequit ea iustificatio: sit mat^r opus q^{uod} mu-
di creatio. Vide unica. iij. post trinitatis
sermone. iij.

Secundus ar. In pcedentibz. zc. In h
dicendu^m d^e benignitate d^{omi}ni erga puel-
le suscitacione: q^{uod} cu^m venisset iesus in do-
mu^m pncipis. zc. vsq^{ue} in finem. Ubi est no-
tanda triplex consideratio.

Prima est p^{ro}sideratio eiectionis.

Secda est p^{ro}sideratio introductois.

Tertia est p^{ro}sideratio excitatois.

Pr^{ima} igit^{ur} zc. q^{uod} iussit recedere tibicines
z turbam tumultuantem. Tibicines erat car-
men lugubre canentes. Talib^{us} emⁱⁿ vteba-
tur in exequiis magnar^{um} personar^{um} vt p^{ro}-
prietate multitudinis ad luctu^m. Turba tumultu-
ans erat multitudo lugens z vlulans.
Cu^m ergo venisset Iesus in domu^m pncipis:
z vidisset tibicines z turbam tumultuantem
dicebat. Recedite. Non est enim mortua
puella: s^{ed} dormit. Beda. Hoibus mor-
tua erat q^{uod} suscitare nequibant: s^{ed} deo dor-
miebat: in cuius disposicioe z anima rece-
pta vivebat: caro resuscitata quiescebat.
Sequitur. Et deridebant eum. Ecce de-
ridet d^{omi}nis in curijs principum nec trasit
s^{ed} derisores tanq^{uam} indignos visione tanti
mysterij eiecit sp^{iritu}aliter. Tibicines sunt
(vt dicit rabanus) adulatores q^{uod} fouet ani-
ma in peccato mortua z faciunt ea in pecca-
tis suauiter quiescere. Ps. Qm^{oniam} laudatur
peccator in desiderijs anime sue. Hi er-
go eiciendi sunt. Per turbam tumultuan-
tem intelligit strepit^{us} re^{rum} temporalium q^{uod} eieci-
endus est de domo metis vt sp^{iritu}s reuiuiscat.

Secunda est p^{ro}sideratio introductois.

Cu^m d^{omi}no emⁱⁿ intrauerunt pater z mater puel-
le: z petrus z iacob^{us} et ioanes: vt habet
Matth. v. Sp^{iritu}aliter. Ad suscitacionem
anime peccatricis introducendi sunt pa-
ter z mater: illi videlicet de quib^{us} dicit Job.
xviij. Putredini dixi: pater me^{us} es: mater
mea z soror mea vermibus. q^{uod}si d^{omi}ni. De pu-
tre dine q^{uod}si de patre genitus fui. In ver-
me aut^{em} duo sunt: s^{ed} imundicia z infirmitas.
Vermes ergo dicit^{ur} mater mea q^{uod} de im-
mundicia p^{ro}cessi: z soror mea q^{uod} infirmitas
nata est mecu^m. Vel vt soror mea mecu^m vi-
uit. Recogitet ergo penitens se putredi-
nem esse z miseria plenam z erubescat q^{uod} ta-
vilis putredo p^{ro}sumpsit contra deu^m calca-

neum erigere. Vel aliter. Introducatu^r
in domo mentis pater. i. deus: z mater. i.
ecclesia. Debet emⁱⁿ penitens habere p^{re}ci-
pue in corde deu^m z ecclesia. Introducendi
sunt etiā petrus: iacobus: z ioanes. i. pec-
cati cognitio: z carnis: mudus: z diaboli sup-
plantatio: z gratia cordis copunctiua. Pe-
trus enim agnoscens: iacobus supplantato-
r: z ioanes gratia interpretat^{ur}. De p^{ri}m^o
mo. ps. Qm^{oniam} iniquitate mea ego cognos-
co. zc. De scdo. Apocalyp^{sis}. iij. Qui vi-
derit non ledes a morte scda. De tertio.
Videte. iij. Dole z satage filia hierusa-
lem. Tertia est consideratio excitatois
q^{uod} d^{omi}nis tenuit manu^m puellae: z dixit. Puel-
la surge. Et surrexit puella. zc. In hoc s^{ed}
gnatur q^{uod} nisi durus teneat manu^m n^{ost}ram
id est virtute opatu^m: dirigendo eam: noⁿ
potest anima mortua a peccato surgere.
Q^{uod} multipliciter dicit d^{omi}nis cuilibet anie
peccatrici surge. Eph. v. Surge qui dor-
mis z exurge a mortuis. Dicit inq^{ue} surge
Et hoc multipliciter: s^{ed} inspirando inter-
ius: promittendo: z cominando. S^{ed} heu
multi ceruicē indurant: z sp^{iritu}is relictis
q^{uod} tandē non vitam gratie s^{ed} morte^m gehē-
ne: non misericordiam sed iusticie rigore^m sunt ac-
cepturi. Exemplū de iudeis quos d^{omi}ni
expectauit z multipliciter ruocauit: vt ab ido-
latria redirent: z tandē eos per babylonios
captiuauit: vt habet in quarto libro
Regū. Et sicut dicit Greg. Illos graui^{ter}
dānat quos hic diu longanimiter portat.
Vt p^{ro}pone si volueris exemplū de q^{uod}dā cano-
nico. Vide in secūdo aduentuali feria q^{uod}ta
post primā d^{omi}nicam.

Eritius articulus. Aud. zc. Videte
ne p^{ro}pter negligentiaz recurrēdi ad
medicu^m maneant anime vestre mortue in
peccatis. Nam vt dicit regula iur^{is}. Dānu^m
quod quis sua culpa sentit sibi non alteri
debet imputare. ff. de regulis iur^{is}. Quod
q^{uod}s. Unde damnu^m mortis sp^{iritu}alis in anima
per peccatu^m non debet quis imputare d^{omi}ni
uine seueritati: s^{ed} p^{ro}prie negligentie: vt pa-
tet. xj. q. iij. Audi. Attendite. Quis v^{er}um
vnigenito eius mortuo si posset inuenire
medicu^m potestate suscitare: noⁿ diligēter eu^m
quereret. Multo diligent^{ius} p^{ro}curanda ē
anime suscitatio. Nā vt ait d^{omi}nis Matth. xvi
Quid p^{ro}dest homiⁿi si mudū vniversū lucre

Unica xxv. Ber. I. Fo. CXLVI

tur: anime vero sue detrimētū patiat: aut
quā dabit homo cōmurationem pro ani
ma sua:

Unica. xxv. post Trinitatē.

Sermo primus.

Scite homi

f nes discumbere Jo. vj. Ecce dies veniunt dicit dñs: et suscitabo dauid germen iustū et regnabit rex et sapiens erit et faciet iudiciū iusticiā in terra. Hier. xxiij. Magna dñi libertas in vrbis theomaticis ostendit. Ipse est qui facit oēs discumbere qui cibū et aie et corpori pstat: cui⁹ aduētus in mundū valde mirabilis fuit: et tō multipliciter pre conizatus: quēadmodū ex vrbis. Hier. mie supradictis patet. Vbi sunt tria consideranda. Primū est veniendi promittitudo. Cū dicit. Ecce dies veniūt. Respectu quidē primi aduētus iam impleta est pōpōritudo huiusmodi: respectu scōi: scz aduētus in mentē patz per illud Apocal. iij. Ecce ego sto ad ostiū et pulso: respectu tertij: patet per illud. Sopho. j. Juxta est dies dñi. Scōm est veniētis certitudo cū dicit. Dicit dñs. Hec certitudo mani⁹ festa ē respectu pmi aduēt⁹. Jo. xvj. Ueni in mūdū. respectu scōi. p. illud Jo. xliij. Si qd diligit me. zc. sequit. Et ad eū veniem⁹ zc. respectu tertij patet per illud Matth. xxv. Cū venerit fili⁹ hominis in maiestate sua. zc. Tertiū est finis in tēti celsitudo. cū dicit. Et suscitabo dauid germen iustū. zc. Quificatio seu suscitatio facta p primū aduētū: patz per illud Rhom. v. c. Deus regnavit p vñū: et multi in vita regnabūt p vñū. Illa autē q sit p scōm aduētū notat. Rhom. vj. Existimate vos mortuos quidē esse peccato viuentes autē deo. Illa pō q fier p vltimū notat. Phil. iij. Saluatōrē expectamus dñm nrm iesum chzm q reformabit cor⁹ pus hūilitatis nre pfigurātū corpori claritatis sue. In qlibet autē aduētū regnat vt rex sapiēs facies iudiciū et iusticiā.

Facite. zc.

Saluatio.

p Rim⁹ ar. An de⁹ det oibus refectionem grē: Q. nō. multi em carēt grā

Q. sic. nō est psonaz acceptor de⁹? S. si alii qbus dat grām oib⁹ dat. Rñder Anselmus dicēs Hō nō habet grām: nō qz de⁹ nō dat eam: sed qz eam nō recipit hō. i. nō se disponit ad recipiendū. Sol qntū ē de se oibus se cōicat sic lux grē. Et Aug. lib. de penitētia. Semp psto est grā si nō fuerit repulsa: deus qd suū est semper inspiciat si est q recipiat: hoc p rñsione. Pro fūdamēto. Nullatenus est diffidendum de dei benignitate. Lucan⁹. Causa iubet melior superos sperare scōs. Et Sen. ad luci. Nō sūt dñ fastidiosi nō inuidi: admittūt et ascēdētib⁹ manū porrigūt. Exponē auctoritates illas catholice. Querit⁹. An tāta sit dei benignitas: vt oib⁹ pferat refectionē grē: Dic rñsione vrs. Et q concludet: q null⁹ habet qrimoniē cām. Nam chīs oēs ad refectionē vocat d. Matth. xj. Venite ad me oēs q laboratis et onerati estis et ego reficiā vos. Notate pba. Audite miseri pctōres: lubrici: avari: superbis: puiri. zc. q graui onere pctōz aggrauati estis q p dñatōe vñā tam satue laboratis. Cur sic pnamini refectione dine grē. Cur nō auditis tam dulces pñssimi iesu inuitationē. O miseri pctā deponite: penitemini et dabit vobis diuina refectio.

figura. Exodi. xvj. Filijs israel datus est manna post exitum de egypto. et transitū maris rubri nō ante. Sic resectio grārie dat post exitū a peccato qd per egyptū signat. Egyptus enim tēbria interpretat: et post amaritudinē pñer nō añ. Sz qcuqz voluerit penitere et ad dñm pueri certus sit qm ei dñs dabit refectionē grē. Idē dicit dñs Sach. j. Conuertimini ad me et ego puerar ad vos: scz dando vobis grām.

s Lōs ar. Juxta textū euangelicū nō tande sunt due pñsiderationes

Prima est consideratio reparatiue refectionis.

Scda est consideratio declaratiue conditionis.

In hō fmōe dicēdū de pma de q vide dñi ca. iij. xl. sermone post meridiem.

p Ro tertio articulo sume etiam qd ibi ponitur pro secūdo articulo. Alii ter: si vis poteris facere dimissionē notādo iuxta euageliū tres affectiōes dispositas

Dñica. xxv. post Trini.

ad refectiōē spiritualem habendam.

Prima est affectio mentis, eleuatiua q̄ intelligit p̄ hoc q̄ multitudo illa, ascende rat in montem.

Secda ē affectio v̄suini sermonis desu deratiua p̄ h̄ q̄ multitudo illa deuotēyer ba ch̄i audierat.

Tertia ē affectio carnis maceratiua: q̄ sedebat sup fenū. Vide etiā dñica. iij. xl.

Dñica. xxv. post trinita. Ser. ij.

Scite ho.

f z hoc est nomē qd voca b̄nt eū dñs iustus noster.

Hiere. xxiij. Ille dñs q̄ d̄t. Facite hoies discubere. In illis aut̄ p̄bis triplex ē no/ tanda cōreplatio. Prima est iusticie et p̄ritatis. Jō dicit: iust? scz in plenitudine p̄missor. Ps. Iustus dñs z iusticias vi/ lexit. Secda est excellentie z maiestatis cū dicit: dñs. Apoē. xij. Dñs dñantiū.

Tertia ē benignitatis z suauitatis: cum dicit: nr. i. nob dat̄us ad saluādū nos Jō subdit in epistola. Jō dicit: illis saluabit iuda. i. cōfitem̄ eū esse v̄rū deū: z isrl̄ ha/ bitabit p̄fidenter. i. vidēs p̄ fidē deū hūa/ nitare vestitū.

Facite zc. Saluatio.

p Rim? ar. An solus de? p̄ferat refe/ ctionē gr̄e? nō. Sacramenta em̄ noue legis dicūt p̄ferre gr̄am. Cōtra. Ps. Gr̄am z gloriā dabit dñs. Rñdet Th. p̄ma. scdē. q. cxij. q̄ nulla res agere pōt v̄l tra suā specie: q̄ sp̄ oportet q̄ causa sit po tior effectu. Donū aut̄ gr̄e excedit om̄ez facultatē nature create cū nihil sit aliū q̄ qdā p̄cipatio diuine nature q̄ oēm aliaz naturā excedit Jō impossibile est q̄ aliqd aliud a deo causet gratiam: sicut impos sibile est q̄ aliquid igniat nisi solus ignis Hec Tho. Pro fudamēto. Hec ē etiā moralis ph̄losophi sententiā q̄ moralis bonitas hois nō pōt esse nisi a deo. Sen. ad lucillū. Bon? v̄r sine deo nemo ē: nec est aliqua bonitas in opere humano que non sit grata deo. Quidius libro fastor. Bū pia facta vident: scz approbatine. Sz querit de collatione gratie. An sit a solo

deo. Dic responsiōē vt supra. Et qua cō clude q̄ sit desideranda gr̄a dei p̄ quā fit homo deiformis. ij. Pet. j. Magna et p̄cio sa vob̄ p̄missa donauit vt p̄ hec efficiam̄ ni diuine p̄sortes nature fugiētes ei? que in mūdo est p̄cupiscētie corruptionē. Sz beu q̄ multi corrupti sunt p̄ inordinataz p̄cupiscētiāz tā oculoꝝ q̄ carnis: avari: lubuci et fautores eoꝝ zc. qui p̄pterea nō r̄cipiūt: imo respuūt oblatā sibi a dō gr̄az

Figura Barth. xxiij. de iudeis indura tis quibz dñs dicebat: Ecce ego mitto ad vos p̄phetas et sapiētes z scribas: et ex il/ lis occidetis z crucifigētis zc. Interne in/ spiratiōes aut̄ exteriores exhortatiōes a deo misse dicunt̄ p̄phete q̄ntum ad futuro rum p̄nunciationē: sapiētes q̄ntum ad vi uinoꝝ declarationē: et scribe q̄ntum ad p̄ teritoꝝ rememoratiōē: puta peccatoꝝ et diuinoꝝ beneficioꝝ. Sed mlti occidūt eos aliquādo p̄ cordis duriciā q̄si lapidā do: aliquādo p̄ auariciā quasi crucifigēdo Sicut em̄ qui cruci est affix? nō potest se mouere: sic in corde avari salutare moni tiones sunt quasi crucifixe: quia nullū ha bent vigorez. Alij aut̄ summergūt eas in aquis delitiaz. Et generalit̄ om̄es im/ penitētes flagellant eas repellēdo. Vult? ti videntur esse de numero illoꝝ in quoz p̄sona dicit Job. xij. Recede a nobis sciē tiam viarū tuarū nolumus. Non tales sitis charissimi: sed sicut dicitur. j. Pet. j. Succincti lumbos mentis vestre sobrii et perfecti sperate in eam que vobis offer tur gratiam quasi filij obediētie non con figurati prioribz ignorantie vestre deside rijs.

s Eūdus articulus. In p̄cedenti zc. In hoc dicendū de secunda que est consideratio declaratiue p̄dicionis. Vbi sunt considerāde septem conditiones de/ clarantes excellentiam miraculi quibus etiā apparet et declaratur spirituat̄ ani me refectio.

Prima est popularis multitudo.

Secunda est temporalis longitudo.

Tertia est localis solitudo.

Quarta est distributionis largitudo

Quinta est saturitatis plenitudo

Sexta est supfluitatis amplitudo.

Septima est illuminationis certitudo.

Prima est rē. Erāt em̄ qñq̄ milia viroz
et qñq̄ paruuliz et mulieribz. vt bñ Barth.
xiiij. Nā s̄z more hebreoz n̄ p̄putant. Vñ
patz miraculi euidentia q̄ ex qñq̄ panibz et
duobz piscibz tāta est refecta multitudo.
Spūaliter p̄ hoc signat fraterne charita
tis affectio q̄ ad oēs se extēdere debz. Cū
q̄ aliq̄s sit penitēs: ad bonū sic afficitur q̄
vellet oēs alios p̄icipes esse sue penitētie
et cū eo spūaliter refici. signū est vere peni
tētie et vere refectiois spūalis. j. Coz. xiiij.
Charitas nō q̄rit q̄ sua sunt. s̄. tñ sedetiā
desiderat bona alioz. Scda est t̄palis
longitudo. quia vīcz lōgo t̄pe ieiunauerāt
et tñ ex tam paucis panibz sunt refecti. In
q̄ innuit affectio p̄seueratiue volūtatz s̄i
ne q̄ non pōt mens penitētie vere refici.
Heb. xij. In disciplina p̄seuerate. Ter
tia est localis solitudo. Erāt em̄ loc⁹ a ci
uitatibz elōgatus. Jō nō potest dici q̄ ali
q̄ iussent subito ad p̄uidentū. Et p̄ hoc si
gnat affectus interne recollectiois a cur
terioribz et mūdāis. Greg. tāto q̄s effi
citur deo p̄ximus: q̄nto ab amore mundi
magis fuerit alien⁹. Quarta est distri
butionis largitudo: q̄ p̄ manus discipu
loz distribuit discubentibz de qñq̄ panibz
et duobz piscibz q̄ntum volebāt. p̄ qd
intelligit affectio fraterne subuēctiois in ei
largitione tēporaliū q̄ntū fieri pōt et q̄ntū
necessitas p̄ximi exigit: qd est signū refe
ctionis spūalis. Nā sicut dicit. j. Ioan. iij.
Qui habuerit substantiā huius mūdi et
vidit fratrē suū necessitatē habere: clau
serit viscera sua ab eo: quomō charitas di
manet in eo: Filioli diligam⁹ nō p̄bo ne
q̄ lingua: sed ope et veritate. Quinta ē
saturitatz plenitudo. q̄ dicit q̄ impleri s̄i
In hoc euidenter patz miraculi excellen
tia. Et p̄ hoc signat affectio interne satia
tionis: quia vīcz vere penitēs p̄dictis p̄si
derationibz sic inter⁹ satiat vt nihil aliū
velit cogitare. Ps. Fuerūt mibi lachrye
mee panes die ac nocte dū dicit mibi
quidie vbi est de⁹ tuus. Hec recordat⁹ sū
et effudi in me aiām meā qm̄ transibo in
locū tabernaculi admirabilis vsq̄ ad do
mū dei. In voce exultationis et p̄fessionis
son⁹ epulantis. Sexta est sup̄fluitatis
amplitudo: quia plus fuit sup̄flūū de pa
nibus et piscibz q̄ esset a p̄ncipio. Unde
euidēt apparet aplissima multiplicatio: q̄
collegerūt q̄ supauerūt fragmētaz impleue
rūt cophinos duodeci. Hoc fm̄ Cyrillū
factū ē vt hinc eēt manifesta certificatio
q̄ op⁹ charitatz in p̄imos vberē vendi
cat retributiō a dō. Et s̄z Theo. vt ad
discerem⁹ q̄ntū hospitalitas valz et q̄ntū
augent n̄ra cū indigentibz subuenerim⁹. Et
p̄ h̄ desiḡt affectio aplioris exercitatiōis
i opibz bonis: cū vīcz q̄s p̄ p̄dictas p̄side
ratōes refectias pl⁹ affectiois h̄z ad ipas
replicandas. i. et ad eadē opa q̄ habuerat
a p̄ncipio Eccl. xiiij. Qui edūt me adhuc
esuriēt: et q̄ bibūt me adhuc sitiēt. Sel
prima ē illūinatiōis certitudo q̄ illūinati
sūt ad cognoscendū sp̄m eē p̄phetā in lege
p̄missū. Vñ dñ in euāgelio. Illi q̄ hoies
cū vidissent qd fecerat signū dicebāt: q̄ h̄
ē p̄e p̄pheta q̄ vētur⁹ ē in mūdū. i. ad ipm̄
saluādū. Sic autē nō venerāt aliq̄ p̄phete
s̄z ad aduentū istī⁹ denūciandū. Et per h̄
intelligit affectio illuminatiue cognitiōis
cū videt q̄s p̄ p̄dictas p̄sideratōes p̄ pa
nes et pisces signatas sentit se affectuz ad
p̄sideratōez dinos et spūaliū: et marie pie
tat⁹ dñe onse i aduētū ch̄i j. Coz. ij. Nos
nō sp̄m mōi accepim⁹ s̄z sp̄m q̄ ex dō ē
vt sciam⁹ q̄ a dō donata sūt nob. Et sup
oia vtile nob ē mysteriū crucis iugit medi
tari. Exm̄. scribit i lib. q̄ ititulat: speculū
hūane saluatōis: q̄ qdā duoz et religioz
vir p̄tinuis p̄cibz orabat deū vt sibi reue
larz q̄le fuitiū sibi eēt mag⁹ acceptū. Qua
dā igr vīce vidit dñm iesū ad se venientē
q̄ magnā crucē in dorso ferebat. Qui di
xit ei. Non poteris mibi obsequiū grati⁹
prestare: q̄ vt me iuues crucem meā por
tare. Et cum ille quereretur quomō crucem
secum baiularet: respondit dñs. In corde
portabis crucē per crebrā recordationem
et cōpassionē. In ore: p̄ deuorā gratiarū
actionē. In auribus: per penarū mearū
audiam auditionem. In dorso: per carnis
macerationem. Quod ille audiens sic
per totam vitam adimplere satagebat.
Et certe hec debet esse continua christia
ni occupatio. Bernardus. Quotidiana
christiani lectio debet esse assidua passio
nis ch̄i recordatio.

Desiderius Judaeus y m d m

Dñica. xxv. post Trinitatis

Zadwsky

¶ Ertius articulus. Audistis. 22. La/
uetene forte magis habeatis signa
cōtraria: 2 sic potius habeatis testimoniū
q̄ sitis de numero maiorū christianorum

q̄ econuerso. Vide 2 applica quod ponit
dñica in passioe sermone post meridi: vñ
aliud vt videbis,

Isaia 24
venit rex
Judaeorum
Pharom

Superna cōtemplatione re
fertissimi 2 admodū vtilis sermones reue
rendi patris fratris Nicolai denisse: fratru
minor de obseruātia vulgaris nūcupator
in cōuētu Rothomagēsis ciuitatis gardia
ni meritissimi Expensis circumscripti viri
dñi Joānis Rynman de oringau archibi
bliopole i officina Industrii Ihērici Bran
in opido imperiali Ihagenau Cuius: imp̄s
li: āno gre. 1530. d. x. ip̄o die sc̄tē Dorothēe
virginis atq; martyris: finiūt feliciter.

¶ Hinc anotate ex primis y m d m
aduentus x̄i dñi 31
ambulat in 20 p̄ceptis in 110
aīa nra q̄nq; p̄sentis fedata 20
aīa p̄nata p̄ q̄nq; alta gl̄ia 21
adorabui iudei vñ omd̄it. p̄nam vñ 102
aq. i. dñi dñi cōm̄ m̄tāt m̄m̄ c̄m̄
x̄m̄ p̄nata 80
B̄do m̄ dñi vñ p̄nata 102
vñ dñi dñi p̄nata m̄tāt 102
b̄n̄ficia x̄i dñi 203
B̄do p̄nata b̄n̄ficia p̄nata 203
b̄n̄ficia x̄i dñi 203

¶ Hinc anotate ex primis y m d m
aduentus x̄i dñi 31
ambulat in 20 p̄ceptis in 110
aīa nra q̄nq; p̄sentis fedata 20
aīa p̄nata p̄ q̄nq; alta gl̄ia 21
adorabui iudei vñ omd̄it. p̄nam vñ 102
aq. i. dñi dñi cōm̄ m̄tāt m̄m̄ c̄m̄
x̄m̄ p̄nata 80
B̄do m̄ dñi vñ p̄nata 102
vñ dñi dñi p̄nata m̄tāt 102
b̄n̄ficia x̄i dñi 203
B̄do p̄nata b̄n̄ficia p̄nata 203
b̄n̄ficia x̄i dñi 203

David
Ex: a

[illegible]

[illegible]

dingen mactlichen schaden
 mit vñ in einem iar in dē
 gen. nidergang der sun
 28. bei vns gien mit
 gen. on allen das zusin
 heit vñ hyz an vil dē
 dys war gezogen auß de
 sem in aufsteigende. de
 vñ lauffung des iars in f
 sei. 28. Abbaa abazovist
 gutter wachfung der fūc
 heit sein gele. aber an vil
 schaden thut. gersten gu
 truckeheit in schaden be
 gele. guter wachfung.
 sen. schaden thut. saffran
 bei vns gutter wachfung
 el. syri / castanes / guet
 ist troß schaden thut vil
 der. die milch gesunt
 ge. ander wyrt dan das in
 n. in seynem gele / golt g
 n. in gele / Suein gut g
 lung / Schaff / hirs / hu
 wider / zigen / selber guts
 reuer wirdt / Vñch auß wa
 machen / so sie gegeben we
 achten winckel in einem vñ
 rig qualiter einzufarnde.

Das funft cap

Christen. vñ machometis
 Das iſſdiſch volck im le
 in. gluck erfinden. von
 coa. n. mit geßig. der zlt
 ch. ier gutter mit betru
 chüd. g. in in gutter
 welchs im herbst erfüllen.

unazar Marcitus
 wurt wenig frucht
 erbung des weins.
 für wachfung erlä
 eitten die trucken
 den eintrage ward
 n von oriente in di
 mo vñnd marte in
 n. reychen begriß
 richē vñ feurige zu
 ten Korn bei vns be
 ind regen grossen
 ng. habern teur.
 lynsen. hirs guts
 t an vil endē gros
 zunipt. der wein
 ediebt. nuß. op
 ts / vñgestamme
 re / gut dē dys iar
 d wasser gekocht
 bley teuer wyrt /

02. E
 186

E. VI. 19

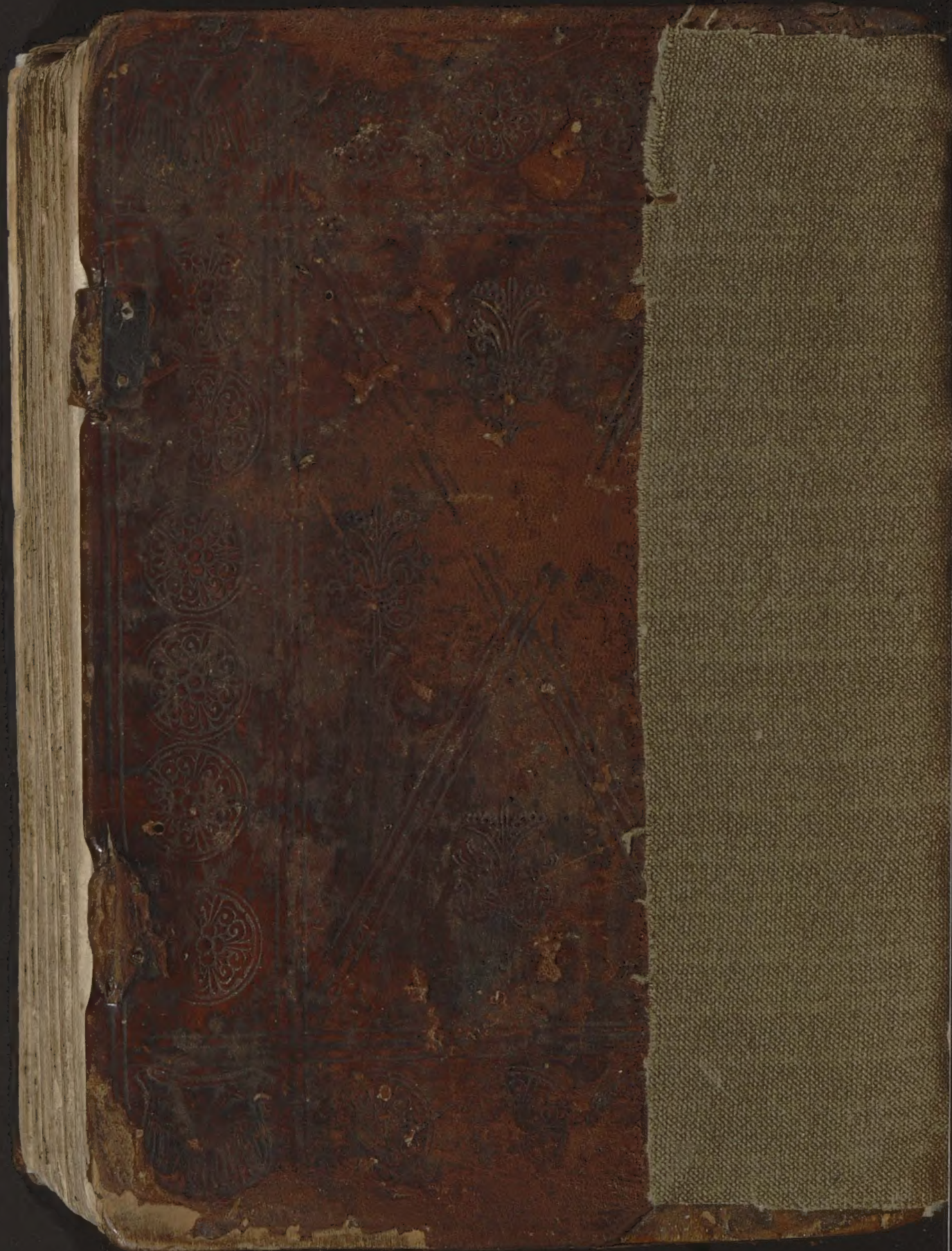

747392 Bibliotheca 100000.
 P.P. Camaldulensium in Bielany

Depozyt w Bibliotece Jagiellońskiej

04664

E - VI - 19